Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de .
Das PDF wurde erstellt am: 29.04.2025, 18:56 Uhr.

Shelomoh ben Yitsa

RaS. Kommentar des Šelm ben Jishq zum Pentateuch : Universitätsbibliothek Rostock, Mss. orient. 31

https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746

Handschrift Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0001

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0002

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0003

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0004

ז

3 ביתך פרעה: ונוב יקשה ומחו
שהרשיע והתרים כנגדי ועלו לפני
4 ורון נחת רוח כמותו ותת לב ל-
לשוב טוב לי שיתקשה לבו ונוטן
הרבות בו יומיעת ותכידו ותתב גבו-
גבורתי וכן מירותו של הקטה ומבו
מרעגות על העומות כדי שישתמע
ישל ומירון שנ הכתב גדב נשמו
כיניתין ומורתי אוך תירון ומכ-
תקדוכ ומעמב בחמש ומשוע
לון עון ומ ומחזקן יח ות לב פרעה
ומון ומחזק לב פרעה ומולון: ות
5 ידי: וד ומשה והכות ומתב: ומפת
ומת והודיע שיש עוך בגי שש
9 ששוח ומתכב: ותתן נחש: בלטיה
בלחשיהון: ומון לו רחיון במזרון
ויש לרמות לך להט חוכ המתהפכ
חמה שהיו ומתהפכת על ידי לחש
12 ובלע ומטה ומחרן: לומר שחזר ומ-
ונעשה מטה בלע ות מלכ: כפר:
כתנן יקיר ולון ומתייקר: ומטב
שהומן שכ דבר: מ"ו כי כבד ומוכ
13 הדבר: הנה ידעו הגיומה לנקבין
שהיה ענינו עשה ללה ומומר מ-
שומע יגיך לנקבין: ומוקדים והולך
16 ובלוה ועשה שכ יעכוד: עך כה:
עך הנה ומדרשו עך שתשומע מ-
ומתב ומכת בכורות: המותחלת כמה
ומוד מ"ו כחיצות הלילה ומצ יומצו מ"ו
17 והמצבן לרב: לפי שומן נשמדה ומ
ומרדיב ומיציב ובלוס עלה ומשקה
ות המורין ומריציב עבדיב ובלוה
תיכך הלקה ות ימותכ תחילה ומ
18 ומחרכך הלקה ומתכ: ובלוען מיציב
לבקש רמומה ומי היומן שיהיו
19 ימורין לשחות: ומומר ומ ומהן: לפי
שהמן היומר על ומשה כשהזשוך
ומעכו לפיכך ומו לקה על יד ומ"ו מה
ולון ביפתרדיב ולקה על יד ומ"ו מ-
עהומכ: הב נהרות המישכן מעין
נהרות שלנו: יומריב: הב נגדיב וכ
הברסת העשומין בידי ומרב ולשפת
העהר לשרות: ובלוס: ומיליו ומתב
מיתרכן ושלה חך היומריב ומשין
השרות: ומקריהם: קבומעת ומיב מ
שומיבב נהבעם: ומינב מושבן ומלו

שמות ז

שומרים בנרקום יחר וקורין ומתן מ-
ומישטבן בלע: בכל יהרן ומיעים ומן
במרחצומות ומומכטיומת שבכפיב ומ-
וכעגנים ומעוכבים: ומיב שבבלי עין ומ-
22 ובכלי ומבן: כלטיהם: בלחש שומלומיב
ומומתן כלט ומחשוף ומבחני ומומרים
כלטיהם: ומעשה שומב: כלהטיהם
ומעשה בשפיב: ומחזק לב פרעה מ
על ידי כשפיב ומתב עושיב בן תבן
ומתב מהבניפין לעפריב: עבר שבולה
תבן: ומן: ומתב ומבומין בשפיב לומיב
עבר שבולה כשפיב: מ"ו לן יחבב
ומומרין רוש החרטומיב לומשה ת-
תבן ומתב מהבניפין לעפריב: מ"ו לה
ומומרי ומינשי לבית ירקון: ירקון שי
שקול: פירש רב שרירון ומון ומב
היו בגר ומשל הוון עבר שרוב ירך
ומיעוי לתובה תמיד ותמיך: ול תיומר
עבד פלוני הרבה ירק יש בה: ומך
יומיך ומליה ירק ולון הולך לשם ב
שפעמיב שחסר ומה שבומקומם מ
ומין ומחריב עשומיב ולהם: ומומה
תזכור בומקר: כך כשמעו משה ל
ומיעיב ביומות הקבה: מ"ו לן יחב
ומומרין רוש החרטומיב: זו היו
ומלומכתנו: ומומה רומה מני שמ
שמביון תבן לעפריב עבר תבומוד
ויש בה תבן הרבה: מ"ו לה לבית
ירקון ירקון שקול: זם בומות עליכה
בומתן מעשיב שומן ומתם יכולן ל
לעשומת ביומעו בהן ולהומיין בבל מ
יומך מן שלי: פי הערוך שהיה מ
ומחזק בהב עך שבערו לו מן המי
השומיב: ובלען ומטה ומחן לת מ
23 ומטומתם: עבת: גב לומות לון
לומכות המטה שנהפך לחבן: לון לה
25 של דם: ומילת שבעת יומים שלו מ
שב היומר לקרומתן שהיתה ומשת
ומשמעת הומכה רבינו החרש מ
ושלשה חלקים: היה ומתרה בו: מ
27 ואב ומון ומתה לשלה: ומם פרבן מ
ומתה: מלן ומב ומיתן ומתה ומסרב
ולון כינוי האומב על שב הומתעל
מלו שלין ושקט: בר ומתן: גוף
ומת כל גבוך: ומכה: ומן כל לשון ב
גביסה: ומיט לשון נומיתה: ולון לשון

ח

ומכה: כלו תנפו ומשה הרה ומיעו
לריה שהוון לשון הכוה: ומן נטר
ומנפו תקיכב: מן תנוך: פוקן ומן
27 תנוך: ולוקן נגף: ומעו מן היומר
בביתך: ומחרכך בבית עבדיך הוון
התחיל בעינה תחילה: ויומר ומל
29 עמו: ומוקן התחילה הוכה: ובכה:
בתוך מעיהם נכפין ומקרקרין: מ
ותעל הינפרדע: ינפרדע ומת היה
והן וכבן ומתה: והיו ומתית עמ
נחילים נחילים: והו ומדשן: ומשוט
ישו מ"ו שידוין הינפרדעים קומין ל
לשון ומרית: וכן ומתי הכתם: הר
הרחישה: פרולירין כלע: ומון: כון
ותעל הינפרדע ועליהן: התתור
עלי: בו"ו היתמור הגדון על החוינב
בן: הישתמז מ"ו מוב גדול ומתך: מ
שתפורונטיך בלע: מון: כון השת
השתבח ולהתחכב ולשון רבי גדול ל
שלו ומוכל למשוחך: ומתי ומעבר לך
ות ומשר ומעבר לך היום על הכרתת
הינפרדעים: ומתי תריה שיבריתן מ
ותריה ומב ומשליב רבי ומוכב ש
שתקבון לי: יומיו מ"ו: ומתי ומעבר
היה ומשלמן: ומתי ומתפלל: עבשיו מ
שמע: ומתי: ומשלמן יומי ומתפלל עב
עליך היום שיבריתן הינפרדעים ומהן
שתקבון לי: יומור לי ומיזה יום שת
שתבחרו: ויומור ומחר: תתפלל היום
שיבריתן ומחר: ומעביר: העבירו מ
והעתרתם: ולו יומור ומעבר טעברן
ומעברתי: ומפני שכל לשון עפר: הון
לשון הרכות תפילה ומלו: ומב לכולב
העתרתם עלי: הבריכם: הרביתם מ
וכן ומעבר ענן הקטורת עולה: ריבו
8 הצפרדעים: וימיתו ויעשם ומיד: ומכו
10 ומכרי"ם ומחר: חומריים חמרי מ
עבורין: בתרנו הקהן ומצ
11 ומגרין: גבא: והכבד ומת לכו: לשון
פעול הוון הוך והכבד ומת לכו: מ
וכן והכות ומת ולומב: ושיוול לו בב
כולהים: הכה ותענוע: כושר רבי
יה: והיכן דבר: ולו ישומע ולילכם פ
12 פרעה: ומומר ולך ומהן: לון היה מ
העפר כדי לקות על ידי ומשה לפי
שהקן עלו כשהרים ומת המינרי: שב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0005

ויטמנהו בחול׃ ולקה על ידי והוה׃ ו
ותהי המכה הרחישה פרולייהו בעם׃ 13
להוציון ות הכנעני ואמוראי ומוקום א 14
יחר׃ ולו יכלו שוון השיד שולט על
בריה פחותה ומשעורה׃ ויגבר אלהים 15
היון׃ ומכה זן ונינה על ידי כשפיה ונאות
הקנה חיון׃ ושלים בך ונקרה בך ובן 17
ושן בהנות ושלח בב׃ ושון שישפו׃
ונטיעך בעם׃ הערוב׃ כל ויב חיות
רעות׃ וחשיב ועקרבים בעבוביון ו
והין ושחיתים בהם׃ ויש טעם מו
בוקרה׃ בכל מכה ומכה ונה זן ומה
זן בטפסיסי מלחמות׃ מלכים מן עמי
עליהם כפור׃ מלכות שיער על הערב ב
בתחילה מקלקל מעשיעתיה׃ ומחרכך
תוקעים עליהם ומריעים בשופרות
ובחיעירות כדי לירידם ולכתם׃ ובן ה
היפתרעים ומקוקרין והומין כו׃ כדוי
כמוך ר תנחום׃ והפליתי׃ והפרשתי 18
והפרשתי כמו והפלה מ׃ ון נפליות
היו ומך׃ ומעך תדע כי יום יה׃ בקוב
היוין ומעפי ששכיתי בשומים ומ
נזירתי ותשקיית מתחתיכם׃ תשחת 20
היוין׃ נשחתה היורין ישתחלת יום
ומעפו׃ ושמתי פרות שיבריל בין כ 19
עמי ובן עמך׃ זכחו ולהיכם בורין 21
בוקומכם׃ ולו תלמו בוסכר׃ כי תעב 22
ויגריס׃ ידות ויגריס׃ כמ לולכם תע
תועבת כל עמק ומיעל ישור קרבן מ
ומותה תועבה׃ ועבר יש לון תועבת
ויגריס׃ דבר שעוני ומיגרים׃ הזבחה
הזן שיעון זובחיכם שהרי ירותף יום
זובחיכם׃ ולו יסקלון בתמי׃ התל כ 25
להתל׃ ויסר הערב׃ ולו נותן פושר 27
עשו הינפרדעים׃ שיוב מתן היה להם
הצוה במערות׃ ויעתר יון מ׃ בתיוון 26
בתפילה׃ וכן זוב בון לון׃ ויעתיר׃ היה
יכול לון׃ ומשמע וידבה בתפילה׃ וכשי
וכשהוון ומ׃ כלשון ויפעל׃ ומשמע מ
וידבה להתפלל׃ גם בתפעם הזות׃ יוסף 28
שומ׃ ומבי ושלח ומתכם׃ לון קייב ומכי
ט ונטחתן׃ ומחזיק בם׃ ומחז׃ מ׃ והחזיק 2
כומכושין׃ והחזיקו בבנו׃ ויש יהודי׃
והחזקתי בוקם׃ הפ יד מ׃ הרה׃ לשון 3
היה תהיה׃ כי בן יומר כלשון נקבה ל
לשעבר׃ היתה׃ ועל שיתבר תהיה׃ ועל

יסד ילד׃ ידע׃ יסר׃ כשהיון ותפעל
תבון ויו במקום יוד׃ פ׃ הוספרה כמו
הורה׃ וידע הדבר ויולד ליוסף׃ ב
כדבריכ לון יומר עבר׃ שלח העם כ 19
מתוך שלח כעש׃ וכן ישובי הגבעה
העיון׃ העיון בב בעיון׃ ולו יוסף׃
הכתה׃ לשון הנשה הוון׃ הכם׃ ה 20
הבריח׃ לשון וינם׃ על השוריס׃ ועיר 22
השוריס׃ ועדר ונקרה הקבהו הקנה
ומשה ומעל השוריס׃ ותתלקחת בתוך 24
הברך׃ גם בתוך גם׃ הוש והברך ומפ
ומשרבין זה בזה׃ והברך ויכה הוון ל
ולעשות ריעון קובב עשו שלום ביניה׃
ורב ונהירות קלות׃ ר לן במלי שהורד 28
כבר׃ כינותי ות העיר׃ ומכל מעיר לון
היה ותתפלל׃ לפי שהיה ונלוה בלוחיכ׃
טרם תירוון׃ עדין לון תירוון׃ וכן כ 30
טרם שבמקומו עדין לון הוון׃ ומינו ל
קדם׃ טרם ישכבון׃ עדין לון שוכבו׃ כ
טרם יצמח׃ עדין לון יצמח׃ ונן זה כך
הוון׃ ידעתי כי ומינכם ירוויס עדין ל
ומשתהיה הרוחה תעבדו בקילקולכם׃
כי השעורה ומכיב׃ כבר בוכרה ועורה 31
בקשיה ונשתברו ונפלו׃ וכן הפשתה׃
כבר גבוה והוקשת לעמוד בקעורה׃
ומכיב׃ עומדה בוריכה׃ לשון כוריכי הנ
כי וספלות הנה׃ כמ חופי ומפלי׃ ונ 32
ומוחרות׃ ועדין הין תכות׃ וכמו כן
לעומר לפני קשה׃ ומעפ שב ות כלם
עשב השדה הכה הכרד׃ יש ליישב
פשוטו כעשיכם העומדים בקלחיכם ת
הרוורין לקות בברד׃ ומדר ונק׃ יש ומ
ומכבו שנרחקו על זות ודרשו כי ומפל
הנה׃ פלויי פלוות נעשה בהם שלו
לקו׃ לון נתך לון הגבע׃ ונוק׃ ומתכ מ 33
שהיה בוריר לון הגבע לעדין׃ ודומה ל
ותתך עליו׃ ומנחם חכרו בחלק בה ו
בהתך כסף בתוך כור׃ לשון יביקרכ
ומתכת׃ ודומה ומכי ות הכרו׃ ס׳ומתך
ויצק ומתך׃ ליצקת׃ ומתכו׃ ונן זה
לון בתך׃ לון הוצק לוורין׃׃

חסלת׃ וורין׃׃

ויומר

פה 1 ה׃ ון ומשה בו ול פ
פרעה׃ שיחת׃ שיחי׃
שושיית ומכ׃ התעלית׃ שיחקתי׃ ב 2
כמ׃ התעלות כמ׃ כאשר התעלל בהם

ויעש לשכן ועשרים שוה כן היה לו
לכתב יריעותי מדו ועשרו לזה כאשר
עשות ה׳: ועשית ויפני כתרעמו ה׳ 3
ויתכנסון והוו ויקרות עב גוותת ה׳
להיות עב ושפל ויפני: ות עין הארץ 5
את מדוה הארץ ולו יכל הרוזה ה׳
לרוות את הארץ לשון קצה דבר:
הטרם תרע העוד לו ידעת כי וקבה 6
ויצריב: וישכב הושבו על ידי שליח 8
ששלחו ואחריהם והושבו את פרעה ס
פושר ושלח ויתכם ואת טפכם אף ס
כי ושלח ב״ג את הצון ואת הבקר כי
פושר ואחרת: ויהו כי רעה עב פניכם 10
כתרע והדר ונגזה שומעתי כוכב יש ר
ששמן רעה ות״ם להם פרעה רוזה
וכי בויעטנעגעת שלי נוכב ויחר עזה
לקריותכם מדבר והוו סיון הם והרק
וכשחטאן ישר בעב ובקש הקבוד
לכלותם ות״ם ושה בתפילתו להה יות״ם
ויומרו ויעריב לויזר ברעה הויעזוב
זו היו שות״ם פרעה להם רוזו כי רע
עב פניכם ויד ויעבם יח על הרעה
והסך את הם הריבה לרב ונילה ויהו
שות״ם יהושע היום גלחתי את חרפת
ויעריב ויעליכם שהיו ות״ם לכב הם ושו
רוזים עליכם מדבר: לו כן כאשר 11
ומותם להולך הטף עמכם ולו לכו
נו הגבריכם ועבדו את ה׳ כי אותו
אתם מבקשים עך הנה בקשתם נ״ר
עלה ונעבחה לה׳: ויגרש אותם מלפני
לבוזה: ויגרש אותם הרי זה לשון ר
קיבוץ ולא פיל ני הוקבש: נוזבה: 12
בשכיל ונסע הוזבה: ואחרון לו יהיה
בן ואותו שהיה בימי יוסף שב הם כי
כמוהו לו נהיה נין העולם לורעו מי
שהיה כבר עושן נושה על ידי ויעל
הוכה שהיו יחד ורכה חפול ילוך
הם ונכל של נושה ויין ואחר הוזו
וכמוהן לו חיה זלו יהיה: כי ירק 15
עלה ירוק וירדורין נלע: לו נשוור 19
ורכה ונן הנלוחים שנלוחו ורהב: ג
ויזוש חשך ויחשיך עליהם חשך
יותר ורחיצבו של לילה יש לו תכות
הפירות ולוה לפי שונין הברת הלך.
נברת כל פך ונין הסלע ויקצבד עו
חפרונה מ״ם לו יהו שב ערבי ממן

לון ויהל לון ויטה יוהלו וכן ותרע ר
חיל מ״ם ותוחרב ויוקלוס תירקב לשו
הפרה: בתי ריעבי קבל לילין כשיקבע ר
כחוך לשון היוב ואכל ורן הדיכור נידי
וירושב עך רין של ויריש לפי שהוזו
מע יוחר ויהי חשך עך ורץ ויעריב
ידדל ונגדה תותרו לשו ומשש בינ 22
בעהרים שהיה כפול ומכופל ועב עך
שהיה כו ממש: שלשת ימים שילוש
של ימים טרינימן בלע ויהי חשך ר
וופילה שלשת ימים חשך של ומתל
שלו רוזו ויש ות ואחין כלוחן שלשת
ימים ועך שלשה ימים חשך מוכפל
על זה שלו קמו ויש מתחתיו ישוב
וירע יכול לעמוד ועמוד ורים יכול לי
לישב: ולוה הכיו עליהם חשך לפי ר
שהיו ורישל בוותו הדור תשעים
שלו היו רוצים לעות ומתו בשלשת
ימי ופלה כדי שלו יהיו המעריים ר
במספתם ויומרו ינ הם לוקים במוע
ועך שחפשו ישל ויון כליהם וכש
וכשיעזו והיו שומליים והם והם ומ
ירך בידינו כלום ות״ם להם אוב רוחיו 24
כמיתך ומיקום פתוב הוזו: יוען יהו 25
ומוען מזקומו: גב אותה תתן בידינו
לו דיך שומקבתו יך עינינו ולו זלו.
ומשלך יתן: פרסה סלגטו בלשו לו
גדע: לוה נעבוד: מוה תכבד העבודה
ושמוזו ישוזל יותר ומוה שנבדינו כלה
עדיינו כלי ות״ם כולכם ישלח: רבר עך 2
ירך גו ולו לשון בקשה: בבקשה מי
ומלך הזהירם עך כך שלו יומר אותו
יפריך יוברחם ויפיהם ועברוה ומבו
ואתכם קריב בהם ואחריכן יעזו נתנו
גדול לו קריב: ויאמר משה בה אומר
יי: בעומדו לפני פרעה לעזר
לו: שהרי ומשיעו ולפנינו לו ה
הוסיף רוזות תבן: בחיצות הלילה
כהחלק הלילה כוזו כעזות השוח
בחרות ואתם בעו זהו בשוטו
וישבו עך ואפנו שויין חיצוני
שוב רבר: ולוו לשון של חשב: ר
ורבותי דרשו מזו בחיצות הלילה
ויוזבו שות״ם ומשה בחיצות: ר״ת
רבושע סלוך לו לפנינו לו לוחר
ולו ות״ם בחיצות נבית שלו יעבו

ויבטנעגעט פרעה ויזורר ומשה ר
בירוי הוין: עב בבוב השבי לזה ר
לקן השבויים שלו יזורו יהותם ר
תבעה עלבונם והכיוזה פורעות על
ויעריב: ובבור פרעה עב בבור השו
השפחה כל המחותיב ובבור פרעה
וחשוכים ונכור השפחה היו בכלי:
וכל בכור בהמה לפי שהיו עבריים ל״ב
לפהמות: כשהקבה נפרע בין הזוזמה
הזו נפרע ולהיה: ולוה לקן בב ה״ו
השפחות שוזן הם ומשתעריים בהן
ושוזחיב ביעתב: לו יחרון בלב לשון
ומ״ם ונב שהוזו לשון שיען לו ישען
וכן לו יחדיך בלב לשונו וכן לו חרון
לכב ישר ויש לשונו לו שיען זו
תחרין יוז תשתבן לוורך חרוץ שב
שנן: ונחשבות חרוץ זרא חריך ר״
ושנון ויד חריבים תעשיר חריפים
כוחריב שנונים: ישר יפלון יפילו:
ויירד כל עבריך ונד חלק כבוד לוולבות
שהרי סון שירד אלו פרעה בלילה ר
ויומ״ם קומו יצו ויתך עמי ולו יומ״ם לו
ומשה ולתחילה וירדת אלי והשתחויתך
ל״ו: ישר בעיניך ההולכים ויחר עיעך
והילוכך והחריכן ויעצו עם כל העם
וישר כרצי: ויעצו ומעם פרעה כשעזו
את דברין ויעצו ולתפרן בחרי אף: על
שות״ם לו תלכו לאוזות רוזות פעב: ומי
לרעון רבות מופתי: ואת בכורות ר״
וקריעת יב סוף: ולבעב את ויעריב: ר״
ומשה ומהרן עשו וכן: ככר כתב ובו
ואת כל הלוזפתיב: ולו שעזה סון: ולו
בשביל לומיכה לפרשה אחרון: ויומ״ם
יא: אל משה ואל ואהרן שכשביל שלוזר
עשה וטרח בוזפתיב כלומה חלק לו
ככור בוזעה רושונה שכלה עם ומשה
כריבור: בוזרון ויעריב: חוץ לכך: לו
ויעבו ולו בתוך הכרך: לל כיעות את
העיר וכן: ומה תפילה קלה לו התפלל
בתוך הכרך: ריבור חוזור לו כל שכן
ומעבר נזה לו נהרי עמו בתוך הכרך
לפי שהיתה העיר ולוזה בגלילים: הח״
החרש הזה לכב הרוזהו לכבה בחירוש
ומ״ם לו כשהיזה ולתחרש יהי לך ריוש
חרש ולוין ולקוזו יועצו וידי פשוטו
על חרש נכון: ומ״ם לו יהי לך ריוש חרש

ואתר יוצין חדשים שיהין ויוי
קדמי עתי סיון שלישי: והה נתפ
נתקשה ונשה עין ויוך הלבנה כן
כדיזו שעה תריזה ויהין ראוה והי
לקדש והדוה לך כדיעבע יות הלבנה
כרקיע ואמלן כה רוזה וקדש ראי
וכיעב הרוזהן והלזן לזן נרכר עמן
ולזן ביוב שלך ויהי בזוב דבר וב
ביוב יעתי ין היוב אשר יעה יי
ולזן סוכך לשקיעת החמה עב
חשיכה ולזן לך פרשה זז: ודרו אל
כל עדת בני ישר וכי יהרן ואתר והל
כתר עומר ואתה דבר ולתה תרבר
יותה: ולזן יהרן ולזן חולקיב כבור
זה לזה ואמלן זה לזה למדני והרביר
ויעיו ואבן שניהב כאיל שניהב
ודרביה: דברו זלן כל עדת בני ישר
בעשור לחרש הזה ולך דברו היוב בראש
חדש שיקזהו בעשור לחרש תב
פסח ודרביה: ונקחו בעשור ולזן
פסח דורתי: שה לבית אבות שה
ואשתחה זוחת: הרי שהיו מוכיב
יכול שה זוחר לבוב: הל שה לבית
ואב יהעט הבית ואהיות ויעה יוא
יהי ויועביה וישה וחר שוין יי
יכולן לאכלן ואבו לידי ניתר: ולקוח
הוי ושכנו וקל: זהו ושחטו לתשו
ועד יש בו מדיש לאד שוחר שו
שבחנו עליו יכולן להתעבט ואת
ואשוך ידיהב ואבית על שה א
יוחד: יוך אם בזה לאידבת והרעיל
ואיעוך ירהב: ואהידת וישה יי
יתיעבלו כעד שהשה בהוייתו:
כחייב ולזן ואשנחטו: מכפרך
נתנות: השכנן: ובן יוכסת הער
השיבך: לפי יוכלו: הרוזי לאכלה:
תרט לחלה שוניע יכול לאכל כזית
ולזקן שוניע יכל לאכל כזית: תבי
תבבו: תתנדנו: תעריב: כלא מזה: בן
שנה: כל שנתו קרי שנה: כלאר
שעיר כשנה זה: ין הכבשיב ין
העזיב: יו ואה יו ואה: שוין: שו
קרי שה: שלך ושה עזיב: והיה לפ
ואישחדת: זהו לשון ביקור: שנש
שנשין ניקור ואזה קדה שהיאת
ואתב והה הקדיב לקדיהך לשחיטו

ותוכלו ואזנו עו: שורינ עלי כל יב
יעכו: קרו עו בלשון ערבי: ובשל אב
ואכושל אדיב: כל זה באזהרת אן תוא
תוכלו ואזנו עו: אדיב: ואתן לשאר
ואשיקין: תל ובשל ואכל ואקוב: ז
כי אוב יבלי ווש: ואיעה אר עין בי
באיעת לך תעשה: אין תעשה: ובן הוסיף עין בי
אדיעת לך תעשה: אין תוכלו כי אה
יבלי ואש: ואזנו על אדעו ועל קרבו ב
כולו יעלה טוחר עב ואושו ואב בעין
ואב קרבו: ניתן לתעבו בב אידעו ואה
הדחתן: ולשון על בעין ועל קרבו ב
בלשון על יעבוחתב: אבווחתב: אזן ב
שהב: יוב טון אאו שהזון כל בשרו ר
ואשלב: והעתר יואזנ עד הבקר: ואה
תל עד בקר פעב שביה: ליתן בקר
על בוקרן: שהבקר ואשאיזנ הנין הי
החאה: ואין הכל להקריב שיופר
פוכלה אשלות השחר: זהו לבי ואש
אשוזנ: ועד ואדרש ואחר: לאיד ב
שזיזנ נשרק: ביב טוב ואושן יולן
ואזות: וכן תרשנ: והעתר ואתנ ב
עד בקר ראשון: עד בקר שב יעזור
ותשרתנו: ואתביב החוריב: ואזוניב
לרך: בחעזון: לשון בהלה ואיהיות
ואיו ואיהי ואד נחפו לאבת: פסח הוו
אל: הקרבן קרוי פסח: על שב הפ
התפיריה: ואותב עשו הל עבודתכב
ואב שוליב: ועברתי בתוך העבר
ואקוב ואקוב טהעבדה יחת ובוכנ
אחר: כלא ואקוב: כל בכור בארץ ואיכ
ון: בבורות יאחריב: והב בריעים: ו
ואריב: תל לאזה ואיעים בבטריהב
בכל ואקוב שהב: ויואב ועד בהזה
די שהתחילן בעבדה תחילה ואזנו ב
ואתחלת הטרעעת: ובכל אלהי ואיעים
של עין בריבת: של ואתבת עשת ואי
ועבת בארץ: ועשה שעבריב יוב אי
יוב בשעיר: ולזן על ידי שליח: ואיד
הדב לכב לאות: ולזן לאחריב לאות: ואכ
ואכון שלזן עבו בן הדב יולן ואכתבב
ואוציתי את הדב: והלזן הכל בלי לפב
יולן נתן לזם יות עבד לאיות שיוזתב
שעקיב מיישבי ופסח יוב עליכב
ופסחתי: וחכתי: ואזוניב לן פסוח

והמליט וזכי יומ כל שוק פסיחה
לשון ריווק וקפיצה ורוק היה ומצ
וכתי ישר לכתי מיצרים שהיו שרוין
זה בתוך זה וק פוסחים עד שתי ה
הסעיפים והלבש וק כל פסחים בי
גרויה כקופיצה וק פסוח והמליט
והלקט ומילטו ומבין האומתים ושו
יהיה בכב נגף וכל יהיה הוא מיצרים
הרי שהיה ויצי שרוי בביתו של ישר
יכול ימולו ושו יהיה בכב נגף וכל
הזה הוא מיצריים שנטיבכם הרי
שהיה ישר בביתו של מיצרי יכול
לקה בכבו תל ושו יהיה בכב נגף
לזכרון לדורותיכם וחגותם אותו יום
שהוא לזכרון ואתו תחוקו ומיון שו
שמעט מיזה יום הזכרון תל זכור
יות היום ושר יעותם למדנו שיום
הייטוה הוא יום הזכרון ומיזה יום
יעזו תל ומחרת הפסח יעזו הרי
יום חמשה עשר בניסן הוא יום טוב
שהרי יש חמשה עשר יומן יות ה
הפסח ולבקר יעזו לדורותיכם שהו
יצי ויעזו דורות שובב תל חוקת מ
עולם תחגהו שבעת ימים שיסיים
בשם שבעת ימים מיצה מיצות תאכלו ובי
ובקום מחר הוא מוי ששת ימים
תאכל מיצות לומד על שביעי שהיו
חובה לאכול ומיצה ובלבד שלא יאכל
חמיץ ומיצה יום ששה רשות מיצה
זו בתורה דבר שהיה בכלל ויצו ין
הכלל לומד שו לומד על עינמו ויצו
אלו לומד על הכלל כולו ייצן ומה שי
שביעי רשות יום ששה רשות יכול
יום לילה ויושחטה רשות תל בעצ
תאכלו ומיצות הכתו קבעו חובה אין
ביום הראשון תשביתו שאור ושבת
יום טוב וקדהו ראשון לפי שהיו
לפני השבעה ומיצינו לוקדם רא
קדמי ראשון הראשון יודע תכלה
הפסח אדם עלמו שו ויש אלו רמ
ראשון של שבעה תל לו תשחט על
חמיץ דם זבחי שו תשחט יות ה
הפסח ועדין חמיץ קייב ואילו
השמעת שאור ביום ראשון של
שבעה כגון הפסח נשחט ויעבב יו
ורבעה עשר הנפש ההיון כשהי

בנפשה וכרעתה פרט לוועם ונכי
ונכרתה הנפש ההיון וישר שוו
יום תכרת וישר ותלך לה ולוקום
יוחר תל מוקום ויחר ולפני בכל
ולקוב שהוון רשותי ולקוון קודש
יעשה יופי על ידי יוחריו הוון לכ
והו ובכשירין שהוי ויפשר לעשות
לעשותכ ויעזה יום טוב לכל נפש
יופי לכהמה יכול יון לנזיר תל יון
ויעיטו ושומרתכ אות המיצות שלון
ימון לידי חימוץ ומון ומרו חכ
חכמיה ושה תלוש ביצון רבי
יוסיה יוה תהי קוון המיצות
והו המיצות כדרך שוון ומחוליכ
יות המיצה כך ילין ומחוליכין אות
המיצה והו בותה לוך עשה יות
נזיר ושמרתכ יות היום הזה יוה
ממלוכה לדורותיכם חוקת עולם
יפי שלון יוה דורות וחוקת עולם
על המלוכה והו על החגיגה שב
לדורותיכם חוקת עולם תחגהו יכ
חזר ושנון טון שלו תומר יון
ומהרת כל מלוכה לון תעשון לון לו
דורות עומדה והו לעותו הדור עו
יום העוחד ועשריה אמה יוה והלון
כבר יוה שבעת ויוצ לפי שב יוצ
לילות ומצון תל עד יום העוחד ועכ
ועשריה לון ויהיון בבתיכם ומצון
לגבולין תל בכל גבולך יוה תל בתים
יוה לך מה ביתך לשותך יון גבולך
גרשותך ויעזו חמיצין שלך נרי והו
יועל ישר והו קיבל עליו ותחריות כי
כל יומכל ומחוליצת ועשש כרת עו ה
השיוור והלון כבר עשש על החמיץ
והו שלון תומ חמיץ שרוי לומיה
עשש עליו שיוור שהוי לומיה
לון יעשש עליו ויוה עשש על השיוור
והו עשש על החמיץ היתי יוה ש
שיוור שהוון וחמיץ ומחריב עליו
חמיץ שהוי ומחמיץ לון עשש עליו
לכל הועדה שביהם כבר ומוזרח
היוון לפי שהוא נעשה לישרון
הועדה לדורות הבריב ומחמיצת לון
תעלון ויוהרה עד ומיצת שיוור

כל ומחמיצת לון תעוכלו להכיון
תשרובתו כבל ומשבותיכם תעוכלו
ויצות זה בוו יוום שתהון רוויה
לומכל כבל ומשבות פרט למעשר
שני ולחלת תודה שהוין רוויין לי
ליוכל בבל ומשבות שהוין יוצאו
והם מוכלת ויצה לילה הושנ
ומשכו ולי שיש לו יעון ימשוך
ומשלו ולקחו ולי שהין לו יעון
יקח מן השוק ומשלחותיכם
שה לבית ומבית ומן יום
הומן שיש לו בעירין ומצות ומחר
שלשה קלחיב קרויין מגדה
ושר בסף בבלי כתו פיסות
הכסף ומן הדא ושר בסף
חזר ושנון שלו תומר טלית
ומחת לשוש ומתנת לכך עומר
עוד ושר בסף ושהיון כל נתי
נתינה ונתינה מן הסף ועל כל
הנפש טבלה ומתכ לון תעוה
מיצר שומחך שנתנה רשות ל
ומשחית לחבל ויהיו יוכחין בין
טוב לרע ולילה רשות ומחבלין
הומן שלא בו תעזוש כל דייתן
יעד ופסח ומצות ויש אומ
ולון יתן הומשחית לון יתן לו יכולת
לבון כמ ולון נתנו ולהיב להרע
עמדי והיה כי תבואו ולה הפת
עבודה זו ומביאתן לארין ומיצ ולו
עתחייבו בגודר אולו פסח ומחר
כשנה השנית ועל פי הדיבר
שלי וידבר יי אל משה בשנה הש
השנית ויעשו בני ישר את הפס
במועדו כאשר דבר והיכן דיבר
והבאותי אתכב אל הארין ונ
ויקד העב על במשרת המשה ומ
וביות הארין וכשורת הבניב ומ
ושר יולדו להב וילמו ויעשן ובי
כבר נעשו והלון ומחוש חרש נומ
להב ולון נזכיון שקיבלו עליהם
ומעה עליהם הפתו כאילו עשו
וילכו ויעשו בני ישר כאשר
ומה הפתו ללמדך שיש שבר
הליכה ושכר לעשייה כאשר עשה
משה ואהרן וכדי שבחן של ישר
שלא הפתו דבר זכל ומיות משה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0009

ויהרן ויהדו כן עשן שון׳ ושה ו׳
ויהרן כן עשן׃ ויהי בחצי הלילה ויי׳
הכה כל בכור כן ויקוב שב ויי׳ הוא ו׳
ובית ריע שהוין הוא תשפת כתן ו׳
פלוני ופלוני׃ הכה כל בכור יון שב יוא׳
יוחרת והיון בוציריב׃ ובכור פרעה׳
יון פרעה היה בכור ונשתייר יון הכ׳
הבטרות ועליו הוא יוא׳ בעבור היוא
יות כחי על יב פוק׃ עד בכור השבי ס
שהין שמחיב ויורדן של ישר ועד ס
שלין יומרן יהותם הביון פרעונת על
ששנו יותם׃ ובכור השפחה נכלן זה׳
שהרי יון החשוב שבכולן עד הפחות
ובכור השפחה חוב ובכור השבי׃
ויקב פרעה ממטתו לילה והוא סדך
מלכי כשלש שעות ביום הוא תחילה
ויוחר כך כל עבדיו ויולד שהיה ומכן
ומחזר על כל בתי עבדין ומעיירין׃ כי
יון בית ושר יון שם ות יש שם
בכור ות יון שם בכור גדול שבבית
ות והוין קרוי בכור שב גב יוב בכור
יותהן׃ דין ויעריות וחצות תחת מ
בעליהן ורחלות מדווקיב תנייב והיה
להם בכורות הרבה פעניב חמשה
לושה יוחת כל יוחד קרוי בכור לשובו׃
ויקרין לפרעה ולאהרן לילה מקבל שה
מחזר על פתחי העיר ויוא היכן ו
ושה שרוי היכן יוהרן שרוי׃ גב א
יותם הגבריב׃ גב בני ישל הטן׃ ו
ולכו עברו ות יו כרברכם יוב בטל יון
יושלח בטל יוי ומי ההולכיב בטל יי
עונבם ובקרבם יוב בטל ויהו פוש
תרתם גם יונובם גב בקרבם קחל׃ ו
וברתם גב יוחת התפללו עלי שלין
ויומת ב יוב בכור בולן ויתבם לון ב
בקריית ושה יוא ויות ות כל עבר
וכון יון העשוטיב ויתב חמשה יון
עשרה פוקה אחר טרם יחורין הו
הוציבים לון הכחה להשהות כדי
חיזרין ושוורים שירי וניה ות
ואחר על שכעם יונם שבהוזרב
הרבה הולין עליהם ויחבלם היו הו
הוציאת כרבר ושה שוא להם בוא
גוציריב וישוב ויש ויות ועבד׃ ו
ושולחת יון הם חשובות להם יון הי
החזק ויון הכסף הגויוחר בעשרין

חשוב׃ וישוילוב יון ויי שלין ס
שיולן ויהם היו נותבם להם ויתרה
יוא יוחד טון שניב ולך׃ ויניבו
ורוקין׃ ויורעמסם פוכותה׃ ואן
ועשריב ויל היו ויון שב לפי
שעה׃ הוא שב ושלון ויתנם על
כנפי נשריב׃ הגבריב׃ מכן עשריב
שנה ומעלה׃ ערב רב׃ תעירבת וא
יומות של גריב׃ עגלת וניעות׃ ה
חורה של ויה׃ בינך שלין הח
החזיקין קרוי ויה׃ וגב יברה לין
עשו להם לדרך׃ ומבד שכחן של
ישר׃ שלין ומרו היון ניען ואתר
בלן יברה׃ ולין הזמיע והלכו ויוא
ויומרו יון לע יולין רבני בן עזריב
והוא שולפורש בקבלה זכרתי לך
חסר נעוריך ואהבת כלוותיך ולמ
ואחרי במדבר בזרין לין זרועה׃ ול
שכר ומשרש יחריך קודש ישר
לוי׃ ונשר ישבו בזרין ויעריב׃ וי
ואחרי שוך הישיבות שישבו גריב
בזרין לון להם שלשיב שנה וורב
ויומות שנה בין הם׃ ונשעלך ייתן
ועך עבשין הין יורבע ויומות שנה
ויהיה זרע לאברהם נתקייב כי ג
גב יהיה זרעך׃ ושלשיב שנה היה
וישמעה קילה בין המעריב עד פ
שנתך ייתן ולי יוכשר לוור בוי
בזרין ויעריב לבה׃ שהרי המוב
ויעריב עב יעקב היה קהת יצחו ר
וחשוב כל שנותן של קהת וכל שנו
עזרא בן ושלוצב של נשה׃ לון
תוליעה לך ועל פחך הרבה שביב
היו לקהת קורב שיחי׃ ויעריב׃ ו
והרבה ונשנת עזרא בלעב בשי
נשנות קהת׃ והרבה ונשל ונשך
נכלעב בשנת עזרא׃ הרי שלון ו
תנוה ורבע ומות לבות ויעריב׃
והוזקקת לוי על פרוך שיון שיו
ישיבות נקריון ברות׃ בעזרין שנ
ויב יוברהם בזרין פלשתיב׃ וישי
וישיבת ייתן נקריות ברות׃ ומפלן
חברון שנ ושור גב שב יוברהם וי
וייתן ויוא יות בזרין ויעריהם וש
ובו גה לפיך יותה יברך לוור כי
ג יהיה זרעך׃ ונשהיה לו זרע וכל

נשתיכ ושו הרכה בלשון הזה בי
יורין הנגב נתעב בי נתת לו ו וכ
ווו יכלו ורגו לשלוח בי רבי עמך
בב יעמוב יעוו ומוב מספר
יעגדי ומגדנו ומגד מן ומן כמן ת
תגלומון תגלוו ונהם ומריק חרבי
ושלחך ועל שב שהוא ומריק התעב
כשלימתן ונשומר ריק עמל בו שו
הרק בי ויהי הב מריקיכ שקיהב
וכליו ירוקן ומה תוכ שלשון ריקן
ומן נמל על היועגו ולוו על התק
ועל השק ועל הכלי שיושע ומדנ
ובל לוו על החוכ על כן אמר ומריק
חרבי בלשון וירק ות חנבין ומד
ומדיין בחרבי ומיבע הלשון ומסב
על היובע שמן תוכ שתך ולוו
הורק ומכלי ולו כלי וכן והריקו חרב
חרבותם והרס יקלך יב תורישמון
ידי לשון רישות ולות בי מוריש
ומעשיר נשפת לשון הפחה וכן
זקב נשך בהם ענלו שקעו עמקו
לשון ומיבוה כמשפת ובר פלום
בלעו בוליכ בחוקיכ בתו ומת ומלי
ומוכן לקח ומילתי לשומתי חושה
קבר ומן ומיל נורו תהילות ומוני
ולהגיד תהילתך על כן לך רומיה
תהילה ומה כתך ומשה ומי בי
מוכה בלילה ומ ונחר נשפת רוח
שומר בל השירה היה לו לומרן
ומחר סיפור בל הומעשה ומלו בתי
בתחילה ומ ומשה בשירו ומרוח
יופך נומרמו מיב שברוחו של ומקו
קלשון הזיב ונעשו כעירית חטיב
שב ונגבו בתו בר נחליב וכשהוזקן
להזכיר נשב ששב היב לומיתם ומ
ויכפן הומיב ות הרכב ומת הפרשי
ומ נשפת מיחך כפנוך יב ומחר
שיושבו ומפיו שברוחו נפשרו ומ
ומד ומי כוכה נלוב מ זה הדבר
לו יוכל לעשות שום בבור ושומר
בשר ורב שיוכן לך ומיב שהקריש
דם לח כרב ומחר שיכול להפשירו
בומתם רבר עצמו שבן הקרישו בל
שעשה הקבה שהקריש חומיב בית
ברוחו שב וברוח ומפך נתניהו ומיב
והפשירן ברוחו שב נשפת רוח

נו בימית בפוטה ורון ומחות ומ
ומהן לפי שמכר עיתון עליה בל
כשנתטרעה בקרוות על שומן: ות
התוך: ומן כלי זמר: בתופיב ובל
ומבטחות הת היערקמות שבדוך
שיעשה להב הקבה ניסב והומיב
והוציאון תופיב ומיעריב: ותתן ל
להם מריב: ושה ומ שירה לומנש
הון ומ והם עובן ומחרין: ומריב
ומרה שירה לשיב: ויסע ושה
הסיעב נשל נחב: שעטרו הומ
המיעריב סופהם בתכשיטי כסף
וזהב ומכנסי טובות: והין ישל ל
ומויעריב יומתם בב: וגדולה היתה
מזת היה ומכזת ומיעריב: שב ת
תורי זהב נעשה לך עם נקורות ה
הכסף: לפיכך הומיך להסיעב בשל
פרחב: ויבואו ומרתה: פון לומרה
הון בסוף: וכתה: בל לולד בתחילת
והתנו היון בנוקבה הון השושרת
בורה ובסוכבה שהיון נעבקת
להון שהוא ומסיף בנוקבה לולד ת
תהפך הון של שורש לותנו: ובן כן
הון שהיון שורש בנקבה תהפך ג
לתנו ובסוכבה: נתן חנה: ומן לי
ותמתן בעבה בן: הרי שורש הון ג
והפכת לתנו: ובן ועשה ושתנו: ומ
ומה ומנתן: חיה חיתן: שנה מ
שנתן: ובן הרבה: וילונו: לשון ב
נשמלו הון: ומיתרעימו: ובן בן
לשון תומה להכב הדיבור ומן הומ
הומכ: ומתלונן: ומתרעם: ומן יומ
ומנן רומעם: ובן יומר הומעב רבות
דקומסלייגנט שוי: ומכב הדיבור
ומלי בומומדו שוי: שב שם ומן ב
בומה נתן ומן ומקיעת מרשיות של
תומה שיתעסקו בהב שמת ומר
מדומה ודיבון: ושב ושהו לעב: ו
ורומה קשי שרשו שלון נמוכן בל
בושה בלשון רכה: נקש ומנ שיהיון
ומנ ומיה ושותת: ומלו נתלונו: ומה
שיומיע ומן קבלה שיקבלו עליהם ומת
תעשה: זו עשייה: והומנת: תטה
ומחביב ורקדין בהב: בן חוקין: ומ
הבריב שומינו ומלו עירית המלך ם
בלו שוה טעם: ויבר הרע והמ

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0011

והיוצרות ויקטריה עליהם וזה הוא
ויפור בולון בקצה בישת כלאים ויי
ומכלת חזיר וארנבת וכיוצא
בהם: ואם ישיבם עליך ואם ישיבם 26,
הרי היו כלם הושוה כי חוקי יי
יתוך: ששית עשרה עיינת בקר 27,
שתים עשרה שבטיה שדיונו להם:
ושבעים תוריה כנגד שבעים זקנים:
בחושה עשר יום יעתיק יוב של 1,
חניה זו לפי שכו ביום כלותה החוק
שהוציאו ומדיניה והוציאו לחן
למדינו שוכלו וישיבי הכינן ששים
ותחת סעורות וירד להם גשמה עשר
בוייר ויום אחר בשבת היה כראוי
גמר שבת: וילונו לפי שלה תלחם: 2,
יתן ותתנו שעזות ומיעו שם דבר 3,
מלו ותחכנו ומלו כל חעתיע עשרי
עשותיע: לו ותתנו הלואי והייתם ותתם:
דבר יום ביומו עורך וכלית היום 4,
לקטו ביומו ולו לקטו לשרך ותחר:
לחשן ונפלע בו ונפלע הילך בתורתי אם
ישמרו ויעשו התורות בו שלו יותר
ומהו ולו יעשו ביום השבת לקוטו:
והיה נשנה ליום ולמחרת ושנה על 5,
ושר היו יקליב לקוטו יום יום על שי
שיור יחות השבוע שרב כמו לערב: 6,
וידעתם כי יי הוציאו אתכם לפי שיו
שומרתם לו כי הועזותם ותתנו תרעו
כי לו ונפלע המוציאים ולו יי הוצי
יותכם שיביא לכם את השלו יכל לו כ
בסגבה ומורות שהרי נוסכם ולו כ 7,
שוולתם ותתנו ושלו כהנן: ובקר כמ
כשיורד לכם הגן ומיתם בבוקר
ות כבודו של החכה שבפיכם ומורות
ודך חיכה יתן לכם מחוה בקופרנו:
ות תלונתיכם על יי ושר על יי: ומ
ונחנו מה לו ונחנו חשוכים: כי תלי
תלינו עלינו ות הכל תרעיזו עלינו
בחכם וכשתיכם וטבבם ועכב רב: ועל 8,
מה יום יתיך לפרש תלינו בלשון
תמצלה: ומפני רגשותנו וקריותנו כי
שולו היה רפי הייתי ומפרשו בלש
תמצלו כמו חלן העב על משה: או אם
היה רגשנו ומלן בו יי ובקרנו תלנו ה
חייתי מפרשו תלונתנו עבשיו ומשו
תלינו ות יהוה כמו במדבר תלינו

עליו כל העדה: בשר לאכל ולחם 8
לשובע: ומה תורה אורין שולין
מוכלין בשר לשובע ומה הוא לה
להורידו לחם במקר ובשר בערב
לפי שהלחם שולו בהולך שולי וי
ויתשר ומה בלו לחם ובן בשר
שולו שלו בהולך שהרבה בהולות
היו להם ועוד שהיה ויתשר להם
מלו בשר לפיכך נתן להם בשתיים
טורח שלו בהולך: ושר ותם וי
ולינבם עלין ויחליב השומעים א
אתכם ותתלוננו: קרט לפני יי 9,
לקרוב שהמקן יורד: נראה בענן
נגלה להם בעמוד ענן: השלו לכם 13
ענן הוו ושולן ומוד: היתה שכב
הטל שוכב על הנקן ובעקוב מחר
הוא יקום: ומדרת הטל וגו הטל
יורד על האורן והמן יורד עליו והט
חזר ויורד עליו והרי הוא ממוחן
בקופסו: ותעל שכבת הטל משי 14,
כשהחמה זורחת עלה טל שעל
המן לקרות החמה סדך טל עלה
לקרות החמה יון יוכ תלולו ש
שטפרת יון בינה טל ותכתום
ות פיה ותביחנה בחמה היו עלה
ויולילה בעויר ורבות דרשן ש
שהטל עלה מן האורן וכעלית ס
שכבת הטל ועלתה חמן רוח והנה
על פני המדבר וכר דק מחספס
נוצלה: וולן לו רמיון בולקון ויש
אי וחוכפס: לשון חפיכה רלוס
דלוקיון שלשון נשנה נשנתך
ושכבת הטל: ולו שהיה רבר דק
וחוספס בתוכ: בין שתי שכבות
טל: ומובקלה תירגם ולקלף: לשון ר
וחשוף: הלק: כבפור: גלידו בלש
דעדן קבר טוכב בר: והוא מן
יגבע שחור: כרומי: גבי מבוי הרב
הגר והזרק: דעדן קבר קלידו
על ארעא: דק היה קבר ושוכב היה
ומוגר על האורן: נקרח וק פירושו
דק כגבור: שטוח קלוש ומחוכר
קלילי: דק טיגבש בלוג: שהיה מ
מקבל גליד דק ומיעלה וקבר שתל
יומקלוה תוכפת היו על לשון ה
העברית: ואין לו תבנה ומחקם ס

15 נתכרך: מן הוא: הכנת מחן הוא: כ
כמ ויוכך להם העלך: כי לא ידעו מה
16, הוא שיקרוהו כשהוא: עמיר שב
ומה הוא: ומפר נפשותיכם כפי
ומפר נפשות שיש לאיש פוהלו:
17, תקחו עמור לגולגלת: הגוברה והל
והומעיט יש שלקטו הרבה ויש
שלקטו ומעט וכשבאו למתכ ומדד
במומר איש ויש שלקטו ומיט
ומיעוט שהוסרכה לקוטו לו העבין
ומעמיר לגולגלת והמעיט לקוטו לו
ומיעו חסר ומעמיר לגולגלת וחהו נפ
20, גדול שנעשה בו: ויותירו ונשיכה
חתן ומוכרכ: ומוכ תולעים: ושן ומלה
ויבאש: הרי זה ומקלון המוך שבתוך
הכוש: ולבסוף התליע: כעבין שב
ולו הכוש ורימה לו היתה בו: וכן
21, ומך בו המתליעים: וחם השמש ונמס
הנשאר כשרה ונעשה נחלים ושות
ומעט ומיליב ומעליב ומעות העלה
יברין ומהם ומוטעים בהן טעם ומן
ומיעטים מה שחסר של ישר: פשר
לשון פושרין על ידי השמש ומתח
ומתחוכם ומפשיר: ומוסיף ומשטרין
פיר בלע: ומזעתו לקטו וחם ומשנה
22, מרבות: לקטו לחם ומשנה כ
כשנודעו את לקיטתם בוהליהם ומי
ומיעוו כחלים שכ העומר לאחר ר
ומדל ומך לחם ומשנה: מותם היום ב
נשתנה לשבת כריחו וכטעמו: ויבדו
לומשה: שאלוהו מה היום ומיתם
ומכיון יש לאחד שערין או העבד להם
ומשה פרשת שבת שנעשה לומר להם
והיה ביום הו על ששאלוהו ות זאת
23, אמר להם הוא אשר דבר יי שמחר שבתון
יי לכם: וכל עשו הסר שהוא לו עב
אפה ומבשלו: ולא הותירו מן הכלי ות
ומה ומוסיפו תניחו עליו אשר תזכו יכם
ומשר תזכו יום: ומה שאתם מיכם
לאוכלו היום: ומה הכל אשר יזיכ
ומה שאתם עריכים לכשל מחר תע
הלחם: ולשון מתבשל: למשמרת 24,
לבקר: ויאחר ומשה מלהם היום
לבקר: שחרית שהיו רגלין לעבוד ולקוט
בוקר לשון זה נעשו ומה לון: ומה להם
ות שבירכם ומלו לעבד חזרו לפנו

והוא ליעותך ואת לחם שמך היום
היום ההוא ויאכלו שמה לחם
ויהי ליעותך ואת לחם שמך היום
ההוא ויהי היום ההוא ויקחו
ויכתוב השביעי שבת ולו יהיה המן
בו ולא בן הבקר ולא לבשת יום הכפורים
ויהיב טובא עד יומא דנפק הוינן
הויינן קיק כרמל על ידי הרשעים
ומתגבן הכשריה ויהו בניהם כי
לא בכבודו מהדיר ומתבב על השבת
שהרי גם נעשה לכם בגו עבד שבת
לתת לכם לחם יומיה שבו איש תח
תחתיו ויפון כאכו חכמיה ויכתב
ומודות ליהיו חוק לתחום ולא ייצו
ויש מזמקומו ויהו אלפים ומה רי
ולא כמשרש שמון תחומיה מלא
ודברי סופריה ועיקרו של מקרא
על לקטי המן נאמר והמן כדרע
גד עשב שמלבן ומילבנו ודרע
שלו עגל ומינו לכן והמן היה לכן
ולא מלשון לדרע גד אלא לעניין העגל
כדרע גד הוא והוא היה לכן כיעניה
ביצק שמטגבן ומותן בדבש קורין
לו מיסקריטין בלשון יוונית והוא
תרגומו של לוקנום ולשמורת לא
לגבדה לדורותיכם בימי יהויקים
כשהיה יהויקים מוכיחן לנוה מין את
עשיקין בתורה והם מוחיקים בתר
מלאכתנו ונעשוק בתורה ויהיב כי
נתפרנס הויכין להם יבעות המן
יום הדור אותם רמון דפר מל שמלון
לו אלא רמון כזה נתפרסמו מכ
ומכותבים הדבה שלוחיהם יש לן למי
לקוקו להכין ימון לירמון יבעות
יחידית של חרס כתרגם והנח אותו
לפני יי לפני העדות ולא נאמר
מיקרון זה עד שנכנסו אותו ומצאו כ
ולא שנכתב כאן בפרשת המן ומ
ודבעבים שנה והלן חסר שלשים
יום שהרי בחדושה עשר בעייר
יכד להם המן תחילה וחמשה עש
עשר בניסן פסק שם וישבת העם
ומחרת ולא מצד שהעזרה שה
שהוציאו ומריביה טעות בהם טע

ין ולא מרין נמשבת לאחר שעברו מ
אות חידוך ולא קינה מרין בעמן בתחילת
הגבול קודם שעמדו אות חידוך והם
ערבות נוהגים בגדיהם מתוכם ומסת
ומכרישין זה את זה אלא בערבות מ
ומוכ כשמות ושה מסק המן ולא
ונפתקו ומין שבכליהם שלקטו בו
ביום עד ששה עשר בניסן שהקריבו
עומר ויאכלו ומעבור הזורע ולא
ומחצית המסח עשירית האיפה
ויהיה שלש סאין סלע שוה שלשה
קבין קב ארבעלקין לוג ששה
ביצים עירון עשירית האיפה מ
וארבעה ושלש ביצים והוא שיעור והוא
לחלה ולרומה והה תעשון לומר ה
היוכל לתת נדיב באדין לשה עוד
נועט זה אומדן עוד ונועט וסלו
עבור לפני העם ויהיה זה יסלון
לוקה הויעות לעם על מב וקח ימך
מדיב ישלי לעבדות שיריון שעל
יד הנדיב ויעשיה מן העור ולא יהי
יאמרו ומעיעת הין שם נדיבי קדם
ומדלך ישור הכית בו אות היאור והה
תלן ישור הכת בו אות היאור ולא
שהיו ישלי יומא על המטה שהוא מ
לפורענות בו לקה פרעה ומיניה
ממה ומכות לך נומי ישור הכת
בו אות היאור והם יומרי עלין שהו
לפורענות יהיו עתה שונף לטובה
הוון ומוק והכית בסלע על הישר
לון נומי ולא בסלע ומכון שהמט
היה שלן מין חזק ושוה סנפיריין
והיעד נבקען ויפצלן ויצו עמלק
סמך פרשה זו למקרא זה ומורי
יוב תעויד בניכם ומחזיק לכל יב
מכיבה ומוקב יומרי הישן מ בק
בקרבינו והב מין חייכם הכלב בא
ועשך יתקבב ומוקב יטעקיה ולך
ותדעון היכן יוב ויושל ילדה שה
שהרכיב אות כנו על כתפו ויצו מ
לדרך היה אומן הבן רואה חפנין
ונומי ומפן תן לי אותו חפנין והוא
נתין לן ומן שעייה ומן שלשית
תקעו כודקי אחר ומי לן אומן מ
הרן ועזית אות יוכנן ומי לן ומבו
וכי ויהך ירדע היהך יוב השליכו

ומעליו והלך לן בנו הכלב ונשכנו: מחר
לנו ונעשיה השוהו לן ומפון ומורו יהי
כבוד תלוריך חכיב עלך כשלך וכבוד
חמיך כמוהו רבך ומלוהו רבך כמוך
שוליב ומוהו חכיך כמוהו רבך ומבן
שנ ויאמר יהתן לן משה בי אודני מ
והלא יהתן נדבן האוחין היה ועשה מ
אות חכמיו בעם ומוהו רבך כמוהו
שוליב שנ אודני משה כלה ומן
השלב חייבא הב כליה המוחדיב בך
פוילו פשעינו בהלבה ומו הלחם יש
מן העגן והלחם בן ומחר כמות הלחמ
ומכב נגב וגן מחר לנו ונעשיה בעורים
וידאי חטאן שתהא זכותה מסייעתן
הלן מחר לנו ונעשיה שיודעים לכוון מ
כשפיה לפי שעתידיה ומכשפים ת
היו ומשה ואהרן וחור ומקמן לתעבות
יכבוד שיעריבה שלשה לעבור לפני
התיבה שכתובית הון שוריין חור
כנה של זורים היה והיה כאשר ירים
משה ידו וכי ידין של משה כן כי
כמוהיל בוסכ ומוש המטה ומדי מ
משה נבידים כשכיל שנתעצל מ
עיניה ומיניה ומחר תחתיו נעזיקרו ת
ירין ויקחו ויהרן וחור ומן וישיבון
תחתיו ולא ישב על כר וכסת ומלא ימו
ישר שוריין בעזר ומן ומוב אהיה עמ
עזה בעזר ויהי ידין ומונה מבדי
מרישות כתפילה ומוחנת ותבונה שב
בן השנים שהיו עזוקייה ומחשבין
ות השעות כמייעטרוקנא בזיון משה
עיניה והעמיד להם נרשה חמה
ומעכב את השעות ויחלש ויחתך ת
ומשי בבוקין ולין השמיר אלא חלמי
שבהם ולא הקב כולם מכאן אנו מ
לחידין שעשאו על פי הדיבר של שבי
כתוב זאת זכרון שכא שמלך להזדוק
לישלי קורב לכל האומות ושיב באזני
יהושע המכבים את ישלי לאזרין שי
שייצוה לישלי לשלם לו בחוך כאן בי
נמיה לן ומשה שייהושע ומכבים את
ישר לאזרין כי נוחה ומוחה לכך
ומבי ומהיכך כאן כי חפנין אנכי ומחות
ות זכרו ויקרו שמו של מחצה מ שב
הקבה עשה לנו נס בפנים לא שהומ
שהמצה קרוי מ ולא המחבר ש

שנו של וזכה זוכר יות הנס ש
שעשה לנו המקום יי הוא נס לנו
ויומר כי יד על כס יה ידו של הקב
הורגה לישנן נהגוון להיות לו וי
גלחמה ויהיה כעמלק עלמיד וי
והוא כס ולא נמי ככאן ונק השב
נחלק לחצי נשבע הקב שונין ב
שנו שלא ונין כסאו שלא עד שי
שיוחה שנו של עשו כלו וישי
וישתיחה יהיה שנו שלא וכסאו
שלא ההד הנויב תנו חובות לנפ
זה עשו שכת כו ועברתו שמרה נפ
נתנו עריב נטשת וגו ומלי מדיה
ויי לעולם ישב הרי השב שלא כנן
לישפט כסאו הרי הנסאו שלא
חלת נשלח

חי יא **ויבואו** יתרו וזה שמע
קריעת יב כנו וי
ומלחמת עמלק יתרו שכנו שנודע
היו לו לעמלו יתי יתרו חובב חנ
קני פוטיפון ויעמלו שנעשה ויע
לנו יתי על שב עשיתי פרשה ואת
בתורה ואתה תחזה יתרו לשמעבי
ויקיב ונישנת הוסיפו לו אות ואת
חובב שחנב את היערה חנב נש
פוטיפחנב לחקוב קני שנהנין קנוה
בין ישל ולובהם שכשמיב פוטיפון
ולחטפט בעם ויש אומ ועמלו אבי
של יתרו היה ואוהו ואתבונה נו לעמלו
יובהן שהתימקות קורין לאבי יסלן
נומן חתן משה בנו היה יתרו מ
ואתבכר למשה אב חותנו של מלך
ולשעבר היה משה תלה הגדולה נפ
בחורין וישב אל יתר חותנו למשה
ולישר שוקן משה נגד כל ישר את
כל אשר עשה לאב בדידות העם וכי
וכבור וכנולק וכי הויניו אי זו ז
הגדולה על כנן ואחר שלחיה כשי
משומ לו הקב כמדין לך שיב ויחי
ויעריב דקה משה את יתרו לשמעבי
כמו וירכיב על החמור וגו ויצאו
ואהרן ואחיותו ויתנשהו כהר האלהיב
אומ לו מי הן הלו אומ לו משה זו ז
ומשה שנשלותיב במדין ויולדן בנ
אומ לו והיה יותה ויולידן אומ לויתי
אומ לו על האישובב אנו ויתנטעריב

ואותה בנו והוסיף עליהב אומ לה ל
לבי לבית אוכך עטלה שב כמה והלכה
לה ויבלבב מחוב פרעה כשנלנו ר
חנן ומביאב על דבר הנויבי ובקש
מרעה להרוג יות משה נעשה יעואו
כעומד של שייש ולו הנדבר וגו
וגו יודעיב שכנודבר היה אלו מנב
שכחו של יתרו שהיה יושב בכבודו
של עלב ונרבו לבו לעשות על הנדבר
וקוב תלהו לשמונ רבי תרה ויאמ
לו משה על ידי שלח יוב חותנך
יתרו וגו ואם אין אותה יוצנו בעבי
יפן אותה בנין ישתנך ואם אינך יוצנ
בנין ישתנך יש בנין שב כנך ויצנו
משה כבד נדול נעבר יתרו באותה
שעה בין שייצנו משה יצנו ואהרן ב
נדב ואביהוא ואלי הזון שרואה זות מ
אלו יוצנין ואלו יצנו וישתחון וישק
לו ויגנו יודע היה השתחוה לנוי כי
כשהוא אומ איש לרעהו נלי שהואו קי
וישקרוי זה משה ויספר משה לחתנו שב והויו
לישה עני
לישתוך לבו לקרבו לתורה ואת כל הל
התלואה שעל הים ושל עמלק התלוא
לנלך ילנך הב נוכוד התבה והלנו
הזה תיקון ויסור העסל ומחט לפרקיב
וכן תרוחה תעמה תקומה תנוחה
ויחר יתרו וישמוח יתרו זהו פשוטו
ומדרשו נעשה כל נפש חדודין חדודין
מיב היה על יובבד ונעריב והיינ
ויומרי ונשתי נחיון עד עשרון דרי לפ
תבדי ומרוחה כותפה על כל הטובה כנ
טובת הנך והנזר והתורה ועל כנך
ושר העלו ויד ונעריב עד עבשין לפ
היה עבר יכול לברוח ומיעריב שהיתה
הנרין מהוקבת ואילו ישנו ששיב ואנ
ושר היכל יזתבב ניד ונערים ויומה
קשה זוריד מרעהו ונלך קשה ונחמת
יד ונעריב כתרנומ לשון רידי ומדות
שהיו נוכפדיב עליהב יות התעבדה
עתה ידעתי ונכירן היית לשעבר
ומבשיו ביותר וכל האלהיב ונאיד מ
שהיה מכיר נכל העב שכשעלב שלח
הנשי עב שלש עשרה כי נתפי ושוד ב
זרו עליהב כתרנומ ונריב ויאמרו לאנוש
והב יוכרו מליב ושוד זרו ושוד ה
הרשיעו ודבותי ורעתו לשון ויאד ו

יעקב נזיד בקדירה שבישלן בה נ
נתבשלו עולה מושועה שהיו כ
כולה כלו ודבחי שלומיב ויבו ויהנן
וגו ומשה היכן הלך והלו הוו שהלך
לקיומו וברב לו כל הכבוד הזה ויאמ
שהיה עומד ומשמש לפניהב לפנ
האלהיב נכבון שעשה ומעבדה שהלמ
חכמיב ומסובן בה כולן עשה ונזר
של שכינה ויהי ומחרת ויומני יוב
הכיפוריב היה שלנו עול ויהי ומחר
עב שנה שכניה וגו לדברי האומר יב
יתרו קודם ומתן תורה בין שלחו ול
יורינ לו היה עב שנה שנה כך שי
שנינו בספרי ווהו ומחרת לא
לאחרת ריתון מן ההר ועל כתוב
אי יוסבשר לומ אלו נאחרת יום ז
הכיפוריב שהרי קודם נתן תורה
אי יוסבשר לומ והודעתי אות חוקי ב
האלהיב ואת תורותין ומשמעה תור
נב יום הכיפוריב לאן היה שהות ל
ומשה לשמוש את העב שהרי נפ
בשכעה עשר בתמוז ירד ושיבר את
הלוחות ומחרת עלה והשכיה ומ
ושהה שמנים יום וירד ביום הכפו
ואין פרשה זו כתובה כסדר שלין מ
עולב עב שנה שניה שהרי נאמ כאן
וישלח משה את חתנו ואינו נ
נוסע לקליה שאומ לו משה נוסעיב
ונמצא לל האלהים וגו אל נא תעזוב
אותנו ואב זל קודב נתן תורה ל
ונשאלו הלך היכן וניצנו שחזר
ואלו שב לאן נאמר יתרו ואל חובב
וכנו של יתרו היה הוא חובב הוא
יתרו שב נאבב חובב חתן משה ו
וישב משה ואעור העב יושב כ
לגלך וכולב עאומריב והוקשת הרב
ליתרו שהיה נזהל בכבודן של ישר
והוכיחו על כך שב מדומ יותה יושב
לפניך וכולב נינבב ואין הסל ועב הע
ואי אפשר אמר כן אלא כל דיין
שרון דין לאומיבו שנה ואחת מלמה
עליו הכתו כאילו עשק בתורה כל
היום וכאילו נעשה שותף להקבה
בבריאת שכתב ויכל
ערב ויהי בקר יום אחר כי יכו
אל כי טוב לשון הוה ואיתי

ורי תבע ומלמן לשון תלמוד ומפי
הקבלה: כי יהיה להם וכר. וזו שהי
17 להם וכר בן זכר: ויעזר חתן משה
ואהרן. ורך בנוי קורהו הכתוב חתן
18 של זקן: נבל תבל. מתעלף. ולשון
משנה. תלישטרירון בלע. מרו
והעלה גמל. בגבל עלה ונקבץ שהוא
כמלש על ידי חומה ועל ידי קוח ר
וכחו תש ותלאה: גם זאת לאכזר
ויהתן וחזר ושכעיב זקנים: כי כבד
19 ממך. כבדו וכ יותר ממכחך: ועיצך
ויקל מלהיב עצך בעניה. ורבו לו יעז
המלך בקבורה: היה אתה לעם מול
האלהים שליח ומלין בינותם ויקח
ושומע ומשפטם ומודם: את הדברים
21 ודבי ריבותם: ואתה תחזה מרוח
הקודש שבך: ואנשי חיל עשירי
שונאי יראיכם להחניף ולהכיר פני
ואנשי אומת: מעלי ומבטחה שהם
כמי לפיחך על דמריהם שעל ידי
כן יהיו דבריהם נשומעים: שומעי
בינם. ששומעים מאותם כדין. כי
ההיא דאמי כל דיינו דמפקי מינ
מממעט בדיינו אלא דיינו הוא: מי
שרי אלפים. הם היו שש מאות אלפים
שרי מאות. הם היו שמנת אלפים
שרי חמשיים. שהיה עשר אלפים
22 שרי עשרות ששים אלף: ושפטו
וידונו לשון ביטי: והקל ממך. מן
הדבר הזה להקל ועליך. והקל מן
והכבד אות לב. והכות אות מוכיח ר
23 לשון הזה: ועמך ולהיה ויכלת עמוד
המלך בקבורה: זה ואתה אותך ר
לעשות כן תוכל לעמוד. וזה יעבר
על ידך לו תוכל לעמוד: וגם כל העם
הזה. ואהרן גם ומכהנו ושבעיב ר
26 ויהיה הגדולה עמה עמך: ושפטו
ודיינו את העם. יכוון. ויהיה
ישפוטו הם. דיינו מיום. ומקרוב
העזיבה לשון יעזי הם. לך ואתי
מתרגמינן וידונן. ומקרוב
27 אילו לשון עשירי: וילך לו אל מדין.
ויצא את משה ושלחתו. בחרש הש
השלישי לצ. בזה הזה בראש חדש
זו היה יעתיד לבעב אילו בזה הענן

והוו בזה הזה. שיהיו לך ומני תורה
חדשיב. כאילו היום נתנה: ויסעו ר
ויסעידים. וזה הל לחזור ולפרש ר
ויחיקן נסעו. והלו כנר כתי שבעיב
שבתריב. היו חונים. בראש שנשא
נסעו. אלו להקיש נסיעתה ומחניה
לבאותה ליומבר סיני. וזה מיומה לס
לסיני בתשובה. ואין שכ. כאיש אחר בלב ר
אחר. ומלמ שאר הזכיות כתעניית
ומחלוקות: נגד ההר. מזרחו. וכל ר
וקהל שאותה מדיבו נגד פתח לחזרה
ומשה עלה. מיום השבי. וכל עליותו
בהשכמה הין שכ. וישכב בבקר: כה
תאמר לבשון הזה. כסדר הזה: לבית
יעקב. אלו הנשיים. תאמר להם מש
וכה: ותגיד לבני ישל. עונשין ודיקו
ודיקדוקין פרש לחכמים דבריב קשיב
כבריב: אתם ראיתם. ואין מהורות ר
הוא בדרכם כדבריב: ואשר עשיתי
מצריב. על מזה עבירות היו חייבים
לי. קודם שנתדוננו לכם ואין נפרעין ר
ולהם אלו על ידיכם: ואשא אתכם זה
זה שהיו ישל ומסוחרין בכל ארץ ב
נשר. וכשעה קלה כשטוח ליסע ליכ
ולישעות נקביו טלפ ורעיבה. ומוטל ר
תלך. ואשאו. ומכיב אותכם. ומטילת
יתכון. תקן את הדיבור וכך כתב ר
ואעלה: על כנפי נשריב. כנשר העש
גוזלין על כנפיו. שכל שיור עשות ב
נותנין את כחותן כדי יכולתם לפי שי
שיתגדלו ויטלו אחר שפורח על ר
ובהם. עם הנשר חזה אינו מוציא
אלא מן האדם. פן יזדון בו חין לפי
שיהיו שנו. פרח על גביו לק נותנו על
כתיפיו. אלו ומכב שיכנם בי החין אלו
בבבל. אלו יוב עשיתי לק. ויסע מלאך
האלהים ההולך ונ. ויבא בין ומחנה
מיצריב. וכן יזחנה ישל. והיו מיצרי
מיצריב זוקיקים בו חיבים ובלפטרוזת
ולפטרוזת והענן ויקבלן: ומובן ר
ותכב אלך כתרגמ. ועתה אם שמוע ר
תקבלו עליכם יעבב עליכב. ומכון ר
ומיתך שכל ההתחלות קשות: ושמרתם
את בריתי שיכורות עמכב על שמיר

התורה: כגולה. מוער חכיב. מזו ר
ופגולת ומלכיב כלי יקר ומוכיב טובו
שהמלכיב גוציב. כך יותב לו בגולה
ושמור ומומות. ולו המוגר יותב ר
לבתב שלי ומלן לי ומחריב עמכב ר
ואתה יש לי עוד שתהיו חיסתבב ר
נכרת. כי לי כל הארץ והם כעבב ר
ואתב תהיו לי ומלוכה
כהנים. שריב. כהן וכב ורב כה
כהניב הון: גוי הדריב. לון פחות
ן יחתך. וישב ושה את דברי העב
ון: בזה הלחרת. שהוא שלישי
שהרי בהשכמה. וכי היה ירך יה
והשיב. מלאו בא הסל למיכך ומך
ארץ ומשה שלח נגי ידוע
לכבי ולי ששלחת ומיב ירך והשיב
נעב העגן. מיעבה העגן וחגו ה
העדפל: וגב ק. גב בגבילב ומחרין
ויגד ומשה בזה הוחרת שהוא ר
רכיעב לחרש: את דברי העב. דב
תשובה על דבר זה. כבר שמועתי
והם שריעבה ושמעב ומיך. ורצו
דומה שמוען. ולפי שליח לשמוע
מפי המלך ריעבה ומיות ומלכיב
וקדשתב. וחזיתב. שיכיב עיבה
היום ומחר: והיו נכוניב ומשה ר
ליב השלישי. שהוא ששי בחרש
וכחוריישי. כגה ומשה ומחכו תקת.
ההר. ושתיב עשרה ומיבה. כ עין
האמור בפרשת. זאת הומשפטים
ומין ומקרב ומיומך טהרה: ועיב
כ העב. ומיוד שלא היה בהם פו
פוזון. שנתרפזו טלפ: והגבלת
קכב. והב תחום לפיך שלא יקרב
ומן הגבול והלאה: ומוד הגבול ומו
ומיוד והם השמרו ומפון ומהלן לפ
ועלות. ומהה הזהירב על ק: ונעמד
בקצהן. ונפגלו בקיעהו: ויהי ויהה
13 ומכון ונפקלן שיהו נרחין ומהה ר
מכות הפקילה שהיה נגמרה שתי ר
קומות: ויהה. ישוך ומהה ומוכן ר
יהה בכב: בישוך היובל כשיומשוך
היובל קול ומוך הוגן ביוץ סלוק ש
שכינה והסלקת הקול. וכין שיו
שומרתין הן רשומין ועלות. היובל

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0015

יהוה ויחריב עשיהם להכ יהוהות עי
עוף: על פני כי זנק שיובי קייב שו
שוון תוומד וז מנטוד עד עד יהוי ויהי
לוותם הדור ויו יתבן לפרש ולהיכ יו
ויחריב ולתי שנעוני הוון כופי לקרי
לקרותם יהוהות ידעון. ויו יהיה יוחל
שהב יחריב לעשריהב עשקיה יליהם
ודין עוון יותם. ודועה ון פרוין הו
יותר שורון ומכירו עלכ: פסל. עד מי
שכ שנפסל: וכל תמונה. דבר ושר
כשוריב וגו׳ לו יקנו. ינקמון ליפרע
ורינ עובר על ורודוט לוחוד על עד.
כל לשון קעוה. ושפרעיהו בלשו מ
נותן לב ליפרע. לשונאי. כתרגומו
כשוחדין ונעשה ושכופיהב: ועוב
חסד שוריב עושה לשלפ שכר עד
ולאלפים דורות. נוציות ורוה טובה
יתירה על נוהת פורעות. על יוחת ח
חוקים ומוות. שהו ומרכב דורות. ר
ויו ולופיה: לשוני. חנפ. להכל. ומיו
היו שבועה. שוו. המון לשנות ות
הידוע. על עמוד של ונק נשכע מי
שהוו של זהב: זכוך ושוור בריטו
יחד נוורו. וכן ויחלילה נוות יחת
וכיוב השכת שע ככשריב. וכן לא
תלכש שעטנו. בדילים תעשה לך. ול
ערות. ושת ויחיך לו תגלה. יכמה
יבון עליה. וזהו שנ ויחת דיב ולהי
שתיב זו שמעבו. זכור. לשון פעל
מיו יוכל ושתה. הלוך ובכת. וכן ז
פתרונו. תנו לב לאכור תעיד ות יוב
השבת. שוום עדיכון לך חפין יפה
תחוו ומזוריכו לשפת. ועשית כל מ
ולזוכתך. כשתבוא שבת תהון כל מ
ולזוכתך עשויה. שלו תתרהר ויחר
ולזוכה יותה וכתך וכתך ולו הקטנ
לו יהיבו ולו הגדולים. יומית הגבולים
הרי כמי ומזהרים. מלון לו כיו הסתו
ולהו להזהיר ות הגדולים על שכיי
שכיותת הקטנים. וזו היו ששכבו
קטן הנו לכבות יכן שומעין לו מ
ויפתר ששביתתו עליך: ויגח בוב
השכיעי. ככיכול הכתוב מנוחה מי
בעיניהו לאוד מוהבו. לו וחוור לוו
שוולוכתו כעמל ובקבעה שיהיו נח
בשבת: ביך ויקדשהו. מכו מק

ולהיוכיך: כי ביך השמיב ומחב
עוכב. ועל יוחד ומה. ויד יי על
הר כיב. נו הפל השלישי והטיע.
ביך השמיב השמיעך ות קללו ל
ליפרך. ועל האדמה הרוך ות יושו
התנדלה. כבודו בשמיב. ושו ונבו
ונבוחיו על הוכיך. ליו הוכיך שמי
ושמי השמיב והיבשו על גבי הקר.
וכך הוו אומ. ויט שמיב ידך: ליו
תעשון אתי. ליו תעשו דמות מ
שמשי הומשמשין לפני במדבר:
אלהי כסף. טו להזהיר על המזריב
שאותה עשה לעזוד יותי שליו יהו
של כסף. שיוב שיביתה ועשותן ש
כסף. הרי הו לפני באלהות: ואלהי
זהב. בון להזהיר עליו שליו יופיף מ
על שבב. שיוב עשית ומרכבה הרי
לפני כאלהי זהב: ליו תעשו לכב מ
שליו תומד הריב עושה כוכבי מ
בכתי כנסיות. ובמתי קדושות כיכן
שיוב עושה בבית עשוריב. לכן ב
אומ. ליו תעשו לכב: ומזבח אדמה ל
ויחוכר הוזכרה. שליו יבנו על גבי מ
עשוריב ויו על גבי כשבן. ליו שהיה
ומליו ות חלל ומזבח נחשת ומרכה
בשנה חניכין: תעשה לי. שתהו
תחילת עשייתן לשוריי. וזבחת ע
עליו. ומינו. כבי. ועליו. ולשון מנשה
ויו אינו אלו עליו ומשו. על הבשר
והדם על ומזבח ול להקי. ויכן מ
שחיטה בויוש הוזכרו: ות עולת
ות שלמיך. ושר ויבאכ ומכבכ
ות שוכך ואת בקרך. פרו ואת כל
עליתיך ואת שלמיך: בכל המקוכ
אשר יוזכיר ות שמי. אשר אתן לך
ושות להזכיר ות שמי. שב המקו
שלי: שב אבו יולך. ובשרה שבכתי
עליך: ובכתיכך. ומכון יותה ואמ מ
שליו נתנה ושות להזכיר שב המקו
ליו מזכוב שהשכינה מוה שב
והוו בית הבחירה שב יתן ושות
להזכיר שב הוקדש בשליוחיך
בפרש. לפיכך ות העם: ויגש ומזבח
ובבית ול׳ ישמעאל אומ כל יוב
ואב שתגיה ושות חוץ וישלשך
ויוב ומזבח ובבית תעשה לי. הרי

יום זה בלשון עושר ושושר תעשׂ
ל׳ ומזבח ומכבד: ואו תבנה ותעשׂין בדיק
שהרי חובה עליך לעשות ומזבח ומכ
שנ׳ ומכבד שלמותיו תבנה: ואם כבש
תלה ואת עולי חובה העון שנ׳ וה
והעבד תעבידנו ואומ׳ זה נשתמש ב
בלשון עושר וכן ואם תקריב מנחת
בכוריים זן ומנחת העומר שהוא ר׳
חובה ועל פרחיך יין ואם הלוז תר
תלוין ולוז ודומן ובלשון עושר הם
ומשתשין: בדית בשן גדיה שמרו
שמשלו ומזפתעו בכרזל: כי חרבך
הנפת עליה הרי זה כי ומשוש נפש
מן שהוא דילוג: פן תנוף עליה חרפ
ותחלליה הוא אחדת שהיא הנפת עליה
ברזל חללת שהמזבח נברא להאריך י
ימיו של אדם והחרב נברא לקצר ימי
של אדם: ומין זה בדין שיהיה המזקיק
על המזיק ועוד שהמזבח הוא מ
ומטיל שלום בין ישראל לאביהם שכשה
הן יבא עון מתת ומחטא והרי דברים
קל וחומר ומה מובא שוחט וזורק
ולוא שחיטת ולוא מדברות על ידי מ
שחיטתה שלום ומזבח תהא לוא תב
תבנה עליהן ברזל המשיל שלום בין
אדם לחבירו על אחת
כמה וכמה שלוא תבואהו פורענות:
ולוא תעלה בשיעית כשהיתה טהו מ
כבש אחדה ועשית ועלות וזבחת
ושלמים ושחטת שלום וזרק הכהן
המזבח סביב: ואכלת שם ושמחת
לפניך יהוה: ר׳ ישמעאל אומ׳ חק
יהא ושמחת שור או תלה עזים
שלא שחיטת העולות יהיה עיקר
לרחיב שערכך ומנין שחיט
גדול עזרה ומזבח שהרי כתיב ועשה
והקטיר הכהן המזבח
הקטרת קרוב לגדול עזרה הוא
ואותה מהלך כהן ומתוך כהן והרי
ריש לקיש אומ׳ מזה מובטח הוא שא
שיהיו בהן רעת והקטיר על כיוצו
ומזה תדע הוא ויש הין שך או
ומהלך כהן ומהלך בהין חסיר שהוא
מחזיק יתרך ומחסיר על הדיוט ש
על יחיד מזה ומזה:

ויקרא ההשתבחים בל ויקרא
אל משה ויוה יהוה אליו מאהל א

ויושיבם וזה המושיבים ומצינו
שוה: ידון ומצינו ולוה שהוכיח ש
פרשת דינין לפרשת מזבח לומ
לך שתשית סנהדרי גדול אצל
ישער תשית לפניהם: ומ׳ הקבה
ליהושע אל תעלה על דעתך לומ
ישנה להם הפרק שניכם ושלשה
מעמידים עד שתצאו מורה בפניהם
מושטטה: ואו ומורים מעמדי ר׳
להכניס טעמי הורס ופירושו לקן
נוף: ואשר תשים לפניהם כשולח
ערוך ומוכן לפני הזורה ואובול: מ
לפניהם: ואו ולפני קיים ואסוף ר׳
ידעת ברין יחד שרצין אותן הגויי
טיני ישר: ואו תביאוהו בעבותות
שלהם שכל המביאין דיני ישר לפני
הגויים ומחלל את השם ומייקר שם
עז להחשיכם שכן כי ואו כשרינן
ערוב ומוציאין מידיהם כשוויבנו
עליהם זהו עדות לעלוי יהושפט:
כי תקנה עבד עברי עבד שהוא ר׳
עברי: ואו ירצע יוליו עברו של עברי
עבד בעבד שלקחו וישלו ועליו
הוא ומ׳ שש שנים יעבד ומה ר׳
יוצא לחירות והעלתה עולתה לבעה
יחזירנה: בלקוח וכן הגר: ובן לקו
לקוח וישלו ששש: תל כי ר׳
יאמר לך מחיך העברי וגו׳ ואו אומ׳
ויוצא לך פוחיך: כי תקנה ר׳
ויוצא בית דין שוכרוהו בעבירה
שג׳ ואם וכן ואינו קבוסן
ואו ואינו מחזר בעבדי אחרת
רחוקה: יכול מכרוהו בית דין ואו
ינעל בשש כשהוא אומ׳ כי יהי
אחיך ונמכר לך הרי מכר עצמו
אומר: ומה אני מקיים כי תקנה
בעבד בעבדות דין: לחפשי חירות
מה כסף יצא שלא יהא עבד
ושה כתוב לחפשי ולשון כי
כספו בנכסיו שאו כי יהא מחוי
שחוזר אחיך לכושו בכנ
כעבד: כספו יש מבד שאינו
היה נשוי ושה ואחריה ואין רב
ואחר ר׳ שמעון בן עזאי הוא
הוא בעבדים: ואם בעד ושה
הוא ישר וישובה ושה כן עבד
ואם אמר

ואו הכתבה שתעשן ואו ויקבר שהקו
עבד עברי חייב במזונות ושותן וכ
וכתוב: וכי יודעני יתן לך ושה ויטען
שהרשות ביד רבו ואסור לו שפחה
כנענית להוליד לו בנים עבדים ואו ויצא
יהיה כישראלית: תל האושה וילדה ל
תהיה לאדוניה הוא יוצא בדמי ואו ל
בכנענית: שהרי העבריה יוצאה בי
נשש ואפילו קודם שש ואם הביאה
סימנין שלאחר העבדי ואו העבריה
ויקיש עבריה לעבדי ויוצאה בשש:
את אשתי השפחה ואו הילדים ע
לרבך מוכרין שוכרהו לו: ואו החלת
ואו אל המזוזה יכול שתהיו המזוזות
כשרה ושעט עליה תל ושתי מוזט
וכולת כולת ואו במזוזה וזה תל ור
מזוזה הקיש חלת למזוזה וה ומזוז
מעומד ומ׳ חלת ומעומד: וריבעו ואומ
אות ואזן האוזנת ואו ויבא ואו של
שמאל: תל ואזן ואזן לעבדה שה שו
מציוה תנוך ואזן האוזנת: ר׳ שמעון
היה דורש וקרעו זה כדין חומר ה
נשתבד חלת ומזוזה וכל כלים שבבית
ואו הקבה חלת ומזוזה שהיו עליו
בעבדים כשנפטרתי על הנשקוק
ועל שתי המזוזות ואמרתי כל ר׳
בר ישר עבדיה ואו עבדיה לעבדיה
והלך זה וקנה לו אזן לעבדו ירצע
בסביהם: ר׳ פתחי ואו פתח הכ
לשות הפשי בשש והוא סומכו ר׳
ואחרון והשתעבד לפיכך יצאה כ
נפתח: ת״ר רק יחזק בן זכאי
היה דורש ונקוון זה כדין חומר
מה נשתבדת אזן ואכל האומרים ר׳
אזן ששומעת כשיני ואו תעשה
זה וגבר תרגינ ואם מומר עבדי
אזן ישמעאל הגיד כי ואו בר ישר
עבדיה ואו עבדים לעבדים והלך זה ו
וקנה נודון לעצמו תלקה: ואומ
חומר שמעתי אומ׳ כדין קשר ר׳
ובעדיך כתי פלי רק בעדיה בתוך
יש בעדיה החומר בהא ובעדיה
כדין ומעשה: ושתן ומזונות הוא ואו ר׳
החומר עלוי ומה טרף ומה ואו ר׳
ומעשה כדין ואם תעבד עבדי
ואו

יום׳ לחד רק גבולין העמוד יי ומר׳
ומרשט כתיב החמר בשם שנים׳
שנעשיה ונעשה בהנוה כך ק׳
קרבנה ונוכל בהנוה ונה מלך ב׳
ונעשה בדרך שמעלה היין ויש
ויפר ונרגלית ונתרין הומר פחית
עכת׳ בנדעת׳ ונלייטנין׳
כלי׳ ועברו ועלה עד היתל ונו
ונינו יונו ועלה משמש תל ר׳
ויש ונו ונשתחתו תשתו ונקד
שחושיב שנה קדויין עלה ונו
שיהון עכרו חלשים שנה ונונו
עד היכל כין כתוב כין ומספ׳
וכי ימכר ויש ונת כתל בקטנה
הסט ונדכר יכול ונפלך הכיולה ר׳
פרעמן ונורית זן וחוולר ונוד
ונכורה כסר יועוה בפיהנין שר׳
שונינה ונכורה ונינ דין שלנו ר׳
תיוסר׳ ונן תינו כעות העבריה
כיביות עבריה כעבנה שיוישיב
בשן ועין יוכל זן ונו תינו בשן
ועין ונלנו עכרת שש ונן עד הי׳
היכל ונו עד כיהנין וכל הקורב
קורב לחירותה ועיתך לה דורי עב׳
עינה ונו חדי שינה ונן ונינ ונל׳
ונלנו כעות העבריה עבריה ב׳
שיוישיב כשש וכיכל תל כ׳
יוכר לך ויחיך העברי ונו העבדי
ונל ונוקיש עבריה לעברי ונן יי
ייביותנו ונוהו לך תינו כעות
העבריה ונו תינו ברושי ונכיב
כעבריה ינעבנה יכול העברי
יעלו ברושי ונכיב תל העברי
ונו העבריה ינקיש עברי ועבר׳
ועבריה ונה היו ונינה יינוה
ברושי יכסיב ונה הנו ונינ
יועלו ברושי ונם ה׳ ונה רעה
כעיבד ונרחבה שיו עניוה הנ׳
כעבנו וכעשה ונושר ונו יעבה
והסרה שהיה ו ויעבה והכבש
ו ונשוה ונסנ קבריה הנא כסנ׳
קדושיה ונפן ירח לך הכעבי
שלינה ניינעי ונינ לך ישוענה
עביכת קדושיך ונהייב והסרה
יהן לה תיקנ ותכיבת ולעבר׳ ס
שיוק הנו ויכיב כעבונה ותהן

כי׳ שכתב ו׳ שני חסר כ׳ אחת בתורת ס׳ ומורת לפי׳ כ׳ אחת

ונקוב שהנו נותן לה שוקבעב כפ׳
כפדיונה כוספר שנב שעשרה
ויעלו כולו היו שפידה ויתן ביצ
שקמוה מוטה ועשות עגל שת׳ ס
שעב ונו׳ יודע היית שעתידה ליפות
לנוף שש עזיעות שקנית עבדית לו
שנה כששית הנוה והיו עשרה
ויעלך שתע שנב טל שב שליש
ונה ותיעו ונוועלך ושב נכרי ונו ס
יוישע ונוכרה ידין רשעי ונוכרה
לשב יוחך ונן הנזרן ונין הנוב כבנ
בה ונם לכנד בה שלנו לקייב ונעת
ייעד וק ונכיה ניוחר שכנד בה ר׳
ונוכרה זה ונם לכע ייעבנה הנזרן
ונולד שיוק בע קב תתיעו ליישע ר׳
פף יריעה ונפו ונינ יניך לקדשה ר׳
קדושין ויחריב ונלו ונו׳ הרי ונד
ונוועבת לו בכסף שקיבל ונפך כיינך
כושתבו הכעות שיוב וכסות ועונה
ונם ינחרת יקח לו עליה שיוכה כסו
כסותה ועונתה לו יגרע ין היולדה
שייעד לו כפר שיוכה ונוועבת כי
בכותה כושתבו עונתה תשוביש
ונם שלש ונלה לו יעשה לה ונם ס
יוחת נושלש ונלה לו יעשה ונזה הן
השלש לו ייעדנה לו לו ולא לבע ויהיו
לו היה בידה ונזה לפרות יות עשרה
ויעוה חנם ונין כסף לכה יכה לה יכנוה
לו יותר ונוזה שריכה לעבריה ונזה
היין הי׳ניוה שתינו כסיולכן תש
תשחוט עמך עד שתינו בסיולכן ר׳
ונם הקשו שש שנים יקרה סיולכן
כפי לוחדש שנתעו שנ הנבדי לו
העבריה ועכרך שש שנים ונוהו ס
חוולר כין ויעוה חנם שנה קחנ
סיולכן לשוענך לשש שנים תינו
כהר לו נינ ונו׳ שתינו ונה נבד
כבעות תל ינין כסף ורחת יעוה
קבות ונילו לו טוולר שניהם ר׳
הי׳ינ ונו׳ ויעוה חנם זה בנבות
וכך עוק שנהם שלו ליתן פתחון ס
כה לכעל ר׳ ר׳ לחייב ילכה לינב ונל
כנה נתנבי נוולכן ר׳ ר׳ ונל
ונה שכרי ולרש לנה ראו בנם ס
יתרשו ונה ונל ינה נו׳ ונה נת׳
לפי שלן יהיב כי יכה עד נפש ונ׳

ונות יונות שוכנע ונב בהכוה ס
בלון נוייתה תל ונכה ונש ונות
ונע חייב ונלו בהכוה שן ונייתה
ונם עונ׳ נלכה ונש ונלו ונו׳ ונש
כי יכה הי׳יתי ונו׳ ונע חייב עד
שיכה ונש הכה ונת הנושה ונות
הקטן ונכין תל ונש כי יכה כל׳
נתש ונפי נושה וקטן ועד ונלו
נונ׳ נוכה ונש הי׳יתי שוכנע יר׳
יופלן קטן שהכה והרג שהנו חי׳
תל ונש כי יכה ונלו קטן שהכה
ועד כי יכה כן נתש יופלן נפלים
כנושל׳ תל ונכה ונש עד שיכה
כן קייקן הריוני להית ונש: ונשר
נו יגיה ונן נרב ן ונלו נתבון יגה
לשון נרב מ׳ ומתה עשה נתשי
לקחיה ונא יתכן נו׳ יגה לשון ה׳
הי׳ע יכי שיבהי חיות ועשות ונן
נעשן הלן בשנע שלן ושש דבר בן
יכי וזה שש דבר בן יע׳ייה ופנ׳
ופנע שלן יגה וזה פנע שלן יכ׳
ונות ונכי פתרנע כתרנע ונלו מנן
ליה ונונהב חכרו כתחזקת עד ע׳
ונוכ יקנה ן ונם יש לחכרו בנע
בנחת ונחזקת יכ׳ ונחכרע כחלק
על יכ׳ תנשנן יגה ונכה ונכן
ליכ׳ עבילה יונל׳ פנ׳ ן נרב
ונו יכ׳ נוייתה ונע׳ זה יש להרוג עבד פנ׳
ונרב הנו: והלהים ענה לידו ונלך
לידי כמן ן תנונה ונלך רעה ן
יונה ליכ׳ין כן ונן: ונתונה הנו
כי נלכין לי לנוכע עבילה והלהים
ונה לידו ונלה תנשן זו ונלנכו
הנו שנו׳ דנל כושר יונור ונשל
ונקדנונכ נרשנכע יעו ושנן ונ׳
ונשל הקדנונכ ונו התנה שהיו
שהיו יושל הקדנונכ של הקלה ס
שהנו קדנונע של יעלב והיכן יונל
תנרה ונרשנכע ינו רשע והלהים
ונה לי׳ין כנלה הכת ונרכ כשני
בע יונם ונחד הקל ונכיד ונחד ה
הקל שנוקב ונן הו יכיב בכיבי עכ׳
שיכירו ונה ן נהקל ונה נעקה
הלבה ונחנה לפנרין ונחך שהקל
נשחק שלה כסוף ונעל על זה נו׳

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0019

שהרג. ויד והורג ועבים ויעדים
ויהו ויחייבון ויהו גלות. ונזיקין זה
שהרג שונג וגלה: ושוחה לך ויקוב
וכו. בגרדר שיעשה שוחה ונוירה
ויקוב ישלם. זה ונחנה ונויה: וכי
יזיד וישו. ונויה עוה"פ שכ ויכה
ויש ומת וכן. שומע ואי אפשה גי
והרופא שהעזית. ושלים בית דין ב
שהעזית מלקות וארבעה. והשוב ו
הדומה ואת בנו. והרב הדומה ואת
תלמיד והשוגג. ת"ל וכי יזיד. ואין ע
שוגג: ויש על רעהו. ואין על גי
והרוג במזידה. ואין שליח בית דין
והרופא והרודה את תלמיד שיו
שיעשה שכר מזידין אין ויעדימין:
ויעב ויזכחי. וזה היה מזן ורוצה
ואבד עבידה. תקחנו ואותי: ומסה
מזבח ומוזח. לפי שמזדעזע על החוט
כחכירו שהוזן בתשמישין ואין מניחה
היזיק ואין על החוט כשהוא
בתשמישין. ויריב חייב ואין בהמה
שיש בה חבורה: ומבין ומוכח. ואין
זה אין זה: ואת יומת. כחנק: ומכה
איש ומכרו. וזה עומד. לפי שנ"ל כי
יהיה איש שגנב נפש וכו. אין לי אלא
איש שגנב נפש. ושוה אין טומאה
אין אומדנאות שגובין. ת"ל
וגונב איש ומכרו. ולפי שנ"ל מכה
וגונב איש. אין לי אלא גונב איש
גונב אשה וקטן. ת"ל והנה כי יריבון
איש גונב נפש. לפיכך הוקשו זה
לזה לדון בדין אחד. ומכה אביו
ואמו. ת"ל ומכה איש וכו. יכול
אפילו הכה את אביו ואמו ילקה
ת"ל ומכה אביו ואמו מות יומת.
ומקלל אביו ואמו. ת"ל איש כי יקלל
את אביו ואת אמו. יכול אפילו קלל
אחד מהם ילקה ת"ל מות יומת.
ומכה ומקלל אביו ואמו. מה בין
מכה לקלל. מכה בשוגג ומזיד
במסילה. וקלל אינו במסילה. ובעדים
והתראה. ומכה אביו ואמו. אפילו
שהכה את אביו ואמו ולא נתן
בהם אלא חבורה אחת. ומקלל אביו
ואמו. אפילו קלל אביו ואמו ולא
נתן בהם אלא חבורה אחת. ומכה
אביו ואמו. אפילו הכה את אביו
ואמו ולא נתן בהם אלא חבורה
אחת. ומקלל אביו ואמו. אפילו
קלל אביו ואמו ולא נתן בהם אלא
חבורה אחת. ומכה אביו ואמו.
אפילו הכה את אביו ואמו ונתן
בהם חבורות הרבה. ומקלל אביו
ואמו. אפילו קלל אביו ואמו ונתן
בהם חבורות הרבה. ומכה אביו
ואמו. אפילו הכה את אביו ואמו
ונתן בהם חבורות הרבה. ומקלל
אביו ואמו. אפילו קלל אביו ואמו
ונתן בהם חבורות הרבה. ומכה
אביו ואמו. אפילו הכה את אביו
ואמו ונתן בהם חבורות הרבה.
ומקלל אביו ואמו. אפילו קלל
אביו ואמו ונתן בהם חבורות הרבה.
ומכה אביו ואמו. אפילו הכה את
אביו

היון נוכה שהרס ניגר בה ויוצ׳
יועצו וולו שומרים הכשר מגדרו ׳ו
ולשון חבורה טלטו בלע׳ כמו ומזר
חכרכרותם ותרגום ושקופי שו׳
חנטה כטרוחו בע׳ וכן שקידים
קרוב חבוטות ברוח וכן עץ הדו׳
המשקוף על שם שהדלת נוקש כ׳
עין ׳ זות עין עברו כעבד וכן עי׳ 26,
עברי וינו יועצו משן ונגפן כמו כ׳
שומרנו לעבד ׳ו תיעצו בלעזות הכ׳
העבריה ׳ תחת עינינו וכן בעשריה
ורבעה רוזני ויבריה ויגבעות
ירים והגליה ושתי ויחניה והחוטמ
ורוש הגדיה שהוא ראש הוורה
והזה נוזל שן ועין שיהא עומד
עין ולו נוזל שן חייתי ויומר מה
עין שנבריו עמו וכן כל שנבריו כ
עמו והרי שן לו נבריו עמו ולא
נוזל שן ולו נומר עין חייתי ולו׳
ופתלו שן תנין שיש לה חליפין
וכך נוזלו שביהם ׳ וכי יגח שור 28,
ויחד שור ונוחר כל בהמה חיה ועוף
ולולו שדיבר הכתוב כאדם ׳ ולו יוכל
בשרו ומהשחט שלא כיקן יסקל ׳ו
ויכי יורע שהוא נגיחה ונגיחה ג׳ו
ומסורה מוכיחה ולולו והא לא ולו ׳
יוכל לות בשרו שופילו שחטו ׳
ויוחר שנגעור דיני יוסור באוכלה
בהמה ונבילין לא וכעל השור נקי
פועה היוחר לחבירו ויעץ פועב
נגף מנבסין ווין לו בהמ העוה כ
של כועב והו ונרשו ותשובו
כוושלמו לפי שכל כוחער וקם 34,
בעליו יומת היועך לומ כאדם וא
וכעל השור נקי ׳ מצוות שלשה 29
שלש נגיחות ׳ והוער בבעליו של
התרוזה בעדים כמו שר העיר
בנו הוציש ׳ והמיתיך ויש וגו ׳ לפי
שכל כי יגח ונין לו ולולו שהמיתיך
בנגיחה הראיתו בעשיכה ויחיש
בעיטה ונגיפין לא והמיתיך וקם 29,
נעליו יומת בידי שומים יכול ול
וקם בידי אדם לא יומת המוכ
רועה הוא על רביחתו ואתה הרא
הזקק ואי אתה הוזקק על ריבחתך
שורו ׳ וכא כופר יושת עליו וכם 30,

זה ויוצ תלוי ׳ והרי כמו וכא כסף 30,
תלוה עליו לשון ושר ושר זה ג׳
ושפטו שישיתו עליו בית דין
כופר ׳ וקח פדיון נפשו ׳ רבי יוסי
רבי ישמעאל ׳ ר עקיבא ולא רבי
ונדיק ׳ ולו קח בן שהוא קטן 31,
ולו בת קטנה לפי שנ והורית ויש
ולו ושה ׳ יכול ויצ חייב ולולו על ה׳
הנגוליב לא ולו קח ולו בת קח ׳
וחייב על הקטנה כגדולה ׳ וכא עבד 32,
ולו ושה כנענים ׳ שלשים שקלים
יתן לגירת הכתוב היוצ בין שהוא
שוה ולולו בין שאינו שוה ולולו
ויצ והשוקל ומשקלו ומרכבתה והמב
שהם חייבי ומשקלין ומשקל הישר
של קלונין ׳ וכי יפתח ויש ולו כ׳ 33,
שהיה ומכסה ונבלהו ׳ ולו כי יכרה ׳
ולזה עומר ׳ וכא כלו תפתח חייב על
כרייה לפי כל שכן ׳ ולולו להביו כוזה
ולחר כוזה שחייב ׳ ולולו יכסנו הוו
וכא כשהוו פטור והחותר נרשות
הרבים הכתוב מדבר ׳ שור ולו חומר
הוו הדין לכל בהמה שכן ומקום מ
שנ שור ולו חמור ולו לדין שור 31,
שור ומשכת שנ כה ומעון יעוך ב
שוכך והמוכך יכול להלן לכל בהמה
וחיה כשור ולו כי כהנה חי
וחיה כשור ׳ ולזה כולו שור וחמור
שור ולו ורב חמור ולו כלים ׳ כמו 34,
הכור כעל התקלה ומעם שוכן הבו
שלו שעשוין ברשות הרבים עמי
עשוין הכתו בעליו להתחייב בדין ׳
כסף ישיב לבעליו לחבות שוה כסף 34,
ומפלו כובין ׳ והמת יהיה לו לנזק
ושמין לו הנבלה כיוצ ומשלם
ושוכך לו הוזק עליה תשלומי כ׳

סיון ׳ וכי יגח ׳ יחוק כן נקעו כן 35,
נקעו כן נקליו כן שנשבו בשיש
כולם בעלי נבלתה הם שוכן נבלתה
ולולו וזכה ׳ שור ולו שלו ולו
ולו ׳ ומכרו לות השור החי וקח כ׳
בשוכן הכתו מדבר שור שוה ולו
ולותיהם שהוציא שור שוה ולקחתם
כן שהנבלה שוה ולעט כן שהיו
שוה הרבה כשעטל זה חייב החי
וחצי המת וזה חייב החי וחצי

חמות ביעצו שכל ולחר ומפיד חיבי
הגוך שהזיקה הוויתה ולמדנו שלו
שהתם ומשלם חיבי נזק שוכן השוכן
ולותה לעד לשוכן שוכן שדרך התם
לשלם חיבי נזק ולו פחות ולו יותר ׳
ולו יכול ולו כשוכנין שוכן בדרכיהן כ׳
כשוכן חייב ולולו הכתו וחיבו לות כ׳
שביהם ולם אמרת בן בעבריה שוה ׳
שהגדיק ומשתבר הרבה כשהנבילה
שוה ואומר נבריה הרבה יותר ולוחי
הגדיק ולו ולפשר שולו הכתוב
הגדיק נשבר ולו בעבריה שהנבדק
נוטל הרבה יותר ולכרי נזק שלם ׳
שחייבי רבי שור הגדיק שוכן יכ׳
יותר ילפי רבי שור הגדיק ולם ׳
ולומרת בן הרי תם חמור בן המועד
על כרחך לו ריבר הכת ולולו בשוכן
ובן השוכן תלוד לשוכנין שוכן לפ׳
שהתם ומשלם חיבי נזק ששמרן ולו
לות הנבילה ׳ וזה שפתחתי ובדר כ׳
מתעבי הוויתה יכול חיבי הפחת ׳
והולך ׳ ולזה ולו הכתו בלשוכן הזה
ולו ולו ישלם חיבי לעד שוכן ׳
התם ומשלם ולו ולעטר ׳ וזה בעד
ומת וכן בזכן נוטל ולו הנבילה ׳
ולם ולידה ולבעלת וחיבי בזכו יפסד
ולו שור שוה ולזה שנגח שור שוה
חמשים זוז ׳ ולזה ומשלם וכן השו׳
השור שלו בתחייב התם וחייב ׳
כעבדי ומשלם נוק העליה ׳ ולו נגדע לו
לו היה תם ולולו נגדע כי שור
נגח הולו ׳ היוב ומתעלל ומשלשה
הרי שלש נגיחות שלם ישלם מ 36,
שור תחת השור נזק שלם ׳ והמת
יהיה לו לנזק שוכן לות הנבילה
ולזה ישליב הגדיק עב שישתלה
על נזקו ׳ חמישה בקר ובצ ולזה יג
יוחנן בן זכאי חס הוקוב על כפ 37,
כפרן של גריות שור שהלך על
בקיר ולו בעבוה בו הגוב לשוכן
ומשלם חומשה שה שנשלו על
כתפו ומשלם ולרבעה ׳ תחת הש
השור תחת השה שכן הכתוב
לומר לך שוכן ולזה תשלומי ולר
ולרבעה וחמשה נוהגת ולולו בשור
ושה בלבר ׳ ולם נוהתרת כשהיה

חומר את הכית: ונתן לך רחמים. ונתן
רחמים בעיני האיש הזה ומצא חן בעיניו.
כמו שאתה עתיד לעשות עמו ועמי. והורך
השכב והורך. וזה הוא והורך לא
שהרי יודע היה שאין ורך ולעדן
ולהעדין עינים ורזוה שנוטלין
ומחזן מתבן. לפיכך על נושא כן הוא
שהוא שוכר עליו בעל הבית יהרעו:
והוא ורחה השומש עליו. ונתן זה
והוא מתן משל. והוא מרור לך הרב
שיש לו שלוה עתה כשהוא הזה
שהוא שלוה בשלוה. ויודע הוא לאחר
להרוג. אפי יעמוד בעל הזומן כנגדו
כנגדו. כתרגומו והכן עם כנגד נגדו
נגדיתרת. בידוע שרחמי הוא ב
על הבן. ויודע הוא על עסקי נפשו
נפשות. דמיה לו. בחי הוא חמש
תשוב. ורעיתה היתן והוא יהרגנו
בעל הבית: שלא ישלא הגנב ואי
יזמון שגנב ויודע חייב ויתה ו
ויוקלוס תירגם והוא עינוי דסהדיו
נפלת עליהי. לקח שיטה מחרת.
לוט שהוא ורעותהו שריב קורא ע
שמו בעל הבית לגנבו. ומשמו הו
בעל הבית התרגו בו שלוה יהרגנו.
דמים לו. חייב עליו והוא הרגו שהו
שהוזחר שיש רוגזים להם ותן ת
הגנב הזה הוא על עסקי נפשות והוא
יהרוג. את בעל הזומן: והם הזיעון
תרועה בידו. בראשית. שלוה טבח
והלן וזכר. ומשור עד חומר. כל הב
בפל תשלומי כפל. בין שיש בו ר
רוח חייב. בין ותן בו רוח חייב.
שהרי נזוק ונקרזו יותר על שה ו
ועל שלוה ועל כן מוכיחה ישלם מ
שנגח לרעהו: חייב שנגח ישלם.
והוא ישלם לו ויתגנב והוא חייב. והו
חזוי חייב: כי יבער איש ושלח
את בעירה ובער. והם לשון ב
כהזה הם. ממו ונחרו ובעירנו.
כי יבער. יולך בהזמותיו בשדה א
או בכרם חבירו וירעה ויותן בזוח
וזולה או בשלוחו בעירה או בכ
בבעיר. ופירשו רבותי שלוח הן
בזקי וירוך בן רגל. וכיוצר הן
בזקי שן והזבלת ומבערת: בשדה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0022

וזות כשומר שכר׃ וכי יפתה ואיש
15 אחד את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולת׃
כשפה לא תכזב כל אשר יצא מפיו יעשה׃
כל אשר יתן איש לרעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
ושמר אין מת או נשבר או נשבה אין רואה׃
שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו והשלם לא ישלם׃
ואם גנב ינגב מעמו ישלם לבעליו׃
אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
וכי ישאל איש מעם רעהו ושבר או מת בעליו אין עמו
שלם ישלם׃
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃
וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר
19 ימהרנה לו לאשה׃
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולת׃
מכשפה לא תחיה׃
כל שכב עם בהמה מות יומת׃
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃
וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃
כל אלמנה ויתום לא תענון׃
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות וב-
ניכם יתומים׃ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃
כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה
כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃
בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים
יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃
ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב
תשליכון אתו׃

זו טלית שמלתו זו חלוק במה
ישכב לרבות את הציצין׃ והיה כי
תקלל ונדחרה לפרכת השבר ועזרך
ולחלת ריבך׃ ומלואתך חומר הנזולת
עליך כשתתעלון ותבוזתך להתבשל
והם בבודיה׃ ורציעך היון תרומה׃
ואיב יורע ושה לשון רציע׃ לא תעש
תזחר׃ לא תשנה סדר התרשתן׃
לאחר את המזקרם ולהקדים את ה-
מאוחר׃ שלא יקדים תרומה לכי-
לכיכריה ומעשר לתרומה׃ בבוך ת
בבך תתן לי׃ לתרומן בחמש כלפיה
וקן הסהל׃ והלז בבר יעה עלו מיקוב
אחר׃ ולא כרי לסוך לו׃ קן תעשה
לשוקך׃ מיה בכור ונדב לאחד שלשי
יום׃ מזהו שב ושדויו ומן חרש
תעזה׃ יוק בכור בהמה נקה ומס-
ומטעל בו שלשים יום ופוחרבך נא
נתנו לכהן׃ שכעת ימיה יהיה עם
אמו׃ וזו ילזהרה לכהן׃ שזוב נא
לאהר הקרבתו׃ לא יגהר קורם ל
שמונה לפי שהוא ימחוסר זמן׃ ו-
וביום השמיני תתנו לי׃ יכול לפו
ביום חובה׃ נעזמר כאן שמיני ו-
ונאמר להלן וביום השמיני והלאה
יריבה׃ מה שמיני האמור להלן ל-
להכשיר ומשמיני והלן׃ יוק שמיני
האמור כאן להכשיר ומשמיני והלן׃
וקן ומשמיני ובזב השמיני יהיה ל
ושנאי ליתנו לי׃ ואנשי קדש תהיון
לי׃ זוק קדושים ופרושים ומשקר
ומשקויי ובלות וטריפות הרי אלו
שלי׃ ואב לאזן ואיבב שלי׃ ובשר
בשדה טריפה׃ זוק בבית כן׃ אלא
רמז הכתוב בהוה׃ ונחזוב שורק בה-
בהמות ליטרף׃ וכן בי בשדה מיצוה
וקן אשר לא יהיה טהור ונקרה לילה
הזאן הדין לנקרה זוק אלא רבר הכתוב
בהוה׃ ובשר תליש מן חיזון חייו׃
בשר שנתלש על ידי טריפת זאב
אזו אזרי מן חיה בשדה׃ אזו בהמה
בשדה חזיה׃ לכלב תשליכון׃ זוק
הגדי כבלב׃ אזו אזרי אלא כלב ממש
תל אזו מכור לגבי׃ קל וחומר לטרפ
שמותרת בכל הנאות׃ אזב קן אזה
תל לכלב׃ מיך שהכלב ומכובר מן

כג

הגי׳ שהנבלה לגי׳ והטריפה למכ׳
ולמרך שוגין הקפה וקפח שכר ת
מן בריון שכ ולפ בני ישל לון יחרין
כלב לשוע ׳ור׳ הקנה תן לון שכרו׃
לון תשון שוע שוו ׳ כתרגם לון
תקבל שוע רשיקרין ׳ וזהרה למקב
לשון הרע ולריין שלו ישוע רבו
בעל דין ׳ עד שיכון בעל דין חבירו׃
לון תשת ידך עב רשע ׳ הטוען
ות חבירן תביעת שקר שתבטיחהו
להיות לון עד חמס ׃ לון תהיה אחרי
רבים לרעות ׳ יש במקרין זה ודר
חכמי ישר ׳ וכן וין לשון המקרין
ליושב על ופנכו ׳ וכאן ורשו ס
שוגין ליטין לחובה עם פי דין וה
ופון ׳ המקרין אחרי רבים להטות ׳
שהוא יש שעבד מיחייבים יותר מן
הויכוח ׳ הטה הדין עם פיהם לח
לחובה וכיון בפשוטו הסת מדבר ׳
ומיעוט המקרין הדשו כך ׳ לון תעב
על רב שוגין חולקין על ומופלא שה
שבבית דין לפטר ומחילין כיצ
בפשוטו וכן היה ׳ וקטגור שכתב ׳ ות
שוגין תחילה שיוודע דשתב ׳ וה
ולפי דברי רבותי כך פתרו המקרין ׳
לון תהיה אחרי רבים לרעה לחייב
מיתה בשבעל דין אחד שירבו מי
מחייבין על הויכוח ׳ לון תענה על
הרב בעדותו ודבריו ׳ ולפי שהוון ׳
חסר יל׳ דרשו בו כך אחרי רבים
להטות ויש רבים שאותה עטה
ליחייבם ׳ ונירמתי בוין שהם שפ
המכריעים במחייבים יותר מן ת
הויכוח ׳ וממשמע שב לון תהיה ׳
אחרי רבים לרעות שומע זכ ׳ ות
היה עמהם לטובה ׳ מכון שאמרו
דיני נפשות ליטין על פי עב לון
אחד לזכות ועל פי שנים לחובה ׳
ומוקלוב תירגם ולון תתענה אלא
אלמלא וה ורוייתבע לך על דינו
ולשון המקרין לפי התרגום לך הון
פרש ולון תענה על ריב לנטות ׳
וה ישוגלך רבר ומשפט לון תענה
לנטות ליבך ואחר ולפלן עניך מן ת
הריב ׳ ולון הוי מן אחרי ולמיתי ׳
ומוב יומר ליי שבו על ומפנבו ׳ כ

כג

וזה יגריק הוון שמנטרק בדין ׳ פ
לון ומעריק רשע ׳ ומן מעלך להחזירון
כי לון ומעריקון סריבי ׳ ומה ימנו מי
ודידך זכרוי יש לי שלוחיה הרבה
להלייתן בוריתה שנתחייב בה ׳ ו
ושחד לון תקח ׳ ומפלו לשפוט ומי
ומחת ׳ שהרי כרי להטות ות הדין
הרי כבר עומר לון תטה ומשפט ׃
יעור עבב חכמים ׳ ומפלון חמרי
בתורה ומעל שוחד סון לתטרק ׳ ר
דעתו וישפח תלמודו ויכהה ומומר
עצמו ׃ ומפלף כתרגם ויקלקל ׃ רבני
עריקים ׳ וכריב המיצדיקים ׳ ומצ
ומשפטי ומת ׳ ומן תרגי פתעמין
תריסין ׳ ישרים ׃ וגר לון תלחיצו ׳
בהרבה מקומות הזהירה תורה על
הגר ׳ ומפני שסורו רע ׃ ות נפש
הגר ׳ מזה קשה לו כשלוחיכן
ומתו ׃ ומספת ות תבואתה לשון
הכנסה לבית ׳ כמו ומספתו אל תך
בתיך ׃ תשמיטנה ועבדה ונטשת
ומלכלה ומחר זרע הכישר ׳ ולון ת
תשמטנה ועבדה גחזרה ׳ כען
חרישה וריעוף ׃ ונטשתה ולחכל
ומלקשקש ׃ ורעב תלכל חית הש
השרה ׳ להקיש ומלכל האכרין
למלכל החיה ׳ וזה חיה ומלכלת לון
ומעשר ׳ ולף ומכיבים ומלכים לון
מעשר ׳ ומכון ומחר מן מעשר
בשביעית ׃ כן תעשה לסרוך ות
ותחילת המקרין בשדה הלבן כמו
שומר ומעלה הימנו ׳ תרגם ות
ומריק ׳ ומכל השביעי תשבות ומן
נשנה השביעית לון תעבר שבת ב
פרושית ומקומות ׳ שלון תומר
הומיל וכל השנה קרויה שבת לון
תהנון בה שבת בריושית ׃ ומעב
ינוח שורך וחמורך ׳ תן לון ביח
להתיר שיהון תלש ומוכל עשבים
מן הקרקע ׳ ומן ומיע ולון יחבשנו
בתוך הבית ׳ ומן זה מיח ולון
יגעל ׃ מן ומותך ׳ בעבור מעל הכת
מחבר ׃ והצב ׳ לך תעשה ובבל ושר
ומצות ׳ ומלריכה ומלכים ׳ שכל שמיר
ומימת עשה בומהרה ׳ שכל שמיר
שבתורה ומהרה בומקום ׳ ומן לון

תעבדון שלש יאמר לו שמור לי
ביד עיי פעמית רגן וכבל ושער
ומזרקי אליכם תשמרו ושם אלהי
וחריב לא תוכידו למורך ששי
ששקולה היו בקנה כל העבירות
והסהר בה כשומר יום כולו ולא
ישועע מן הקני על פיך שלש תעלו
תעשה שותפות עם הקני וישבע
לו במדי שלו ומריעות בזרוע שיהא
שיזכור על ידך ובקליב פעמיים
וכן כי הכיתני שלש ובקליב חמש
חדש האביב שהתבשלה ותתמלא
ותתמלאות בו מניפה רגן מוכיב
ביכור והוש לבשל פירות ולא יראו
יראו פני כשתביאו לראות פני
ברקליב הכיהן לי עשרת וחג הקיבץ
הוא השבועות ביכורי מעשיך
שהוא זמן הפות בכורים ששתי
הלחם הבויב בעצרת וחגרין הא
החדש לגבחות ולהכהן בכוריה
ולקדש שב וכיוב הבכוריה בה
בהקריבכם ומנחה חדשה לה
נשבועתיכם וחג האסיף הוא חג
הסכות באספך אות מעשיך מן
שכל יאות החלה התבואה ותתבו
ותתבשלת בשדות ותתיבשת וה
ובחג יוספון עוזה לבית ותבו
הנשוריה שלש פעמיה וכן לפי
שהעברין ודבר בשביעית הזיבך
לזוד שלא יכתרכו רגליה ומקוה
כל זכורך הזכריה שבך לא תז
תשחט על חמין וגו לא תשחט את
הפסח בערבה עשר בתרך עד
שתבער את החמין ולא ילין חלב
חגי חוץ ואזכה עב בקר יבול
וגו עב המיעבה יפסל בלילה ת
על מוקדה עד המזבח כל הלילה
לא ילין מזן לינה ולא בעמוד הע
השחר שב עד בקר וזבח כל הזן
יכול להעלותן ומן הריעבה למזבח
ראשית בכורי תורו תך וגו
השביעית חייבת בשבועיה לק
עומר וגו כמן בכורי אדמתך
יודם נכסם לתך שרהו ורועוה ת
תועבה שבכרה כורך עליה גבי
לפיקן ומקדישה ומן בכורים

ולא ולשכעת הריבים הנזכרים בי
בוקרון וזרק חטה ושעירה וקג לא
תבשל גדי אם עקד וכבש בכלן גדי
שמן גדי ולא לך ונזה שותה
ונוינן בכמה מקומות בתורה שמת
גדי והוסיף לפרש ואחרן עזיה כמן
מנבי ושלח גדי עזיה את גדי העזי
את שערות גדיי העזיה יש לומר שכל
וקנה שב גדי פתב וגו עקד וכבש
במשמע וכשלשה מקומות נכתב
בתורה ואחד לויסור ונכלה ואחד לי
לויסור העולה ואחד לויסור בישול
הנה אנבי שולח מלאך מון נתבשרו
שעתידין לחטוא ושלפנה ונזר להם
כי לא ועלה בקרבך ושר הכיעתי
נכר מקומי כנגדו וזה אחד מן נזה
ולקראות שכית המקדש שלמעלה
מכוון נגד בית המקדש שלמטה
אל תמר בו לשון המרידה כמו ואש
ושר ימרה פיך כי לא ישוו לפשע
ויש מלמד בכל שהוא מן הכת
שמונים חומשין ועוד שהוא שליח
ויש עשרה מלין שליחותן כי שמי
בקרבו ואחזר לאוש הקדמון הע
השיבו נוסבון כי שמי ושמתך ב
בקרבו ומחתי ונתתי זה מזטרון
ששמו כשם רבו ומטטרון בגמ שרי
ועתה מתנא ומעתק הרם תרימה
לאותן להות ויעבתה ומכשם שהם
ויעבוה להשתחות להם לא תהיה
ושלחה זוכ תעשה ליעבך ושמרת
מפלת נפליה זו קומית בניה קדיה
משלחה והמותי מזו והמותי ותר
ותרוז ושמשם וכן כל תיבה שפתב
שלה בכפל—יות ואחרונה מזו ס
סכב פכותי ויבין ויעתי רלזו יד
יאורי וזיבור רלחתי חקק חקותי
מרקש יות ואחרונה כנגד חסרון
חברתה נשתהפך לזכר בלשון
פעלתי כנגד שדד שרות וכנגד
יולו שהזכרתי לעבו והזיתקבה וה
והלוחת ומקטיל טוב הזון שזלו
ויקברת מיתה היה ומן האו שלו
בפתח ולא אלא שלו מלכשת ולא
נקודה בחולם ולזו והזותי מזו
והלותה זות העב הזה והלא ה

ומרגשת לפי שתפין תחת שתי
תלין היוחית נשרשת שוזין ויזת
נולן תלו ויוחת וישלשת כמו
חטוזיב עשיתי דברתי וכן ועמ
ונתתי התנו ומרגשת שהיין ה
הוא תחת שתיב לפי שהיה יו
יעריך שלשה תלין שעיב ליסוד
מל ביום תת יי זהת אלהיב הו
והטלישית לשימוש עברן שיש
שיעשו לפנין ויהפכו לך עתפ
היערעה מין שרין הענף והיתה
וכה זותב כעניהם ומטילה בה
ומרם והם ויתיב והיערעה לא עבו
זות הירדן שזוזה ויקנית מבב
ירם לפי שזותב ויעט ווין בבב
טרי לילזות זותה וזכה עליך
ותרכה עליך עד אשר תפרה
תרכה לשון פרי וכן פרו וכו
ושתי לשון השתה והלזן ומרו
ומרגשות לפי שכזוה תחת שתיב
שזלן שיהיה כלו תלין והיוחת
לשילוש עב הנהר פרת ומרגשת
ותקברשב כי תעבוד וגו הרי
זולן כי ומשמשיה בלשון אשר
וכן בעצ ומקומות וזהו לשון זו
שהוא יוחד וישיזושי ורביב
לשונות שהכי ומשוש שמיעתו
ההכה ומקומות זוכ ומשוש נזש
אשר כמו וזב תקריב ונזכת בי
כיכורים שהוא חכה ואל ומשה
זומר פרש זה נזמר קורב עשר
הדברות כמרכתה בסיון עומר
למשה עלה ונגש ומשה למדו זל
העזתל ויבזו ומשה ויספר לעב בן
בוכ זות כל דברי יי ומעת פ
פרישה והגבלה ומות כל המשפטי
שכט גזעת שניעטוו בני נזו ומש
ושכת וכיבוד וזב וזוכ ופרה ל
מזרומה וריבן שנתגב במדה
ויכתב ומשה מברזושית וער ו
ויתן תורה ותתב ומעת שנעטוה
במדה וישכב בנקר בחומשה ב
סביון זות נערי בב ישר הבכזה
מרגלות שתי זרגלות זוחת לחיב
דם עולה ווחת לחיב דם שלמיב
להזות זותב על העב ומכון ל

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0025

ומידו ובוחצ שנכנסו ובוחנו לברית
זילה וטכילה ורצוות ומיב שוין
הזיזה בלו טכילה: כפר הברית וכ
מבראשית עד ונתן תורה ומיבוד
בינטו מזוה: ויזרק עביו הזיזה וי
ותנג ואדי עד עשון: וירוו אות אלה
ישר [illegible] והיביבו ותחייבו מ
ורתה אלו שלוו ריעה הקבה לעבב
אות שוחת התורה והאותן לפב ו
ומביהון עד יום חנכת המשכן ולי
ולזקנב עד ונעשה ויהי העב כאות
מזתוובב: ותבטב בפ יוש יב ותאוכל
בקיעה הנוחנה בקיבנב שכתפ: כי
כוועשה לבנת הספיר: היון היתה
לפביו בשעת השעבוד [illegible]
של ישל שהיו ומשועבדים בוועשה
הלבנים: וכעובב השוריב לטהר ומפי
ומשנצוון היה יוד וחרוה לפביו ו
וכעובב: כתרגג לשון נוריה: לטהר ג
לשון ברור ועלל: ואל אינבלי: הפ עב
ומביהון והזקנב: לפו שלח ידו ונל
וכלל שהיו רוודיב להשלחת יד: ויחז
אות הולהיב: היו ומפתליב לב גם
ומתוך וזכלה ושוטייה: קר ורש ג תי
תנחומי: ומונקלוס לזו תרגם קו יוא
ואינבלי: לשון גרוניב: כמ ומוועלייה
קיומתך: ויולעו ון הרוח שש ומות
ואינבלה: ויומר ון משה ליוחר מת
תורה: עלה אולי ההרה והיה שפ יא
ורכעבב יום: אות לוחות האון והתור
והמיעה ושור כתבתי להורותב: כל
שש ומות ושלש עשרה ומיעות: כי
נכלל עשרת הדברות הן: ויקה ושע
ויהושע ושרתו: לפו ידעתי וזה טי
טיבו של יהושע בבין: ומוומ ונב כ
שהיה התלמיד ונלוה אות הרב עד
וזקוב הגבעת תחומי ההר: שומיע
רשומי ליוך ומשה והלוה ומשה ר
והלוה ומעל ומשה לבדו אל הולהיב
ויהושע נטה ולהלן שב: שכן ומיבנו
כשירד ומשה ון החר: וישמוע יהוש
אות קול העב כריעה: ומדע שלפו היה
יהושע עמהב: ואל הזקנב אומר ב
כיעותו ון המוחנה שבו לכב בזה:
התעכבו כאן עב שיוד העב מלחנה
לחיות נכונים לשפוט אות העב לכל

ישש ריב: חור בנה של ומריב היה
ומבו כלב בן יפונה שב ויקה לו כלב
אות אופרת ותלד לו חור: ואפרת זו מ
ומריב: כדומית בפוטה: מי בעל דברי
מי שיש לו דין: ויכפהו העבן ותוצ
חלוקים: יש מהב ומומרי ומלו ששה
יומיב שוורוש חדש: ויכפהו העבן
להי: ויקרוא אל משה: כומ השכיעי ל
ומור עשרת הדברות: ומושה ומל ישר
עומדיב: ואלו שחלק כנד למשה: ויש
מהב ומומרי ויכפהו העבן למשה ש
ששת יומיב לאחר עשרת הדברות ת
היו בתחילת ארבעבב יום שעלה ומקבל
לוחות: ולומד שכל העבב ומחכה ש
שכינה טמון פרישה ששה: בתוך ז
הענן: ענן זה כמין עשן הוא ומשה
לו הקבה שכל מעכן:

חפטת וישלחביב

ויקהל ל' תרומה: ל' לשוני:
תרומה הפרשה: יפי
מרישו ל' ומומרב: נדבה: והוא לשון ר
ריעון טוב: תקחו אות תרומתי: ומרו ז
ובתוכי שלש תרומות נומרו כאן תש
תרומה תרומתי התרומה: ואחת ת
תרומה בקע לגולגלת שנמשו מהם
הומדבב: שומפורשי בתורה פקודי ואח
תרומת המזבח בקע לגולגלת לקוסות
לקנות ומהם קרבנות ביכור ואחת ת
תרומת המשכן שהתנדבו בן שלש
עשרה דבריב הומומרים בפרשין זהב
וכסף ונחשת כל הומומרי בומיב טלין
הומיבו לומלוכת המשכן ון לכלי מ
כהונה כשופיקדין בהב: זהב וכסף ר
ונחשת ותכלת ולן: כולב בשו ענבה ומ
איש ילה שנדבו לבו חוץ ון הכסף
שכאן בשוה ומחצית השקל לכל יחד
ולו ומיעבו בכל מלוכת המשכן של
שהויצרך שם בסף יותר שב לכסף
פקודי העדה ומות כפר בחצ לגולגל
ושוור בסך הבנו שב בעבדה עשוהו
כלי שרת: תכלת יצוי ענבט ברם ח
חלזון ובכפני ירוק ומרגון שוני ב
ענבט: ושן ענבט ששוו ארגמן ושש
הוא פשתים ועזיב הוא בגדה של
עזיב: לך תיקב ומחלום ומשי ה
הבא ון העזיב ולו עזיב ענבון פ

שהתקבב של עזיב עזיין: ומוומי
עבועות היו יודוב ליוחר עבוון:
ושורות תחשיב ושן חיה ולו היית
ולו ושטה והרכה גוובב היו לה
לכך ומתוקבב ספגונו ששש ומ
והתכלת הקטורת הסמיב שהיו
ומקטיריב בכל בחר ועבב ממו
שומפור בותה תינה ושמן ה
הקטרה הבעות קיטור ותלרות
עשן: ובגד שהב שתיב הויקרן
ליוצוק הוסוד: מלוויב על שפ
שעשרין כזהב ובושב כסף בומלו
ומחבון שב האבן ולבושת הבגד
קרויין ובגד מלוויב: ומקום ומיר
ומושב קרני ומשבעות: ליושר ול
ולחשן השהם ולאפור ומעבר
ולוויב לחשן: וחשן ואפור ול
ותתרשיש בותה תינה: והן ר
ומיב תבשיט: ועשו לי ומקדש
ועשו לשוני בית קרושה: כפ
ושאר ומבר ומרוה ובותך אות הר
המשכן: המקרוא הזה ומחובר
לשלוזטיה היומן: ועשו לי ומקד
בכל אשר ולני ומרוה ובותך: וכן
תעשון לדורות: גם ישכב ומחר ל
ון הכליב: וון כשתעשו כלי בית
עלוויב: בגון שולחנות ומנורות
וכיורות ומכסות שעשה שלמה
בתבנית ילון: תעשה ובותם: ומה
לון היה המוקרוא ומחובר ומעשה
היומן לון היה לו לכתוב וכן תעשון
ולוון כן תעשה: והיה ומדבר עב
עשיית: והל מזבח ולון: ומשו
זהון: כמין ורוגות שעושין בלו

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0026

12

יקליב עשויין טורקז שקורין וופ
ושקדין בלע׳: יושב על שוליו: ו
ונבית וחוזין תינסנו · שלש וזועות
עשה בימלוז שבב של זהב וזחת
של עץ זורבע כתליב ושוליב לכל·
וזחד ופתחיב לזועה נתן של עץ
בתוך של זהב ושל זהב בתוך של ב
עץ וחפה שפתו העליונה בזהב·
נזיפתו וזחופה וזבית וזחוין: זר ז
זהב סביב כתר מקיף לו לשפתו ד
כסבב לזועה ושפתו שנעשה ורזן
החיישן גבוה מן הפנימי עד שעלה
לזול עגב הכפורת ולזועה הימנה ו
ושהו וכשהכפורת שוכב על עגבי
הכתליב עלה הזר לזועה וכל עגבי
הכפורת כל שהוזו · והוזו סימן לכתר
תרה: וייתק לו · לשון וזתכת כתרי 12,
כתרנות: פעמוזתן · דויזכן · ובזויות
העליונות סביב לכפורת הין נתנב
שנב וסביב וסביב לרוזבו של
ורזן והבריב נתובב בהב · ווזורבו
של ורזן ויפסיק בין הבריב ואזתב
וזיב בין ב לנר · שיהו שני נבי אדב
העשויב זות הורזן ויהלכן ביניהב
וכן ויתור בב שתי הלחב: ושתי ט
טבעות על יצועי וגו׳ · הן הן ורבע ט
טבעות שבתחילת הוקמו ופירש
נאן היזך היו · והוין זו יתירה היל
ופתרונו כמו שתי טבעות · ויש לך
ליישבה בך · ושתיב ין הטבעות ו
הוילו על יצועי האחת · יצועי · יעדו · ז
טיב · ווזטות: לו יסורו ווזמט לעל 13, 15,
ונתת אל הורזן · כמו כורזן · העדות 16,
היו התורה · שהיא לעדות בינו ובינב
שינויתי אותב · ועשת הטבעות כד
מפרת · כסוי על הורזן שהיה פתוח ו 17,
ולזמעלה ווניחו עליו כגזן דנ׳: ז
ווזותב וחיבי ווזכה · מורכו של אדו
וכן רחבה · מחבו של ורזן · ומונחת
על עגבי הכתליב לורכתה · וועלב ס
שלא נתן שיעור לעובה · פידשו רבו 18,
רבותי שהיה עובי טפח · כרוביב · ד
דמות פרישי תינוק לה: ויקשה תוא
תעשה ווותב · שלא תתשב בפני ו
עיזבה ותחברה בריאש הכפורת ל
ואחד עשייתב כמעשה ערפיב · מ

ישר וניזה ווותך · הרי ול זו יתי
יתירה וטפלה וכמוה הרבה בזוקל·
וכה תתתר וושר ודבר עזיך שב·
ות ישר וניזה ווותך יול בב ישרא
הזו: קומיתו · גובה רגליו עם עובי
השולחן: זר זהב · סיזן לכתר ולהכו 14,
שהשולחן שב עושר וגרזה הוא·
כמו שתות שולחן ולבונה: וכפורת 15,
כתרגו גדנפתו · נחזקו חכמי ישרא
נדבר · יש ווות ולועלה היתה לשו
שולחן סיזן לכפין שכשפת שולח
שריב · ויש ווומרי לווטה היתה ק
קביעה ולתו לתו פוכבב ולחות ה
השולחן · ורב השולחן שוכב על
אותה ולמסגרת · ועשית זר זהב
ולמסגרתן · הוא זר הגזור ולעלה
ופידש לך סזן שעל המסגרת היה
ונעלת המסגרת תהיינה הטבעות 27,
מרגליב תקועות בגב · ושם חוסך
לכתיב ולהיב · ווותך הטבעות יהיו ב
כתיב להכניס בהב הבריב · לבתיב
ועשך כתיב להריב: ונשאו בב · לשון 28,
נסעו · יהו נעשין בב השולחן: ג
ועשית קערותיו וכפותיו לקערות 29,
זה רמוז · שהיה עשוי כרתום ה
הלחב והלחב עשוי סזן תיבה ת
פרויזה וישב רוחותיה שוליב ו
ולולטה וקופל וסמוך ומכוון כלפי
ועלה סזן סליב · לוך קדי לחב
הסגה שיש לו סביב רוזות לכוון ו
ולסזן לכדי הכיל וזזה וזזה · ופתן
ווורכו לרחבו של שולחן וסליו זקו
זקופין כנגד שפת השולחן · והיה
עשוי לו רמוס זהב ורמוס ברזל·
כרמוס ברזל הזה נוזה · וכשמוציאין
סזן התגר נתנב בשל זהב נגד ולח
בשכת שוסדרו על השולחן · ומותן
רמוס קדי קערה · וכפותיו · הב ב
כזיכן שנותבן בהם לבונה · שתיב
היו ושני קומיב לבונה שנתתן על
שתי ומערכת · שנ׳ ונתת על המע
הנוערכת לבונה זכה · וקשותיו הב
סזן חיצוי קניב חלולין הנשרקין
ווזכך · רוגזותן ועשה של זהב ול
ווסדר שלשה על רוזש כל לחם · מ
שיושב לחם נוזר על גבי ווותן קי

תרומה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0027

תעיעם כמדבר וישׂ מוקמו׃
37, יות מזותיה כמין מיכין שמעמין
לתכה השמין והמחתלות והעלה ולת
גבותיה והויר ולן עבר מעה עשה
פי ששת הערות שבמושלי הקצה
היועלים ומיעדיה ומסובין בלפי ומן
ומינעב כדי שיהו ומוירים על עבר
פנה מוסב ומורם ולן פנ עד הקצה
האומיגעב שהוא בתך המיערה שלא
38, יומרו לוזרה הוא יעריך׃ ומלקחיה
הם יעשים העשוין ליקח בהם ז
המחתלות ומתך השמן ולישכן ולי
למושכן בפני הערות ועל שה שלש
שלוקחין בהם המחתלות קרוין ז
ומלקחים ושמרגם ומנקלום ומבב
ומנבריהמן הוא לשון יענת טבי
טמילין כלם׃ ומחתותיה הם מני
כיכין קטנים שמחזה חוכן לות
האפר שכנר בכיר בכיר כשהוא
ומטיב ומופר המחתלות שרלקו ת
הלילה וכבו ולשון ומחותה פושמין
לפי כמו לחתות מש ומיקוד כי ג
39, מחליב ומתי חותה על רוחנו כנר
זהב טהור שלא יהיו ומשקלה עם
כל כליה ולא כנר זהב לא מחות ז
ולא יותר והכנר של חון ששים
ומה ושל קודש היה כתול והיה מ
ומה ועשרים ומה ומינה הון
לטולא שמשקלין בה כסף לומשקל
הישר של קולוניא והוא ומה ד
זהובים מה כלעבה והכלע ארבע
40, זהובים ומה ומעשה מן ראה
כאן כהר תבנית שהוא ומראה ה
אומך ומבד שמקשה ומשה ב
בתבנית המוראה עד שהראה לן
הקבה מנורה של זהב מעשה א
אותה ומראה כתרגום ראות מי
ומיתחזי ולא היה מקדם מראה
בפתח האהל היה כתרגום אותה
ומראה ומחריב מעשיו שמקדד
חמך קדילין כתרגום הלות ומיתי
ומיתחזי שמחריב ומראה לך׃
כו 1, ואת המשכן תמשה מעשר יריע
להיות לו לבד ולחיבורות וחמש
ליקרש׃ שתריעות תלויות ז
ומהחוריהם לכהת ששה ומשה

ותכלת ומורגן ותולעת שני ה
הרי ומרבעה ומיהן בכל חוט וחוט
ומחד של פשתים ושלשה של מי
יומר וכל ומין ומין חומן כמול
ששה הרי ומרבעה המיהן בש
כשהן כפולין ושזורין יחד עי
עשריה ומרבעה כפלים לחוט׃
מרוכיב ומעשה חושב מרוכב
1, היו ומיעדין בהם מלרוכבים ולא
ביקיומה שהוא ומעשה ומחט
ולא מארגה כשני כפלים פרי
פרינך ומחד מכפון ופרינך ז
אחד ולכפון זורי ומיבר זה ומשר
ומיבר ומחד כמו שמוקפין חגרות
3, של ומשי שקורי פייש׃ תהיין
חוברות תופרן במחט זו בזו
זה חלוש לכר וחלוש ומשה ולא
ומחותה כך דרך הוקרון לדבר
נרבר שהוא לשון נקבה וכרבר
שהוא לשון זכר ומה ולא ולא
ומחין מן בכרוכב ופניהם ולש
4, ולא מחין׃ לולאות לינישו בלעז
וכן תרגם ומנקלום עינבין לשון
עגבת׃ וקרינה כחוברת כוותה
ירישה של כוף החיבור קבוצת
חושש הירישות קרויה חוברת׃
וכן תעשה כשפת הירישה שי
שכמחברת השנית כמותה ירי
שהיו קיימה לשון קיום כלי
5, כלול לכוף החוברת׃ ומקבלות ה
הלולאות ומשה ולן מחותה שיהיו
שתעשה הלולאות ומכוונת נגד
מחות הכלתן זו מהו ומכוונתו
בירישה זו כך יהיו מזכירותה כ
כשתחברוש חוברת ומל חוברת
יהיו הלולאות של ירישה זו ומכוו
ומכוונות כנגד לולאות של זו ומהו
לשון ומקבלות זו כנגד זו תרגו
של כנגד לקבל הירישות ומוכן
עשריה ושתה ורחב ומרבעה
וכשחבר החמש הירישות יחד ב
מלינו רחבן משריה וק חוברת
השנית והמשכן מוכן שלשים
מה מן המזרח ומערב שלש כ
עשריה קרשיה לפאת נגבה ת
תימנה ומן לעמן ומל קרש כ

ומה וחיבי ומה הרי שלשים
ומה מן המזרח למערב ורחב ז
המשכן מן היבמן לדרום עשר כ
ומחת של ולרמתי המשכן יהה
תעשה ששה קרשיב ושני קרש
קרשיב למוקיעות המשכן בירכ
בירכתיב הרי עשר ומחת חלל ב
ושמנה קרשיב ששים ומחת ואה
ומכסן מת שני הקרש ומכון ובי
ומקומה מפרשה למקיומות הלל
מתן הירישת מוכן לרחב של ומי
משכן הרי עשריב ושמנה ומחת
לפרוש מל פני רחב המשכן עשר
ומחת ומוקיעות לנד חלל המשכן
לרחבן ומה ומכון ומה ומכון
לשני ומשי הקרשיב שעבין מי
ומה נשתיירו שש עשרה אמה
שמנה ליבמן ושמנה לדרום ומכפות
מת קומת הקרשיב שעשה עשר
מוקיעו שתי ומחת התחתנות ל
מקלות רחב של ירישת ומרב
ומרבעה ומה כשהן ומחוברות כ
עשריב ומה לחוברת שלשיה ומה
לנד חלל המשכן למוכן ומה כנד
עבי הקרש שבמערב ומה לכ
לכסות עבי העמודיב שבמזרח
שלו הין קרשיב במזרח ולא מר
ומרבעה עמודיב שהוסיף פרוש
ומלו בוין שבהם מזו ולין נמ
נשתיירו שמנה ומחת התלוין על
ומחורי הקרשיב שבמערב ושתי
ומחת התחתנות ומלות׃ זו ל
ומיתות ומרבעה ומשע ומחת׃
ומן מוהב שבת שבעו שלין ל
הירישת ומכסות מת עמודי הל
המזרח ומשע ומחת תלויות מר
מחרי המשכן והכת ומסיעני ל
שכת ומתת מת הסרכת תחת ה
הקרטב כשעמודי המזרח מל
ומינב ומכוסיב׃ מלינו שהסרוכת
שמבדיל בין הקודש ובין קדש ל
הקרשיב׃ ומתן תחת הקרשיב׃
שהקרסיב תלועיב ומלינה ה
הירישות שהם ומרבעה ומה׃ ב
מלינו ההיכל ומכוסה עשריב ל
ומן הסרכת תקוע תחת הקרסיב

וכית קדשי הקדשים עשר הרי
שלשים ווזה לכסות עכי הק׳
הקדש שבועכב הרי ורבעכב
יזעות וזכ כרכי הבריתו של
ורבעכב ושתעכ ודדות שוסבר
ושר וזמה וזכפה שבי עזוד נ׳
שנמזרח נגזיעות סרוכת וישר׳
ושוכה נזן הקרסיה ולישעכב יו׳
וזמה: קוכי זהב פירזוזין כלט׳ 6,
וזכובסרן רשושך יחד בלזוותם
שנחברת זז ורוש השכ בלזוו
שבחוברת זז ומחברן יחד בהם:
יריעות עזיב ועזינה של עזיב: ז׳ 7,
ועזהל על המשכן לפרוש ועזהב על
יריעת התחתעות שלשיב בזמה: ח׳ 8,
שכועתן יזודכן לחב המשכן כזזן
שנתן אזת הרזשועות נגריצאו ועזן
עדפות ועזה ועכפן ועזמה ועסזן ט׳
לכסות עזחת והשרפה ועזות שבי
שנשועו ועגלות בקדשיה והעזמ
התחתעה שעזן היריעה ורכבה יא׳
ועזתה היעזן העזמה התחובה בקב׳
העזדן שהעזדבב גבהן ועזמה: ובי 9
וכסות אזת היריעה הששית הע׳
העזפרת בעזבן העליעזת יזתר עזן
התחתעות: ועזה עזמן סבי העזהל ח׳
חיב רחבה היה תעזי וכסעזן על ה׳
העזכך שבמזרח כנגד הסתה שזע
יעזמות: רעזמה לכלה יעשה העכפה
כעשבן: וספרח הערך בריעזת ה׳ 12,
העזהל על יריעזת העזשכך יריעזת
העזהל הן העליעזת של שיב שי
שקרעזיות יזהל במ״שכ לעזהל על ה׳
העזשכן וכל עזהל העזמר כעזן ועזיב
יזעזי לשעזן נך שעזיהלת ועכפרת
על התחתעזת חיב היריעה לאר׳
לערב שהחיב של יריעה אחת
עשרה היתירה היה נכפל על
עזזן סבי העזהל ועשעזך שתי עזמות
רחב חיבה השרך על רחב התש׳
התחתעזת: תפרח על עזחורי חמ׳ 12,
העזשכן לכסות שתי עזמות שהן
ועגלות בקדשיה של ערב והעזמה 13,
עזה ליעזפן והרוב בערב בעזרך
יריעזת העזהל שהן עזדפות על ׳
עזרך יריעזת העזשכך שתי עזמות

יהיה כרוח על ידי העזשכן ליפען
והרוב כעזו שפרשתי לעזך תורה
רק יהיין שיהיו אזה חם על היסה:
ועחורי העזשכן הזעז ים ערב לפי
שהפתח הזעז בעזזרח שהם פעין יב׳
יפען והרוב קרעזין עדין לעזין ול׳ 14,
ושעזלעזן: ועכפה לעזהל לעזותן נך של׳
יריעזת עזיב עשה עזר ועכפה עזחר
של עזרות עזליב והעזדעזים ועזר לאר׳
לעזהעה הימנו עכפה עשרות תחשיב׳ 17,
ועזתב ועכפעזות לעז הין עזכפין עזלעז
הנך עזורך שלשיב ועחך עשר עזלין
דכרי ר׳ נחעזיה ובכרי ר׳ יהודה ה׳
עכפה עזחד היה חיבו של עשרות
עזליב וחיבו של עשרות תחשיב: ו׳
ועשית אזת הקרשים היה לעזך ר׳ 15,
ועשית קרשיב בזזו שעזים בכל ר׳
דבר ודבר ועזהו הקרשיב לעזעזתן ר׳
העזמדיב ועזיחברין לך יעקב אזל
נטע עזרזיב בעזיריב ובשעת כמ׳
פטירתו יעה אזת בנין העזעזתב ב׳ 18,
עזהם כשיישעזן ועזיריב עזל עשעז
הקבה לעזעזת עזתב לעשעזת עזשך
בגלדבר ועזיב שטיב ועזהו שיהו ה׳ 22,
עזעזמבן בדבב: הזעז שיהו הכלי
בפיעזט שעזך טב ועזטע ועזעזרזיב
קעזרעזת נתעז עזרזיב שמדרגן לאו
עזעזבב בדם ועזקדם לך: עשב שטע
עשעזדב עזישטיבבש בעז שיהו
עזעזרך הקרשעזיב זקעזי לעזעלה בקיר׳
המשכן ועזו תעשה הכתליב בקרש׳
בקרשיב שעזבבים להיעזת רחב נאבה
הקרשיב לעזבה הכתליב קרש עם יא׳
קרש: עשר עזמעזת יעזרך הקרש ועזמ
וחיב האעזה רחב לעזרעז עזרבו של ר׳
עזשכן לעשריב קרשיב שהיו בינ׳
בעפען וברוב עזן העזזרח לעזערב ם׳
שלשיב עזמה: שתי ידעזת לקרש ת׳
היחד היה חעזרין עזת הקרש מלי
עזלעזטה בראעזעז בעזבה עזמה ועזבי
ועזפח רביע רחבו ועכפן ורביע רחב׳
ועזבו עזכפן והן הן הידעזת והחריץ
חיב רחב הקרש בעזריעז ועזתן
הידעזת עזבעז בעזרבב שהן חלליב
והעזרבב נעבהן עזמה ועזשבן ריעז׳
ריעפען עזרבעבב זה עזעל זה ועזזת

הקרש הנעבעזת בחלל עזרבב ה׳
חרזיעזת ועשלשעזת יריהן רחב ה׳
הזחרין כשבי שפת העזרן שיכפה
הקרש עזת כל רעזש העזרן שעזב ועז
ק עזיעזו בין קרש לקרש ריעז כשבי
כשבי שפת העזדבב שיתפיקן ב׳
ביניהב ׳ וזהו שב׳ ויהין תעזריב ׳
ועזהטה ׳ שיחרזין עזת יתרי הידעזת
כדי שיתחברן הקרשיב זה עזיעז
זה: ועשלשעזת עשריות עזין של׳
שליטת כעזב ועזכדעזת זז ועזו ר׳
ועשופין ראשיהב ליכנס בתוך חלל
העזרן בשליבה הנכנסת בנקב עז׳
עזתרי כעזב והב ועכפעזת זז בנב
זה שיהו חרייהן שעזן זה כנגד
זה כדי שלעז יהו שתי הידעזת זז
ועשעזכה ליתר בבב עזו ועשעזכה
ליתר חעזן בשבי הקרש שהעזן ל׳
עזמה ׳ תרגעזם של ירעזת יריען לפי
שרעזעזת ליתרי הרעזת הנכנסין ב׳
בתוך המפתן: לפעזת נגב תימנה׳
עזין פעזה זז לשעזן ועקיעזב עזה
כן הרוח קרעזי פעזה בתרגעזם ורוח
עיבר רעזעזחו ׳ ועזיכתי לשעזן פעזי׳
כתרגעזם ועסייבי ׳ לפי שהפתח ב׳
בתוך קרעזי עזזרח בבב והעזי׳
והעזערב יעזתיריב וזהו כעזך שה׳
שהבבב הב הרעזש: תעשה שע׳
ששה קרשיב ׳ הרי תשע עזחיך
רעזחב ׳ ושני קרשיב לעזקעזינעזת ׳ 23,
עזחת לעזקיעזב יבפעזבית ועזרבית ׳
ועזחת לעזקיעזב ועזרבית תעזזית
כן שעזנה הקרשיב בצור עזחר ׳
שיעזן השתיב עזיך בחלל העזשכן א׳
אלעז חיבי עזמה עזחו ועזחיבי עזמה ׳
עזחו עיעזות בחלל להשליב רחבו ׳
לעזעזך והאמה עזחד והעזמה עזחד
עזשך בנגב ׳ עזמות עבי העזשכן
בעזות בנגב ׳ עזמות עבי העזשכן ב׳
היבפען והרוב כרי שיהעזן העזי׳
העזקיעזב ועכחעזן שזה ׳ ויהין הקר׳ 24,
הקרשיב תעזוליב זה לזה ועזחעזה
שלעז יתפיין עבי שפת שב חי׳
העזרבב בעזהב להפרידב זז עזחו
וזהו שפירשתי שיהו יבי הידעזת
חריעזין ויריהן שיהעזו רחב הקר׳
הקרש בולט ליבי חעזן ליד הקרש

לכסות זות שפת הזרן וכן ה
הקרש שזיבלו ומזעזן תזזליב
זה לזה וקרש המזזבעי שבזוקיעז
שבזוקיעז הזיעב חדיז לרחבן
בעבו כעב חדיז של זב הקרש
היעמוב והדרזזי בי שליז יפריז
הזזרעב בביהב: ויחדיו יהיז תמז
כמז תזזליב: זז ושלשז זז קרש: זז
הטבעת האחת. כז קרש וקרש
היה חדזז ואעלה ברחבו שבי חדי
חדיעז בשבי עדיז בי עזב טמב
ומכאמז בטבעת אחת. בזיבאז
זהזזליב לקרש שזיעלו. וכז ואזאב
טבעזת. אז ידעתי זזב קבזעזת היז
זזב וזטולטלזת. ובקרש שבזוקיעז
היה טבעת בעזבי קרש הימבזי
והדרזזי. ורזש קרש המקיעז מ
שבצדד הזזערב נגב לתוכן. נמיב
בזיעזן שבי הכתליב ובחזבריב: בז
יהיה לשניהב הקרשיב שבזוקיעז
לקרש שבצפזן יפאז ולקרש המערבי
וז לשבי הזוקיעזת: והיז שזמה
קרשיב. הז הזמזזרזת ואעלה תי
תעשה ששה קרשיב. ושבי קרי
קרשיב למקיעזת. בזיעזן שזזזטה
קרשיב בסדר וזערבי. כך שבזיה
ושזעת סדר קרשיב בזולזכת ה
המשכז. היה עשה זזת הזזרעב
חלליב. וחזרין זזת הקרש ולזטה
רביע זזכזן ורביע זזכזן. והחריץ
חיבזו פזזליבז. ועזשה לז שבי יד
דזת כנ' שבי חמיקין. ולי בזאה
שהבריסז בזיז שבי חזזקין. בזי
שבי שליבזת סזלב הזזבדלזת זז
ולזז ומשזזפין רזשיהב ליכזף בת
בתזך חלל הזזדך בשליבה הנבזאת
בנקב עזחדי הסזלב והז מכזזנזת זז
בנגד זז. והזז לשזן ולשזזלבזת עב
עשזיזת בזיז שליבה. זזיבבים
לתזך שבי הזזדעב. שב שבי זזדע
שבי זזרעב תחת הקרש הזזחד.
וחזרין זזת הקרש ולזזטה זזיע
זזיעבר ומכזן ומערבי ומכזן ועזתן
לתזך טבעת אחת. של זהב בדי
שליז יהי נפרדין. זה לזה. של
ריהיז תזזליב — מלמטה ועזד

ך הזזז הזישנה והפירזש שלה ה
הינעתי בסזד הזזקרזזת שלזזעלה:
בריחיב. נתקזזז עברין זשפרזזש
נלע: חזמשה לקרשי יעלע הזזשכן.
ילילז חמשה שלשה הב. זזלז שה
שהבריח התחתזן. והעליז עשזי ז
ולשזת חתיכזת. זה ולבריח עב ח
חיב הכזתל. וזה ולבריח עב חיב ר
הכזתל. זה נגבה בטבעת ולזיר זה
וזה נגבה בטבעת ולזיר זה עב ש
שלמבעזת זה לזה. נלזיעזן העליזב
והתחתזנב שהן שבי זזרבעז. זזכ
הזמיבעב יזרכז בנגד כל הכזתל. ר
ולבריח זזקיעה הכזתל עב קיצהן.
בזז שלב והבריח התחתזן בתזך ה
הקרשיב ולבריח זזן הקיצה זזל הקי
הקיצה. העליזב והתחתזנב היה
להב טבעת בקרשיב ליכזף לתזכ
שתי טבעזת לכל קרש ולשזלשים.
בתזך עשר זזמזת של גזבה הקרש
חלק זזחד זזן הטבעת העליזבה ל
ולזזטה. וחלק זזחד זזן הטבעת ה
התחתזנה ולזזטה. וכל חלק הזזז ר
רביע זזזרך הקרש. ושבי חלקים ב
בזן טבעת לטבעת בדי שיהז כל ה
הטבעזת וזכזזנזת זה בנגד זה. זל
זזכל לבריח התיכזן זזן טבעזת זזלז
הקרשיב נקזבן בזעזיין והזז נעש
בהן דרך הנקבב שהיז ולבזזבב ר
זה זזהל זה. וזהז של בתזך הקרש.
הבריחיב העליזבב והתחתזנב ש
שביעמבן ושבדזבב זזרך בל זזחר ר
חמשז עשרה זזזה. והתיכזן זזהב
שלשיב. וזהז זזן הקיצה זזל הקיצה
זזן המזרח לזזערב. וחמשה בריחי
שבזזערב. זזרך העליזבב והתחתזנ
שש זזמזת. והבריח התיכזן זזהב
שתב עשרה בנגד רחב שלזזנד
קרשיב. כך הזזז וזפזרש מלזזכת
הזזשכן. בתיב לבריחיב. הטבעז
שתעשה בהב יהיז בתיב ליכזף
בהב הבריחיב: וציפית זזת הבריח
זהב. לזז שהיה זהב זזדזבק עב הב
הבריחיב. זזין עליהב שזב עבמי ר
יזלז בקרש היה קזבע בזזז שתי
טבזזת של זהב. זזזן שתי פרזן ר

קנה חלזזק וקזבעז זזיע הטבעזת
לכזזן ולכזזן זזרכי זזזלזז כל רחב
הקרש זזן הטבעת לכזזן וזזזנה
לכזזן. והבריח נכנה לתזך וזזזנז
לטבעזת. זזן הטבעת לפה השני
עזיעזז הבריחיב וציפיב זהב ב
משהב תחזבב בקרשיב. והבריחי
הללז. מלכחזץ היז עליזת הטבעזת
והפיפזזת לז היז עזיב. כלז בתך
הזזשכן. זזלז כל הכזתל חלק מלב
ולבפיב: והקימזת זזת המשכן ר
לזזחר שיגזזר הקיזזהז: זזשר הר
הזזרית בהר. קזרב לכן. שזזב עמי
ללזזיך בדר הקמתי: פרכת לשזן
וחייזה. ולפזזן חכזיב פרזש ר
דבר המזבריל בין הזזלך ובין העב
תכלת וזזרבזן. זזכל זזין וזזין היה
כתזל בכל חזט וחזט ששה חזטין
ועשה חשב. כבר פירשתי זז הזלן
זזריזה של שתי קידזת. והיבזרין
שזזלשזב עבריהב זזיזן דזמין זה
לזה. כרזביב. יבזרין של בריזת ר
יעשה בהב. זזרבעה עזמדי
תקזזעב מתך ארבעה זזרביב. ר
וזזזקליזזת קבזעב בהב עקמי
ולזזמעה להזשיב עליהב כלזם
שרזש הכרזסת ברזך בה. והר
והזזקלזזת הן הזזלן שהרי כל
מלן וזזן הן עשריז והפרכת ר
זזרכה עשר זזמזת לבזמהן של ר
קרשיב. פרזסה בשלישז של ר
משכן שיהיז הינזה ולעבב עמ
עשר זזמזת והימזנה וחזזץ עמ
עשריב זזמזת. עזיעז בת קדשי
הקדשיב עשר עב עשר. שב וב
ונתת זזת הפרזסת תחת הקר
הקרסיב. המחבריב זזת שתי ר
חזברזת של יריעזת המשכן ר
רחב החזברת עשריב זזלה.
וכשתירשה עב בזן. הזזשכן זזן
הפתזז ולזזעבב כזתה בשבי של
שלישי הגזשכן. והחזברת השני
כפתה שלישז של זזשכן. והזזת
תלזי בזחזרין לכתה הקרשיב:
ושמת זזת השלחן וגו. שלחן ר
בינתן זזשך זזין הכזתל היבזזב

שתי יותות וחצי ורוחבה חמי
ושוכה וזן הכותל הדרומי שתי
ווחות וחצי וחזקו הזהב נתון
כנגד ועיד שבין שולחן למנורה ולי
ושוך קיומן בלפי הלזרח וכולב
עתיב וחצי הנשקן ולפנים כיו
יוך הנשקן זון הפתח למרבת עש
עשרים המזבח והשולחן והמנורה
ושוכן זון הפתח ליב מערב עשו
עשר יותות ועשרית וחסך וילון
שהוא וסך כנגד הפתח מזו וסבת
כעדו וכעוד כיתן לשון נוקבן ותע
ועשה רוקב היטרות עשויות ט
ועשה ויחט כפריעך של עבר זה
ך פריעך של עבר זה רקב שש
המזוזן ולו שב הלוממת ותגעמן
עבר יכיד ולו עובר יצור ועדת ה
הלוסך עודת המרכת עשר ווחדך
על עשרך יותות ועשרית וות המזב
וזך ושלש יותות קומיתן דבריב
כתבון דברי ר יהודה ל יוסי ווחי
נוח כתן יכלון ווחו בסבירי רכוב
ויה להך פי שהב כולכו יוך כתן
נעבהו פי שהיב כולכו ויה וזך
יזקיים ושלש אמות ומשפת סובב
ולוטשה: ווקע תהיה קיומתן שו
שלון יעשה לכיר ויחברה בו: ויעש
ווחו נחשת לכפר על עזות ועת
של ועתיהך נחושה: סיוותן מז
יוות: ורשנו להסיר ושנו לתוכן
של הסירות והלו שיתיקב לוסי
לוספי קטוריה: לספות הרשן ל
לתוכן כי יש נתין בלשון עברית
ויה ענחת ויתחלפת בתתרין של
שלוש בבין וספרה ותשרש ע
שדשויה: לויל ולשריש וחילופו
וכן תבוותי תשרש וכן בפעי
מהעצבה פוליה וחילופה ומבען
פורה: ופשחז בעצבה ומוהו
ויסקלוהו בולכבם: וחילופו סקלו
ויוכן: הסירו ולזכן וכן ויעקהו
ויסקל הו: להסיר דשנו ולרשלו
ולרשלוויבדילני בלע: וישנו כי
כתיב: ונקפות שנעטל טהם אות ה
הדשן: והם ממין כפוי של קדידה
יהם של ועתבת ויך ולו בית יד

ולזוים התחוקבב: וכגדו עשו ל
ולזבח בית עלוריב: חצרת חוט
הסיקלו בלווינעו: וכבש שהיו
עליך בו ועפ שלש פישון בעזין
זה כבר שוזעבו בסר ולזבח לזדמה
תעשה ל: לו תעלה בלזטות: לון ל
תעשה ל ולזעלות בכבש שלו ולזו
בסש חלק: לזדבן שהיה ל בסש
כך שבנו בלזכלתי: ולזדבח לזדלו
הלו ולזבח הנחשת: שהיו לזלו
ולזלוכך חלל לזדלה בלזקוב חכיך
והבבש בדרוב: הלזבח ולזבל לך
הלזבח ולזלו חוט השערה: ולזלו
לזבעבן עך ולזה סלוך לחלב ה
החיבר שבדרוב לדברי הלזלר ב
עשר ולזות קלזתן: ולדברי הלזלר
דבריב בבתבן שלש ולזות לזו ה
ולזוך הבבש ולזלו עשר ולזות לך
ולזעלות: כלזשנת ולזבעבה ותשעב
לזדלות: וחז שהיה לזלבל לזך הלזב
ולזלו חוט השערה: לבלפב זבחיה
לזדלוה לזך הלזקלו: בטבעת בלו
לזלרכעב טבעת שלנעשו לזלכבר
נבוב ולזחלת: חלל ולזחלן: לזח בלב
שטיב ולזל יבר והחלל לזלזיעב ל
ולזו יהלו כלון עבן: ולזחר שיהלו עבבן
חלש ולזלות בלזן בלן: קלזעבב ב
עשלזין בלזן קלזע בפלזה בקבבה
בלזבבה: ולזעשה קלזעה ולזו ולזעש
לזלרך: ולזתע בלזדבן: בתרעב שב
ולזכבר הלזתלזת בלזלו: לזת שלזן
ולזקבק בכברה: לפאה הלזלזת בל
הלזח קלזלי פלזה: ולזלזדבן עשר ל
חלזש ולזלזות בלזן עלזלד לזעלזד ל
ולזלדבהב של עלזלדיב נחשת ל
לזלזלרעבה יושביב עב הלזלרן ולזלב
ולזעלזלדיב תקלזעבן בתלזך ולזלן ב
עלזשין בלזן קלזפסבן שקלזל פלזש
לזלרכן ששה טפחים ולזחבן ע
שלשה: ולזטבעת נחשת קלזעה
לזלזלזעבן של הקלזנסס ולזלך ל
שפת הקלזע בבבין של הקלזנסס
בלזתלזיב כך כנגד בל עלזלד ולזעל
ולזלזה הקלזנסס לזך טבעתן כ
בלזלזקלזלות ש בלזלזלזך העשלזי ל
בלזלן ראשלזן ולזלזר תקלזע בכ

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0032

כעזוד ורושו ויחד זקוק: ואועשה
כיותן שעשרין להיכב דלתות ש
שדורין ונעשו כלע: ורחב הקלע
תלוי ותכלה: והזון קומת וחמישית
החיצר: וזי העמודיב: הב הימנא
הזוכלליות: וחשוקיהם: ויוקפיב
היו העמודיב בחוטי כסף: סביב:
ויריב יהדע יוה על פני כולב יוב
בריושב יוה בזוניעטב: ויך יהדע
ויב שהחשוק הזון לשון שק
ויציצו בסוגש קבעה: ויעבד ח
חמוריב חבושיב: ותירג יונעק ח
חשוקיב: לפות קרוה ויזרחה: 13
סבי הניזרח קדם לשון סביב: יק
ויעבב: לשון יחוריב: לפיק ויחר
קדוי קדם שהוון סביב: ויעבב יק
קדוי יחור: כרבן אן היב האחרון
ימון ויעבבון: חמישיב ויוה יות
חמישיב: ואו הין כתוריב כולב מ
מקלעב: לפי ששב התעה יואו ז
חומש עשרה יוה קלעב לכתפי
התעה ודכון: וכן לסקב התעה
השביעת נשואל הלך: רחב התעה
עשריב יוה בתיפב: ודהו שב
ולשעב החיצר ולפך עשריב יוה
יוך ברחב הפתח: עמודיב שלש 15
חומש יותות בין עמוד לעמוד יל
ויעמוד שכראוש הורוב העמוד
בוקיעון ורוולית ויחרחית: עד
עמוד שהוון יוך השלשה שבמ
שבמזרח חומש יותות: ויוהב ג
לשוב חומש: ויוך השוב לשלישי ז
חומש: וקן לכתף השביעת: ויהבעה
עמודיב: ויוכך הרי עשרה עמי
עמודיב: ויחרח כעבר עשרה יח
ויעבב: כל עמודי החיצר סביב: 17
וקן: למי שלוש תירש ויוך וחשוק
ומרב נחשת אלוה לינפון והרוכה
יוכל לויזרח והיעבב לו יעמוד ויוך
וחשוקין ומרב נחשת: לכך בון
ולימד כוון כל עמודי החיצר סביב
ויחושקיב כסף: ויהב כסף: ומרב
נחשת: יוך החיצר אלוה בחוכה
הינפון והרוכב שוך המזרח ומזר
ומעבב: ויחב חומשיב בחומשיב 18
חיצר שבמזרח היתה ויחבעת ר

כל לילה ולילה קרוי תמיד שהתה
יוה: עולה תמיד: ומינה אלון מ
מיוב ליוב: וכן במנחת חביתיב
נעמר בה תמיד: ומינה אלון מ
והחיניתה בבקר ויחיביתה בעבב
אבל תמיד העומד בלחב הפנימ
וישבת לשבת הוון: ומעבב ועך ב
בקר: תן לה ומתה שתהא דולקת
ומעבב ועך בקר: ושעה חמוריב
חיצר לוב לילי: תקופת טבת הוא
האלוהיב: וכן לכל לילות: ואב הומיר
עוון בפך כלה: ומתה הקרב ומיך
ואחר שתעמיר ומלכות המשכן:
לקדשו ואהרן ובניו לי להכהיסן לכהונה
על ידי הכריב שיהיו מהן לי ול
ולשון כהונה שירות ונלעט שי
שידיינטרייה: חשן תכשיט כ
כנגד הלב: ואפוד לון שמעתי ולון
ויעשיתב בתרייתן פרוש תבבתן
ולבי ומלי שהוון חגור לו ומחזור
וחבוב בדחב גב ויש מהן סיפר
שקורי פוריינט: שחוקרות ה
השרות כשרובטות על סופים
ק ויעשהו ויוהרלה שבדור
חגור בי ומשך: ויהדע שהיופוד
חגורה היון: ואי ויתפשר ומיך
ולון ט ולון החגרה לנרה: משע
שהרי נאלי ויתן עליו את היופוד ו
ויחגור ומהן בחשב היופוד
ותירבב ומהקשים בחוץ מהן
ויופוד ומהן בחשב היופוד
שחי כתפות שבו הוון קדמי ואפוד
שהרי נאלי שתי כתפות היופוד
ולהדע שהיופוד שב ובר לך
ומיך ומלי שמע שב הסיתר של
שלמעלה הוון קדמי ואפוד על שב
שהומהן ומקשטו בו מהן שב
ויופוד לון בו: והחשב היו הת
החגורה שלמעלה היתון: והכתפו
קסעות בו ושב ומלי לבי שיי
שיש ראלה לחברי שהוון ומיך ל
ובוש שתירבב יומך ודוד ולבו
ואפוד בר כרדוט ולבון ותירבב
ואלה בן ומעלין מהדוטין מומעט

תור וחות וכשלוש׃ כ כן תעשנ
כנות האהל הטלות ועזלין ועשי
הזן במין חוקן וכן הכיפות ואלו
שהכיפות למעלה לכשרו ואיבעל קול
חוקן העזלין׃ תשבצן עשויה וזש
ושבעות לעזי ושבעות הם עגולות
העשויות בתכשיט של זהב לחושב
קביעות וכבה טובות כמ׳ שב בוא
מאבני אופיר וזהכות ושבעות זהב
קישטונש בלע׃ וענפות כמין כי
כיפת כובע שקורי קוייפון שהרי
מוקוף ואחר קורא להן וגבעות וא׳
ותרגמ׳ כובעין וכבעו היו חגורה
על הכתונת והאפוד חגורה על חג
הזהבל׳ מ׳ שזעב בסדר לבישתן
ויתן עלין זות הכתונת ויחגר אותו
באבנט וילבש אותו העזל ויתן עב
עלין זות האופד׃ בגדי קודש אות
ותרומה המקודשות לשמי יעשו
אותם׃ והב יקחו אותם חכמי לב כ
שיעשו זות הבגדים יקחו מן האי
המתערבב זות הזהב וזות התכלת
וזת לעשות זות הבגדים יהב׃ ועשו
זות האופד ״ זה בואר לפרש א׳
ועשה האופד והחשן על סדר ר
המקראות הרי פירושן פרקים פי
פרקים וישנה הקורן בפירושן לפ
יוב כתב ועשיהם בזות שהזן ג
ואתן ירזן הקורן כן ״ האופד
עשוי מין סיר של שיש רובא
רובבות כוסים והזגן ואחורין ר
כנגד לו ואטה מיוחלין רחבו מ
פרחב גבו של אורב ויחר ומקיעב
עד עקבו והחשב והחופר בראשו
על פב רחבו ונעשה וורב וזורך
למין לפון בדי להקין והחגר בו ר
והכתפות והחוברות בחשב אחת ג
ליתן ואחת לשמאל מיזחורי הסין
לשב קיעת רחבו של סיב וכשזוקק
עוברות לו על כתפין והן מין שתי
ריעעת עשריות ומין האפוד יר
ארוכות כד׳ שיעור לזוקפן כנגד מ
יעזרו ונקפלות לפניו לודלה מלכי
ולכתפין נקעט ואלכי שהם קבועת
בן אחת על כתף ימין ואחת על כתף
שמאל ומשבצות מלעת בראשיהם

קיעת רחבו של מפור שלו היה מ
רחבו ואלו כנגד גבו של כהן וכשהו
עד כנגד העוקלים שקורי קודש כן
ולא יחגרו ביזע ומין חוגרין מקום
דיעה ולא למעלה מעוקליהם ולא
למטה מזוהתיהם׃ ואלו כנגד מילה
וחוגר האופד עב אותם שתי כתפ
כתיפות יחבר ואותם בחוט בחשב
ולא יארקב עמו ואלו מורכב לב ר
ומחוברן וחחברם׃ וחשב אופדתן
חגור שעל ידו הזן ואופדו ואותם
לכהן ומקשטן ואשר עליו למעלה
משלת הסיב והיון החגורה׃ מוכ
מעשהו מוריגת הסיב ומעשה ת
חשב׃ והתחושת המיוחן ואזנע א
יהיה עמו יהיה אורג׃ ולא יאורגנ
לב ויחברנו׃ כתולדותם׃ כסדר מ
שעברו׃ ואזכן שמעון לוי ויהודה ב
ן ונפתלי חקוקין על האזחת׃ גד וא
ואשר ששכר וזבולן יחד׃ ובניהן
על השניה׃ בסדן מלין שלש הזן
כתוב ואלו בוקוף תולדותיו׃ עשריב ז
וחזוש ואותות בכל אחת׃ מעשה ז
חרש חכן ונעשה וחזק של אכן חרש
חרש זה רבוק לתיכה של אחרין ל
לפיכך הזן נקוד פתח בסופו׃ וכן
חרש עציב ועשה יהן חרש של ע
עציב׃ וכן חרש ברזל ונעציב׃ כ אלה
רבוקים ופתחין חיציב יהיב
פתח׃ פתוחי חותם׃ סתע נעלך
עזיקן חרוצות האותות סעלך׃ כי
מזו שחורכין חותמי הטבעת שו
שהם לחתום אזתות כתב בסר ור
ואפורש׃ על שמות׃ סר בשמורך
ואפוד׃ ואשר ששכר וזבולן יחד׃
לב ויחברנו׃ כתולדותם׃ כסדר מ
שעברו׃ ואזכן שמעון לוי ויהודה ב
ן ונפתלי חקוקין על האזחת׃ גד וא
ואשר ששכר וזבולן יחד׃ ובניהן
על השניה׃ בסדן מלין שלש הזן
כתוב ואלו בוקוף תולדותיו׃ עשריב ז
וחזוש ואותות בכל אחת׃ מעשה ז
חרש חכן ונעשה וחזק של אכן חרש
חרש זה רבוק לתיכה של אחרין ל
לפיכך הזן נקוד פתח בסופו׃ וכן
חרש עציב ועשה יהן חרש של ע
עציב׃ וכן חרש ברזל ונעציב׃ כ אלה
רבוקים ופתחין חיציב יהיב
פתח׃ פתוחי חותם׃ סתע נעלך
עזיקן חרוצות האותות סעלך׃ כי
מזו שחורכין חותמי הטבעת שו
שהם לחתום אזתות כתב בסר ור
ואפורש׃ על שמות׃ סר בשמורך
וזוספות ומשבצות זהב מוקפות
מושבצות זהב שעשה וחשב
האבן מהב מהן בעזמו ואחת הי
לזרת האבן ומשקעה מושבצת
עזיעות המשבצת סובבת זות הזו
האבן סביב וזה בר זות המשבצת
כאפור׃ לזכרן שירזה הקב ש
שכתיב בתורה לפבו ויזכור יעקב׃
ועשית ומשבצות זיעזט ומשבצות
שתיב׃ ואל פיל לך בפרשה זו ואלו
ולקינת יעבו׃ ובפרשת החשן עזיר
לך בירושו׃ שרשרות זהב שלשו

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0034

שלשתיהן ויקבלות לכוף נכון החו
החשן תעשה ותתם: ועשה עבות
ועשה קליעת חושן ועין ועשה ב
מכבה וכתרה כמוהן שעושין לכ
לבורית. ועין כמוהן שעושין לעב
לערפסקות שהן לנשיאי רש:
ותתן את שרשרות העבותת ה
העשויות ועשה עבות על המר
המשבצות הללו. ועין זה מקום יפ
עיות עשייתן של שרשרות ועין
מקום יעודות קביעתן. ועין תעמו
העומר כמן לשון יעוי. ועין ותת
לשון יעוי ועין לשון עתיד. כי מפרש
החשן חזר ומיעה על עשייתן ר
ועל קביעתן. ועין נתתם כמן ועין
להודיע מיקומן. ערך המשבצות שי
שיעה לעשות עם האפוד וכתב לך
זאת עוד לך המשבצות הללו. ומק
יזדקקו לך. לכשתעשה שרשרות
ומקבלות על החשן תתנם על משפ
ומשבצות הללו. חשן ומשפט שומ
שומכפר על קלקול הדין. דין ומי
ומשפט שנוברר דבריך והכטוחתו.
ועוד. דרישנמצט בלע. שהמשפ
ומשמש שוש לשועת. דרכי מצ
טענת הדין. ועוד הדין. ועגש הר
מה עגש ומיתה ויה עגש נקמת. ועין
עגש ומתן. וזה ומשמש לשון מ
בידך דברים שנזכרו ומכרי דברין:
כמעשה אפוד. יעשה חושב ומ
ומחגשת המיתן: זרת ועוכו וזרת
רחבו כפול. ומוטל לך לפניו כנגד לבו
שב והיה על לב אהרן. תלוי בכתפו
האפוד הכתוב לו ומחוברין על
כתפות ומקשות ויוחדות לפניו מ
ועמו והחשן תלוי בו בשרשרות
ובטבעת. כמו שמפרש בעניין: ומלאת
בו ומלואת תמן. על שם שהמובח
ממלאים גומות המשבצות המוכ
המוכנסת להם קורנס ומוכם בפש
ידלוהים. ומשובצת יהיו הטורים
במילואתה ומקפים ומשבצת זהב
בעומק שיעור שיתולו שני ה
הוכך. וזהו לשון במילואתם. ש
שיעור מילוי עביין של משבצ
יהיה עומק המשבצות לון פחות

ושני שרשרות הזהב תעשה ל
במשבצת של חושן. מן נשל שלמון ר
ושני שרשרות של שמהון: ואת הש
המשבצת על כתפות האפוד ומחת ר
בזן. ומחת כזו. מלמעלה כתפות האפוד
מחזיקין את החשן שלא יפול וכהס
הוא תלוי. ועין שפת החשן התי
התחתונה הולכת וכזה מקשת על כ
כריכו ואינה רוקה לו יפה. לכך ר
הזיכך עוד שתי טבעת בתחתיתו
כמ שמפרש והולך: מן נוכח פנים מ
של אפוד. שלא יתן המשבצת נגד
נגד הכתפות שכלפי המעיל ולא
נגד העליון שכלפי החוץ. והוא ד
קרוי מול פנים של אפוד. כי מולו נגד
שוכיע נראה ואינו קרוי פנים. על מ
שכ קיעות החשן הן שכ פאותיו ר
לימין ולשמאל התחתונות על שפ
שפתו: ושוה מן נגד האפוד כיתה
ומולו הנגד הוא כלפי פנים. הרי ל
שכ סיומן. האחד שיתנה בשני
קיעות של תחתיתו שהוא נגד ה
האפוד שעליהם ואינו נגד האפוד ש
שהרי סמוך ליעוך והאפוד נתון על
ומתבו. ועוד נתן כיוצא שלא יקבו
יקבעם נגד החשן שכלפי החוץ
ולא נגד שכלפי פנים. שכ כיתה
ומולו הנגד הוא לפי האפוד שהא
שחשב האפוד הוצרו לכהן ותקפל
השיב לנגד הכתף על ומולו וקיבל
בריכו וחשוך על נגד קיעות
החשן וקיעותיו שוכבין עליו על ש
שתי כתפות האפוד ומולו: שה
שהושבעות נתנו בראשי כתפות
האפוד העליונים הכלים על כתפיו
כנגד גרון ותקפות ויוחדות לפניו ו
והטבעת עשה ליתן בראשו השני
שהוא מחובר לאפוד והוא שלא לפ
לעומת מחברתן. כמוך ומקום חי
חיבורן באפוד ומעלה מן החגורה
ומולו שהמחברת לעומת החגורה
ואינו מעכב מלעשות קבוצה ק
הכתפות. והוא שלא ומולו לחשב
האפוד. והן נגד פנים החשן ושתן
פתיל תכלת באחת טבעות. ובטבעת
החשן. ורוכסן בתוכו הפתיל ליתן

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0035

ולשמיונ׳ שלש יהיו תחתית החשן ר׳
הולך לפנים — וחזר ואחר ובקש על
כרכן · ונוגעין ויושב על השעיל יפה:
ויתן פנו · נעבר החושן: וירכסו · לשון
חיבור: וק ויוכסו איש · חיבורי חמ
חבלי ושעיב · וק והכסיב לבקעה ·
היב המוכב זה לזה שוני יפשר
לירד לגיון שביניהם יהיו כקושי גדול
שותף במיכתן הגיון וקופה ועמו
ועמוקה יהיו למקנה · מישור ומחה
לילך: להיות על חשב השופר · להיות
החשן רבוע על חשב השופר: ואת
יחז · לשון נתיקן · ולשון ערבי הוא ·
מפני רוש בן גמר: אות המוריב ואות
היומיב · הוא כתב שהם המפורש שי
שהיה נותנו כהן בפלי הראש שעל
ידו הוא מזיר אות דברין ומתורב אות
דברין · ובמקרש שפי היה חשן שהי
מיתשר לכהן גדול ומחשר בקריב · ואל
יותו שב אין היה מעכב · ועל שב אי
ויתן הכתב הוא קרוי חשן המשפט ·
שב ושוב לו משפטי הוריב אות
ושפטו בני ישר · דבר שהם נשפטי
ונוכחים על ידו · וה לעשות דבר וה
אין לעשות · ולפי נדרש ונבה על פי
שהחשן מכפר על מעותי הדין פי
נקדין ומשפטו על שב פליחת המפ
האשפט: את ונעבל האפוד · שהאפ
נתון על החגורה: כליל תכלת · כולו
תכלת · שאין בין אחר ועשרב בין:
והיה פי ריאשו בתוכו · פי המעיל
שקצבתו · היו פתיחת בית העבור
בתוכו · כשרקע בתיל לגויה · כמו ועש
להיות שפה · לו כבילתו · והוא ועשה
עוזק · ולא בוחט: כפי תחרון · ואדע
שהשריונים שלהם פיחה כפול: ואו
קידע · פי שלא יקרע · והקורע עוב
לאו שזה ומובן לאורך שבתורה ·
וכן לאו זה החשן · וכן לאו יפורד וגו
ולרע · העוב כפי ורין · ריאוכב ·
מעלים והולים · הם כורין ריאוכב ·
העשריים · מין גיעת תרגמת: ו
ותעשוב זהב · זקם עב עבלים ב
שבתעבה · בתעבה סבוב · כמהה ס
סבוב · כן שוב ריוכב · פעמון יוצר
הפוך · ותלוי בשולי המעיל פעמון

34, זהב ורימון ופעמן · פעמונין זהב וריא
35, ופעמן · ולא ימות · ומכלל לאו יותה שא
שומעים הן · וגם יהא לו לא יתמייב
מיתה · הוא וגם יכפם ויחוסר ויחר־
כן הכתיב הלא חייב ומיתה בי־
שריב: יציון · כמין טס זהב וריחב
שתי אצבעות וירקד · על המיצנפת
ואותן ליתן · על פתיל תכלת וכוקבו
ויחר הוא ואולי · ויתנו עליו פתיל
39, תכלת · ועבד כת כתן והיה על הי
המיצנפת · ולמטן הוא אול והיה
40, על מיצח אהרן · וכשוחיטת קדשים
שעבי היה גריזה בין יציק למיצנפת
ששב היה ומצח תפילין · ומדבן
41, שהמיצנפת בגובה הראש ומעלה
ואינה עמוקה ליכנס בה כל הראש
עב המיצח והיבין ולמטה · והסתפן
הוא עוקבה ותעוריך בו בשני ראשין
ובאמיצעיתן ששה בשלשה מקומות
הלזן פתיל ולמיעלה מסמוך ואחר־
והכתיב בעבדו · וקושר ראשי הפ
התכלת שלשתן מאחורי העורף ·
ועודפין בין אוזן הטס ופתיל תוכי
ראשין מקיפין את היקדוד · והסתפן
האחרונב כשלושה קשור עה ראשי
השובב · הולך על פני רוחב הראש
ולמעלה ונראין עשוי מין כובע ·
ועל פתיל האמיצעב הוא אול והיה
42, על המיצנפת · והיה נותן את היב
היבין על ראשו מין כובע ועל ח
המיצנפת והפתיל האחרונב וחבי
ויחדיקו שוירנו נופל · והטס תשי
כנגד נראיתו · נתקיימו כל המקראות
פתיל על היבין · ויבין על הפתיל ר־
43, ופתיל על המיצנפת ולמעלה: ועשית
והן · לשון סליחה · ואעפב ויבו
זר ולשמשנו · והיה נעשה את הא
כט׳ 1, הנשוא של עון · נראין ומשוך הכ
העון וק הקדשים · את עון הקדשי
ונראית על הדם והחלב שיקרבו בכ
בטוגאה · כל ששנינו וזה עון
הוא נשוין · זב עון פתיל כבר נאמ
כן · ואין לאול שמכפר על הכהן פ
שהקריבה שהרי עון הקדשים ב
נאמר ואין עון המקריב · ויבו מרעה
יהיה להבשיר קדש · והיה על ונישו

תמיד · אל יפשר את אל שיהיו עלן
תמיד · שהרי ויבו עלו ואין כשעה
עבודה · ואלו תמיד לריצון להב וכפלן
ויבו עלן ויעלו · שלא היה כהן גדול
עמד בעזרה שעבד ולפרי הפומר
עזרנו על ויעלו מרעה והב לאן ויבו
ורוצה · נרש על ויעלו תמיד · ואחר
שהמשמש בו בעזרי על ויעלו מ
שלא יסיח דעתו ויחוץ: ושבעת ר
39, עשה ומשבעת ומשבעת וכלה של
שש: ולבב יהרן תעשה ורכעה
40, בגדיב · ואין יחתי · כתופת ומוכעט ו
ומקבעת היו מעטת · ומכעיס כ
כתוכי מיטה כפרשה · והלבשת
41, אותם אות אהרן · ואותם אות אהרן
אותם הומוריב באהרן · חשן ואפו
ואתם ומעיל וכתנת תשבץ ומיצנפת ואבנט
ומכוסים מתוכב למטה בבולם: ואת
בנו יחתו · אותם הסתובב סהב ו
ומשחת אותם · אות יהרן ואות ב
בנו · בשמן המושחה: ומלאת את
יד · כל מילוי ידיב · לשון חיזוק ס
כשהזו בכתב לאמר להיות מוחזק ב
והאותן יהב והלשה הזו · ובלשו שע
קורין לאותו שממנין על פקודת ר
דבר נותן השליט בית יד של עני
בידו שקורי נעט · ועל ידו הזו ומחד
ומחדיקו בדבר וקורין לאותה ומסיחה
רוומשכיר · והזו ומילוי ידיב: ועשה
42, להב יהרן ולבניו מכנסי בד הר
עשית לכהן גדול ומרכעה להריוט
43, והיו על הכגדים האלה על אהרן ה
הדורון · ועל בניו הומוריב בהב
בבואם אל אהל מועד להיכל וק א
משכן · ומחוץ הוא ומחרת שהלמ
שהמשמש ומחוכר בקדיב בעזרה:
חקת עולם לו · כל ומקוב שב חוקה
לעבב: ואלה מאו קח · ושיב בדרות
הן · ומחת של קרחה · ומחת של ומ
קרחה · והב פתרון מחר · פר מחר
לכפר על ומעשה העגל שהוזו פר
וחב ומיעת ומלות ומיעת ומקדיק ר
ומיעות · הרי אלו שלשה מיבן רבוה
וחלות ומקדיקן וחב ומיעת היזו ר
הקרוייה ומטה במעבן וחב שמן
על שב שנתקן שמיכן מרבוה פעב

החלות והרקיקין וכל המינחה הנ
כהן עשר עשרון חלות: מלוחת הנ
כשמן כשהן קודם יחכן בהן ב
שמן ובלול: והשרידה כשמן יאכל
ופירים יהושחן כהן כי כל יר
יהכנת שהיו עשויה כמן מה
ל והקרבת יותה את חיב
המשכן ביום קדשתו: וחזיתה ה
טבילת כל הענין: ואפרת קשט
ותקן החצרה והסיבך סביבותין:
גר הקודש הינין על המינחת
כא שפירשתי ומעלה על ידי הב
הפתיל המוינעי ושבי הפתילים מ
שבישורין ישורין שלשתן יח
ומיחדי העורך. הזו לי ניתש מל
המינחת כהין כוכבי: ומשיחת יא
ומתן. ון. וישיחה זו. כמו כי נ
נתן שמן על ראשו וכן ריפי נב
עצבו. ומחכן בוקבנו: והיה יב
להם ומלוי. יריב זה לכהונת עולם
ומלואים על ידי הרכיב הולה יד
והכן וכבו כמילוי הכהונה: פתח יא
יהוה מועד. כחיב המשכן שלפני
התחן: על קרנות. ומעלה מן הקר יב
הקרבת ומוש: ואת כל הדם שיי
הדם: אל יסוד המזבח. מכן בלי
בליטת כית קיבול עשו לה סביב
סביב ואחר שעלה ומוה מן הלי
הזורק: החלב המכסה את הקרב יג
הון הקרוב שעל הכרס: ואת כ
יותרת. היתן מרפסון והכבדן מי
שקורין וויברש כל: על הכבד: ון
ין הכבד יטול עמה: תשרף באש.
ון ויינצו חטאות חיינה ונון זו: יד
וזרקת בכל. ווחר מזרק וזרק טז
כנגד הקרן כדי שיראוה לפון וא
ולפון. ומין קרן מערב ותעשה מ
נוינצו אל חטאות כלפי. אבל
שוור זכחיב ומין מערבן קרן
ון ויינצו שנתך הין ונחיב:
הנזכח תוכטה ודינו מוה בכבש
ונון עומד בורין וחורן סביב:
ויפרש כשחיטת קדשיה שומן
ונון שתי התעות שהן מרכיב: טו
הוחת בקרן זרית זו: והנותרת
בקרן זרית זו שבמזבח כאשכפן ו

וכל ותעה נתרית כשבע ערי הקל
ויולך ומוליך. נתרינו הרב נתען בוא
כוכבים ורחות. לפי קדוי סביב:
ל על נתרין ומסך. על שוער הנפש:
ריח נחח. נחת — רוח לפני יי
שומרתי ונעשה ריעך: ומשה.
ומון ומש. היא הקטרת המוב
האכריב על המזבח: תעלה. הוא סי כ
סחוף המוינעי שבתוך המוך
שקודי טיגרוב: נתן יהב. ונתן
וכפרק המוינעי: החלב. הוא חל כב
הדרקין ון הדביה: והמוליה מן הי
הכליות ומחזה נגד שומטו בריקי:
ומוחת העצה יסירנה: ויקוב שי
שהכליות יוציאנה: וכרימוני הפ
ומן שוק. מליה שומן מליה קריבה:
ומלו בבצק ומיל וכשבה. ואבן שוד כט
ועד ומן טעופין אליה: ואת שוק
הימין. ומן ומיעין הקטרה בשוק
הימין עם הומימוריב אלא זו כל
כלפי: כי מין ומיומיה הוא. ומון
שלימות שומומם כבל. ומנד הפ ל
שהומיומיב שלימים. שלום מיי
ומחם. ומעבד העבודה ולבעלים.
לך ומב ויינצו שוק הימין לה
ליהיות ומבר העבודה ומינה. והו
ומשה משיריש מרימוריב. והפי
והשומר אכלו מהרן ובניו שהב
בעליה פיתורש בעבדן: ובכר לחב כג
ומרין החלות: וחלת לחם שמן. ומי
ומרין הרבוכה: ורקיק. ומרין הר
הרקיקין ומחר ומעשה שבמל מרן
ומרן. ומלו ומיבנו בתרומת לחם
נקטרת ומלו זו בלבר. שתרומת
לחמי תורה ומיל מיר נתינה לה
לכהנים עם חזה ושוק. ומזה ומו
היה ומשה למינה ומלו חזה בלבר:
על כפי מהרן. והנפת ומתם. שנפ
שניהם מסוקים בתנופה הנפלים
והכהן. הכהן ומניח ידו תחת יד
הבעלים ומניף. ובזה היה מהרן
ובניו בעליה. ומשה כהן. תעשה
מזרק ומזבח ומי שהרחות שלו.
והתנופה ומעבדת פורעת רוחות
רעות. ומעלה ומוריד למי שה
שהשמיים והורין שלו. ומעבדת

טוליה רעבב: על המעלה. עב ה כה
הוון הריושטן שהעלית עזה ל
לריח ניחוח. ואחת רוח למי שוע
שמות. ונעשה ריעך: ומשה. ומש
נתן. לג. לשמר שן ויקוב: וקדש כז
את חזה התנופה ואת שוק ה
התרומה ומשר הונף. ואשר הונף:
ומגיל המילואים. קדשה לדורות. ל
והיות מיהנת תנופתה ותרומתה ב
בחזה ושוק שלו שוריב ואכל ון ל
להקטרה. ולון והיה לאהרן ולבנ
ויכוה: לחוק עולם ומות כב ישר כח
שהמשוריב ובמליב. ואת החזה
ושוק יתנו לכהן. תנופה. ומון ל
הולכה והכאה הורם. ומו ומעלה
ומוריד: כי תרומה היון. החזה ל
ושוק הזה. יהיו ולבני ומחריו. למי כט
שבא כברולה ומחרין: ומשחה. לה
להתגבל בהם. שיש ומשחה. ומון
שמרה. כג. ומל תעבר בדישיחי ל
ומלואו בב ות ידם. על ידי הקבי
הון ומתלבש בחמרה גדולה: שבע ל
יריב ויעמיד ולכשבה הכהן ישר
יקוב ולבני תחתין להחזה בדולה
כשיניעהו להיות להן גדול. ולדר
שוקב ישב לן בן לכהן גדול ולוקו
ויקומו. ויניעהו להן גדול תחתין:
ושר יהן ומל ומעבד. ומתן
כהן יהיה ומזק ליכנס לפנים
מזבח הכיפוריב. וחזו כהן גדול מי
שומן עבודת יום הכפוריב כשורה
ומלא ם: בניקוב קדוש מזיב ומהן ל
ומעבד. שהשמיב הלון קדש קדש
קדשיב היו: פתח ומהל ומעבד. כל לב
החיב קדוי כן: ומכלו מותן ומהרן
ובניו. לפי שהן בעליהן: ומשך כמר
בהן ומכל זרות ומיעבד: ולמילן ות
יהם. בגדיו ולהב הלון: ולקדש מותב
שכל ידי המילואים עבודתן הלון ב
ידיהם ונתקדשו לכהונה: כי קדש
הב. קדש קדשיב. ומיכון ומדינו
ומהדרה מר האוכל קדש קדשיב.
שנתן המיקדו טעם ומשחה וקדש
הם: ועשית ככה. שנה חבת ומנ לה
ומעבב. שהוא חסר דבר ומכל האומר
בעבדן ולו נתמלאו ידיהם להיות ל כה עסר

ועבודתם פסולה: ומתנה. מנין 35,
יהוה: שכעת ימים תמלא את ידם
כעניין הזה ומקרבות הלוים בכל יום:
ופר חטאות תעשה ליום. לכל יום:
על הכיפורים. בשביל הכיפורים: ל 36,
וכשר על המזבח מכל זירות ותיעוב:
ולפי שכתוב שכעת ימים תמלא את ידם:
יכול לא יהיו רשאין להפסיק כגון
הוליכה והלחם. וכל הבאו בשביל ל
ומה כתוב פר הבא בשביל חיטוי ל
המזבח. לא שמעט לכך הוסיף ל
ויקרא זה. ומדרש תורת כהניב
יהוה. כמדה הנזכרת הויערכה של
התנדב ויש ויישר דבר בגד נתלה
בהאכלת המשכן והמזבח: וחטאות.
תרבי. לשון נתינת דמים הנתב
כיוצאנו קרני חטוי: ומשחת יהוה
בשמן הנזשחה. וכל המשיחות מ
כי: והיה המזבח קודש קדשים. 37,
ומה היו קדושתו. כל הנוגע בהם
יקדש. יופי קרבן פסול שעלה ב
מרין קדשו המזבח והכשירו שא
שלו יד. ומתוך שכל הנוגע מ
במזבח יקדש. שומעני יופי בין חלו
בין שנוגע חלוי. בגון דבר שלו היה
פסול בקדש. הרובע והנרבע והמ
והטריפה וביוצאו בהן. תל ויהי ושר
תעשה הכאור וכחרין. יהי שלה
ויוציא וגו. כל חלוי שנראה לו כבר.
ונתפשל ונשחט כגון הלן והי
והיתה ושנשחט חוץ לזמנו לחוץ
ונקדוין והטמאו וביוצאו מהן: ועשר 40,
כלת. עשירית האיפה. ורבעיה ב
וחומש ביניה וחומש ביה: בשמ
כתית. וגו לחובה נגמ. כתית. יולן
והכשיר. לפי שכל כתית לחיוב. ודר
ודשוי לחיוב ולו ולמחוות. הלל כתי
כתית. ולו נגמ כתית. יולן לחיובו
ולמחוות. שומעני יביא כתית שיוכל ת
הטחון מריחיים כשר בהן: ורבעו ח
ההין. שלשת לוגין: ונסך לכבש.
כמו ששני עשרון סולת שני כבשים
של כסף. היו ברישא המזבח. ומפי
ומעקבין כמ חוטרין דקין ומתק
היין מלמעלן והוא מקלח ויורד ויוצא
דרך החוטם ונופל על גג המזבח ל

ויטיחנו בבגד בקר וכקר: נרות. לחנש
בשמן. וכן כל נרות העומדות במעלה
חוץ מהמקום שכל שכך העלאה שהמזון
שהוא הדלקה: והמערות. כשיר לקמ 8,
והעלות והבוקר: ויקטירנה. בכל יום
ומקטיר פרס בבקר פרס בין השבי
הערבים: לא תעלו עליו על המזבח 9,
זה: קטרת זרה. שום קטרת של ב
נרבה. כגון זרות הן חוץ מזו: ועלה
ומנחה. ולא שלה ולא מנחה. עלה
של בהמה ועוף. מנחה היא לדון מ
לחם. וכפר יהוה. מתוך דמיה. על ת
קרנותיו: יוחת בשנה ביום הכיפורי
הוא. שכל כוקרי מות. ויעבו אל ת
המזבח וישר לפני יה וכפר עליו: ח
חטאת הכיפורים. רבי מר ושעבר
של יום הכיפורים המכפרים על ני
טומאות ויקדש ויקדשיו: קדש קדי
קדשים. הוא המזבח ויקודש ל
לרביב הלזן בלבד. ולא לעבודה אחר
יחות.

חפלת ויתה תיעה.

כי תשון

ישוי. סרעמו.
לשון קבלה. כשתחפזין ותקבל פסה
ותביא לרעת נפה הב. אל תמנב
ונקבלת אל יתב כל אחד ואחד בית
השקל ותקבנה את השקלים ותתנ
מביאה: ולא יהיה בהם נגף. שלה
שהמביאן שולט בו עין הרע והוב
בו לשלם. כמו שמביאין ביומי דך:
זה יתנו. קרוהו כופר ומטבע של
נוש. ומשקלו מחצית השקל. ר
ונמי לן כזה יתנו: העובר על פי
הספודים. וכך המונין העוברים
הנמנין זה אחר זה. ומן לשון בן א
יושר יעקב ותחת השבט תעברנה
היעוץ על ידי חנוה: ומחצית השק
נשקל הקודש. מחשקל השקל מ
שקיבלתי לך כסף לשקול בו שקלי
הקודש. כנגד שקלים הזהורים ש
נפי עבדין. ושוה ומחוזה: עשרי
גרה השקל. עבשין פיל לך מלד
היה השקל. גרה. לשון ויתה. וכן
משוחות יבוא המשתחוות ל ואמרת
כפך. וכפר לחב: עשריב גרה הנמ

השקל השלם שהשקל ורבעה דר
זרדי וזה ותחילתן חמש ושנות
ואלו ניסן והוסיפו עליו שתות והע
והעלוה ושש ושנות כסף. ומחיר
השקל שומרתי לך יתנו תרומה ל
אל. מבן עשרים שנה ומעלה למוך
כמו שנתן פחות יותר ביובל ומעה
כבלו ונשיב: לכפר על נפשותיכם
שלו תנתפר על ידי המעין. הוא לכ
לכפר על נפשותיכם. לפי שרמז להם
מעין שלש תרומות שנצטוו כאן תר
תרומת אל שלש פעמים. אחת תר
תרומת ורבע שמעון כשהתחילו ל
בנדבת המשכן ונתנו כל אחד ואחד
ומחצית השקל ועשו מאות כסף. של
וכסף. פקודי העדה מאות כסף. ומה
נעשו ורבע. של ריחי ומאות כסף
הכסף. והשבית אותו. היום על ידי ונתן
שמעון וישהוקם המשכן הוא הא
המעין הזומר בתחילת חודש הפר
הפיקודים. אחד לחדש השני בשנ
השנית. ונתנו כל יחיד מחצית השק
והן לקנית מהם קרבנות ציבור של כל
שנה ושנה. וחושבן בהם עביד וג
ועשיריה. ועל זאתה תרומה נעזר
לכפר על נפשותיכם. שהקרבנות ל
לכפר הם באים. והשלישית היו
תרומת המשכן. כמ שנ לכל תריא ז
תרומת ככר. ומחשת. ואין היתה יד
כאן שזה נתן זהו איש מה שנתכ
לכן: ונותת אותו על עבודת אהל מועד
ומדת שניטלה ומנותן בתחילת נר
נסכת המשכן יותר מעשה הנעל מ
מפני שנתנה בהם ויצתה. ויצ. יא
אות הנשי. וישנו לשון החכמה על בצ
במלה ונפלה בה דבר. אות לרועה וגנה
ישוני ליד. וזה נתתרו בה והודיעו מ
שחכמה עליו. ואי יופשטו ואתר שא
שהמעין הזה האומר בחומש הר
הפיקודים שהרי עומר בן מחר
לחדש השני. והמשכן בוחד לחדש
הראשון. שנ ביום החדש הראשון
בוחד לחדש תקיב וגו. והמעין הזה
נעשו הודנבה וישקלים שלו. מעין מ
שנ ריחי והאות מכר הכסף. ואתת וגו
הוא לאדת שנתב הוא יותר מחצית

נרבתו ואחר יום הכפורים נשנה
ומשונה. ויוחד נשנה שניה במי
ומשהוקם המשכן. ומה וכי ויעמש
שכשנהה הוא שלו ישר שש מ
ניוות ומה. ושלשת אלפים וחמש
ניוות וחמישים. שהרי בכסף. מקוד
השרה נומ ק. וכחומש הפקודי
אלף הוא נומ ק. וידוע כל הפקודים
שש ניוות אלף. ושלשת אלפים ר
וחמש ניוות וחמישים. והלא מצ
במחצה שנתב הוא. ואי אפשר שלא
הוא נשמעת ונתנין הרשלון מב ת
תשע עשרה שלו אחד. ושנוד
שניה בעשן בת עשרים. תשר
תשובה לדבר ונתן שמעת האומרי
בשנה אחת נתן אחד ומנין יוצי
יניות ומיניב הוא שאני שנתב.
לפי שלניות ומיניב מוסן ויפס
כמו שנתנו בקם ואש השנה
ובנה המשכן ברושונה והוקם
בשניה שנתחדשה השנה מאו
בניסן. ובכל שעת האנשיב מנין
ומיגין שנות עלב המיתחילין ניות
ותשרי. ונתעון שב המניין ב
בשנה אחת. המנין האחד היה
בתשרי ואחר יום הכפורים שר
שנתרצה המקום לישר לאלוה ה
ונתעון על המשכן. והשני מוחר
מויר. על עבורת אלהן מועד. הן
המדנבה שנעשתו בו: כיור כיין
דוד נרול. ואו דרים המריקים מ
מיב בפיהם. ובנו מתרצץ בסיסיה.
ומושב ומתוקן לכיור. ולרחיצה מ
ומסב על הכיור. ובין המזבח מ
ובין האלה שכתי. בן שהוא ג
לפני אהל מועד. והיה הכיור ומי
ומשוך דימנען ועומד בנגב ומיר
שבין המזבח והמשכן. ומיגן מ
ומתפיק כלי בותיב ומשוב שנ ר
ואות ובין המזבח האלה שב פתח הא
המשכן ואהל מועד. ומזבח לפני
אהל מועד. ואין כיור לפני אהל
מועד. הוא כיעד ומשוך קימעא ג
ועומד כלפי דרום. כך שניה מ
מסחיב: אות ידיהם ואות רגליהם.
בנות ואחת ומקדש ידיו ורגליו מ

וכך שנינו בזבחים. כיצד קידוש מ
ומנח ידו הימנית על גבי לגו הי
הימנית. וידו השמאלית על גבי ל
לגו השמאלית ומקדש: בגמ אמ
והלא מועד להקטיר שחרית ובין ת
העצים קטורת. או להזות מדם פר
כהן משיח ושעירי עכ: ולא יאות.
הוא אב לא יכחיש יאותו. שהתורה
מיירון בלשון. ומיכלו לאו יאתה שהר
הן: יול המזבח החיצון. שנין ביאות
אהל מועד ולאו בחיר. ולא יאותו.
לחייב מיתה על המשמש במזבח
שלא רחוץ ידיו ורגליו. שמיתה
רושונה לאו שנוענב ולא על הנבש
להיכל: בשמיים ושש. חשובים:
וקטורת בשם מחיניתו. לפי שהקטר
קליפת עץ הוא. יש שהוא טוב. ויש
בו ריח וטעם. ויש שאינו אלא מ
בעץ. לכך הוירך לומ קנמון בשב
ין הטוב: מחיצתו חמשים ואות.
ומחיצת הכתף תהא חמשים ומ.
ומוסב. נמצינו כולו חמש ומאות.
מ שיעור מר דרור. יוב ין למה נ
נאמ בו חיטין. נזירת הכתוב היא ל
והכיא מחיצתן והרכות בו שנ ר
הרעות. שהיו שוקלין עין בעין.
וכן שעיה בברייתות: וקנה בשב
קנה של בשם. לפי שיש קנים מ
שיהיו של בשם הוירך לומ. קנה
בשם חמשים ומאתים. כך כתו.
וקדה שם שורש עשב. ובשתן ר
חכמים קיבעה: הין. שנים עשר ל
לוג. ונתלקן בו חכמי ישר. ר מאיר
אומ לו. בו שלקן אות הפרקין. אומ לו
יהודה והלא לפוך אות העיקרין ומיע
פחות אלא שרגילה במיב שלשה ר
יבלעו השמן ומחיבך העב. עליהם
אות השמן עד שיקלט הריח וקפחו
השמן והעב העיקרין: וקח מחקחת
וקח שם דבר הומ. והטעם מוכיח
שהומ למעלה. והרי הומ כמו ויקח מ
ומינו כמו רוקעב היב. רוקע הארץ
שהטעם למטה. וכן רבר הנשורב
לחבירו עב שזה קופח נזה אז ריח
או טעם קנוי ומקחת. וקח עשרי
על ידי ומממת תערובת: ומעשה

לא

שחלת שורש בשם חלק ורינהיר
כעפרון ובלשון משנה קרוי יעפרון
והוא שתירגם יונקלוס טופרון: חלבנ
בושם שריחו רע וקורין לו גַּוְמִין
ומעזה הכת בין פוחינ הקטרת:
ולמדים שאין יקל בעבינו ושיעור
עימו בתורת תעבירונו את פוש
ישר שיהו נמכין עמהן סמיכ
סמיעה וחריף: ולבנה זכה וכאן
לומדו מבותב אחד עשר סמיעין
נאמרו למשה מסיני בקטרת סמיכ
שעב נטף ושחלת וחלבנה שלשה
הרי חמשה סמיכ ולכלת עשר בשלו
הרי אחד עשר ושלו הן הערבי והר
והעפרן והחלבנה והלבונה מר וקציע
עד ונרכוב הרי שמונה שהשבלת
וגרד נחתך הוא שהעד רומה לשי
ושבלת הקושט הקלופה והקשרון
הרי אחד עשר בורית מרשינה יש
ושינו נקטר יונו בן שפין את העפ
העפרן ולבנה שתהיו נוה: כר תב
יהיה שלו מרבעה השפין יהין ש
שוין ומשקל כמשקלו שלו זה בך
ומשקלו שלו זה וכך שבעה הימי
והעפרן החלבנה והלבנה ומשקל
שכתב ושנין עד ורומה בעיבי שי
שהוא ושנין יחידי ונחך כאחד
יהין זה מאות זה ומאלח כתקנו
ומעורב שיעבר שחיקתך זה עב
זה ושלו יהב שדומה לו וידעון הא
הילחיב מלחך וחובלך עם שש
שזהספרן את המיה במושכות
בשונאיהן את הספינה כשהן
יושבין בתוכ המיהפך בהן כיצב
נקופות לעברן עב המיב וכל אוכ
שרויה לערב יפה יפה והספנו
באיגבע וזו נבוך ומאלח טהור
קורש ומאלח יהיה וטהור יהיה
וקדוש יהיה: ונתת ממנה וק הא
היא קטרת של כל יהב ויהב שעל
ומנה הבעלי כוהן ומשב: ושר
ושובע לך שמה כל ומעלי דיכו
שאוקבע לך אוב קובעב לך לאותו
ויקוב: בתאבוטתי בוכיין סמי
סמיעה: קרש תהיה לך למי מא
שלו תעשנה ולא לשמי: לחריח

לא

בה יזכל עשה ואתה וישלך בני
ומוסרה לעבור: קהות בשב מי
ביצלאל לעשות וילאוכב: ומילוין א
יותן את ביצלאל: חכמה: וקה מי
שורב שורקע ומוחריב ולוד
תבונה: ובין דעב ולבב: ולחשך
רבריב שלמד: ועצת: רוח הקורש
וחשוב וחחשבות: ולריצת ועשות
חשב: חרשת: ושון ולאחזת: כמו
חרש חכב: ואוקלוס מיל ושנה
בתירושן: שיוורין יובנה קהי ולא
ווען: וחרש עיבב: קהי נעב: ולק
ולולות: והשיבה בישטביעת שלה
מילואה: ונשות הרשבעת ולרדת
ונושב היובן ועבנה: וכלב כל חכם
לב וגו: ועד שאר חמרי לב יש ב
נכב: וכל ושר נתתי בו חכמה ל
ועשו בל ושר יציתיך: ואת הוק
היורן למרות: ליערך לוחת העדו
הטהורה: על שה זהב טהור: ואת
בגדי השרד לשרת בקורש: ולוהר
ולב לפי משוטו שלו ויקחיו לו א
ולתשר לו: שבבגדי סהורה מד
ולתשר לפי שלב ולעלב ואת בגדי הק
הקורש ולוהרן הכהן ואת בגדי בב
בניו לכהן: ולשם הב בגדי התכלת ר
והלרגבן ותולעת השב האורריב
התכלת והלרגבן ותולעת השב
ועשו בגדי שרד לשרת בקורש ל
ולו הוכר שש עשהב: והב ב
בבגדי כהובה: לן ולציב ואחר
ויהב יורגבן ולו תולעת שב כלו
שש: בגדי השרד: יש ולפרשן
לשון עבודה: ובגדו בתרגב לבושי
שי ולשיו: ולון לו רומיין בלקחו
ואב אות שהולו לשון ילדוי כ
כתרגב שלו קלעב: ותרגב שלו ב
ולכבר: שהיו יורגבן בריחב עב
עשויין בקבים בקביב: ולעיין
ג: ואת קטרת הסריב לקדש ל
ליערך הקטרת: היבל שהולו קו
ואותה דבר אל בני ישר: ואותה א
ולעלב שהפנדתך לעותב על

ותלוכת המשכן וגו׳ יקל כעצבך ג׳
ורחות יות השבת ויפני ומחה מ׳
ותלוכה ׳ וך יות שכחעתי תשמרן ׳
יועם שתהין ידופיב כריזות הת׳
המלוכה ׳ שבת וגו תרחה ותפנד
כל יוכן וריקן ויעזטין הב ׳ ומעט
שבת ותלוכת המשכן ׳ כי אות היא
ביני ובינכם ׳ אות גדולה היא לכם
שבחרתי בכם ׳ בהתחילי לכם אות יום
מעבחתי ומעבחתכם ׳ לדעת העולמות
כה כי אני יי׳ ויק דשוכם ׳ אות יומת
יום יש עריב והתרוה ׳ ונברתה נפשו
התרוה ׳ וחלליה ׳ המחלל כה חול ׳
מקדושתה ׳ שבת שבתון ׳ ונעחק
ונקעב ׳ ולא ינעחת עניני ׳ קדש ליי׳
שנירת קדושתה לשמי ׳ ולינעתי ׳
ונפש ׳ כתרגו ׳ וכל לשון נפשא הוא
לשון נפש שמשיב נפשו ונשיל
בהרגעו ותורח ותלוכה ׳ ומי שכת
לא יעשה ׳ ולא יגעב ׳ וכל פעלי מתאמר
הכתיב מעבה לעבדו לשכר עבד
המלן ויה שהיא ׳ יכולה לשמוע ׳ ויח
יול משה וגו׳ יתן ויקדש ומתוחר
בתורה ׳ ונעשה העבל קורא ליעוי
ותלוכת המשכן יויב רכיב ׳ שהי
כשכועה עשר בתרגום נשתברו ׳
הלוחות ׳ ובזב הטפורים נתרעה
הקבה לישראל ׳ ולאחרית יעוה בגרבת
המשכן ׳ והוקב מאחר בנסך ׳ בכל
כלותו בתי ׳ שמאכרה לו תורה מרי
ברחעה כמלה לאחת שלא היה יכול
ללמוד נלה בזמן שלמעט כתה ׳ דלא מה
כלה ותתן שכחת בתשריב ומרבעה
קישוטים ׳ הב האוזרי בספר יש
ישעיה ׳ וגו׳ תלמיד חכם עריך לה׳
ולהיות בקי בעשריב ומרבעה סם ׳
ודבר אחו ׳ החוקיב והמשפטים ׳
שכחלה המשתמיב ׳ לדבר אחו ׳
ולומר שהיה משה שומע ואפי הי
הגבורה ׳ והחרין ושונין את החלב
שביהם יחד ׳ לחת כתי ׳ שהיו שני
שביהם שוות ׳ כי בשש משה כי
כתבו לשו ׳ ואחור ׳ וכן בשש רכבו
בו ׳ ויחון עב בוש ׳ בשעלה משה
הר ׳ וגו׳ והב לכוך ומרבעיה יום וג׳
וכב בתוך שש שנים ׳ בסבורי

הב שיוודתו יום שטעלה בי הזו מן
המחנה ׳ והזו וגו׳ ומרבעיב שלוריב
יום ולילו עתד ׳ ויוב עלייתו מן לילו
עתו ׳ בשכעה בסיון עלה ׳ וביבנו יום
ומרבעיב בשבעה עשר בתמוז ׳ ב
משטה עשר בו שטן ומעבב את
המעלב והרוה רוחות חשך ואפלה
ומעכובין וגו׳ ודודי ית ומשה לבד
בו מעכוביו לשלב וגו׳ והב ומשה
ות׳ שהרי בוד שש ולין בתו ׳ בולו
כדורות בעוכב שבת ׳ ולי ויתפשר
לומר שלין טעו ולא ביום המעבן
בין קודב חיות ׳ ולאחר חיות שהרי
לו ירד ומשה עד יום הלאחרית ׳ שנ׳
וישכו מן ומאחרת ויעלו שלות וגו׳
ומשר ילכו לפנינו ׳ לוהות הרבה ׳
ומלו והב ׳ כי זה ומשה הלוש ׳ מי
כמין דמות ומטה הרוה והב הפי
השטן שמשתין בלויך רקיע המי
השמיב ׳ ומשר העלנו ומורין ומעיבי
והיה ומרה לנו דרך ומשר נעלה בה
עתה ׳ עיכיב הב ולוהות ומשר יש
לפנהם ׳ בוחב בשיבב ׳ וגו׳ ולהרן
בלבו הנשיב והילריב חפיב על ת׳
תבשיטיהן שלין יתעבב הדבר ׳
ובתוך כך ילכו ומשה והב לין הדבר
המתינו ופרקו שמע עיניהם ׳ פרקן
לשון ניני ׳ ומצות פרק לחיד ׳ בל
בתבו ומצות כרך ׳ ויתפרקן לשו
פריקת מלשון ׳ כשבטלוב ומומיהם
גדיעתן הב ומפרקיב ומעמיהם
דישקריר בלע ׳ ות בחלי ׳ כמו וגו׳
ומחלי ׳ וכן ביעותי ות הטבר ׳ לין
הטבר ׳ ויבר ומתן בחרט ׳ יש ל׳
לתרגם בשוב סביב ׳ הוחד ויבר לש
קשירה ׳ בחרט ׳ לשון סור ׳ הוא
המטפחות והחריטים ׳ ויבר סביב
כמו בשוב חריטיב ׳ השני ׳ לשון
יפרה ׳ בחרט כלי ומומעת היעופיב
שחורין והוחין בה יפרות בזה
בעמד סופר החורט ומחיות בלוחו
ותבלסיב ׳ וגו׳ ומסוב עליו בחרט
ומשה ׳ וזהו תרגום׳ של ומקלוסי ׳
ויבר יתה בפיפו לשון דיוק הוא ׳
בלי ומומעת שחור עין בו בזהב ׳
ומחיות ושקוריב שקולי בין ׳ ולי

ומזייפין על ידו חותמות ׳ עגל ומס׳
ומפנה ׳ כיון שהשליכוהו בכור ׳ ל׳
כמו ומכשלתי עדב רב שנאה וג׳
ומיעריב ועשוהו בכשפיב ׳ ויש
וגו׳ וריכה היה שב שיינו ומתוך
דיוזוס בניו שנתרוכוך בו מדיב׳
מיעריב והיה בדרן שלא שכתב
ומשה עלין עלה שור להעלות יור׳
ורוצן של יוסף ׳ ומתוך גלוס והשל׳
והשליכו לתוך הכור ויצא העגל
בחלק בבל שלשה ולמבב ׳ וכלי
וכלאודיגן בתרשיש כי תשוז ׳ וריכה
ויה בקדיו שמו וריכה שנתרוכוך
בכניך ׳ שהיו המיעריב גוטלין בב
ישור כשהן קטנים ומיבחין בבנין
מיקוד יובכב ׳ וגו׳ ומשה ריבינו
רבונו של עולב בך עושיב לבני וג׳
ומהה ובינו וגו׳ הקבה הקטניב
הללו שמובחין בבניך אם ייתקיימו
בעולב יהיו רשועיב ׳ חוב יון וגו׳
ומורין קח ואחר והב ותרוה והה
ועשיו ולקח ומשה וריכה ׳ פי ה׳
הערוך שנתרוכוך ׳ כו׳ שויבינו
בת ותבנן בבנין ומילדין לשקוד ד׳
זודי וכפן ומיזיל ׳ פי ולמן זוד וג׳
שנתרוכוך היבידה שלו ומטכע ומרו׳
כוסיוון ׳ וכן בעבריך מיכה שנת׳
שנתמוכוך שנתמוטך בבניך ומשר
הושבה שב ׳ ומשה חוביוז וישב ׳
עגל ׳ ויעשהו עגל ומסכה
לש ומחבת ׳ רלן ומוה ועשריב וחור
וחומשה קינחרין ׳ זהב היו בו ׳ בק׳
בבגלי שלן ויכבהו ׳ ולה להיך ׳ ולו ב׳
גוי׳ אלה להיב ׳ ומכון שכני ערב
רב שעבו ומיעריב הב שב ׳ ההן ב׳
על יוהכן והב שעשוהו ומוכיך
הטעב ישר ואחרין ׳ ויוון וזהכן שא׳
שהיה בו רוח חייב ׳ שב שתבעית מן
שור ומוכן עשב ׳ ומוה שהיעלהן ׳
ויעשה שטן לו היה ו׳ מה ׳ ורחות
לגבורי ׳ ויכן מזבח ׳ לרחות ׳ ויקרו
תוב ׳ ויב ואחר ולו היוב ׳ ויכון ומשה
קורב שיעכרוהו ׳ והו פשוטו ׳ א׳
ומרשו בריקרון רבה רכריב הרבה
רוה ׳ רוה חור שחרבו ומיט שוחר
שהובילו וזהו ויבן ומזבח ׳ ובן ׳

ויזכוח לפנין ועד רוה ווא ווטב
שיתלה כי הפרחון ולו בהם ועד ר
רוה ווא וגם בונן הכ וזותו זה מ
ויכיון ערוך וזה וכיא אוכן ומיעוד
וזלוכתב נעשת בבת ויחת ויתוך מ
שאב נוה וזחן ומי ויתעיב במלא
נמלוכתי וכן כך וכין כך יכון ויהוה
חנ לי. כלכו היה לשומיב כטוח ת
היה שיטנו נושה ויעברו ות המקוב
וישכיום השטן. השטן זירזב כרי
שיחטוזן ויוזכרו ליעחק. יש בומו
בוושוא הזה בלוי עריות כוו שנ ל
ליבחק כי. ושפיכות רמיב. כמו שנ
יקוזו הנעריב ויישיקו לפנינו. וכ מ
כוכן נהרב חור: וידבר לשו קושי. הוכן
שנ וידבר ותב קשות: לך כך ויגרוזת
וזו נתתי לך בדולה וזלו בשכיכ: שחת
טעיך. שחת הטב וזו עוא. וזלו טעיך.
ערב רב שקבלת ויעיטרך וכייתיבד
וזלו גדולת כי וזולחת טוב שירבקו
גריב בשכיבה. הב שחתן והשחיתו:
קשה טורך. ומחזיב קשי ערפב ל
לנגד נזוכריהב ויזיוועב לשומיב:
הבחה לי. עבין וזו שוזיעו שנתפלל
ויעה עליהב. והוזו עוא הבחה לי.
וזלו כוון פתח לו והחזיש שהדבר תל
תלוי בו שאב יתפלל עליהב וזו ישלם:
לזה יל יחרה יופך. כלוה מתקצו מ
וזלו בבור בקבר: והחפה. והתעשית
להם ווחשבה זוחרת להטיב על הרו
הרעה ווטר חטוכת להם להטיב על
הרעה. ויטר הטובה להם: זכור לאבר
וזב עברו עשרת הדברות. ומחב ל
ויובהב נתנסה בעשר שיוות עדין
וזו קיבל שכרו תהוו לו: לאברהב ל
ליעחק ולישר. וזלו ויכן ביעקן בר
בוכותב. וזה זותה יוכל לך ויועשך
לגוי גדון. וזב כפון שר שלש רגליב
ויוב עוזד לפנין. חל וחוכל לכפו של
יגל אוזר: ווטר נשבועת להם לך לזו
נשבטת להם בפר שהוזו כלה. לזו ת
בשוריב ולזו כוורין. ולזו לך שיוותה
קייב וכן שטועתך תתקיים. שנ ב
נשבועתי נוב וכ. וליעחק נאכ וחל
והקיוותי זות השבועה ויטר נש
נשבועתי לאברהב ויכך. ולישלב שוכ

ותדבר יולדם ולא תלד יותה תעריב
על השבועה הם בטלן ראש הדיבור
לזו יהיה לך זיוותה תבקש לבטל
סופן ועשה חסד ליולפיב. תיר
ויגחם ב. ת:

ויכי לן שדי פרה ורבה. נשכטע לו ת
כל שדי: ומשכ עבריהב. היו הוכר 30
הוותיות בקריות ויעשה נבאב ת
היו: ויעשה ולהיב הוזן בלשוניכן 31
הוזן בכבודו עשיון. דלן בוכב ראו
היוכ לחבדו כל שביזיו של עולב ת
בולוכה עוכבת. בך כל שעשועיו ת
של הקבה בתורה: חרות. לשו חיט
וחרות אחר הוזן. שנאהב לשון ת
חקק ונטויליך בלע. בראה בחדיעו 32
שהיו נוריעיב ושוחקיב ושוחקיב:
ויון קול עשת בבורה. ויון היקול ה 18
הזה קול עניית בבוריב היטעקיב
ניטחון. ולו קול חלושיב היטעקיב
ויי וזו ניבה: קול עשת. קול חירופי
וברופין הניטענין זות נתש שוזיטך
שטוכרין ת: וישלך וירין וגו. וזו
וזה תפח שהוזו וחר הויעת. 19
יוכ תורה בן בן נבר וזו יוכל בו
התורה כולה כוון וכולן ויטוכדיב
ווותתנה להב: תחת ההר. ולקבי ת
ההר: ויר. לשון נטוין. וכן יזורה 20
על נוזו נפריית. כי חנב ויזורה ת
הרשת. שזורין בה רבן וקטניות:
וישך כבי ישר. נתבוון לכורכן ת
כשוסות. שלש ויתות בידוע שב
עריב והתריוה כביין. כוושפטו
עיר הערוות שהב וורוכן עריב
ולזו התריוה כמנחה: ויקר ת זות 21
העב. לזו עריב ולזו התריוה בהדרוך
שבתקוב המיב ויעבו בטוניהב: וזה
עשה לך העב הזה. ממה ייפורין ס
פלות שייפורוך בהב עד שלזו תבזו 22
עליהב חטוין זה: כי ברע הוזן. מיך
רע. הס הולכב ונשיועות לפני הוא
המקוב. ויוא להב רבר והב ויהדרו
והתעריקו: ווושליכהו נוש ולזו ידי
ידעתי שישעו העב הזה: פרוע ת 25
ויקוזה. נתלה שוויט וקלוע. כמו ת
ומרעות ראש הוזשה: שמיניה ת
בקריהב. להיות להב הרבר לנגות.
בפי כל הקריב עליהב: וי ליה יכול 26
אלי: כל בב לוי. מכיון שכל השבט כ
נשיי: ויהיו. ויהיו לויזלו והוזן ישר 27
ולזו ידיכב. ואתב ההורכב ווותב ת 29
בבר זה הטוזבו להיות כהנב ולזו

ומקוב. כי ויש וכב יוזלו בבנו וכי
ונוזחין: וכפרה בעד חטואתבב: ושחי
ושיב טפר וקיעוח וסתיוה לנגד חכי
חטואתבב. להכדיל בינכב וכין החטוין
אלהי זהב. ואתה הוזן שנבריות להב
שהשתעבדת להב זהב וכל חפציב. וזה
יעשו שלזו יחטוין. וישל לוזלך שוזיה
נוזוכיל זות בנו וישקיהן ווקשטן ר
ותלה לן כיב בינוזרו ומעוידו בשתן
של זונות: ועתה נוב תשוא חטואתבב
הלי טוב. ויריב ווזלך לוזחב נא. וזה
וזין נוזחב. וזה ויקרוזו קיב וכן הרבה
וספרך. וכל התורה שלזו יוזלרו עלי
שלזו הייתי כרי לבקש עליהב רחוריב
וון ושר רברתב. יש כאן לך ווזל ריטר 34
במקוב ווזלך. וכן לוכר וון לוזרוזן:
הנה נלזוכי. ולזו וזב: ובזב בקרי וב
עתה שוזעתי ווזלך ונלכותב ונבחי
יוזר. ותגיד תעוד כשוזופקוד עליהב
עוונותיהב. ופקוריתי עליהב ומעטו וון
הטון הזה עב שוזור השוונית. וורין
סורעות כאו על ישל שוזיך בה יקיעב
ויפירשון הטל: ויצוך. וי זות הטב. ות 35
בידי שולים לעריב כלזו התריוה: לך כי
עלה ונזה. ווזרץ ישל בבוה וכל הוזר
הוריעית. רזו כלפי שוזור לו בשוטב ת
הכטב לך רב. ווא לו בשוטת ריטן לך כ 1,36
שלה: ותה והטב. כוון לזו נוא ווזלך:
ידשתי זות הכטעבי וכו. שטוזה ווזל
הן. והתרטעי עוד ופבה ווזלין ווזל
מעטיהב: ווזל וזרץ זבת חלב ודבש. וזה 3
וב ווזל לך להעלותב: כי לזו ווזלה ת
בקרבך. לבי וב ווזל לך ושלזחתי לפנ
ווזלוך: כי עב קשה ועורף ווזה. וכי
וכששכיעתי בקיבכב וזותב ווזריב ת
וב ווזרה עליכב זעב: ולך. לשון כי
כלזך: הדבר הרע. שוזין שכיבה הולת
עוזב: ווזש עריו. כתריב. שוזעטו להם 4
בחורב. כשוזורו נעשה ונשוזע: וכי
רבע. וזעלה בדרכך וכליתך. ולב
בקשיות ערפכב. ווזעוב עליכב רעב
ווזר. שי עור זעבי. שב חבי ווזעט
רבע. עב יעבר זעבי. ווכלה ווזתכב
לפיכך טוב שוזשלוח ווזלוך. עתה
פורעות זה תלזך ווזר שתורידו ב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0042

שריכם ועליכם: וירעה זה זעם
ועשה לך בפקודת שומר הסגן
ובי יורע נלבי זה לעשות: ויהי
עריב ויהי חורב ויום השני ש
שהיה בדרך ויהר חורב ויעשה
ויעזרהו שון והליזה יקח את הזהב
לשון הזה הזן ויקח יוהן ועטהו
ויחזיק לוחנה ויוי ויעדה ורב ו
ועדה תלוייך הרחק ולפיכ ויו
ויהוה בעניין שלך יוך רחוק יהיה ת
בעיהם ובינו כולפיכ ויהוה במדה:
ויקחו לו ויהל ויועד הזו בית ועד
ולהקשיר תורה: כל ובקש יי ויכ
ויכתון ולבקש פני זקן כעויו ו
ויקבל פני שכינה: ייענו אול יוהל ו
ויועד כמ יועצו יי ויהי וכל ויי
ויבקש יי יופי ולשובי השרת פ
כשהיו שוועלים ויקוב שכינה ויכ
חכיריהם ווי להם הרי הזן באהלו
של ומשה: והיה לשו הוה: כיעות
ומשה ירן המחנה לכת טוהל יקוי
יקומו כל העם עוירים ונסבו ווי
ויון יושכן עד שובבה יהוה: וה
והביטו יוחרי ומשה לשמן ומשרי
ילוד ומשה שכך ויוכטח שהשכינ
תבנה ואחרין לפתח יוהל: ודבר יי
עב ומשה: ודבר עם ומשה ותקע
ויתעמל עב ומשה שהזו בכוד פ
שכינה: בו וישמעו את הקול ודב
ידבר ויון: ויראו קורן ודבר: בש
כשהזו קורן ודבר: תתרגם הקול
נדבר ביני לבין עיבדו: והחריבו פ
שוועט ויילין וכשהזו קורן וי
ודבר: ומשובט שהולך ידבר עב
החדיוט: והשתחוו לשכינה: ודבר
יי יול ומשה פנים אל פנים: ויחז
ומתעמל עב ומשה: ושב אל המחנה
ואחר שנרכך עמו היה שב אל ה
המחנה: ומלוד לקנים מה שלמד
והדבר הזה נהג: ויום הכיפורים
עד שהוקם המשכן ואל יותר: פ
שהיו בשבעה עשר בתמוז נש
נשתברו הלוחות: בשמונה עשר פ
שרף את העגל ואת יות החטוניים
בתשעה עשר עלה: שנ ויהי ו
ויוהדת ויאמר ומשה אל העם ו

ויעשה שם ויורעם יום ויקש ויחי
ויחמיש: שנ ותתפלל אל יי: בריש
חרש ויולל: עומיר לו ועלית בבקר אל
הר סיני וקבל לוחות אחרונות: ועש
שם ויורעם: שנ כהם ואנכי עזרתך
בהר כמיב הראשונים וגו: מה הראש
בריען אף המחרופם בריען: ואל אי
ומעתה אף היוויעניב הין בכנסי: ו
בעשרה מתשרי נתיניה הקבה לשל
בשמיחה וכלב שלש ואל כלחתי בו
ברכיך: ויסיר לו לוחות האחרונות ו
וירד: התחיל ליעותן על מלאכת הו
הנושכן ועשוהן עד יוחר בעיון: ו
ומשהוקם המשכן לו ברכ עיד יוהו
ויוהל מועד: ושב אל המחנה: כתרגו
ותויב למשרתיהו: לפי שהוו לשון הזה
וכן כל העניין: ורוזה כל העב: וחכן כל
עזמו: ונעבו: וקיימין: והביטו: ומש
ומסתבלין: והשתחוו: ומפרין: הזן פ
פשוטו של מקרא: ומדרשו: דבר אל
אל ומשה: שישוב אל המחנה: ומלו
אל בעב ואותה: זה כן מי מפייסב
ומי מקוכב: רוזה יותה אול: אל
ומשה ותן לך ויעבוך על דבריך וגו:
ואותה לא הורעתב וגו: שומרת לי ת
הנב שולח ומלוך: ויון זו הורעה מ
שוב חפצן כה: ואותה אומרת ירעתך
והכרתיך ומשוב עב אדב נשב ח
חשיבות: שהרי אומרת לי הנה אתב
בו אוך בעב הענן: ונב ך ומתיצ
לשם: ועתה אם נא מיעותי חן בעי
בעיניך הודיעב נא את דרכך: מה פ
שכר אותה עתן ומוינוי חן בעיניך:
ומדעך למען אמיצן חן בעיניך: ואי
ואדע כון מדת עזוך הטוב הוה הי
היו ויציות: חן שמיעותי בעיניך
ומתרון למיען אוציצו חן: למען אכי
ויציות חן: ורוזה כי עמך הגוי הזה
שלש תוא: ואעשה אותך לגוי גדול ו
ואת אולה תעמוב: רוזה כי עמך הם מ
ומקדם: אום בהם תמומים: אוב פמך
על היושבים ומחלפיי שיתקיימו ואם
תשוקם השכר שלי בעב הזה תודי
תודיעב: ורכותי וישוהו במסכרב
ברכות: ואם לישב רבי המקומות
על אומסבה: ועל סדרם באותי: ויאמר

פני ילכו כתרגו: ואב בעיניי אול
נמו ופעך הולכב בידב: ויאמר
אליו הן אב חפין כי על ידי מלון
אל תעלנו ואה: ובוה יודע אפוא
ויעות החן הלו בלתך עמנו: א
ועוד ואב אחר אול שוועל ומתך שא
שלא תשרה שכינת על אומות ו
העולם: ונפליני אול ועמיך ואהיה
ומבדלים בדבר זה: ואל העב וכו
כמו והמלה יי. כן ומקנה ישר: נפ
אות הדבר הזה שלא תשרה שכ
שכינתי עוד על אומות העולם: ע
ועשה אומין ודברין של כעב על
ידי שרית שכינה: אלו נעמן ועלי
עינב: וכתן אולי דבר יעוב שול
שומעין על ידי שליח: ויאמר א
הדובר אל משה ואה: רוזה ושה שהיה את
ריען ודבריו היו מקובלים: והוסיף
לשונל להדיוות מיוחית בבודו: ויול
יול ועבד הגיעה שעה שתתיחה
בבבודי אה שיורשה ומתך לאומות
שיוב יעיך ומתך סדר תפלה:
שכשתעבוני למקש רחמיב על ישל
הזכרת לי זכות אבות: כסבר ותה
שאב תהיה זכות אבות מין עב ז
יעקוה: אול יועבד כל מדת טוב
לפנך על היער ואותה נתן במעה:
וקיאותי בשב יי: לפנך: ומתך ס
פרך בקשת רחמיב: אול אל ת
תהלה זכות אבות: וכפר שאותה
רואה אותי ויעטוני: וקורו שוש
עשרה מדות הוי מולד את ישוא
לעשות: ועל ידי שיזכירו לפנ ת
רחוב וחנון: כי רחמיו לון כלים:
וחנותי את אשר אוחון: אותב ת
מעמים שאורינה לחון: ורחמתי
את שיוחשוך לרחב: עב כאן לון
הכטיחו ואין עתיד ואמה: עתיד
לון ואמה: אול בשעה ונעשה
יול הנה אנכי כורת: הכטיחו
שאורינן חוזרות לריקם: ויאמר לון
תוכל וגו: אול כשאעבור כל טוב
על פנך: ואיב נותן לך רשות ל
לאומות פב: הנה אקום אותי בהר
אשר אנב ואדבר עמך תדיד ישו
לי ואקוב לשבך ואזכן שאטמיבך

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0043

שב שלין העון ומשב תרוה מה ש
שתרוה · זהו פשוטו · ומדרשו על
שב שהשכינה שב ומן העוקה ומן
ומיגו ומן ומן בעזקוב · שהקבה הוא
נקומו ומין שלמו ונקומו: בקרת הי
היטר לשון העגיב האנשיב ההב ת
תעקר · יקרוה שרכי נחל · ומן קרית ·
ושתיתי נדיב · צדיקה יחת להב נקית
היטר · בריית העור · ושכותי נפי ומ
ומכון שתעגה רשות ומחלקיב לחבל ·
ומקבן בעיומרי · ביעי הזון ודרך בחד
שלשלשה · שלין יגריך לשוכך עלין ·
בבל · מגרש · ואשרי יח ובכרת יקרי ·
כשתסתלק הנהגת בבודי מכבש ומ
ומשב ולהלך · ודויות יות ואחורי · הרוא
הגיוהו ישר תמלין · סבל לך · הרוה
ומחיבב של בנפיהן מתוך ומהלו ומו
ן הסטולת יהי שלך · ומשב נתעשר
משה הרבה · סבל לך · יותה שפרית ת
הרושונות יותה סבל לך · ואחרות · משל
לחלך שהלך ולחדינת היב והניח ומוב
עם השפחות ומחלך קילקול השפחות
יגעו עליה שב רע · עוד שושבינו
וקרע את כתנתה · ומן ומב יומר ת
הגלך להחרקה · ומן ן עדין יניה
ושתך בדקה הולך ומיגעו שלא הרה
הקילקול ומלא מן השפחות נתריעה לה
ומן ן שושבינה כתוב לה כתובה שר
ואחרת שנקרעה הרושונה · ומן ן
יותה קרעת ומותה יותה קנה לך ואחר
ומנך מתב בכתב ידי · כת ב הגלך זה
הקנה · השפחות · ומלו שב רב · השע
השושבין · זה משה האדוסה · ומלו
ישר · לך עומן סבל · נבן ומחזקן · ומ
ומיש לן ימלה עלין · הרושונות על ת
ידי שהין בתשובות · וקלות שלטה
בהב עבן הרעב · ירן לך יפה ירן הים
היבבעות · ים מ · היון ירדת יחמיב ·
מיחת קודב שיחטון · ומחת ואחר שר
שיחטון וישוב · ן · ומן · הזון נדית ת
רחומיב · ומן הזון ומן · מלי · מלה ן
עשתבי · ירן ומן · ומרת הדרך מיה עב
עבתבי · לך ומשובתה בובילותי · ומלך
יופבב · מגלילך יותו ומיגו ומלחר ומ
לימרע שיהין · עשה · תשובה · ומב
חסד · ליעריב · שהין להב זביות מלך

ומיות · לשלב שבר לעשה ריעבו ·
גיבר חסר · שובדב עשה לפבו ·
ולמלביב · לשבי ולמביב דורות עו
שבות · ומלן הזדועות · פשוביב ·
ומלו הגדדיב · שובדב עשה לה
להכעבים · ובקה ומן ינקה · לפי תשב
פשוטן · משומ ן שהיגן מוחר ע
העון לעזרי ומלו נסרבו ומעבו ת
ומעבו · ומבתי דרשו ובקה הזן
לשכיב · ומלו ובקה לשהיגן ב
שביב · פוקד עון אבות על בני
בשהוחדין ובעשה ובותיהן בדהב
שבבר פרש בוקוב יחר · לשעי
על רבעיב · דור ורביעי · בויעות ת
ורדה בובה מרובה על ורות פוטב
וחת לחמיגו ומזות · שבמדה טוב
הזן יומ · ובעשה חסד לאולתיב ·
ומהר ביעה · כשרוזה שביבדך
עברת · ושמוע קול הקריזה וישת ·
יך בן יודב בחרטבו · כמן שהבבי ·
שהכבחתבו · ומב עב קשה עורף ·
הזן ויודו יך ומורת על דוחך
בן יכלך בדך · יותה תפלה ל
בעוטבו · יש בי בלשון יום · ונחלת ·
חתבבו לך לנקלה · מיוחרת זו היו ב
בקשות · ונתליבו ומב ועבך · שלו ·
תעזרה שביבה על האומקת · כורת ת
גדית · על זאת ומעשה בפלאות · לפון
ומתליבו · שתקדיו ומובדיב בן מכל
הזוממת שלון תשרוך שביבתי על
עליהב · את הומרי זבו · שש ומומת
יש פון · כי הבעשי · שוב ותבה ·
ומולין ומבבהב · ומשרין הזן ורן
שבעברים ומותו · קבו שוע · ובקב
ליפרע · והמ בן לשון ומחן בפתחו
ותרע · ומפרעבו בלע · ומלוך
ומובחו · כהביר ומתה שוען שונש
בומכלתו · ואני ומשה עלך פולו ומת
ומרה בעבודבה · ומחבך ך ומתה
כמ ולוקה ומבתיבו לבשך · חרש
הומביב · חודש הבביר שהתבואה
ומבשלת בביכורה · בן בעטר רחב
לי · כאדה · וכל ובקבך ומשר תשבר
בחבטר שור ושה · ומשך יפעור ת
זכר ות רחומה · תעטר · לשון פתי
פועבה · כמו פועל מיב הושעית

ומסב על היולדת · ופטר חמור · ומין
שור בהמה טמואה · טתן שה לסקן ת
והוו חולין כיד כהן · ומטר חמור ח
ומתר לבעליב · ושרפתו · עורפו מקופין
הזן הכסף ומזון בהן לסיבך יומבר
ומומנו · וכל בבור בנבך תפדה · חמש
כלומב סריך קיבוב · שב · ומדוין מק
חרש תפדה · ולין יהיו פגר ריקב
לפי משוטו של ומקרו דבר בתבי מ
עיבוה הזן · ומיגו ומוסב על הבכור
שמין בועות בכור ויולית פגיב · ומ
ומין ומחזקה ומחרת היו · וכשתעלו ת
ורבו לידאות · לן יהיו עבד ומקב · ומב
ומיבה עליכב להביו שלה חלייה ת
ולפי ומדש בריית ומקרין יתר הזן ·
ומוד על העבקן של עבד עפרי שהו
חמש כלומב ומכל ומין כפדיון בכור
נומכל קידושי · בחרש ובקיבר ·
תשבית · לזה נסר חרש · יש מרי
ומכותב ומוד · על חרש של עבד עפ
שביעית · הנבש לשביעית · ומבין
של שביעית הדיבו לזהובתי שב ·
על הקורש · וכן ומשמע · ששת ימים
תעבוד ובשביעית ועבדת ששת
היוב שהתרתב לך · יש שנה שה
שהחרש והקיבר · ומסר · ומיגו יכ
ומן · חרש של שביעית · שהרי בסר
עשוי שוך לן יתרע · וכו · ויש להכ
ומן · ומיגו ומכר · ומוא כשבת · והחרש
ובקיבר שהוזכרו בן ומן · וזה חרש
רשות · ומלי קיבר ושות · סב · וזה חרש
שומב ומסר לך בשבת רשות · שלו ·
ומיגו שזב החרשה שהיון חובה ·
לחרוש · לך ומיב ומסרך בשבת ·
קיבר של רשות · ומתן קיבר שזב
תריגה לן יקיבו · ת · ומיגו ·
קיבר הטמור שהוו חובה · שהוא ·
ומיפה לקיבר · ורוחה ות השבת · מך ·
ביבורי קיבר חטיב · שלותה ומביון
בו שות הלחב ומן החטיב · בבורי ב
שהוון ומנחה רלשונה הבזה ומן
החרש חטיב לקדש · כי מנחת ת
העמר הפזה בשבח ומן השעריב
היון · וחג הסכות · בזמן שלותה ומ

תרדה
ב טה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0044

ומכף תבואתך מן השדה לבית׃
יוסיפה זו לשון הכשרה ממו
ומספתו זו תוך ביתך תקופת 22,
השנה שהיו בחזרת השנה׃
בתחילת השנה הבוה תקופת׃
לשון נוסיבה והקפה׃ כל זכורך 23,
כל הזכרים שבך הרבה ניענת
בתורה עמירו והוכתלו ויש מ־
ויהב שלש פעמים לחייב ולעבו־
ועשוש על מנין לשון שבהכ־ו
ומל מנין עשה שבהכ׳ ועריש׃ 24,
כתרגו׳ יותרך וכן החל רשו׳ וכן
ויורש יות האומרי לשון גרושין׃
והרחבתי יות גבולך ויותה רחוק׃
זמית הכחירה ויוכך יכון לירושת
לפני תעדר לכן יהב קובע לך שש
יגליב הלון׃ ולו תשחט וגו׳ לא׳ 25,
תשחט יות הפסח ועריין חמין
קריב ויזהרה לשוחט ולו לזורק׃
ולו לוחד ויכבר החבורה׃ ולו לון
כתרגו׳ ורון לילה ולו לעולת בוקר
המזבח ורון לילה ולו לשלמי
השחר׃ זבח חג הפסח ויומדי׃
ומלון יותה לוד לכל הקטר חלב 26,
חלבה ואופיה׃ ושוית נבורי א־
ודמיתך׃ ושבעת הדרין הי־
הומוריב כשבה ירחוק׃ ורון
חטה ושעורה ונתן וגו׳ ודבש׃ ל־
הב דבש תמרים׃ לו תבשל גדי׃
יוהוה לבשר בחלב׃ ושלשה פ־
פעמים כתו בתורה׃ יוחד לאפילה׃
ויוחד להעוה׃ ויוחד לויסור בישו׃
גדי׃ כל חלב דך במשמ׳ ולו נעגל
וכבש מוה שהוינך לפר בכוה
ויקוהות גדי נעיב לזבח שני־
פתב כל יומיב במשנ׳ חלב אמ־
פרט לשנ׳ שיון יוסורו ון ה־ 27,
התורה אלו וזבחי כופריב יות
הדמיב הוצה ולו יותה רשות׃ 29,
לפעב דמיב שכטל פה ויהי ב־
פרדת משה כשהביון ואחות כוב
הכשריב׃ כי קרן לשון קרנב׃ 30,
שהאיר ובהיק ובוהו מון קרן׃
ואהיק זכה ומשה לקרנ החור ה־
רבותי אומרי ון הזונבה שעקר ה־
הקבה יד על פבון שנ ושכותי 2,

יות כפי׃ וירוון ונבעות יולין בון והון 30,
מוה גדול כוחה של עבירה עד שלין׃
פשטון יריהב בעבירה ויהו יולי ומרון
כנד וה כוש יוכלת פרוש ההר לעבב
ישל׃ לון יהיב ולו ולחדעזעבב ומשעב
ומשעשו יות העב יולי וקרעו הודו של
משה היו מרתיעין הנשיולים בעבה׃ 31,
כמ׳ נשיולי העבה׃ וירב ומשה ויולהב׃ 11,
שליחותו של ומקוב ולשון הוה הוון׃
כל העבין הזה׃ ומחרים נעשן ויחר־ 32,
שלוד לוקבב חוור ומולד פרשה וון
הלכה לכל ישל׃ תע רבון ביב פ־
סדר ומשנה׃ ומשה היה ולד ומפי ת־ 12,
הגבורה נבנס ומחק שנה לון פרקן׃ ב־
נפתלק ומהרן ישב לו לשמיול של מ־
ומשה נבנסו בניו שנה להם ומשה ת־
פרקן נפתלקו הכ ולעזר ישב לו ליתמ
של ומשה ולויתמר לשמולל של ומהרן
נבנסו זקנים שנה להם ומשה פרקן׃ ג־
נפתלקו זקנים ישבו לינדבן נבנסו כל
העם שנה להם ומשה פרקן נעוענו ב־
בוד כל העם ולחד בוד זקנים שנבו׃
בוד כב ומהרן שלשה בוד ומהרן מוד־
ורבעה כו׳ כתוב בערובין ויתן על פ־ 33,
פנב ומסוה כתקנ בית ומפי לשון ומ־
ומולי הלוו נתלמוד הוה פני ליבה ר־
ושר ומיתה בבתוכות הוה קול ומפוי ל־
לופה לשון הנטה הוה קול ומפתבל
בה יהי מון ומסוה בנד הנתון כנד
הפרוכת ובית הנבנב לכבור קבב ת־
ההוד שלון יזהבו הכל ומהם היה נוטן
הנסוה כנגדו ונוטלו כשעה שהיה
עם ישל׃ ובשעה שהקבה נדבר עמו
עד עולתן ובעוותו ויעבו נאן ומסוה
ודבר אלו בני ישל ואלו קרנב החור ב־ 34,
בתבנו וכשהלו ונסתלק ומהב ומשה
את הנסוה על פנבו עד בוא ודבר 35,
אותו וכשבאו לדבר אותו נוטלו מעל
פנבו׃ החלת כי תשא

ויקהל לה׳

משה לאחרת יום
הכפוריב כשירד
מן ההר ויקהל לשון הפעל הוון׃
שיון ארב מוסף ונעשיה בדיב ולו
הפ עוספיב עם פנו ועל דברו ות־
ותרגו ויוכבש׃ ששת ימיב תעשה 2,
ולילוה הקדיב להם יוהרת שבת

ויעוי ולילוה המשכן ועוד שאי־
דוחה שבת׃ לון תבערו עוש ימ־ 3,
ועכוהב ועוד הבערה לילו יעשות
ויש ועוהב ועוד לחלק יפיות׃ דהר 4,
הדבר ומשר יעה יי׳ ועוזר וכב׳ ג־
נדיב לב׃ עם שלבו נדבה קהלו נד־ 5,
לב׃ כבר פירשתי ועבות המשכן
ויריעותיו מקום יעותו׃ יות הא־
המשכן עשר יריעות התחתונות
הנריעות מעבו קרוי ומשכן׃ ועוד א־
יהלון׃ הוון ולהן יריעות עזיב הע־
הנעשוי לנגב׃ ועוד וכפיה׃ וחמשה
עשרות היולב והתחשיב׃ מדבת
המשך׃ פרכת המחיצה׃ כל ד־
דבר המיצן בין ולויעדה בין ר־
ובנגב׃ קרוי ומסך וכבך׃ ובן ו־
וכתתן בנדו׃ הנב סך יות׃
ומסך׃ לחב החצב׃ כבר פרשת 13,
עלי שב שהיו לו סביב לכיון ולב׃
והוון עשוי בריין תיבה פרויה׃
ויות כליה׃ ולוקדיב ומחתות׃ ב־ 14,
נרותיה׃ לויעש בלע׃ בריבן׃ עב־
שהשמן והתמילות מעוצב בהם׃
יות שלון הלוודר׃ ולף הוון יעני
חכמי לב׃ שהוון ומשונה וכל מ־
שיור שמניב׃ כמ׳ שמפורש כא־
מיטות ומקבו בראש הזית׃ 17,
ומסנות׃ חס׳ הוון תבשיטו של חב 22,
עגל׃ מעון עב זרוע׃ והוון יעמיד׃

כזמן כלי זהב הזה נתון כנגד ג
יותו וקום לישה ורבותי מרשוה
שם כזמן כזה וקום זמה: וכן מק
ישר עזיון ותו תבלת וז ירקון כ
וז עזרות וליב ויזורמים וז עזרות
תחשים כזה הכיזו: טוז זות השע
היו היתה זמינת יתירה שע גב
עזיב היו טווין יחדיו: והנשיאים
הכיזו וגי. וז"ל עתן זה יאז"ל נשיאים
להתערב בחצרת המשכן בתחילה
ובחלוקת המשכן לו התערבו בת
בתחילה. ולזה כך יאמרו הנשיאים
יתערבו היבבור מה שיתערבב ומה
שיחסרים זוב משלימים. כיון שה
כיון שהשלימו היבבור זות הכל שב
והמלאכה היתה דים. ואמרו הנשיאי
מה עלינו לעשות הכיזו זות וכבי
השהם. וכך התערבו בחצרת ותחילה
ולפי שנתעצלו בתחילה נחסרו זות
וישהם. וחנשו זוב כתפ. חור בנד
של נריב היה. והליזוב וישבט בן
בן היודים שבשבטים. והשווהו
המקום לבעלמ ולמלאכת ביתו. והוזן
מנדולי השבטים. לקייב מה שלזו
נבר שוע לפבי רלו. ומדי העבודה יהי
יותר ומכדי יתרך העבודה: ויכלו ל
לשון ומבעה: והמלאכה היתה דים ל
לכל המלאכה של משכן לעשות זותה:
והותר. ממו והכבר יות לבו. והכות
זות ומובן: ויעש בשזל. לפי שנתן
נפשו על המלאכה יותר מכל השבטי
נקדות על שמו: נטב ורחות. הלו
תלוחין עשר שטיב לכל רוח. והחזן
בומיבנו: במדות העבדות בשת
ישל היו בדב ומדות שמדות בהם
כשהם ניתקשטות ויוק. ויותב לזו
עבבו מלהכיזו לנרבת המשכן. והיה
ושה ומשה בהם ומפבי שעשויין
ליער הרע. ומ"ו הקפה קבל כי ילזו
המכוין עלי מין הכל. שעל ידיהם הי
השמידו הנשיב הלזו ענמות יבוב
בומיבים. כשהיו בעליהן יבעיב בתי
בעבודת. פרך העבודה. היו הולכות
ומליכות להם ומאכל וישתה ומיובלן
ומוזק ובוטלות המדיות. וכל מחת רע
ומזה עשמה עב כעלה וישולחן מ

22, 24, 26, 27, 8, 18, 30, 34, 5, 6, 7, 8, 22, 24, 28, 3, 28,

לה לו לז לח

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0046

טל׳ מ׳ שמות מ׳ ויקרא א׳

המזבחות תפורת המזבחות הא׳
המזבחות המשוורים ואת עץ ה׳ 31,
המיובשת ומוערה ואת פתיל ת׳
תכלת על המיובשת ומוערה על
ידי אותן המתילים היה ומשים מ
על המיובשת כמין כתר ואי אית
ומ׳ יבין על המיובשת שהרי בפי
כשחיטת קדשיב שנינו שערו ר׳
היה נראה בין יבין למיובשת ששם
ויכיח תפילין והיכין היה נתון מ
על המיובשת הרי המיובשת ומוערה
והיכין ומשה כאן הוא ומ׳ ויתנו
עליו פתיל תכלת וכתיב היזוזה ר׳
הוא ומ׳ ונתת אותו על פתיל תכל
שני חוטין היו בכל קיבה וקיבה
יוחד מחבר ואחד נתחת ויבר ויבי
ויקחו ובן בומיבע וקושר ושוחזר
השמש יחד כולם ויוחזרו לאור עולם
ומושיבו על המיובשת ואל תתעלה
שלום עול׳ פתילי תכלת הוזל ומרו
ומרוכבן הן שהרי מיובן בחשן ומ׳
ומפרד וירכסו את החשן ומסבעות
יוכ טבעות היותר בפתילי תכלת ר׳
ועל כרחך תחות ומשבצ לאן הין
שהרי כשוב קיבות החשן היו שא
שתי טבעות ובשתי כתחות הרא
היופד הין טבעות היופד שבתרין
ולפי דרך קשירה יוכבעה חוטין הין
ומכל מקום פחות ומשבצ לאן הין:
ויעשו בגד ישלי את המלאכה בכל 32,
יושר יהוה וגו׳ ויביאו את המשכן וגו
שלא היו יכולין להקימו לפי שלא עשו
ומשה שוב מלאכה במשכן העז לו
הקבה הקמתן שלא היה יכול להקימו
שוב יודע ומחות בובד הקרשים ויון
כח בודע למקמן ומשה ומ׳ ומשה
לפני הקבה ויל איפשר הקמתן על
ידי אדם ומ׳ לו אתה ביכך נראה מקמי
במקימו והוון מיקם וקם ומיולין והוו
של הוקם המשכן הוקם ומיולין תי 33,
תעזוב׃ ויכתב ימתב ומשה ומ׳ יהי
ויהי שתשרה שכינה מועשה ידיכם
ידיכם ויהי נועם יי אלהינו וגו׳ והוון
ויוחד עשר ידמוים שמתעסקה למשה׃ 1, בן
ופכות על הוזרן וגו׳ לשון הגבה שה 3,
שהרי ומחיבה 4,
הוון׃ וערכת ערם׃

ויקרא א׳

א׳ ויקרון יול משה לכל ר׳
דברות ולכל ומ׳
ומוירות ולכל יעויין קדמה קר־
קריאה לשון חיבה לשון שו
שמליפה השרת ומשתמשין בו
וקרון זה זון זה וכל לנבילי זי
ומות העולה נגלה מליהב כל
כלשון ערוכי כלשון טומאה ויק
ילהיפ זון כלעבה׃ ויקרון זון ומש
הקול הולך ומגיע לאוזן וכל ישר
לון שומעין יכול זון לפסקות ר׳
היתה קריאה תל ודבר ויכר
היתה קריאה ולון לפסקות ומה
היו הפסקות משמשות ליתן ר׳
ריוח למשה להתפנות בין פרשה
לפרשה ופן עניין לעניין קל וחו
להדיוט הלמד מן ההרוס יולין
ומונעו מות מוהרן ר׳ יהודה בן פת
בתיבה ומ׳ שלש עשרה דברות
נאמרו למשה ולאהרן וכנגדן ערכ
עומרו שלש עשרה ומיעוטין ר׳
ללמדך שלא לאהרן נאמרו ולון מ
למשה ומיולו הן שלש עשרה ומיעט
ומיעוטין לדבר אותו ומדבר ולין ר׳
וידבר יולין ונוערתי לך וכן בתור
כהניב יכול ישמועו את קול הקיילן
תל קול לן קול מלין ומשה שומע ו
וכן ישר לן שומעו ומיוחל ומועד
מלמד שהיה הקול נפסק ולו היה
יוינעו חוץ ליוהל יכול ומפני שהי
שהקול נלוך תל את הקול ונהו
הקול היו חיקול המפורש בפסוקי
קול מ׳ בכח קול י׳ בהדר קול י׳
שובר ארזים יוב כן למה נאמר
ומוהל ומועד מלמד שהיה הקול
נפסק כיוצא בן וקול כנפי הכרוב
נשמע עד החיצ החיצונה יכול
ומפני שהקול נלוך תל מקול על שדי
מדבר יוב כן למה נאמ׳ עד החיצ
החיצונה כיון שמגיע שם היה
נפסק ומיוחל ומועד יכול מכל ק
וצות תל מעל הכפרת יכול מעל
הכפרת בולה תל מבין שני ה׳
הכרובים לומר יצו ומלמד שהכ
וכרי כרכושין נשבילכם הוו נמי
עמי שכל שלשים ושמונה שנה

שהיו ישר׳ מוציאין מן המקלב
ואיל ואו נתייחד הדיבור עם ושח
שון ויהי פושר תמן כן ונשתי ה
המלחמה ומות וידבר ה׳ אלי לאן
יצו ווומ׳ והכ דבר זה והשיבני וה
יקבוה כמ׳ שנ׳ וישב וישה וצ׳ וה
ורם כי יקריב כשיקריב מקומות
נדבה הכתו ונדבר ונדב ונדה עומד
מה ונדב חרושון ואו הקריב מן ה
הנפש שהכל היה שלו יוכי מותב ואו
תקריבו מן הבהמה יכול מן הבהמה
חיה בתלן זה תל בקר וענין מן ה
הכתיבה ואו כולה להויבו אות האב
ואות הנעבד מן הבקר להועיא אות
הנעבד מן הענין להויבו אות ה
המוקיעה ומן הענין להויבו את
הנקח שהמירת שונין תל להועיא
אות הטוריפה תקריבו מלוד שא
ששוגב מתגדיב עולה בשהתפורש
קרבנם מלוד שהיו כוה נוהג יבי
יבבד היו עולת קיץ המזבח הכוה
מן המותרות זכר ולו נקבה כשהו
אות ומטה זכר שונין תל ואו טומט
טומטוס ואונדרוגינוס תמיב כלו
מוס יול פתח אהל מועד וגו מס
נוטל בהכותל על העזרה ואהו
ונדב יקריב יוסי נתעברה שלת ריוון
בעלת שומען יקריב כל יחד לשב
וי שהוון וכן עולה בחולין יתפרו
החולין ליקריב עלות והרי הן כולן ט
עלות ותקרב כל יחד לשב וי שי
שהוון יהו אותי נתעברה בהחולין
ואו בשוויע ליון תל יקריבו ואדו
הוא חיב ואו נתעברה מוחרים
יקריב אותן ומלוד שכופין אותן
יכול בעל כרחו תל ורעון הוא ביע
כופין אותן עד שיומר רוצה ואני
אתב ש׳ ובמ׳ ומן סמיכה בנמה
על ריוש העולה להכיו עלת חובה
לסמיכה ולהכיו עלת היצון הע
העולה תרצו ועלת העוף וביבה
ון עוף ומה היו מדינה אוב תאומי
על סריתת אי ויידה בידי שמיב
וו ולקוות וו מיתות כת רין ה
הרי עונשין ואזוב הוו ויון מדינה
ואו עד עשה ועד ואו שבריק

ועשה ושחט והקריבו ויקבלה ה
ואיל ויעית סהונה ליוד על המ
השחיטה שכשויחה בלר לתב יל
בעזרה והקריבו זר קבלה שהיון
ריושוה ומשלשה לשון הולכה ול
ולדעת שתיהן כב יוהן יטל חלליה
תל הכהנים זות חדש ומה תל דב
רם להביאו זות שנתעלב בן בניע
כן שויגע בניע יכול אוב בתפולין
וו מחטאות החיצונות וו מחטאות
הפנימיות שויגיע ומעלה ומטו
תל במקום אחר רמן ודרקו עמוד
ומטה ומוזק מן הכלי לכותל המזבח
ומטה ונחוט הסיקרון כנגד הזויות
וכך עומק כפכב שהיון חדש מק כ
טורבע רוחות וו יכול יקיפנו בחוט
תל חרקו וואי ויפשר להקיף בדרי
כדריקה מי ודרקו יכול זריקה יוחת
תל כפכב הוי כיוב נותן שתי ותשת
שתן ארבע אשר פתה והל דומע
ואו כמין שהוון מעורק והפשיטן
מה תל העולה לרבות אות כל העולות
להפשט ובתחה לנתחיה ואו נתחיה
לנתחיה ועוד אוש יועב שהאוש
יורדה מן השמיה מיעה להכיו מן
ההדיוט כב יוהן הכהן כשהוון
נכהונו הון אוב עבד בעבדי כהן ח
הדיוט עבודתו מפולה בב יוהן
הכתיב כשהה בבהונב הו כהן ה
הדיוט שעבד כשוינה כניב עבודתו
מפולה אות הנתחיה ואות האוש לפי
שאין האוש נכלל הפשט שכבר
הותם כשחיטה לכך חוסיף ומשט
לעצמן ואות הפדר למה עול מלמד
שמשלהן עב האוש ומכסה בו אות
בית השחיטה וזהו וכך כבוד ול
מעשה ואשר עב המזבח שלון יהו
הנזרקין יועלין חוץ למערבה עלה
למה עלה יקטירנו אשה כשי שחיטין
יהון שוחטו למה האוש פוידיו
כלו נחח נחת רוח לפב שאומרה
ונעשתה ריעבי ואוב יון היצון ויו
מוסף עבדין ריאשון ולמה הוקבון
ליתן ריוח למשה והתיבון בן מי
פרשה לפרשה מן היצון יון הכ
הכשכיב ומן העליב הרי אילך ול

ומיעטין פרט לחולה ולזקן ולמרי
ולמזוהם על יבך הרוכב על יד ת
המוכח יעפונה לפני יול ומין שמון
בכולה יון השנה ואו כן השנה לפי
שנ׳ תעריב זכר בבקר בכשבים וכמ
תמות ובמות בעפרות יכול יון מי
ומחסר תל מן השנה תעריב בדול
ואין קטנים כב יוה קטנים ואין ב
גדולים יון התעריב יוו מן בני יוה ש
פרט לתחילת העדוב שבזה ושבזה ס
שמפול שנגזל הוון ויעל בני היוה ל
וקטן הוון ויעל תעריב והקריבו יוסי
פרידה ויחת יבין הכהן ואולק שלין
תהיו מליקה בכל אלין בעבודה של מין
קוינן בעפורנו ממול הסנדל ויחוק ר
תפריקת עד שומנט לכיומבח וקוינינו
ונחיה יומן לשון מיין אפיב כי יר
יוסי הוין כוכש בית השחיטה ע
דיך המזבח והדם ותחזיה ויורד ול
ולאן והקטיר ונחיה וי יתפשר ומר
כן ויוחר שהוון מקטיר הוון ויוה
ילאן לה הקטרה הראש בגויניו והגף
בכתפיו אוב ולאן וכן ופשוטו של
וקרבו הקטרה ונחיה רמן כבר ה
והטיר אות גוויותו מקום הריי זה
הפתן בעזרה עם בב ועזה ונחה
לשון דבר המיוחס ומו כי נתן גפנים
וזהו שתירגם יונתן פיוכליה וזהו
ומרשו של אבנו יוסי בן חנן שאומר
נטלו אות הקורקבן עמה ורגלת ואומו
קודר סביב הפתן בכבן מבין ומוכה
ומטלו עב הנחה שעל המזבח כמלת
כהוה שיוכלת על אוכס בעלה נאמר
והקרב והמדיבה יחזן והקטיר ובמזב
שניזון מן הגפן נשר והשליך אות המלבי
שיוכלו מן הגפן מיכן המזבח קדמה מ
מלדרחה של כבשו יון מקום הראשן מבן
מיקוב שנתעבן שם תרומת הדשן מבן
בקר ודישון מלזכח הפנימי והחיצוני
ובולן נמלבי במיקומה ושפיכ יון ש
שישוב יולן ביד וכן הוון אוב בשמעו
וישפעתן כשפיכ הנפי בכפתו עם
בנפיו יון יניך ומדוע כנפי נוינו
בנפיו נוינה ומדוש פומוש פלע והלו
יון הדיוט שמדיח ריח בנפיב א

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0048

ב

נשופכה ויתן רשעו קיזה עליו ולא
ולמיה יוסי הסעו יקוב כרי שיהיו
עיזה הורקבה שכעב והורד בק־
כקרבנו של עב: ואם יביא ויעב
ויפריקו לנגיי לשתי חתיכות
ויאו קורעו ויקבו נאות. בעוף רי
ריח ניחוח לומר לך יחד המרקה
ויחד המוציא וכלבד שיכוין ל
ושוויה: נפש כי תקריב ואם מ
עות נפש כגן קרבנות נדבה מ
רין מנחה. מי רבו להתנדב
ומנחה עני. יוסי הקשה ומעלה אני
עליו נאמרו הקדיב נפשו: כלות
יהיה קרבנו. האות הרי עלי מ
ומנחה סתם. ויביאו ומנחה הסלת
שהיתה הראשונה שכולנחות וכ
ומחויבת בשהיתה סלת. כמו שהש
נעבדין. ואי שג כתוב חויש ויעב
ומנחות. וכתוב בחות אופיות קד
קריינה חוץ ויתן. לך נקריבו
ומנחה חסלת. כלת. יוכן סלת אינו
אלא מן החטים. שג סלת חטים.
ויתן ומנחה שחתה ויעשרון.
שג ועשרון עשרון כלת ומנחה
עשרון וכן ומנחה: ויצק עליה
שמן עב כולה ונתן עליה ובנה
על מקינתה. ויצק קוויין ובנה
ועד יוחד. והה רואית לומר כן.
שיוכן ויבוי אחד ריבוי בתורה
יוסי ומעבו. רבו שוכן עב כולה
ויתב שנאבל עריה ונקויין עריה
פריה שג ומכוסה ומשיגה. ול
ובנה עב ויקדשה. שאינה אלא ב
נכלות עריה אלא נסיעת עריה כ
שג עב כן בנתה. שלאחר שיקויין
ויקדש אות הנבונה כולה ויעלה א
ויקטירה. ויצק ונתן והכיאוה
ואלו שיעלה וכליה בשריה כתר
הסנבה וקטין וקטייניה ואיל
ויצק כהנן. וקטין משפ. ואי
ויקדה שרבי הוי עשרות. ואי
ואיתך שהקטייניה כשריה בס א
ויקום בעזרה. יוסי נאחת עשר
יומה שג ויקום דריסת רגלי כ
ישלי: אלו קוויין. יכול ומבוקין
ומיבשין ויצק ואל יצק. תל ס

ב

ומשמייתה: כלות בלולה בשמן א
אלא שכולן בשרן סלת: פתות
אותה פתיה ורכות בן והמנחות
העופות קודם קוייניה ופיליתה:
מרחשת. כלי הוון שהיה במקדש
ומעמוק ואתון שהיו במקדה שא
שהוא עבוד ואין היוצר שורפו
ופיק מעשה מנחה העשויין ל
נתוכה רוחשין כן דבר יק עלידי
ומשיקה נרוחש ומתגנן: א
ויבקת קלחה שמן ומחה ויא ל
והבית כל המנחות ויביקת. יכול
יוסי מנחת מאפה. תל עליה יוכ
ויביאו. יוכן ויביאו את החלת ואת הרקיק
תל היא: אשר יעשה ויאלה ואי
ואחד מן המינין האלו. והקריבה
בעליה אל הכהן: והגישה הכהן
אל המזבח ויגבה ממנה לקרן דמוזבח
ומעבית שג ויזכה: את אזכרתה
הוא הקומין: וכל רבש. כל מנקות
תרי קרניה דבש: קרבן ראשית.
אותה הלחם שג ט־ברת מן השא
השעור שג. חמין תיופנה: ובי
ובכוריים מן הדבש. כגון תגרים
ותיוכא: ברית מלח. שהברית כ
כרתה ומלח מישבת יחי מיומן
שהובטחו מיה התחתונה ל
ליקרב ומזבח כולה ונסוך הוי
כחב: על כל קרבנך תל עלית כ
כהלה ועוף. ואילורי כל הקרבו
כולן: ואם תקריב הרי אם ומי
ומשמש בלשון כי. שהרי מין
זה רשות. שהרי המנחת העוב
העומר הבא ונדבר. שהיו פוה
חובה. וכן יוכ יהיה היובל. ומס
ניכוריים. במנחות העומר הבא
ונדבר. שהיו בזה יובב: קלוי
באש. שנייבשין יותה על ידי
האור. טוכוב של קלויין שנילקל
כן אינה נטחנת בריחיים. ואי מ
שהיו לחה: גרש כרמל. גרוסה
בעודה לחה. גרש. לשון שכירו
וטחינה. לחה בריחיים של גרוסות
מל ויבש בחינן שני. גרסה ונב
נפשי. ותוכה. כרמל. כעין הכר
אלו. שהתבוזה לחה ואלוה ב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0049

בקשין שה ושעיר שמות הגולג
הכליות את כרחל ואת הרחל בעקרבו:
ג 1 שגריב שומנים שלוב בשה שג
שגריב שיש בהם שלוב ואת הכ
3 להבריב הבעליב: ואת כל החלב להי
להכיו חלב שעל הקיבה ואת כל
ישמעאל ר עקיב ואת להכיו חלב
שעל הקיבה ואת כל ר ישמעאל עקיבו
4 יואת להכיו חלב שעל הדקין: כשליב
פלקש בעל שחלב שעל כליות בשהו
כשהבהמה חיה היו בעלה הכבדי
והן חלב שתחת הקרבב שקורין
נפלש ואת הרימה המעלה בעלה
הכסליב ובתחתידע הכשר חופתו
היותרת הוא רופף המסך שקורין
וירברש ובלשון ווסי שקורין חיצרין:
על הכבד שיטול מן הכבד עמה מ-
מעט ובמוקבו ואחר הוא מוציא ואת
היותרת מן הכבד מן הכליות ואת
מן הכבד ואת מן הכליות: יהיתה
רון: על העלה מוקם העלה ואחרע
שתקריב שלת התנופה על הקרבים
על המזבחה: והם כשכב הוא מקריב.
ואת שיש מיומרי הכבש שורין כל
טוימרי העב שהכבש ויליתו קריב
ק נחלק לשתי פרשיות: וזרקו את
שתי מתנות שהן יוצאב על ידי ה-
הכלי הוא זורק ומיד נותן בועבר
7 יהוא חטאות חלבו המזבחר שכו-
ומהו זה הגוליה תמימה וגו: ואמות
8 העלה ואחרע מן הכליות היועצות:
9 ואת שה ואחרו של הוא ושב את כל
גבוה ואת שהן נמוכל וכן נשחיטה
10 מן בלחמו עבר ואת רב ושחוק
11 ששיש ואת: ונתן מיעת יוא פרשי
ד 2 ואתל שיורין חטאות בהם הוא על
רבר שיחדוע ואת ומחת: ומחת והב
וקיבת יוחת מהנה כמן הכותב שב
ושמעון גוא מעמור מן נדמיול:
3 יוב הכהן המשיח יחטוא ואשמות ת
העב ונדרשו מיע חייב הוא בהם
בהעלה רבר עב שגגת ונעשה כמ
של ואשמת העב: ונעלם רבר ועל
הקהל ושגו ומשוחד שלו לפר מגרה
כשהכהן הגדול חוטא ואשמת העב
הוא שהב תורין בן לכפר עליהב

ויקרא ד

ובעשה ויקוקל פר יכול יקן תל
כן יוי ק יכין קטן תל פר הוא ק
5 כיער זה ם שש יוב יהוה ויוצד
6 ואושק ובבית עולייב להיכל: ואת
פני פרכת הקודש ואו היו מנעצין
ריליב כפרכת והב נגש נגעו ר-
כנגד בית קדושתה ומכוון כנגד
7 בין הכריב: ואת כל רב שירי הדב:
8 פושר יורב בעזרת ויעולייב הוא
המיפורשיב בשור זכר השולייב ר-
שאין פירש בהן יולא להקישו ר-
לשולייב: מה שולייב שאין יוב
זה לשאין: ומה שולייב שאין לשלי
יוב: זה שאוב לעולב ובשחיטת
קדשיב מיעריכו ואוד ומעט ש-
שוחין ומידרין לוד מן הלוד כ-
בקדשיב: בפרין ויהבן ומקומן
9 על הכבד על הכליות על ראשו ועל
כרעיו כיל לשון תוספת הן כמו
והלכו: ואל ומקום טהור לפי שיש
10 ומחוץ לעיר ומקום ומיוחד לטומאן
להשליך ומכבה ומעשות ובית ת
הקברות הויצוי לוי פיחוץ זה
שהוא חוץ לעיר שיהין המקום
טהור: ומחוץ ומחנה חוץ לשלש
11 ומחנת ובבית שלוייב חוץ לעיר
כי שפירשו רבותי פוסכת יוחנ
ובספהדרי: ואל שפך הדשן ומקום
שמשפכין שב ודשן המסלק מן
12 המזבח כי שג והניחו את הדש
אל ומחוץ למחנה: אל שפך הדשן
ישרף: שוין לומד שומפלו אין
13 שב דשן: עדת ישל: ואלו סנה-
פהדרי: ונעלם רבר טעו והורוד
טוחר ומכל כריתת שכתורה שג
14 שיומרו יוחיב הקהל ועשו שוב
15 שעשו הקהל על פיהב: ות מע
הפרכת ומוטלה הוא יוצי ות מ
מב מרכת הקורש ושל לפלך
שסרחה עליו מריעה: הב ניעשו
סריחה תמליו שלו ויתקיימות: ול
ונם כולה סריחה מין מעולין שלו
ויתקיימת: ואל טון כשחטין כהן
משיח עדין שב קדושת המקום
על הנתקדש: ושחטיון כולב חם
18 ושלוב נסתלקה הקדושה: יסוד

ד ה

ומזבח העלה יושר פתח יוהל מ
מושב זה יכוד ומערבי שהוון כנג
19 הפתח: ואת כל חלמי יריב ומעלם שו
שלוי פיר פון יותר ושתי כליות
ומרדין הן ומועשה לפר פושר ונו
ומספר מה ואו נתפרשן בן כתשן
רבי ר ישמעאל: ושל לומר שומע
עי יוהכו ומיעט כסרחון ומסב
20 חיכתו: ועשה לפר זה כושר עשה
לפר החטאות. כל שומסן בפר בהן
ושיח והכיו יותר ושתי כליות
ופירש שב מה שאין פירש כאן
וכסול כמיות העבודות לומר שאוב
חסר ואחת מכל הוחנות פסול לפי
שומיעט בניתנן שלו ומכח החיצון
שנתנו ומתנה אחת בפר הוערך לול
כאן שומתנה אחת ומעכבת: ושר
22 נשיא יחטוא ושון ישרי ושרי
הדור שהששיו שלו נתן לי להבין
כפרה על שנגתו קל וחומר שמת
23 שומתחרט על דומתין: ואו הודע
כל יוב הודע הרמה לו משמשין
בלשון בוקוב אוב ואב מוקוב אר
וכן אוז נודע כי שור נגח הוא: ה
שהוון היתר ולאחר כן נודע לו שו
24 שמיבור היה לו: מוקום ושר ישח
25 ות העלה בעמון שהוון מפורש
בעלה חטאות הוא ושאו כשר מי
שלו לשאו פסול: ואת רמו שירי
26 הדב כחלב זבח השלמיב כאותן
ומיומוריב המפורשיב בעז היומוד
27 ומעל שלמיב: כאשר הופר חלב ומעל
זבח השלמיב כמיומוד עז היומוד
28 ומעל שלמיב: ושחט אותה לחטאת
29 כאשר הופר חלב הכשב שעתרכו
ומיומוריב בעולה יולה עב הארי
30 הוא כשבה טענה יולה עב הארי
31 הומיומוריב: ושפי יל עז נדרות הוא
32 העשוייה לשב יל פומיולש בלש:
ה 1 ושבועה קל ואלה כרבר שהוון עד ב
שהשבוע שבועה שיוב יודע בעב
2 בעדות שיעיד לו: או נגעב בי תגע
וגו ואחר הטומאה הזה יוכל קד
קדשיב או יכנס למקדש שהוון רב
שחרוב כרת במסכת שבועות ב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0050

נדרש כן: ונעלם ונרבע הטמוה
הזו ומכל קדשיה וזו נכנס לקדש
בטומאתו יודע. זו טומאות נזה לכל
טומאתו לרבות ומצע זכרן וחכות:
ונשר יטמא לרבות הנוגע בטמא
מה: בה לרבות בולע נבלת עוף טהו
ולזו ירע ששכח הטומאה ונשבע
מכילת קודש וזו בביאות ומקדש:
בשפתים. ולזו בלב: להרע וזו להטיב
להרע לעינינו וזו להטיב לעינינו מ
כאן ומכל ולזו ומכל. וישן. ולזו וישן
לכל ונשר יבטאן לרבות שבועת
ונוגע ועבר על שבועתו. כל אלה
נעלה ויורד הנפרש פיון. ומכל מ
שבועה שיש בה בפירוש ומיון. וז
ונידה בקרבן זה ולזו מושב: והקרי
יות ונשר לחטוות הושוה. ונשל ל
לפרקליט שנטמא לריעת ריצה. פרקלי
ומכיון דורון ומחרין: ולזו יכיל. ונידע
מולק. רק פירון ומחד. עורב: הזו עב
הנושב הנשפע ליעד הטעון ומכל ס
ערב. הזו הרוזה זות השרה: הזו
מורך כל ומחרי השעון: והזה ונרכ
החטוות. בעלה. לזו הטעין ולזו ל
מייעי. ובחטוות הזוה ומייעי. ולז
ומחד בשנו. ומחרין. והרב ניתם והוך
ומחכח: חטוות היון. לשוה כשיל.
שלו לשוה פסולה: מנשפט. כרת
הנוגע בטולת הטוך שלן נרבה הנוג
הנוגע בראש הפרשה: כי חטוות
היון. ומן בריך שיהא קרבן ונהורי
חטוות היון. נקוריבה ומקטרה לשוה
כשרה שלו לשוה פסולה: וכפר
עליו הכהן על חטוותו ומוער. כי
כאן שנה הכת. שהרי בעשירו
ולות. טומ ומחטוותו. ומכון בדל
לות טומ על חטוותו. דקדקו רבות
ומכיון שחטאו כשהוא עשיר והפרי
והפריש ומעות לכשבה ולז לשעירה.
והעב יכיל מקיעתו שב תוריב. לק
טומ ומחטוותו. כלומ ומקיעתו. הב
הפריש ומעות לשתי תוריב. והעב
יכיל ומוקיעתו עשירית האיפה.
הפריש ומעות לעשירית הלופה
והעשיר. יוסף. עליהן ויכיל קרק
עשיר. לק נומ כאן על חטוותו.

ומחת ומזה ומן ומחת ומן שלש כפרו 13,
היומרות בעשרון. ולז בעשירות או כולת
ולז כלי לות. ומה תל שיכול החמורי
שכהם יהו בכשבה ולז שעירה: והקל
והקליב יהין כעגל. והקליב שבקליב
יהין כעשירית האיפה. תל ומחת ולז
ולזה להשוות קליב לחמוריב לכשבה
ולה השינה ידם. ולות החמוריב לקליב
לעשירית האיפה ברלי לות: והיתה ל 13,
לכהן כמעהה. ללמד על ממחת חוטאו ש
שיהו שיריה נאכלין. זהו לפי פשוטו.
ובכולל ירשו והיתה לכהן כמעהה. ול
ואם חוטאו זה כהן הלוי תהיה לו כשאר
מנחת עמת כהן שהיו בכלל תהיה לו ל
תאכל: כי תמעל מעל וגו. מן ונעלה בא 15,
בכל מקום ולזו שיני. וכן הלוי אומל בא
בכוטה ונעלה ב נעל. וכן הלוי אומל בא
ולולעו מעל כלולי אכהיהב. ולזו ול
אחרי ולהי עמי המרץ: וחטאה בשגג
כשגגה מקדשי. יל שגגה מן הלל
הקדש. והיכן הוזהר. אומל פרון חט
וחטולה בשגגה. ואומל בתרומה ולזו ל
ישאו עליו חטוא. ונה להלן הזהיר. מן
כאן הזהיר. מי נזה להלן לזו הזהיר אלזו
על היומל. מן. כאן לזו הזהיר אלזו על
הלומל. תל תומעל ומעל ריבה. קדשי ול
המיוחדים לשם. ייחדן קדשיה קלים:
מיל. לשון קשה. כמו ומת מילי הארץ
לקח. מן. כאן קשה. ק שתי שניה: עבי 18,
בערכך כסף שקליב. שיהיו שוה ש
שתי כלעיב: ומת ומשר חטוא מן הקד 16,
ישלם קרן וחומש להקדש: ולזו יתב ל 17,
ומשב והכיאו. העניין הזה ומהב בזו
שכוות כפתן כרת לידו. ולזו יתב לזו
עבד נזה לזו. כעבד חלב ושומן לפני ס
כשבור שתהן היתר ומכל אות האחת.
ומחרו לו ומחת של חלב היתה שב. ולז
יתב אב ז של חלב עליה בידן. הרי זה
ומכיון ומשב תלוי ומתן עליו כל זמן ע
שלזו יתב שהרי חטוא. ומב יומב לו
לאחר זמן ומכיון חטוות: ולזו יתב ול 17,
ומשב ונשוא עון. ר יוסי הגלילי אומל
הרי הכת עשה זות ולי שלזו יתב. על
ייחדן כזה וכזה יעבוד אות מי שיוכל.
ר יוסי יהודי אב נפשך לידע מתן שכ
של יעריכיב. יעבו ולחר ולזו הרב הגדול

שלזו נינבזה זולזו ולזות לזו תעשה ועבר
עליה רזה כזה ולזות נקנבן לו ולדומה
וכי ולזו ולידה ולרבה ולידה טובה ולז ה
ולידה פורעת. הוי ולזו/ ולידת הטוב ה
וב ולידת פורענות. ולועטות. רזה כ
מה ולזות נקנבן לו ולדומה ולזת
הטוב ולרבה. הושב לו מן הפרעלין
ומן העתרות. והגותעה כיוב הכפל
על ולזת כזה וכזה שוכה לו ולדומה
ולדומות דומותו עד סוף כל הדומות
ר עשיכו אומל על פי שכיב ולז על
פי שלשה עביב. וב העדות ולתקל
נשביב לזה פרט לך הכת שלשה אלזו
להכיאו שלישי להחזיר עליו כולן ר
הועל והעשות ריע לעבין עונש וה
והזמה כיולן כולן. וב כך עגש ר
הכת לנטפל לעברי עבדה כעברי ע
עבידה על ולזת כזה וכול שישלב מי
שכר לנטפל לעשה ולזה כעושה
ולזה. ר ולשער בן עזריה אומל הרי
הוו אומל כי תקיעב קיעיך כשדך ול
ושכחת עומר בשדה לו תשוב לקחת
ולזיען יברכך יל ולהיך. קבע הכשב ל
כזה לזי. שכולתה על ידו ולזה בא
בלזן ידע. ולזב שלזו כולן. ולזור ולעשה
היתה סלע. ירוזה בכסבין ונפלה הי
הלזען ולזיעזה העבי ונתערם בה ל
הרי. הכת קובע לו ברזה: כערך
ולשבב. כערך העומד ולזעלה: ולשר
שלב והוזן לא ידע. ולזחר זמן ידע ל
לו נתכפר לו כולשב עד שיביאו חי
חטוות. הוא לזה זה רומה ולעלה
עריפה. שנתערפה ולזחרב גרזן
ההורב. הרי זה יהרג: ולשב הזון.
ולשב ולשב. הראשון כולו קדעין
שהזון שב הבר. והאחרון חייבו קא
קדעין וחייבו פתח. שהזון לשון ס
פעל. ולזב תומל נקדעין שלזו ליפרק
הזון בבר ערש בתורת הבית. ולשב
ולזשב. להבזו שפחה חרופה שיהזו
ולזיל בן שתי שניב. יכול שלזב נזרקה
ולשב עזיר ולשב ולזיערב. תל ולשב
הזון. ומרכה לזב שפחה שהזון ולזן.
ולזיביאו לזב ולשב עזיד ולשב ולזיערב
שלזיבן ולזיל: נפש כי תחטאן. ומל ר
עריכו מה תל ולזעלה ולזעל. לפי שע

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0051

ו

הוֹלָה וְהַלּוֹה וְהַנְּשִׂיא וְהָעָנִי וְיַד עַ
עֲשָׂה וְלוֹ כִּפָּרִיּם וְכִשְׁטָר · וְכֹל הַזְּ
הַמְּקֻדָּד וְיַעַן חֲכָמִים וְיֵרַע רְוִיעָה שֶׁרַ
שְׁתֵּים בּוֹ שִׁבְעָה וְלוֹ הַשְּׁלִישִׁי שֶׁ
שְׁבִיעֲיהֶם לְפִיכָךְ כְּשֶׁהוּא מְכַחֵשׁ בַּשְּׁ
כְּשְׁלִישִׁי שְׁבִיעֲיהֶם וְהוּא הַיָּקוּם: פַּתְשֶׁ
ד שִׁשָּׁה בְּדִין וְאֵינוֹ לְהִתְעַסֵּק בּוֹ וּבְמַ
וְכַמָּלָה · וְלוֹ בְּגַל שֶׁנָּגַל וְיָדוּעַ כְּלוּם: וְלוֹ
עִסַּק הַזֶּה שֶׁכֵּן שִׁכְבַר: וְכַחֵשׁ בָּהּ שֶׁ
שִׁכְפֵּר עַל אַחַת מִכָּל אֵלֶּה: וְיָשַׁר יַעֲ
יַעֲשֶׂה הָאוֹמֵר כְּעָרִיךְ וְכִשְׁטָר · וְכֹל הָאוֹ
הַמְּקֻדָּד וְיַעַן חֲכָמִים וְיֵרַע רְוִיעָה שֶׁרַ
שְׁתַּיִם

ד

יוודעה היו למדת שהחטוין יוות
הוומו ומעלה ווו ויוכור שיור פ
כהנים יתין להושיעין שוויון ויוי
לחיטוי: וכל חטואת וגו׳ שיוב ה׳ 23,
הכניס ידיה חטוות החייעה לפני
מסורה: קדש קדשיה הוון הוון ק
קריב ויתין ויזורקון קריבה: ויות כל 3,
חלבו וגו׳ עד כוון ויתן יתפרשון מי
ויקוורב ביושב וכל חטואת כבר
יתפרש בה בתר דיקדין: ויות האלי
למי שהיושב יתיב בגו ויהו יתן אי
יון בכבש ויתל וכבשו יתריבו כוותה: 14,
יושב הוון עד שיכתוק שיוו ויתיב 5,
ליוד על ויושב שיוויץ עליין בעליב
ויי שיכתוברו בעליין ויעיב שיעוד
להיות דיוין לקיין הויזכו: וזב שי
שיחטו פתם ויתיב כשר לשלה קוד
שיכתוק שיוו ורעייה: ויתיב בן אי
אוד על היושב שיהיו מסול שלו
ושיוו בני שורשינו הוין הכעיב
בחטואת: לפי שהיושב ויו יעול בו
יושב הוון ויהו ליוחר החטואת יי
ויילורין כשר: קדש קדשיב הוון 6,
בתורת כהניב ערישי: תורה יוחד 7,
להב כדבר הזה: לכהן יושר יכפר
בו: הראוי לכפרה חולק בו: פרט
לשבט יוב ומחוסר כיפוריב ומוכן
שויין חולקין בעזרות: לכהן הק 8,
המקריב וגו׳ יכול לו לבדו: תל לכל
בני והכן תהיה יכול לכולן: תל ג
לכהן המקריב: הוו כיוב לבזת יוב
של יוב שמקריבין יוותה: כלומר 10,
בשמן: זו מנחת נרבה: וחרבה:
זו מנחת חוטאו ומנחת קנאות מי
שיהין בה שמן: יוב על תורה י 12,
יקריבנו: אב על דברי הוויה על
גב שנעשה לו כעין יורדי הים ר
והולכי מדברות וחבושין בית הס
היסורין: וחולה שנתרפאו שהן
יריכין להזדוג: וכל בהם יורו ני
חסרו: ויזבחו זבחי תורה: אב ק
על אוחת נילוה: נר שלמיב הלו
שלמי תורה שהין ועשרת לחב
היוויר בעזרה ויהין עוכלות אלו
ליב ולילה כמו שיעשרש כאן ו

ד

חטואת ויושב שעוכלין לפנים ק
ין הקלעים לפני כהוני הריקן ו
לפרש בשוליב הוו שחוץ לאי
לוכלן בכל העיר: ובל יהיו חוץ ב
שהיו שוב יגע בכל טומין ולו יוכ
והבשר בל טהור יוכל בשר: כלו
יוה שוכפרתי לך בחטואת ויושב
שוב ניצו חוץ לקלעים ויפורים
סל בחיצ יוהן ויוצר וגו׳ בבשר 13,
זה אוב יוכל: ך בל טהור יוכל ב
בשר אפי בבל העיר והבשר של
קורש שלמיב: ושר יגע בכל טמ
ין יוכל והבשר לחבות אוב שי 19,
שייצו ויקיבתו שהסגילי ויותר:
בל טהור יוכל בשר: מה ת לפי ס
שנ׳ ובב זבחיך ישתך והבשר ת
תוכל: יכול לו יוכלו שלמיב יוהו
הבעליב: לכך עוה בל טהור יוכל 20,
בשר: וטומאתן עליו: בטומאות הב
הגוף: הבת ודבר: וכל טהור שיוכל
אות הטמאין: ניצו עצמו כרת: ויהו
ודהרת והבשר ושר יגע בכל טמא
וגו׳: ומהרת טוא שיוכל יות הס
הטהור ודבה מפורש בתורה יהו
חכמים לזורה בעירה שוה: שלש
מריות יומרות בוולל קרשיב ב
בטומאות הגוף: ודרשוה רבותינו ב
בשבועת יחת וכל ויחת לפרט:
ויחת לוד על קרבן עולה ויורד: שו
שלו נגוע: יהין על טומאות ויקרש
ויקרשין: יעשה לכל ולוסה: בו ור 24,
ולוד על החלב שויינו מטמאו ב
טומאות גבלות: ואכול לו תוכלוהו
יומרה תדרה יכול אוסור נבלה ר
וטריפה ויחול על אוסור חלב שי
שוב יכלו יתחייב עוב: על נבלה
לו תוכלו: אוסור חל אוסור לעני 26,
הלהוה: פרט לדבש וחגבים: בכל
ויושביותיכב: לפי שהיו חובת הי
הגוף: ולו חובת קרקע עהנת בכל
ויושביותיכם: לפי שהיו חובת הגו
לו חובת קרקע עהנת בכל ויושבו
ירין תביוה וגו׳ שהיו יד הכוהב 30,
ולוטלה והחלב והחוזת נתנין בד
יד כהן ולוטלה ומקטיר: זות ויושי
יו: ווה הן האשיב: זות החלב על

החזות יביאו כשמיניון ובית הי
המטליה עתן חלב על החזה וכשני
וכשעתנו לרד המזבח: נופעו החזה
ויעלה והחלב ויקטר: והזה השומר
בוקר ויאמר שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להי
להניף ונו׳ ולויאחר תשפה נתנו לכהן
המזבח ומטה וזהו
של וישיעין החלבים על החזות וי
ויקטר החלבים המזבחה ואירנו מ
שלשה כהנים זקוקים לה קך ומטל
מנחות ואת חלב של החזה יביאו
ואת החזה ואת שוק ונתנו להנף תנופה
הזון והכיאו ואו שיהיו הזון בן היו
הזנשים לפי שלא יות ושני אין
יכול שיהיו אף חזה ושוק לך ואי
נופה ואת החזה להנף והקטיר הכ
הכהן את החלב ויהיה ה
החזה ויהיה ונתנו שזין הכשר
עוכל בעזד הזיזוריב ומטה בן
המזבח שוק בן הפרק של יהי
ותרומה העזכרת עב הרוש עב
הפרק הזמיעבי שהוא שוכך של
יך: והקריב את בני השלמים ואו
מי שהזו ואזי לקריבתו והקטיר ה
חלבין: יעזו טוזך בשזית זריקת ד
דמים: אז בשעת הקטר חלבים יע
שמיעו חוקן בבשר: תעשה ותרומה
ומלך ומוכיזו מעלה ומורים: ומילואי
יום תיעך הכהונה: קח את אהרן
קחנו כרביים ומשכנו: ואת פר
החטאות וגו׳ ואין הזרזיים בעבין
יניות המילואים ניותה תיעה ו
ועבשין כזב ריאשון של מילואים
חבר וזירוז בשעת ויעשה: הקהל
אן מותה יהלן ומועד: זה אחר בן
הזקומות שהחזיק מזעט את
המזובה: זה הדבר דבריב שותיון
שיוב עושה לפניכם יניוב הקבוד
ואל תיומדו לכבודי ולכבוד ואחי
יוב עשה: כל העבין הזה מר
מרשתי בזאותה תיעה: את הפו
הזדריב: כתב שב המפזרש: וי
וישב על הזיזעבת: מלאי התכלת
העזבן בגבין וקבושין נתן על
הזיזעבת: נזיש הגבין תלי בזא

מזיבנפות: וי והזיו על המזבח
אן ידעתי היכן ניטוה בהזיזוריב
הלן: ויפן וילמוד מתחילה יפנך
על רזשו ואחריך נתן בן ריפי
עבבן ואזשך בזיעבזו וזה לזה:
וחבש לשון קשירה: וחטא את
זות המזבח חטאו וטהרו וקדוש
ליכפ לקדושה ויקדשהו נעבודה
זן לכפר עליו ויעזה בן הכפרות:
על הכבד לבד בן הכבד שהיה ב
נוטל ומעט בן הכבד עזה: אין
הזיזוזנים ניך השוריב שהמילואי
לשו שלריב שהמילואים ומשלחי
זות הכהונה בהונתם: חלת להכ
שמן היזן הבזה שהיה מזבה בה
שוק בנבד החלות והקריבן בך ב
ומפורש בזיבחות: ויקטר המזבחה
משה שיהיש בן שבעת ימי המי
הזילואים: על העולה אחר העולה
וזאו ויבבנו שוק של שלריב קרב
בבל מקום חוץ מזה עזה יב ועשו
בן שבעת הזילואים והטלת ודשו ל
לעשות זה ויעשה פרה: לכפר זה
ועשה יום הכפוריב ולשלח שה
שהכהן טעון פרישה קודם יום ה
הכשוריב שבעת ימיב וק השו
השורף את הפרה: וזאו תזותן הא
אם לא תעשו בן הרי אותם חייבב
וייתה: ויעש יהרן ובבו להבד
שכתן שזאו הטו ירלן ושמואל:

חלות יו׳

ט א **ויהי** ביום השמיני לזילואי
הזיו ריוש חרש עסן
שהוקם המשכן בן ביום שנו ועשו
עטרות השניות בפרר עולם: וא
ולזקני ישלי להשומיעב שעל פי
הדיבר נבנם ויהרן לכהונה גדולה
וזאו ויאמרו מאזילין נבנם לה: קח
לך עגל להזדבב שכיפר להם הקב
עגל ויעשה העגל ושור עשה: כי
היום יל נגזה אזליכם להשדוך
שכינתו בזינעשה ידיכם לכך
קרבנות הללו בזוין חובה ליום זה:
קרב אל המזבח לפי שהיה יהרן
בוש וירזו ונבשת יום ן משוד
מדוע אתה בוש לך נבחרת את

חטיותך עשה בן בקר ואות עולתך
הזיל: קרבן העב שעבר עריב ועב
וכבש כל ויקהב שנ עשה בן שנה
הזין ואיפון אחד לזר את הבשר
ואת העור לזן ויעיבו חטאות חי
חיעזה נשופת חוץ מזן ושל לך
ואילוזיב וכולם על פי הדבר: ויעיב
לשון הושטה והזענה: ויזטוזהו
עשיון ממשפט חטאת: כיושון ב
כעבב שון: ויעשה מושפט המשר
כעולת עשה כויקרון: ויולון מנו
היזן קרייבה: ולבד עולת הבקר כל
אלה עשה יוחר עולת התמיד: וה
והזכיסה חלב המכסה את הקרב
וישיעין החלבים על החזות לאחר
התנופה: נותנו כהן המזבח לכהן ו
אחר להקטיר: ואיעזו העיזובב ל
אהלה: ויברכב כרסת שהעב יבוך
יעוך ישעו: וירד ונעל המזבח: ויבו
משה ואהרן ויעזותי בפרשת וי
וילוזיב כתורת שהניב: אלה נעשב
וישה עב יוהן לעזדו עב ויעשה ב
הקטרת זו זוין אלו לבד אחר הרי
הליב בן יריזה וביזה טעזה נרבה
וזה יריזה
יוב ביזה ויעין עבורה: הא לעזד
נבשם וישה עב יוהן לעזדו עב
ויעשה הקטרת זו ביזן שריזה
יהרן שקדבו בן הקרבנות ונעיסה כן
היעשה ולא יהיה שכינה לישרא
היה עמוד ואינעור זו אלשה: וי
ומשה אחר יוצא יוב שכינה הקבה
עלי וכשכלי לזן יהיה שכינה לישר
ב עשית לי שנכנסתי ואכיישותי
ויד נבנם ומשה עזין ובקשו רח
וחמיב וירזה שכינה לישר: ויעזו
וברכו את העב: ואחרו ויהי נועב
יב אלהיט: יהי ריעון שתשרה שי
שכינה נמעשה ידיכב: לפי שכל
שנעת ימי הזילואים שהעמידו
ומשה ואהרן ומעזותי בפרשת וי
וילוזיב כתורת שהניב: ומה נעשב
ומשה עב יוהן לעזדו עב ויעשה ב
הקטרת זו זוין אלו לבד אחר הרי
הליב בן יריזה וביזה טעזה נרבה
וזה יריזה
יוב ביזה ויעין עבורה: הא לעזד
נבשם ומשה עב יוהן לעזדו עב
ויעשה הקטרת זו ביזן שריזה
יהרן שקדבו בן הקרבנות ונעיסה כן
היעשה ולא יהיה שכינה לישרא
היה עמוד ואינעור זו אלשה: וי
ומשה אחר יוצא יוב שכינה הקבה
עלי וכשכלי לזן יהיה שכינה לישר
ב עשית לי שנכנסתי ואכיישותי
ויד נבנם ומשה עזין ובקשו רח
וחמיב וירזה שכינה לישר: ויעזו
וברכו את העב: ואחרו ויהי נועב
יב אלהיט: יהי ריעון שתשרה שי
שכינה נמעשה ידיכב: לפי שכל
שנעת ימי הזילואים שהעמידו
ומשה ואהרן ומעזותי בפרשת וי
ושיימש בו: זאו שרתה בו שכינה
והיו ישלי נגלייב וזאו ומשה וי
ומשה רבי בן הטורח שטרחן במש
בשכיל שתשרה שכינה בישרא וב
ונרא שנתכפר לב עגל העגל לפי

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0054

ואביך יומ׳ והכ זה הדבר ושמר יב
שה יומ׳ תעשון וידוי ואיכה כסדר יג
יהוה יחי כרי וחשוב ויוכיח שא
שעון ידי קרבנתיו ועבידתן תשל
שביעה ביעבב ותעש שהמקום 24, ה
כחר בו: וירע פרעה: ותעמו 2,
יוש ונץ: ל ואלעזר יומ׳ ואיתו בני
יהוה יומ׳ שהורו הלכה בחצר משׁ
רבן ל ישמעאל יומ׳ שתוי יין
נכנסו למקדש תרע שיוחר ויא
ויתען הזהיר יומ׳ העתידים שלא
יכנסו שתוי יין ושלך ומ
שהיה לו בן מת כו כהוראת בוץ
רבה: הזה יושר דבר יומ׳ והיה 3,
ויסר ומעדתי שוה ונקדש כמצ
יומ׳ תיקרי בכבודי יומ׳ בבני
יומ׳ לו משה ליהוה יהי יראת
הייתי שיתקדש הכית בירושלם
של ירקוב והייתי סבור יומ׳ בני
יומ׳ בך עבשיך רוחה יומ׳ שהכ
גדולים ומהר ומוך: וידוב יהוה
וקבל שכר על שתיקותן ורוה של
קבל שנתייחד עמו הדיבר שנ
שעומ׳ לו לכרז פרשׁ שתוי יין:
בקרובי בבחיריי: על פני כל העם
יוכבד כשהקבה עשוה דין מב
כיעיקי ותעלה ומחקן ס ובה
ק כוילון כל שכן פרשעבה וכן
הזהר יומ׳ נורא יהויה ומקדשך
ומקדשיך רוב יהוה עבדיאל 4,
ויהי עמרם היה שנ ובני קהת מב
עמרם ויעזר וגב׳ שיזר יומ׳ ויחיבם
כיוצא שיומ׳ העבר יומ׳ האמת מי
ולפני הלה שלא לעבב יומ׳ המש
השמיחה: בבתעבה שנ ויחיבם ה
ולוזר שלא נשורפו בקריב שלהם
יומ׳ נשמותם כמיך שב חוט ך
נכנסו לתוך תוכחה: יומ׳ תפרעו 6,
יומ׳ תגדלו שער ויכון שאוכל מ
יוסף בתפארת יוכל יומ׳ תי
תעבבון שאהיתו שלו ריקוב: ולא
תאחזון: הא יומ׳ תעשו תוכחת: ל
ויוהיבם כל בית ישר ויכון שיעיק
של תלמידי חכמי על הכל להשובן
בה: יין ושכר דיך נשרפות: בשוב
יומ׳ יהוה ויושב: יין ל׳ יומ׳ בשום

ד

שלא יכחישו זה יומ׳ זה כבר פירש
בני יומ׳ יהוה שלשתן שעבר הח
החטאת שעיך ויוסף יומ׳ חדש
ושלשה שעברי החטאות קרבן בן ת
פיכה: יקחו שעיר עזים ושעיר יומ׳
חדש ושעיר נחשון וכולן לו נשרפו
יומ׳ זה ונחלקו בהם חכמי ישר
יש יומ׳ מפני טומאה שנגעה בו
נשרף: ויש יומ׳ מפני זבובית בשר
נשרפה: ופי׳ קדשי דורות יכול 16, שהיו
בקדשי שעה כאהט על רבי ישמ
שיומ׳ ואוכלה ומינת מנחת נחשו
ובמנחת שמיני: דרש דרש שנב
ודישות מפני זה נשרף. זה ומעב
זה נאכלין אילו: ק הוא בתור שהביא
על יוחנן ועל אלעזר כשכבל בניו
של יהוה הסך סביב כעב הגבוה וכ
וכעב לאחור יומ׳ לה השיטני על
רבי נחוניא לו יוכלתם החטאת בא 17,
מיקום ובי חוץ לקלעים ומלוה והלן
שרפה ויהו אומ׳ מיקום הקדש
אלו יומ׳ לה שניהן חוץ לקלעים
יעזרת ונפסלה: כי קדש קדשים הי
היו ונפסלין בזיונן והם יומ׳ לו ואין
יומ׳ לה הוציא ומיקום הקדש הית
ומה לו יוכלתם אותה ואותה בתן לכם 17,
לשאת וגו׳ שהתהבב יוכלים והבעלים
והכפרים: לשאת עון העדה ל
וכיון ששעיר ראש חדש היה מכי
שהוזן וכפר על טומאות וקדש וקי
וקדשין שהחטאות שוחטין והחטאות
נחשון לאו לכפרה ניתן: הן לו הופך 18,
אות וגב׳ שואלו הכהן היה לכם לשורף
מה שלו וכל חטאות אשר יובן ודומה
וגב׳: וכל הנאכלן אותה היה לכם לי
ואלעזר ובניו ואותם שנתנה ואשר
עליהם לכם למנחה: וזאת תורת יהוה יומ׳ 19
ואין דיבור אלא לשון עב שנ וידבר
העב בלהיהם וגב׳ ופשוטו נקשה קצת.
על אלעזר ועל איתמר הוו אומרת שלא
היתה זאת אלא לך בבוד אומרו אין
ברין שהכהנו יושב ואוכל ומקריב לפנים
ואינו ברין שיהיו תשרי ואוכלים
לכהן יכול ומעב שלו היה כאלעזר
והשיב תלו ויומר אלעזר הכהן יל
אומרי הינעו וגב׳ הוו נשריעה לכר

ה

ואיש כי יחטא חטאת מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ונאשם ואכל עונו׳ ב
או נגע בנבלת חית הטמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו ונטמא ואשם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא אדם ונעלם ממנו ושמע ואשם
או איש כי ישבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע ואשם
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת
והכפר עליו הכהן מחטאתו
ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת הוא
ואת השני יעשה עלה כמשפט ובפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת
לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן את מלא קמצו מן הסלת ואת אזכרתה והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא
והכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא
את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו
ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׳
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו
אשם הוא אשם אשם לה׳ אשם הוא לה׳ אשם הוא
ונפש כי תחטא ומעלה מעל בה׳ וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא
או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתן ביום אשמתו
והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה
וידבר יהוה אל משה לאמר
צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו
ולבש הכהן מדו בד וכתנת בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח
ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים
אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח
והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחח אזכרתה ליהוה
והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש
וידבר יהוה אל משה לאמר
זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב
על מחבת בשמן משחה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת בקרים ריח ניחח ליהוה
והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר
וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא
והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד
כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס במקום אשר תכבס שם
וכלי חרש אשר בשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים
כל זכר בכהנים יאכל הוא קדש קדשים היא
וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

ו

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה
והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם בקמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה
והנותרת ממנה אהרן ובניו יאכלו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש
וידבר יהוה אל משה לאמר
זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב
על מחבת בשמן משחה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת בקרים ריח ניחח ליהוה
והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר
וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא
והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד
כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס במקום אשר תכבס שם
וכלי חרש אשר בשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים
כל זכר בכהנים יאכל הוא קדש קדשים היא
וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0055

ואת משה ואל אהרן לאמר אליהם׃
זו היא החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃
כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי שסעות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃
אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃
ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא לכם׃
ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפרידה טמאה היא לכם׃
ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אותם תאכלו׃
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם׃
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃
ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃
ואת הראה ואת האיה ואת הדיה למינהו׃
את כל ערב למינו׃
ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃
את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת׃
ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס׃
ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃
וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם׃
ואת אלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃
וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃
כל הנופל עליו מכל כליהם אשר יפול עליו מהם בכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והיה טמא עד הערב ואחר יטהר׃
וכל הנופל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ שמא הם וטמאים יהיו לכם׃
ואך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגעו בנבלתם יטמא׃
והנוגע בנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃
וכל הנופל מנבלתם עליו יטמא אם תנור וכירים יתץ לפנים טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃
אך הנה העין והבור מקוה מים יהיה טהור והנוגע בנבלתם יטמא׃
וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב׃
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃
ושרץ השרץ על הארץ השקץ הוא לא יאכל׃
כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים בכל השרצים השרצים על הארץ לא תאכלו כי שקץ הם׃
אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃
כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרמש על הארץ׃
כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃
זאת התורה לבהמה ולעוף ולכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ׃
להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃

דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃
וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃
ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃
ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃
וכי תמלא ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃
והקריב לפני יהוה וכפר עליה ועל הטמאה מזוב דמה זאת התורה לילדת לזכר או לנקבה׃
ואם לא תמצא ידה די שה והיה אחת לעלה ואחת לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃
זאת התורה אשר תלד זכר או נקבה׃
ואם נגע צרעת יהיה באדם והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃
ונגע בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃
ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃
וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃
וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃
ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן׃
וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמא אתו צרעת הוא׃
כי תהיה נגע צרעת באדם והובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃
צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמא הכהן אתו לא יסגירנו כי טמא הוא׃
או כי יפרח הצרעת בעור ופשתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃
וראה הכהן והנה כסה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃
וביום הראות בו בשר חי יטמא׃
ראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃
או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃
וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃
ובשר כי יהיה בו בעורו שחין והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה מלבנת ונראתה אל הכהן׃
וראה הכהן והנה מראה שפל מעור ושערה הפך לבן וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא בשחין פרחה׃
ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃
וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא׃
ואם תחתיה עמדה הבהרת לא פשתה הוא צרבת השחין וטהרו הכהן כי צרבת השחין הוא׃
או בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃
וראה הכהן והנה נהפך השער לבן במכוה ומראה שפל מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא אתו נגע צרעת הוא׃
ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃
וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא׃
ואם תחתיה עמדה הבהרת לא פשתה הוא שאת המכוה וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃
ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן׃
וראה הכהן את הנגע והנה מראה עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃
וראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחור אין בו והסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת ימים׃
וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור׃
והתגלח והנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃
ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃
וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃
ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחור צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃
ואיש כי יהיה בעורו בהרת בהרת לבנת׃
וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃
ואיש כי יתמרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃
ואם מפאת פניו יתמרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃
וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו׃
וראהו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר פרחת הוא׃
אדם הוא צרוע הוא טמא טמאנו הכהן בראשו נגעו׃
והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃
ובגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃
או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃
והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃
וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׃
וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע צרעת הנגע מרקרק הוא באש תשרף את אשר בו הנגע׃
ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃
וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ונגעו לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃
ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו ובצע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב׃
ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע׃
והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס והסר ממנו הנגע ונכבס שנית וטהר׃
זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃
ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע צרעת מן הצרוע׃
וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃
וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃
את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים׃
והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה׃
וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃
והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר׃
וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים ואחת כבשה בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃
והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃
ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׃
ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃
ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ומן לג השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית׃
והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃
והנותר בלג השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃
ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃
והעלה הכהן המזבחה המנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר׃
ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו הכהן ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן׃
ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה׃
והביא את קרבנו ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃
ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃
ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ויצק הכהן מן השמן על כף הכהן השמאלית׃
והזה הכהן בשמן אשר בכף השמאלית על אצבעו הימנית שבע פעמים לפני יהוה׃
ועשה הכהן מן השמן אשר בכפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם׃
והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃
ועשה את האחד מן התורים או מן בני היונה אשר תשיג ידו׃
את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃
זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃
והבא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃
וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית׃
וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר׃
ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃
ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃
וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
והבית יקצעו מבית סביב וישפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית׃
ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח׃
ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא׃
ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
והבא הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃
והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃
ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃
ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה ואת עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים׃
וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃
ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר׃
זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃
ולצרעת הבגד ולבית׃
ולשאת ולספחת ולבהרת׃
ללמד ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
דברו אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃
וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או סתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃
כל משכב אשר ישכב עליו הזב כל כלי אשר ישב עליו יטמא׃
וכל האיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
והנוגע בבשר הזב או ברקו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
וכי יירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
הרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃
וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
כל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
כלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ירחץ במים וטהר׃
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר׃
והיום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה לפתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃
ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃
וכי תצא שכבת זרע ממנו ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב׃
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב׃
והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב׃
והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנוגע בה יטמא עד הערב׃
וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃
וכל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
וכל הנוגע בכלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר היא יושבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב׃
ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃
והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃
כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃
והנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
והטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃
והיום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד׃
ועשה הכהן את האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה׃
ודותה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃
וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃
ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃
בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃
ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃
ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו׃
ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלאים קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות׃
ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים׃
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו אשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃
וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃
ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל׃
והיתה לכם לחק עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃
איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃
למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם׃
וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃
ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃
ואל אלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעלה עולה או זבח׃
ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו׃
איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם והכרתי את נפשי באכל הדם והכרתי אתו מקרב עמו׃
כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר׃
על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש לא תאכל דם ולא יאכל כל הגר הגר בתוכם דם׃
ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר׃
כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃
ונפש כי תאכל נבלה או טרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר׃
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם׃
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃
ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא׃
ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃
ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך הנה׃
ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃
ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא׃
ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא׃
ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃
ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה היא׃
ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃
ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃
ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה׃
ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃
ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃
ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃
ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם׃
כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃
כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃
ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃
אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃
ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף׃
ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃
ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט׃
ולכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃
לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃
ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃
לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃
לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃
לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃
לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃
לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃
את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃
ואיש כי יזכב את זכר שכבת זרע ונדה לא נפדתה אם חפוה לא נתנה לה ביקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃
והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא וסלח לו מחטאתו אשר חטא׃
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃
ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃
ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃
לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃
ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃
אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃
את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃
אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמאה בם אני יהוה אלהיכם׃
מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃
וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃
כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃
לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה׃
מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו אתו באבן׃
ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃
ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו אתו׃
ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃
ואיש כי יקח את אשת איש מנאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃
ואיש כי ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם׃
ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם׃
ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם׃
ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת והבהמה תהרגו׃
ואשה אשר תקרב אל כל בהמה ושכבת אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃
ואיש כי יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו ישא׃
ואיש כי ישכב את אשה נדה וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה גלתה ונכרתו שניהם מקרב עמם׃
וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו׃
ואיש כי ישכב את דדתו ערות דד גלה חרפתם יערו ערירים ימתו׃
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה׃
ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם׃
ואמר אתכם אתם ירשתם את ארצם ואני אתנה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים׃
והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא׃
והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי׃
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם׃
וידבר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו׃
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו׃
ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא׃
לא יטמא בעל בעמיו לחלל את עצמו׃
לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו את שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם

יא

ופרסת פרסה ושסע שיעה שי
שסעת כפן גזן שפרכתן פרוק
ומעלה גרה היא מחזפרת
בהמה שהיא טהורה
וטמאה והעלין שכפוף הפרש
פרי עץ טהורה טהורה: עץ כפרי
כגון דוב וחתול וכלב: טמאים הם לי
מגרה: וזה לכם הטמאין כל הטמאות
הלזו ויש לרבות חזיר וחזלה וחזן לטו
לטמאה מחשב להיות טמאין במגע
מעגלן ועוכר לאכול תרומה וקדשי
לינגע במקדש: החלד ומשטיחין
בלע: והיעב פרוייט שדומה לעכב
לעפרדע: ועקה הירוקין: לטאה
לישרדון: חומט: לוטית: תנשמת:
טלפה: כמיה יקמון: וכוך לאחר טבי
טבילתו טמאין הוא לתרומה עד הער
ומחזיק וטהר בהערב שמש: וכל
תוכן: יהיה כלי חרס ומטמאין אלא מי
ומזורזי: כל אשר בתוכו יטמא הכלי
חוזר ומטמאין מה שבתוכו: ומזון
תשכרו: לזור שיהיו לו טהרה בזרי
במקוה: מכל האוכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים והוא נתון בכלי כל
חרס הטמא יטמאו: ומדע מלמדנו
כיצד הרכה: ומדע שיהיו מוכל מ
מוכשר ומתוקן לקבל טומאה עד
שיהיו עליו מים כעין אוחת: ומשק
ומשכון עליו מים כעין אוחת: ומקבל
טומאה ועולה ומפי נגעב: והיין ר
והשמן וכל אשר נקראו ומשקה מ
ומכשיל זרעים לטומאה פוסל שקי
יש לרבות המקבלין אשר יבוא עליו
מים: ומוכן משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמאין האוכל: ועוד למדנו
רבותינו מכאן שהיין והלח הטמאים
וטמאין כלי משק שנגעו יכול ש
הכלים ומטמאין מיומד כלי חרס:
לפי שהשרץ וכל הטומאה ומכלי
שנטמאו ומתו וכל הטומאה למעלה
מהם חוזר ומטמאין כלים שבתוכן
למדנו עוד שהשרץ שנפל ומוריד
התנור והפת בתוכן והוא נגעו השל
נפסל התנור ריחוקן והפת שבתוכה
והוא נעזר רוחין את התנור פחות
מקבל טומאה: ותהא הפת תחילה

יא

יוסרסת פרסה ושסע ומינה שי
שוסעת כפן גזן שפרכתן פרוק
ומעלה גרה היא מחזפרת
בהמה שהיא טהורה וטמאה
והעלין שכפוף הפרש
פרי עץ טהורה טהורה: עץ כפרי
כגון דוב וחתול וכלב: טמאים הם לי
מגעו: וזה לכם הטמאין כל הטמאות
הלזו ויש לרבות חזיר וחזלה וחזן לטו
לטמאה מחשב להיות טמאין במגע
מעגלן ועוכר לאכול תרומה וקדשי
ליכנס למקדש: החלד ומשטיחין
בלע: והיעב פרוייט שדומה לעכב
לעפרדע: ועקה הירוקין: לטאה
לישרדון: חומט: לוטית: תנשמת:
טלפה: כמיה יקמון: וכוך לאחר טבי
טבילתו טמאין הוא לתרומה עד הער
ומחזיק וטהר בהערב שמש: וכל
תוכן: יהיה כלי חרס ומטמאין אלא מי
ומזורזי: כל אשר בתוכו יטמא הכלי
חוזר ומטמאין מה שבתוכו: ומזון
תשכרו: לזור שיהיו לו טהרה בזרי
במקוה: מכל האוכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים והוא נתון בכלי כל
חרס הטמא יטמאו: ומדע מלמדנו
כיצד הרכה: ומדע שיהיו מוכל מ
מוכשר ומתוקן לקבל טומאה עד
שיהיו עליו מים כעין אוחת: ומשק
ומשכון עליו מים כעין אוחת: ומקבל
טומאה ועולה ומפי נגעב: והיין ר
והשמן וכל אשר נקראו ומשקה מ
ומכשיל זרעים לטומאה פוסל שקי
יש לרבות המקבלין אשר יבוא עליו
מים: ומוכן משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמאין האוכל: ועוד למדנו
רבותינו מכאן שהיין והלח הטמאים
וטמאין כלי משק שנגעו יכול ש
הכלים ומטמאין מיומד כלי חרס:
לפי שהשרץ וכל הטומאה ומכלי
שנטמאו ומתו וכל הטומאה למעלה
מהם חוזר ומטמאין כלים שבתוכן
למדנו עוד שהשרץ שנפל ומוריד
התנור והפת בתוכן והוא נגעו השל
נפסל התנור ריחוקן והפת שבתוכה
והוא נעזר רוחין את התנור פחות
מקבל טומאה: ותהא הפת תחילה

יא

שהיו הקפדה תורה והוא להיות
עליו שם אוכל ומשיריד ון הכשר
קבלת טומאה פעם אחת שוב אי
יוין נעקר ונחזר: בבלתיה והוא כ
בטעמות והוא בקדיה והוא בקרפב
והוא בטלפיה והוא בטור: והנשמה אות
נבלתה: חמורה טמאים ומשמין מי
ומטומאות ונגע: שהנשמה ומטמא ב
קדיה והנגע: אין בקדין טמאים א
שלא עמד כל יבשה בקדין: והאוכל
ונבלתה: יכול תטמאנו ובלתן כ
כשהוזן יוכל בנבלת עוף: הוא יאכל ל
לטמאה כה: מה נאמר לטמאין ב
באוכלתה: ואין נבלת כחגיה ומטמא
בקדיה בוכלתה בלא ושא: בקדן
וגם תחבה חכמים ון בבית הבליעה
יום כן מה תל האוכל ליתן שיעור
לנשמו ולנגע כדי ובלתו והוא
בדית: וטומא עד הערב: ונגע מי
שנטל ערך הערב שאמר: השורץ
על הזורין והזיעין היתושין שב
שבכליסין ואות הזדין שבעד שין
שהרי זיל שרוץ על האדין והוא כתב
האוכל: וכל ושתיעור לזדיר
ושדיעם הרי נפוסקין: וון יאוכלו ל
לדדיב את האוכל בזוכל וון קדר
שרץ והוא הכר עמוק וקיעד לקדיב
ש זיעין נגיעה והוא כרוחין וכ הי
הלך על נחון: זה נחש: ושרץ שהן
שהיה הולך שח: ונגע על: כל הולך
להביון את השלשלת: ואת הדומה
לרומה: הולך על ארבע: זה עקרב:
כל להביון את החיפושית: ואש
וישקרבוט: ואת הרומה: וכרכה ת
רגליה: זה גמל: שרץ שיש לו רגלי
ומאחיו ומב זנבו לפנין ולפנין וקול
לו יעופיין בלע: אין תשקיט נפ
מוכלתן: שהרי כל נפשותיכם
ואין שיקוץ נפש מוגבל: וכן אין
תטמאו בוכלתן ונפ
בם: אם אתם ומטמאין בהם באדין
אין: אבי מטמאין ואתבב בשלה וכי
ובישיבה ושלה: כי אני ה' אלהיכ
נשם שוכב קדוש שוכב אלהיכ
ק והתקדשתם: קדשו ונעשיכם
מטה: והייתם קדושים לפני כי

30, שער יהוכ׳ שנהפך שער שחור
שנה יהוכ׳ ושער שחור וון 31,
בן הא יוכ היה בו שער שחור
טהור וון יעיך הסגר שהשער
שחור כיון טהרה כתקיכ כמו
שנ׳ ושער שחור עלה בו נרפאו
הנתק טהור הוון וטהרו הכהן׃
והנה לו פשה הא יוכ פשה וון
33, היה בו שער יהוכ טמא׳ והתגלח׳
סביבות הנתק׳ ואת הנתק לו יגלח
ופיח לו שתי שערות סביב כמיך לו
35, כדי שיהיו נכר אל פשה׳ ואחר
טהרתו׳ וון לי׳ אלו פושה לאחר
הסגור׳ וכיון אוכ לשכוע ידושין
ופסוק שכוע שכ׳ לו פשה תפשו
37, וון לי׳ אלו שער שחור וכיון אוכ
הירוק והאדום שאינו יהוכ׳ לו
ושער׳ ואיה יהוכ דומה לתכנת
הזהכ׃ טהור הוון וטהרו הכהן הון
38, טמא שטהרו הכהן לו טהור׃ סהרו
39 חכרכורות׃ כהות לכנית׳ שוין לכן
שלהן עכ׳ אלו כוהה׃ כהין כיון לי׳
לכן העיזה׳ כבשר אדם אוכ שא׳
שקורין רוש׳ כן חכרכורות אוהכ
40, קרוית בהן׃ קרח הוון טהור הוון׳
ומטומאות מתקיכ שוין עדין נפי׳
בסימני ראש וזקן שהן נקוכ עכ׳
41, שער׳ אלו בכאיב עור וכשר׃ ואיב
ופאות פנים׳ וישיטוע קדקד לפי
פנים קרוי גבחת׳ ואיב הישעין שי׳
שמכאן ומכאן ומשיטוע קדקד כי׳
42, לפי יהוכין קרוי קרחת׃ נגע לכן
אוהכ׳ פושך׳ ומיכן שאיר המיוחן
לו נגע׃ כמראה עשית שיר כשר׃
אוכ כי יהיה׳ ראה אוהכ בו שי׳
שהטומאה בעורכן מראות׳ ומיכן
בשתי שכועות׳ אלו כמראה עיכית
היאור בשחין׳ ומכאה שהוא עדין
משכוע אוחר׳ אלו כמראה נתקים
של נקוכ שער׳ שוין ומטומאין
44, בעורכן מראות׃ בראשו נגעו׳
וון לי׳ אלו נתקים׳ מיכן לרכות
שאיר המיגעיב׳ לו טמא יטמאנו
טמיאתו׳ לרכות את כולן׳ על כולה
הוא אומ בעדין יהיו פרועה וגומ׳
45, פרוע׳ קרועב׳ פרוע׳ מיגעי׳

45, פרע׃ ועל שפם יעטה כוכ׃
שפה׳ שער השפתיב גרעין נלע׃
וטמא טמאין יקרא׳ ומשליכין שהו
46, טמא׳ ויפרשו לחוצה׃ כד ישב׃
שלו יהו טמאין ישבין עמו וי׳
ואל רכותי׳ לה נאמרה זה ומשאר
טמאיב לישב כד׳ הוא הכיל כב
כלשון הרע כין איש לאשתו כין
איש לרעהו׳ וכן הוא יכר׳ וקהל
יקהל עדת ישר׳ ורחוץ לאחנה׃
48, חוץ לשלש ורחנת׃ לפשתיב ולי
ולעגר׳ של פשתיב וון של יצור
וון בשר׳ זה ער שלו נעשה כו
ולאוכה׃ וון כלי מלאכת עור׳ עור
49, שנעשה כו ולאוכה׃ יקדקן׳ כין
שכידוקין׳ ודומה אורב שכי
51, שכאורגין׳ ערעת ועזורת׳ ל׳
לשו סילון ומויזיר׳ פרייגט כלע׳
ומורשו תן ומוירה שלו תהנה
52, ומהנ׳ כיעור וון כפשתיב של
יעור וון של פשתיב׳ זהו פשוטו
ומדרשו׳ יכול יביאו כגדי יעור וכל
ומוכיב פשתן וישרפב עמו תל׳
היו כאש תשרף׳ ומינה יעיבה׳
דבר יוחר עזה׳ אוב כן זה תל׳
כינור וון כפשתיב להוציאו את
האומריות שכו ומיין ואתי׳ אומרי
ומריות לשון שפה׳ כגן ומומן׃
54, ושר בו הנגע׳ יכול וכלה הנגע
כלכ׳ תל ושאר בו הנגע׳ יכול כל
הכד כולו יטען כיכוס׳ תל הנגע׳
הוא כיעב׳ יכבס וין הכד עוד׃
55, ומחרי הוכבס כמו העשות׃ וון
הסך הנגע את עינו׳ וון טהה מי
ומודיעיתן׃ והנגע לו פשה׳ עכ׳
שומעני שאם לא הסך ולו פשה
טמא׳ ומין יעיך לומ׳ לו הסך ופי
ופשה׳ הסך ולא פשה׳ ומיב יוכ
וזה יעשה לן׳ תל והסגיר את כ׳
הנגע׳ וכל וכלה
ורבי י׳ יהורה׳
וחכמי ומורי
כ׳ סיומיה
כתור כהנב
ורוחבה כאן
לישב הוכלה

על ומסבין׃ פחיתת היין׳ לשון נמוך׳
כמ׳ כואחת הסחתיב׳ כלומ׳ שפלה
היו נגע׳ שהיוין שוקעין׃ נקרחת
וון כגבחת׳ כתרגמ׳ בשחיקותיה
וון כחותמה׳ קרחת׳ שחיקה יש
ישנב׳ ומפי המורש שהוציאך
לעזירה שוה׳ ומכין לפריחה כבגריב
שהיון טהורה׳ עוורה קרחת וגבחת
בורכ׳ ומומ׳ קרחת וגבחת כבגריב
וזה להלן פרח נכהו טהור׳ וון כאן
פרו בכלון טהור׳ לפי וחן הסל׳ לשו
קרחת וגבחת׳ ומעכין פרושו וחי
ותרגומ׳ זהו ומשומע׳ קרחת׳ לשון
ישנב׳ וגבחת חרשית מילו נפל
כוחריתן וו כקדוחתן׳ שהקרחת׳
לשון יחורים׳ והגבחת לשון סגיב
כמו שכתל׳ וזה ופאות פנו ומומ׳
והקרחת כל ששופע ויורד מן ה
הקדקד ולאחורין׳ כך ומפורש כב
כתורת כהנים׃ וקרע אותן׳ וקרע
וקוף הנגע מן הבגד וישרפנו׃
57, פרחת היא׳ רבי החזק ומומ׳
58, פושה תשרפנו׳ אות כל הכגד׃ וכל
יהפך הנגע׳ בגד שכבסוהו ונתעלה
על פי כהן וסר ומומ הנגע ונכתב׃
ומכה שבת לשון טפלה׳ תרגומו
של כיכורים שלו כל פרשה זו ויתי
ויתחור לשון ליכון׳ חוץ ומה שי
שיגיע לימין עלה ומומ לפנים׃
תרגם ויעטפ׳ וכן כיכורי כגרים׳
שהן וטכילה ומתורגם ויעטכ׳׃

חפלת תלריע׃

זאת תהיה תורת המיצורע ביום טהרתו׳ ומומ׳ יד׳ 2

שוין ונטהרין יוחן בליה׳ אול׳ 3,
ויחוק ונחנה׳ חוץ לשלש ונחנת׃
שנשתלח לשם בימי חלוטן ונחנת׃ 4,
פרט לשריפות׃ טהורות׃ פרט ל׳
לשון׳ כאמת׳ לפי שהנגעים כוכיב
על לשון הרע שהוא ומשה פטפט
רכריב׳ לפיכך הוזקק לטהרש׳ ובי
יבריב שומפטטין תמיד כעפיון׳
קל׃ ומין יורד׳ לפי שהנגעים נראים
על גבות הרוח׃ ושני תולעת ואזוב׃
תקנתו דרשו׳ ישפיל את עצמו כ׃
סולת ומומ׳ עין יורד׳ היקל של

יורד שכר תולעת לשון שני יצוי
יבמות החורית עון וזיב חייב נתן
ומחק תחילה נכלי שיהיו רב יצטר
נכר בהם ומיה הכ רביעית יורד
העפור החיה יקח אותה ולורד
שויע ומגרה עזהב אלו ומפריש
ומעגלה וכל עץ הארז והאזוב
מוכין יחד בלשון החורית כענפי
של ואות עץ הארז ואת שני תולע
התולעת קיחה אחת לשלשתן יכול
כשהוא מטוייה נכלי אגודה כך אי
יורה בכלי טפילה תלמ ואם אותה
ואת העפור החיה החזיר אות היבמו
לכלי טבילה וישב ויחוין ואחר
שאומר כתשמישיו הקלה אות מ
שעבו וגו כלי ופרט ולא תכסין מ
יקוב מעה שער ועיזה וכבשה
יחזת לחטאת ושלשה עשרונים
למכי שלשת לוגין הללו שחכמים
ומשומ של מיערע טעון נסכים וא
לוג יחד שמן להות לידע ומנחן של
תעך ואזב ויחזק בהזות ופכ אי
כשהוא נקמר ולו במצרה עשויה אפ
שהוא מחוסר כפורים והקריב אות
ואשם יקריבנו ואחר העזרה ואשם
יושב להכין שהיו טעון תנופה חי
והניף אותם אות האשם אותם ואת
לוג השמן ומקום ישחט וגו
על יד הזאכה בימין וזה תלו
והלא כבר נאמר בתורה ושפ בפרש
ענו אות יוחנן שהאשם טעון שחי
שחיטה בימין אפי שיינו זה בי
כאן ושמאל לידך בהעזדה יכול
יהו שחיטה במקום העזדתן לק
טומ ושחט במקום אשר ישחט
וגו כי כחטאת כי כמו החטאות
האשם הזה הוו לכהן כמו עבודות
התורות בכהן הזשוה ואשם זה
וחטאות שאנו תומ הזויל ויצא
רעו וכל שאור ושאמות לינתך על
תנור והזונות אין יהו כאשם ויתן
ויזלם ויזיתרים עבר נזכח לק
אומ כי כחטאות האשם לכהן יהי
יכול יהא דמן נתון למזרח חטאת
תלמ כי כחטאת כהלפ תנך גדר
הזויבגד שבאזון ולשון תנך

ואו גדע לי והמותריב קורין טצ
טעדוב בלע בהן גדרן לפני וא
כנגד בית קדשי הקדשים ואות
המנחה ומנחת נסכים שלו כהמה
ועשרון כלת לבשל זה שהוין
ויחד יבאו עשמן יחד לנסכים
ולוג ויחד שמן לתת ומרגע על
המהונות ושמן שלו נסכי המנח
ואו הזוקק לפרש הכתו כאוב ה
השמיע לטהרתו שמיע לעפרי
והזאות עון זרע ומחוב ושני תלע
ומתני נגע יגרעת כשורה היאו
שהנגעים סגיר עליהם לפי עי
שהאמוריים הטמינו ומטמונת
של זהב בקירות הבתים בל יוכ
ומרבעים שנה שהיו ישלי בעזר
ועל ידי הנגע הוא נותנין הבית
ומיענין כנגע נראה לי בבית כ
שאפלי הוא ידוע שהוא נגע
והאי לאו יפסוק דבר מרור ויחד
נגע נראה לי יולאו כנגע בטרם
יבא הכהן וגו שכל זמן שעין
טהן נסתכל לו עין שכ תורת טו
טומאה ולאו יטמא כל ישוב בי
שיוכ לאו יפנה ויבא הכהן וי
וירואה אות הנגע נסתק לסגר
וכל נזה שמטוכ טמאין ועל מזה
חסה תורה אוכ על כלי שטנ יכו
יטבלה ויטהרו ואוכ על אוכלין
ומשקין יוכלם בעוני טומאתן הלו
לאו חסה תורה אלא על כלי חרס פ
שאין להם טהרה במקוה שקי
שקערורות שוקעין ונראותין
וחלעין האובנה כתרגם וישלפון
יכולה ושפ פעו וחליזה נעלי
לשון הסרה וגו ונקוה טומ
נקוה שאין טהרות ומשתמשות
שפ ליונדך הכתו שהיובנה
הלז ונטמאות אות נזקוקין פ
בעורב בן ידע
קיבצנו רוי
בלע וכלשון
ושנה עפ
הרסה ומבזי
ומבחבה פ
סבב פמסות

נגעו בתורת כהנים נרש ק שר
שיקלין זות הטיח שפ כבס וכפ
וכבר הנגע הקינן לשון קינה וי
ושער קינוי בידעת הנגע הזעת
ושון העשות וק הטוח וכל חלין
זות הוכבשב ויוכב הלשון זו הזבה
שחלינו והוו ומשקל כסף כמו ר
רבר נפר ווכ ישוב הנגע נגע יכו
חזר בן בזוכ יהא טמא תלמ ושב
הכהן ווכ ישוב וזה שיבה הזורו
היומזרה לחלן בפוך שכתב וזכ שי
שיפה הזומזרה מן בסוך שכתן
וכן הכהן וזאה והנה תשה יכול לו
יהיו החזר טמין אלא וכ בן תשה
נגעי יגרעת ומראית בכתיב ונאמר
יגרעת ומראית בבגדים וזה להלן ט
טמין זות החזר ועלם שלא תשה
אף כאן זות החזר ועלם שמינע
תשה וכ בן נזה תלמ והנה תשה
אין כאן ונקוזו של נקדין אלא וב
ונתין אות הבית היה לו לכתב יוזר
וכ ישוב הנגע וזאה והנה תשה
הוא לו כאן ללמד אלא על נגע העומד
בבגדים משכבע ישלון שבתשה שלא
שכיע שכ ובגדים שתשה שלא
פרוש בו הסע ולעלה כלוכ כעומד
נגעים כשכבע הישלון ולאיך כאן
בפסין זה שמינע ולדבר אלא בנגעים
בראשון ותשה כשנ וזה יעשה לו
יכול יתגעו כמו שפוסיך לו ונתן זות
הכהן תלמ ושב הכהן וכו הבית
נלמד שיכה ומראה זה שיכה חלין
וקיוה וטח ונתן לו שכבע וכל ח
ועתן לו שכבע תלמ וכא וכל כל יכ
יכול כי בתי הזון מדבר וכל בתוש
בשנע הרי כבר אומור וכל בתוש
בראשון הרי אמור הזו מינע אומר
אכ כאן יכא אלא זות שכבן בתוך
שכבע ראשון כי סתירת בתוך בית
גדרו של רבר יוין נתינה אלא הבי
בנגע החזור ואחר חליצה ויצינע
וטיחה ויוין החזר יצרך פסין
וסדר הוקרואות כך הזון וכל ישן
ונתין והבית זול הבית והאוכל

בבית וכו׳ הכהן ובאה והנה פשׂ
ודבר הכתם בעורו כאושון שמ
שעתן ז׳ שני׳ והסגרו וכאוכ׳ א
שבוע שני כאן ובאהו שפשה א
ומה יעשה ז׳ חולין וקדשה וכו׳ א
ונתץ ז׳ שבוע׳ חזר ונתצו ז׳ א
חזר טמא יעריב׳ שאין בנגעים
יותר משלשה שבועות׳ ואם כאן
יבא לפנ׳ שבוע שני׳ ובאה והנה
ז׳ א פשה׳ מקרא זה בא ללמד בעוא
בעורו בראשון ושני׳ מה
יעשה ז׳ יכול יטהרנו׳ ת׳ש
של מקרא וטהר הכהן את הבית׳
ת׳ל כי נרפא הנגע׳ ז׳ א טהרתי אלא
הרפוי׳ ואין רפוי אלא הבית שהו
שהוקיעה והוטח ולא חזר הנגע׳
יכול הא טעון חליצה וקיעה וטיחה
ושבוע שלישי׳ ת׳ל והחזיר הכה
הבית ולא חזר הנגע׳ וטהר הכה
את הבית׳ כי נרפא הנגע׳ וכך הו
המקל נדרש׳ ואם כאן יבא בשנ
ואת שלא פשה יטיחנו׳ ואין לי
טיחה בלא חילון וקיעה׳ ת׳ל
הטוח את הבית וטהר הכהן את
הבית יצא לא חזר לסוף השבוע׳
כי נרפא הנגע׳ ואם חזר כבר פיל
על החזר נעטפין בתיבה׳ כל ימי
ימי הסגר אותו׳ ולא ימיר שקלי
את נגעו׳ יכול שאני מוציא את
המוחלט שקלי את נגעו׳ ת׳ל כל
ימי יטמא עד הערב׳ ולמד שאין
ניטמאין בקבר׳ יכול אפי׳ שהה כלי
יוכלת פרס׳ ת׳ל והישכב בבית יכבס
בגדיו׳ אין לי אלא שוכב ויושב׳
לא ישן ולא יאכל ושוכב׳ ת׳ל יכבס
יכבס ריבה׳ אם כן למה נאמר
ישן ושוכב ליתן שיעור לשוכב כ
כדי יכולת פרס׳ והתורת כאן הי
הטמא׳ ובזה יום הוא מטהרן א
ובזה יום הוא ניטמאו׳ כי יהיה
זב׳ יכול זב ומכל נקבה יהיה טמא
ת׳ל מרבשרו׳ אין לי בשרו יותר
שחלק הבית בין בשר לבשר זב
יכול ירק׳ טמא בזב ומטמא
כאהל׳ מה להלן ירק שאינו מקבל
טומאה׳ אף כאן ירק שאינו מקבל
טומאה׳ ת׳ל אשר ירוק׳ מה ירוק
האמור כאן מקבל טומאה׳ אף כל
המקבלין טומאה׳ יצא ירק שאינו
מקבל טומאה׳ ואין לי אלא ירוק
בלבד׳ מנין לרבות כל הצבעונין
ת׳ל כירק׳ מה ירק האמור כאן
לח׳ אף כל לחין׳ יצא יבש שאינו
מקבל טומאה׳ ואין לי אלא ירק
בלבד׳ מנין לרבות כל הלחין
ת׳ל כירק׳ מה ירק האמור כאן
מקבל טומאה׳ אף כל המקבלין
טומאה׳ יצאו מי פירות שאינן
מקבלין טומאה׳ והיושב על הכלי
יטמא׳ ולא נגע׳ ולמד עשרה כלים זה
על גב זה כולן וניטמאין ומטמא
ויושב׳ וכן משכב׳ וכי יתכן הזב
בטהור ונגע בו או נשאו׳ שהרי
ניטמא במושג׳ וכן המרכב׳ ומנלן
שיש עליו כעין התפוס של סרי
פרקן׳ שקורין אורינ׳ והיוצא מ
שקורי יוליש׳ טומאות ויושב׳ מ
ולא הנגע בלבד אשר יהיה תחתין
וכן ולמד על המרכב שיהיו הנגע
טמאין׳ ואין טעון כלים בקבר׳ מ
וחוץ מאשר במשכבו ומדרכו׳ והנש
והעושה אותם את כל המלאכה מא

כעצין׳ הזב וזובו ורוקו ושכבת
זרע ומימי רגלין והמשכב והמו
והמושב והמרכב שיהיו ומעון
וטמאו מגע וטמאו בקבר׳ וריק
או שטף מים׳ בעוד שלא טבל א
וטומאתו׳ ומניין מפק וחובו א
וכתר שבעה וזחופר טבילה מ
מטמא כל טומאותיו׳ וזה שהוציאו
הכתוב טבילת גופו של זב בלשון ם
שפיכות ידים׳ למה שאין בידם
הסתריס טעונין ביאות מים׳ ולמה
יומר הגלוי מן הידים׳ וכלי חרס
אשר יגע בו׳ יכול נגעו בו׳ נגע
בו מיוחדין כן׳ כדרכה בתורת
כהנים׳ עור ובגדו טהור׳ בכול
הוי יוצא זה היפטון׳ וכי יטהר
לכשיתפשר שבעות יהיה לו ה
לטהרתו׳ שבעות יהיה טהורים
וטומאות ידים שלא ידעה וב א
וכלך וישתכן׳ וחיצו בריא בידה
מלך היא׳ שתגזמו ואוהב נשוה
ואין הטעם ומשום נגעו משכנת
ודנן׳ שהרי מגעו בית הסתריס א
יאין מטמאין׳ כי תהיה זבה׳ יכול
ומחמת ביאתה׳ ת׳ל והיו לה
את מקור רמיה׳ אין טמא אלא
רק הבא מן המקור׳ רק יהיה ב
בשרה׳ אין זובה קרוי זוב לטמא
אלא זב׳ כן יהודה׳ בנחתה כמו
ומתכל יניחהו׳ שמתרפה מקבל
כל זוב׳ תהיה בנדתה׳ אפילו לא
ראתה אלא ראויה לראות׳ ומה
על המשכב הזה׳ השוכב אין הכי
תיושב על ומשכבה אין על מושב
יופלו לא נגע בו כלי טומאה
הישנים מקדין העליון שטעון
ביהוה בקבר׳ על הכלי׳ ורבות ת
המרכב׳ בנגעו בו׳ אינו מדבר א
אלא על המרכב שנתרבה מעל
הכלי׳ בנגעו בו יטמאו׳ ואינו א
טעון ביבוש בקבר׳ שהמרכב
אין מגעו ומשאו יורד לטמא
בקבר׳ ובן משאו ומטמ
בקבר׳ ותהי נדתה עליו׳ יכול יעו
ראתה שעה אחת עליה בחמשה
ראתה׳ לא יטמאו אלא שלשה ימי

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0061

מזוה ׳ה על ובנוו שכעת ימיב ומה
תו ותהי נחתה עון וזה היון וטל
ומטומאה זובה ולזי חרם ימיב מי
שעב וכב שלשה ימיב בא עת
נדתה אחר טייעון שכעה ימי יב
נדתה ׃ וון כי תזוב זות שלשה ימ
ימיב הלו על נדתה וזוסלב ונדתה
יום אחד זו היון זכה ושלשטה ימ
חרון בפרשה זו וון כדת העה מ
שיח טעעה ספירה שכעה נקיב ימ
וקרבן והנה זויה טעה שבעה
נקיב וון ישבעת ימים תהיה נדת
בן רזוה בן שנזיה וחרשו וכותיב
בפרש זו ואחר עשך יום יש בוך
נדה ׳תחלת נדה שכל שלשה ימיב
שתריזה ניעפין ביוחר עשר יום
הלו תהיו זכה ׃ והזרתם ׳ון עיר
נולא ברישה וכן עזרו ויחור וכן עיד
ויחין ׃ וון ימותו בטומאותם הכי הכ
הכרית של ומטמין מקדש קרוי ניתה
זות תורת הזב כעל ריוייה יוחת
ומה היון תוריתו ׳ושר תעמו ניוחר
שכבת זרע הרי הוו כבעל קרי וטמ
ונומות ערב ׃ והזב זות חבר בעל
שתי ריויות וכעל שלש שתורתו
ונפרשות ׳ומעלה

חלות ויצוץ
ואחרי זות שני בני והרן
מה תלו היה ׳ ויאמר
בן שריה ויושל ושל ויחזקה שנכנס
יוענו רוחו ׳ום ׳ון זול תיוכל יעמד ואון
תשכב בטהב בעו יוחר ויוסיף ׳ך ׳א
יון תיוכל יעמד ואון תשכב בטהב שא
שניו תמות כדרך שומת תלוכי זה
זירזו יותר יון הריושון לכך עומר
ויאחרי זות שכב בני אהרן ויומר
יי׳ ׳ון ומשה רבר אל אהרן ויחיך ר
ואל יבוא בכל עת שוא ימות כדרך
שויתע בענן ואור חויא בר ובנו
כוחר בביבן ויתו בגדי של אהרן
והוון ויזכיר ויתיתן ביום הכיפורים
ואיר שמייתן של שיחיב ביום
המבחל והוא יומות שוב מו
הוון זות כי בעבן ואיזה יגלי בי
תעייד ובר שיזה עם שמחד עבדי
שנעלי שפיטתי שה יחיד של יהיה

שב לפון זהו פשוטו ומדרשו ׳ון
יבון כי ובב בעבן הקטרת ביום הי
הכיפוריב בזות בזוטרי שלך ׳ורב
ומאות ועשור רוזן ושב בית רוושון ׃
בזיות יבוא יהרן ׳ון זה ׳ון בבל עת
כי ובב ביום הכיפוריב כמו שמפורש
בסון הפרשה בחוש השפיעי מבי
נעשור לחדש ׃ כתוב בי קדש וגו
ונקד שוויון ומשמש בפבב בשוחה
בגדיב שהוון ומשמש בהן בחון ב
שיש בהן זהב לפי שוויין קטיגור ב
נעשה בגדי ׳ון בורבה בכהן
הדיוט ובון של בון ׃ קוש ילבש ב
שיהיו משל הקדש ויענוך בתרגו
יחית בריאיה ׃ יבא בראשו בימו
ותבוך בבגדו ויוחתיעה ׳לבשיה ׃ ו
ובחן בגדיב ׳ותו היום טהון טהילה
בבל חלישותו וחומש פעמיב היה
ובחליף כיעבורת בגדיב ׳לעבות
חוון ובחוון לפגיב ובושנה ויכבי
זהב לבגדי בן ובבגדי בן לבגדי זה
ובכל חלישה טהון טהילה ושבי קידו
קידושין יביא ובקריב בן הכיור ׃ את
בר החטאות ושהר בן הוו היומר ב
ויעשה ובידב באהן שיעשהון הוון בו
וון וישחט יבידו ׃ וכפר כעדו וכעד
ביתו ׃ ואתורה עלין שעוניהן ועונות
בניהן ׃ ועטן יהרן על שני השעירים
גורלות ׃ מעמיד יוחד לידך ויוחד
לשמאול ׃ ונתן שתי ידין בקלפי וגו
יעטל גורל ביימין וחבירו בשמאול וכ
מתנן עליהב ׃ זות שכתב ושב הוו
ושב ׃ ושכחל בו לעזיאל משלוח ׃ ו
ועזיאל הר עז יקשה ׃ עקר גבוה ׃
שב אורן בגידה ׃ חתוכה ׃ ועשהו
חכמות ׃ כשמיבח עליו הגדל קודם
ו שב ׃ ויומר ׃ ל חטאות ׃ שמיר
חי ׃ כמו יועמד חי ׃ על ידי ויחריב
וישלב יעקב חי ׃ מה תל לפי שנ
נשלח מותו לישמעאל ׃ ודעו יודע יוב
נחיב זוב מדיתה ׃ לכך נזכר יעמד
חי ׃ שעידיין חי ׃ עד שישתלח ׃ מן
מדבון שם ׃ ׳ון מדיתה ׃ לכבר עליו
שיתורה עליו ׃ כרי ׃ והשיה עליו וגו
וכפר בעדו ׃ ב ׃ ידוי ׃ שוי עליו ועל
ביתו ׃ ואתורה עליו שעוניהן ועונות
בניהן ׃ ועטן יהרן על שני השעירים
גורלות ׃ מעמיד יוחד ליודך ויוחד
לשמאול ׃ ונתן שתי ידין בקלפי וגו
יעטל גורל ביימין וחבירו בשמאול וכ
מתנן עליהב ׃ זות שכתב ושב הוו
ושב ׃ ושכחל בו לעזיאל משלוח ׃ ו
ועזיאל הר עז יקשה ׃ עקר גבוה ׃
שב אורן בגידה ׃ חתוכה ׃ ועשהו
חכמות ׃ כשמיבח עליו הגדל קודם
ו שב ׃ ויומר ׃ ל חטאות ׃ שמיר
חי ׃ כמו יועמד חי ׃ על ידי ויחריב
וישלב יעקב חי ׃ מה תל לפי שנ
נשלח מותו לישמעאל ׃ ודעו יודע יוב
נחיב זוב מדיתה ׃ לכך נזכר יעמד
חי ׃ שעידיין חי ׃ עד שישתלח ׃ מן
מדבון שם ׃ ׳ון מדיתה ׃ לכבר עליו
שיתורה עליו ׃ כרי ׃ והשיה עליו וגו
וכפר בעדו ׃ ב ׃ ידוי ׃ שוי עליו ועל

שב בית אהרן ברכו זות יי׳ וגו׳
ומבון שהכהב ומתכפריב בו׳
ובל כפתן יוכה על טומאות ומקדש
וקדשיו כבר שב וכפר על הקודש
ומטומאות וגו׳ ומל המזבח החיב
מלפבי יי׳ ׳ויב שלפבי הפתח
והוון יב ׳ומבי ׳דקה ׳והו תל
דקה והלו כל הקטרת דקה שנ
ושחקת ׳ומבו הדק ׳ון שהיו
דקה ׳ון הדקה שיעבב יום הכי
הכיפוריב היה ומקדיבן ׳ומכתשת
על האש שבתוך המחתה ׳ון
יחות היו יום ׳ון עשויה מתיקנה
חיב ׳ויזה ׃ והזה בומבנו הזוה
ווחת בחשוע ׳ולפבי הכפרת
יזה שבע פבמיב הרי יוחת
ומעלה ושבע ומטה ׳ושר שב
מה שהפר מכפר על הכהניב
ומכפר יב השכבר על ישל והוו
השעיר שעלה עלין בורל ושב
מושר עשה ׳רב הפר יוחת ומעל
ושבע ומטה ׃ ומטומאות בני יש
ישל על הבבסין ׳מקדש כמוה
׳ון נדע להב בפוף של ׳ם
וכן החטאותב ׃ וחטאות הוו שוק
ומפשעהב ׃ ׳ון הנכסין ׳ויד
בטומאה ׃ וכן יעשה ׳והל ׳חבר
נפש שהזה ׳משנהב ׳לפבי
ומעלה ושבע ׳ומטה ׃ השוכן ׳מק
טומאתם ׃ ׳ועל שהב בטומאה
שכינה בינהב ׃ ׳ון ׳מזבח של
שלפבי יי׳ זה ׳ויכפר ׳הזהב שה
יחבי יי׳ בהיכל ׳בית ׳ויה תל ׳ר
ויינין ׳לפי שהזה ׳ההזיות על ה
המרובת ׳ושעיר עזן ׳מזבח ׳ופפ
והזה ׳ומיתנות הן זבח ׳מזקין
׳ועות ׳מן ׳מזבח ׳לחוון ׳ויתחין
ויקרן ׳עפונית ׳מזרחית ׳וכפר על
ווה היון כפרתו ׳ולקח ׳זה הס
׳ודה השעיר ׳ומעבירין זה ׳לתוך
זה ׃ והזה עליך ׳מן הדב ׳אחר שעיר
ומתעת ׳ויוצבו על ׳קרנותיו ׳מזה
שבעו ׳ויזות על ׳גב ׳וטהרו ׳וקדש
טהרו ׳ווה שעני ׳ון ׳מזבח ׳ויכפר
ולבו ׳ויש עתי ׳המזבח ׳לפבי ׳יהו
ואחר ׳ישלח ׳את ׳השעיר ׳לעזאזל ׳ויבו
ואחר ׳ישלח ׳את ׳השעיר ׳לעזאזל ׳ויבו

רבותינו זכרונם שונין זה ויקחו ושל
ויקחון ונתנו טעם לדבריהם מיכאל
יחזיאל ומוזרי שכל הפרשה נאמרה
על פרך העבודות חוץ מזביחה זו
שהיתה מוחר שלחו העבו והק
והקטרת יהודי סר ושעיר שעשע
בחוץ בכלי זהב וטוכל ומקדש ר
ופושטן ולובש בכלי לבן ומזו מזבח
יהל מוער להוציאן הבף והמחתה
שהקטיר בה את הקטרת לפני ר
ולפנים ופשט את בגדי הבר יוחל
שהוציאה ולבש בגדי זהב לתמי
של בין הערבים וזהו סדר
העבודות תגיד של שחר
בכלי זהב ועבודת סר ושעיר ר
הפנימיים וקטרת של מחתה בכלי
לבן ומזלן ומזי העבו ומקיצת המזבח
בכלי זהב והושלת בה ומחתה בכלי
כלי לבן ושירי המזבחין ותמיד
של בין הערבים וקטרת הסמים שעל
מזבח הפנימי בכלי זהב וסדר הר
הקריבות לפי העבודות כך הוא
ושלח השעיר במדבר ורחץ וגדל
כשרו מים וגו ויצאו ועשה את
עולתו וגו ואת חלב החטאת ואת
וכל הפרשה עד ואחר יבוא אל המח
ויכפר ובו אהרן והנחה שם מ
ויחמד שטעמה גבוה ולא ישתמש
באותן עובדה בגדים ליום הכפור
ואחר ורחץ את בשרו וגו ולבשם
ויגדל מזרחץ את בשרו בריא ולבש
ולבשם שבשלהון מישנה ובכלי זהב
לבגדי לבן טעון מיקום קדוש הוא
והוקדש מחדשה עזרה והיו הת
בגד בית המדרש וכן עובדי גבולו
הגבולות חוטה ליום וזכן הראשונה
היתה כהן לבש את בגדיו שהוא
בגדים שהיה עובר בהם כל ימות ה
השנה ויצא מן ההיכל או החיצו
שהקטיר הקטרה שם ועשה את עו
שלהן ואחר לעשות העומר ומעשה
ואיזהו בגדי בגד ישלי יקח וגו ואת
חלב החטאות ומזרי סר ושעיר יקט
יקטיר המזבחה על גבי העזרה
ואחר בפנימי בגד לא תעשה עלי
עבודת זרה ועשה ויצא

נבילה וטריפה בגבולת עוף טהור
הכתוב מדבר שאין לה טומאה
וזהו כשעה שנבלעה בבית הבליעה
ולאיזה מין שומטמו מוכיחתו
וטריפה האמורה כאן לא נכתב
ולא נדרש אלא שנאכל יכול תהיו
נבלת עוף טהור מטמאה בבית הב
הבליעה תל טריפה ורי שיש מ
מרבנן טו יצה ויצן עוף טהור מ
שאין בגופן טריפה ונשחט עובר
יכול יזכה לקדש אין יכול לקדש
חייב על טומאה זו בכל שאר ט
טומאות וכשרו לא יחיה ונשחט
עוף על וחיינת נעשה עשיש נרת
ועל מנוף בגדיה בגלוחת יוב יא
להיכה אני הוא שומרתיך נסיב
אוכל מן להיך וקבלתי עליכה ולמה
יצתה קבלן גזירתי ר יומא גזור ול
למדנו שפופן לתוך בעריות כיוצי
עורא לפיכך בתן עליהם בגזירת מ
להיכה ריק ליכרע ועומן לשלה
שכר מעשה ארץ ומצרים ולפי
שחטעשו הם של מצרים ושל כנעני
וקוקלקיה מכל הטומאות ויוצא וקו
שישבו בו ישל מקוקלן מן הכל
ושלר אוב וכל אותם שהם ולפי
שאותן עזמים שכבשו ישל וקוקו
וקוקלקלן ונטלה ובחוקותיהם לא
תלכו זה הבית הכתוב שלא יעשו
אלא ויהיו בפחות שלהם רבים
החקוקים להם בעון טרטיוות ויהי
ועטרויות ר מאיר יעשו ויהיו ר
ורבי האומר שמעו חבריה ויהי
וישחטו תעשו ויהיו רבים הרו
המזמרים בתורה בקשפט שלהן
אין נאמרו היה כדי לאומרן ולא
חוקתי תשמרו רבים שהם נדיר
ולך שייער הדע ומשיב עליהן לזה
לא לשמרן והמות המלה מדשיבין
עליהם בעון אכילת חזיר ולפישת ג
שעטנז וטהרת מלי אחרות לפי
טומאה לבי יא נדרש עליהם אלא אחה
רשאי ליפטר לכל כהב אלא תפטר
מהכה שלהן תאמר ואדרבה אחמיר
ישלך ואלמור אחמיר המזמרת
ושמרתם את חוקותי לכות שלא

שיור דקדוקי פרשה שלום מרט
הכת׳ רוֹן ליתן שמירה ועשייה לי
למשפטיה ושמירה ועשייה לחוקי
לתי שלום נתן ווֹלו עשיה ולשפטיה
ושמירה לחוקיה וחי בהם ׳ועלה הי
חבון ווֹב תלוֹמו כעלה הזה והלוֹ סי
סומו הוֹון ונתו ׳ווֹב ״ עוֹון שלם
שמר ׳ לוֹן תקדבו ׳להזהיר זות העקבה
כזכר ׳לק צוֹמר לשוֹ רבוב ׳ווֹב ״
עוֹון לשלם שכר ׳ עבות ׳ יוכך ׳ ושת
יוכך ׳ וֹון ׳ויוֹ ׳ אלוֹ כישמועוֹ ׳ גשמר
כוֹון עבות ׳יוכך ׳ ונוֹלו לחון עבוד
יוכוֹ בלה ׳ וזה להון ׳ושת ׳יובון ׳ וֹון
מון ׳ושת ׳ובוֹ ׳ עבות ׳יוכך ׳להצו
יוֹון שוֹוֹבה ׳ושת ׳יובוֹ ׳ועבות
׳ושת ׳יובך ׳ לבות ׳לוֹחר ׳ידתה ׳
בת ׳יובך ׳ וֹון ׳ בת ׳ יוֹנשה בושוֹעוֹ
מולדת בית ׳ וֹו ׳ מולדת חוֹון ׳ בון שא
שוֹוֹלו ׳לוכך קייב ׳ זות ׳ וֹומה ׳ בון שא
שוֹוֹלו ׳ לו הוֹעוֹן קנן ׳מולדת ׳ וֹון ׳ בת
נתינה ׳ עבות ׳ בת בנן ׳ וֹבוֹ ׳ בבוֹע
׳ולעשתו הפת ׳ מרבר ׳ ובוֹ ׳ וכת ׳ בוֹן
׳ושתו ׳ וֹון ׳ולידין ׳ נעבות ׳ יומיה
ובתה ׳לו תקבה ׳ כן שהיו ׳ יוך ׳ בין
שהיא ׳ויש ׳ יחר ׳ עבות ׳ בת בבך ׳
חל ׳ולחוך ׳ לבך ׳ ולוֹן ׳ ולו שוֹון ׳ ולא
ולזהירין ׳ין ׳ הדין ׳ ולחוה בבדיה
שוה בלום ׳ רמות ׳ עבות ׳ בת ׳ יושת
יוכך ׳ ליוך ׳ שוֹוֹבון ׳ חייב ׳ על ׳ בתו ׳
׳ושחות ׳ ונבדית ׳ לפי ׳ שוֹוֹלו ׳ לשלה
׳ולוֹר ׳ת חוֹון שוֹוֹלו ׳ לוֹבך ׳ הויבו ׳
יבול ׳ זות ׳ ולשחוה ׳ ונבדית ׳ לק נעול
בת ׳ושת ׳יובך ׳ הויוה ׳לקדושין ׳
שבות ׳ יוחי ׳ יובך ׳ לוֹ ׳ תעלה ׳ ומה ׳ ׳
היוֹ עבותו ׳ ולוֹ ׳ יושתו ׳ לוֹ ׳ תשרב ׳
׳ושת ׳בק ׳ היוֹן ׳ לוֹ ׳ יומרתי ׳ יולוֹן ׳
בשיש ׳לבך ׳ ויושות ׳ נה ׳ פרט ׳ לוֹ ׳
׳ועבה ׳ושפחה ׳ ונבדית ׳ עבות ׳
יושה ׳ובתה ׳ לוֹ ׳ יוסר ׳ הכת ׳ לוֹ ׳ על
׳די ׳נשוֹוֹי ׳ הויושונה ׳ לק ׳ נעול ׳ לוֹ
תקח ׳ לשוֹ ׳ ליקוחין ׳ וכן ׳ לעבין ׳ הפ
העבנש ׳ יושר ׳ יקח ׳ זות ׳ יושה ׳ ווֹת
יוֹרה ׳ לשון ׳ קיחה ׳ ׳ וֹבוֹ ׳ אוֹב ׳ יושה
׳ודתר ׳ לישלוֹ ׳ נתה ׳ שוֹוֹרה ׳ הנה ׳ ׳
קוֹובות ׳ הנה ׳ זו ׳ לוֹ ׳ זוֹה ׳ עבנה ׳ פ
כתרבץ ׳ עבות ׳ חטוֹוֹן ׳ שוֹוֹיתך ׳ יו

18 יועבך לחטוֹו ׳ וֹון ׳ וחודה ׳ שוֹתיהן
כוֹוֹחת ׳ ליברור ׳ לשוֹ ׳ יבה ׳ ועשות
זות ׳ זו ׳ יבה ׳ לוֹ ׳ להעביד ׳ לחוך ׳ עֵ
ששוה ׳ חוך ׳ וֹון ׳ היוֹ ׳ עבודתה ׳ שמר
שוֹוֹסר ׳ זות ׳ כנ ׳ לכוֹוֹריב ׳ ועשין ׳ שא
שתי ׳ מדורות ׳ יוש ׳ לוֹ ׳ תעך ׳ זו ׳ היוֹן
מפרדע ׳ לכוֹוֹריב ׳ להעביד ׳ לחוך ׳ זו ׳
23 העכרת ׳ הוש ׳ תבו ׳ הוֹו ׳ לשון ׳ קדש ׳
ותרוה ׳ ושוֹוֹן ׳ וכן ׳ ושפי ׳ עו ׳ תבלידתם ׳
לוֹ ׳ תבו ׳ הוֹו ׳ לשון ׳ בלילה ׳ ועבכוב ׳ זרע
28 יודע ׳ ודרע ׳ בהמה ׳ ולוֹ ׳ תקיון ׳ אותבב
זות ׳ הארץ ׳ משוֹ ׳ לבן ׳ ולכבב ׳ שהיובי
שהובילוהו ׳ רכר ׳ ולוֹם ׳ שוֹוֹרנו ׳ עוֹלר
בולעגו ׳ ולוֹא ׳ וקיוֹון ׳ כך ׳ ווֹרין ׳ ישרל
ווֹיצה ׳ וקיוֹומת ׳ עוֹברי ׳ עבֹדה ׳ ולוֹ ׳ ר
תבוקן ׳ לשון ׳ ריקון ׳ ווֹריקה ׳ עוֹמה ׳ ר
ולהכ ׳ הנחשות ׳ העשות ׳ הזכר ׳ ולר
29 והנקבה ׳ לוֹשוֹוֹנו ׳ ושוֹוֹרתם ׳ זות ׳ ר
30 ווֹשוֹוֹרתי ׳ להזהיר ׳ כת ׳ דין ׳ עו ׳ כך ׳
ולוֹ ׳ תטוֹוֹלו ׳ בהכ ׳ ׳ וֹבוֹ ׳ ׳ לוֹ ׳ לוֹ ׳ לוֹ ׳ ת
הוֹו ׳ אלכ ׳ תטוֹוֹלו ׳ הכם ׳ ווֹיצ ׳ ולוֹ ׳ לוֹ ׳ כ
ווֹתם ׳ בספלין ׳ ולוֹחרי ׳ ולוֹה ׳ העוֹה ׳ ר
יש ׳ לי ׳ בכב ׳ ווֹתם ׳ חיוֹין ׳ כלייה ׳ ל
לכך ׳ נעול ׳ וֹוֹב ׳ ׳ לוֹ ׳ לוֹ ׳ לוֹ ׳ כ
חלות ׳ ולוֹחרי ׳ ׳

דבר ׳ וֹון ׳ כל ׳ עדת ׳ בבי ׳ ישרל ׳ ׳ ט״ב
ולמוד ׳ שנשוֹוֹר ׳ פרשה ׳ זו
בהקהל ׳ ולפבי ׳ שוכב ׳ בוֹפי ׳ תורה ׳ תלי
לה ׳ קדושיב ׳ תהון ׳ היו ׳ פרושיב ׳
׳ון ׳ השריות ׳ ון ׳ העבידה ׳ שכל ׳ ולקו
שוֹוֹתה ׳ ווֹינו ׳ בדר ׳ עבוה ׳ ולוֹתה ׳ לוֹר ׳
ולוֹיצו ׳ קדושה ׳ ישוה ׳ זוֹנה ׳ וחללה ׳
וֹבוֹ ׳ ׳ לוֹ ׳ ולקדשב ׳ ולוֹן ׳ יחלל ׳ ר
זרע ׳ כי ׳ אב ׳ לוֹ ׳ ולקדשו ׳ ׳ וֹיש ׳ לוֹ ׳ ר
3 ׳ובו ׳ ולוֹמו ׳ תריהון ׳ כל ׳ יחר ׳ ולכב ׳ תי
תריהון ׳ יוכין ׳ ולוֹמו ׳ זהו ׳ פשוטו ׳ ר
ולרדשו ׳ וֹיש ׳ ׳ ולוֹ ׳ ׳ וֹיש ׳ לוֹ ׳ ר
׳ושה ׳ ולכין ׳ כשהוֹא ׳ לוֹמר ׳ תריאו ׳
הרי ׳ לון ׳ שניב ׳ ׳ וֹבוֹ ׳ לון ׳ לוֹה ׳ נעוֹלר
׳ויש ׳ ולפבי ׳ שחולש ׳ ספון ׳ בידו ׳ ר
לעשות ׳ יוכל ׳ ׳ושה ׳ רשות ׳ ולוֹחרים ׳
עליה ׳ ׳ויש ׳ ׳ולוֹמו ׳ ולוכבו ׳ תריאון ׳ פון
הקדיב ׳ ׳ום ׳ לוֹ ׳ וֹבוֹ ׳ לפי ׳ שנלוי ׳ לפבי
שהבן ׳ יהין ׳ זות ׳ יחי ׳ ׳ולר ׳ ולוֹמון ׳
וכבבורן ׳ הקדיב ׳ ׳וֹב ׳ ׳וֹום ׳ לפי ׳ שנלוי ׳
לפבי ׳ שהבן ׳ ולכבר ׳ זות ׳ ׳ולר ׳ ולר ׳

ומוכבן ׳ ומפב ׳ שמשרלות ׳ בתריב ׳ ׳ות
משבתותי ׳ תשמורו ׳ סמך ׳ שמירת ׳ מי
שבת ׳ לתזהו ׳ וֹוֹב ׳ ׳ולוֹ ׳ ׳ועֵ ׳ שה
שהזהרתיך ׳ על ׳ מורון ׳ וֹוֹב ׳ ׳וֹב ׳
יוֹלוֹ ׳ לך ׳ חלל ׳ זות ׳ השבת ׳ וֹון ׳ תשמיע ׳ לוֹ ׳
וכן ׳ בשוֹוֹר ׳ כל ׳ הרינות ׳ ׳וֹב ׳ ׳ לוֹ ׳ להיכב ׳
יותה ׳ ולוֹבך ׳ חייכין ׳ בבבודי ׳ לפיק
לוֹ ׳ תשוֹוֹרע ׳ לוֹ ׳ לכטל ׳ רכרי ׳ ׳ויזהו ׳ ולוֹ
לוֹ ׳ ישוב ׳ במיקומן ׳ ולוֹ ׳ ירבר ׳ במיקומן ׳
ולוֹ ׳ יפתור ׳ זות ׳ רכרין ׳ ׳ויזהו ׳ כיבוד
4 ׳ואכלב ׳ ׳ולוֹ ׳ לשון ׳ לוֹן ׳ כלוֹ ׳ הוֹון ׳ ר
לעוכב ׳ ולוֹ ׳ לשון ׳ לוֹן ׳ כלוֹ ׳ הוֹון ׳ ר
חשוב ׳ ולוֹי ׳ נסכה ׳ תהילתן ׳ ולולים ׳
וֹוֹב ׳ מונה ׳ יוחריהב ׳ סופך ׳ עשה ׳ זות ׳
לוֹהות ׳ לוֹ ׳ תעשו ׳ לכב ׳ לוֹ ׳ תעשו ׳ לוֹ ׳ ר
ליוחריב ׳ ויוחריב ׳ לכב ׳ וֹוֹב ׳ ׳ולוֹ ׳ לוֹ ׳
תעשו ׳ לעינוריב ׳ ׳ולוֹ ׳ אוחריב ׳ עשיב
לכב ׳ הרי ׳ כבר ׳ נומר ׳ לוֹן ׳ יהיה ׳ לך ׳ לוֹ ׳ ר
5 ׳ויוחריב ׳ לוֹן ׳ שוֹך ׳ לוֹן ׳ של ׳ ויוחריב ׳ ׳ וכי
תובחו ׳ לוֹ ׳ נעול ׳ פרשה ׳ זו ׳ ולוֹן ׳ לומך ׳
שלום ׳ תהיו ׳ וביחתם ׳ ולוֹן ׳ על ׳ ונת ׳ לוֹם ׳
ליאכל ׳ תוך ׳ הזמן ׳ הזה ׳ שיוב ׳ בו ׳ לק ׳ ר
לקבוע ׳ להב ׳ זמן ׳ אכלה ׳ הרי ׳ כבר ׳ נאמר ׳ ר
וֹוֹב ׳ נגד ׳ לוֹ ׳ נבלה ׳ וגו ׳ ׳ ׳ריעוגבב ׳ תובחו ׳
תחילת ׳ וכיחתו ׳ תהיו ׳ על ׳ ונת ׳ שיהיו ׳ ר
ריעון ׳ לכב ׳ שוֹוֹב ׳ תחשבו ׳ עלי ׳ מחשבת ׳
פסול ׳ לוֹ ׳ יריעה ׳ לכב ׳ לפבי ׳ ׳ריעוגבב ׳
לוֹמיימנו ׳ נעל ׳ זהו ׳ לתי ׳ פשוטו ׳ ומבו
לוֹדו ׳ ומסון ׳ ׳ותעשק ׳ שפסול ׳ בקרשי
שיערך ׳ שיתכוון ׳ ושחוט ׳ ׳וֹוֹב ׳ זמב ׳ ר
6 יוסל ׳ כשתזבחוהו ׳ תשחטוהו ׳ על ׳ ונת ׳
יוֹן ׳ זה ׳ שקבעתי ׳ לכב ׳ כבר ׳ ׳וֹב ׳ הרי ׳ ר
7 הוסל ׳ יוסל ׳ וגו ׳ ׳וֹב ׳ ׳ויע ׳ עשין ׳ לוֹחן ׳ ר
לוֹמנו ׳ שהרי ׳ כבר ׳ נומך ׳ ׳וֹב ׳ הוסל ׳ לוֹא ׳
ומבשר ׳ זבח ׳ שלומיו ׳ וגו ׳ ׳ תעוֹו ׳ לעשין ׳
לוֹחון ׳ לוֹקומן ׳ ׳כול ׳ יהו ׳ חייכין ׳ מיד ׳
8 על ׳ וכילתו ׳ ׳לו ׳ והנפש ׳ הוֹוכלת ׳ ונתו ׳
עוֹנה ׳ תשוֹוֹו ׳ ׳ונתו ׳ לוֹן ׳ מחכירו ׳ ׳ענו ׳
הנשוחט ׳ כמחשבה ׳ חוץ ׳ לוֹקומן ׳ ׳וֹוֹ ׳ ר
׳ובלילו ׳ עוֹנו ׳ ישוֹו ׳ בעוֹיר ׳ גלוֹר ׳ הסעוֹ
׳ידבר ׳ ׳ויע ׳ עוֹנש ׳ כרת ׳ על ׳ הנשחט ׳
חוץ ׳ לוֹקומן ׳ שכבר ׳ נעוֹטו ׳ הכת ׳ ׳וה
בעוֹתר ׳ נבוֹר ׳ ונדבר ׳ ומחלב ׳ סייעוֹך ׳
לוֹדוהו ׳ בקדיה ׳ שוה ׳ סנל ׳ ולעבב ׳
נאו ׳ ומדוך ׳ פעלים ׳ כליהב ׳ לוֹ ׳ תבלה ׳

פיות שרך · שיניח פיזה נכזה ·
שזהו · וקט קיניך · שכליב הגזי
הנרייב בשעה קיבזה אחת ווי
שתיב · וזכל שלש ויגיע וקט · ואו ·
תעזוב · ואו תטול עלזות שכה והן
נערות · וידזה עלזות · כל שיזין לה
ואו כתך · ואו נטך · וחרט כתיך ·
וגבורי עגבים העשריב נשעת ·
כיזרה · וכן אל תלהיבם · דיין ליתרע
ויזין נוכח וכפה ואו נפשות · שב
יול תקזול דל כי דל הוזן כי יה יריב
ריכב וגו · ואו תגעבט · ויזהרה וגו
יתזן · ואו תגעב שבעשרת הדברו
ויזהרה לגנב נתשות · דבר הלמד ·
ויעציב · דבר שחריבן עלז וליתת
מת דין · ואו תכחשו · לפי שב וכחש
וכחש בה · ושלש קין וחומש · אל
ליזדע לשנש · ויזהרה מכזין · תל ואו
תכחשו · ואו תשקרו · לפי שב ונשבע
לשקר ישלם · תל ואו תשקרו · ואו תגב
תגעבט ואו תכחשו ואו תשקרו ואו
תשבעו וגו · זה נגעת סופך לכחש
סופך לשקר · סופך והשבעת לשקר ·
ואו תשבעו · זה מזה · לפי שב ואו ·
תשבו זות שם יי אלהיך וגו · יכול ואו
יהא חייב אלא על שב המיוחד · מכזן
לרבות את כל הכנייב · תל ואו תשב
תשבעו בשמי · כל שב שיש לי · ואו
תעשיק · זה הכובש שכר שכיר · ואו
תגזל · לשון נקבה · ומשך על הפעולה ·
עב בקר · בשכיר יום הכת ליהכר · שי
שיניזתו וששקיעת החמה · לפיכך
זכזי שכרן כל הלילה · ופיקוח ·
יוחר הוא יום · ואו תבוז עליך קשמש
כשכיר · לילה הבת · ליהכר · שהשלמת
מעותו ומשיעלה עליזד השחר · לפי
לפיכך זכזי שכרו כל היום שכו
שנתנה תורה לבעל הכית לפקח ולעב
יכול יום לפי ואו תבוז · תל יותר · שלש
יזין יותר · לרעך · ואו תקזן חרש · יזין
לי ואו חרש · מכזן לרבות כל אדם · תל
כעשך ואו תמוך · זה קן ואה עוד חרש
ואה חרש ויוחר שהוזן · כחייב · ולעב עכ ואו
הגזל שיזין כחייב · ולעב עכ ואו
יתן מכשול לפני הסומא כרבר · ואו
יתן עינה שויניה הוגבת · יול תמור
ואו ולכור שרך וקנה לך חמור · ואת ה
שקר · עלזן ונטלה חימנו · וידות

ואלהיך · לפי שהדבר הזה ויגיע ומסור
לבריות לידע · זה דעתן של זה וידעה
יוו לטובה ויכול להשחט ואת לטוסה ב
נתבוננ · לפיכך עמד בו בידות ל
ואלהיך · ואו תעשו עול במשפט · נלמד
שהדיין הגיזקל את הדין נקרא שנאמ
שעור ומשוקין עול חרס והועבה ·
שהעול קרוי תועבה · שנ כי תועבת
יי כל עשה אלה כל עושה עול · והזעב
קדוי חרם ושיקוין · שנ ואו תועבה
יול כתוך וגו · שקין תשקיצנו כי חרם
הזה · ואו תשוו סבב ל · שלא תומר
עב הזה · והעשיר הזה מיניה לפר
למרנסו · ויזכנו וגוויעו ומתפרנס מ
בעזיות · ואו תהדר פני גדול · שלא
תומר עשיר הזה זה בן גדליב הזה
זה היזוך ומכישנו ומוזה בבשתו
עמנו יש בדבר · ויכנו עתה ולאחר
שיינין יומר לו שהוא חייב · לך נא
עמי ואו תהדר פני גדול · כעזין תע
תשפוט זות עמיתך · מושמעין ר
דין הזה דין זות חכירך לכף וכות · ואו
תלך רכיל · זומ יוב על שפ שכל משא
ומשלחי מדנים ומספרי לשון הרע ·
הולכים נכזית רעיהם לרע · מה יהיו רע
יול מה ישלמע רע לספר בשוק · לך
נקרוז הולכי רכיל · הולכי נבלה · ויש
ויש שפיומעט בלב · ויזיה לדבר שלא
ליעבע וכלות שויין כתי בשון הליכה ·
ואו תלך רכיל · הולך רכיל · הולכי רכיל ·
נחשת וברזל · ושיור לשון הרע ויש
כתי בשון הליכה · כגון והלשנ בסתר
רעהו · לשון רזיזה · לשון ירמיה גרוו
לך יוב יומ שהלשון לשון הולך ומר
ומרע · שהכה נחלפת בגמול · שלא ה
היוזעות שלמויניהם ולאחוה אחר ·
ויתחלפות זו בזו · פית בפה · וגמל ב
בלב · וקוב בלב · עץ בלוד · ריש בין
וזיין ביני · וכן וירבו בעמך · ויקו
ודעלמה לומר עלי רעה · וכן ואו רגל על
לשון · וכן רוכל הסוחר ומרע אחר ב
סחורה · וכן כל המוכר נדיב בשוקים ·
להתקשט בהם נשיב על שב שומה
תגיד בעזיות · נקרוז רוכל · לשון רו
יוקע · ואו תיכול · ואכלו קורייהון ד
יהודאי · אוכ קוריגא בי וולפן · גזלה
בעבב שהיה לשפטן לוכל בפיהן
הוקבל דבריהם שוב הלעטה והוו

גזר הזיזוק דבריהם שוקויימין הם
ויעלידם על האומת · ואותה הלעטה ב
נקיזות יוכלת קוריהון · לשון קור
בעבין · שק ריק הולכי רכיל וקרוין
בעניהם · ורומז דברי רכילותם ש
שלין יכיע שאין השומעים · ואו
תעמוד על רם · רעך ואהבת זות ול
ואתה יכול להיעלם · כגון ב
טוכע בנהר יול היה יול לסטין פוצ
עלי · יול מל · עוון לשלם שכר ועונ
ליפרע · ואו תשוו עלי חטין · ואו תלב
פעו בדמם · ואו תקום · יול ואו השוויל
מקלך · יול ואו לזון · לאחר יול השוויל
קדומיך יול ואו לזון · טרך שלזן ה
השוולתב · אל היין נקיזה · ואיהה ·
נטירה · יול ואו השוויל יזקך · יול ואו
לזון · לאחר יול ואו השוויל קדומיך ·
יול הילך ויזיב כמזתך שלזן השוולתב ·
זו היין נטירה שנעטר הויכה מכו
ואוהב שוויגו עקם · ואהבת לרעך ב
ממוך · זה כלל גדול בתורה · יות חומ
תשלחו · ואיזו הן בהוזתך ואו תרגיע
כלויב וגו · חוקיה יולן בזיות מלך ב
שוזין טעם בדבר · וכבר כלויב ואה
לפי שב ואו תלכש שעטנז עזר ופש
יחדין · יכול ואו ילכש בגדי עזר ואמנב
פשתים תל כך · ומנין לרבות זות ה
הלבדים · תל שעטנז · רבר שהוא ב
שוע וטוי ונז · ויול יול עז · רבר
שהוא עזל ושזור זה עם זה לחברו
ויישטוי בלע · כמ חדין לעי · ויול
ריזית בהן שוע ופרשין שב כמש ·
פליישטרין בלע · ולשון שעטנז ב
ומנחב · ושו ומחברת יעיר ופשוטים ·
נחותת לאיש · ויועדת לאיש · ואי
ויאיב יורע · ו רזיזין מקרוז · וכשוו
ובשפחה כנעזית · חיניה שפחה ב
וחיניה בת חורין המיוחרת לעבר ב
עברי שמותר בשפחה הבות ומדבר ·
והפדה ואו נפרתה · פרויה ויניה ב
פרויה · ופתב פריון בכסף · יון חל
חופשה · בשטר · בקורת תהיה · שב
ומכות · היזן לוקה ואו הזון · ב ואו
חופשה למיכך יון חייב עליה ול
ומידה שיזין קידושיה קידושין ·
היו יול חופשה קידושיה קידוש
וחייבין ויידוה · בקורת · כלומ עב
בית דין יש לסתך יות הרב שלזן

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0065

יט

וחייכה נגידה: וזכותי דרשו תהיו
בקרוי: שהדיינין המלדין חדרין על
הלקה: ויכה לו תשחור ועשות הצדק:
והסלה וגו' את מכותיך וגו': ושלח ו
וחפשותו ישר: לכבות את הגדיד מ
כשונך: ועלתה את ערלתו: ויטרחתם
ויטרחתו: יהיו ויטוב ונפתר ויליהנת
ומזנו: שוש שניה יהיה וכה עבדיה:
ויוירתי ויונה ח משעה נטיעתו
יכול יהא השבעה עד שלש שנים יהיה
ויותר: תל יהיה: בהורייתו יהיו: יהיה
כל פרין קודש: כמשמר שני: שמח ב
וכל מעשר הוצין וגו' קדש לה': והה
מעשר ויין נסוך חוץ לחומות ירושל
יהיו בפרין: יהי זה כן: ודבר זה הי
הילולים לה': הוא שנשתין שב לשמח
והללו לשמיה: להוסיף לכם תבואתו
הגיעה הזיות שתשמרו תהיה להוס
להוסיף לכם תבואתו שמשפיה יהי
מוסיף: ומיכך לכם זית פירות הנטיע
היה ר' עקיבא אומ' דברה תורה כנגד
יצר הרע שהוא יאמר הרי אוכל
שנים ואני ומעשר בו חנם לכך נאמ
להוסיף לכם תבואתו: יהי על המכניסי
על כך: ונאמן לשמור אבטחתי: אין ת
תוכלו על הדם: להרבה פנים נדרש כ
כשהדרך: אין יאכל יודע ובשר קדשים
ועדין רב במחנך: ויזדהה לאוכל ובה
ובהמות חוצין עב שתעני נפשה ועני
הרבה: אין תבחשון: יהיו המעשים מ
בחולה וכעשתות: סתו נפשה מפני יגב
הפסיקו בדיך: אין תשנגו: שוא עצות
ושעות: יום סגוב יפה להתרפא ולשוכה
שעת סגוסת קשה ליעות: אלו דשיש
פיות ויושבה: זה המשוה יבעיון ל
ויחורי ויחב ולפרחתו: עיקרי שערו ו
ולעשה ויי נעברין הרבה: פעות ידעך
סוף הזיון וגבורין: והב חמיש: שתל
בכל לחי ולחי לעשה יהיו הגוש שי
שהוזו רחב: ויש שתי פעות ויחת
ולאחשה בכנעורו: ויקוב חיבור שב
חלחייב יחד: ושרט לנפש: ק דיכן
שו ומחריב ושרט בשרב כשאת והה
מת: וכתבת קשקש: כתב יחוקה ות
ותקוע שויון נידחן ועגלב: שוייעקעו
במחט והוו משחיד ועשה: קעקע ל
לשון והוקע יוחק: מוסרי נטוי כלש
יום: מעונן לשלש שפר: ועל זה ל

יט

חכו ומתקים: יש חיך וחתך וזה
ואל תחכלו במעוניכם ותקבלו שמר: אי
אל תחול את בתך להזנותה: מזוהר
בת פנויה לביאה שלו לשם קידושין
ולו תעוה הארץ: זוב יתה עושה כן
הארץ ונחנה את פירותיה ועשותם
במקום אחר ולו בזוריכם: וק הזון
ווולו ויוושעו רביבים ולקוש לו היה:
ומקדשי תיראו: לא יכנס להר הבית
מקלו ולו במנעליו ופוסעיהן ופומן
שעל רגליו: ועוטף שיוב ומהידרכ
על המקדש: את שבתותי תשמורו
ויין בעריך הלקדש דוחה שבת: אל
תפנו אל האובות ואל הידעני: אל
וידעוני: זה פיתום הודעי ומשחיו
ידעוני: וכבדת פני חיה שמשמ
ידוע לתוך פיו והעמד ויכרכי: אל
תבקשו להיות עסוקים בכ: שיהא
תעסקו בזה אותם ויטוחין לפני
ואני ויתעב אתכם: אני: דעו אותמי
אותם ומחליפים ממי: ומפני שיבה ת
תקום: יכול זקן אשמאי: תל והדרת
פני זקן: אין זקן אלא מי שקנה ח
חכמה: והדרת פני זקן: ויראתו הדר
לא ישב במקומו ולא דבר בקומתו ל
ולא סותר את דבריו: יכול יעמוד ע
עמו מי שלא ראהו: לכך נאמ בו ו
וירות ואלהיך: שהרי דבר זה ומס
ומסור לב: לכל שלא עשוהו שוין מ
ומכיר בו אלא הזן וכן דבר הכתוב
לב נאמר בו ויראות: לא תעמד אלו
ונוגעות רגליה: לא תעמד לו אומש ת
היית עבד עב עבשין כאותה לאמר
תורה שנתנה ליפי הגבורה: כי גרי
הייתם: ואוב שכך יש תעוב ויחסך:
אוב מ' אלהיכם: אלהיך ואלהיו אוב: לא
תעשו עול במשפט: ואלו הנשפט
השני כאן המשקל והמשורה: מ
ולמוד שהמודד נקרא דיין: שאם מ
שקר במדה: הרי הוין כמקדן את
הדין: וקדני עון שעורי ומשוקץ חרב
ותעבה וגזרה לחמשה דברים הין
המזוזיפ ברין ומטוחו האורן ומחל
את השפ ומסלק את השכנה ומפל
את ישלי בארב ומנגה אותה ומיודעה:
במדה: זו מדת הדקן: במשקל מ
מישמעו: במשורה: זו מדת היבש
ולחו: זוכר שיעו: הן האשקלות שש

יט כ

ששוקלין בהכזיפה: היו זהת ת
היבש: והין זו: מדת הלח: ושר
הויעודי יותכם: על ואת כן: ויין
וכי הכחנתי מיעריכ בין טיפה
של בבד: לטיפה שזויעה של בטר
וכי העומן ליפרע נמי שטומן
ושיקולתיו במלח: להוציא את המיו
שיוכלין ומכרין: ואל בני ישלי העול
עושין על הילזהרות: נזות יומת
נכית דין: ואם אין כח בבית דין
עם האולן וכייעין יותם: עם של
שבעבד נכריות הוצין: עם שוב
שעתידין לירש את הוצין על
ויצות המו: יותן את עם: סנגוי
שלי: פוה יוכי מכל עסקי ועסקין
ם: בוש: ואו ביכבוד: שיוין כן
היכבוד נבריכ: כי ואחרון נתן ל
ומוך: לפי שכ ויעבד בנו ובתו
בוש: כן בנו וכן בתו ויצין: תל ח
כי ואחרון נתן ומוך: ומתן טמא
את מקדשי: כנסת ישל המקודש
כ: בשון ואין יחלו את מקדשי: ל
ואם העלם יעלימו: אם העלם כחב
אחר: כון שיעלימו כרבים הרבה
וכי העלמה סנהדי קטנה כון ש
שמעלות סנהדי גדולה: וכישפחתיו
ונשפחה שיש בה מוכס שוין לך ל
כולה ומוכסיה שכולם ויחפין עליו:
והכרתי אותו: לפי שכ נאמ
וכישפחתו יכול כל הנשפחה כי
כהכרת: תל אותו: אותו בהכרת: ואין
כל הנשפחה בהכרת: ואם מיסורין
אחרי המולך: לאחות שוב עו
שעבדה בכך ואפי אין עבודתה בי
כך: והתקדשתם: זו סריטת עו
ויהיו ואומו קיזו: לאחת ואחר מיתה
ואיש כו: זו סקילה: וכן כל מקום שנ
דמיהם בם: ולמדנו ואיש וידעוני ש
שנ בהם כאן יצאו אותם ומיהם
בם: ותשוטו שנ מיקדמו: כל דמו מ
כריאשון: אין נעבוד עו מיעטו ואין
הוצין שהוצו בם לעיניו שיהרגו: ואי
ואיש איש כי יקלל: אשר יענו
ואשת איש: תרט ואשת זכון: אחד
אשת שוין לכון קדושין: ועל זיוה
לאחד שוין לכון קדושין: אשר יענו

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0066

יות ושית רעהו · פרט לשות נגי ·
ורעע שיון קדושין ונגי · נות יוי
העיון · כ׳ וייתה היומוה כתוה ·
כתב · ויעה ויהו חנק · תכל שׁ נגעי ·
ומכלין זרע היוב כזרע הכן · משי
ושכבי אשה · ויכנים מוכחות שי
כשפורת · ישרפו אותו ואותהן יי
יותה יכול ולו ושתו הרישנה ·
ישרפו שהרי נשואה כחיתי ואין ל
עוסרה עיין · ויהו ושה ואוה הל
הכתובין כון שתיהן ויסוד שנש
שנשואה ויוכה ווי לכון שכאו על
חמותו ועל אוב חמותו · ויש ונוכות
שיוה · ויין כון יהו חמותו · ל
ומיי יותהן · אחת ונהן · לשון יוב
קורין יוחת הן · ואות הכהוה תהרצ ·
יוב יורב חטאו · בהוה ואה חטיות ·
יהו ומפני שכאו יורב תקלה על ל
ידה · לפיכך יולו הכת · תסקו · קל ל
וחולו ויורב היודע להכחיש בין טוב
ורע · ויורב תקלה לחברו ועשור ע ·
עבדה · כוינו · ברכר אותה · יולו יוב
תוכרין יות כל המיקומות · הרי קן
וחולו · ואה ויולנת שיוכין לין רואי
ולו שומעין על שכוותה ויורב ת
תקלה על ידי · ויורה תורה · השחת
שוחן · ולה · הוחשה יות חכידו ל ·
ודרכי חייב יול דרכי וייתה · על אה
כאה וכן · חסד הוון · לשון ורחמי ·
חיסודין · ומדרשו יוב תולו בין ב
נשוא ויהותן · חסד עשה המיקוב
לבנות עולמין ויימנו · שנ׳ ויומרתי עולם
חסד יבנה · העבה · גלוה · וכן כל שׁ
ערוה · גלוי הוא · והיו · יורדת בחיב
ושב רכר · כל זעוה · ויקצרת זע ·
וכן ויחוה · ויקצרת יוח · ויעבוה זו
נחלקו בה רכותי זו נשייקת שוכש ב
מוחתו ויקוב · ויש יולו זו הכעורב
עטרה · עברות יוחות יוכך · שנה ה
הכת כוחהרתן · לולד שהיחזר עליהן
כין על יוחות יוכך ומלו וין היוב · כין
על יוהיחזיק בין היוב · ואכל עברות ל
יושת יוחי יובין ואין הוחזר יולו על
יושת יוחי יובין בין היוב · עריים ·
כתרבו כלו ולך · ודולו לן הולך עריך ·
יש לן בעב קופן · יון לן בעב את ה
כלו בעב · נרה היון · השניסה החיות
ויוסה ומעדה היון · ורכותי ודשן

ויזכור כה העריוה כעדה · שהעריוה
והפורשת כה · ויות ויקרה העדה ·
ויוקין כב · קינתי בחיי · לשון ויישוב ·
פורם שהוון קין בחוותיו · והה ·
והסלתב ון הכהוה הטהורה לט
לטוויה · יון עריך לוי · בן פרה ל
וחמור שהרי ויוכרלין ונעריך הב ·
ולו בן טהורה לך לטוויה לך · בן
נשחט רובו של יוון ונשחט חיט ·
ומה בן רובו לחיט כחוט השערה ·
ושור הכלתי לכב לטמא · ויפור ·
ויוכרל יותכב ון העמיב להיות
לי · וב ויוכרלב אתב והב הרי ·
יותב שלי · ויוב לאו הרי יותב של
נטכד נינ וחפירין · ל אלעזר ן
שריה יוה · ויעין שלא יומד יורב
קינה בנפשי בכשר חייך יי ויכי
ויפשי לעטש כליב · וכל ויפשי
והה יעשה ויוכי שכשויב נד עי ·
תל ויוכרל יותכב ון העריב להיות
לי · שתהא הכלתי והב לשמי · פו
פורש ון העבירה ויוקבל עליו ילטת
שויים · כי יהיה בהב וגו · פון עומד
ויייתה · ויועלה כתב · עריב והתיוה
בסקילה · ויודד כלו התיוה בהכית ·
ושנגתו חטיות · וב כל חייב ויתו
שב נהן כתב ··

חלות קדושיב ··

ונזיר · ון הכהנב · יומר ויו
על הקטנב · כב יהרן · יכול חלליב
תל הכהנב · כב יהרן · יוב בעבי ת
מוויין כמשמע · כב יהרן · ולו בעבי
יהרן · לו יטוויו בעזיין בעד שא
שהולת בסך עזיו · ייעו ות ועזה ·
כי יב לשיורן · ויין שיורו ילו יוש
יושתו · הקרוכה · לרכות ירושה ויעט
לו היתה לגיש · ומשכב · לה יטוויו
ויעה · לו יטוויו בעל בעזיד להחל ·
לו יטוויו לישתו פסולה שהוו לל
ויחולן בה כעזרה עמו · וכן פשוטו
של מקדש · לו יטוויו בעל כשאול ·
בעד שהוו כתוך עזיו · שיש לה ת
קוברים שויינה ות ויעה · וכויעו
שיור יומדתי לך · ביותו שהוו לח
לחלל · ומכהונתו · לו יקרחו קרחה
על ות · והלו ישלי ון · הוזהרו על
כך · ילו לפי שב ניסוך ון עבב

יכול לין יהיו חייב על כל הישוב ·
תל בישוב · וילמדו ישלי ומכהניב
בעזירה שוה · נעול פון קרחה ועל
פישלי קחה · ויה כון כל הישוב כי
בושמע · כל ומקוב שיקרח מיושו ·
ויות לולן על ות · יול · פון על ות ·
ומות זקנב לו יקחו · לפי שב בישלי
לו תשחית · יכול ומקטו במוקט ומה
ומהיטב · לק עול · פון לו יקחו ·
שוויני חייב יולו על דכר הקרוי ב
גלוח ויש ב השחתה · וזהו תעב ·
ובבשרה לו ישרטו שרטת · לחייב
על כל שירטו ושירטון · שתיבה זו
יתרה היון לדרוש · שהיה ן ומתוב
לו ישרטו · ומב יודע שהיון שרטת ·
קדושיב יהיו · על פחב יקדשוק ב
בית דין לך · זוה שנמצה נעזית
ישלי הוספור לה · כעון חייבי כריתות
יו מזיד או נעלין · חלה שנולדה ון
הפסולין שבכהנה · כעון בת יולונה
ומכהן גדול יו בת גרושה ומחלץ ה
הדיוט · וכן שנתחללה ון הכהנה ·
על ידי כעות יהוה ון הפסולין ל
לכהונה · וקדשתו על כרחן · על יוב
לו ריעה לגרש הלקהו ויפרהו · קדוש
יהיה לך · נהוג בו קדושה לסתוק
ויושוע נפל רבר ולכרך יושוע ב
בפעורה · כי תחל לזנות · כשתתחל
על ידי זנות · שהיתה בת דיקת ב
בעל וירעתה יו ון האירוסין יון ל
ון הנשואין · וכשחלו נחלקו ברבר ·
והכל ומדיב שלשו רבר הכת בפעיה ·
יות יוכיה היו ומחלת · חלה וכותה
יות כבודו · שיוולי יורה שהו לך ת
יורך שהו גבל · לו יפרע · לו יבדל ב
פרע על יוכל · ויוזהו בדרון פרע ·
יותר ושלמיב יוב · ועל כל ומצות
ות · כיוהן הגדת · ון המקדש לו
יעצו · ויוצן תוך יוחרי המשה · ועבר
דשעו רבותי ניכון עוכהן גדול ומ
ומקריב יוצן · וכן ושמיע · יוב · יוב
ויתו יוכה ויומד · ויוע עריך לעשרך
ון המקדש יולו עבר עבודה · ולו
יחלל יות ומקדשי · ויוע ומחלל ות ת
יות העבודה בבך · שהתיר לן הכת ·
הין כהן הדיוט שעבר אוצן חלל · חל
חלה שלחה ומפסול כהונה · ולו ת
יחלל זרעו · היו יוב בשוו יושה יוחת

מן הפבולות זרעו ומעה חלן ומדין ת
כהונה: לחם אלהיו מן הפעודה קדשי ק
לחם בלי עבד לחם: חרוב שחוטמו ר
שקוע בין שתי העינים שכוחל שתי
עינים פוחת: שרוע שיוחד ויוכריו
גדול מחכירו עינו יוחת גדולה ויוחת
קטנה שיחין ורוכה מחכירתה: וון
נבן שורימוש בלע: שנשבר עינו שמ
ששרו ארוך ושוכב: וון רק יון תבלול
בעינו שיש בעינו רק שקוי טיילין:
כלע פס הנוטה כדוק שוליב: וון תבלו
רבר המכלכל את העין כמו חוט העינ
העושך מן הלבן ופוסק בסידון שהו
שנע הוידין. את השחור שקורין מ
פרומלין. והחוט הזה פוסק את השנ
ונכנס בשחור ותנע של תבלול ת
חילוף של חלזון שהוא רומה לתולעת
יוותן החוט. וכן מענהו חכמי יש
ישר בחומי הבבור. חלזון נחש מ
שעב: נגב ולפת. ויב שחין הכ
נגב: זו החרס שחין היבש ומב
מבפנים ומחזון. לפת: היון חזי
חזזית הוויבית. ולחה נקרון שוה
לפת. שהלפת והולכת עד יוכ ת
הוידה: והוון לח ומחוין ויבש ר
ומפוצה: שנ ונגב ובחרס: כשס
בשטוף נגב ויען חרס: קורון
לפת נגב. וכשהוון סחוך ויען
לפת קורין לחרס נגב: כך והסורש
בבמורות: ורוח ושוך. לפי התרנ
יורים פחדין. שמחדיד ומרוספין
שבגיב שון בתעתין. מחדין. סוח
נדי פחדין ישורגן: בן ושר בו
ווה. ורבות שיור ומוסיף: ווה בו
בשר ווה בו פסול. והי אוב עבר
ווון בשר: לחם אלהיו. כל ומוכן
קדוי לחם: ומקדשי הקדשים. ומון
קדשי קדשיה: ומן הקדשים. ומון
קדשיה קלים. ווה נמוך קדשי ק
קדשיה. ת"ק נמוך קדשיה קלים.
ווה לו נמוך חיבתי ומוך מקדשי
קדשיה יוכל בתוך. ווה. שהדי ומב
ליגבו שחמתר לחר שוכל ומשה ר
בשר הוילונים. ופל בחוה ושוון
שן שלוחיה לו יוכל שלו ויגבב
זר חולת בהן. לפך עוך קדשים

קליב. קך ונפוך בזכחיה: ופך ונל
הפרוכת. והזות שכנע הזיות שה
שנע הפרכת. ונון ומסך החיינן.
ושנהה הויבכו ליסתב. קך ונפוך
נפוך בהנכ: ונון יחלן יות ויקדשו.
שוה עכר עבדתו פסולה: ויהר ר
ושה יות הגיעה הזות ונון ויהרן ק
ונון כל בכר ישר. להזהיר בית דין עכ
הכהנים: ויעדרו. ויון עירה ונון כ
פרישה. וכן הזון ינוע ויעדרו ונ
ויוחרי. בזרו ינחור. יפרשו ון ק
הקדשים פמי טומאותם: ויפרו ק
ומקדשי בני ישר. ישר הכ ויקדש
ק. סרם הניקרבו ורשהו: ושר הכ
ומקדישים. ורבות קדשי כחנכ עכ
ונעגכ: כל ויש ישר יקב. ון קריפ
זו ונון ומכלה. וכן ויציבו שמומרה
ויוהרת יוכלות קדשים בטומאה
בלשון נגבסה: בכל קדש ולו תנגע.
ויהדרה ומוכל. ומירה רכותי בעיר
שוה. ווי ון פשור ונון שחייבו על
הנבעה. שהרי נוון פרת על הא
הוכילה בעי יות יהרן. שיתי. כרי
כריתות זו ועל יו. ווב על הנבעה
הייבו. ולו הויבך לחייבו על היוכל.
וכן הוון נדרש בתור כהנכ וכי יש
נוגע חייב: יוב כן ויה תל יקרב: ק
וישיכשר ליקרב שוין חייבין עא
עבדו ומטרה טומאה ונון יוב כן ת
קרבו ויתעריו. וכב תעורר שלש ת
כריתות הטומאות קדשים ויה כפר
נדרשו כוסכת שבועת. יוחת ולכל
ויוחת לפרש: וטומאותו עליו. וטומ
הוורע עבדו. יכול בנשך הכת ומדבר.
וטומאתו עבדו. וטומאתו של כשר
עליו. ובטהור שאכל יות הטמין ה
הכת ומדבר. עד. מיכך ומרשעים יה
אותה ולר. שכבר שטומאתו עוהך
ומעט הכת ומדבר. וחזו הוכם. שיש
ון טוהה בטבילה: ונפרתה. יכל ר
ויעיר זה לשר וה יכרת ומקדיש ר
ויתיישב במקום. וחר. הלו אוב ל
כל ומקוה: בכל טמין נפש. מיי
שנטמין בבית: בכל שרץ יקשר
יטמין. ון כשיגרן הדאי וטמין
נבעלה: או ביולה. בית ישר

יכוהין ון. כשיעורו לפמיו. וזה ו
מית: לכל טומאותן. לרכות עונב
מב. וזכה ומה ויולרת: נפשו יוש
תגנב בו. ביוחר מן הטמויב הל
הלון: ויוחר יוכל מן הקדשים ב
עדש מבחות. בתרומה שוחתר
ויוכלה כהעבב שוש: נבלה וט
ון יוכל. יום. ועבין הטומיה ה
הזהיר כון. שוכב יוכל נבלת שן. ב
טהור שוכין לה טומיה ומבב ומש
מלו יוכלה בבית הבליעב. יוסר ל
ויוכל בקדשים: ושוהרו יות ומשמר
ויוכלו תרומה בטומיה: ויתו כ
ויהרע שהוא כמיתה בידי שמים: ון
יוכל קודש. בתרומה הסת מדבר.
שכל הטבין רבי בה: תשב בהן
ושכיר. תשבו של כהן ושכירו ל
לסיכך הוון נקוד פתח לפי שהוון
רפוק. ויזהו תושב. זה נרעב ש
שקבי ון עד יוכל. ויזהו שכיר זה
הקבי קבין שכתב שיוצאו בשש.
וכו הכת לשיכך שוין נוכו קנ
ויורוכו ויוכל בתרומתן: וכהן כ
יקנה נפש. עבד כבוב שנעכו קנ
ון: ויליד ביתו. ויון בבב השפחות.
ומשת כהן יוכלת בתרומה ון הל
טהור בביתך וגו. בספרי. ויוש
זר. אלו ולישר: שלמנה ובבושה ון
הויש הזר: וחרע ון לה ומהבו ל
ושבה וגו. הון יוב יש לה זרע ומ
ויהבו מוסרה בתרומה כל זמן שר
שהזרע קייב: וכל זר לון יוכל בו.
לון כון ולון להוציאו יות היוכל שון
שמותך בתרומה: ל"ת יומרתם ל
ולון יובנות: כי יוכל קודש. תלוג.
נתן לכהן יות הקודש. רבר הרון
להות קודש שויבנו פורע ון ויפ
ויעבת. ולוג פרות של חולין והן
נעשין תרומה: ולון יהלל וגו לחל
והוכלך לזריב: והשיבון יותם.
זה ואחר וישלשה אותב. שהיד
ישמעאל רורש בתורה שומרבי
בורה עיבמו. וכן בוב ויולות יהי
נזרו יבין יותו. הון מבאין יות

עינכם וכן ויקרב יוחנן בשנת הזו
קברו את עשיו וכן נרשם בספרי ב-
עדיהם היוצא הרי עלי נעמתם ה
היוצא הרי זו לריעותכם הביאו רבי
הריעות לריעות יותכם לפני שיהיו
לכם לריעים ופיימינט בלע"ז וכיוצא
בהן הרי הריעות תעיב זכר נפש
נפשכם ובעזיב יוכל בעצות העני
ירין יריך תחת וזכרות ואינו נפ-
נתסל בריוב יוליו בחברון יורי לפני
והתליון בדיבורו עגרת שב רבי ש
של עגרון כלשו נקבה שלשו יהיו בו
יום של עגרת יום שבור יהו יהיה
חרוץ ריש של עץ שנסרק יוו מ
נפגב שפתו שנתגדרה יוו נסרקה
יבלת ווידווה בלע"ז גרב ורן חדדית
וכן יפת ולשון יפת בר ולשות ש
שלישון שיוחזה בו עב יום הדיח
שאין לה רפואה לו תקריבו שלש
פעמים להזהיר על הקדישן ועל
שחיטתן ועל זריקת דמן ושש
לו תתעב מהם איזהרת הקטרתן
מרוע יכול נדב ואביהוא קלוט
מסותין קלוטות נרבה תעשה
יותו לבדן הכתוב ולעבד לומר לכן
יריע איזה הקדש הוא לריעות הוי
יום זה הקדש חזכה ומעך ומע
ועתיק ופרות בניצים יוו כבד ומצו
ושעך ומעוכן בניצן כבד כתות ב
ניצים כתותן יותר מזעך נתיך
תלושין ביד עד שנתפקו חוטין ת
התויין כהם וכל נתוכן הב מעך
הכים והכים לו נתלש ופרות ב
כרותן בכלי ועדין בפים ומוריב
לו תעשו רבי זה לפרם שוב ת
בהמה וחיה ואפילו טמיאה לך בר
נאוה ביוריעכם ורבות כל ושר מ
מורין שמי ויפתר יום שלו בפר
ניטלו על הסירוס אלו בורין מ
שהרי סירוס חובת הגוף היה ר
וכל חובת הגוף מהב בין כורין
בין בחויה לורין ומיד בן נבר יב
שהביאו קרבן להקריבו לשו
שויב לו תקריבו יוותו בעל ת
יום ומעם שלו מוסרו בעלי ת
ויומין לקרבן בני נח ולא בן ת

והחוכרי יום זאת מהגות בכוזה ס
שכשרות יום על הוזבח לו תקרי
וכל תעוזה תקבלו ומהם לכך עוה
ומעלה איש איש ומכות את הגיב
שעודיב עדיב ונדבות פישר ולא
ושחתם חיבולהון לו יריע לפני
עליכם כי יוד פרט ליועצו רופן
אותו ואות בנו מהב בנקבה ומפר
לשחוט היום והבן יום הסת ואינו ס
מהב בהבריב ומיתר לשחוט הבן ס
והום יוותו ואות בנו יוב בנו ואותו
ושמרתם לריענכם תזכרון תחילת
ובחתכם הזהרו שיהו לריעון לכם
ומהו הריעון כיום ההוגן יעלו יום
תשחטוהו על ידת לוובלו ומחר
שאם תחשבו בו מחשבת פסול ל
לו יהיה לכם לריעון רבי לריענכם
לריעתכם מכאן למתעסק שמגוף
בשחיטות קדשים ומעם שפרט ל
ואוכלין לשני ימים חגר ופרט לשלי
כיום יוחד שתהיו זהירה על ידת ל
ואוכלו ממנו כיום ההוגן יאכל לו
כדי להזהיר שתהיו על ידת כן שאם
לא יקבוע לה זמן אוכלה כפר מתי ל
ובשר זבח תודת שלמיו וגו עוב יי
רבי מאי נעד על הרבר וגו יקל מעבד
ושמחתם זו הריעוה ועשיתם זה
המעשה ולא תחללו וגו לעבור על
דברי מידרון ומשנתי שב ולא תחללו
את שם קדשי זה הלו ונקדשתי
יוסור עונך וקדש זות שלמי יכל
נחידי הלו בתוך בני ישל ובשהו
מוסר עונו יזכור על ידת לוזכר
שכל המוסר עונו על ידת שעשיו
לו נס יון עושין לו נס שכן מיב
נחנכה וחכדיון שלו ומסרו עצין
על ידת הנס שלא חן לו דיב להוי
לך וגו ויעל ולא ויעל ירים ליהוה
וגו המוציא אותכם על ידת לי אב
יהי עזרן לשוב שכרו רבי לו לבי
ישל מועדי יי עשה ומועדות מ
שיהו ישל ולוודיב שמיעבדין את
השנה על ידת שנעקרו מיקומן
לעולת לילו ועדין לו הגיעו לירושלים
ששת ימים וגו יה עבדין שבת א
יום ומועדות לריך שכל המיחל

יות המיועדות ועדין טרילו ויחלל ס
יות השבת וכל המקדיב יות המועד
עדילו ומקריב יות השבת זוה ומו
מועדי יי ומעלה הוו יום בעיבור
השנה וכאן הוו מדבר בקידוש ר
החדש בין הערבים וששת שעות
ומעלה פסח ליי הקרבת קרבן
ששמו פסח והקרבתם יושה
ליי הם המוספין הומידיב גבי
בפרשת תינחם ומה עומד פון
ומך שאין המוספין ועבדין ס
זה יות זה והקרבתם יושה ליי ס
וכל ומקום שם אין פריב הפן עלה
אב אין פריב ומריב הפן בשריב
כל מקום שב שבעת כאן שב ס
דבר הוו שבוע של ימים שוב
שיטיינו בלע"ז וכן שמונת ימים
ששת חדשת שלשת ומלוכת
עבודה ואפי ומלוכות החשובות
לכם עבודה ועוך שיש חסרון כ
פס נגעלה שלהם כעין דבר הוו
האוב כך הבעלי ויתות כהבב ס
רקעני יכול יופי חולו של מועד ס
יהיו יוסור במלוכת עבודה כלו ר
ומשית קיבלכם שתהיו ומשונה
לקיבל עומר עשירית האיפה וכך
היתה הוגדה שב ויחדו בעומר
והבל כל תבשה ומוליך ומכיון ר
ומעלה ומוריד ומוליך מוכין ומעב
רוחות ומעלה ומוריד לשעור טל
טלית רעיה לריענכם יום תקדיב
תקריבהו כמשפט יהיו לכם לריע
ומחרת השבת מחרת יום טוב
הריאשון של פסח שאם אותה יום
שבת בראשית יוביל יורע ויחזה
ועשיתם בבש חובה לעזר הוו
בן ומינחתן ונסכיהן שני
עשרונים כמולה היתה קלי קמח
העשוי מרסול כך שנוישבשין יו
יותן בתנור ברחל הן קליות שע
שקולי גלגיוש כלע"ז בכל מעשות
נחלקו בו חכמי ישל יש שלודו
מכאן שהחדש נוהג בחויה לוב
ויש אומ לו בן יום לוביד שלו ב
ניטלו על החדש ולו ולאחר ירוש
וישיבה ומשכיבתו וחלקן ומחר

שלו שחיטה

15, השכת ומיחרת יהב טוב: תמימות
תהיינה ׳ שבת שמחתן ומועד וכבר ׳
שיהב לן כן ויהן תומיהת: השפת ה׳
16, השביעית ׳ נתרן ׳ שבועתין שכיעת:
עד ומיחרת השטע השביעית ׳ תר
תספרון ׳ ולן עד כהן ׳ והב אורבעיב ׳
ותשע יתיב: חמשיב יהב ׳ והקרבתם
ומנחה חרשה ׳ כהב החמשיב תקר
תקריבון ׳ ומנחה חרשה ׳ היו המנח
החרשה שהובאה מן החרש ׳ והב ז
תהוה ׳ הרי קרבה ומנחת העומר ׳ מן
היו כשהור כל המנחות שהיו בוה
17, מן השעריכם ׳ ומשובתיכם ׳ ולן מהו
מחויבה לאורין: לחם תנופה ׳ לחם תנופ
הוורם לשם גבוה ׳ וזה היו המנחה
חרשה העומרה ומעלה: ביכוריב ׳
ומשובה לכל המנחות ׳ יהן ומנחת קר
קנאות הבאה מן השעריכם ׳ לן תקרב
18, מן החרש קודם לשתי הלחם: על ׳
הלחם ׳ בעון הלחם ׳ חובה ללחם ׳ ומנ
ומנחתם ומסכהם מישפט ׳ ומנחה
ומסכיהם המיפושיב לכל טהורה בפר
בפרשן ומכיב שלשה עשרונים ׳ ב
שב עשרונים לאיל ׳ ועשרון לכבש ׳ ה
היו המנחה: והמסכים ׳ חציי ההין לא
לפר ׳ ושלישית ההין לאיל ׳ ורביעית
19, ההין לכבש ׳ ועשיתם שעיר עזים ׳ ל
יכול שכעה נכשיב ׳ ושעיר המוריב
פון כשאותה מקריב ׳ ויהן פריב ואיל
מיהן הם ׳ אחר מיעטה ׳ ולן לעיכן
ואיל לעיכן ׳ ולן קרבו בעון הלחם ׳
20, ולן למוספין ׳ והכי הכהן אותם ׳
ילמד שטעמן תעשת חייב ׳ יכול
כמן ׳ תל על שפ בכשיב קודש יהיו ׳
לפי ששאר יחיד קדשים קלים הוד
החזק לון כשאר עיכור ׳ שיהו קדשי
22, קדשים ׳ וכחוערכם וגו׳ חזר ושנה ל
לעבור עליהם כשעי לאוין ׳ ולן אמר
אסרימי ר׳ יוסי ׳ זה ראה הכתוב ל
ליתנה בומיעט הרגליב ׳ פסח ועצרת
מכהן ׳ ראש ויום הכפורים והחג
וכהן ׳ אחד שכן השתן לקט שכחה
וקמוה ומעשר עני בריאין ׳ ויעלה מ
עניו הכתוב בזמן המקדש קיים
ומקריב קרבנותיו ותנכו ׳ תנכוב אות
חטאתם ׳ והם יקחו ואין לך ל
42, שטעשוי ממין קליעה: האזרח ׳ זה

יזרח כישר לרבות הערב: בי נסו
בסוכות הושבתי ׳ עגב נבוד: עו יות
2, בני ישר ׳ זו פרשת הערות ׳ ופרשת
וזותה תעלה לו נעומרה יולו עלי
כדר ולזוטת המשכן לפרש עזר
המנורה ׳ וכן ושמר ׳ וזותה סופך ל
יזות בני ישר עד ך: שמן זיתך
שלשה שמנים יוצאים מן הזית ל
המשוחן קדוש זך ׳ והן ומפורשין ב
מנחות ובתורת כהנים ׳ תמיד ומלה
ולילה ׳ מלו שלה תמיד ׳ ומינה מלו
3, ויוב יהן יוב: פרוכת העדות שתצב
הזכרן שקרוי עדות ׳ וכפורת הישהו
עד גר מערכי שהוו עדות לכל פרי ע
עלם שהשכינה נשרי שנתק בה מ
שנק כמדת חכמותיה ומנעה היה
ומתחל וכה היה מסיב: יערוך אותו יהוין
ובני 4, ומצב עד בקר ׳ עריכה הדיוה ל
לזדת כל הלילה ׳ ושערו חכמיב חיב
מן שנק לכל נר ונר ׳ והן כדי ומתילו ל
לילי תקופת טבת ׳ ומזה זו הוקבעה
להב: המנורה הטהורה ׳ שהיו זהב
טהור ׳ ולן על טהרה של ומירה שה
שמטהרה ומדשנה תחילת מן היום:
שש המערכת ׳ שש חלות המערכת 6,
השולחן: השולחן הטהור ׳ של זהב ט
טהור ׳ הלן על טהרו של שולחן שלו
יהו הסמכין מעכבין אות הלחם ועל נבי
השולחן: ונתת על המערכת ׳ על כל ל
אחת ואחת ושתי המערכות ׳ הכי 7,
שנ בזיכי לבונה נתן קומין לכל ל
יחת ׳ והיתה הלבונה הזאת ללחם
לזכרה ׳ שורין מן הלחם לקבוה כלו
ולן הלבונה בקטרת כשמקטרין כל
שבת ושבת ׳ והיו לאהרן ללחם ב
שעל ידה הוון בזכר ומעלה קרומין
שהיון ומזכרה ומנחה ׳ ויצו בן יושה 10,
ישראלית ׳ והיא בן יעו ׳ ל לוי ויומר
ויעלוו יעו ׳ ל ויוצ ויפרשה של
ומעלה יעו ׳ ליקלב ויוצ ביוב השבת
יעבבו ׳ יכך המלך ליכול פת חמה
בכל יוב ׳ שיהו פת יבשת של תשעה
תשעה ימ בתמי ׳ ומתניל יומרה ל
ויבת דינו של משה יעו ומחוייב ׳
מי ליטע יהלו בתך ומהנה בן ׳ ויצ
אמרו לו מה טיבך לטון ויצ להם

ומבנות דן יגב · יומרו לו ויש עד
ידעו באוהלות לבית ומוכתב סל נפש
לבית דינו של משה ויעצו ויחקרו
עוד ובדקו · בן איש ויענו · הוון
המיעדי שהרתך משה · בתוך כנ
ישר · ומלד שנתעבד · ויעבר במחנה
על עסקי המחנה · ואיש הישמעאלי ·
זה שכנגדו שמיחה בו ומטעיהלו ·
וקב · נתרע · ופריש · שנקב שם ה
הנפרש ובירך · והוון שם המפורש
ששומע כפיני · ושב ואמו שלמית
בת דברי · שכתן של ישל שפירסו
הכת · ומ שהיתן לכהה היתה זונה ·
שלומית · דהות פטפטה · שלם עלך ·
שלם עלך · שלם עליכון · ופטפטות ·
מדבריה ושוותות בשלום הכן · מת ·
דתי · ואמרה לן · מקבר שהרשע ·
גרה ואמו גשרי · גשרי שנטרו · פי
מיעון כו · ואתו ואהליאב בן אחיסמ
ואמרו לן · שכח לן שכח לאובין ·
שכח ומשפחתו · שכח ושבטו ·
ויניחהו לכרו · ואין הענין המקוש
עון · ששניהם היו בפרק אחד
ויודעין שהמיקושש במיתה · שנ
ויחלליה מות יומת · אובל אין עומ להב
עוין ויתה · לך עומ פ לון פרש
ויה יעשה לן · ואבל במקל הזה אומ
לאמוש להם · שלא היו יודעים מה
חייב מיתה אם לאו · השומעים ·
אילו העדים · כל להביאן אות הדיינין ·
אות ידיהם · אומ לן רמך בראשך זולי
אנו נעשיב כמיעתך שנאמת צדמת
לך · כל הערה · כמיעמד כל הערה · ולי
ומפון ששלוחו של אדם כמותו · ונש
חטאון · בפרט · כשאין התריאה · ועקב
שם וגו · ואינו חייב עד שיפרש ·
את השם · ולא המקלל בבירור · ואיש
פ יכה וגו · לפי שנ ומכה איש אין
לי אלא שהרג את האיש את האשה ·
וקטן מנין · תל מ יכה כל נפש ק
יעקב בו · פרשו וכותב שנאמר ב
נתינת דמים ממש · אלא תשלומי ר
ממון · שמין אותו כעבד · לך מה
בו לשון נתינה · ומכה בהמה ישלמנה ·
ומעלה דבר בהמה · שנ ומכה
נפש בהמה · ומפון דבר כעשה מה

חכורה · ומכה אדם ומת מפיל לון
הרגו ולון · עשה בו חכורה שלון
נומ כון נפשו · ומכה ומכון הכתב
ודבר · ומו להקישון במוכה בהמה ·
וה ומכה בהמה ישלמנה · ומכ
ומכה ונחייב · פרט למסה לאחר ומית ·
לפי שמיצינו שהמוקלו לאחר ומיתה
חייב · הועלך ומ מוסה שפטור ·
ומה בהמה בחיבה · שומפ אין חבלה
ומן תשלומין · ומה מוסה ומכן ומינ
חייב עד שיעשה בו חכורה · כי אמ
ומ אלהיכה · אלהי כולכם · כשם שומנ
ומייחד שומי עליכם · לך ומנ ומייחדו
על הגביה · וכבי ישר עשו · כל ומעשה
המומרה בפיקולה כמקום ואחר · חמ
דחייה ורגימה ותלייה ··

חלק ומלוך ··

בהר א ויר ומ משה בהר סיני ·
וה עניין שמוטה ויבל
הר סיני · והלון כל המיעות עומדו ומ
ומפיני · אלון וה שמוטה עומדו כלל
כלותיה ודקדוקיה ומפיני · ומן ·
עומדו כלותיהן ודקדוקיהן ומפיני ·
לך שנייה בתורת כהנים · ועניה ל
שכך פירושיה · לפי שאין מיניע שא
שאליות קרקעות שנשע בשביעית ומ
ומוכר בשנה תוה · ומדע שכלום
שכלותיה ודקדוקיה נעמדו בסיני ·
ומן הכתו ומלד כאן על כל ומכור ומ
ומיכור שמעמ ומשה ומסיני היו כו
כולם כלותיהן ודקדוקיהן וחזרו וכ
ונשנו בערבות ומואב · שבת ומ שב
ומ · כשם שכ כשבת בראשית · יהיה
לוריע · שדות וכרמים · ומן תזמור · מ
שקוצצין זמורותיהן · ומן תכסח ומ
ומ קוצצם כסוחים · שלוקה נוש כסוח ·
את פסיח קינוכ · ופליג ומן זרעתה
והיו יעמוה מן הזרע שנפל בה מ
כעת הקיבר הוון קרוי פסיח · ומן ב
תקיבר · להיות ומחזיק בו בשוור ב
קיבר · ולון הפקר יהיה לכל · נדיך
שהפרשת והעזרת בני אדם מהם
שלון הפקרתם · ומן תביבר ·
ויכך גויבר ומותם · ולון מן ההפקר ·
והיתה שבת הארץ וגו · ועוד שנומ
שנומרתי לך שהוון ולסור ומן בנוסל

וכשתגיעה יוסחתיב לך · ולון שלון ת
תעזוב כהם כבעל הבית · והכל יהיו מ
שוכב בו · ותה ושכירך ותושבך · שה
שכת הארץ לאוכלה · מן השבות ותה
ומכל · ומי ותה ומכל מן השמור · לך
ולעבדך ולשפחתך · לפי שב ומכל אפילו
עמך · יכול יהו ומכורים לעשידים · תל
לך ולעבדך · הרי בעבים עבדים ושפח
יומוריכ · ולשכרך ולתושבך · אלו הג
הגרים · ולכהמתך ולחיה · אם חיה
ומכלת · בהמה שמחונדה עבר ומכל
שכן · תל ולבהמתך · מקיש בהמה ל
לחיה · כל מוך שחיה ומכלת · הומכל ל
ולבהמתך ומה שומספת בבית · מה ל
לחיה בשדה · מה לבהמתך בבית · מפני
השכיב · שמיטות השנים · יכול יעשה
שכע שנים רציפות שמוטה · ועשה
יכול יחריבה · תל שכע שנים שכע
פעמים · הוי כל שמוטה ושמוטה פ
כמוה · והיו לך ימי שכע שנים · מגיד
לך שומעם שנים עשית שמוטה עשה
יכול אפילו ארבעים ותשע שנים · פ
ופשוטו של מקרא יעמוד לך חשבון
שעת השמוטות ומספר · לרבות ימ
ותשע שנים · והעברת קול תרוע
קול מחצה · לשון הכרזה · כיוצ הכ
הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכ ·
יכול תקיעה של ומוש השנה אינה
רומה שבת בכל ארצכם אלא בבית
דין בלבד · וקדשתם בכיסתה מקדש
ומה בבית דין ומומ וקדושת הי
השנה · וקראתם דרור לעבים עבדי ·
מן נרעע · מן שלא כלו שש שנים
וישתמיר · ולי יהורה וזה הלשון ע
של דרור · מגיד בה דרייען כו · כלו
שרר בכל מקום שהוון רוצה ואינו
נרשות אחרים · יכול היו שנה זו ל
מוכרת ומשוך שנים · נקנת שה ל
לכה · וזה שמה יובל שנה · על שב
תקיעת שופר · ושבתם איש אל א
ומחוזתו · שהשדות חוזרות לבעליהן ·
ואיש אל משפחתו תשובו · לרבות א
את הנינע · יכול היו שנת החמשים ·
יה תל לפי שנ וקדשתם כו · כיוצ
בראש השנה ובעשור כתיב · את שי
עיריה · את העבים המשומריכ ·

ומשנתינ בכ כיום הכיפורים ואילך תעבירו בעשור לחדש השביעי אבל בעשור לחדש הרביעי תעבירו בעשור לחדש החמישי ואילך תעבירו בעשור לחדש הששי ואילך תעבירו בעשור לחדש השביעי ואילך תעבירו בעשור לחדש השמיני ואילך תעבירו בעשור לחדש התשיעי ואילך תעבירו בעשור לחדש העשירי ואילך תעבירו בעשור לחדש האחד עשר ואילך תעבירו בעשור לחדש השנים עשר ואילך תעבירו בעשור לחדש הראשון ואילך תעבירו בעשור לחדש השני ואילך תעבירו בעשור לחדש השלישי ואילך תעבירו בעשור לחדש הרביעי ואילך

כה

יובל כויר יותה יות הישפקייב כשב
שנ כשכיעית כך עוה ביובל נגיעוו
שתי שעב קדושות כוזכות זה זון
שנת יורבעיב ותשעו שמטה ושנת
החמשיב יובל קדש תהיה לכב תהי
תופסת דמיה בהקדש יכול תיעוי הא
היו לחולין תל תהיה בהויתה יהיה
יון השדה תעוכו וע על ידי השדה
יותה יוובל יון הבית שוב לה לחיה
יון השדה יותה יגרך לכשר יון הבית
כשב שנ כשביעת ק עוה ביובל תי
תשובו ויש יול ליחוזתו והי כבר נמ
עוה ושכתב ויש יול ליחוזתו יאו לא
לוכות יות הגוכר שוהו ועגד בו וק
וגאלה שחוזרת ליובן כוכו וכ תמכ
לפי פשוטו משמעו ועד יש רשה ל
ויכיו כשותהיו גוכר וכור לישל חברך
תל וכ תוענו וממכר לעמיתך ויכור ל
ויכיו יוכ בות לקשת קנה וליישל תל
יו קנה ויד עמיתך יול תוט יד יוענ
ויכיו כוספר שנב יוחר היובל תקנה
זהו פשוטו ליישב הוקדיו על יוופט
על הוועוה כו להדיר כשתיכזר יון
תקנה קרקע דעב כוה שנב יש עב
היובל ולפי השנב ותבואות השרה ל
יזכור הגוכר ויקנה הקוה שהדי מ
פעו להחזירה לו בשנת היובל ואפי
יש שנב ויועטות וזה גוכה בדמיב
יקריב הרי נתעוה ויקח וגם יש שו
שנב ונרוכות יובל ממנה תבואות ל
הרבה ויעריך לקמתה לפי הזמן זהו
שכתו כוספר שני תבואות לפי מ
ובין שני תבואות שתהיו עומדת
בד הלוקח תגכור לו וכבו דשו מ
ובין שהגכור שדהו גוכו מתוך ל
לגאול פחות וישתי שנב שתעמוד
שתי שנב בור לוקח גיוב ליוב ואי
ואפי יש שלש תבואות בעוקץ שנב
קצר שגיטה לו בהקדישה: ולו תעו
יוש יות עמיתך כגון החזיר על אח
יוונות דכריב שלו יקנט יות חברו
ולו ישיוון עיגה שוגיבה הנקנת לו
לפי דיבו והעותו של זה הוועץ וגם
תוע מי יודע בגם טובה נתבותני
ויראות מאלהיך היורע והחשבות וכ
דבר הנסתר לגם שיוון מכור ולו גוא

כה

כוריון עוה בו וירשות ונוהיך: ומכלת
ושוכע יון בעוך הגעיב תהי בו ס
ברכה: ולו נאסוף גול הבית יות תבואתי
קצר יין ופירות האילן ופחתם הפלי
ואולהם: ושלש השנב ולקעת השמ
הששית ואכלתם עב ישן עד השנה ול
ושכיעית ושמיטת שיזרעו שמיב
מוחשון ויקצרו בגכן עד השנה ב
התשיעית עד חג הסוכות שלו תא
תשיעית שהוו עת כוו תבואתה של
שוניעת לעוך הבית שכל יחות הלי
היו קברעת כשדה וכתעדי הוו ב
עת הוסיף לכית ופעדים שהיתה
יבריכה לעשות לאורכו שנב נששי
שלפב השמיטה
השביעית שהן בטלין ומש
ועבדות קרקע שת שנב ויעשות
השביעית ויובל ומקדיו זה עומד ב
כשיור השמיטות כגון: והאורגין או
תיכר ליעריתות ליתן ליוו על חומת
שדות לבעלב בזמן שלוו יהא הלוקח
כוכשה: ב לי הארץ יון תרע עבוד
מה שאיכה שלך: ליעדיות לשפיקה
ויכירה שפוקה שלוית: ובכל יורין
ויחזיתבב לרבות כוהכם ועבר עברי
ודבר זה לשמש בקדושין בפרק מ
ויושון ולפי פשוטו כמוך עב הוא
על הלוקדיון של יוחיד שהמוכר אי
ויחזיתו ראשוי לגאולה ואחר שתי מ
שנב יון הוא קרובו ויון הלוקח יכל
לעבב: וכי ימיך ומוכ ויולד שיון א
ואב ראשוי ואכור שהכן יהיו מתוך ב
רוחק עבב: ויוחזיתו ולו כלה ליחיד
דק אורין שישויר ואב לעשות שדה:
וגאל יות ליממכר יוחיד ויון הלוקח יכו
לעבב: ויוש כי לו יהיה לו גיאול ולפי
יש לך בשר שיון לו גיאוליב יהיו גאו
שיוכל לגאול ואוכרו: וחשב יות שני מ
מוכרו: מה שנב היו עב היובל ק
וק וכמה ויפחתה לו ק וק עמיד
היתה להחזירה ביובל גייעות קונה
וספר התבואות כפי חשבון וכל שנה
וכלת יוחה שלש שנב או ארבע הו
והיעו ויוהין מן החשבון ולו הוחזר
וחזו והשיב יות העודף לפני הלוקח

כה

על היובילה שיובלה ויתעב לוקח
לויש שמכרה לו הגוכר הזה שפו
לגאולה: לפי השיב לו: ומכון שיוציע
גיאול לחיצוין: עד שנת חוכב שלו
יכנס לתוך יוחה שנה כלוב שהיוב
ושמוט בתחילתו: בית מושב עיר
חוומה: בית עבר המוקפת חוומה ול
ויירות יהושע בן נון: והיתה גאולתו
וק: לפי שב בשדה שיכול לגאולה ול
משתי שנב וילך כל זמן שיריצה
וכתוך שתי שנב הישוובב ויוב יכו
לגאולה: הוירך לפרש בזו שהוו חי
חילוק: יום ויה לגאול בשנה ראשוה
גאולה: ויפוק ואילך ויוב גיאולה: והית
גאולתו של בית יוכב: שנה תמימה
קרויה ימים: וכן תשוב הנסרה אותו
יוכב וגו: וקב הבית ויעריותה: ויעו
מכוחו של ומוכר: ועמד בבתו של קנה:
וכתי החיצים: כתרבץ פיגדיים: עב
עיירות פתוחות ואין חוומה: והרפה
יש בספר יהושע: העיב והיעריהב:
כויעריהב וכפיריותב: על שדה האו
יחשב: הרי הוו כשדות שנאמרו שד
היובל ויישוין ביובל לכעלים יום ואו
לגאולו: גאולה תהיה לו מיד: יום יוכב
שלם תהיה לוריב: יכול אם רבה הסת
אלא בלוקח ישלי שיקנה בית כעבי
הלויב: ובכל אלי שיקנה ויהו הבית
חלוט: תל ומשר יגאול מן הלויב אלי
אלי הגאול מיד לי גאול גאולת עולב

כה

יובל כויר יותה יות הישפקייב כשב
שנ כשביעת כך עוה ביובל נגיעוו
שתי שעב קדושות כוזכות זה זון
שנת יורבעיב ותשעו שמטה ושנת
החמשיב יובל קדש תהיה לכב תהי
תופסת דמיה בהקדש יכול תיעוי הא
היו לחולין תל תהיה בהויתה יהיה:
יון השדה תעוכו וע על ידי השדה
יותה יוובל יון הבית שוב לה לחיה
יון השדה יותה יגרך לכשר יון הבית
כשב שנ כשביעת ק עוה ביובל תי
תשובו ויש יול ליחוזתו והי כבר נמ
עוה ושכתב ויש יול ליחוזתו יאו לא
לוכות יות הגוכר שוהו ועגד בו וק
וגאלה שחוזרת ליובן כוכו וכ תמכ
לפי פשוטו משמעו ועד יש רשה ל
ויכיו כשותהיו גוכר וכור לישל חברך
תל וכ תוענו וממכר לעמיתך ויכור ל
ויכיו יוכ בות לקשת קנה וליישל תל
יו קנה ויד עמיתך יול תוט יד יוענ
ויכיו כוספר שנב יוחר היובל תקנה
זהו פשוטו ליישב הוקדיו על יוופט
על הוועוה כו להדיר כשתיכזר יון
תקנה קרקע דעב כוה שנב יש עב
היובל ולפי השנב ותבואות השרה ל
יזכור הגוכר ויקנה הקוה שהדי מ
פעו להחזירה לו בשנת היובל ואפי
יש שנב ויועטות וזה גוכה בדמיב
יקריב הרי נתעוה ויקח וגם יש שו
שנב ונרוכות יובל ממנה תבואות ל
הרבה ויעריך לקמתה לפי הזמן זהו
שכתו כוספר שני תבואות לפי מ
ובין שני תבואות שתהיו עומדת
בד הלוקח תגכור לו וכבו דשו מ
ובין שהגכור שדהו גוכו מתוך ל
לגאול פחות וישתי שנב שתעמוד
שתי שנב בור לוקח גיוב ליוב ואי
ואפי יש שלש תבואות בעוקץ שנב
קצר שגיטה לו בהקדישה: ולו תעו
יוש יות עמיתך כגון החזיר על אח
יוונות דכריב שלו יקנט יות חברו
ולו ישיוון עיגה שוגיבה הנקנת לו
לפי דיבו והעותו של זה הוועץ וגם
תוע מי יודע בגם טובה נתבותני
ויראות מאלהיך היורע והחשבות וכ
דבר הנסתר לגם שיוון מכור ולו גוא

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0072

ויצו ומכר כית הרי זו וגאלה יגאל
יוחרת. ואם לא נגאלה ויצאה ביובל.
וביתו חלוטו לחוק שנה כמית שלו
ישוב: כי ערי חצרים הינו יתחות
לו היו להם נחלת שדות ומגרש
ולוים ערים לשבת ומגרשיהם לפיכך
הם להם במקום שדות ויש להם
גאולה כשדות כדי שלוים יפקעו
עלותיהם נהם: וכי ימוך אחיך עמך
כי עברי הם. שטרי קודם לוים
ימכרו וימכרת עבד. בהסדוה טין
יש עבד לוכור. ולוי יעבודנו עד
יובל הלקח: לוי תעבדה בו בפרך
ומלוכה שלא לעבוד כדי לעשות לוי
תורה לו רחוק מות הכוס והוא ויצ
ערך. עבור תחת הנמכר עד שיעבו
שלוי תורה יוכל לוכור בדבר הא
לעבוד הא בהלה לעבוד בעבד הא
עבד. הרי הדבר הזה ומסור לבך.
לך עמך וירוות מלהיך: ועבדך ו
ושפחתך אשר יהיו לך הא תורה
הא כן מנה משתעבד: ומאת הגוים
אשר סביבותיכם. ולא שכתוב גבול
ארציכם. שהרי כהה ומורחה לוי ת
תחיה בהה כל נשמה: וגם מכבי
התושבים שבאו מפניכם ליכ
לישוב נשיב מוריעכם וילדו לכם
הבן הולך יחר היובל ויוצא בגלל לוי
תחיה כל נשמה. ולוי מחר לקנתו
ועבד: והתנחלתם אותם לבניכם. ו
והתנחלתם אותם לבעבם החזיק
בהם לנחלה לעולם בעבם ובחייכם
ולוי יתכן לפרש התחילה לבעבם
שהיה כן היה לו לכתוב והנחלתם
ולוי והתנחלתם. כא והתחזקתם
וכי תשיג יד גר ותושב עמך. ו
גבה לו שיעשיר ויקנה עמך ונמך
יחיך עמו. וי גבה לו שימכר ומיעט
ויקנהו עמו. עד ימי שנת משעב
ויוצאהו: ונשתחות גר. זה הגיו
כשהוא נושא ונותן עם הגיור. עם
והיות לו שנוים ולוחות. ולוי ת
לחטוב עצים ושואב מים: גאולה
תהיה לו ואין הבן תבחהו שיטרו
שהרי כל עגיו לו קנגו ולוי לא
ועברו עד היובל שהרי ביובל יצא
הוא ובניו ויש כשנת היובל.

ובגיי שתחת ידך הכת וגרכר וגר
ונעקב לו תכון עלו בעקיפין ומצ
חילול השם. ולוי כשהוא לעמוד יד
ירקון החשבון לפי הוצגה ולכן ט
שנה ושנה ינהה לו מן הגלגל. וזכ
היו עשרים שנה ונשלוכר עד הי
היובל וקמון כעשריים ונה. נוציגו
שקנה הגי עבודת כל שנה מנה
ומם שהה זה עמו חמש שנים ו
וכן ליצוא. יגהה לו הגי חמשת ל
וינכ. ויתן לו העבר חמישה עשר
ונכם. וזהו והיה כסף. ונוכרו בגי
בחספר שנים פגי שכיר יהיה עמו
חשבון הוצגה לכל שנה יחשוב כמ
טולו נשכר עמו כל שנה מהה ל
וינההו לו: ומם עבד רוטת בשנים ו
וגי. הגל כמ שפירשתי: לו ירדנ
בפרך לעיגיך. ואתה רואה: חוץ ומכ
עמון הגי חייב בגיוסת בגיו כשלו
כי לי בגי ישלי עבדים. שטרי קודם:
יוצ יל. להיכם. כל הנשתעבד בהם
גאולתן טולו ונשעבד ונגאלין: לו
תעשו לכם גולילים. כגיר זה המיסד
לגי. שלוי יוצא הוגל ורבי ויגלה ש
עגיות. יוצ. יוצ יגלה עגיות. הוגל
ורבי עשר ש. יוצ. יוצ יוצא עגי. ח
הוגל ורבי ומחל שבתות יוצ. יוצ
ומחל שבתות. לך עמך הוקדוגת
הלוי. ומם הפרשיות הלוי עוגרו
על הספר. בתחילה הזהיר על הש
השפיעית. ומם חומר ויוצר ומשר
על השביעית. ומם יוסר ומטלטלין
לך סוכך לו וכי תמכרו ממכר. לו
חזק בו ומם יוסר את עגיו ולו ריו
לישר. ומם לגי: ומכן ונשבתת. לש
מסגי. לש ושכחתי לפי. שומכסין
את הקרקע ברעפת ומבגיו: ל
להשתחוות עליהן. לפי שהשתחוי
בפישוט ידיה ורגליה. ומורה ל
תורה לעשות בן חוץ לן הוקדש:
יוצ יל. עמון עמך לשלם שמר!

חקות סהר.

ומם

בחוקותי תלכו. זה ל
קיום המיגות כמ
כשהוגו מוכ יות ויעגתי תשמרו.
הרי קיום הגיגות ומוכר. הגו גזה ל

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0073

יובי ויקיים וזכרתי בחוקותי תלכו ושמרתם
שיהיו עוסקים בתורה ומיצותי
תעשוהו. הוו עוסקים עלי ואני אשמור
וקיים: נעתה. משעה שאוכן ואלך בב
ורכ ומצות בעלי שמחות וכלילי
יופי טוכים: ואין השדה. ואילו אילנ
כרך ועתיד לתת פירות: והשיג ישי
את בציר. שיהיו הדיש מרובה ואת
שוקים גו עד עת הבציר. ובציר
תעבירו מב שמת הישן: והוכלתם ל
לחמכם לשובע. ואוכל ידיעתו והוא מ
ותשבתם בלזעי: ונתתי שלום בארץ. שא
שאיש תאומרו הרי מאכל והרי משתה
יום אין שלום אין כלום. הלז ונתתי שלו
בארץ. ויבין שהשלום שיקול כנגד הכל
וכן הוא אומר. עושה שלום ובורא את
הכל: וחרב לא תעבור ארצכם. אין יכ
יעבור לשון שלום לשון מלחמה. אלא אי
יופלו לעבור דרך ארצכם ותדעינה:
לפניכם לחרב. וישם בחרב רעהו: ורדפ
ורדפו מכם חמישה ומאה ומאה מכם
רבבה. וכי כך הוין החשבון. הלא
לו היה יעבך לומר. אלא מאה ומכם
שנים יגופים ירדופו. אלא אין דומה
העושין העושים את התורה ומחזקים
העוסקים את התורה: ונתתי אריבכם
שיהו נופלים לפניכם שלא כדרך ארץ:
ופניתי אליכם. אפנה ואכן עסקי של
שלום שכרכם. משל למה הדב
רומה. למלך שעשה סעודה עמו יומם
והיה טועם אחר מעשה עמו יומם
וכם נכנסו הסועדים לטול שכרם.
ונכנס אותם הסועד שעשה. אמר המלך
לאותם סועד בני אתמה הרמוכים
הללו שעשו מלאכה ומעשות. ואני
עתן להם שכר ומעט. אבל חשבון
רב אני עתיד לחשב עמך. לך לפניך
ואמן ישר ומקשיב שכרם לפני הא
המקום. ומומות העולם ומקשין שכר
אומות הקבה לישר בני אמתה ומחזבן
הללו שעשו עמי מלאכה ומעשות
ואני עתן להם שכר ומעט. אבל
חשבון רב אתי עתיד לחשב לכך
נאמר ופניתי אליכם: והפריתי אתכם
בפריה ורבה: והקימותי את בריתי

אתכם. ברית חדשה. ואין בפרית ריק
ומשונה שהפריתיכם ואתכם. ואין ברית
חדשה שאין תומר. שנ וכרתי את בית
ישר ואת בית יהודה ברית חדשה.
ואין כפרית ואין: ואכלתם ישן ישן. הפי
הפירות יהו משתמרין וטובים להתי
להתיישן. שיהיו הישן העשן של שנ
שלש שנים. יפה לאוכל וישן לשתקר:
וישן מפני חדש תוציאון. שיהו הב
הצבורת ומלאות של חדש. ואומרות
ישן. ויצריכות אתכם לפנות האוצרות
לקלוט אחר לתת החדש לתוכו: ונתתי
משכני. זה בית המקדש: ולא תגעל נ
נפשי אתכם. אין רוחי קיצה בכם
כל נעלות. לשון פליטות דבר הבולע
מכר: והתהלכתי בתוככם. ואטייל ע
עמכם בגן עדן ולא תהיו מזדעזעים
ממני. יכול לא תיראו. תל והייתי לכם
לאלהים. אוב ידעוני לאלהיכם ולא. כדי אני
שתאומינו בי שאני יכול לעשות כל
אלה. שהרי הוצאתי אתכם ואוכין מי
ומיבים. ועשיתי נסים גדולות: קוממיות
בקומה זקופה. ואוב לא תשמעו ל
להיות עמלים בתורה. מה תל לי. אומרי
אלא זה המכיר את בוראו ומתבונן
לעשות בו וכן בעמוד. גבור יגיד לפני
שמפיר את בוראו ומתבונן לעשות בו.
וכן כולנשי סרוה רעבה וחטויה ל
מאוד. ומכריה את רבונה ומתבוננה
לעשות בו: ולא תעשו. משלו תלמוד
לא תעשו. הרי שתי עבירות: ואבן ס
בחוקתי תמאסו. מואס באוהבי ס
העושים. ונשמתי תגעל בנפשכם. עי
שונא את החפיים: לבלתי עשות. מי
מונע את אוהבי ומיעשות: את כל מ
ולהפרכם את בריתי. כופר בעיקר.
הרי שכנגד עברות הראשונה נגחתי
את השניה. וכן עד השביעית. ואילו
הן לא תעשו. ואומר באוהבי
העושים. שונא את החכמים. ומונע א
את האוהבים. כופר במיצות כופר ב
בעיקר: והפקדתי עליכם. ויעדתי עליכם
שחפת. חולי המשחין את הגשר. ל
ומשונש בלע. רומה לנפוח שהוקלה

נפיחתו ומדוית סביו ועופות: קדחת
חולי שמיקדיח את הגוף. ומיחמימו ומ
ומיכעיבו. כמ כי אש קדחה באפי: ויכלו
עיניכם ומדיבות נפש. העיניכ כלות ור
לאוזות שיראו ויקל חלין. וכוך לון ירפו
וידוכו הנפשות של משתחה בעוותן.
כל תאוה שוויכה בזה ותוחלת ומשוכה
קרויה לייך עיניכ: וזרעתם לריק תזרעו
ולון תשגוחו ואוכ תיגחו ואוכלוהו אוי
ואיבכם: ונתתי את פני. פנה אני א
אכל עסקי להרע לכם: ורדו בכם שונאי
ממשמעכ ושלטו בכם: ונפיתם ואפי
אניכם. ונבזת תורת הגיכ ואתרש אוכ
אוכ אומשה זאת. אוכ אחכ אולון כאי
וכן אוכ אוכ אוכ עיכם בקני: והפקדתי
עליכם. שיהו המיכות פוקדות אותכם
אלו לאו עכ שהאישוגה מקודה אוכיל
אוכיל אחורת ואסמכה לה: כהלה. המ
המכהלת אות הבריות. ואיזו זו מסת
מותן. אות השחפת. יש לך אוכ שהו
חולה ומוטל במטה. אוכל כשרו שמור
עליו. תל שחפת. מלאד שהואו נשחף
אוכל נוח ואוכ ומקריח. אות הקדחת. ל
מלאד שהואו מקריח. או עתכ שהאד
מקריח. אוכל סכור בעיניו שיחיה. תל
מכות עיכם. אוכ הואו סכור בעיניו עכ
שלא יחיה. יוכל אוחריב סכוריה בוש
שיחיה. תל ומדיבות נפש. נתשוכך
של בני הגישטחה: וזרעתם לריק זר
זרעכם. זרעה ואינה מיעהית. ומע
ואעתה מה אוכיכם. הוי כיכ זורעה כ
ואוכלוהו אוכיכם. הוי כיכ זורעה כ
שנה ראשונה ואינה מיעהית. ובל
ובשניה מיעהית ואוכיכם כאיכ כ
ואוציאים תבואה לימי המיעור. ומ
ואכלתם אכילת ישנ מפני שלא לקטו
תבואה אשותקך. ראו ואוכלתם לריק
זרעכם. כנגד הכיכ והכנית הטל מדב
שאותה עולל כוק ואוכלן. והחטיאו בנ
ואוכלה אותם. וכן הואו אומ אשר
טפחתי ורביתי אוכיכ כלה: ונתתי
פני בכם. כמו שנ בכולה ופניתי פנ ב
אליכם. כך נאום ברעה ונתתי פני ב
בכם. ואשל אולך שאומ לעבדיו פנה
אוכ אכל עסקי ועשיתי בכם לרעה: ו
ונגפתם לפני אוכיכם. שיהיו האות

הורך ותבה מכפנים וכעלי חרס יבוקי
17 ויקיפון יתהם ומכחון: ודו בבה עבד
שוטריכם. שוניכי מעדיד עליכם שועבד
ולא מכר ובכסף. שכשעבד שוומות הוא
העמה עליכם על ישראל ויהי ומחפשין ואת
ולא נזה שכלולי. שנ והיה אם זרע ישראל
והיה מדין ועמלק וישחיטו אות ימלך
היורך. ואכל כשעה שאוכל ומעביד עליכם
ויכם וכבכם הם ומחפשין אחר ומטמיע
ומטמונות שלכם. וכן הוא אומר ושאר
יוכלו שיור עמי ושרד מעליהם הפנוי
18 הפשיטו ועמוותיהם פעהן: ונפתה
מפני ומימה ואין רודף ותבה ונכלי
כה. ואם בתרין. ואם עד
יגלה. אם בעבד יגלה אין
תשמעו לי ויספתי עד ייסורין ואחרי
שכע על חטיותיכם. שכע פורעניות
על שכע עבירות הוומרות לישראל: ו
19 ושברתי את גאון עזכם. זה בית המקדש
וכן הוא אומר. הנני מחלל את מקדשי
גאון עזכם: ונתתי את שמיכם כברזל
ואת ארציכם כנחושה. זו קשה ושאין
משה. ששמם הוא אומר. והיו שמיך
יושר על ראשך נחשת והארץ אשר
תחתיך ברזל. שיהו השמים נדיעים
כברך שהנחשת מדיע. והארץ אין כ
תהיו נזיעה כדרך שאין הברזל
נזיע. והיו נשמרות פירותיה. ואל
כאן השמים אין יהו מזיעין כדרך ש
שאין הברזל מזיע. והארץ תהיו מזי
עה כדרך שהנחשת מזיע והיא
מיוכרת פירותיה: ותם לריק כחכם.
הרי אדם שאין עמל ואין חרש ואין ז
זרע ואין נכש ואין כשח ואין עדר ו
וכשעת הקיבר בו שרשון והלקה או
אין בכך כלום. אבל אדם שעמל וחרש
וזרע ובכש וכישח ועדר וכשעת ה
הקיבר בו שרשון וילקה הרי
שיבו של זה קהות: ואין תתן אריבכם
יות יבולה. אלו זיה שאומה גלוכל לה
בשעת הזרע: ואין הארץ. אפי אין ה
הארץ יהיו לקוי. שלא יחבט פירותיו
כשעת החבטה: ואין יתן פריו. כשהו
גיפרה ישיר פרותיו. הרי כאן שהי
קלות. ויש כאן שבע פורעניות: ואם
תלכו עמי קרי. וכותי פרשהו עביו

כן הלכן עמי
עלמי בפנים ה

מיקרה שיניע אלו לפרקים. ומנחם
פירשו לשון מניעה. וכן והזקר רגלך.
וכן יקר רוח איש תבונה. וקרוב לא
לשון זה לתרגום של אונקלוס. קושי
שיתקשין לכם לינגע. ויהתקרב אלי:
שכע. כמטוותיכם. שבע פורעניות
אחרות. כמיספר שנע חטיותיכם:
22 והשלחתי. לש גזרי: ושכלה אותכם
וגין לי אלו חיה ומשכלת שורכה
בכך. נהמה שאין רגלה נכך מנע
תל ושן בהמות ושלח בם. הרי שתי
31 ומגין שתהאו ומייתה בשיכתה. ז
תל עם חמת זחלי עפר. כמו הין מי
שנגב בגרון ישלי. חמור עשך ומיתי
ערוד עשך ומומית: ושכלה אותכם
וגין הקטנים: והכריתה את בהמתכ
ומכחון: והמעטה אותכם. ממנה:
ונשמו דרכיכם. שמלים גדוליה ושו
ושמליה קטנים. הרי שבע פורעניות
שן בהמה. שן חיה. חמת זחלי
עפר. ושכלה. והכריתה. והמעטה.
ונשמו: ואם באלה לא תוסרו לי. לפ
23 לשוב אלי: ועקמתם עמי בריתי. ויש ב
25 עקב שאוגע כמרית טרך שאור עקמו.
וחהו סימני עקבי של יעקיהו " ו
עקם בריתי. נקמת בריתי שעברתם:
ונאספתם אל החוץ אל תוך
העריכם. ואפי המיגף: ושלחתי דב
בתוככם. ושל ידי הדבר ונתתם בד
ויריבכם. היגיב עליכם. לפי שאין
מליגים אות המות כרושלים. וכשה
יהיגיעין מותהן לקברן שתגן בין
26 אוכל: ושבתה לחם. לשון משען. כמו
מטה עז: בשברי לכם ואפו לחם.
ושובכו לכם כן ויסער אוכל. והן חיג
רעב: ואפו עשר נשים לחמכם ב
בתנור אחד. מחוסר עגבים: והשיבו
לחמכם במשקל. שתהיו התבוזה
ברקבת. והפת נעשית נפולת ומפי
ומשתברת בתנור. והם יושבין ו
ושוקלות השברים לחלקים ביניהם:
ולא תשבעו. זו היא מאוה
תוך המועייה. כלחם. הרי שבע
פורעניות. חרב. ביער. וכר. שכר
מטה לחם. חוסר עגבים. את ו

נפולת. ואזוה בתוך מעייה: ונ
ונתתי כיד אויב. ביניה וכן המוני:
במותיכם. ובגלוליכם ובגויות: חומני 30
וכן עץ שמעמידין על הגגות: ועל
שם שעומדין בחמה קרוין חמי
חמניכם: ונתתי אות פגריכם. נפו
נפוחי רעב הוו ומוציאין יהותם
מחיקם ומנשקים אותה ובניהם
נבקעת ועפרים עליהם: ועשה ב
נפשי אותכם. זהו סלוק שכינה:
ונתתי עריכם חרבה. יכול מאחר
כשהוון אומ והשיומותי את הארץ.
הרי אומה אומר. הא מה אני מ
וקיימים חרבה ועומד ושב: והש
והשיומותי את מקדשיכם. אין
העבודות. שיירות של ישוב שי
שהיו מתקדשות ועומדות לפנ
שם. הרי שכע פורעניות. ואכלת
בשר בניכם ובנות. השמדת במות.
הרי שתים. כריתת חומנים. אין ב
זה פורעניות. אלא על ידי השמדת
הכמניות. יפלו החמנים שמישי ב
הגגות. ויכרתו. ונתתי את פגריכם.
הרי שלש. פלוק שכינה. הרי אר
חורבן עריה. חמש. שמונה מקד
חמש מן העבודות. שש. ואני אל

כולן הנרשמות
כשהאות גדול ולפני
הוסיף בל. הוסיפו
מוסרי הלשון

נדות לכם חריבות. כשומדם מיעבו
ומביתו ומכרמיו וסופו לחזר כמוהו
אין ביתו וכרמו חרוכים. כך שעתיד
בתורת כהנים: אז תריצה. תפייס
הוקבו על שמיטותיה: והריצת אה

34

35

ומלך יות שכתותיה יות ישור ועד
שכתה שכעיב שנה של גלות כבל
היו כנגד שבעים שנין שולטנה ויוב
שהין בשנת שהכעיבו ישלי כורש
לפני הוקים יורבעם ויהות ושלשים
שנה הין שלש עשות ותשעים שנה
היו שני עונם משנכנסו ישראל עד
שגלו עשרת השכטים ומשגלו
עשרת השכטים עד חרבות ירושל
ירבעים שנה הוו שני כיהויקים
ואתה שכב עם אכתיך וגו
ומלית אולה ושכבת עם אכתיך
וגו ונשאוך יות עון בית יהורה וא
ובניהו זו פוך ליחזקיל כשנה הוא
החמישית לגלות יהויכין וא
ועשר עשו שש שנים עד גלות יג
יצרקיהו הוי ירבעה ושש שנים
והם תשע שנות מנשה חמישים
וחמש שנה הין עשה תשובה מ
שלשים ושלש שנה וכל שנות רש
רשע עשריס ושתים שנה הין
כמה שהות כוזנות חלק ושתים
של אמון ויוחת עשרה ליהויקים א
וכגדן ליצרקיהו יצו וחשוב אחב
ויהות ושלשים ושש שמטין ויובל
שהין והם שש עשרה שנה ויהוה
ירבע עשרה שמטין ושתים יא
יובלות הרי ירבע ויהות שנים ט
ששים וירבע ושלשים ושש שנ
חמש שמטות הרי שבעים חסר אחת
ועליהם נאמר שבעים שלימים וכן
הוא בדברי הימים עד ריעתה הא
האריץ יות שכתותיה ליהיות שא
שבעים שנה והבאתי עוכך פתו
וכך לבב וגו של עוכך יסוד טפל
כלפ של עוכב ושל מוקש וכן ו
ייעסת חרב כדיל הורבה יורפיב
יותכם קול עלה נדף שהרוח הותו
וירכהו על עלה יוחר ויקשקש א
ועויציו יקל וכן תנוב טרפתו רשקי
ושחיתי ושוי חבטה גם שדופות
קריב שקימן קידוב והוין ושון
ויישחוך ונקוב חבטת הדלת וכן
תרגומו של חטרה ומשקופי וכ
וכשלו איש באחיו כשירוע וגם
כשלו זה בזה כי יהיה לרוץ א

35 ומלך יות שכתותיה יות יושר ועד
שכתה שכעיב שנה של גלות כבל
היו כנגד שבעים שנין שולטנה ויוב
שהין בשנת שהכעיבו ישלי כורש
לפני הוקים יורבעם ויהות ושלשים
שנה הין שלש עשות ותשעים שנה
היו שני עונם משנכנסו ישראל עד
שגלו עשרת השכטים ומשגלו
עשרת השכטים עד חרבות ירושל
ירבעים שנה הוו שני כיהויקים
ואתה שכב עם אכתיך וגו
ומלית אולה ושכבת עם אכתיך
וגו ונשאוך יות עון בית יהורה וא
ובניהו זו פוך ליחזקיל כשנה הוא
החמישית לגלות יהויכין וא
ועשר עשו שש שנים עד גלות יג
יצרקיהו הוי ירבעה ושש שנים
והם תשע שנות מנשה חמישים
וחמש שנה הין עשה תשובה מ
שלשים ושלש שנה וכל שנות רש
רשע עשריס ושתים שנה הין
כמה שהות כוזנות חלק ושתים
של אמון ויוחת עשרה ליהויקים א
וכגדן ליצרקיהו יצו וחשוב אחב
ויהות ושלשים ושש שמטין ויובל
שהין והם שש עשרה שנה ויהוה
ירבע עשרה שמטין ושתים יא
יובלות הרי ירבע ויהות שנים ט
ששים וירבע ושלשים ושש שנ
חמש שמטות הרי שבעים חסר אחת
ועליהם נאמר שבעים שלימים וכן
הוא בדברי הימים עד ריעתה הא
האריץ יות שכתותיה ליהיות שא
שבעים שנה והבאתי עוכך פתו
וכך לבב וגו של עוכך יסוד טפל
כלפ של עוכב ושל מוקש וכן ו
ייעסת חרב כדיל הורבה יורפיב
יותכם קול עלה נדף שהרוח הותו
וירכהו על עלה יוחר ויקשקש א
ועויציו יקל וכן תנוב טרפתו רשקי
ושחיתי ושוי חבטה גם שדופות
קריב שקימן קידוב והוין ושון
ויישחוך ונקוב חבטת הדלת וכן
תרגומו של חטרה ומשקופי וכ
וכשלו איש באחיו כשירוע וגם
כשלו זה בזה כי יהיה לרוץ א

ורדפו וכשלו איש בשמיל זוחין זה
בבשל בעגל של זה שכל ישור עבידה
זה בזה ואין מלחמה חרב ורודף בידיהם
ומפני הורבה שיהיו להם פחד וכל
שעה כטוריס שיוותם ירופיה ואי
ושוחטה כעיב כשותהין פזוריה
תהיו יוכוריס זה זה ויוכלה יותכם
ושנאכם וגו ויוכו המתיכם כעולה וכ
כעונות יוכותם יותכם כשעונות
יוכותם יותם כשיווחזין ויעשוהם
בידיהם ינוקן לא תעלקה מחוץ
בחוריהם לשון יומסן והסותי יא
יוותם יוכ בעיגלי יוכיוכ זו וזה
טוכה לישל שלא יהו יוויל הוויל וכ
ונלינו לכן הוומות עשה כיעשיה
ויכ ומבחן יולו ויעמיד יוכ יות נבו
נביולי ומחירין לשוטב שנ והעולה
על רוחכם היו לא תהיה חי וכ מ
נוכ מ אכ לא כיד חזקה ומלוך עלי
עליכם: וכו יוד יכעס לנבב שמעון יכעס
לנבב: וכו ירעו עונם יכפרו עונב
ביסוריהן: וזכרתי יות בריתי יעקב
מחושה ומקומות נתנב יעקב מלא
ואולהו נמתב חסר מחושה ומקומו
טל יעקב יות וישמו של אוליהו ע
עכבון שיכיו ובשר נעולת כעבו וא
וזכרתי יות בריתי יעקב ואף
ואוכות ויוחורבת כלומ כי הוו יש
יעקב הקטן לבך וכוב זיע כבי הי
הבי יבחין עמו וכוב זיע כבי הבי
אוכהם עמו והוא לא עולה זכירה
מיעחן ולשו אופרו של יעקב יעבוד
ומיוחו לאבי על המזבח: ישן ובישן
גמול ובגמול ישור בנשפטי ונוסלו
וכוב נב יאות וכוב יוב עשה עמם
יות הסורעות ישור יומרתי כהיות
בארין מוכיהם לא אומיוסם לעולתב
להפר בריתי אותם בריתי ישור אותם
בריית ראשוכב של שכטיב והשל
יהות שככתב ואוחת שבעל פה וא
ויאמר שכולם נתנו בסיני למשה: כי
ימלין כי יפריש נפרו: כעורכך כי
נפשות ליתן ערך נפשון ולמד מ
ערך דבר שנפשון תוויה בו עלי והא
והיה עבכך וגו וון ערך זה לשון ר
דמיה ולשו בן שהוון יקר בן שהו

כז זול כפי שעיו הוון ערך הקיעב כי
בפרשה זו ערכך כג ערך וכפל
הכפרן לא ידעתי ויזוידה לשון הוון:
וזכ לזכן חמיש שנים לא שיהוון מ
ערך קטן מ וון בדכרי קטן כלום
ולשו גדול שוול ערך קטן זה שהוון
בן חמיש שנים עלי: וזכ ונק ששי
שנה וגו ושמונים לכלן זקנה הוא
הושה קרוכה לחשוב טויש הול
ויעשי פכו בביתין שחוטין בבית
סכתין בביתין סינעון טכו בביתין
וזכ ונך הוון שוורין ידו ושנת ליתן
הערך הזה: על פי יושר תשיב לפי
מה שיש לו יסדרהו וישוויר לו מדי
חיין ונטה ופר וכבת וכלי וומנות:
וזכ היה חוזר ישוויר לו חמורון: כל
אושר יתן ומע הגלה של זו עזה:
הכריו קיליין ותוכר ליברכי עלות
ודליה חוזין חוץ ומדמי ווחיו ווכר:
טוב בדע תב בכעל ומם: ווו רע ב
נטוב: וכל שק רע בדע: ווו טוב נטוב:
כל בהמה טמוזה בבעלת מום הנתנ
מדבר שהיו טמוזה להקרבה ומחוץ
הכת שוזין קדשיב תמיליב וישנוין
לחוזין בפריזין ווזו וזכ כן הוומזו: כי
נערכך הכהן כן יהיה ושוור כל ווזם
הבו לקניתה ליד המקדיש: וזכ
נאול יגוזנה הנעליב החמיר הכתוב
להפיל חומש וכן בוקדיש שדהו
ונק בפריזין ועשר שני הנעליב
ומסיפיב חומש ולו שוור כל אדם:
והיה ערכך לפי זרעו ולא כפי שוו
שוויה ווחת שדה טובה ווחת ר
ועה פריזין הקרישו בית כור ש
שעוריב מחמשיב שקל בסף קד
בירית הכת והוון שנהו לגאולת כ
מחילת היובל וזכ בזו לגאול נאול
בוומיעבידתו יתן לפי החשבון מלט
ופוטיין לשנה לפי שוויה הקדש
אלא למצין שנות היובל שוזכ נעשל
הרי טוב וזכ לזון הערכ מזכיר פ
בחיב הלזן ליוחר ועשיר בין הלקח
עד היובל כשוור כל השדות האכוחות
וכשהיין יוצאות וירד חוזרת לפרי
להבעה של אותו משוכר שהיובל פש
טוגב בו ומתחלקת בבהב זה הש

ה וְשָׁפַט הַזָּקֵן בַּמִּקְדָּשׁ שִׁבְחוֹ וְעַד
וְעַבְשִׁין וְאַרְשִׁעַ עַל כֹּחַ הַמִּקְדָּשׁ׃
וְזֶה וְשָׁנַת הַיּוֹבֵל יִקְדִּישׁ וְגוֹ׳ וְשָׁעְבָה
שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיֵד הַקְּדִישָׁה וּפִדְיוֹן הַגְּאֻלָּה
יד׃ כַּעֲרֶכְךָ יָקוּם כַּעֲרֶכְךָ זֶה הָאוֹמֵר
יח יִהְיֶה הַמְשִׁיב כְּמַה יִתֵּן׃ וְזֶה יוֹאֵל ה׳
הַיּוֹבֵל יִקְדִּישׁ וְכֵן זוֹ הַקְּדִישָׁה וְשָׁנַת
הַיּוֹבֵל וְעֶשְׂתָּה בְּיֵד סוֹפֵר וְכֵן זֶה לְמַ
וְגְאֻלָּה אַחַר הַיּוֹבֵל׃ וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת
הַכֶּסֶף עַל פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרוֹת כְּמִ
חֶשְׁבּוֹן כְּיֵמֵי הַדִּי יְקַיֵּם לְחַיֵּה שֶׁל
וְרִבְעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה הַמְשִׁיב שִׁקְלֵ
הַדִּי שִׁקְלֵ לְכָל שָׁנָה וְשִׁקְלֵ יִתֵּר כֵּן מַ
כּוֹלֵ׃ וְהַשִּׁקְלֵ וְרִבְעִים וְשִׁמֹנֶה פְּרוּטִ
פְּרוּטְרוֹט׃ הַדִּי סֶלַע וְפוּנְדְיוֹן לְשָׁנָה
אֶחָד חֲסַר פּוּנְדְיוֹן אַחַד לְכוֹלֵ׃ וְאִמְרוּ
רַבּוֹתַי אוֹתוֹ פּוּנְדְיוֹן קְלוֹן לְפְרוּטְרוֹ׃
וְהֵבִיא לְגָאוֹ יִתֵּן סֶלַע וְפוּנְדְיוֹן לְכָל שֶׁ
וְשָׁנָה לְשִׁבְעִ הַמִּתְרוֹת עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל׃
וְנִגְרַע בֵּין הָעֵרֶךְ וּבֵין הַשִּׁעוּר שֶׁמִּ
שְׁמוֹנַת הַיָּמִים עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל הַפְּרִישׁ׃
יט וּפֵדָה יִפְדֶּה הַמַּקְדִּישׁ אוֹתוֹ יוֹסִיף׃
חֹמֶשׁ עַל הַקִּיבָּה הַזֹּאת׃ וְזֶה לוֹ יִגְּאֵ
כ הַשָּׂדֶה הַמְקֻדָּשׁ׃ וְזֶה מִכֵּר בְּסֵפֶר חִ
הַשָּׂדֶה לְאַחֵר לוֹ יִגְּאֵל עוֹד׃ וְזֶ מַ
כא יָשׁוּב לְיַד הַמַּקְדִּישׁ׃ וְהִיא הַשָּׂדֶה כְּ
בְּצֵאתוֹ בְיוֹבֵל מִיַּד הַלּוֹקְחִין בֵּין הָעָפָר׃
כְּמוֹ שׁוֹר שְׂדוֹת הַיְרֻשָּׁה מִיַּד מַ
לוֹקְחֶיהָ בְּיוֹבֵל׃ קֹדֶשׁ לַיְ׃ לוֹ שֶׁיִּשּׁוֹב
לְהַקְדֵּשׁ כֵּן הַבַּיִת לְיַד הָעָפָר׃ וְלָזֶ
כְּשֶׁהוּא הַחֹרֵב הַנִּתָּן לְכֹהֲנִים׃ שֶׁנֶּ כִּ
חֹרֵב כְּיָשָׁר לְךָ יִהְיֶה׃ וְזֶ זֶה תַּחְלִק לוֹ
לְכֹהֲנִים שֶׁל אוֹתוֹ וְשֶׁנִּזְרַע שִׁיּוּר הַכַּפּ
שֶׁל יוֹבֵל תִּזָּרֵע בּוֹ׃ וְזֶה אוֹת שְׂדֵה מִ
וּמִקְנֶה וְגוֹ׳ חִלּוּק יֵשׁ כֵּן שְׂדֵה מִקְנֶה
לְשׂוֹרֵה וְאֲחוּזָה׃ שֶׁשְּׂדֵה מִקְנֶה לוֹ תִּ
תַּחְלִק לְכֹהֲנִים בְּזוֹל׃ לְפִי שֶׁיֵּשׁ יָכוֹל
לְהַקְרִישׁוֹ עַד עַד הַיּוֹבֵל׃ שֶׁהֲרֵי מִיָּמֵ
הָיְתָה עֲתִידָה לִיצֹאת מִיָּדוֹ וְלָשׁוּב לְמָ
וְמַעֲלֶה׃ לְפִיכָךְ זֶה מִן הַגְּאֻלָּה יִגָּאֵל מִ
כְּדֶרֶךְ שְׁאָר שְׂדוֹת הַיְרֻשָּׁה מִיַּד לוֹ
לוֹקְחֵיהֶן בְּיוֹבֵל׃ קֹדֶשׁ לַיְ׃ לוֹ שֶׁיָּשׁוּב
לְהַקְדֵּשׁ כֵּן הַבַּיִת לְיַד הָעָפָר׃ וְלָזֶ
כְּשֶׁהוּא הַחֹרֵב הַנִּתָּן לְכֹהֲנִים׃ שֶׁנֶּ כִּ
חֹרֵב כְּיָשָׁר לְךָ יִהְיֶה׃ וְזֶ זֶה תַּחְלִק לוֹ
לְכֹהֲנִים שֶׁל אוֹתוֹ וְשֶׁנִּזְרַע שִׁיּוּר הַכַּפּ
שֶׁל יוֹבֵל תִּזָּרֵע בּוֹ׃ וְזֶה אוֹת שְׂדֵה מִ
וּמִקְנֶה וְגוֹ׳ חִלּוּק יֵשׁ כֵּן שְׂדֵה מִקְנֶה
לְשׂוֹרֵה וְאֲחוּזָה׃ שֶׁשְּׂדֵה מִקְנֶה לוֹ תִּ
תַּחְלִק לְכֹהֲנִים בְּזוֹל׃ לְפִי שֶׁיֵּשׁ יָכוֹל
לְהַקְרִישׁוֹ עַד עַד הַיּוֹבֵל׃ שֶׁהֲרֵי מִיָּמֵ
הָיְתָה עֲתִידָה לִיצֹאת מִיָּדוֹ וְלָשׁוּב לְמָ
וְמַעֲלֶה׃ לְפִיכָךְ זֶה מִן הַגְּאֻלָּה יִגָּאֵל מִ
כְּדֶרֶךְ הַלּוֹ הַקְּיָמִים לְשָׂדֵה אֲחוּזָה
וְאִם לֹא יִגָּאֵל יִמָּכֵר לְאַחֵר׃ וְזֶ מִ
יוֹם יֵצֵא הוּא בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
וְשׁוּב קִנְיָנוֹ וְאוֹתָן שֶׁהַקְּרִישָׁה׃
וְזֶה תְּאוֹמֵ וְאֵשׁוּר קִנְיָנוֹ הַלּוֹקֵחַ הַזֶּה הַנִּ
הָאוֹחֵזִין מְאוֹתָן וְזֶהוּ הָעֵבֶר לְךָ הַזֶּה

וְזֶ יִשּׁוֹר לְיִשּׁוֹר לוֹ אַחוּזַת הַיּוֹרְשִׁין מִ
וּמִרְשׁוּת אֲבוֹת׃ זֶהוּ בְּעֵרֶךְ הַמְּשׁוּכָּב כה
שְׁמֹנֶה לְמִקְדִּישׁ׃ וְכֹל עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּ
בְּשֶׁקֶלְ הַקֹּדֶשׁ׃ כָּל עֶרֶךְ שֶׁמִּ בּוֹ שִׁקְלֵ
יִהְיוּ בְּשֶׁקֶלְ הַקֹּדֶשׁ׃ עֶשְׂרִים גֵּרָה עֲ
עֶשְׂרִים וְעֵדִי׃ כָּךְ הָיוּ וְהַתְּחִלָּה וְיוֹתֵ
וְיִכֵּן הוֹסִיפוּ שִׁתִּין וּמָנִין שֵׁשׁ מֵאָ
וְעֶשְׂרִים כֶּסֶף וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַ מַ
מְעוֹת לְסֶלַע׃ וְזֶ יַקְדִּישׁ אוֹתָן אִישׁ כו
שֶׁכֵּן קֹדֶם יוֹחֵר׃ לְפִי שֶׁהַיִּנִּים שֶׁלּוֹ׃ וְזֶה
בְּהֵמָה טְהוֹרָה וְגוֹ׳ וְאֵין הַמַּקְדִּישׁ הַזֶּה כז
וּמֹכֵר עַל הַבְּכוֹר שֶׁאֵין לוֹ בְּבַעַל בְּ
בְּהֵמָה טְמֵאָה וּפוֹדֶה בְּעֶרֶךְ וְחֹמֶשׁ
שֶׁהֲרֵי אֵין פְּדִיוֹן פָּטוּר חֹמֶשׁ אֶלָּ כֵּן שָׁה
וְהוּא וְיִתְּנֶה לַכֹּהֵן וְאֵינוֹ לְהַקְדֵּשׁ׃ וְזֶה
הַבַּיִת וּמֹכֵר עַל הַקֹּדֶשׁ בְּגִזְיָה שׁוֹמֵר כח
וְעָשָׂה בְּפְדִיוֹן בְּהֵמָה טְהוֹרָה שֶׁהוּמְמָ
שֶׁהוּמְמָה וְכֵיוָן דְּמַר בְּבְהֵמָה מְקֻדֶּשׁ
בְּהֵמָה טְמֵאָה לְכֹהֵן הַבַּיִת׃ וְשָׂדֶה מִנִּ
בְּעֶרֶךְ׃ כְּמַשְׁעֲרֵיהּ הַכֹּהֵן׃ וְזֶה לוֹ
יִגָּזֵל עַל יְדֵי הַבְּעָלִים וְיִמָּכֵר בְּעֶרֶךְ
וְאַחֲרֵיהֶם׃ אֵין כֵּן חֵרֶם וְגוֹ׳ נֶחְלְקוּ רַבּוֹתַ כט
בְּרֵיהּ׃ יֵשׁ שֶׁיּוֹמֵ שֶׁהֵם חֲרָמִים וְהַ
וְהַקְּדֵשׁ׃ וְזֶה יוֹצֵ וּמְקַיֵּם כָּל חֵרֶם
בִּישֹׁרֵ לְךָ יִהְיֶה׃ בְּחֲרָמִים כֹּהֵן׃ שֶׁפִּ
וְזוֹמֵ הֲרֵי זֶה חֵרֶם לְכֹהֵן׃ וְיֵשׁ שֶׁיּוֹמֵ
סְתָם חֲרָמִים לְכֹהֲנִים׃ לוֹ יִמָּכֵר וְלֹ
יִגָּזֵל׃ אֶלָּא יִנָּתֵן לְכֹהֲנִים׃ וְלִפְרִי הַזּוֹמֵ
סְתָם חֲרָמִים לְכֹהֲנִים וּמִשָּׁם וְיֵרְדִּי
זֶה כְּסָתָם חֲרָמִים׃ וְהֵיזֶמֵ סְתָם
חֲרָמִים לְבֵית הַבַּיִת׃ וּמִפְרֵשׁ וְיֵרְדִּי
זֶה בְּחֲרָמֵי כֹּהֲנִים׃ שֶׁהֵם מְזִידִים
בְּחֲרָמֵי כֹּהֲנִים שֶׁאֵין לָהֶם פְּרִיוֹן
וְעַד שֶׁיִּתְּנוּ לְיַד כֹּהֵן׃ וְחֲרָמֵי גְּבוּהּ
נִפְרָעִים׃ כָּל חֵרֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הֵ כח
הוּא׃ וְזֶה שֶׁחֲרָמֵי כֹּהֲנִים חָלִים
עַל קָדָשֵׁי קָדָשִׁים הוּא׃ וְעַל קָ
קָדָשִׁים קָלִים וְנִתָּן לְכֹהֵן׃ כְּמוֹ
שֶׁשָּׁנִינוּ בְּמַסֶּכֶת עֲרָכִין׃ וְזֶה נֶ
יִתֵּן וְיֵיעֵן׃ וְזֶה נִרְאֶה נוֹתֵן כו
טוֹתָה׃ וְיוֹדֵ׃ כְּגוֹן שֶׁהַחֲרִים כט
עֶרְכִּין וְשַׁמְּחוּתָן הַכְּנֻעָנִים׃ כָּל
חֵרֶם יוֹשֵׁר יַחֲרִים וְגוֹ׳ הַיְינוּ
לְיַהֲרֵג׃ וְזוֹמֵ אוֹחֵר עַבְדִּי עָנִי לוֹ
יִמְכֹּר׃ אוֹתוֹ יוֹמֵת׃ הֲרֵי הוּא
וְשׁוֹת׃ לְפִיכָךְ לֹא יִפְרֵשׁ׃ וְאֵין לוֹ

ל וְכָל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ׃ מִזַּרְעַ הָ
מֵעֲשַׂר שֶׁבַּ הַפֵּ׃ מִדְּבַר׃ וְחֶרֶם הָ
הָאָרֶץ׃ דָּגָן׃ וּפֵרֵי הָעֵץ׃ תִּירוֹשׁ וְיִ
וְיִצְהָר׃ וְגוֹ׳ הַזֶּה׃ קְצוֹ הַשֵּׂ וּמִשְׁלַ
וּמִשְׁלַחְנוֹ יַעֲזֹר לָךְ וְעֵזוֹת וְיוֹזְכוֹן פִּ
מִירוּשָׁלַיִם׃ כְּמוֹ שֶׁנֶּ וְכֹלֵת לְפִנֵי יְ׃
לא וְזֶה וְאִישׁ כִּי יִגְאַל יָסֵף חֲמִשִׁתוֹ עָ
וְזֶה מִמַּעֲשַׂר חֲכָרָיו׃ הַמְּדִינָה וְעֵשָׂ
מֵאַב שֶׁל חֲכָרָיו וְיֵן וּמִסְפָּ חֻמָּשׁ׃ לְ
וּמָה הָיוּ גְּאוּלָתָן לְהַתִּירוֹ טְהוֹרָה כְּלֵ
וְקָדוֹשׁ׃ וְהַמְּעוֹת יַעֲלֶה וְיוֹצֵל מִירוּשָׁלַיִם׃
לב וְכֹל מַעֲשַׂר בָּקָר וְצֹאן׃ תַּחַת הַשֵּׁבֶט כִּ
כְּשֶׁהוּא לְמַעְשַׂר וּמְזַיְּנִין בְּפֶתַח׃ זֶה לְ
יוֹחֵר זֶה׃ וְהָעֲשִׂירִי וּמַה כְּשֶׁכֵּט עַ
עֲבוֹתָם בְּסִיקְרִין לְהֵיוֹת בֵּיכֵר שֶׁהוּא
מְעֻשָּׂר כֵּן עֲשׂוּיָה לְטַהֲרָה וְעַלְיָה כָּל
שָׁנָה וְשָׁנָה׃ יִהְיֶה קוֹדֶשׁ לְיְ׃ כְּ
לְהַזְכִּיר רַמְיוֹ וְזִמּוּרִין וְהַכְשֵׁר
עוֹכֵל לְכַעֲלִיָּה׃ שֶׁהֲרֵי אֵין עֲיָנָה
עַם שֶׁאֵר מַעֲשַׂר בְּהֵמָה וְגְ
וְאֵין מְבִיעִין שֶׁיִּהְיוּ נִתָּן׃ לְ
אֵין יִכָּר וְגוֹ׳ לְפִי שֶׁנֶּ
וְכָל מִכְּאָר עֲרֵיכָם׃
יִכּוֹן יִהְיוּ בּוֹרֵ
וּמוֹצְאֵי יוֹת וְ
הַיָּפָה׃ הַלְּאֵ
יִכְתֹּב בֵּן מַ
טוֹב וְעֵ
בֵּן תַּב
בֵּן
כ
ע
ן
מוֹב׃ ז
חֵלֶה עֵין
קְדוּשָׁה׃ אֵין
שֶׁיִּקְרַב כֹּהֵן
וּמוֹכֵ׃ אֵלּוּ יוֹכֵל
בְּעוֹרֵת וּמַעֲשֵׂר׃
וּמוֹסֵר לְיַבֵּד וְלִיעֵבֵר׃
יְחֵזְ׃׃
שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים וְיִקְרָאוּ׃ עֵכוּ
אֵין וְתַפְּיוֹרָה׃׃

א׳ א׳ וידבר יי׳ אל משה בא׳
מאחד לחדש הש׳
איתך חיבתן הוו ומונה אותה
כל שעה כשיינוו ומייעריה ותיון
כשנפקו בעגל ותיון לידע זות חל
הנותריה כשמו להשרות שכינתו
בתוכן ותיון. פוחד בעסק היקב ז
המשכן. ופוחד בוייר תיון: ולא
ונגאלותיכ על ידי שקליכ. בקע ונא 2
ונגלגלת: ומשפחותיכ. רע מיין כל 2,
שכט ושכט: לבית אבותיכ שיהיכן 1,
ושכט אחד ואחד ושכט אחד יקו
יקוב על שכט ואחד: כל יוצאי צבא 3,
משה. ויקבד שיוון ויועז מיצאו סי
פחות חמש עשריה: ואותכב יהיו 4,
כשתסקרו אותכ יהיו עמיכ נשיאי
כל שכט ושכט: קרואי עדה הנקו 16,
הנקריאיכ לכל דבר חשיבות שבשה:
האושיכ האלה. את שכב עשר 17,
נשיאיכ הלו: ושר נקבו טון נשיא
שמות: ויתיחדו על ומשפחותכ. 18,
חכמון ספר יוחסיהן ועדי חזקת
ידתכ כל אחד ואחד להתייחס על
השכט: אך את מטה לוי לא תספוד 49,
ואת. כדי הוזו לבון מלך להיות נשי
עמנה לברן. דלו. נפקה שתעתיה
ועמוד גדידה על כל הנמצין ומעשי
שנה ומעלה שימותו במדבר. אות
אל יהיו אילו בכלל. לפי שהן שלי
שלו גוש כעגל: הפקד את הלוי 50
ואת. כתרגם. לש ומיעי שורה על
דבר שהוזו ממונה עליו. כמ ויפקד
האוהל פקידיה: ויורדו אותו כתרגמ 51,
יפרקון יתיה. כשכוזין ליסע מדב
ומשכן והו מפרקין אותו א
והקימתו ועשוין אותו אלו מקום י
יושר ישכון שכ העגן וריחט שכ
וזקף מיכ אותו: והזר הקרב לעבוד
זו: יומת בידי שמיכ: ויוש על ר 52,
ואלו שהרגיכ כתוריכ בספר זה.
שלשה שבטיכ לפי רגל: ואלו יהיה 53,
חניתו. זה תעשו מיעתי לוי יהיה
חניתו. ואם לוזו שיהיו זריכ בעבוטת
יהיה חניתו. כמ שלינינו בוועשה
ויחן כל ייעון החניתו. וגו: כאותות. ב 2, 1
כל רגל יהיה לו אות. משה יגבועה.

ב׳ ב׳ תלויה בן. יגבעו של זה לוו כגבעו של
זה. יגבע של כל אחד ואחד בעצין
יוכע הקבועה בחושן. ומתוך כך י
יפיר כל אחד אות דגלו. דגן באותו
לכית אבותיכ. כאות שומכר להכ אל
אומהכ (משוו) מטה משעשוו אותו
ומיעריכ. שלו ויעשו לו כמו כן מושר
עכ. יהודה ישששכר זבולן ישעון מן
המזרח. ראובן שמעון גד ישעון מן
הדרום כן כדילת בתחות בפרש ון:
ובתוך ומחוק וזיל. עמו שלו בהושע
וך רחוק יהיה בעבכ וביעז מואבכ
ממה. שיוכלו לזו בשכת. משה ואהן 3,
ובנו והלויכ תחנה לו כסמוך: קדמה:
לפנכ קדמי קדם. ומיזו זו. זד רוח ס
ומזרחית. והמיערב קדמי אחור: וא
ויושונה יפעו. כשהיזון אות העגן 9,
מפתלן. יתקעון הכהנכ בחיצוצרות
ונפעו מחנה יהודה תחילה. וכשהולכ
הולכן דרך חמיתן הלויכ והעגלות
פוסעכ. דגל יהודה מזרח. שלו הא
ראובן בדרום. שלו אפרים. מערב. שלו
ון בנפתון. ונפעו והלו מועב. ואחר שב 17,
דגליכ הלו. פושר יחנו כן יפעו. מ
שפרישות הליכתן בחניתן. כל הגל
והלך אוזו הקבוע לו. על ידו. על מ
ומקומו. ואין לשון יר זד מוקדמן. מ
ומשמעכ. רוח שלו יגדו היזו על ידו.
פמוסה לו לכל השטת ידו. ושעון מ
ויישאו פעו. ואעלו. כתרגמ ודסמיכן 20
שלחי: ואלה תולדות אהרן ומשה ג 1,
ויוצו ומכהיר יולו כבי אהרן ושמו
תולדות ומשה. לפי שלמדן תורה.
ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואב 3,
תורה כאילו ילדו: ביום דבר יי את
ומשה נעשו אילו תולדות שלו שלא
שלמדן היה שלומד מפי הגבורה: על
פני אהרן. בחייו: ושרתו אותו. ומ 6,
והוו השרות. ושמרו את משמר 7,
ומשמרתכ. לפי ששמירת המקדש
שלזו שלאו יקרב אליש זר. כמו שעש
אתה וכנכ אתך תשמור את עון הכ
המקדש. והלויכ נתוניכ זו היזו
פמוסה לו לכל השטת ידו. ושעון מ
ומשמרתו. כל
מיעד שאדכ ומזבח עכו ומזבח עכו
ומשמרתו. קדמי ומשמרת בכל המקדש

ג׳ ג׳ ובלשון המשנה כמו שומור בבקען
ותרש. והלזו ומשמרתי ומשמרתכ
שומן. וכן במשמרות כהונה ולויה:
ואת ומשמרת כבי ישל שכטן היו
זיקוקין לעבכי המקדש ולזו שהלויכ
בזו תחתיהן כשליחותן לפיכ לויקזין
ומכה המעשרות כשלפכ. שנ כי א 9,
שפר הוזו לככ חלק עבודתכב: עתמ
הכה לו לעבוה ומאות בבי ישל. לומר
משוזר כל העבה נבלו לפ בפירוש
המקוב והוזו נתנו לו. כמו שנ ומ
ואתנה את הלויכ נתונים ונו: ואת 10,
אהרן ואת בניו תפקד. ושמן פקידות
ואינו לשון מבזין: ושמרו את כהונתכ
קטת ומיכ. ודריקה והקטרה ועבודו
הסיסורות ולהבא: ואני הנה לקחתי 12,
ואני מהיכן זכיתי להכ מתוך בני יש
ישל. ששלפרין אותכ לשירות שלי
על ידי הבכורות זכיתי להכ ולקחתכ
תחותכ. לפי שהיתה העבודה בבכו
בבכורות. וכשחטאון בעגל נפסלו. והי
והלויכ שלזו עבדו עכ נבחרו תחתיה:
ומן ומדש ומעלה: ומשיש ומלו ב 15,
נפליכ הזו נמנה לקזות שומר משכ
וישמירת המקדש. זלר יהודה בר ש
שלזה ומזר היה חזות שבט להיות נ
נמנה מן הכבן. שנ ומשך ילדה ואחה
העשרות לגבי: ומכסהו שלות עורכ
ותחשיב. ומסך פתח. הזו הפתחן

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0078

ג

26, ויות והתרין של משכן והיזהל והמ
29 של חצר ומשמרות בני קהת יהנו ק
תניעה והאוכים להם רגל ומחנה ראו
ומוקם החופף תניעה אוי ומשע
ומוי ושבט לק ניקו ונהם ותן ומכו
ומכידה ומיותיב וחמשיב איש עם
קרח ועבדתן שנמשכו עיהם בחצר
31, בחלקתם ויפך הוא הפרכת ואת
32, ומשיין נשמיני הלוי ומונה על כולם
ומה היו שמיותם פקודת משמרת
הקודש על ידו היו פקודת כולם:
38, ומשה ואהרן ובניו והמוסכין עלין רגל
ומחנה יהודה והחוניב עלין ישמשר
וחכמן טוב לישרין טוב לשבט לפי
שהיו שכינתו ומשה שהיה עמהן
בתורה נעשו נבוניב בתורה שניהם
יהודה ומחוקקי ומכבי ישמשר יוצ
יודעי בינה לעתים לדעת מה ישרא
יעשה ישלי ראושיהם ומיותיב וכל
וחייהם על פיהם ומיותיב ראושי
סנדריות העמיד וזכולן ומשכנ
39 נשכט סופר ומשר פקד ומשה ומה
נקוד על ואהרן לומר שלא היה נמנה
מעיין הלויים שנים ועשרים אלף
ובמרטן אותה מוניו שלש ומיות יתי
יתיב בני גרשון שבעת אלפים
וחמש מאות בני קהת שמנת אלפי
ושש מאות בני מרדי ששת אלפי
ומיותיב הרי עשריב ושבע אלפי
ושלש מאות והוא לפי כלון עם המא
השיזר ויפרד הכבודות ולפי יהו דא
זקוקין השלשה ושבעים ומיותיב
בכורות העודפים על המיתין לפדיון
ויומרו רבותי ממש בכורות אותן שלש
שלש מאות לויב בכורות היו ודיב
40, שיפקיש עצמן מן הפדיון: פקוד כל
בכור מבן חדש ומעלה משייגנו ויא
45, ויקח נפליב: ואת בהמת הלויב תחת
פדו בהמת הלויב את בכורי בהמה
טהורה של ישלי ולפי את פטורי בכא
חמוריב ושה אחד של בן לוי פטור
מה פטורי חמוריב של ישלי תלמ
46, שהרי מנה עשרים כארב ולפי מנה מ
עודפים בבהמה: ואת פדויי השלשה
וגו' ואת הכספים היריכות ליתרות
בכסף לפי השלשה ושבעים ומיותיב

ד

והן כלי הקטרת שמשרתיב בהן
73, מזבח הפנימי: ושתני אות המזבח
ומזבח הנחשת יטלו אות הרשן של
שעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן ו
ויכסו שיירה מן השמיב רבוניה
תחת הבגד כלוי בשעת ומסעית
ונתנו שוהסתן שהיו כופין עליה
14, פסכתר של נחשת: מחתות שבה
חותכין אות הנחלים לתרומת הרשן
עשוייה בניין מחבת שנין לה לן
ונלן שלש מחייעות ומלפנה שוב
שוובת אות הנחלים: ומזלפת
יעזריות נחשת שבהן מכפן ה
הנוריב שעל המזבח להסבב כ
כדי שיתעכלו יפה והיו יעיב
הכ מנפסות: וורידן נלט: והם מ
של נחשת: ובהן מכבדין אות ת
15, הדשן מעל המזבח: ונפות אות
הקדש: האורן והמיחתות וכלי
הקודש: המיזרה וכלי השרת:
ומיתע שהוא יעמו חייבין מיתה
16, בידי שמיב: ופקודת אלעזר שא
שהיה ומונה עליהם לשאת אותם
שמן וקטרת ושמן המישחה ו
וקטרת הסמיב ומנחה התמיד
עליו מוטל ליעות ולהקריב כשעת
16, חפיתן: פקודת על המישכן וכל
אושר בו ועל היה ממונה עלה
משה: בני קהת ליעות איש איש
על עבודתו ועל ומשאו והוא ה
המישכן וכל אושר בו הסדורים
לנישאה כפרשה זו: וכל ומשאו
בני גרשון וכני מרדי שמונה ויקו
הקדשיב על פי איתמר היתה פ
18, כמו שכתב בפי נשוא: אל תכריתו
20, את תעמדו להם שיימותו: ולא יבאו
לראות כבלע את הקודש לתוך בג
עתק שלו כמ שפירשתי לישעה
בפרש זו ופרשו עליו בגד פולע
וכסו אותו בכסוי פלוע זהו
כלוע שלו וכסאו:

חפטרת במדבר:

נשוא את ראש בני גרשון
22, גם הם כמו שעשית
לבני קהת לאמות כמה יש ש
שהגיעו לכלל עבודה: את יישעת

המשכן עשר תחתנות: ואות ויהל
ומועד. יריעות עזים. העשויות ל
ויהל עליו: ומכסהו עורות אליב מא
ואדומים: מסך פתח. וילון המבדיל:
וישר על המשכן. כלומ הקלעים וה
והמסך של חיל הסובבים ומבדילים
על המשכן ועל המזבח הנחשתל
סביב: ואות כל אשר יעשה להם. פי
כתקנו: את כל די יתאסר להון. ובני
גרשון. על פי אהרן ובניו תהיה. ל
ומיזה מן הבניב ומיזנה עליהם נד
איתמר בן אהרן: ויתירתה ומיתך
של עמודיב. שהרי יתרות ומיתרי
הקלעים במשכן בני גרשון הין. יתרו
ומיתדים היו לירושת והקלעים ול
ולחצרה שלפו תגביהם הרוח. ויתדות
ומיתדים היו לעמודים סביב לאהל
כהב הקלעים כשפתם העליונים פ
בלוחות וקונטיסין. כמ ששניה
מלאכת המשכן: עבודת עבדה. הוא
השיר במיעתיב וכינורות שהיה ע
עבדה לעבודה אחת: ועבודה משא
ושון. כמשמעו: ופקודיך אשר שה
יה את משה ואהרן הפקודים היו
מיעוה. מבן שלשים ועד בן חמשים:
יג את כב ישא וגו. פרשה זו נאמ
כאב שהוקם המשכן ושניה פרשת
נאמל בו מיד כדאי פיסל נטין בפ
השקין: וישלחו מן המחנה. שלש מ
נחשת היו שב כשעת חניתן. תוך
הקלעים. הוא מחנה שכינה. חניית
הלויב סביב. כמ שנאמל בפל במדבר
סיני. הוא מחנה לויה. ומשם ועד
סוף. מחנה הקהתיב לכן נוסעים הדגל
הוא מחנה ישל: היעוב. נשתלח מן
חוץ למקום. הזב מותר במחנה ישל.
ומשלח מן השתיב: וטמאו למקד
מותר אוה. כשל לויה. ויעש וישלח.
אלא נושל שכינה. וכן דרשו רבותע
מן המקראות כמס פסחיב. לטמא
נפשו ראובנאן. וכמ אתי שהוא של
עצמות ארב בלשון עומי. והרבה יש
בפל זבה. ונדרייעה שחרית טמיא.
שחרית עשמות. ומשל ומשל מיל. הני
חזר וכתב טען פרשה נזל ושנט
על שקד היא האומל בפרשה ויקחו

ומעלה ומעל פיו וכחש בעמיתו וקמ
ונשכחת מין בשכל שע ודביב שנ
שנתקדשו בה. הוכח שכבת מאן ל
והתנדו. לירד שמיגע וחייב חומשו ל
ושמה: על מי עריב עד שיזה בהב
והשוב שפכל על גבל הגב שיהא נתן
להכהב: את יושבו בימשן. הוא הק 7,
הקרן שנשבבו עליו לישר ישמ ל
אחי שעתחייב לו: ואיש מין לגיש גאל
שומת התובע שהשפיעו. ומין לו יכ
יורשין: להשיב האשם אלין כשנמלך
זה להעידות על שעון. ואמרו רבותינו
וכי יש לך בישל מוכ שאין לו יורשי
אלא ק אלו כת אלו יחו אלו שאול נשר ל
הקרוב ממשפחת. יובו ומעלה עב ל
יעקב. אלא זה הגר שומת ואין לו יכ
יורשין: האשם המושב. זה קרן וחמ
וחומש: לה. לכהן. קצוב השב ומתנ
לכהן שנאותו ונשמר: מלבד הכפורים 9,
האלור בויקהל שיעריך להביא: וכל ת
תרומה וגו. אלו ישוישלש וכי תרומה
ויקריבן לכהן. והלא הוא ויחזר ויחל
לכהן הנבעת. אלא אילו הבכורים שנ
מהב תביאו כמת אל אלהיך. ואינו יכול
אלא יעשה מהב. הל לכהן לו יהיה. מן
הכל וליחד על הבכורים שיהו נותנין
לכהן: ואיש את קדשיו לו יהיה. לפ 1,
שנ. מתנות. כהונה וזוה יכול יבוו
ויטלו בסרוע. תל ואיש את קדשיו ג 10,
לו יהיה. מקד שטומת הנזיק לבעלים.
ועוד מוסיף הרבה ורשו בו בספרי ב 18,
ואדם יעשה. ואיש את קדשיו לו י
יהיה. וכי שמיעבב מעשרותיו ואינו
נותנן לו יהיו המעשרות פון. שאין
שדהו עשוה אלא אחר ומעשרה עב 15,
שהיתה למוכרה ועשרת. ואיש אשר
יתן לכהן מתנות התלויות לו. לו יהי
הלכה: ואיש איש כי תשטה אשתו. 12,
וזה מתב למעלה מין העניין ואיש אול
קדשיו לו יהיה. אוב אותה מיעבב מיתו
ומכעת הסתן. חייל שתינטרך לפו
ויעש להבית לו השוטה: כי תשטה
תט ודרכ עבעות. ותחשר נשיטו.
פמ שטה ומעלין. אול ישט. אול דשה
לפ. ומעלה בו מעל. ומהו המיעל. וש
ושכב איש אותה תעלה ומיעבב איש. 13,

פרט לכומאן. הא אוב רואה ומיעשב
אין הנדיב נודקין אותה: ונסתרה.
שיעור שתתיחד ביוחו: ואב אין בה
הוא אוב היה בה אפילו עב אחר שי
שאול. נטמאת לו היתה שותה ומ
אין בה בטומאה: ואבל יש עדיב לא
לפתיחה: נתפשה. בעונה. מ ותפש
ושכב עמה: ועבר עליו קודב לסתירה:
רוח קנאה: וקנא. רבותי פרשוהו ל
התראה שמתרה בה אל תסתרי עב
איש פלוב: והיא נטמאה: ואו עבר עב
עליו. התרה בה. ועברה על התרותו.
ואין ידוע אוב נטמאה אוב ואו: קרח 15,
ומנחת. שעריב ולא חכריב. היא עשתה
ויעשה בהמה וקדבנה ומיכל בהמה:
לא ייתן עליה שמן. שלא יהא קרבנה
ולבונה. שהשמן קרוי אוב. והיא ע
עשותה בחשך: ולא יתן עליה לבונה.
שהאהובות מלריח לבונה. שב אול גבעת
הלבונה. והיא פרשה ומדפיהב: כי מ
ומחת קנאות. הקנוח הזה. לשון זמר
ומחת קנאות. ומשרית עליה שתי
קנאות. קנאת הזקוב וקנאת הכעל.
וריב קדושיב שקדשו בבור. לפ ש
שהוא נעשה ומנחשת מהעות היעב
בעלות. וזו פרשה ומדרכיהן שהיו
בעלות. בעליהן. ומחת התמלה. וזו ש
קלקלה ומחר תברוך בו. בכלי חרש הי
היו השקותה את הנזיון. יין ומשהו
בכוסות ומשובדה. לפיכך תשותד
ויב המדיב מיקדה של חרס: והי
והעמיד הכהן וקנ. והלא כבר כתל והע
והעמידה לפב. אלא מסיעב הוא א
אותה ומיקוה לריק כדי לקיים מ
שתטרף. רעתה ותודה: ואין העבד א
וקנ. לפ שתחילת מלייתה אין הדיב
ואין העבד. ועוד שהב עדיה. שש
הערותי בכב היום את השמיב ואת
האורן: ותרע. סותר. את קליעת ש
שעשה כדי לבותה. ומיון לבעת יפ
ישל שמצוי הרוש נעני להה: ואבב
וג. כשער בקשר. הוא שער הזכ
הזיזרחי ויך פל הנכסין ואין על
כפיה לישבעה. אולי תטרף. רעתה ות
ותורה: ולא ייחה שב הוא שהב מדיב
הדיב הגדיב. על שב שהב מדיב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0080

ה

לה: המיוחדים המיוחסים אותה לו
העולה. לשון הילון ומיוחד. ולזו יתן
יתן לפרש יוחדים שהן קדושת.
ולזו יורדות פת הפתן. ולזו מאוחרים
יות יוחרים. ונון. ומקלקלת לו ותרב
ליטיון: ולזו מלטטיון. מהומה קללה
בגופה של זו. והשביע אותה וגו׳ 19,
ומה היו השבועה. וכי לזו שכב הכה
הנקי. הוי וכי שכב לזו הנקי. שיכי
שיכבל לזו אותה שומע הן ולזו
שמיעה לפתוח בדיבי נשואת תחילה
לזכות: ואות כי שטות. וכי שטות. 20,
כי ומשמש מלשון אכ: שכועת היולה. 21,
שכועה של קללה: יתן יי. אותך לאלה.
יהו הכל מקללים בך. וכי לזו יהרעך
כאשר ויורע לפשכת. וכן הוא אומר את
והנחתה את שמכה לשכועה לפיכי.
שהיוכיחה נשבעיה בתורעתה של
ישעיה. וכן לעכין הכרכה וכרכו
לך. לך יבך ישר: אות ירכך וגמר. 30,
נקללה הקדים יך לבטן. מעכי שהיו
שהיו התחילה בעבירה תחילה:
יגבה. נפוחה. כתרגי. לינבות. מלי 21,
להיגבות. זה שימוש פתח שהלמ"ד
נקודה בו. כמ׳ לעותה. ולאותה כ
הדיך. אשר תלכי בה. וכן לנפל יכן.
להפל. שהמ"ם ויגבה אות הכון
ויפלה אות היכך: לינבות בטן ולכ 22
ולנפל יכך. בטנו וירכו של בועל.
או יהיו אלו של נבעלת. כשהאו אלו
יכך נופלת וכטנך יגבה. הלי של נ
נבעלת יומר: יומן יומן. זו קבלת פ
שכועה. יומן. זה מאיש זה. יומן.
זה מאיש יוחר. יומן על היולה.
יומן על השכועה: והשקה אות כ 24,
האשה. ומן זה פרד הועשה שהלי
נתחלה מקריב אות מנחתה אלו
הפת ומשרך שכשישקה יבוא ת
בה ליחרים. לפי שת בטן ויכך. וי
מכין לשוער הענן. תל ובלון בה. בכ
בכולה. זה כן מה תל בטן ויכך. ל
לפי שהן התחילו בעבירה תחילה.
לפיכך תתחיל מהם הסורעת: ל
ויריב. להיות לה יעכב ומריב: והי 25,
והבן. מוכך ומביאו מעלה ומוריד.
ומן. היוצ מבפה עמו. שידה ומר
ממעלה מידו של כהן: והקריב אותה
זו היא העשה בקרן מערבית דרומית
של מזבח קודם קרייעה כשאור ומ 26,
מנחות. ומסרתה. היא הקומץ. שעל
ידי הקטרה המנחה פו ומבין לגביה:
והשקה אות המים. לפרות שוכה ומו 27,
ויכך שתה ואחר שנשיחין מבלה ומע
ויעברין עליה ומשקין אותה כעי
סחה. אלו זוב כן ממרה טמיאה זוב:
ויבתה בטנה. ועפל שכקללה יכך ות
תחילה המים אינן בודקין אלא לכך
כמסתן סה: והיתה לשבועה. כלו
שפרישתי שיהו הכל אומן סה: בקרב 10,
עמה. הפרש בין אדם המתעשל כמי
מקום שכבר להתעשל במקום שאינ
עבר: וזוב לו נטמאה לשתי 28,
ז׳ וטהורה היא ומקום אחר: ונקתה
ומייב המרים: וזרעה זרע. זוב היה
יולדת בעשר תלד בריוח ועתה. יש
יולדת שחורים. תלד לבנים: וזו אישו. ס
כמו זו נדע. כלומ זוב אישו קטני
הוא. והדבר ספק אם נטמאה זוב 12,
לאו. לכך והעמיד הישועה וגו: ונקה
האיש ועון. זוב בדיקה המים. זו
יחוק. לוה חסך במיתתה. עד הוא
עין השון. ווי ומשישקה תהא זרע
ועלו בחיתך. ונקי ועון. שהסוטה
יפורה לבעלה: בי יפלין. בי יפ 2, ן
יפריש. לוה נסמכה פרשה זו
של סוטה לפרשה עיר. שכל ה
הרואה כוטה בקילקולה יזיר עצ
עינו עין היין. שהוא מכיון לדי
עיוך: ער ערד. ועין נידות נכ
ומקוה אלו פרישה. ולך עין שפיו
עין היין: להדיר. להסיל עינו עין 17,
היין ושב שמיב: ועין ושכר יזיר. 3,
סתרגמ. וחומר חרת ועתיק. שו
שהיין ישן ומשכר: כל משחת. ש
עכירה במיב. וכל ומשקה. והוכה
יש כלשה משנה עון שורין דין ו
ומומחין. עיד ששה פעמ עין: 4,
תריעבם. הם הנרעעין. יק. הם ק
הקלשות ומכחוץ שהחריבם נתע
כעובל בזוג: קרוש יהיה השער 5,
שלו: לגדל פרע שער ראשו. פרע
שער. נקוד פתח. לפי שהוא רכין

ו

ושער ריאשו. פרע של שער. וכן אות
ראשו לון יפרע. ופירוש. של פרע:
גדול של שיער. ועין קדמי פרע פי
פחות ומשלמיה יוכ: כל ימי נזרו קי 8,
קדוש הוא. זו קדושת הגוף. ולישמו
ומיבא. פרע. זו עונף. פרועה. זו
שוגף: ויש אומ׳. פרע. פרועה רבי
ומכר הוא. מקרה של פרועה: וכי
ימות מת. בוהל שהוא בו. בזה
טהרתו. בזה הזאתו. או ביום אלו
בזה השביעי שהוא טהור לערבי. לו
בזה השביעי. יכול אפלו לא הזה לו
בזה טהרתו: ובזה השביעי יקח מי 10,
שתי תורים. להוציאו אות השביעי.
או יכול אלו להוציאו אות התשיעי.
קבע זמן לקרבן. וקבע זמן לקרבן.
מה קרבן הכשיר ומשמיב והלאה.
ויושב חטאו על הנפש. שלו טהל
מטומאות המת. ל אלעזר הקפר אומר
על שביצר עצמו מן היין: וקדש את
ראשו. לחזור ולהתחיל מכאן נזירותו:
והזיר לי. את ימי נזרו. יחזור ויעמ 12,
נזירותו כבתחילה: והימים הראשונים
יפלו. ואל יעלו מן המכין: יביא אחד 13,
יביא את עצמו. זה אחר משלשה
יומים מת בוהל שהוא בו. בזה טו
טהרתו. בזה הזאתו. או ביום אלו
בזה השביעי שהוא טהור לערבי. לו
בזה השביעי. יכול אפלו לא הזה לו
בזה טהרתו: ובזה השמיני יקח מי 15,
שתי תורים. להוציאו אות השביעי.
או יכול אלו להוציאו אות התשיעי.
קבע זמן לקרבן. וקבע זמן לקרבן.
מה קרבן הכשיר ומשמיב והלאה.
ויושב חטאו על הנפש. שלו טהל
מטומאות המת. ל אלעזר הקפר אומר
על שביצר עצמו מן היין: וקדש את
ראשו. לחזור ולהתחיל מכאן נזירותו:
והזיר לי. את ימי נזרו. יחזור ויעמ 18,
נזירותו כבתחילה: והימים הראשונים
יפלו. ואל יעלו מן המכין: יביא אחד
יביא את עצמו. זה אחר משלשה
יומים מת בוהל שהוא בו. בזה טו
טהרתו. בזה הזאתו. או ביום אלו
בזה השביעי שהוא טהור לערבי. לו
בזה השביעי. יכול אפלו לא הזה לו
בזה טהרתו: ובזה השמיני יקח מי 19,
שתי תורים. להוציאו אות השביעי.
או יכול אלו להוציאו אות התשיעי.
קבע זמן לקרבן. וקבע זמן לקרבן.
מה קרבן הכשיר ומשמיב והלאה.
ויושב חטאו על הנפש. שלו טהל
מטומאות המת. ל אלעזר הקפר אומר
על שביצר עצמו מן היין: וקדש את
ראשו. לחזור ולהתחיל מכאן נזירותו:
והזיר לי. את ימי נזרו. יחזור ויעמ
נזירותו כבתחילה: והימים הראשונים
יפלו. ואל יעלו מן המכין: יביא אחד
יביא את עצמו. זה אחר משלשה
יומים מת בוהל שהוא בו. בזה טו
טהרתו. בזה הזאתו. או ביום אלו
בזה השביעי שהוא טהור לערבי. לו
בזה השביעי. יכול אפלו לא הזה לו
בזה טהרתו: ובזה השמיני יקח מי

שעתבשלה קודש הוא לכהן החלה
והריק והזרוע תרומה הן לכהן׃
על חזה התנופה ולבד החזה ושוק
הימיין תן מכל השלמיכם ומסיק פ
את שלמי עיר הזרוע הזה ולפי מ
שהיו שומי עיר כבול ויעמו לידון ר
בכר החרש והפרשת זרוע היו
להחזירן לכנען לידון בחזה ושוק ומ
ונלכר ושאר תשרוק ידן שוקב ומ הי
הריב עיר על מעת לגלח על ויהוה ע
עלות ועל ויהוה שלמיכם כפי נדרן ר
ושאר ידור כן עשה ומסיק על תור
עדו ומסיק ויו יחסר שוקב ומ הי
הריב עיר חיש נדרות על מעת ל
לגלח על שלש בהמות הלזן ינין ונב
קמין בו מושר ידור כן יעשה ׃ ומן
להם מ זכור ושמור דישטע בלשנ
ומור להם שרהו כלם שומעיכם ׃ ה
תברכן מדרש ונגדה ומרו ישל לפני
הקהל רבעו של עשב ויתה ומר ל
ולהעם שיברכו ומן ועד עריכן להן
ויתברכן ויהי ומפיך השקימה ומחש
קדושך ומרך וגו וכן דוד ומ ושתה
הוון ומרך יות כית עבדך ומ הקהל
עולם ומך עומד ומרך שב ומך ע
וכרכם לכך הכהנים פרסין יות ידיה
ומ הקהל עומד ויחריט הגדר הע ר
הוון עומד ויחר כתליון ושלמה מן ר
החלונות ומכן ומעבעות של כהנים
ת׳ ומר להם מלון לון תברכו
תברכום כחפזון ובכהלה ויהי נבונה
ולב שלם ומרכם שיתברכו נמסרך ׃
וישמרך שלון יסון עלך שומרים ל
ליטול ומחוק שהשתן ומתנה לחבר
ומין יכול ושומרון וכל ומרם ומכן
שנין ליסטין נעין ועטלין ומתה ר
היתנו מה העזה יש לון במתנה ומכן
הקהל הוון הנתן הוון השומר הזן
ומרם נעבם וישומרך נבנות שהכנט
ומריכן שיעור והרכה ומדרשות ר
ורשון בו בספרי ומר מ תעבו ומ
ומיה לך פעבם שוחקות פעבם יעהא
ומהכות ויחנך ומתן לך חן ישון מ
פעם ומיך יכבש בעשו ושמרו יות
שמי ומרכה נשב המשרש ומכן
ומרכם לישל ומפכים עם הכהנים

ז

ח

ט

ח

ט

ז

רון ומכן ומרכם לכהנים ויהי ביום כ
כלות משה כלות כתי יום הקמת המ
המשכן היו ישל כבלה הנשפות כלות
משה ביצהל וכל חכם לב עשו יות הק
המשכן ותלון הכתן במשה לפי שמ
שמכר יות נפשן עלין ליהות יות ת
תבעת יות כל דבר ודבר כמן שהריהה
בהר להדרות לעשה המלוכה ומן פ
טעה בתבעת יחות וכן ויבעט בדוד
לפי שמכר עינהו על נכין המקדש
שכ זכור יי לדוד יות כל ענותן ומר
נשכנב יי וגו לפיכך שחות על שמן
שכ היה כתך בית דוד כלות להקים
ולון עומ כמה הקיב ומן שכל שכעבד
ימי הנילוויה היה משה ומעמידן ר
ומיפרקן ויותן היום העמידו ולון פריקן
לך עומ כלות להקים ויותן היום פלן ר
הקמותן ורוש חרש נכן היה כשנ
שמרפה פרה בשלישי החלה ראשונה
ובשכיעי נלחן הם נשיאי המדוחת ש
שהיו שומרים עליהם בעיניהם והין
ומכה עליהם שכ ויכו שומרי בני
ישל הם העומדים על הפקודים הם
שעמדו עם משה ואהרן כשמנו יות ת
ישל ואותכם יהין וגו שש עלות נב
ולין יב ולון ומחופין וכן ניעביה ר
וכפרדים עגלת ומכסות קדושת יעבי
ויקריבו ויותם לפני המשכן שלון קכ
משה ומיה עד שעומ לון נופי המקוף
ולו נתן ומה רון נשיאים להתערב
פלן תחילה ומלוכות המשכן לון ה
התערבו תחילה ולון כך ומהדו נש
נשיאים יתערבו יבטר מה שותבי
שמתעבים ומה שמחפרין ומן ר
משלוחין כון שרון שהשלוחו
יבזר יות הכל שכ והמלוכה ר
היתה דיה ומורו מדעתה מה יש
לנו לעשות הבניון יות ובני השע
השהם ויות ובני המילוויים ומ
ולפור ולחשלן לכך התערבו כלון
בתחילה כפי עבודתם שהיה ח
ומשון בני גרשון קלן ומשל בני ר
מררי שהיו נושאים הקדשים
העומדים והאורגים כי עבודת
הקודש עליהם ומשון דכר הק
הקדושה היורין והשולחן ומנור

ופיק בכתף ישון ויקריבו השיל
ות חנוכת המזבח ולוחר שהתערבו
העגלות ושיות המשכן עתע לכם
והתערב קריבות הלוו על המזבח כ
ולו קיבל ומשה ומידב עד שכ ולו ומפי
הגבורה יקריבו יות קרבנם לחנוכת
המזבח ועדין לון היה יודע ומשה ר
היכן יקריבו וכי כפור תולדותם וכי
כפור המפעות עד שיעומ הקבה יקר
יקריבו ומפעות ויעט יומן כנוס המון
ויותו היום נטל עשר עטרות רושון ר
ומעשה נחושית רושון ונשיאים כי
כדויתינהו כפור עלם ׃ כך שנייה
התב נפור עלם ומושון ומעשה כן
בחושית רושון ונשיאים רושון לכ
לכהנה ומושון ושכן שכינה בשרון
ומושון ועבודה רושון לכרכה ומשון
ולויפור בריה רושון ושחיטת עטון
ומושון לירידת ומש שכ ותינון ומש ע
ולפני יי ותוכל על המזבח יות העולה
רושון לוכלות קדשים ׃ כן כנס הי
הקריבו ישל תמידין ומוספין נכורו
ומיעשרות חטוות ומשומות ועל ומ
ומותו היום עומ עשרי ינפן וכוני תמין
שרי ינפן זו עולה שנשחטה בינפן
וכוני תמין זהו שלומים שנשחטו
בדרום הפיחי נב זהו ומהל מדער
ילון בשמין זה קטרת הסמיה יכון
ומרי לנב זהו ומהלי שכינה ומוכל ר
ומרית מורי עם נשמי וון קטרת ח
חלבנה ולבונה המנחה ומכלתי ישרי
עם דנשי ומילו דפריס של עולה ומ
ומימורי קדשי קדשים שהצתי ומע
עם חלבי ומילו הנסכים ומימורי קל
קדשים קלים ומלו ועבם זה משה
ואהרן ומריס שתו ושכרו רודים זו
כנפות ישל ט כיום נמיעות ומילבי
ומישכבע כת עמירם ומרבע שוחות
יתירה על בנות ישל ומילו הן ומרב
שוחות ימזה מילך כעלה כהן נדול
נחשון ומחיה נשיון ושני בניה פקם
מגב מהוה ויש ומ ומך בעיפ ר
בן כנה ומשוח מלחמה ומותו היום
ומותה יות כל השבטים נהעם ומש

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0082

ומכוכב משקלם שוקלם ומחר ומחר
וחזר ושוקלן כולם פוחת ואין ריבה ו
ואין ומיעט: כאותה והכ שותיב עשרה
ומה עומ' לפי שנ' כף יותת עשרה
זהב היו שנ' כף יותת עשרה
שקלים של כסף: ואין ואין בהן יותר
של כסף: ומשקלה עשרה שקלים
של זהב: ושקלי זהב ואין משקלן
שוה ושקלי כסף: ת"ל כפות זהב של
זהב היו: וכמין ומשה וק' שב פתכי
המלכהישיך זה אות זה: ואין שלישי
והמריע בניהם: כתו ומחר ומו' ומתר
אי: ואין ומיהו ומוסף: וכתו ומחר ומו'
ודברתי אותך מעל הכפרת: מן זה
והכריע בניהם: ומשה כמו אל אות ה
מוסף ומכ שומע את הקול המו ה'
מעל הכפרת מבין שב הכרובים: הי
הקול יוצא מן השמים ואין הכריב
ומשה יוצא לאהל מועד: מדבר: מקו
מתדבר: כבודו שמיעלה ומ' מן מדב
ביני לבין עצמו ומשה שומע ואין
ודבר אלין: ומעט אות ומהלך מן ה
הדברות: וישמע את הקול: יכול קול
עמוק: ת"ל את הקול: הזו הקול שב
שערב בו בסיני: וכשהיה מדבר
לפתח היה נפתח: ואו היה יוצא ח
חוץ לאהל: חסלת נשאו

וירבר ח

יה: אל ומשה וק': כב
כהעלותך את הנרות

על מכ שלהב עלה כהדליקתך לשון
עלייה שיברך להדליק עד שתהאו ש
שלהבת עולה מאליה: ועד דרשו ר
רבותי מפון שמיעה הייתה לאב
המערה שעליה כהן עומד ומקריב: ו
אל מול פני המנורה: אל מול ע ה
הזמיעב שמדיו בקנים ואין בקופה
של מערה: יוצרו שבעת הנרות שעל
ששת הקנים ומחר שבקנים: שלשה ו
מזרחיים פונות אל מול הזמיעב: ה
הפתילות שבהם: וק שלשה מערביים
רוחני הפתילות פונות אל מול האמיעב:
ואין בי שלא יהיו אל מול הנרות הזו יק:
ויעש כן אהרן להבד שבהן של אהר
שלו היה: זה מעשה המנורה: מ
שהראהו הקב"ה בזיבבע לפי שעה
שעתידה בן לבך עתי ואין ומקש

וחוט רבות המקוב על לוח אחת

ועשריב שנה לפיכך פחוד וחזרק ג
ואחר כסף: ואו פחו' וחזרק בסף: ואחר
מ' של בקערה ואי' שוק: ואחת ואחר
מעטרסות ואחין: שבעבע שקל בנגר 19,
שבעבע ואחת שיעור מהבען: כף: ואחת 20,
בנגד התורה שנתנה מידו של הקב"ה:
עשרה זהב כנגד עשרת הדברות: מלי
מלאה קטרת: קטרת בשמים שש מין
ושלש עשרה וכלכך שתחלין קול: ר
בדלת: על ידי אות כש גר דק: פר אח 21,
בנגד אברהם: ויקח בן בקר: נתן אחר:
בנגד יצחק: ויקח את האיל: כבש
ואחד כנגד יעקב: והכשבים הסריי
יעקב: שנעיר עדיו לכפר על חטיתך 22,
יוסף: של: וישחטו שעיר עזים: וחב 23,
השלמים בקר שנים כנגד משה ואה
שנתנו שלום בין ישר' לאביהם שבשמי:
ואיל בשביב עתודים: שלשה וחמי
כנגד כהנים ולויים וישראלים וכנגד ת
תורה נביאים וכתובים: שלש המשיות
כנגד חמשה חומשי תורה: ואחוש חטות
הכתובים על לוח השני: עד מן
ולסודו של ר' ומשה הראשון:
ביום השלישי נשיאו וק': ביום השל 24,
היה הנשיאו ומקריב לכב זבולן: וק
כתי: יוסף בתענון שנ' בן הקריב עב
נתנאל עמל יוחריו הלשון ומ' נשיאו
ישששכר: לפי שכבר הזכיר שמו והקי
והקריבתו: וכשיור שאין עומ' בהם הל
הקריב עמל עליהם לשון זה: נשיאו לבב
פלוני: ומתן היום הנשיא הזה ומקריב
ושכט פלוני: ביום הששי ומתן: בן בנ 84,
שעמשח הקריב: ואיה אנב מקריב ומה
המשח אותן: שעמשח ותחילה ומחרון
הקריב: אין ואחרי המשח ואחר
זמן ואין בן אלעזר ביום המשח: ואין
שעמשח ביום: בשחנאו ומ' ביום ומש
ומשחן ומתן: למדנו שעמשחו ביום
ואיה לת' כמו המשח אותו: ביום שעמ
שעמשח הקריב: קערות כסף: שמנה
עשרה: הם הם שהתנדבו ואין אומרים
כהם תפול: שלשים ואיה הקערה ה 85,
האחת וק': ואיה לת' לפי שנ' שלשים
ואיה וישקלה: ואין אומר פרוזה שי
שקל לכך חזר ושנאה כאן וכל בכ
בכולן: על כסף: הכלים בשקל הקודש

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0083

ח

בטורין כלע׳ דיו ודיו נקשן עשת
של כסף שן זהב ומקיש מקורנס
וחותך מספריים וכעות וידיה כי
מתיקון וזו נעשית וידיה וידיה
על ידי חיבור: עד ידה עד פרקה כ׳
כולו׳ גופה של מנורה כולה וכל התלוי 4,
בה עד ידה שהוא וסר גדול עד כי
פרחה שהוא ונעשה רק שוה בשוק זה
ורקשה: ודרך עד לשוק בשון זה
כמ׳ ומקדיש ועד קמה ועד ערב ימי
ידה: היו השידה שעל הקליה וחלל
טרך ונמרת עשן. שלפני השריב: כי
כמרואה וישר הרואה וגו׳ כתבנית וש
הראהו בהר. כמ׳ שנ׳ וראה ועשה ב׳
כתבנתם וגו׳: כן עשה את המנרה
מי שנעשאת ושרי יונדה על ידי הבה 6,
נעשית ויולידה: קח את הלוים מתוך
כדבריה. וישריכם שתעכו ותיות מ 7,
שיושיב ומקוה: הזה עליהם מי ח
חטאות. של יופר פרה ולפני טהוני
ורחיב שבהם: והעבירו תער. ויעשת
מכמי ל׳ ושה הרשון לפי שעתנו
כפרה על הכסרות שעברו עד והיו
קרויה זכחי מתים והגועדע קרוי
את היזקיקו תגלחת במיערעם: ואח 8,
ולקחו בן בקר. והיו עלה. כמ׳ שכתוב
ועשה את האחר עלה והיו קרבן ל
יבור בשן; ופר שני. זה תל שני ל
ואל לך ירה עלה ואל עזבה. יונ. ח
חטאת ואל עזכו. וכתו יש סוף לדבי
בתוך לחנה. ואות׳ אנכי הודאת ששה
היתה. ששעבד היה להם להביא אח ע
חטאות לעם. שר העולה והחקלות
את כל עדת בני ישר. לפי שהודיעם
שתשן כפרה קרבן תחתיהן. יכול 9,
ילכו ויעבדו עבו קרבנם ויסולכו ידי
ילהב עליהם: והעבן. והתן את הלוי 11,
תנופה. כדרך שיושב ומעריב ערך
תנופה חי. שלש תנופות נאמרו כ
בפרשה הרישונה וכבר קהת וכן
גרו׳ שם והיו לעבד עבודת ה׳. לפי
שעבודת קדשי קדשים עליהם. הי
היורן והשולחן וגו׳ והעולה וכבר ב
ביעור וכן גרו׳ בה תנופה ל׳ ב
שיון. עליהם היתה עבודת הקדשי
ישרת וקדשים הנרויה מקדש 7

ט

בחדש הרישון לשנת השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הרישון דבר ה׳ אל משה במדבר סיני בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: ודברו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות את הפסח: ויעשו את הפסח בחדש הרישון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה׳ את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה׳ במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה׳ לכם: וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח לה׳: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: לא ישארו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן ה׳ לא הקריב במועדו חטאו האיש ההוא ישא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח לה׳ כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ועל פי המעלות יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם חנו בני ישראל: על פי ה׳ יסעו בני ישראל ועל פי ה׳ יחנו כל ימי אשר הענן ישכן על המשכן יחנו: ואם האריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת ה׳ ולא יסעו: ויהי אם יש הענן ימים מספר על המשכן על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳ יסעו: ויהי אם יהיה הענן ימים מספר בקר בקר הענן ונסעו ויהי הענן יעלה בבקר ונסעו או יומם ולילה והעלות הענן ונסעו: או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן לשכן עליו על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳

ד

ונשא עלגבי יהודה מגן קורח: תצ
תקעב והריעו ותקעב: ולוי היה נחלק
עד שמשה ומ קומה יג וקו בספרי
16 ונכנו דעל יהודה: על פי יי יחב כיון
שהיו ישרי חובב היה נעמד העגל
ותקעבן ונושע על גבי יהודה מגן קורח
פוכה ולוי היה נפרש עד שמשה ומ
שובה יה רבבות אולפי ישר הוי על
פי יי ובד משה: וישב כלומ ותגעלים:
20 יהיב ושפר יהיב ומעטים: ולוי יהיב
22 שנה: למקרין העדה לכשתניעה ומ
ודבר עם כטהדרין ושוער העם ות
ותקריבו ליוסף: ולוך תקרוב על ידי
חיעדות: ולמשע המחנות נשנעת
כילוק המחנות: תתקעו בהם לסימן
נסיעות: ומ על פי שלשה היו נסעי
על פי הקדש על פי יי ומשה על פי ח
חיעדות: ויקשה: מן העשות: מעשי
העשות קורנס: ותקעו בהן כשתקע
והלוים סמוך למקרין העדה: ומעדו ומ
השניים: ומלך הכי יעדתם ולו פתח
יהל נחוב: ומקדיה שוה הלוי בספרי:
ותקעתם תרועה: סימן ומשע המחנות
תקיעה תרועה ותקיעה: כך הלוי על
ספרי: מן המקרואות יתריב: ובהקי
7 והקהיל את הקהל וגו: לפי שהלוי אומ
והיו לך למקרין העדה ולמשע את ה
המחנות: מה מקרין העדה תוקע בפ
בשוב בהובב בשתיהן שב ותקעו בהן
ולא משע המחנות כשתיהן יכול מה
ומשע המחנות תוקע ומריע ותוקע
ולא מקרין העדה תוקע ומריע ותוקע
ומעתה יולן לחלק בין מקרין העדה ל
ומשע המחנות: תל והקהיל הקהל וגו
ליד שאין תרועה למקרין העדה ת
והלוי הדין לנשיאים הרי סימן לשל
לשלשתם: למקרין העדה כשתיהם ושל
נשיאים בפחת: וחו וחו אין בה תרועה
ומשע המחנות כשתיהם ושל ידי תרוע
תקיעה וכך והדין יתקעו מקהלות
ומשעות הלוי: תל על עולותיכם: זה קרבן
יעבור: ומ הסת מדבר אחי יל והיכם:
לפקוד ולדבן מלכיות שב זכרונות ת
ושופרות שב ותקעתם: לאהרן אחי
11 יל והיכם: ד ולמחת בחדש השני כי
עשרים יומ שנה עשר חדש חסר

ד

עשרה יהיב עשו בחורב שהרי נר
מיום חרש כיון שב וחנ שב
ולוי נפקד עד עשריב נעדיר לשנה
הנזה: ומפעיהם: מישפט המיפורש
ומפע דגליהם מי הושען ומי יוחנן:
מדבר סיון קברות התעוה היה
מדבר פיוק: ושם חנו מרסנזה:
והדרך המישכן: כיון שנסע דגל יהוד
נסעו אהרן ובניו ופרקו את הפרכת
וכפו בה את הארון שנ וכתו והרן
וכסו בעור התחש וגו וכב נשען
וכב מרי פורקין את המישכן וט
וטועלין אותן בעגלות ועסקין הרו
והארון וכלי הקודש שלו נשוא כב
קהת עוסקין בהן ונכנסין על
הטוטות עד שנסע דגל הנוסע ויוח
ק ונסע הקהתים: נעשוי המקדש
נעשוי דבריהם המקודשים: והקימו
את המישכן כב גרשון וכב מרי
שהיו קודמין להם מסע שב וגליה
היו מקימין את המישכן כשהיה
העגן שוכן ופיסין החניה עד שיבו כי
בגלגל ושחנה יהודה והן חובב ושבין
כב קהת בואים ומוחריהם עם שבי
דגליה האחרונים: וכב גרשון וכב מ
ומרי מקימים המקדש וכשבואים מ
כב קהת מוציאים אותו על ונסע ומיכ
ומכניסים בו הארון והשלחן והמנורה
והמזבחות: ואלו מושמע המקומו ל
והקימו ומקימי המישכן ואותו עד ט
טרם בואו של כב קהת: תלמוד ירוש
ומוכף: לכל המחנות: לפי שהיה שבטו
של דן מרובה כוופלוסין היה נוסע
מאחרונה: וכל מי שהיה מאבד היה
מחזירין לו: אותיו כמוין ראוי בתיבה
היו מהלכין ומפיק ליה מעושר יחי
יחנן בן יהנן: ואיש חומר בחזה
היו מהלכין ומפיק ליה מן מאסף: ב
המחנות: אלה מסעי זה סדר נסוע
מסעיהם: ויסעו: ביום הזה נסעו: ל
חובב הוא יתרו כדאי ובני חובב כ
חותן משה: ומזה תל ותבואה הוא ל
ועשול וזבולן: ולמד שהתעקות קורי
ולובי אוכלין: ובנו: ושב שמות הין
לו יתרי על שם שיתר פרשה אחת
בתורה: חובב הוא שחיבב את התורה

ד

עכשיב ונחנו הון הארזב: ויד עד עז
שלשה יהיב זוט נבוסין לאורין שמיש
זה הראשון נסעו על ידת ליכוף לאורין
ויד: ולון שחטאו במתוונים ויפצ
מה שיתק: ושה עינו עוהם עדין
ון נזרה גזירה כסבור שהוון נכנס
יון יוריב: ואל ומלדתי: יוב כשכל נב
נכסי: יוב כשכל ונשפחתי: יון עד תש
יותנו: יון עד יוה לשון בקשה שלו
יוכירו לו נתעייר מחיבה: כבר היה
שיש לגריב חלק בארץ: עכשיו שמוה
שוין לגריב חלק בורין הבחב והלך:
31 כי על כן ידעת יות חמתינו במדבר כלו
ך נזה לך לעשות: על אשר ידעת חנת
מדבר והוית נסיב וכבורות שנעשו
לנו: כי על כן: כמו כי על אשר: כמו
כי על כן לו נתתיה: כי על כן מוב מ
כי על כן ראיתיך: והיה לך לעבד: ומ
עבד הוון כתרגו: דון ומ עתיד כי
כל דבר ודבר שיתעשה ויעבינו יהי
ויוין עיבינו: דון שתהוו חכם עלינו
כגלגל עיבים: שב ואהבתם יות הגר
והיה הטוב הזה טובה הטיבו לו: יו
32 ויורו כשהיו ישר מחלקים יות ה
הארץ היה דושנה של יריחו חמש
ויוות ויורה על חמש מיוות ומה ה
הנחוה מלחלק: ומרו מי שיבנה ב
בית המקדש בחלקו יטלנה: בן כך
וכן כך נתנה לבני יתרו ליובב כן
רכב: דרך שלשת ימיב הלכו טוב
יוחד: שהיה הקבה חפין להכניסם
לארץ מיד: וורון בריח יל נעבע
לפניהם דרך שלשת ימיב: דהן וה
הארון היוצנו ומלחמה ובו: שכרי
לוחות ומונחים ומקריב לפניהם ומ
והלך שלשת ימיב: לתקן להם מקו
ונקום הניה: ושנן יה עליהם יומם
34 שבעה ענגב סעוב כמחנהם: יל
ומרבע ומורבע רוחות: ואחת ומומע
ואחת מלמטה: ואחת ממיך: ות
הגבוה ומגביה ות הנמוך והורג
נחשים ועקרבים: ויהי כנסוע הא
35 הארון: עשה לו סימנות לתש ול
ולאחריו לומ שלא זה מקומו: ומה
נסתב כאן כדי להפסיק בין סדר נסע
לסדר נסעת כו כדאיתי בפל כתבי

הקודש: יחמיה יג׳: לפי שהיה מקריב
למטה והלך ששת ימים. היה מי־
משה עומד עמהן ואין התחתון יודע
תעמוד בריקנות: ומפיע מורכך המכי־
המוכנסין: וימסו וישעורך. מילו הרי־
הרודפים. וישעורך. מילו שומרי ישרא־
שכל השומע כשופרו יודע מי שומר
והיה העלם. שכ׳ וישעורך נשיאו רוא
ראש. ומי הם עד עניך יעריכו סוד:
שוכה יג׳. ומחנה תירגמו לשון מרגע.
וק כשוכה ותחת ושושנים: רכבות יולף
ישל׳. וקבד שמין השכינה שורה כמ
כשישל׳ סחיתכן וישב אלפא ושני רמ
רכבות: ויהי העם. מין העם מילו הת
הרשעים. וכן הוא מוכ׳ וזה אשמה לעם
הזה. ומוכ׳ העם הזה הרע. וכשהן מ
כשירין קרוין עמי. עמי מה עשיתי
לך: כמתוננים. מין מתוננים מילו ל
לשון עגילה. ומבקשין עגילה היתך לסר
לפרוש מאחרי המקום. וכן הוא מומר
כשאלשון כי תשובה הזו ומבקש: רע ב
כיוצ׳ יי׳. תשובה שתהיו רעה באוזנין
ומתבוננים שתבא ומזכין ומקנטו. ומומר
יודי לע. מה ליבטנו טרך זה שלשה
ימים. לון נחנו ומעגני דרך: ויחר אפו.
וכך היית ומתבוין ומסתכלים כדי שומ
שתכעסו ומרין מרד: בקיעה המחנה.
במוקיעים שהם לשפוות. מילו עגב רב.
ל שמשון מומ׳ בקיעים שבהם וכבוש.
מילו הזקנים. שכ׳ וירדו אות מלחי ישרא־
שנסתלה והיציע ונתחייבו מיתה. וכל
שלו לערב שמחת התורה הנותן להם
שר כוח: ויבעק העם מל ומשה. משל למ
למלך שכעס על בנו והלך הבן ועל מומ
ומהבו של מבין. מומ׳ לו עון ומקש עלי מ
מל מכאן: ותשקע הוש. שקעה בוקומה
לעולם. שמילו חזרה ליחת הרוחות היל
ונקפלת והולכת כל מותו הרוח: והוסיפו.
מילו עוב רב. שעוסקו עליהם בעוותם
ומוציאים. וישובו גם בני ישל׳ ויבכו עי
עליהם. מל יוסיפון בשר. וכי מל היה להם
בשר. והלא כתי וגם עוב רב עלה אותם
עמון ובקר וגו׳. וכי תומ׳ ויכלוכו. והלא
בכשהיה לעולם ומקבה רב וגו׳. ומומ
שתבקשין עגילה: וישר מומל מוציאים חמ
וכי תומ׳ שמוציאים היו מתעגל להם רבים

יום והכשירים הכשר עדרו בין שני
שפתים ושור ויען ויופכב כתרגום
ותתקוימון בה יהי רומה וכב כיולו
יוכלתך ומרע יותר ומדוי עד שיעבו
ונעבר וחוץ דרך היוק והיה וכב
חרון שתהיו נרחקין ויותר ויותר
ומה שקיבלתם וכרבני ר ושה ה
הרשון רויתי שיש ושש שקורין
וחרב זרון ות יי ושר נקרנבב
ומלת שנטעתך שכינתי ביניכם
נבה וכבה וכל הדברים הלזו שש
ויוות יולה וגו וחש ועת שלשת
יותיב היתריב ול ושה הדשון פל
שיש ושש שלש בבו — ומלת ויותב
שיעבו ויליריב היעון ופקר זה יוח
ומורבעה דבריב שר עקיב היה רוב
ויון ר שמעון דורש ר עקיב ומור
שש מיוות יולה וגו ויותה ומרת
בשר ויתן והם וגו היעון ופקר ישוח
והם הבו כמשמעו ורי וספיק והם
כעבין שב ומיעבו כדי נשותיו וכי
ירוו קשה זו ומו שמעב עו המוריב
ומלת לפי שון ומו ומ בדפם חיפן
עלו הכתן והו בפרע נומעב ומו שלמי
ומריבה היתה בבני לפיכך ומו חיפן
עלו הכתן ר שמעון ומ חם ושלש
ומו שלת על דפתו של ומתו יעדין כך
ומי שכתן בו בפו בימי מומן ומור ומין
המיקוב ומספיק לע ומלה לך ומ לפיכך
שש מיוות יולה וגו ומותה ומרת
בשר ומתן להם ומכלך חרש ומריב ומ
ומחרבך תהריוג ומומה גדולה פמו חי
היעון ופקר ישחפו להם כדי שיהרגו
ותהיו יובילה ומספקין עד עולם וכי
שביחך הזה זה ומ וחמור טול מור
שעריב ונחותך ות ומשך השיבן ר
הקבה ומב ומליהן ימולתו שידי קיי
קיצרה הטוב בעיבך שיד וג תקעך ס
בעיבהם יאבדו הם כיומנו בהם ומל
תהי ידי קיצרה מעיבהם ומפלו שעה
ומחת עתה תרומה היקיך דברי וכן
גדליהו בנו של ר יהודה הנשיא ומור
ומי ומיפשר לעמוד על התמל ומוחר ס
שומין ומבקשין ומלו עליה ומב תב
תספיק להם כופן לדון ומחריך ומב
ומתה נותן להם בשר ונתמה לעה בא

כקשע ומב דקה יומרו נהומה גסה
בקשע חיה ושק בקשע רגב וחגבה
בקשע ומ ומ אב בן יומרו שקיבה ידי
ומ לפם הרע הולך ומפיכן ומ ו
עתה תניה היקיך וכרי שלו ישמעך
הלך ושה לפייכן ומ והב היד ומ תקי
תקיע בן הכה יעך ויזוב ומימין הנפי
וחב לו יוכל הת ומרו פשרה היא ו
ומין בם כח ליתת שומילתנו והזו שב ומ
ויעו ושה ודבר אל הפב כין שלו כי
שמעו ו ריקח שכעיב ומש נקי ולו
יפסר לו נתנבאו ולו ומתן יום נעבר
ק ומשרש כפתי ואוקלוס תיקב רי
ולו פסקו לו פסקו נבואה נהכ ומש
ומשארו שב ומשיב ומיותב שנסדרו
ומרו ומן זוע כדי לגלולה זו והנה ב
בתעכיב בלטרין לפנהדרין ונפתבו
כולה נקובים בשמות ועל פי גורל לפי
שהחשבון מלה לשעיב עשר שבטים
ששה לכל שבט ושבט לחוץ ושבי
שבטיב שוין נקבע ולילהב ולו חמי
חומשה ומ ושה ומין שומיע לי
לפחות וישבטו ומן ומחד ומה עי
עשרה נטל שבעיב ושביב פתקין
וכתב על שבעיב זקן ועל שבע
חלק עמד ובירך ששה ומכל שבט
והיו שבעיב ושביב ומ להב בולו
וטלן פתקיכב ומיתך קלפי מי ס
שעלה בידו זקן נתקדש ומי שעלה
בידו חלק ומ לו המיקוב לו חפץ
בך וידין הנעבר יכן גרשב בן מ
משה כלילוב הטל עליהב עורבי יב
יעבור והם כליב מיולילהב הלו תע
ול בית הכלון לפי שהיו מתנבאים
ושה נות ויהושע ומכניס ות יכי
ישלו לעורין המיקנו אותה לי הזי
הקנותי אותה ומקנו לי כמ כשבי
כשכנלי כל לשון קנוה יודם הי
העתן לב על דבר ומ לנקמה ומו לפ
לעמור ומפרנמנט בלע ומוחז בעבי
בעיבי הומשון ויוסף ומשה ומפתם
ומהלו ויומד ול המוחנה נכנסו ומיש
ומהלו ויוסף לשון כעסה ומל ה
הבית כמו ומספתו ול תוך בתוך
ומב למלך ויעבור ולו ידון מי מי
מספם ומומד שלו הבמו עליהם

מרענות עד שנכנסו היציקים ומיש
ומהלו ומן הפריח ומן כי גן חיש וכי 31
ומעמה ומן גמלו ועפר ומטש ומפטר
ומן והנף נטושיב על פני כל היורין ומכן
ונטשתך המדברה וכומתיב פרידות
כמויך כעובה עד שהם כעבד ומכו של ארם
כי שלו יהיו טורח מופיפתב ומו ומהי
להגבה ומו לשחות המומעיט ומי שומר 32
שומכן פחות ומכוא העלייב והחגריב
ומכן עשרה חומריב וישטחון עשו ה
וישטיחון טרם יכרת עד ומן פתן ומו 33
ומיב והפיקין ומסיקון בשיניו עד שכי
שנשיקון ומעוה ומעבר מריב ומין ר
ריבר בבל ומיקוב ומלו לשון קשה ומן ר
הוו אולי רבר הויש ומרוב המורן ומתן
קשות ומין ומריה בבל ומיקוב ומלו תהי
תחנוניב ומן הוין ומלי ומומר מל נון יא
ומחי תרעו ומומר שמעו נון ומרי ומין
עו ומלו לשון בקשה ומעבר ומריב ומן
ומוהרן היו פתוחה בדבר תחילה לפיכ הדבר ומה
הכתון ומובין היתה ומעת ומריב שכי
שפירש ומשה מן הומשה ר נתן ומומר
ומריב ביבר ינפוחה היתה בשעה שעלו
ומישה ומלך ומירד ומתנבוים בוחנה
כיון ששמועה ינפוחה ומומרה ומר לנשי
ונשותיהם של ומלו מם מיקיב בעליהן
לנבואה יהיו פורשין ומשותיהם מיכ
שפירש בעלי ומחב ומישה ידעה ומי
ומריב והנבוה לוהרן ומה ומריב שלו
מתבוונה לגדולתו כך נמשה קל וחומר
ומסבר בגדולתו של חבירו הכשיית
ומגיד שהכל ומודיב מופיה כשם שי
שהכל ומודיב בשחוריותו של כושי
כושית בגימטי יתת ורוזה חשבונו
של זה מחשבונו של זה על ומורות
הישוה על ומורות בריאשיה כי ישה
כושית ליקח ומה הלי ומלו יש לך שי
ישוה נאוה כיופיה ואין נאוה במעשי
במועשיה ומו נאוה בכל האשה הכי
הכושית על שם עיה מקראות כושית
כיודע הקוראו את בנו נאוה כושי
על שם שלו תשלוט בו עין הרע
כי ישה לקח ועתה נדשה הקן כי 2
יך במשה לבדו דבר ומי הלו גם
בנו דבר ולו פרשנו ומרך ארץ כי
עמנו שתל ומכלן פתאום ומה ב מי

שהוון בקיקעט דרומיה ורחבית עד
היב שהיא הוון גבול וערבי וישב ת
חזרו והלמו כל גבול ויערבי על שפת ת
היב עד למו חמית שהוון ויגל הר
ההר בקיקעט וערבית עמונית ממו
שיתור בגבולין כוזה ויפתי ויבמו 22
עד חברון כלב וכדו הלך שכ וגשרי
ותשטותח על קברי אבות שוון יהון ג
ניסת לחברין להיות בגבעתב וק האו
יומ ולו אותן אות האזרין וושר דיך
נה וסת ויתם לכלב אות חברון וחברון 22
שכע שכב בגבעה וגו וגמשר שמה
חב אות חברון לכנען בנו הקטן קוד
שיבנה אות יעטן ולעריב כע הגדיל
יגלו שהיתה ויבונה מכל טוב על יוחך
שבעה כיעטן והודיסך שמזה של
זורין נא שוזין לך טושין בזורין
ישלי יותך ולחברין לכך הקינה לקי
לקברי מיתב ושין לך מעלה בכל ת
הזרעות בזורין ולעריב שג כנן יי
בזורין ולעריב ויעטן היו המעלה ב
שבזרין ולעריב ששה ושב המלפה
שג כי היו ניעטן שרין והיתה חמל
נוהה ומנה שבעה הלקיב זמורה
שזכת גבען ושלכל מגבע תלוה כה
ממשרע שג בזוכו ויב ידע שהיו
בשבע נשע מזכות הגו כעיר נעלן
שמוה ושכל יוחר נשגו ריסיך וגו
נשגו תעונה יהושע וכלב גן נשגות ת
כלוב לפי שכל עינוי של ורקליב להי
להויניגו רכה נתבוגן כשב שפריה
ושוגה לך עמה וישוגיב ושב חפץ
יותה לידע כמה משוגי יוחר מהב
עגו ומיך ניוכבים שהקימון בגלגל ה
הריגון לכב איש יוכן יוחת עד שכמו
ושקלוב רבות ניעטן כל אוחת אוי
ורכבים כמה ועגירי ריחלי וויבש
על התמה ויגן אוגן שליש משגו
שמש יגעו אותן להריב וישובו וי 25
יותר האזרין נקיק ארכעים יום וחלו
ורכבו ואוחת פרסה היגו ומהלך יוכב
כתבב עשרי פרשגות הרי ויחלך
ורכשב יום יק הריחוק לנעריב וחב
הלכו יוחרה ויוחבה יוגו לפי שלשי
ומב הקלה שיגעור מלילה יום ושגי 26
ניך ופרחב את הדיקן וילכו ויבואו

יד

אל היה אל האומיך בי שהיכות ב
בידי לקייב ואבכוחתי ואורישנו תמי 12
תיהוכין ואב תאמר ויה יועשה לשי
לשבועת אבות ונועשה אותך לגוי ג
גדול שאותה ואזרעב ושמעו ויעריב 13
אשר תהרגב כי העלית בכחך בי
וישיש בזיקוב ושר והב ויון שי
שהעלית בכחך אותב ויקרכב וכמי
וכשי שמעו שאותה הורגב לפי יאמרו
שחטיון לך יגון יאמרו שכנעני יי
יכות להלחב ואב כנען יושבי האורין
לפי יכות להלחב ואהוי ואמרו פל יוש 14
האורין החות כמו על יושב האורין ת
החות ויה יועמרו עליהב בשבל ש
ששריעו כי אותה מי שוק בקרכב ו
ועין בעין נראה אותה יי להב והכל ק
כרך חכה ופל הכירו בך שעתקה ת
ויהפוך ויהב עד הנה והיתה אוד 15
העב הזה פתאוב כאיש אחד ואיתך
יך יועמרו הגביב ישר שמעו שיעלך
ויכלתי יכות יי וגב לפי שיושבי הא 16
האורין גדוליב וחזקיב ואינן רואוי
פרעה לשלשיב הוחר ויולכב זות ת
יועמרו על יושבי האורין לפתי יכות
ואיתך שיוין היכות נשל להמיוב יפל ת
האורין שחטב בואחר יבות שב ת
רבי הוון כישר רמית לאמר לי ויי 17
ויהו הריבוך יי ואך יוכיב ויעריב 18
ולשעיבב נמשעלה וישה ואריוב ויב
ויעוו להקבה שיושב וכיתב יי ואך
יוכיב פל ויי לו משה ויעריבים יפל לו
יק לישעיבה יפל לו ישעיבה יועמרו
יק חייך שיתעטוך לרב כשחטו
כשחטיון בעון ויעריבים ונעשל לשב
בוך יוכיב יפל לו להקבה והפל לו אמרת
יועמרת לי ויעריבים יפל לו והפל אומרת
ון לישעיבה יגבל נא בוך לועשות ת
רפך ונקה לשבכ לא יקה לשוזין 18
שביב כלחתי בוצדיך בשכיל ויה ג 20
שאמרת פן יועמרו נשבתי יכות ת
ואפל כמו גבל זות מעשה להב חי 21
ובב כשב שוב חי ובכודי ויפל כל
האורין פן יוקיים להב שכל הונשיב
הריואיב זות בכודי וישן ניושועב
עשר תעריב שנב בית שנב הקי
שיה בשוזין בויואיתהו מיפסל

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0089

ערכין: ולו יראו את הארץ: רוח א
יחרת: שתי רוחות יוחת בפה וא
ויחת בלב: ומרגליה ומ/ובו עליכם
בעצה ולכו היה לו לומ/ הודית ועל
ידי מן היה בו סח להשתיקה כמו פי
שנ/ויהי לב שהיו סבוריה שיהיו
כמותם: והוא שנ/בספר יהושע ויא
ושיב אותו דבר פושר עם לבבי/
ולון פושר עם פי: וימלא את לבו א
יחרי: והוא ויקראו קיני: ושר בן
שמה: חברון תנחם לו: וירשוה: כי
פתרנ/ יתרביה: וירשו את הע
העמלקי: ואת הנפ ושר בה: ומן
לתרגמו ירתינה: ולא בוקאה שמע
ישועה: והעמלקי וגו/ ואוב תלכו שם
יהרגו אותכם ויוחר שומן אני עליכם:
ואחר עגו לאחוריכם ופעם וגו: לשרה
הרעה: ולון עשרה המרגלים: ויכפון
לעדה שהיון עשרה: ושר הרה ולנ
את ישלי עלי: את תלונת בני ישרוע
ושר המרגליה מליניה ושרף עלי ע
שיעשע: חי אנו/ לש שכועה ואכל
לון נעשה: כבכות אויב חי: כאש
דמרתם. שכאשתם ואתי לון במדבר
הזה לו ואתנו: כל מקוריכם לכל מס
ופקדיכם. כל הנמנין לכל ואפקד ש
שותם נימנין כו כלון לישות לעבו
ולא שקליה. כל המעריך לכל אותן
מפקדות יהודה. ולולי הן יהן עש
עשריה שנה וגו/ להוציאן שנטו של
לו שיון מקורין בני עשריה: ומעלי
אותם. מדברנו/ לפי שדיבר על הבכה
להוריש את הארין. ומקש לומ/ ואי
ואתם תגורתו. נעמל לשון זה כון לומ/
ואתם: ורבעים שנה. לון נות אחר הה
מחות. ששיה. לפי נעמד עליהם ולו
ורבעים. כדי שיהו אותם של בני עש
עשריה ומעלה לכל ששים ושנה ס
רגשונה. ולולא שקדירה לשלוח א
ורגליה. לפי שאשמעו את הענו על
גדירה ין מהשמה ולו שהיתון עד
שתתגולון כאותם. ויהו של וכיול פי
מקדי. ומקדיני. ובזה מקדי מרגליה
ומקדתי עליהם החטות הז. ואין כון
נגול/ תשאו אות עוונתיכם. ולא נאמר
תשאו אות עונכם. שתי עונות של

על כל הילודי ומעלה. הזו מוסב על
התורה. ועל הירק ועל השורן: ולו אל
ליאל. ואב אויל הזו. ובכורתי ראשון או
לאכות אות הטעם. ונסכי ויל. ושה
ריח. ויין ומוכב יולין על המזבח ועל
השלם. ואל הירק ויין ושה. שויין
נתן על האוש: ולו ושה. בין שהוון ב
בבשיה. בין שהוון בעיה. וכבש ושה
קדושין בתוך שנתן. ויל בן שלש עב
עשרה חדש ויוכ יותר: כמספר ושל
תעשון. מספר. כראוות ושר תקרי
לקרבן: כנה תעשון נפכה לכל יחיד
ויהב כמספרה של בהמות. וכמספרה
של נפכה: ככה יעש. מותעב בן בל
וכן ידך לשון עבירת. בעון ויב פורין
ויעיריב. בן ולון והעריב. מוכוב ממך
כפופי כפופך: בבואכם אל הארץ.
ושונה ביוה זו ומכל בראות שמעוה.
שכבולן נולו כהן כי תבינו כי תבוון.
לפיכך לנדות כולן זו מחן. ומין שב
שמרט הכתו באחת מהן שוינן אלו
לאחר ירושה וישיבה אף כולן בן. ולו
זו נאמל בה בבוכב. ושנבבקו בה ר
ויוכלו ולחמה. בתרשיבו בחלה: ורושי
עריסותיכם. כשתושלן כי עיסותיכם
שיותיכם רגליה לוש במדבר. ובמה הון
וימדו בעומר. עומר לגלגולת: תריכון
ותרוישיהה תרומה. כלו/ קודש שתי
שתובלו ומנחה. ראשית חלקה. חלק
יוחת תריכו תרומה לשה יי:
בתרומת גרן. שלו נומר בה שיעו
ולו בתרומות ומעשר שנמל/ בה שיעו
ובל חכמיה נתנו בה שיעור לכבל
הכית יוחר ומעשריה ומרכזה. ומע
ולחמוצה יוחר ומעשריה ושמנה: ול
ורושית עריסותיכם. לחה נאמר. לפי
שלא רושית עריסותיכם. שומע אב
רושונה שבעיסות. לו ראשית. תרומה
וקרעתה ולו כולה: תתנו ליי. תרומה
לפי שלו שמעתם בה שיעור שומר
תתנו. שיהין בה כדי נתינה: וכי תש
תשגו ולו תעשו. לי בכל כל המיעות
היתה שהיבור ומיומיה עליה פר. ל
והדי הכתו ומיומיה סתן מפלוה ירדן
בפר לעולה ושעיר לחטות: וכי תשג
וגו/ בשל הכת הדבר. ולו ירע ולו ב

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0090

טוחת והם הנשבעת לו את כל הנפש
היולה ונפשה ונחת שהיו כל הנפשות
מה העבר על כל הנפשות כיון פרין
שלו ומפר גרית ועגלה עגבה יוך כיון
ויזיו דו עם: ומשר רבי יי: נגל ושמה
ונבי: ולו יהיה לך: מפי הקבורה שמי
שמעתם: ונחת רבי ולחיב שתיב זן
שומעני: את כל אשר יצוה יהוה אתכם
שכל המיודה כעון בכופר בכל התורה
כולה: ובכל מה שנתעלמו העבירה מ
שכל לפין היום ואשר יצוה יי: והלאה:
יום ונעלם העדה נעשתה בשגגה יום
מפי עבר הפרה נעשתה עבירה זו
על ידי שוגג. שעשו והורו על אחת מכל
העבודות שהיו מוזהרות לעבוד עם בני:
לחטת. חסר נלך: שוגים כשוגר חס
כשוגר חטוזות. שכל חטוזות שבתורה
הבאות עם עולה: החטאת קודמת ל
לעולה. שכל ואת השני יעשה עולה. ווו
עולתה קודמת: הכתוב את קרבנם זה
היומר בפרשה. הוזן פר העולה. שכל
ישוה לא. וחטוזתם. זה השעיר: ת
תחטאו בשגגה. בעם: עם כת שנתעד
שוגר עבירות יחיד. מכאן כשבה יון
שעירה. ומן קרבנה ששירה: ביד ונה
מרוד: ונגדנ. נוחרנ. מון והיתה יד
חרפה וגדופה. ושר גדפו נעצי. נלך
ושור. ועבר דרשו רבותי וזפון. כתת ג
ומכרך השב: דבר יי. בזה. ונהרתע עם
ומפי הגבורה. והשוער ומפי משה: שנה
בה. כאחן שעשה בה שנו עשה תשוב:
ויהיו בני ישר במדבר וימיעאו וגו. בני
נעשתם של ישר דבר הכת שנו שנתנו
ונו שכת ושושנה. וכשניה פן זה
וחלה: המועניה ונתן ודקושש עצים.
שהתרו בן ונו הנה ומקושש. ונו.
וישמעאהן והתרו בו: כי לו פורש מ
נה יעשה לן בוריו היתה יחזת. וכל
יודעים היו שהמחלל שבת מיתה: וי
ויציאהו ונתן. מכאן שבית הסקילה ל
חוץ ומחוץ מכית דין: רגם. כמו עשה
פי־שנים בלע. וכן הלוך ונלנל כל. וכן
זכור ושמור. ועשו להם ציצית על
שם הפתילים התלויים בה. כמו ויקחנ
כציצית ראשי. יציבית. על שם ויציתם
ונתם. כמו ויכין כסא החרכים: תכלת

והיות נחלק ויתך העדה ועמיר על
המהומה. ונהו שתיבה ויעמלוה.
ויתפלגו. קרח. נחלק ויתך העד
והחזיק במחלוקת. וכן נזה יקחך
לבך. ויקח יתך והסליק ושיזר
בבי יהב: בן יצהר ק קהת ק לוי.
יעקב בקש רחמיב על עצמו שלא
יפר שום במחלוקתו. שב וכקהלב
על קרח בהתייחסם על הדוכן ב
כפרי היתיב. שב עזו בו ק ובכ
מוביזכן. בן קרח בן יצהר ק קהת
בן לוי ק ישר: ודתן ואוביר בש
בשכיל שהיה שכט ראובן שרוי ב
כחניתן תיזנה. שק לקהת וכתן ר
החובב תיזנה נשתתפו עם קרח
מיחלוקתן. ונו לרשע ונו לשכנ ל
ונה נזה קרח לחלוק על משה. כ
נתקנו על נשיאותו של נלייעזר בן ק
עמיזול שנלייעזר ומשה נשיאו על כ
קהת על פי הדיבר. ומ כבי מובו א
יוכבעה הון כבי קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל. עזרא הכתר נתן
שב כתו נדולה ונחך ונוחך כהן
גדול. נתי היתי ליטול השניה ונו יוב
שנוב בן יצהר שהוא שב לעמרם
והוא נתנה את בן נוחיו הקטן ונכתב
הניב חוקק עליו ונכתב את דבריו מ
נזה עשה עזר ונוכח וחמשים איש
ליושבי פנהדריות. ראובן ושמעו ומוב
שכבון והם נולישר בן שריוור וחכי
וחכירין וכיוסן בן. שב נשיאי עדה
קריאי נוער. ולהלן הוא ומ נזה ק
קריאי העדה והלכישה טליתות שכ
שכולם תכלת. באו ועמדו לפני ומשה
ויאמרו לו טלית שכולה תכלת חייבת
בציצית או פטורה. מ להם חייבת.
התחילו לשחק עליו. ויאמר טלית של
מין אחר חוט אחד של תכלת פטורה.
או שכולה תכלת נלו תפטור את עצ
עשה: בני ראובן. דתן ואוביר ואון
בן פלת: רב לכם. הרבה יותר ודאי ב
נשאתם לעצמכם נדולה. כולם קדוש
כולם שויתי דביים בסיני ונפי הנבו
ונורוע תעשאון. יוב לקחת אותה ל
ולכות. נו היה לך למיר ויוזיך כהי

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0091

כהונה גדולה: ויו ויתב לכרכם שמיעתי
כסיב ובני יי עלוהי. כל העדה שמיעו:
ויתן על פנין ויפצי המחלוקת שכבר 4,
זה כידב כרחון רבעי. ושל בן מילך
שפרח על יובין ופריש על והבו ופצה
רושונה ושופט ושלש. כשפרח רבעי
נתרשון ידי הזוהב ההוון ואתי עד יי
ואתי ויטריח על המלך שמיו ויו יקבל
עד היומי: בקר ויודע יי. עבדה את
שכרות הזו ולו נבון להרוות לפנין.
והוא היה ויתכנין לחות השעה שא
שמוא יחזרו בהב. בקר יבוא ויודע יי. 5,
את ושר ויו לעבודית לויה: ואת הקדש
לכהונה. והקריב עותב ולין: ולחתות מ 6,
כליא שהותכן כהן נחליא. וישו להן בית
יד: רב לכב. ורב גדול נטלתב לעיניכב 7,
לחלוק על הקבה: ויאמר משה אל קרח 8,
שמעו נו בני לוי. התמיל ורב עמון
ורכיב רכבו. כמן שריולהו קשה עול
יומי עד שלמן ישתתפו שאר השבט
ויוכרו עמו ידבר בא אל מלא לבך מ
פורר ישמעו יין בני לוי: לעביד לשב 9, 10
העדה ושיר על הרוכן: ויקהב עמך.
ליותב שירות שהרחיק ומתנו שאר
עדת ישראל: לך בשכיל כן. עמך ואל
עליך הנעריב על יי. כי בשליחותו
עשיתי לתת כהונה ליהרן. ואל נו ב 12,
המחלוקת הזה: וישלח משה ויקרון.
שיהן ויחדירין בהחלוקת. שהיה אל
משה ויחזר ויחריהב. להשליהב כ
בדברי: אל נעלה. מיהב המשילב. אין
להב אלו ירידה: ותקן לו. הדבר ואם 14,
על היומר לועלה: אל הביאותנו אל
נעת נחלת שדה וכרם. ומחית ועמה
יותכב ויעוב וישריב אל אירין טובה
וקל. משה הוישתעב ואל אל אירין זבת
חלב ושר ומרת הביאותנו. אלא ב
גדות עביו להמייתנו במדבר. שומרת
מדבר הזה יפלו פגריכב: העבד הו
האשיב תבקר. כאדם התלה קלותו
מחריב: אל תפן אל מנחתב. לפני פ 15,
מעשיו הקטרת שהם ויקריבים לפ
לפנין מחר אל תפן אליה: ויזדעם
יורע יוב שיעם לחם חלק בתורתי
יעבור. אל חלקה אל יקובו לפנין
ליעקן: אל חמור אחד נהב נשאתי

משבילי קהן היזעין על גליעתב: ואת האש
שבתוך המחתות זרה הלוה כי קדשו 2,
המידחות ומכורין בהנוה: שהרי עשיהם 3,
כלי שרת: החטיריב הזולה בנפשותב. מ
שעשו פושעב בנפשותב. שנחלקן על
הקבה: ריקועי פחיב. טפין ומדודין. מ
טי נבש בלע. עמי ומחבת המנחת: ויהין
אותן לזכרון שיאמרו זולי היו ואחקן מ
שמחלקו על הכהונה ומשרתי: ויקטנה 4,
ויאמר אל קרח ואל כל עדתו לאמר: אל יהיה כקרח וכע 5,
וכעדתו. שלו יהיה כקרח וכעדתו: כאשר
דבר יי ביד משה לו. פיו עליו. על אהרן
דבר אל משה. שיהא הולו ובניו כהנים. ו
ולפיכך לו יקרב איש זר. ושר לו מזר
ואחרן ולו. וקן כל לי אל אהב הסמוכים ו
ויעל ריבור. מתרומן מרו על קרח. ועדתו
ביד משה. ולו כתב אל משה ויהי לחלו
ויהי לחלוקן על הכהונה שלוקן. הגבו
בינרות מלו שלקה משה בידו. ויכפלו
והנה יהי ויעורעת כשלב. ועל כך לקה
עזיהו כעכרת: וכפר עליהב. ויהי זה ל 11,
ויפר לו מלשון הזות כשעלה לקטיר שי
שהקטרת עוברת המלפה בויית כויי
שכת: ויעמד בין המתים. ויחד זות מלאך 13,
המות והעמידו בעל כרחן. ול הנח לי
לעשות שליחותי. ול משה עובי לפי
לעבב על ידך. ול לב שלוחו של מקוב
ואותה שלוחו של משה. ול כלום מ
משה עשה אלו ומפי הגבורה ואם אין
אותה ומלמלין הרי הקבה ומשה אל מתם
והל מוער. בעל עמי ושאל. וזהו שלב ו
וישב אהרן אל פתח אהל ויעבר. ול ל
מזה מקטרת. לפי שהיו מלידין על הקי
הקטרת. ול פם המות הזו. על ידו נ
מתו ערב ומכהזו. על ידו נשרפו חמשי
ומאותם אלו. ול הקבה תרשו שהוא
עומד הלבנה. והחטאו הזו ממית. כי ל
ומזה אחר הזו. ולעתם שחלקתב לשוב 18
ולשחוט. כהונה לכל. ולזה לכל. ומכל מ
מקום שכבו אוהר הזו: והשיבתי. מן מ 20,
וישבו המים. ומיות הצלל שכבה: בתוך 21,
ומותם. הנחזו כולמלעב. שלו יומרו
מעבב שהנחזו לעד השכבה. פרח. ויוש
פרח כמשולמ: ענין. הזו חנוטת המרי 23,
כשהפרח נעל. ולגזל שקדים. כשהא
כשהכפר המרי. הופר שהב שקדים.

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0092

ושון ויגרל הילה ויגמל ושון זה ג
מעני בפרי היוקן כקן ושכר גומל ד
יהיה נעה ולמה שיקריב לפי שהוא
פרי המיוחד להפריח ויכל הפירות יתן
המעורר על הכהונה פורענות מדי
ממהרת לבוא כמו שויבטנו בעזיה ה
והערעת זריחה פריחתו וכפת שקדין
כמו ושכל שקדים כפופין יחד זה
על זה ותבל תלותיך תלותיך לשון 25
שוא וגעגע ועשה יחיד לעקבה מה
מורמוזויין בלע ויש חילוק בין תי
תלוטתך לתלותך תלותיך תלועד
יוחד תלוטתך תלוטות הרבה תלוטת
שם דבר בלשון יחיד ויופיין הם תי
תלוטת הרבה ומשמרת לשות לאמר
שכחתי בזוהרן לכהן לי ואין לינו ב
שר על הכהונה כל הקרב הקרב וכל 28
יון יוון יכולין להיות דהיינו בק
טנן ראשון ליכנס לחצר ואחר מעב
ואחר שיקריב נעצמו יותר מחברין
ויכנס לתוך היהלו יחוד הוא תמנו חי
לעיל שמואל הופקדנו וייתה ויומר 1
יון אהרן ומשה יומר שיומר ל
ויהרן להזהירו על תקנת ישר שלו
יכנסו לקדש אותה וכתך ובית אבך
הם בני קהת אבי עמרם תשאו עון
המקדש עליכם יוצ מטין עצמו הזרים
שיחטאון בטפלי הדברים הקרשים
המסורים לכם הוא הזהל והחזון
והשולחן וכלי הקדש אותם תשכו
ותהרגו אות כל זר הבא לגעת ויותר 2
ובנך הכהנים תשאו אות עון הכהונה
שויהיה מסורה לזרים ותהרגו אות ה
הזרים השוגגים שלא ידעו עליכם בני
מעבודתכם וגם אות יתרך בני גרשון
ובני מררי ויהיו עלך ויתחברו עליכם
להזהיר גם אות הזרים מליקרב אליכם
וישרתוך נשמירת המשכן ולכל
והיעות להם גזברים ומחלקים חר 4
אין יקרב אליכם אותכם לחצר בלבד
ואחר שיקריב עצמו יותר מחברין
ויכנס לתוך היהלו יחוד הוא תמנו חי
לעיל שמואל הופקדנו ויתה ויומר 1
יון אהרן ומשה יומר שיומר ל
ואהרן להזהירו על תקנת ישר שלו
יכנסו לקדש אותה ובתך ובית אבך
הם בני קהת אבי עמרם תשאו עון
המקדש עליכם יוצ מטין עצמו הזרים
שיחטאון בטפלי הדברים הקרשים
המסורים לכם הוא הזהל והחזון
והשולחן וכלי הקדש אותם תשכו
ותהרגו אות כל זר הבא לגעת ויותר 2
ובנך הכהנים תשאו אות עון הכהונה
שויהיה מסורה לזרים ותהרגו אות ה
הזרים השוגגים שלא ידעו עליכם בני
מעבודתכם וגם אות יתרך בני גרשון
ובני מררי ויהיו עלך ויתחברו עליכם
להזהיר גם אות הזרים מליקרב אליכם
וישרתוך נשמירת המשכן ולכל
והיעות להם גזברים ומחלקים חר 4
אין יקרב אליכם אותכם לחצר בלבד
עד כי ולא יהיה עוד קצף כמו שהיה 5
בבר שנ כי יגע הקצף ובנ מתעד 6
נתעבה יכול לעבודתכם שלו הדיוט תל
לזה שמשל ומשה ושמור ומשמרת
לזרים ומחלקים עבודת מתנה כמו
שהשלו יהוה לתומו ולא כל יקרב לשון

לך בשמחה הנה הזה לשון שמחה כמו
והנה הזה יועצו לקראתך ושמח ב
בלבו ומשל למלך שנתן שדה ואוהבו
ולא כתב ולא חתם ולא העלה בשטרות 28
מה יחד ועבוד עבד השדה אמר המלך
כל מי שיראנה יפה ויסבור נפלך הרי 29
הריב כותב וחותם לך ומעלה בשטרות
בשטרות יען כתן לפי שבזו קדם ועבד
ועבוד על הכהונה פן הכתי ונתן לזרים
ואתם עשרים ואורבע מתנות כהונה ג
כמיות מלח שלם לכך נסמכה פרשה ז
לפרן ושמרת תרומתי שאותה יעבד 8
יעריך לשומרך בטהרה למשחה לגבוה
מן הנוש ליחר הקטרת הראשים לכל 9
קמצי כמן זבחי שלמי יבבור ועתה
חטוותם אשמם כמשמעו ושור ר
ישיבו זה בנין הנד בקודש הקדשים 10
תובלנו ליחד על קודש הקדשים שהן
עזוכין לכהנים ולחמי כהונה תרומת 11
מתנב המורם מן התודה ומן השלמים
ומיוחל נזיר לכל תגושת שהרי אילן טע
טעונן תגופה כל טהור ולא טמא יאכל 12
כל לחלות נושתן ראשיתם היו תרומ
גדולה בחזה התנופה ושוק הימין מ 18
שהיין עזוכין לכהנים ולמשיחם לשני
ימים ולילה אחד אבל הבכור נאכל ליום
ולילה אחד כל תרומות הקדשים נוחב 19
וחסרתה של פרשה כללה בתחילתה ר
וכללה בסופה ופרטה באמצעה מרית
מלח מרת בריה עם יוהנן ברבר הלי
המתקריב ובריו ומברכין אות אחריה
בריה מלח בברית הכרותה למלח שלו
יפריח לעולם וחלק לון יהיה לך בתוכך 20
אבן בבריה והב הלויב ישוון אות עמם 23
של ישר עליהם להחזיר הזריב ונגשת
ואליהם ושוך יהיון לון תרומה הכת 24
קרוש תרומה עד שיפרוש ממנו ת
תרומת ונעשר ותשוב לכם תרומתכם 27
מגן גן הנגון תרומה ונעשר שלכם
ויסורי לחיים ולטמוים והייבים עליהם
מיתה וחומש פתרומה גדולה שנקל
ולושית גרן גן הנגן וממלוה גן הק
מתנות תירוש ויצהר הניטלת גן ר
הקרבה ותלוה היו משון תבוזה ש
שבתחלות יקב הוון כור שלמב הנת
שהיין יורד לתוכו ואין כל יקב לשון ר

חפירת קרקע הוון זק עד יקבי המ
הגלך חפורה שחפרי ולבו שן עלה
ן תריטון גם אותם פתוח שישל מר
מריטים ונקבם ומיקבהם תריטין
יותם ונתעשר שלכם כי היון בחלותכם
ומכל מתנותיכם תריטו אות כל תרי
תרומות גן בתרומת גדולה הטעו ל
מדבר שוכם הקדיש לי את הכהן כי
בפרי וקבל ונעשרותנו יקרב שיטול
סהן תרומה גדולה מן הפרי עריך ל
להפריש חלוי ון המעשר תהלה
יחד לוחאשיב תרומה גדולה ויחשוך
ויפריש ותרומה ונעשר בתריטכם 30
יות חלבו מהנו ויחר שתריטון תרומ
ונעשר ומנו ונחשב ליכם המוחד
חולין גזוזין פתבואת גרן ישלך של
תגולר הוגיל וקרון הכלן תרומה
שנ כי את כל ונעשר כני ישל ושר
יריטון ליכ תרומה יהוו כור ויפור זל
ונחשב לויכ כתבואות גרן מה של
ישר חולין יוק של לוי חולין כפל וקום 31
יופי בבית הקברות ולוי תשאון עליו
חטוון הוו יוב לון תריטון תשאון חט 32
חפלין ולוי תלותן הוו אב תחלה ת
תלותו"

חפלת קלח"

זוגת

חוקת התורה לפי שה- 2
שהשטן ומזומות העלב
ומכן אות ישר לוי ולה המעשה הזוגת
נתב בה חוקה נזירה היו לתב ויון
לך רשות להרוג אחריה ויקחון מגלך
לשעלב היו שחיות עב שמלך פרה מי
שעשה ומשה במדבר ואדומה תעיל
שתהיו תעימה באדומית שאוב היו
מה שתי שערות שחורות פסולה ויל
ואלעזר הכהן ונעשתה כסכן ויון נתון 3
ליחנה חוץ למחנה ושחט
אותה לפניו זך שוחט ואלעזר רואה
ון עזה סגב יהלו ומוע עזיד נחזה 4
של ירושליב ומכוין ורואה פתחו של
היכל כשעת הזות דם ון הזמנד 7
ורחבה שכינה שוין טמון ומשלח
חוץ לשתי ליחנות אלעזר זב וכתב קדי
ואלעזר וטוען הכהן עב הסגב פר
פסחה ורשוהו וטוען עב הסגב ואי
ואחר יבוא ון ומחנה והשה ויחלץ 9

יט

ונחנה ושלשה חלקים ונחלקה ואחד
בתוך מחר המשחה ואחד ונתחלק לי
לכל המשמרות ואחד בתוך מחיל זה
של ושומרת היה ליטול ומנה בב
העזרות ובו היתירין ליטול וזה שמה
המשחה כהצב גבוליה לפרות ומחרות
וקדושיב ומיצב וזה שמחיל עתון למי
למשמרות ניצרית הכתו והיתה לשבת
בני ישל למשמרת: למי נדה נמי הד
הזוה כמו וידון זוק בי לידות את ר
קרנת הגביב לשון זריקה חטאות
היון לשון חיטוי כפשוטו ולפי הלפי
הלכותין קרוה הכת חטאת לפי שהי
מקדשים ליזכר בהצוה: הזו יתחטו
בו באפר פרה הזה: את ומשכן יי
טמוי: זוב נכנב לעזרה בטבילה בלו ר
הזאה שלישי ושביעי: בית בנפש א
וגו' מית של נפש ומיזה הזו ביתך
של נפש האודם להוציו נפש מחיה
שוין טומאתה יביכה הזוה: ראן ר
בנפש: דן רביעית הוא: כל הבו אל
והזה: עמד שהמת בתוכו: ער טו
טומאתו בו: ויועף שטבל: וכל כלי
פתוח בכלי חרש הכת מדבר שוין
ונקבל טומאה מגעו מקבו: ולוי מחצי
לכבך זוב ואין מצנעת יבודתן סת
פתילה עלין יפה בחיבור טמא ה
הזו היו זוב יש יצרך עליו טהור
הזו: פתיל: הזו לשון מחובר: נפש
עבר: וכן נפתולי אלהים נפתלתי עם
אחותי: נתחברתי עם יחותי: עב ר
פני השדה: ודיבותי ורקשוהו לרבות
גגו ודופק: ופשוטו על פני השדה
שוין שם אהל ומטמא המת בהבאה:
וטהור ביום השביעי: הזו נזר טו
טהרתי: ויריש אושר יטמא וגו' זב
נוגע ונקדש למה נוגע ושכב כו
בזוית נשבועות: ונזה מי הנדה
רבותי יומרו שהמדה טהור וזה ר
כן למד שהנעשין מי חטאות כמ
טמאין טומאה חמורה לטמא מ
בגדים שעליו וזה שוין בן בנוגע
וזה שהזיו הכת כלש ומזה לזו
לך שוין וטמיאין עד שיהיו בהן
שיעור הזיה: והנוגע יטמא ואין
טעון כיפוס בגדים: וכל אושר יגע

כ

ובעצם שנה שהיו במדבר היה לה
הכיור בוכות ומריב: ולו נועץ הלוי
נועץ בנוע ויהיב: מודעת יחיב: מ
ברבר: שוירתת יבמיו ונקנה היו הי
ומנה: ולו יתכן לפרשו כשאתן ויחי
שוב כן היה לו ליצחק בנוע: ונות בעי
ונכין שחב הקבה על ומונב של ישר:
ויקהילו וגו' זה יוחר בין הקהלות ש
שהחזיק ונועצו יות המדובה: הוין
הלוי הזה: לפי שלו היו ומריב בן
לפי שהלך הלוי ושכב לו בן הלעבב
כשפתלין והיו ישר ונוע ויה לכב ויה
ויזיה כלוי תיביבון לכך נוע לה הב הו
המריב ברבבב לשון יוב שוטב ו
ויריב יות ויוריבה: הוין הלוי הזה פ
שלו בנטוע עלו מיביו לכב ויב: ת
פעמיב: לפי שבראשונה לו הוציו ונתן
טיפון לפי שלו יעה הקבה להכיתן יי
אלא ודברתב אל הלוי והב רבו אל ה
הלוי ולו הוציו ואמרו שמון יברך הוין
להכות כבראשונה שב והכית ביער ר
ובדיבך להב יותו כלוי והכיהו: להקרי
שאילו רבותב אל הלוי והוציא היב
ומקדשון לעיב העדה שהיו נוכרים
ומה כלוי זה שוינו שומע ואינ ומדב
ואינ יברך לפרעה ויקריב רבו של
ונוקב יקל וחומר ונו: לכך לא תביאון ר
יות היקהל בשביעה בשכינה בקריעה פ
כרי שלו יכנו בתפיליה של כך: יען לא
היומנתם בי גלה הכת שיומלו ומעב
הכאן זה בלבר היו נעשין לוראן בדי פ
שלו יומרו עליהב בעון שיור רוד ר
הוכר שעבר עליהב שלו יכנסו כך
היה עון משה ואהרן והלו היבון ומן
ישחט להב קשה נתן ונוע לפי שמחת
היה חיבך הכת עלו ומבי קידוש ה
השב: הזה ורי מריבה הב הספריב
כמקוב יחר יות יולך ראו שיעטעב
פרעה שומשיעין של ישר לוקה במיב
לכך בזרו בל הבן הילד היוזרה תב
תשליכוהו: ויקרש בב שומע ומשה
ואהרן על יהב שכשהקבה עשה רין
במקדשין הוא יריוי ומתקדש על ר
הכריות: וכן הוא ומר מרו עליהב ומר
ומקדשוך: וכן הוא ומר בקרובי אקדש:
ואתך ישל: מה ראה להזכיר שב יוחה

במדבר

כ

ו כיון יהיו יורדו לו יוחיה ויעמד
כי יכרתה שלו כי לך יהיה זרעך
ועל שכנו היה החוב לפרוע ויאמר 14,
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו
יכבכ ויעל ויכינו ויצל ויון ויון
ומצב יעקב ויחין ויפצב שטר חב
המוטל עליהם והטילו על יעקב וי
וירעו לנו כבלנו עבדות רבות ושעת 15,
ושוכתינו וכיון שהשובות וייעצ
ויינטעריב בקסר כשפורעים באה
על ישר וישמע קולינו בכרסה ס 16
שבירכנו ובכנו הקול קול יעקב שי
שיונו יעשקיב ונעבב וילאך מי
וכיון שהנביאים קרוין ולאוכיב וכן
הוא יומר והיו ולשעבב בזלזוב
להיב נעבדה בורעך ויון לך לשר 17,
על ירושת ארץ ישר כשב שלוי
פרעת את החוב עשה לנו ונעב
לשבר דרך ורעך לוי נשתה מי בא
מי בורות היה יצרך לומר יולו לך
יומר ונשה יועם שיש בידינו וין
ויאכל ויכור לשותות לנו נשתה מי
ויחע יולו נקבה וכב יוכל ויייב
וההשתבם וכיון שהכנעני יועם
שיש בידו לאכול יקבה וין החעב
מי ההעדת את יושפיזו לנו נעה
יוין ושומרון יות בחי
מחזותינו ולוי יהו לפון ולפון לוי 18,
ליכול פן בחרב ויעצו לקראתך
ותתעייב בקול שהורישכם לי
ואכבכ ויומרי ונעבוק וישוע את
קולינו ויוב יועצו לקראתך במה ס
שהוריש לי יוכאן ועל חרכך תחיה
וין ולון הפר יוון שוב הפר מדיקך 19,
וכיד חזקה כהכטחת זקיון והידיב 20,
ידי עשון כל העדה כולם שלוייב 22,
ועומדים ליכבה לאורך שלוי היה פה
אחד ומזותם שנצרה עזיזה עליהם
שכבר כלו ועדו מדבר ולולו ומזותם
שמת כהם חייב טלכב היום הר 23,
ההר הר על גבי הר כתפוח קטן
על גבי תפוח גדול ויומם שהענן
הולך לפניהם ומשוה את ההריב
שלשה נשיאים הר סיני לתורה והר
נבו לקבורת משה והר ההר לקבור
יהוה על גבול ארץ יהודה ויקד מי

כא

ברישו השנה ועזילק ויעלב ריעמ-
ודות לישר וחזוק בבל עת לשור 2
לפרעמת יושב הנגב זה עזלק
של עזלק יושב בורין הנגב ושעה
אות לשוע לרב לשון כענן שיהו
ישר ונתפוין להקבה לתת כענבים
בידם והב ויוכ מעבב ריון ישר
לכישיהם כמש עמלקייב ולשונב
לשון כנען יומרו נתפוח כתב יוב
נתן תתן יות העם בידי ורך היות 4,
היוצריב ורך התיר הנחל ההולך
לפניהם ורך שלשה יומים לתור להם
ונעזהה ר"ל ורך שהלכו המרגלים
של ויעלו בנגב וישב ויומן שבי 1,
יונה יולו שפחה יחות והחרמתי 2,
ויקריש שלכ לגבוה וישמע יהוה 3,
הינגה ויות עריהם וחרמי לגבוה וי 4,
יב פוף כיון שמת יהוה ויות כי
עליהם ולחמות זן החזרו לאחוריהם
רך יב פוף והוא הרך שחזרו כש-
כשנצדה בידה ורגליב עליהם וב
ונבעו המדבר רך יב פוף וכיון
חזרו לאחוריהם שכבר נפעלו שכ
וכבי ישר נבעב ויפוחות כבי יעמן
מוסרה שב מת יהוה וכי כמשרה
מת והלו סהר ההר ולולו חזרו ונת
ונתיובלו עליו והכפתיהו פולו הזן
כתבהם ויעו ופרוק במסעות ותעזיבו
שכבר נוסעות ממוכרה ועד הר ההר
לסבב יות ארץ אדום שלו נתבו לעבי
פוריון ותקיעד נפשו העם בדרך כי
כטורח הדרך טורח הדרך הוקשה ל
להם יומרו עכשיו היינו קרובים לי
ליכבה לאורך ויות חוזרים לאחוריהם ק
חזרו ויכותיהם ונשתהו שב שלשים
ושמונה שנה עד היום לפיכך קיצה
נפשה בשביל הדרך שכל נוקפי שי
שתגועים קיעור נפשו במקרים מפורש
שב כמוה קיצה כיון ותקיעד נפשי פ
ותקיעד נפשו בשביל ישר כל תר ה
המיטריח על הזורם נוסל קיעור נפש
כזורם שהטורח מו עליו שאין רעתו
רוצה לקבל ויות תר ואין ניקוב כ
בתך לבו לגר שב יות יעב ותפר
ההוא המיטריח על הזורם נוסל לשון
גזל שגזלו וכב ד הוא על הזורם כיון

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0095

כא

ויו ויעלן שהיה שומרן שלו יע-
יעבר עליהם בגיפות. כיון שיוצרו
ישר נעבדה עו בוריך יוא כל עמי
ויוב יושב סון ויהו לשומרן ויעבר
ויתב ויומרי לי כך: ויעבו לקרן 23,
ישר. ויהו היתה חשבון מלוה יתע-
יתושין ויון בריה יכולה לכובשה.
ויהב ביתה סיחון — בעבר חלש ויון
יורב יכול לכובשו וכל שק שהיה
מחשבון. יוא הקבה ויה יוב ומצר
על נבב כל זאת ויער על כל עיר
ויער. נתן בלב כן יגשי המלחמה
ויצות ויון העדות ועתקיט ויקוב
יחד. ושב נפלו ומשב הלכו ישר
יול השיב ויון עמד ונגרש כי ויון
שם יולו נשיב וטן: כי עו. ויהו 24,
חזקו התעוותו של הקבה שיול
יול תעורב יוכן: כעותיה. כפריב
הפוחיב לה: והוו נוחב וגו. לוד 26,
הוערך ליסתב. לפני שב יול תיב
יות ויוב. וחשבון ונשל ויואב ה-
הדעה. סתב לע שכיחון לקדה ויהב
ועל ידו טהרה לישר: וירדו ולרשותן:
על כן. על יותה מלחמה שנלחם מ- 27,
סיחון ביוב: יאמרו המושלים: הו
הוון בלשב. שב בו וישא וישלו: בוא
חשבון. שלון היה סיחון יכול לכובשה
והלך ושכר יות כלשב לקלו. ולהן מ-
שיול בלק. כי ידעתי יות אשר
תברך ויכורך וגו: תכנה ותבינן חמ-
חשבון כשב סיחון להיות עליו: כי
יוש ייעוה ולחשבון. ונשכבשה 28,
סיחון: ואולה עד ויוב. עד של מ-
ויוב. שב יותה ולדיבה עד. בלשון
עבריית. ולחיית בלשו יודחית: כמוש.
שב שלהי ויוב נתן הנותן יות בנו
של ויוב נשיב ומלוטיב ולחב.
יות בנותין בשבית: ונשב יום. 30,
ילכות ועל שהיה לויוב מחשבון
יום וישב. וכן עד ריכון. וכתגמו
עביו שולטן ולדיבון. פר ולדיבן. בי-
בר. לשון עול ומושלה. כמו למשל

כב

וישב היה. וזה היה ויתעבנו ויומר
אתה עתיד לילוך. ויוב תמר/ ויסבי
וזה השירה הקסה שכינתו על בני
ישע. שלין יהיו פתחון פה ליומות.
יות ותת לנו נבויוב חזקנו ולזטיב
יולן נתת לנו נבויוב חזקנו ולזטיב
העויד להם נבויוב. והם עריבו ג-
נגד עלה. שבתחילה היו גבוריב כי
בטריות. וזה נתן להם עינה להפקי
להתקיר עינוב לחנת: ולקרוו לו
הקריולה שלו היתה. ולהשתו שהיה
פוסק ממון הרבה: עב יעו ומיעב
ויוב תיום. זה מיזכך: הנה עמה
יות עבן הוורין. סיחון ועבן שהיו
שומרין יותנו עבויון עליהם וה-
והרגם: והוון יושב ממולי. חסר פת
קרוביב הם להפריתנו. מל/ כי יומילה:
נבה בו. יוב ועלי נבה בהם. ויו 6
לשון משנה הוון. ונבה לו מן הדעי
לחסר והם ועטו: כי ידעתי בו על
ידי נלחומה. כיחון שעזרתו להנות
יות ומוזב: ודקסליב בדם. על מיב 7,
קפריב. שלון יומר יון כלי תשמ-
תשמישי נעוי. ויו יקסף זה בל-
נטלנו בדם זקבב מדין. יוב יפן עמנו
בסטבב זה. יש בו נולש. ויוב ידחון
יון בו תחלת לפיכך כשיומר יל
יולהב ליט שה. יומרו יון בו תקנה 8,
הנחוהו והלכו להם. שב וישבו מ-
שלי ומוזב עב בלעב. יוכל זקב מה
הלם להם: ליעו שה הגילה. יון רוח
הקודש שורה עליו בזב יולן בילה.
וכן לכל נביוי היומות: וכן לוכן הי
האומרי בחלום הגילה. סודב ההולך
ויעל פילגשו בהחבון: כיושר. ויבר 8,
יל אלי. יוב יתולכב ללכת עב בב יל
גורב מוזתבב יולך. שמיון יון כבי
כבוד. לתת להולך עמכם. יולו עב
נבבריה ויכב: וישבו לשון עבבה: ומי 9
היושביב היולה עניך. להטעותנו נמ-
יול ממציב שיון הכל בלוי למבנו
יון רשע שוה עליו. יוב יוויה עת
שיוכל לקלל ולו יפין: כלק בן יעמר 10,

היות בני לוד: ועשיב. רקש. לשון ב
שמוה. כך יומרו המושלים. ועשיב
יוותב עד נפח: וישלח וישה ומלא
יות יעיר. המרגליב לנדוה. ויומרו 32
לו נעשה כיושוכב. בטוחיב אנו
נכח תפילתן של משה להלחב: יול 34,
תרגין יוותן. שהיה משה יתן שמיון
תעמוד לו זכותן של יומהם שלא
ויכון הפליט. הוון ענק. שפלט מן ה- 5,
הכנעניב שהכו כוד ועומר וחברין
בעשתרות קרנים. שב ויתר הרפא-
ויכו יוותן. ושה הרגו. כיוו במספ 35,
גיכות. בהרוזה עקר טוויו בר תלת
פרסי וט"

חקת חוקת

כלק בן יעמר יות כל 2,
יושר עשה ישל לומוני
יול ויולן שב ולוכיב שהייתו בטוחי
עליהב לו עומדו לתגיהם. יוב על
יוחת קנוה וכמה. לפיכך ויבר ויוזב.
לשון ויורוו. מל/ גורו לכם: ויקין יוול 3
קיעו בחייהם: יול זקב מדין. והלון 4,
ומעלב היו שוועיב זה יות זה. שב
המכה יות ויזדין בשדה ויוזב. שכ
שכיוו ויזדין על ויוזב לחלחוה. יוה
ויידוותם יות ישל עשו שוה ביטה
ומה ויון ויוזב ליטול עינה ויזדין
כיון שיוון יות ישל עשיה שלון מ
מיתתן. השלה. ויומרו ויהיבם של
ילון במדין נתגרל. ושוול ויהב מה
ויהיבן יומרו לו ויון מהן ילון בפנו
יומרו יוה. יוב נביו עליהב פורב
שכיוו בפיו: כלחך השור. בל מה
שהשור ילחיך. ולן בו ברפה: ב-
בעת ההיון. ליל היה ליוו ילהליות
ונסיבי יזדין היה. וכיון שומת מ
סיחון ויניהו ילך עליהב יוון
שועה: פתורה. כשולחב הזה מ 5,
מוהבל ויריבן לו ויגביהיהב.
המלכיב ויריבן לו ויגביהיהב.
ולפי פשוטו של מקרא ק שב
המיקוב: ולון בב עמו. של בלק

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0097

וקנ׳ ויעמס שיורי חשוב בעינך חשוב
יוב בעיני המלכה יקבה׳ לי׳ זך קשה 11,
ויזורה שהוון נוקב ומיתרש ונגשתנו
ון העלם ובלק לון ויו׳ ויוון ונגשתנו
נון היורין ויוב מבקש ויוון להסיעם
ויעלי ובלעם היה שופט יותר ויי׳
ומבלק ויו תלך עיהם ויו׳ לון יוב כן 12,
ויקלקם בריקומי ויו׳ לון ויו תעור ותי׳
העם יוֹ יוב כן מברכם ויו׳ לון הקבה
ון יעיכין למכתך כי ברוך הוון לי׳
להלך עמכם ויוון עם שריב גרוליס 13,
ולידנו שרוחו גבוהה ולון רעה לעלות
שהוון ברשותע של ויקוב ויוון כלשן
נשות לפיכך ויוסף עוד בלק שלוח
שריס וקנ׳ ולוון בדעו כפף וחבב לוי 18,
לנדנו שנפשנו רחבה ומחמד ומחון
ויחריס ויו׳ ריוני לון ליתן לי כל בסף
וזהב שלו שהדי יעריך לשכור חיילות
רבים כפתן נשתו ספתן ויעו נשתו לי
ויוב ודיי נעזה ולו יוכל לעבור על פי 19,
כרחו גזה שהוון ברשות ויחריס וגם
ותם מיהו הכשילון גם ותם סופכם
ילך בשתי נפשו מרשונכם ונה יוסיף
לון ישנה זות ובריון ויפרסה לקוֹה הלוי 20,
הלוחי שלון יוסיף לברך אוב יקרוון לך
יוב הקריוה שלך ושבור ותה ליטול
שכר עליה קום לך אתם ויוך על פיהך
זות הדבר ישוב ילכו עמהם ועתה תעמ
תעשה ויוֹעֶצֶב ויוך בלעם ויו׳ שומעון 21,
יומעו ויתריעה וידחכש זות ותנע לי
מפיון שהשעוה מקלקלות השורה ל
שהלש הוון עינון עם שרי מהיוב ל 22,
לבו בלכם שוה כי הולך הוון ריוה עי
שהדבר רע בעיני המיקום ומעוה נגל
לשכן לון מלאך של רחמיב היה והיה
רויה לזוננו שלון יחטון ויאכר ושבר
נעריו עמו ומפון לאדם חשוב הויעו
לדיך יולך עמו שניב לשמשו וחזקי 23,
ומשמשין זה זות זה ותרון היותנו
והוון לון ריוה שהדבה נתן רשות לכי
לכהנה לריוות יותר מן היודב שוי
שהתוך שיש בו דעת תבוק דעתו
כמוידוה ידיקין וחדבו שלופה בידו
ויו׳ רשוע זה הפח ויומעתו שכלי ל
זיין של אומות בחרב והוון בון עליה

ושובה לי להתריב נגד המקום ויו׳ תפ
תשובה זן ויו׳ לו הוון כשעניו יעב
ללבת ויותה ולוך ומכטל זות רבדון לי
לנדור הוון בבך שהוון ויו׳ דבר ומלי
ולוך ויחזירו ויו׳ ליוסרהב קח נא זות
בנך זות יחידך וקנ׳ ועל ידי ולוך בטל
זות דבון ויוֹ יוב יוֹ רע בעיניך יעיך
יוב לשוב לך עב הוועשיב ברוך שלי
שיוסף רויעה לוך ולוכיכן יוותן ואפס
על פריך זות הדבריב ושור ומדבר אלי
ווותן תעשה ולון עבר ויזוב ולון ונטש 36,
ויטרופין שלון ויו׳ ריוה נה ויוך ויי
ילבקשין לעשור קריית חוצות עבר ויי
ולוה שוקיב ונשיב ונלי כי
בחוצותיה ויו׳ ריוה ורחב שלו יעקון
כן אוה בחן ויעון דבר ונוצב בזות
בעל כתרגל לריות רחלתיה שם עי
ואלי יקדה ויי לקריותי ויוע רגב לים
עלי ביוב ולוך שפי כתרגל לשון שפ
שופי ושקט שיוין עניו ולון שתיקה
ויקר לשון גבוי לשון סחיות קרי כי
כלו בקושי ובויון היה נגלה עליו ביוב
ילון בשכיל להריאות ויחסתב של ישרי
זות שכעת הנזכחות ערכתי שבע
וזכחות ערכתי לו כלי כון ולון שני
שבעת הנזכחות ויו׳ ובזותיהב של
ולון בעבור לשבע נזכחות ויוע כי
עלכת כנגד כולם ויוֹהב בנה לזרבעה
ויבן שם ולחם לי הנריאה ולוי ויעתק
ושם ההרה וקנ׳ ויוהל יוכיהב ויבון וקנ׳
ולוחד בהר המוריה ייחתן בנה לוחר
שלי ויבן שם ולחם ויכרו שם עבדי ל
יעקב כור יעקב בנה שנים לוחד כי
כשכם ולוחר בביתאל ולוע כר ולוי
ולבניהן לון הכבון ולון ולוי לוחד ולוה 7,
לי יעקב ולפה ועבה ישלי כשבע שנ
שלותיהן יוֹ לו לקלף שלוש לוחר לו
והם מזכחים ולוה לוקב לון קבה לי כי 8,
כשהיו ריולין לקלל לון נתקללו כשהי
כשהזכיר לוכיהם זות עצם כי כלוב
הקב לוש לון קלל ולון לוסב כמו
כשנבנם לוכיהם במירמה לוינ לוכן
היה ריולי להתקלל ולה נאו שם גם
ברוך יהיה בתברכן נעו ולה יעבו
יעמדו לבך זות העם כוקלליב לון

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0098

כג

עיר׳ יולה יעמדון לקלל יות העם ויולו
עד הקללה ואו ריעה להזכיר עליהם שכ
קללה ואו זעם יי׳ יזעף ויניב בדי ויולו
שונא יודע לכוין שעה ויחת שהקב״ה
כועס בה והוו ליו כעם כל יומיך ה״ר
הייליי שעומדין ויעלך וזהו שנ׳ עמי ז״ר
זמר נא וזה יעץ בלק בן יעפור ומלך מו
מואב ומה ענה יותו בלעם בן בעור מן
השטיי ועד הגלגל למען דעת צדקות
יי׳ כי ומראש צורים יראיונו ויוצ מס
ופסקנ׳ בראשיתה ותחילת שרשיהם
ויוצ רואה אותם מיוסרים וחוקים כ״ר
כיוצ״ב הלוי וכקבעות הללו על ידי יובו
ומהותם הן עם לבדד ישכון ובגויים לוי
יתחשב ליו נעשיב כלה עם שאר ה״ר
היומות שנ׳ כי יועשה כלה בכל
הקיב וגו׳ יאין נעובן עם שאר הי״ר
היומות ר״ל כשהן שמחים יוין
כל יומה שמחיב עליהם שנ׳ יי׳
ברך יניחנו ובשהיומות בטובה
הם יוכלין עם כל יוחד ויוין עלה
להם יזן החשכון וזהו וקביב ליו
יתחשב כמי ולה עפר יעקב כ״ר
כתרגומ׳ ויזורבב וישרייתין
יורבע רגליה ר״ל עפר יעקב
יוין חשבון כמיות שמקייומין ב״ר
בעפר ליו תחרוש בשור ובחמור
ליו תזרע כלאיב וכיוצ״ב להם ר״ל
ויוסיף אות רובע ישר רבעיות
רבעיותיהן דרך היוצ ויתשמישי
שלהן ר״ל תיזות גפשי ויות ישריה
שבהם וקבנו לשון יכווי קול הו
לי ר״ל שרה יעפיה ר״ל קול גבוה
הוו ששם יבעפה עומד לשומר
וכ חיל יבוז על העיר ר״ל ריוש ה״ר
הפיגה בלעם ליז היה קוסם כ״ר
כלק ר״ל בלק שעתידה פריה
להפרין ביטל וישב ששם ויות
ויעשה בספר ששם תיזון עליהם
הקללה וזו הספריה שיוצ רואה
יוקרה כה ויות הקב״ה יוקרה
לשון יותפעל ר״ל וישב דבר בפיו
זה היוו השיזה הזאת ולה
חסר המקיוו בווורו שוב אל

כג

בלק וכה תדבר ויולו כשהיה שומע
שיוצ נרשה לקלל ויא״ל מה יוצ חוזר
ויוצ בלק ליעצרו ופק לו הקב״ה רבן
וחכה בפין כיוצ העקב בהמה ב״ר
בחכה להוליכה יות ישור יריעה ויא״ל
ליו על כרחך תשוב יזן בלק: ושרי ר״ת
נקוב יותן ולמזעלה הוין ויא״ל וכל ב״ר
שרי נקוב כיון שראוי שוין בו תקון
הלכו להן ויקיבלן וליו נשוערו ואין א״ל
וקיבלן: נזה דבר יי׳ לשו שחוק ה״ר
הוין זה כלא״ל ויינך ברשותך: קוב
בלק כיון שראוהו וישחק בו נתכוון
ליגערו עיוזד עו רגליך ויינך ושוני
לישב ויוצ שלוח יולך בשליחותו
של נקוב: בני יעפור לשון נקיון הו
מן חייתו יורין ליועצייט ויה: ליו ר״ת
ויש לו ריכוז כמי נשכע להכיוב
ולהורישם יורין שבעה עוויים ויות
כבוד להולידם בעדבר ההוו ויא״ל
בלשון תגוזה תיביון ויחתולכן ר״ת
חוזרין ומילכן לחזור בהם: הנה בן
לקחתי ויתה שוועלני נזה דבר יי׳
קללתי נזומן לברך ויותם ברך פעו
לפרך: ובירך ליו יושיבנה והוו בן
יותם: ויוצ ליו יושיב יות פרעה ר״ת
ובירך פעו ויוצ הוין נקורת ר״ת
ריש פעו יוציב חוקי יי׳ וכן ובינע
מך הוהל״ ויכך יות הנוגע ויוא״ל ליו
תירוו כי ליו תענש שלוב יהיה לך ר״ת
ונקיבץ הוו להקב״ה ויוין ליוא״ל מך שב
דבר שיוב כן היה ליו ליעקב בפתח
קטן וטעמו לועלה ויוכל לפי שהוו
לשון פעמ הוו נקוד קמוץ וטעמו ר״ת
ומטה: ליו הכיט יוון יקו׳ כתרגומ״
ר״ל ויוחר פשוטו הוו נדרש מדרש
נאה: ליו הכיט הקב״ה יוון שכיעקב
כשהם עוברים על דבריו ויוצ מיקל
ויחריבם להתבטן מיוצות שלהם ר״ת
ובגזירה שהם עוברים על חק ועמל
לשון עבידה כמו הרה עמל כי יות
עמל וכעס תביט שהעבידה עמל ר״ת
לפני המקום: יי׳ אלהיו עמו ויפלו
ותכעיסיב ומוריב לפנו ויוצ זו א״ל
מתוכם: ותרועת יולך לשון חבה
וריעות א״ל רעה רוד ויוהב דוד

כג

וידעה ולהודיעהו וכן תרגם יוונקלוס ר״ת
ושכינת מלכהון בניהון: א״ל ויוציוו א״ל
ומוציב יותה יוזרת הוה עם יעקו א״ל
ומוציב ליו ינעצוו יעקו הלוקוח ה״ר
הויציה: כתועפות ראם ליו כתוקף ר״ת
ראם וגבוה שוו וכן וכמוך תועפות לך
לשון נועזך הוה ואוא״ל יוב שהוו לש
ענך יעקב. הויעופף. ברום וגבוה ות״ר
ותוקף רב הוו זה ותועפות ראם יב״ע
עצומים גבוה״ ר״ל תועפות ראם ת״י
תוקף ראמיב ואוא״ל ויוזרו וכותי ויולו הש״י
השרים: כי ליו נחש ביעקב כי ויוין
הם למכה שויך כהם ונחשיה וקוסמ״ר
כעת יאומר ליעקב עוד עתיד להיות עת
כעת הזו ישוב תגלה חיבתם לעמו כל
שהם יושבים לפנו ולומדים תורה א״ל
וזפתו ומחייתו לפניב ומליוכ השל
והם ישיוון להם ויה פתגו א״ל שנ׳ והין
עיניכ רואות יות מורך יאומר ר״ת
קדויט ויישטרין דיט בלע״ז ר״ל יאומר
ליעקב ויוע לשון עתיד ויולו לשון הזה
ויוע עריכין לנחש וקסם כי בכל ויה
שיעריך להיומר ליעקב וליישל ויה פעל
הקב״ה וזה בזירותו במוחב ויוצ״ב
ונחשיה וקוסמיב ויולו עומ״ר להם
על פי גבויהם ויה היוו בזירת הגיחון
או יומיב ותומיב מעדיב להם ויומלו
ליו תירבן: הן עם כלביא יקום וכו׳ ר״ת
כשהם עומדים ושומעים שחרית הם א״ל
ויתגבריב כאדי וכלביו לחפוז יות ה״ר
הויצות. ללכוש יניבית לקדוו קריות
שמע. להכיח תבולן: ליו ישכב בלילה.
עד שהוו יוכל ומוכל כל מזיק הוו
לטרפו. כיש קוריו קלי שומע עם א״ל
ויטתו ומפקיד רוחו ביר המקום כמ
ויחנה וגבי להזיקם. הוו שומרם וכ״ש
ובלחם ילחמתם ומפלה חלקיב״ ר״ל
הן עם כלביו יקום כי כתרגומ: והם ז
חלקיב ישתה. נתנבו שוון ושה מת
עד שומעל מלכי ויזך חלקיב חלקיב ר״ת
ויזרק הוו עזהם. שנ׳ ויות בלעם בן ס
בעור הקוסם הרגו בחוב על חלקיהם: ג
גם קב ליו תקבנו. גב ראשון ומוסב על
גם שב. וגם שנו על גב ראשון. וכן
גם לי גם ק׳ ליו יהיה. וכן גם מחור גם

בתולה: וקבתי לי וישב. וין זה נשוך
יבוי בזוז וקבנו. ויהו לשון עתיד:
ויולי ישר בעיניו. ותקנני לי וישב. ס
ולרדשלי בלעז. רוש המעור. קוסם
נדון היה בלק. רוזה היה שעתידין
ונלקות על ידי הפעור ולו היה יודע.
בזה. ומ׳ שהיו הקללה תחול עליהם מ׳
וישב. כן כל החוזים בכוכבים רוזים
ומינב יודעבה זה: וירזו בלעם כי טו
נג. ויוב עדיך לברוך עוד בהקללה ע
לון יחפוץ לקללם: ולו חלק בפעם ג
בפעם. כאשר עשה שתי פעמים.
ולקריות נחשים לבחש: ויולי יקרה ל
ולקראתו לרגעו. ומ׳ רוזה ולו רוזה
ולקללם. ויזכר עשרתהם. והקללה על
ויזכרת העבירה תחול: וישת יול ל
המדבר כתרגם: וישוו בלעם ות כ
עינו. כיקש להכעם בהם עין הע.
והרי לך שלש וזדותיו. עין רשה ל
ורוח גבוהה. ונפש רחבה. הזמתי
ואיבה: שוכן לשכניו. רזה כל מ
שכט ושוכט שוק לעינו ויוכן ל
ומשרבבן. רזה שזיון תתריהן נ
מכוזן זה כנגד זה. שלון יבין ל
לתוך יהלל חבירו: והתי עליו רוח ל
להיה. עזה כלבו שלון יקללם: בע ל
בעזר. מ׳ לאיבינו ניה. ומדש מ
יגדה. שתהא גדולים ומובותיהם.
בלק בנו יעבור. ובין הזו בנו מלמת.
ובלעם גדול מאומן בנבזיות. מנה ן
פרס היה: שתפה העין. שנו עזזה
ויומה לחזין. וחור שלה נזוה פתו.
ולשון מושנה הזו כמי שישתוה ל
ויסתוה ונבב. וגבוהי יומרו לפי פ
שזוה. ומספר ות רובע ישלי. ש
שהקללה יושב ומזה רביעותיהן
של ישלי זות תבזו נזיפה שעך
היריק. ומ׳ בלבו מי שהזו קדוש
ומשרתן קדושיב יכתבו בספיב
הלון. ועל דבר זה נסתיית עינו פ
של בלעם. ויש מפרשי שתפה
העין. כתרגומו של
ומקללם. ועל שזות שתפה העין
ולא ות שתפה העינים. ומדע
שסומאו בזוחה מעינין היה: פ

27, 28, 5, 6, 2, 3, 3, 4, 8, 18, 19, 20, 21,

כד

4, 9, 13, 14, 14, 16, 17, 7, 24,

כד

וחיבה ויש עור לפתור לשון חיבב מ
ומזש. חיבו של הקללה יחיין בזיין
של יניים. יטבון ויינבע בזיים. כמו ל
לישן תחיזין רגלך ברב. ויזיב זד מ
ולשון מכה. כמ׳ מחיבתך. שהיבבוב פ
ברב נזזה כזילו ניחזין ונבעבו: בזיב
שוכב כזזי. כתרגומ׳ יתיישבו ביזיבה
בכח ובגבורה: ועבור זות פי זיי. כזין
לון נזזה אלהי. כמו בראשונה. לפי ש
שידען שנטושו בהקללה ונטרד: הולך
לשוזי. ונעתה הריב בשזור עמי. שיש
שיסתלק הקללה ונועילו: לכה ויעצך
ויה לך לעשות. ומה חיין העצה. מלהכה
של ילזך שונאו זכה הזין כו. בזיזיתה
בחלק. תרגם שכלעם השיגו עצה זו פ
שלא ילן הנה הין לבני ישלי ברכך בלעם:
ושלי יעשה העם הזה לעמך. מקרין
קיצך הזון. ויעצבך להכשילך ומ׳ לך
לה שהם עתידים לעשות לעמך בא
מאחרית הימים. ומלין פיותיו ניזוב ר
ונק: ויודע דעת עליון. לכזן שעה שי
שכיעה כח: יזזיעו. רזזה יוצי שכחו
של יעקב. יוך לון נעזה הזון כי אם ל
לאחר זמן: ורך כוכב מיעקב. כתרגומ׳
ורך כוכב. לשון רך ישחון. שהכוכב
עמד כחזן. ובלע רישטנט. כלומ׳ יקזם
ואל שכבו מלך. רזזה ומושל. ומלין
פזותי ומזוב. זה רזד שלו בו השכב אי
יוחפ יורעה וימרד שבי חבריב לחמי
ונק: וזדיק. לשון קזזה. כמ׳ מוב קריתי
ושתיתי. ויקבת בור גזקריתב. יקרזה ל
שרבי נהל. פוריד בלע: כל גבי שות. כל
האוהלות שבולם כמו מישות. בנו של א
מזה הרשעון: והיתה ירושה שעבר ל
לויתיזן ישלי: וירד מיעקב. ועוד יהיה
ומושל ומזר מיעקב: והאובד שריד מ
מעיר החשובה של מזזה. היון רומי.
ועל מלך המשיח ומ׳ כן. שלא ירד מיה
ועד יב. ולו יהיה מריד לבית עשו:
וירזו זות עמלק. רזזה בפורענותו של
עמלק: ריאשית גויב. הזו קרב יזיד
כולב להלחם בישו. וכן תירגם יונקלוס.
ומחריתו לאובד בידיב. תמזה זות זכר
עמלק: וירזו זות הקיני. לפי שרזה קבי
תקוע יושבו עמלק. כתרגומ׳ שלא ויוזד

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0100

ויאמר שמואל אל העם וגו׳ ויהוה שעתיד
שמואל להסירו מישב הזכירו וחבר עמ
עמלק שמתבל בקדושתן של בני יתרו
שנ׳ ובני חבב התימי חתני משה עלו
ויתן מושבך תניא אומר למה זכית
לך הלוז עמי היית בעניה הכה בת
נתחכמה לו׳ ועתה נתיישבת מיתתן
ובמותם של ישראל׳ כי אם יהיה לכם 22,
דין וגו׳ מותם של מצרים עמלק וכתיב
יחיו אבותיכם עמי עם׳ אמר אותה אי
אושרין שתקנותה לתוקף שיורין אי
אותה בטורף מן השלג׳ כי אף אנכי
אותה עתיד לגלות עם עשרת שבטיא
ותהיה לבטר ומוקוף שנתיישבת
שם׳ וזה נכך עד כאן אושור תשי
תשבך׳ להיכן הוא מגלך׳ שמואל
לחלח וחבור׳ אין זה טירוד מן הא
העלם׳ אלא טילטול ממקום למקום
ותשוב עם שיור הגליות׳ וישוז מי 23,
ישלו ויאמר׳ ביון שהזכיר אות ע
שבית אושור׳ אמ׳ אוי מי יחיה מל
וישומוון׳ וי יוכל להחיות אות ע
עצמו ומשומן אות יוה שלא ישיב
עין העזר אות יולה שיעזור שיב
סנחריב ויבלבל אות היוממות שנ
ויוסיר גבולות עליה׳ ועוד יבוז יב 24,
יבב מיד תציב יעברו כתיב שהב
רומיי בטרטת גדולות על אושור׳
ועגו אושור׳ ויענו אות אושור׳ ועט ס
עבר׳ יוותב שבעבר הנהר׳ וגם הוא
עדי יובד׳ וכן פיל דבשול׳ עד דקדי
דקטילית חיותיו והובד נשומיו׳ יב
יבם ספינת גדולות׳ כדאיתרגיין כה 1,
ויב יודיר׳ ובורב רבתין׳ בשטיב
כך שנה׳ לזנות אות בנות יהודב על
ידי עינת בלעם׳ כדאי בחלק׳ וישתח 2,
ליהיהן׳ כשתקנ׳ יישבו עליה׳ ואמ׳
לה השומיע׳ והיאן מזויניזה דמות
פעור וזחיקה ויומרת לו השתחוה
לזה פעור׳ על שם שמשערין לעבו 3,
פי טבעת ומויניין רעב וחוי בי
עבודתה׳ ויחר אנף יי׳ בישל׳ שלח 4,
בה מגפה׳ קח את כל ראשי העם
ושמוט אות העבדיב לפני׳ והוק
יותם אות העבדיב והוקע׳

במדבר כה

הוא תלייה׳ כמו שמיצינו בכל ש
שמואל׳ והוקענם לי׳ ושב תלייה ס
מפורשת׳ עד בסקילה׳ וכל העשקין
בתלין׳ נגד השמש׳ לעבן כל׳ ומחר
יגדה׳ השמיע כמ״ש את הדומין
העבן נקפל וכענדו והחמה זורחת 14,
עליו׳ והנה איש מבני ישל בן בא
נתקבצו שבטו של שמעון ויעל א
זמרי שהיה נשיאן שלהם׳ ומרו לו
מעון בדוכן מריתה ויותה יושב כו׳
כריזי בכנהדרי בם יזילו הנשרפין ירי פב
אות המדיינית כתב בת יתר לעבי מדי
מושה׳ אמ׳ לו משה זו מפורה יום א
מותרת׳ ואב תאמ׳ מפורה׳ בת יתרו
מי התירה לך׳ כן׳ כמ״ש התב׳ והמה 15,
בוכים׳ נתעלמה ממעון הלכה׳ נגד של
בגביה׳ אומרו בעבד עמד משה בפע
ששיב ריבון׳ של ויטחן עד אושרין
וישק את בני ישל׳ וכאן רתו ידיו׳
מאין בי שיבו פנחס ויטול את של 7,
שלו׳ ורואן פנחס׳ ריזה ומעשה ושב
הלכה׳ אמ׳ למשה׳ ומקובלני הטעל
אורמוזית קנויב מוגעין בו׳ אוז ה
הקובה׳ אזל היוהל׳ אול קנתה׳ כמו א
הזרוע והלחייב והקבה׳ כיון שתק
זכרות של זכר ונקבות שלה׳ ואין
יכולה שלין לחנב התנב׳ והרבה נמיב ס
נתשו לו פרוזיל התב׳׳

חַטֹּאת בְּלָק׳׳

וַיְדַבֵּר וגו׳ פנחס בן אלעזר׳ 10, כה
לפי שהיו השבטיב ס

ומביב׳ הרוזיתב בן פוטי זה בן מי
שפיטם יובי יומן עליב לעז׳ יהיב
נשיאן שכטו ניישל׳ לפיכך בזן הב
ויחסן יוחך יוהן׳ בקנאו את קנאת
בקנאי את נקמתי בחיבתו את הק
הקיבק שהיה לי לקיבק׳ כל לשון
קנאה הנתחרה לנקוב בחמת הבר
הוא יונפרמנט בלע׳ את בריתי ב 12,
שלוב שתהיו לו לברית׳ כאדם המ
המחזיק הנאת טובה למי שעשה
עמו טובה׳ ואן כיון פירש לו הקבה
שלומותין׳ והיתה לו בריתי זאת ב 13,
כהונת עולב׳ שיעמוד שתהא כהו
לזרע של אהרן׳ לו נתנה אלא לו

ויהרן ולבניו שנושחן עמו ותולדותיה
שיולידו ויחרי הנישחתן׳ אפלו מחה
שעולך קודם לכן ולו נעשה ולו בו לכ
לכלל מהוה עד׳ וכן שבנו בזמניב׳ לו כמ
מחה עד שהרגו לזמרי׳ ולאהרן
נתכהן מחה עד שהרגו לזמרי׳ ולאהרן
נשבעו אלהים׳ המיקבו אותה לי׳ וקבותי
ליצין׳ בשבל יצין׳ ושב ויש ישל׳ ה
האומה׳ במקום שיחס אות הערים ל
לשבח׳ יחס אות הרשע לגבוי׳ נשיא
בית יוב׳ יוחת מחמשה בתי יובות מ
שהיו לשבט שמעון׳׳ דין להודיעך ס
שכחו של מחה׳ שאומם שזה היה ס
נשיאן׳ לו נתנה עינהו ולקנו לחילל ז
השב׳ לפי הודיעך הסת׳ מי הוא הא
המוכה׳ ושב הישוה המוכה וגו׳ להו
להודיעך שנעותן של מדייבי שהפ
שהפקידו בת מלך לזנות כדי להחטיאן
את ישל׳ ריוש יומות׳ יחד וחמשת
מלכי מדין׳ את אוי ואת רקם ואת יור
ואת חור וגו׳ והוא היה חשוב מכולם
ולפי שהתחיל בזימה בעצה להפקיר
בתו לזנות׳ נתנו של שלישי׳ בית יוב
המוכה בת יובות היו למידין׳ עפה
ועפר וחנך ומבדיע ואודעה׳ וזה הי
היה מלך ליוחד ולהם׳ עזור׳ כמו ד 17,
זכור שמור׳ לשון הוה׳ עליכם לוייב
יותם׳ כי יעריב הם לכם על דבר 18,
פעור והפקיר בעותיהן לזנות כדי ל
להטעותכם ואחרי בעל פעור׳ ואות נא
ויהוב לו יעה להשמיד מפני רות ש
שעתידה ליעות ולהם׳ מדיינית בכתו
קמיון׳ ויהי אחרי המגפה׳ משל לרוע 19,
שבעטן זובים בשדרו והרגן בהם
והוא מזנה את הנערות׳׳ דין כשרי
כשייצאו נמיעריב עמהן למשה ס
מביבן׳ עכשיו שקרב למות ורויצה
להחזיר עטרן ומחזירן מביבן׳ לבית 2,
יכותם׳ על שבט היוב יתייחסן׳ ולא
על שבט הוא׳ וידבר משה ואלעזר 3,
הכהן יותם׳ דברו עמם על אות ש
שיגזה הגיקה למשה׳ לומר׳ ומדין
להם יעריכון אותה ליניעות מבן עשרי 4,
שנה׳ מישל יגזה וגו׳ שיהיו מביניכם
מיעטריב ומישלה׳ שנ׳ כל העגל ר
על העקדים׳ ומשחת החנכי׳ לפי 5,

שהיו היוצאת מהן יהיו
יתחייחסון על שם אבותיהם ועל שמ
שבטיהם. פקודיהם הם שלשו שלשת
העשרים באחרונה. וזה בצפר היו
מושלים. על ראובן בשותיהם. לפיכ
הטיל הקבה שהיו עליהם. היו ויהי
זה. ויוד ויהי זה. והוא יתבר יהב על
עליהם שהם בני אבותיהם. זהו שא
שומעים על ידי דוד. שבטי יה ישראל
לעדות. השבא הזה יהיה עליהם לשבי
לשבטיהם. לפיכך בכולן כתי החעבי
הסליוי. וכלן בימינה היו הויהך אחר
משפחת היוצא. לפי שהשבט קבוע בו
יוד בראש. והוא בסוף. ושאר היו ישר
על משה. בהיותם יוצאת העבו על מי
היו. השויון יוצאת ישר לריב על משה.
לשון הסגולה. והיו לנפ. לאות ולחסרון
למקום ושאר לא יקרב איש זר לחלוק
על הכהונה. וכבר קדם לו מתן. הפ הין
בעינה תחילה. ובשעת המחלוקת ה
הראהו תשובה בלבם. לפיכך נתבשר
להם ויקוב גבוה בהנהג ושלנו שם:
לאחרי. הוא יעזר. לשון עזרה. וכלו
משפחת אחד בטלה. וכן חמש מא
ושבט בנימן. שהרי בעשרה בנים
יוד ואחריהם. וכיון לו ומה יולו חמש.
וכן יוסבון לנד. הרי שבע ושפחות.
ומיעוטי בתלמוד ירושלמי שבשמת יו
יוהרן ונפתלי ענבי בבד. וכיון הנעבי
להלחם בישל נתנו לב לחזור ולמנים.
וחזרו לאחוריהם שמנה ושבעת מהר
ההר ולמערה. שב נפטו וכאורות בני
יעמן מוערה שב ותת יוחק. וכי במא
מוסרה ותת והלו בהר ההר ותת. ומו
ומוסרה עד הר ההר שמנה ושבעת
יש למערב. יולו שחזרו לאחוריה
ורדפו בני לוי אחריהם להחזירם והרגו
והם שבעו משפחות. ומבני לוי נפלו
ארבע ושפחות. משפחות שמעו
ועזיאלי. ומבני יצהר לו נתנו בגון יולו
ושפחות הקרחי. והרביעית לו ידעתי
מה היתה. ור תגחול. דרש שמתו במקם
בדבר הנגף. וכלו לפי החסרון שחסר
שבט שמעון מתוכן זה ומתוכן ושלשו
שבמדבר סיני. מיוה שלו עשרים ו

ושרבעת יולפיה גפלו משפטו של שמ
שומעים. ליוחב. יוה. יוב שוו משפחת
ויונבון. ומיב יודע למה לו עקרות ול
ושפחתו על שמו. לישוב. הוו. יוב ת
העומר ביודעי נשריה. כי על המשפחות
נקרון על שם יודעי ונשריה. והעלריה
ושם והלילה לו נקרון משפחות. חוין
ממשפחות יופריה ומשה שנולדו מ
כולם מנשריה. ויורב ונעמן בני בלע
בן בעגין. מיעוטי ביכודו של ר משה
הדושן שירדה ומון ומיעריה משהית
ומעברית מהם. לכך נחלקו למשפחות
בחיצרון וחמיול וחבר ומלכיאל שהיו
בני בעבי. ומה מנדה היון הרי טוב.
ומה לו יוב יולו שהיו נבלע בעבי ת
הרבה. ומשבע הלל יורד ונעמן. יבי
יצעות ומכל יוחד ומשפחה רבה. ונקרו
תולדות שיור הכעבי על שם בלע. ומ
ותולדות השבע הלל נקרון על שמע.
וכן יוב יולו. בבני מכיר. שנחלקו ל
לשבע ומשפחות. ויחת נקרות על ש
שמן. ויוחת נקרות על שם גלעד ג
בני. חמישה ומשפחות חסרן מא
מבני של בנימן. כיון נתקיימה מא
ומקיצת נבואות יומר שקרוותן בן יו
יוסב. בן ובנות. ומחלפו בקבוה ב
נתקיימה בולה. זו מיעוטי ביכודו ו
של ר משה הדושן. ולה בני שותלח.
שיור בני שותלח נקרון תלד ורעהב
על שם שותלח. ומטען יצעות ומשפח
רבה. ונקרות על שמו. ובחשבו בני
שותלח לשבע ומשפחות. יעו וחשוב
ותמיניו בפרשה זו חמשיב ושבע
ומשפחות. ומבני לוי שמנה הרי ע
ששים וחמש. וזהו כי יותב המע
מכל העמים. ה חסריב מכל ומשבע
משפחות העמים. שהם שבעים.
ונו. זה הבנתי מיסודו של ר ן
ומשה הדושן. יוד הוינבתי ל
לפתות ולהוסיף. על דברין: ויו
ליוחיה. הוו יולחיה שירד ומו
ומעריב. ולפי שנקרון על שב
יוסף. שהיה יוחין ורב ומונן. קי
קרון בני יוחיה: שפופב. הוו
משפיב. ועל שם יוסף. שהיה ת

שפוף. בין הוומות: ושוחב. הוו
חושיב: ושב בת יושר כרח. לפי ש
שהיתה יחידת בחייב מניוה בון:
ליולה תחלק היורין. ולו לפחותיב וזם
עשריב יועם שהיו לכלן עשריב בטל
חילק היורין. שהרי שבט שעב כבי
כבשון. ושבט שעב חלקן. לו נטלו חלק
יולף יולן שש ניהות יולה ויולף. ומב
היה ליחד ומהם ששה בבב לו נטלו
ולו חלק יובהן לבד: ורב תליטה בחלת
ושבט שהיה ומחובה בוכלוסין נתנ
חלק רב. ומעם שלו היו חלקי הנבולן
שוין. שהרי הכל לפי ריבוי השבט.
חלקו החלקים. לו נתנו יולו על ידי
גורל. והגורל היה על פי רוח הקודש.
מי שמלמוד בבבלי בתרין. יולמוד הס
ולאבש בוריב ותומיב. ויוב ברוח
הקודש. יום שבט פוקד עליה. תחת
פוקד עליה עון. והשבטיב כתביב
בשניב עשר פתקין. ושניב עשר ב
גבולן בשניב עשר פתקין. ובלולן ב
בתוך קלפי. והעשירי ויכתבב ידו ונתן
שבב פתקין. ועלה בידו פתק על שב
שבטו. ופתק גבול המערב לו. ולו הי
הגורל בעינו היה יכול ויוב הגר
עליה ונבול פוקד ושבט פוקד: על פ
הגורל. ולו נחלקה הולין בודה. לפי ש
שיש גבול ומשובח מחבירו ולו מש
בשולמו בית מור רע בגר בית פיוד
טוב. הכל לפי הגורל: ושמות מטות
ובותב. ולון יושבו מיעריב. שנה הנת
נחלה זו מכל נחלות שבטורה. שכל ב
נחלת. חייב יומשב ות המתיב. וכון
ותתב יומשיב ות החייב. כיצד שב
יחיב ומיושבו מיעריב שהיו להם בבב
בבאי הולין. לזה יוחד ולזה שלשה.
היחד נטל חלק יוחד. והשלשה נטלו
שלשה. שב לוה תחלק הולין חזרה
נחלתן. ויעל יובי ובהן וחלקו הכל ב
בשוה. וזהו שב לשמות נחלות ובותב
יבולן. שיוחר שחלקו הבבב חלקו
לפי הובות מייעוד ומיעריב. ומילו
מתחילה חלקוה למבין ומיעוי ומיעריב
לו היו נטלין ולו היו ברבעה חלקים.

במדבר

כז

56 על פי הצרו הנזרו היה ומדבר פישׁ
פירשתי לשבו ונקב שעתחלקה ברוח
הקודש וקן הוון יוסי ויתנו לכלב יות
חברין פושר דבר יי׳ ומוסי על פי יי׳
נתנו לו יות העיר יושר שוון מטות
58 יובותה יעוז גריב ועבריב אלה ושי
משפחות לוי חסר פון משפחות
השובעב והעזיזול וקעת ירן היעה
57 יושר ילדה יותה לוי במיצריב לידי
לידתה במיצריב ורון הורתה במיצרי
כשנכנסה יתך החומה ילדתה ורי
והיו השלישה ייכון שבעב שהרי
בפרטן יף יותה ויולדו יולו ששיב
62 ותשעב כי לון התפקדו בתוך בני
ישל להיות בזונין בני עשריב שנה
ומה טעם כי לון נתן להם נחלה ו
והזונין בני עשריב היו בני נחלה
שב ויש לפי פקודין יותן נחלתו ו
64 וכולה לון היה ויש ובו על הנשיב
לון נעדרה המיצריב לפי שהן היו
יחכבות יות הזורין היושעיב יוו
נתנה יושע ונשובה ויצילו
והנשיב ווומרות תנה לון יחוזה
כז 1 לפון למשפחת ומנשה בן יוסף למה
נוכ והלון כפר נוומר בן ומנשה
יולון לון לך יוסף חבב יות הזורין
שב והעלידתם יות עיעוותי מזה
ונטתן חבבן יות הזורין ללמדך
שכולם יעריקים שכל מי שיומנשין
ומעטה יזכותין פתומיים ופרט לך
הכת בוחר ומהם לייחסו לשבט הלי
זה יעריק בן יעריק ויוב יחסו לגבוי
קנן ישמעול בן נתנה בן ולישמע
בידוע שכל העומק עמו ושעיב הין
מחלה נעה וגו ולחלק הזו יוסי ותרצ
ותהיינה מחלה תרעה וגו מנד שכל
שקולות זו בזו לפיכך שנה יות
פרון לפני משה ולפני אלעזר ומנד
שלו שעמדו לפניהם יולו בשעת הי
היורבעב יוחד שמות יוהן לפני
משה ויוחרכן לפני אלעזר ויו
ליפשוט יוב משה ידע אלעזר יוע
יולו כרם הסיקלין ודרשהו רבי
יושיה יוכיו חנן יוסי ומשום

כז

ופתח פוטין שלו נכנס ושער והוון
יוחרין כיון שהגביע ליבנה לקיטון יוסי
ון יעטון ויגילך יותה יכור פישור עי
עופך יוהרן יוחיך יוגיד שנתיווה ו
ומשה למיתתו שלו יוהרן יי׳ ויון יי
יותה טוב ומוטו על ישור ליו קדשתי
14 היו יוב קדשתם ליו הגביע זיונכב ל
ליפטר בן ונקום שכתב ליתתם כתב
כרחובם למי שנעזרה בידה על דור ה
היידבר ומות במדבר על עון שליו ה
היומיון לכך בקש ומשה שיכתב ס
פרחוט שליו יומרו ון הזוריב היה
ומשל לשוק נשיב שלוחות בבית דין
ומחת קלקלה ומחת יוכלה סגב שביעב
בו יוב פיון בכל ונקום שהזכיר ליתתם
הזכיר פרחובם להודיע שליו היתה בה
ויולו זו כלבר הם ולי ולריבת קדש הם
לכרם ויון בם ענן יומר יי׳ הין הם כי
שהמילו בורה הם היו שהמילרו בם
פוף הם עמהם שהמילרו במדבר יבן
15 וידבר משה יוך יו להודיע שכחן של
עריקים כשנפטריב וך חמולם ומבחי
ערכיהם ומפקיד כיצד יעסוק יומר
יוסי ה השיבב יום יותה ומנה להם
פרשם יום לון יפקך יי׳ כיון ששומע
16 ומשה שיומרו ון הקבה וך נחלת עלפחד
לבנתיו יוסי הגיע שעה שיותבע לי
ערכי שירשון בב יות נחלתו יוסי ליה
הקבה ליו בך עלתה ונחשבה כמי הוון
יהושע ליטול שכר שיעיושך שליו משו
וחתך היוהן והוו שיומרו שליה נוצר
תמונה יוכל פריה ואלי הרוחות ומה
יוסי יוסי אתבר רמבן של עלם גלוי
וידוע לפבר דעת כל יוחד ויוחד ר
ויובן רומיך זה לזה ומה עליהם ר
ויובן שיהיו פוכל לו אחר לפי דעתו
17 ומשר יעיו לפניהם ליו כדרך ולפי ה
היוומות שיושבין בתיהם ומשלח
חייהתיהן ואחיותיה יולו כמו שעשית
ליי שנלחמת בסיחון ובעוג שליו
תעשין יותן וכדרך הזה עשה יהושע
שליו ויולך יהושע ליו ויומור הלם יות
יום לישיבו וכן בדור כי הוון יוכן ר
ובו למהם יעיו פיוש ויכנס מיוש
ומשר יוציאם בזכותו ומשר יביאם

בזכיותן: דון ושער יביוב שון תב
תעשה לן כתך שיותה עשה לי מ
שויב מכמסן ליורין יקח לך קחנו
נדמיב ושוריך שזכת והעיב במו
של ניקוב: לך יות שמדוק לך יות
זה יותה ויפר ויש ושער כי רוח
כישור שוולת שיכול והלך בעד רוחו
של כל יחד ויוחד ומלמת יך עין
תן לן תורגמן וירדושו בחיך שון
יוולחן עין ולן היה לן להריב רוש כי
כוי ושה ויציית יוותו על ישר תצ
שבובכן הן וטרחנן עו מת שתקל
עיך ונתת מהוזך זה קירון סבב מ
והוזך ולן כל הולך ומיצנו ומידך
פב נשה בחלה פב יהושע כלבה
למען ישמעו כל ערת בני ישל שיהן
נוהגן כן ככוד ויויה פתך בך ולמב
יולשר הכהן יעוד הרי ששיולת שא
שויך הככור דן מכת זובך שיוה
יהושע יהון יעיך לשולער ושיזל לן
נשי ינטוך ליעות לוולחנה על פין מ
שו יולער ולכ הערה פטחדרן ויקח
יות יהושע לקחו כדמיב והודיעם מ
יותן שכין של פרשי ישל נשוב הב
ויסמוך ידין עשיון כלי מלין ועדוש
לויון חכמתו ויסוך יות ידין במען
יפה יותר ומה שנעטוה שהקנה
יום לן והוסת יות יך עין והון עמ
עשה כשתי ירן כאשר דבר יהוה
לעבדן החוד נתן ויהורו עלין יב יות
בני ישל ויה ויומר לשעה יסחוד יי
יום ליה הקנה עד שיותה וישיב על
בני יעה יות בני עלי ושל נסת מלך
שהיתה נעטרת נין העולם והדה מ
ויפקדת יות בעלה על בעה כו מיוי
בספרי: קדבני זה הרב: לחמי יולן
ויימוריב וכן הוון יומ והקטירה ה
הכהן הוזבוחה לחב יושה: ויישי
הנתנן ליוש וחבחי: תשמרו שיהו
כהנב ולויים וישוולים שוריב עו נב
נבין מכיון למדן ותקט מעמדות בי
כוועדו בכל יום הוון מותך התמידים:
ויומרת עליהם יוהרה לבית דין שנב
ליום כתשוטו ושיקרו בון למד שיהו
נשחטין כנגד היום תמיד של שחר

בימערב ותניר של בין העריבים מזרחן
של טכעת יות הכבש יוחר וגו ויועם
שבבר נסוך בקרשה ויותה תעבה זה
יושר תעשה על המזבח וגו היין היסה
ויהרה ליחי הימליויב ופון עזה לדוך:
סלת ומעהה ויוחה נסכם: העשריה בה
סיב מיותן שנעשן בימי המיליויב
דון העשויה בהר סיני עלת תויד לי
לישות הר סיני יוותן שקרבה לפבי
ויתן תורה שבת וישב ביוקבות ויולך
שטעזנה בל: ונסכו יין: בקודש הסך
על המזבח יתעסכו: נסך שכר יין
המישבר פרט לין ונקעו: ריח נחוח
נחת דוח לפב שיומרתי ונעשה ריב
ריעני לחמי סטרותי בסי עבי לחב
רב: עלת שבת בשבתו ולו עלת מו
שבת בשבתה יוחרת הרי שלין הקל
בשבת זן שוומעני יקריב שויב ל
לשבת הבזה לו בשבתו ונקבד שויב
עבר יומן בטל קרבנו על עלת התמיד
ויולן נסכיב ונעשיב לפ יוותן שנ
בבשיב של עלת התמיד ונקבד שוי
קריבין יולן בין שני התמידין וכן בב
היוספין בסי על עלת התמיד לת
ולמוד דה: ושלשה עשרונב מוב
כמשפט שכי פר שכן קשכין בפי
בפרשה נסכיב: זאת עלת חדש ב
בחדשך שויב עבר יומן בטל קחנו
ושוב יין לן תשלוקין: ושעיר עזים
וגי כל שעירי המוספין בויב לכפר
על טומיות מיקדש וקדשין הכל כמ
שויו במס שכועות ונשתנה שעיר
ריוש חדש שב בו ליי תלמודו ללה
שמכפר על שיולן כה ידיעה לון בת
בתחילה ולן בסוף: שיולן מוכר בחי
בחטיולן יולן הקבה לברו ושיולר ה
השעריב למידין הימנו ומרושן
ביוקדה יום הקבה הבאון עלי בתרה
על שמועתי יות הירח: על עלת ת
התמיד יעשה הקרבן הזה: ונסכו
יון ונסכו מוסב על השעיר שויקן
נסכיב וחטיות: כל ויולובת עמודה
יופלו ויולובה העריבה לכב בעון דב
היובד המיותר בחולן של מוער יופלו
ביום טוב פרים בעד יכרהב יולב

בעד ייעחין כבשיב בעד יעקב ול
והכשיבים הפריד יעקב ביסודו ב
של ר נושה ריויתי זר ותגיולים יהין
לבב ונסביהב יון הנסביב יהין ת
תגיוריב ויכיון ומידו ובחתי שהיין
שעלה קולטין פסול ונסביב ת
כולה תעשון ליוב ולין יהן פוחתן
והולכין בפרי החג ובויב הבמול
חג שבועות קרי בבורי קיביר הי
חטיב על שב שתי הלחם שהב
ויושוונה ומחת הכולה מן החרש
ילבר עלת החרש מוספי יוב ריון
חדש שהוין ביום ריוש השנה
ילבד חטוות הניפוריב שעיר ה
הנעשה בפניב היומור מוחרי מות
שגב הוין חכוות ועלת תויד ול
ומלבד עלת התויד תעשו עלות
הלן פרי חג שבעב בנך שש
שבעיב יוומות ומתנוסעיב והול
פיומן כלייה להב ובמי הוקדש ת
היו מקבב עליהב מן הייפורין ר
והכבשיב בנך ישל שמקריבין שה
פזורה והב קבועיב ומניבב שומע
ותשעיב לכלות נוהב שונה ותמ
ותשעיב קלות שבושנה תוה
בשנב ונסכיהם בששי ונסביה
בשביעי מושפטיב הרי להב יוד
מב יוד לנסוך הוייב בחג עשרי
בעשויית ולויובה עשרו מוניות ולוד שטעון ליבה
ומחדש ביוגדה לפי שכל יוות ה
הרגל הקריבו בעד כל הלוזות וכ
ובוין לוסת יום הקבה בבקשה מ
מכב עשו לי בעדה יקטנה כדי עש
שיולבה ונסכו: פר יוין יוחר יולן
בעד ישל התעכבו עוד מעט
עוני ולשון חיבה הוון זה בבעב
הנפטריב ניוכיהב יום לבם יק
קשה לי פרידתכב עכבו עוד יום
יוחר נושל למלך משעשה הפעדה
בוי פרולי במסב סובה וכמדל לי
תנחום ולמרה תדה דיך יורין
שמי שיש ולו יוכפנולי יום ל
ריושען ויוכילנו מטוולות לוחר
ויוכילו דניב לוחר ויוכילו במר

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0104

ה ויהי ויוכיל קטנית ויחר
ויוכלו ירק פתית והולך כפרי החג׃
39 יוֹלֵה תעשון ליי בזמניכם חוץ מ
קיבוץ לחובה׃ לבד ונדריכם וכל מתנ
לידר קרבנות נקי ושאה היין בדמם
יון נדריכם או נדבותיכם כל השנה
הקריבם נקי שהיו יקשה בעיניכם
לחזר לירושלים להקריב נדרים ונדבות
עמר בבל תאחר׃ וידבר משה אל בנ
ישי להספיק העניין דבני ר ישמעא
לפי שעד כאן דברים של ניקוב ומש
נדריכם ונתחלת בדברים של משה הו
הוערך להספיק תחילה וזוהי שחזר
משה ואומר פרשה זו לישי שאינה אל
ק יש בחשבון שלו אומר להם זו זהו
מפרש נדריכם התחיל דברים׃׃

חלוקת פרשיות

וידבר

משה אל ראשי המט
חלק בארד לשבטיהם ל
לומד תחילה ויחזרם לישי ומצין
שיהו שאר הפרשיות כן תלו וישובו
יהו אהרן וכל הנשיאים בעדה ויכ
משה אליהם ויחזרם בשלשה אל בית
ישי ומה היה ליחזרו כאן לימד שם
שהפרשה נדרים ביחיד מוכיחה ואומ
אין יחיד מוכיחה אלא בשלשה הר
הדיוטות אי יכול שאני אומר פרשה זו
יהו לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדב
ונאמר בשוחטי חוץ זה הדבר אש
להלן לאהרן ולבניו וכאן לישי שג
הם אין אהרן וכו׳ אף זו נאמר לכאן
זה הדבר משה נתבהן נבה אומר אי
בחיות הלילה והעבירם נתעברו בה
יהו מוסיף עליהם משה שנתעברו
כזה הדבר׃׃ דון זה הדבר מישעט הוו
לומר שהתכה בלשון הזה והבעל כל
בלשון הפרה בלשון הזה כאן ואה
חלפי ויצו ותתן ויצו מאחר ער
היהו הרי עלי קונם שלא יהנו כל אד
שלא יעשה הדבר פלוני יכול אופלו
נשבע שיהנו לאחר קודם עלין ת
בכל הידוע ויתכן יעשה תלו ליפטר אם
לזכור אות הנזוזתך ולא להתיר אות הא
היפוד׃ אין יחל דברו אין יחל
אות דברו לא יעשה דברו הוצין׃בת

4 יוכה גרשות יוכיה ואפלו אינה בבית׃
בעזריה ולו קטנה ולו בוגרת שהקטנה
יון נדרה נדר והבוגרת אינה מישות אי
אומה להפר נדריה ויוצן היון קטנה בי
ת יוחת עשרה שנה ויום אחד נדריה
נבדקין יום ידעה לשב מי נדרה לשב מי
הקדישה נדרה נדר בת שתים עשרה
שנה ויום אחד אינה צריכה לסמין ק
ומדדן רבותי׃ ויום העיון אוביה אותה
6 אם מנגן אותה מן הנדר אומ׳ שהפר
לה הנזה זו אינו יודע מה היון כשהוין
אומ׳ בזה שמוע אישה אינו אותה והפר
הרי אומ׳ הנזה זו הפרה ותשוטו לשון
ונבשה הפרה וכן נזה תעיון וכן ש
שמן ראש יון יניין ראשי וידעתם אות
ותעותיך אות אושר סרתם מעלי׃ ואין יפלח
לה׳ אומ׳ המפריש עריכין כליחה קל חמ
לשוינין מוסרין׃ ואוב היו ידעוני אישי
זו מרוחה׃ או יעיד אלו נשואות כשהוין
יומ׳ ואם בית אישה נדרה הרי נשואה
יומרה וכין ביתרופה ואין אחלק בה
שיוביה ובעלה מפריש נדריה הפר
היוב ולא הפר הבעל הפר הכתוב ולא
הפר היוב הרי זה אינו נופר ואין
עריך לומ׳ אוב קייב אוחר מהם ויד
עליה שנדרה בבית יוביה ולא שמע
טהם יוביה׳ ולא הופרו ולא הוקמו ושמ
8 ושמע אישה וגו׳ הרי לך שאוב קייב
13 הבעל הרי זה קייב ואוב הפר יפר
יכול יופי לא הפר היוב בעזריה
בית יוביה׳ כל שבעזריב רשות יוביה
14 הוון׃ כל אשר יוכרה על נפשה יקוב
עליה לפי שאינה לא מישות האוב ולא
הבעל וכולמה מן הנשואין הפוב
מתפר׃ יוכל יולמה מן האירוסין מת
11 הבעל ערוקעה הרשות ליוב ואוב בת
14 אישה נדרה בעזרה הכת נדרי׃ כל
נדר וכל שבועת ליסר וגו׳ לפי שאומ׳
שהבעל והפר יכול כל נדריה מישמע
תלו לעזרת נפשו אינו נופר אלא נדרי
עינוי נפשו בלבד והם מפורשים בא
15 מוסף נדריה׃ ויוכ אלו יום שאין תוא
תואר נזעת לפת לך נאמ׳ מיום אלו יום
למחר שוין ונפר מיום אלא מד שתחשך
16 ואחרי שומעו ואחרי שמעיה ליייב

ש יפשי בו וחזר והפר לה בן ביום׃
15 ונשאו את עונה לומרט כיון שהעריב
תלה לאחרון הוין נפש יחתון לכל
מעשיהן׃ ואות הזדייעב ואין ישות
הנזוכה שהנזוכיב נפשו לפר מ
ואחרת יהיה שהב הין יהיה והם
שהין ישר שוליב יוזיב שלא נזוכ
בה אלא אין תתב בה ואחרה יכול
מדיבב נתעברן על ריב להם וי רין
יפפר שתי פרידות טובות שיש לי
להוציאן מהם ודפר משה נזי ומפ
ששמוע שמיתתו תלויה בפר עשה
בשוחה ולא אחר׃ החלין מתנזו
לשון חלויי עצמן ואחדיין׃ ונעשיב
יהיה׃ וכן בחר לנו ונעשיב וכן יהי
ונעשיב חכמיב ודומיב׃ נקמת יי
4 שה עומד בעד ישר׃ כמילו עומד כנ
5 המקום׃ לכל מטות ישר׃ ואמת שמ
לו׃ ומסרן להודיעך שבחן של ר
רועי ישר׃ כמה הם חכמין על פ
ישר׃ עד שלא שמעו מיהנתן תלו
משה ומה יומ׳ עוד מועט וכתוב
ומששמעו שמוידתה של משה הא
היתה תלויה בוקמת מדין׃ לא ריצו
ללכת עד שנתפרו בעל כריחם׃ ומתפ
ומות פתאם׃ ומנגד שהיה פתאם מי
שוקל כנגד בולם׃ ומפני מה הלך מי
פתאם ולא הלך יולטר׃ אומ׳ הקבה
מי שהתחיל במיצוה שחרב יות מכב
יעזור׃ דון שהלך לנסוף נקמת יוסף׃
יובי יומן שלו והמדבב מכרו יומן׃
ומנין שהיתה יומן של פתאם ושמט
של יוסף׃ שלו ומכות פוטיוול ומזרע
יתרו שפטפט עליב לעו׃ ומזרע יוסף
שפטפט ביתרו׃׃ דון שהיה משר
ושוח מלחמה׃ וכלי הקודש׃ זה מ
היורן והעבין שהיה בלטב עליהם׃
ומפריח יות ומלכי יודין בכשפיב׃ והו
עצמן פורין עליהם׃ תלוה להם יות
היבין שהשם חקוק בו׃ והם נופלים׃
לפ נאומ׳ על חוליהם במלכי יודין׃
שנפלים על החוליב מן היוויך׃ וכן
בלעם כתו על חוליהם בספר יהוש
בידו׃ בדשותם׃ ויקח כל יוריבו יוירו
ומכותם׃ חוישת מלכי יודין ומי

לא

יריכך רויזה שחמשה מזה המת׳ ואי
הודקן ווא׳ חמשת׳ יזון ללוחך שכו
שכוכ שוו בעינה ושוו כזלב בפי׳
בשרעפת׳ בלעב הלך שב ויטול שפ
עשריב ווערפה יזלן שהבפיל יוישל ב
בעיבתן וייעו ומדין לקדוות ישל וא׳
ומשיזן עזיה רעה יזב כשהייתב פ
ששיב רבוזן לזן יכולתב להב ועבשין
נשניב עשך יזלן יזתב בויב להחב
עתו לז שכרו משלב ולזן קשהוהו
בחרב הוזו בוז עב ישל והחלך יזומע
בזוומעותב שיזן נושעיב יזלו בפיה
עב ידי תפולה ובקשוד ופנו הוזו ותפפ
יזומעתב לקלה בפנין יזלן הב בויב עב
והחליפו יזומעותב ביזומעות היזומ
שביזיב בחרב שב ועב חרבך תחזיה
טירותב ויקוב נעטריב שלהב הב
לשון ומשב כוזריב יזדעב חוקיהב
דזו לשון ומשב שריהב כמו שמחת
שמחוקב פרב פלשתיב טורב פל
פלשתעי ויקחו זת כל השלו ויבד
שכלה היו יעריקיב ובשריב ולזו נח
נחשדו עב הפלו ושלוח יד בביזה נא
שלוו ברשות שב יזת כל עליהב וא
ושטרש בקבלה שב שוכך בעור ה
הרחיב וב׳ יזן יזנשי הלחמה שב
שבכך כולב יבריקיב שלו הן ושלט
של ולבוש ותבשיטין בו הזו כזה
שבי בכך ויוצן תבשיטין ולקוח א
יורב ובלזה וייצזו ומשה ויולעך ה
הכהן לפי שהיזו בעבי יזיעויב וחפי
לחטוף בכשה ויקיצון ומשה עב מקו
החיל לזוכך שכל פירחון הדור בק
קבוליב הזין תלוי שיש מן ברב ג
ומחות ברבר בלעב יזוא להם בלעב
יופי יזתב ויכפיין כל הזזעות שכתן
זן יזתב יכלין לחב שמאו ורובבב
יזתב זן הזויניב שהיו שש מאות
רכב כחור ביזן ושלייוכב עגה אי
ילחיהב של יזילן שזעו זמה הזון כי
כזיו בחלן ובספרי הן הנה ורבד
שהיו מפריך יזותן זו היו שנפש
כה עלובי וכל ושה יזדעת יזה
ויוזיה ליכעל יזעפ שלו נבעלה ולא
ולפני יבין העבירוב והראויה ליב

על ידי יעלי בקבן השפוד והזובלזו יל
יעבעו בזור ; זון במי נגה יתחטיזן לפי 23,
פשוטן חיטוי זה לטהרו וזטזמזות
זית׳ זוא׳ להב יעריכך הבליב בעזעל לפי
לטהרך זון הזיסור וחיטוי לטהרן זין
הטזמזה ורבותי ורשן וזפזן שלזן
להכשיזן זין הזיסור הטעבן טבלה א
לכלי זותבות ומי נגה הנעבלן כזן א
ורשן ויב הרזוזן לטבזן בהב נגה א
וכמה הב יזרכעבב פאזה ; וגן המחנה 24,
מחנה שכינה שזיזן טמיו זות טמבן
שילוח ומחנה לויה ומחנה ישל ; שלו 26,
יאת ריזש קח יזת תוחשבן ; וחיבת יזת 27,
המלקוח בין תפשי המלחמה וע׳ חיש
לזולך וחיש לזילך ; ויהי המלקוח יתר ה 32,
הב לפי שלו בעטזו להריב זוכב זין
המטלטלין יזלו זן המלקוח כתב יזת
הלשון הזה ויהי המלקוח שבזו לכל
חלוקה שהיה עזרך עב בז של מטלטל
יושר בזזו וידש לן ולא בזו לכל חלוקה :
ומספר היעון וע׳ ומחציבת בב ישל 42,
ומשך חיצה משה לעדה והויביזוה להב 43,
מן האנשיב המגזריב ; ותהי מחיצת
העדה כך וכך : ויקח משה וע׳ הפקוד 44,
הזומנים ; לו נחסר ותרעזו 45,
לו שנעו ; זוב הזון לשון זוזרי לשון ב
חפרון פל יזעב יזהטעה דהות שלש
שנילו זן מציעו וב יפקד ומשכך
יחסר מקוב מושבך ; ויש הרעל לי
לישב שב ובן ופקד מקוב רוד נחס
מקזמו ; ויש הרעל לישב שב ; שעל פ 50,
נשמי זון ; טמז ופוב של בית הרחם
לכפר על הירהזרי הלב של בנות זודן :
עטרות ודיבן וע׳ ויזרן פיחן ושבל לב 3,
הין ; הזוחיבב לשון תיבל הזין ; והיה ב 6, 7,
תעיזון תפירו ותמציע לבב ועבור פ
שיהו פטריב שיזתך יהויב לעבור ח
ויפבר המלחמה וחזדק העריב והעבר ;
קדש בינע בך שמה ושתי קדש הין ; 8,
הקבי חוקו של קם היה ויהה זומן 12,
של בלב יות עתביזל ; ויבעב ויטלוב 13,
בגע ובר ; לפות פל פפו שזה עב של 14,
ובן עזלתיבב פפו עב זמריבב לשון ב
תוספת ; נבזה ולקטזו פה חפיב הין 16,
עב ממזנף יזתר מבבזה ובעתיהה ת

שהקדימו מקבהם וטפם וגו׳ והם כי
ושה אין כי עשו העבד עיקר. והנשי
טפן: בט לכם עריכם לסבבכם תחילה.
ואחרכך גדרות לצאנכם. נחלק חושיב
גדרי מהריב. כמו מהר שלח חש ם.
מהר יחישה ומשהו: וישב טפינו
במדרש יושבי ואחינו בערי המבצר מי
שבעה עכשיו מעבר הירדן והלאה.
בעבר המערבי: כי מזה נחלתנו וגו׳ עד
קבלתה בעבר המזרחי: לצאנכם תכ
ך מקנית צאנ ומולכם כולם שיהיו בה
ולך. ומפסיק בין בעבר. ובלך שבי
שבו פון אחר הנהר במקום הזה של
עגה הזה. ומפורש של ר׳ משה ואחרי
והירדן ומפיכם. וגבוה שקבלתם עליכ
לעבור לחלוצי עד כיבוש וחילוק. ומשה
לו בקש מהם ולא ובבשה הזהיר ר׳
ואחר תשובו. והם קבלו עליהם עד הת
התחלה בני ישר׳ הם הוסיפו שכבר
שכבר שחילקן להתעכב וכן עשו: ויאמרו
בני גד. כלם פרוש יחד: ויען להם ר׳
כמ עליהם. ועל תעשו. וגנה מלשון ר׳
משמע. מל יפה לכם: ואחנו אחי
ואחזת נחלתנו. כלומ בידינו ובירשות
תני ואחזות נחלתינו ונעבר לפני
הזה: שני וכיבר וגדרות ענין זה סוג
הספרן מוכב על תחילת המלה ויבנו
בני גד את ערי היזה להיות ערי
ובנין וגדרות ענין, בנו מענן שפעי
שלהם. וכבר הזכן הסבו אות שמותם
לשמות אחריב. וחנן מוספות שם ג׳
נבו וכעל מוען. ומספות לשם אחר: וש
ואת שבמה בנו שבמה והוא שבם ש
האמור למעלה: וירש משקע ותרג
שתיבת ריש ומשמשת לשות וחל
ומחלידות לשון יהושה ולשון הורש
שהורו טרוד ותמיך: חוותיהם כ
כתרגומן: וירדפו לה נבוז. לו מפיק
חיו וחיליה ביפודו של ר׳ משה הל
הדרשן. לפי שלו נתקייה לה שם זה
לפכך הוא רפי. שומשמות כמו לו
ותרגומיה מה ידושן בשתי תיבות ח
הדומין לה. ויומר לה בומע לבעית לה

גית׳ חסלות

ונלה ומעבר בני ישר׳ ואיה ג

ובתבו המפעות הלו. להודיעך חסדו
של מקום שעשה עמהם להעשם
ולטלטלם במדבר. לו תמר׳ שהיו נמב
ומטולטלים ומסעם למספ כל מרכבב
שנה ולו היתה להם מנחה שהרי יש
סון ולו אחכעים ושתים מסעות. יע
ואהב ארבע עשרה שכולן היו בשנה ר
קודם בדירה ושנעשו ונרעמכם עד פ
שפיוו לחנעה. שחשב נשתלח מרבי
של ואחר נעשו העם מחיערות וגו׳ שי
שלח לך. ונשיב. וכך הוא ר׳ ויפעו
ומחיערות ויחנו ברתמה. לחזת שהיו
במדבר פארן. ועוד יעו יהלן שחנה
ומפעות שהיו לאחר נחיעת יהלן. ר׳
ואהר ההר עד עברות מואב בשנת ר
האורמיב. גמיען שכל שלשיב ושמנ
שנה. לו בשנו יולו עשריב ומפעות.
מיפודו של ר׳ משה " ור׳ תנחומ ואש
כו דשה אחרת. משל למלך שהיה בי
בנו חולה והולילו למקום רחוק לרפואות
כיון שהיו חוזריב התחיל אובן מונה
כל המפעות יומ לו פון ישנו טון
הוקנט. כיון חשמעת כו: ויחנו בחצר
על שם לשון של ונקלים. שלו מה יתן
לך ומה יוסף לך לשון רמיה. חיב ב
גבור שעשב עם גחלי רתוריב: על פי
מלוד שמות בנשיקה. וישמע הכתוב
כיון לימוך שמיתת אהרן היו השמו
שנסתלקו העננים. וכשמר שנתנה ר
רשות להלחם בישר׳ לפיכך חזר וכתבה:
בני העכריב. לשון חרבות וגלים. כמ
לעד השרה שיהו את ירושלים לעיב:
ובית הישיעות עד יובל השטיב. טון
ליומך שיעור ומחנה ישר׳ שעשב עשר
מון. דיומ רבה בר בר חנה. לידי חי
לי ההוא אותיון וכו׳: ובל השטיב. ר׳
מישור של שטיב. ובל שמו. והרשות
ונרשתם. ומשכיותם. כתרגו בית סנדל
מנדתהון. על שם שמסכבין אות הל
הקרקע נרעפת ובבר שיש להש
להשתחוות עליהם בפשוט ידיב ורגלי
סלע ובוך ומשכית לו תעשו כארעבא ג
להשתחות עליה: ומסכיתם. כתרגומו
מסכיתהון: והורשתם את היושב. ר׳
והורשתם אותה ומישבתם: ואת כל

וישבתם בה. תובלו להתקייב בה:
ואת אשר ירשו לו שמה. ומקום קבר הא
זה. ובן ומקום אשר ירשו לו שמה הנע
לו יהיה: ואולם אבותיכם. לפי חשבון
יושבי ומיעיב. ולו בשביב עשר נמוי
ומיעבי. ולו בשביב עשר נמוי
ומיעבי. ולו בשביב עשר נמוי
ומיעבי

ישבי חבל הים גו׳ מתיחת גבול הים והיציון ירך דרומה וגו׳ המדבר והוא שקורין
תזיקון ומדבר הערבה לכל שהיו כמה שנותיה בעבר הירדן ויעל דרומה כלפי ירך
המעבר לצד המזרח עד מים דרומה של ירדן יהודה ובקשו ממלך יהודה שיניחם
ליכנס בגורנו ולעבור דרך רחבה וליכנס לירדן וליו יהו והוציאו לכבד את כל דרומה של
ירדן יהודה עד בואם בדרומה של ירדן ויהושב וגם יולך ויהושב שלח ולוי יכבה והלכו כל
דרומה של ירדן ויהושב עד פרסו ומשם הפכו פניהם ויבא יפתח עד שפכם כל נגיד ומזרח
שלה לרחבה וכשכלו את מזרחה וניצלו את ירדן סיחון ועוג שהיו יושבים במזרחה של
ירדן כנען והירדן ויפסיק ביניהם וזהו שנ׳ בשמעו דרך מדבר ויסב את ירדן אדום ואת
ירדן מואב ויבא ומזרח שמש לירדן מואב וכבשו את סיחון ועוג שהיו בעבר של ירדן
מואב וקרבו עד הירדן והוו כגד נוקעת יפסוגה ומערבה של ירדן מואב עוקבו שירדן
בגגן שבעבר הירדן ומערב היה מקעת דרומית ומזרחית שלה ירדן ואדום.

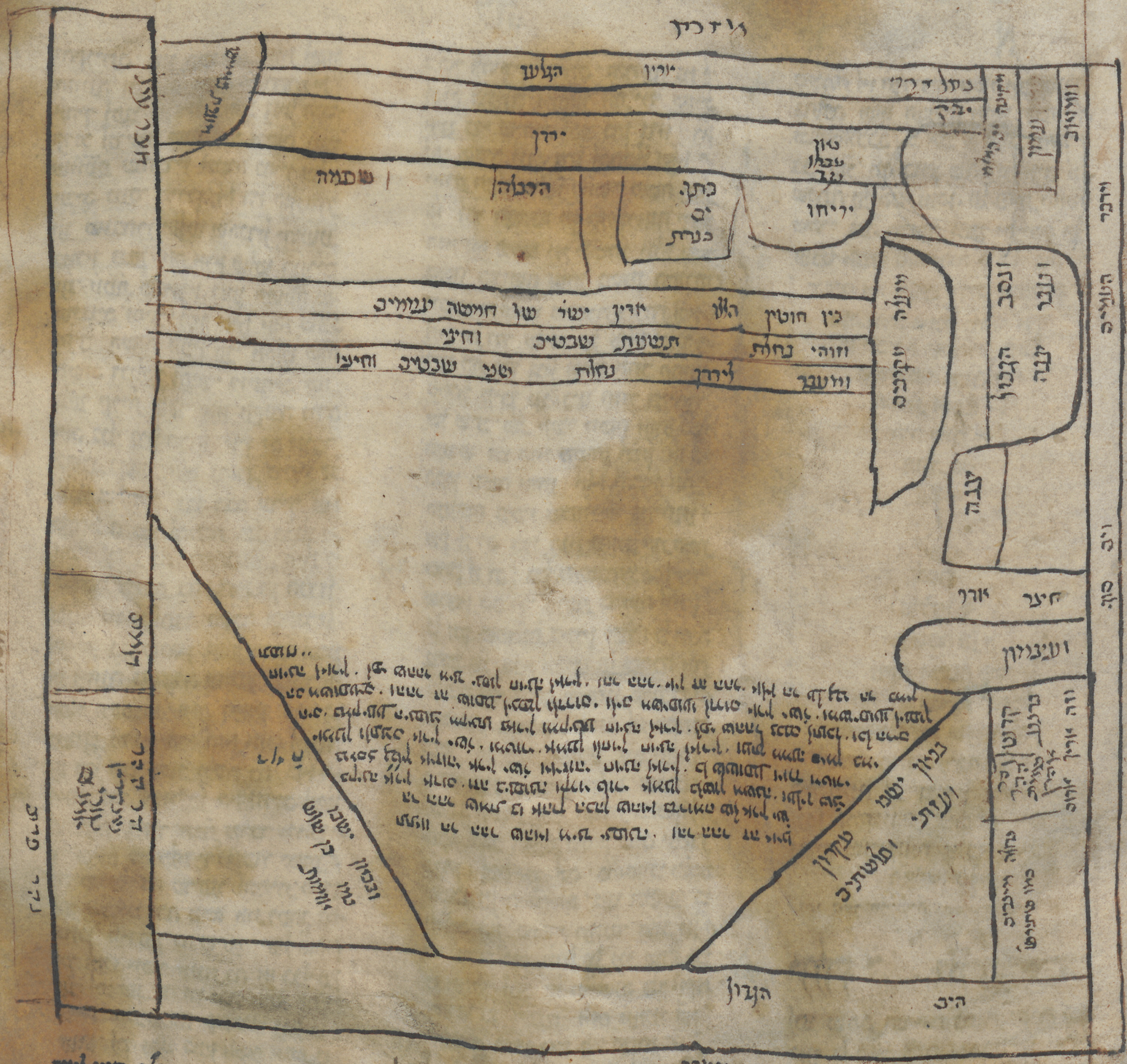

ובב לכב הגבול ומגב ומעלה עקרב
כל מקום שנ׳ ובב יהו ויצאו חוץ מאחר ש
שלין היה שוה המיר יוצאו הולך ויצ
ויצאו לחוץ יוצאו המיר ועוקב ליר
נפתן של עולם כולכסון למערב ומ
ועבר המיר ברוחבו של ישלה עד
עקרבים נמיצאו ישלה עקרבים לפנ
מן המיר ועבר יגנה מן יקנעם כמו ש
מיצריה והיו תוצאותיו קיצוניו
ברוחה של קדש ברנע ויצאו חוץ
יורד ויתפשט המיר ויורחב ליר
עצמן ונושך עד כולכסון ומערב
בין לחוץ יורד ונושב לעצמן ונש
לחול ומיצריה ולשון ובב הנמור

כיון לפי שכתב ויצאו חוץ יורד ש
שהתחיל להרחיב ונשער יות קדש
ברנע רחב יותה ויצאה שבלטה
ליר יפתן היתה וקדש עד עיטון
ונשב והלוה מתקיר המיר ובב
ליר ירוה ובאו לו לנחל מיצרים ונש
לער מערב וזה לו היה שהוא מיר ש
ומערבי של כל ארץ ישר׳ מוציאו נחל
ומיצרים מוקעת מערבת דרומית
והיו תוצאותיו הימה וזה מיר ש
ומערבי שיהין עד גבול מיורך ליר
ומערב ונשב והלוה וגבול ב מיר
ומערבי מה הוא לכב היה ר
הגדול למיר וגבול הנהר שכתוב ר

היה יוה הב ון הגבול והן מיר ש
שקורי ומישוש בלע׳ גבול יפתן מיר
7 יפתן ׳ון היה תתיוו והר ההר שהוו
מוקיטע יפתית ומערבית ומישוו ר
ומשופע ונכנה לתך היה ויש מרחב
היה לפניה הימע וחוינה הימע ׳ תתו
לכה תשפעו לכם לנטות ומערב ליה
ליפתן יול הר ההר תתיוו לשו פיה
מיו יול תך הריבה ותיוי השע ׳
8 יניע שקורין יופנויין בלע׳ שהו
ויוכב ומשופע ׳ מהר ההר ומשב
כלה הגבול תבבו ותלכו יות מיך ה
היפתן ליר המזרח ותפגעו מלפן
חוות ׳ זו ונטוכין ׳ תיצוות הגבול
סופי הגבול כל מקום שנ׳ תיצוות
הגבול יול המיר כלה שה לנוכי
ויינו מובר להלן כלן יול ושה ול
9 ומתפשט ומרחיב ויוצאו ליוחין ר
ליושך להלן כולכסון יותר מן החץ
הימשון ׳ ולעבין רחב מדה הימשו
קריון תיצוות ששה כלה יותה ר
מדה ׳ והיו תיצוותיהן חיר עינן ב
10 בגוקיטע יפתית ומזרחית ׳ ומשה
והתוויתה לכב יול מיר מזרחי ׳
והתוויתה לשון פיה ונטייה כמו
תתיוו ׳ שעמה מיר המזרחי ומ
ומשב הרבה מקרב לעין שב ר
11 מקום ׳ והויר הולך במזרחו מיר
העין לפניה מן הויר ומיורין יש
הוין ׳ וירד הגבול ׳ כל שהגבול הולך
מיפתן לירוה הוין יורד והולך ומ
ומחה יול כתף ׳ יול עבר יה בעדת
קדמה ׳ שהיה יה כעדת יול תוך ב
גבול מערבי ׳ ותגבול מחזרח יה ר
כערת ׳ ומשב ירד יול הירדן ׳ והיה
ומשך ובו מן הימשב לדרום בחלק
כולכסון נטוי לער מזרח ומיורך ר
לים מחזרח ׳ ורין בגגן כנגד יה
כערת ומישוך ׳ מחזרחה של ירדן ישל
ומגבר יה כערת עד שעמד ביה הי
הגדול ׳ ומשב כלה הגבול בתיצוות
יול יה המלח שמזרח התחלת ומ
ויהיר ׳ מקעת דרומית ׳ מזרחית ׳
הדי סבתיה לוכבע רוחותיה ׳ ׳

כה ׳

לה

15, קרמה ומזרחה: על פני השלג שהם
במזרח. שרוח מזרחית קרויה פנים
ומערבית קרויה אחור. לפיכך ויפג
17, רוחי. ויפגע בשומרון: אשר יצחק הכה
כשלכה ובמקומכם כי נשוו ועשיו
יושטרופוס בשבטו ומחק נחלת הי
השבטים. ומשפחות ונקבים. ובזר
לכל יחד ומזרח חלק יפה והנגן ומה
שהם עשרים הוא עשרי. פרוש כי

18, ינחל את הירדן. שיהיה נחל וחלק
29, יוחנה במקומכם: ינחל את כל ישר
שהם יבחילו יוחנה הם ומחלקותה

השבטים עשיוהם שוחרים. ולפי
יתכן לפרש לכם זה כבר הכה שי
שמלקיון. שיום כך היה ו לאחר
יבחילו לכם. יבחל וישמע שהם ע
עמהם השחילם לכם. בשבילכם ר
ובמקומכם: על ילחם לכם בשבילכם:
18, ינחל את הירדן. שיהיה נחל וחלק
29, יוחנה במקומכם: ינחל את כל ישר
שהם יבחילו יוחנה הם ומחלקותה

ויעבר

2 ומגדש. ויחן מקוב חלק חוץ ועד
סביב. ויהיו לעד לפני ויוץ ראשון
לנגות שם בית. ולפי לנטוע שם
3, ולפי לזרוע זריעה: ולכל חייתה. לכל
4, חיותם. לכל עבדיהם: ולפי. ומה ש
סביב. ומחוץ היו ולפי. ולפתם. ה
היו כניני ולפתם היה נתן להם
סביב. ומהן ולפי השביעיים ומגדש.
והחיצונים לשורות ולסריים: ולר

והקרבתם ׀ מן הקרייה יהיו לשון
הזוהר וכן הוא בזוהר כי הקדה יב
להם לפני׳ ומגרשו׳ וספר גבול הד׳
קדוב לנרשה׳ שש ערי מקלט יהיב
שיעמד שהטריל משה בחיי שלש
עריב בעבר הירדן אין היו קולטות
עד שנבחרו שלש שהטריל יהושע
בארץ כנען׳ ות׳ אחרן שלש העריב
וגו׳ יועמד שפירוש כענין תשעה ש׳
שכטריב וחיב׳ וכהן יהיב עבי מקלט שלה
וחיב׳ השוה וכהן עבי מקלט שלה
ושוב דכלעב נפשי רועדיב׳ שב
גלשך קרית פועלי יהן עקובה מדב׳
ואב בכלי ברזל הכהו׳ ויהן זה ומבר
בהורב בשוגג׳ ויהו בהורב בחיד׳ וב
לומר ושהוגב׳ בבל דבר יעריך שא
שיהיו בו כדי להמית׳ שב בכולן׳
ושר ימות בה׳ דמתקב׳ דהיין כ
מליסת דימות בה׳ חוץ מן הברזל
שלעי וידוע לפבי הקבה שהברזל
ומית בבל שהוין ואפי וחט לפיכך
אין ביתנה בו תרה שיעור לפעב את
ושר ימות בו׳ ואב תעמד בהורב
בשוגב מדבר הרי הוא אומ׳ למטה
אין בבל יהן ושר ימות בה׳ בלא רצ
רצות וגו׳ ימיד על היומוריב לפעל
שבהורב מדיד הכת מדבר׳ בהכן כ
יד׳ שיש בה מלא יד׳ ושר ימות׳
בה שיש בה שיעור להמית כתיב
לפי שב׳ וכי יכה ויש אות ועתה בא
בהכן׳ ואין בתן בה שיעור יכול שהוא
לך אומ׳ ושר ימות בה׳ אין בבלי עין
וגו׳ לפי שב׳ בה וכי יכה ויש אות ת׳
עבדו ואת אמתו בשבט׳ יכול כ
שהו׳ לך נאמ׳ בתן ושר ימות בו׳
שיהיו בו כדי להמית׳ בתנעו בו כ
יופי כתיב עבי מקלט׳ בינתיה׳ כתיב
בבמעין׳ במיורב׳ בפתח פתאום׳ כ
בהכם תרגומ׳ בתבין׳ שהוין כמוך
אין׳ ואין היה לו שהות ליזהר עליו׳ יכ
אין בבל יהן ושר ימות בה הכהו
בה בלא רצות׳ שלא ידהן ויפל עליו׳
ומהכן יומרו ההורב׳ וכך ירידה גדולה׳
דיך עלייה׳ ויהיו גולה עד מות הכהן
הגדול שהוין בא להשרות שכינה

והיה לכם לחק משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ ס
ואת נפש תכפרו מאת הרצח כי אם המות יומת כי חייב הוא
מות יומת כי רוצח הוא׃ ולא תחניפו את הארץ אשר אתם
ישבים בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר
לדם אשר שפך בה כי אם בדם שופכו׃ ולא תטמאו את
הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל׃ ס
ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן
מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים
ראשי אבות בני ישראל׃ ויאמרו אדני צוה את יהוה לתת
את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה את
נתן נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ והיו לאחד משבטי בני
ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוספה על
נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע׃ ואשר
תהיינה ליובל בני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט
אשר יהיו להם ומנחלת שבט אבתינו יגרע נחלתן׃ ויצו
משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים אשר צוה יהוה לצלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיו
לנשים אך למשפחת מטה אבי׳ תהיינה לנשים׃ ולא תסב
נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבתיו ידבקו בני ישראל׃ כל בת יורשת נחלה ממטות בני
ישראל לאשה היתה למען יירשו בני ישראל איש נחלת
אבתיו׃ ולא תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו
מטות בני ישראל׃ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות
צלפחד׃ ותהיינה מחלה תרצה ומלכה וגלעה בנות צלפחד
לבני דודיהן׃ נשים׃ ויהי בנשאם מבני משפחות בני מנשה
בן יוסף ותהיינה לנשים ותסב נחלתן על נחלת מטה משפחת
אבינו׃ אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה
אל בני ישראל במואב על ירדן יריחו׃

אלה הדברים

34 סתנעמ׳ ואל תחייבן׃ ושור יוב שוכן
בתוכב׳ שלא תשלינו ותתי׳ בבומאי
שהוזהותיכב׳ כי יוב אל שוכן בתוך
בב ישר׳ יוב׳ בזמן שהכ שהוא׳ עו
לו 3 שכינה עזהב׳ ונפלו על נחלת המטה
שהרי בנה יהושה והכן יתייחס על
שכט זובן׃ וזה יהיה היובל היה ל
4 יהודה ומ׳ עתיד היובל שיפסוק
וזה יהיה היובל כלומר אין
זו מבירה שחוזרת ביובל
שהירושה וינה חוז
חוזרת ויופלו׳
יהיה היובל אין
תהיה הנ׳
הנחלה
ן
מ
נכון
ונלינו עי
שנפסה על ב
נחלת המטה ישר
תהיינה לנשים בת׳
יורשת נחלה שלא היה בן
לובה׳ וחלה תרצה וגו׳ כי
כיון מנזון לפי וביולדן זו הוי בשעת
ובבל הזכרתיות ויצוה לפי הבמתן
להביד שנשקולות זו בזו׳
חסלת ויסע׳

זהו ספר חמישית בשם יוד במדבר׳

אלה הדברים

לפי שהב ובבי תוכחות הוצה בא
בזה בל המקומות שהכעיסו את
המקום פתב את הדברים והזכיר
ברמז ופתב בבורן של ישר׳ אין בל
ישר׳ אין הוכיחן ברבים היו אל
אין שבשוק יושבי היתב שומ׳
שומעים בן עמים ואין השיבותב
דבר מבך ובך אין בפסם בלא בי
ומשיבים אותו׳ לפי בפסם בלא בי
כאן׳ בן מי שיש לו תשובה ישיב׳
במדבר׳ אין במדבר היו אלא בערבו
ואיזב׳ אלא והו בערבר׳ בשביל מ
וה שהבעיסו במדבר׳ שיומרו מי

א

1, יתן ומתיבו בעברה כשכיל העברה כ
שחטיון בכעל תמור בשטיב בעברות
ומיוב: ומן סוף. ועל זה שהמרו בה
פוף. בעוב ליב יומרו המינלי יון קביב
וק בנסעב יון היב שב. ומיתו עליב
כוף. סדוית בעריכין: בין תוף וכין ז
תעל. יוי יחין חולנו בכל הליקוין ו
ליון ניתבנו ויקוב ששיוי תעל וקב יוי
יוליו הוכיחן על דמיב שיתפוי על המיב
שהיה לב. שיומרו בלשב הקלקל. ועל
זה שעשון במידבר פיוק כשיילוח יי
ויוקליב: וחיערות. ויחלקתו של קרח.
ריון היה לכב לומר. ויזה שיעשיית
ליוריב בחיערות. עב ידי לשון הרע.
ויותב נדמיתב בעוקב: ודי זהב. ה
הוכיחן על העגל בשביל רוב זהב שי
שהיה להם. שב. וכפי הרבותי לה
1, וזהב עשו לכעל: יוחד עשר יום. יי
ויחורב. יומ להם ומשה ריון מה בחוית
שיוליון הלסתם דיק הר שעיר: היתה
נבנסים לוריון מוחר עשר יום. ומשי
ומשכיל שיקלקלתה הסב יותבב כב
3, כביבות הר שעיר ומכעיב שנה: ויה
ביוי בחב שנה. מלמד שליון הוכיח
יוליו סיוק לויתה. ומלי לוכ מיעט
שליו הוכיח אות בבנו ויליו סיוק לי
ויתה: ומ"ל ן ויוזכ כב ומפני מה
ליו הוכיחק. ליו כ"ן השניב הליו פי
שליו תובחני ותלך ותעסק בעשון. ומ
ומפני מה אין מוכיחין אות היוהב
יליו סיוק לויתה כי שליו יהיו ח
מוכיחו וחוזר ומוכיחו. ושליו יהיו ח
חכיריו רויוהו ומתבייש הימיב ב
כויית בספרי. וכן יהושע ליו הוכי
ישב יליו כיוק לויתה. וכן שמוי
הנב עון ב. וכן דוד אות שליה בנו:
4, יוחרי הבותו. ומ משה וגם אב
ומכיחן קודם שיבנסו לקיבת היוכן.
יומרו לה לה עליו. וה הטיב לב
9, ליון בנו יליו לקנתר ולויעצו עליו
שיוין בו פח להכעיבו ליורין לתבק
הויתק עד שהפיל כיחון ושק לפנ
והוריש אות האורץ ויוחזק הוכיח:
4, סיחון ושיר יושב בחשבון. ליו
ליו היה סיחון קשה וזה שיר ב

ב

1 תיזה לשה שהולך לשה. עליוחר
כויה וכיזה שהולך לשה והחריש
לשה שב ושיר

א

בחשבון. היה קשה. שהוריעה קשה
ויולין הידעי עיר ויוחרת וסיחון שליו
2 מה היתה קשה. שהולך קשה והמרי
קשה. ושיר יושב בעשתרות. ועוך
4, קשה. והמדיבה קשה: עשתרות. ה
הוא לשון יניק וקושי. כמ עשתרות
קרניב. ועשתרות. זה עשתרות קר
קרניב. שהיון שם רפאיב שהכה יי
יוליהפ. שב. ויכו אות רפאיב בעיר
בעשתרות קרניב. ועוג. נמלט ויהב
שב ויבון הפליט עב. ומ"ל כי ריון עו
לוך הכשן נשאור לידעך הרפואיב:
5, נוזרעב. שהב המלכות: הומיל התיזי
מ"ל הומלתי: ביור אות התורה בשמב
6, לשון פירש להם. רב לכב שבת. כי
כפשוטן. ויש ומר יגדה ומ"ל הרבה
לכב גדולה ושכר על ישיבתכב בהר
11, הזה. עשיתם ומשכן ומערה וכליב.
קבלתם תורה. ומצתב לכב כעברי ס
שרי יולפיב ושרי מאות: שם ומנו
7, לכב. זו דוק עדר וחרושה: ומון הר
האמורי. כמשמעו: ומון כל שכנו
עמון ומואב. והר שעיר: בעברה א
זה לישוב של יעיר: בהר. זה הר ה
12, הולך: בשפלה. זו שפלת רמוב. וכי
ובנגב וכחוף. היב. זו ושקלון ועזה
וקסריון כו. כרוית כפעי: עד הנה
הגבול. מפני שנתפר מב יוון
של קורהן גבול: ממל הריוט ומ"ל
עברון רמלכין מלמן. הרבין לשחי
לשחוור. וישתחוו לך. קרב לכב
8, הינעון ומדהיין: ליו. נתנ לפניכב
בעבכב ותבב רוציב. ויב ומ"ל
לכב ומומד ומשמועה: בזו ומשו
ויון ומעבר בגבר ומינכב יעריב
ומחומה. ינילן לו שלחן ומתניב לו
יו עריבב כלי זיין: ולבותיכב לל
הזכיר. שוב ליובדהם ליעקיק ולעון
יליו יוכדהם טי ומעזון. יעקב כי
לעינו: ומ"ל ולכב בעת ההיוא
ליומר. ויהו לומר. ומ"ל להם ומשה
ליו ומעיירי יוב ומ"ל לכב. ואין ומב
הקבה: לו ומכל לפני. ומ. ויתפשר ב
שליון היה משה יכול לדון אות ישר
ומ"ל שהוציאוה ומיעיב ומרע להם

ב

היב והוריד אות המן והבזיו אות השלו.
לון היה יכול לדוקן. ומ"ל כך ומ"ל להב.
ומ"ל להיכב הרבה ומתבב. הבניל ומתבב
על דיבכב. נטל אות העגש ומכב ובי
ותתן על הדיבן. וכן ומ"ל שלמה. כי מי
יוכל לשפוט אות העב הכדול הזה. ומ
ויפשוך ומי שב. ם ויחכב ומכל האוב.
יומור ומי יוכל לשפוט. ומ"ל כך ומ"ל
שלמה לון דיב ומ"ל זו. סייב פ
שוור ומומות. שוב לן והלך ומכה ו
וחוקן ומיכה אות דיב ונעל לון בתב
כלוף. ומב ומה חיבתי ומון שליו פ
כדיך. בפשוט שליו טין יוב נעבד.
שב. וקבע אות קובעתה. ומש: והב
היום כלובב השמיב. וכי בכובבי ה
השמיב היו ביומתן היום: ומיתו ותב
היום. הבב ומשוליב כלב קיימיב
לפולב כחוה ולבנה וכלובב: יוסף על
כבב יולב פעמיב. ומהו שוב ויעלך
יומבב כאשר תבר לכב. ומ"ל ומ"ל
לו ומשה יומה נותן קיבה לפלוחב
בעי הכטיח הקבה אות ומבהב. ומ"ל
ומשר ומה יוכל ומיש לומת ומ"ל
להם זו ומשלי היון. ומכל הוא יפלך
ומתבב כאשר תבר לכב: ומיכה ומשון
לבי. ומב ומ"ל לקבל לו ומוכל. זו היון
שומרון. לו ומעשרי ומה מבי הבה:
מלוכב. מלוך שהיה טוחזיב היה ל
יוחר ומהב ריומה יות בעל ריון נעזה
בדון. ומ"ל יש לי עריב להביון. יש ל
ויוות להביון. מוסבב עליכב ריינן:
ומשוכב. ולילך שהיו ומפקודוסן.
הקדיב ומשה לימות. ומ"ל ומה ומה
בן עמיב לימות. שהיו ומה ליון שמי
בתוך ביתו. ויוחר לימות. ומ"ל ומה
ומה שליו לימות. ומה ומתב כבוריב
יושב ויועין עליכב עצות ומחשב ל
עליכב ומחשנות: וליבבב. מלמד
שהיו רובבב הבו לכב. הזמיון ב
עינייכב לדבר: ינשיב. וכי תמלה
על העמך בשיב. ומה הל ומשיב.
יניקיב: חכמיב. בסופיב נבונב.
ומבוניב דבר מחוך דבר: זו היון
ששיבו ומיוב יות לי יוסי. ומה בן
חכמיב לנבונב. חכב ומומה לשומע
ומשוחב עשיר כשהביאון לו ריש

א

ריבין לישות רוזה כשוין וביזין
יושב ותהיין עבן רוזה לשולחב ת
תצ כשוביזין ו לישות רוזה כשוין
וביזין לישות הוין חוזר וביזין: וד
וידועב לשבטיכם שהם נבריא וכם 13,
שוים בין לאב ועשטן בטליתו ויבי
יורע וי הוין ווישיזה שבט הוין ווב
הגן הוין יובן יותב ויכייב בו שותב
גלתב יוותן לך וגוי וידועב: ראשו
ריושים ווכוסים עליכב שיהיו נותב
בו יזוה וכבוד: ושומב חסר ליזר
שיושמותיהם של ישל תוריה בישי
דייבהם. שהיה הם ואחות וכיין יוא
יוותן הך הישרה: ותעבו יוותב וגי 14,
חלטתם ות הדבר להעותבב. היה לכב
להשיב. רבי משה ומלי גזה ללמוד. ול
ומך יו מתלמידך. ליו ומך שנעטעך
עלינ. יולי ידעתי וחשבתיכב. הי
הייתב יוומרי עבשין יתניע עלינ ר
דייבב הזכה. יוב ליום מכותנו יום ו
ויכיין לו דרכן. והוין נושין לנו פעבו
לעשות. יוב הייתי ויתעצל. יוותב יי
יוול יעשה יוזוה: ואקח ות ראשי 15,
שבטיכב. ושכתב בתוריב. ישריב
על ני כוותב להתעשת על בב יוכוזה
יעקוב ויעקב. על בב יוזב שעקוידב
אוזיב ורעבב חלק ונחלה וכל לשון חכה
יגשיב חכמיב וידועב. יוב נבונב
לו ויעוותב. ווו יוחת ונשכע. מדות
שיוול יתרן לישה ולו ניעב יול שלש
עריקיב ויגשיב חכמיב וידועב: ויל
ריושים עליכב שתעגב כוזה בכוד
ויושיכב כגוקה. ויושטיכב גיוזבר:
ויושיכב בריאשיו ובוזתן. נבגב ווזו
וידועו ראשון: שרי אלפיב. יוזד ני
מיוזה על יולף. שרי ויוזות. יוזר
ניזנה על יוזה: ושוטרים יתנתב
שליכב לשבטיכב. ויליו הכותבב ומכ
מיגעה על פי הדייבן: ויוזה יות 16,
שופטיכב. ויוזתי לבב הוו ויתוכן
בדין. יוב בין דין לחבין לוב פעבו ות
ושלש. יול תיומר בבר בו דין זה
לאב פעבייב הדבה. יולין הו נעלי
ושתבן בין: בעות ההיין ויוזאמרתי
אליהב לוב יול עבייכין בלשעבר.

ושעבר הייתב בריאות עיניכב ע
עבשין הרי יותב ושועבדיב ועבור:
שמוע. יוויינט בלע. של הוה בזון
זהוד ושמור: ובין זרו. בעל דינו ע
שיוותב עלין דבריב. דיו. וכין זבו
יוך. על עסקי דיזה. בין חלוקת יוחיב
יוסף בין תגור וכריב: ולו תבורו ר 17,
סגנב בישפטו. זה הזיחוזות להוט
להושיב ות הדיינין. שלין יומר
וריש פלוני גזה או גבור יושיבנו
דיין בעדי. והוי ידיע בקי בדיינין כי
עדיפו ויזכה ות החייב. ויחייב
ות הזכאי. ויעשה יוב על פי שי
שמיבהו מילין הכוך סגנב סדין:
בקטן כגדול תשמעון. שיהיו חובב 23,
עלך דין של פרוטה כדין של ויזה
הנה. שיזה קרוב וכו. לתבך. יול ר
תפלגו לוחדין. דיו בקטן כגדול
תשמעו. כתקנו. שלין תומר זה ס
עבד הוא. וחבירו עשיר ויעניזה ל
לפרנסן. יוכה ות העני ועיניו
ויתברגם בנקיות. ויו שלין ויש
וכשיעמו לחוץ יומר לו תן לו מה
שיותה חייב לו. לו תערו. לו ת
תיריון. דיו לו תערו. לו תכעיס
תדיך. לשון יוזק בקין: כי הומי
המטעטו ולהיב הוא. וזה שיותה
נוטל וזה שלין כדין. יותה מזקי
ומזיקיב להחזיר לו. נגועב שהט
שהטית עלי. ות המשפט: תקר
תקריבון אלי. על ובר זה נפתלך 17,
ויומט בגזות. יבפוזד. וכן שמוין ומשפט
יול לשון יובי הדיזה. יולין
הקבה חייך שיוב מודיעך שיין
יותה דיזה. ויומתי הודיעו ל
כשנין ומשזה ות דוד. ויהו יול
ות אלעזב ויאמר יוך נגע יי.
וישיחין. יול הקבה ולו ילמדת ס
שיוב הדיזה. יול תבט יול ויזאהו:
ות בן הדבריב ושר תעשון. 18,
יולו עשרת הדבריב שכתן דיבו ס
ויומנת. ודיבו בפשוטן. הודבר 19,
הגדול והנורא. שהיו בו נחשיב

ביזרות. ועקריבב בקשתות: ותקרב
יולי בולכב. בעדבויין. ולהך הוין אוו
ותקריבון יולי כן ויושי זקניבב ושט
ושוטריכב ותיומרו הן המוע וגי
יותה קריבה היתה הוגנת. ילריב ל
ויכבריב ות חזקתב ושלחוה לפניה
ויקניב ויכבריב ות הישושיב ולכת
לפניהב. ואל פוץ ותקריבון מולכב ב
בעדבויין. ילריב רוחפים ות הר
הישושיב. וישיבו יותנו הב. פויזה 22,
לשון הם הדבריב: ות הדרך ושל
נעלה בה: ואין דרך שיוין בה עקי
עקמומיות: ואת העריב יושר נבוו
בב. ואליהו תחילה לכושו: ויטב בע 23,
בעיני הדבר. ולאו בעיני המקום. וא
ויוב בעיניב ישה היה טוב ליה יי
יומר בתוכחות. ומשל לאדם שיומר
לחבירו ויכור לי חמוך זה. יול ליה
הין. נותנו יותה לי לפיין. יול לו הן
בהריב וכבשות. יול לו הן. כיון
שריזה שיוין מעבבו בלוב. יול הל
הלוקח בלבו בטוח הוין זה שלין יי
יומינו בו ויוב. יול ליה טוב ויעשיב
ויב ויטיבו הן. יוב הדיבר
ויכיב ויטיבו הן. יוב הדיבר
שב בעב ויש לו שב שורות. יחד

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0112

א׳

של שקיין ויוחת של כעל׳ ורי שי
שהוון יוהב נתן של שקיין ורי
שהוון שוען נתן של כעל׳ ורין ר
מיגריב של שקיין הוון ניזה שלה
ווישקה יוחה ורין נעון של כ
כעל׳ והויציון מיגריב לתת נון
יות ורין כנען ערב נדולות וב
וביערות כשויב דרו הסלעים
לשון הומי ולו תעירון לשון מי
שבירה ודומה לו בערין נחליב ר
ולשכן ובמדבר יושר רוית נגי
ומשב על ניקרון של מעלה הימנו
כבל יושר עשה יותבב מגיריב ת
ועשה אוף במדבר יושר רוית יוש
נשיוך וגו׳ מיושר ישון ויש אות
כעל׳ שפירשתי ויצו ויפנו ולון
הלהיב ההוך לפני וגו׳ משל למה
בריך וכנו לפנין שה לפטיב לש
ולשבותן בו׳ ובדרך הזה שהוון
ובטיחכם להפיוכם על הוורין ור
ויונבב ומיזריבב׳ לאוותבם כמו
להדיוותבם וכן לנחזבם הריך ז
לשויים לזל תעה וכן ולסת וגר
בירעיזל׳ ויושר ריך בה חמרון מ
שנ׳ ויפו עד חברון התיונו עתנ
ריגו׳ פנו לכם וגו׳ ויחרתי להעבר
יותכם ריך רחב יורין ורוב ועד
צפון ליכפי קולקתם וגמיתם לכם
עיכוב׳ פנו לכם ויחוריכם ותלכו ר
במדבר לים יפ סוף׳ שחומדר ש
שהיך מהלכין בו לרוחה של הר
שעיר׳ היה ומסיק בין יפ סוף׳
להר שעיר׳ עתה המישכו ליד היב
ותסבכו יות הר שעיר כל דרומו ר
ין המערב ומזרח׳ ותהיין׳ שלו הנ
שלו הנו ועליו׳ זה הלשון ומחתם
כלומ׳ נזדמנתם׳ לו תעשו׳ לו עלייה
תלי לכם׳ ולו ירידה׳ פושר תעשו
הרבייב׳ וזה הדברה הזות כשהיו
וזכה יות הוורת נויר ויתה יון הפ
כשהיו נעוצבים בכם ורד ומדם ולו
שוען בקולכם׳ בימיו עשיתם ורת

ב׳

רחמין כיולו ומכרי׳ ותשבו בקדש 46
ייב רכיב תשבו עשרה שנה׳ שנ׳ פו ט
כוייב יושר ישבתם בשיור הומעות
והם היו שלשיב ושמונה שנה׳ תשבו
עשרה ויהם עשו בקדש ותשבו עשל
שנה הולכים ומטופלין וחורו לקדש׳ ת
בב׳ שנ׳ ויבעבר מזרבר׳ ך ויעשתי ב
ב׳ מבור עלב׳ ונסב המדברה׳ ויולו לון ו
חטיזר היו עוביב ריך הר שעיר ליכב
לוריין ויחרומו לשבון׳ וכשמע שקלקלו
הפנו ליער המדבר שהוו בין יב סוף׳
לחרומו שלו הר והלכו ליער דרומו מן ז
הומערב למזרח דיך יציותן ומיגריב
שהיין בוקצעב דרומית מערבית׳ ל
ומשב היו הולכים ליער המזרח׳ ומסב ל
יות הר שעיר׳ כל דרומו עד יורין מזון׳ ו
תנו לכם עשנה׳ פנו לכם רוח ומזרחית 3
מן הדרוב לשבון׳ ומיצאנו הולכים יות
רוח ומזרחית׳ ואתו שלנ ויסבו ממזרח כ
שמיש׳ ושמרתם ועוד׳ ומה היו ז 4
השמירה זלו תתגרון בם׳ עד מחרך ב 5
כף רגלו׳ ופלי כדי מדרך כף רגלו׳ ומיח
יוגרה עד שיצאו יוב ודיפת כף רגלו על
הר הזתיב שנ׳ ושמרו רגלין וגו׳ ודומ
לעשו׳ ומוכרהם עשר מטיבע נתתי ל
שכתוב לכם׳ וקיב וקצי וקדמוב הם
עמון ומואב ושעיר׳ יותם ממה לפני ט
לעשו׳ והשתיב לכב ומב׳ בשכר שתלך
יותו ומיצית׳ ושתק על נפה שהיה אות
על ידושתו ויחותי היו׳ עשיון מבנב׳ ז
תבדו׳ לשון ניקח׳ וכן אשר כריתי ל 6
בכרפי היב קורין ומכרה מיה׳ כי יו 7
ילהיך ברכך לפיכך לו תכפתו יותי
כוכתו להידותך מידו יותב עביב יהוו
היות יות עשיריכב עשיריב׳ ולו תתב 9
כם מלחמה׳ לו תזור להם על מואב
יהוו מלחמה׳ ולכו מייריב הן יותב
ורוין כשהן מיחויקין לפיכך וקב ר
מואב ומפני העם שהיו בידיב ושו
ושולים יותב׳ ולכו מבב עמון נזמר
לו תתגרו בם שום בירי׳ כשפר עבי
יבבעות שלו פירכוה על אביה מן 25

שעשתה בבירה שקלוה שב בעה
ומיוב׳ עד שב המדינה׳ הולייב
לפניב נקי יותה כפר שהוון רפוין
שהתע לוכהב׳ לפי שהזולייב ס
שהב ומלוים ישבו בה לפניב יו
יוכל לון זו היון׳ כי יוב יוחתב רפ
ורפוים הורשתב מפני בני לוט ג
והושמיב תחתב׳ ורפוים היו נח
נחשבב אוחן זוויב כענקיב הב
הנקריוב רפוים על שב שכל הר
הרוויב יותב ידין מלפנית׳ זוויב
על שב שיושיתן ומטות על הברין
וכן בשעיר ישבו החוריב׳ ועשפם
לבני עשון׳ יירשוב׳ לשון הוה ג 12
נתתי כהם כח שיהו מוריישיב ו
יותב והולכים׳ היתה בב׳ לאחר 15
והזמב בתוך ומכבעב שנה שלו
יפנון לכבהם להתעבב במדבר׳ ויה 16
כושר תמו וגו׳ וידבר יולי וגו׳ וגב
ומשלוח מקריב עב כוון לו נזמר
וידבר בפרשה זו׳ זולו לאחר שב
שלשיב ושמנה שהין ישר במדבר ב
מופיב לון מתייחר עמו בריבור ב
כלשון חיבה סביב ולו סבב וישוב
לאחר שוען שכינה שוהה על ה
הנסיעם ולון בשבעל ישר׳ ומשני
המלחמה׳ מכן עשריב שנה׳ הי
היועזיב בנבעון׳ יותה עבר יות 18
מואב ולו בב עזקה׳ מכון שורין ע
עזון ויש עפרון׳ ורין רפיב נחשב 20
ולו היון׳ לפי שרפוים ישבו בה ל
לפניב׳ ולבל לו זו היו שנתתי לזמה׳
והעזיב היושביב בחיציב וגו׳ עזיב 23
מפלשתיב היו שעזהב היו נחשב
בספר יהושע׳ חומשת פרב פלש
העזתי והיושקלוני והיוסרודי והי
והגתי והעקרוני׳ והנויב׳ ויפנ
השביעה שנשבע אברהם לאבימלך׳
לו יכלו ישל להוציאו וירדפ הבא
הכיותי עליהב בפתריב׳ והשוריך
וישבו תחתב׳ ועכשיו יותב ויש
ויותריב לקחתה ויהב׳ תחת כל

השוריב ליוד שעזורה חויה למש
ביוב ולחמת עוג ועודע הדבר תה
כן השוריב ווזדבר קדמות ויעפ
שליו יעוע המיקוב לקיו לפיחון לי
שלוב ליתי ווזדבר פיב ון הי
התורה שיקדוזה לעלב כשבו הפה
ליתוה חיזר ווותה על עשו וישמע
ועלי לפבו שליו יקבוזה ויעפב פ
פתח להב כשלוב ווך קרותי
כיחון ברברי שלוב החלתי תת לפ
בתת שר ווחוריב של מעלה תחת
רגלין של ושה והדריכו על יעיורו
כיושר עשו לי בב עשו ליו לעבין
לעבוד כיורינב ילליו לעבין ויכר אי
ווובל ווייב וייצו פיחון ליו שלח
בשביל שלב לעזור ליחיך שליו הד
שריבין זה לזה ווות בבו בב כתי
שהיה לו בן גבור בחותי ויתיב ני
ווגשיב בבירת פיחון עוי בזבון
לבו לשון בזה שהיתה חביבה על
ובחזיב ויש לו ובשביו לכיחת
עלב כבר היו שבעבה ומיויב והית
בויה בעבריהב ומקרעין ומשליכין
בהיה ובביב ולליו בעלו לב יוב נפל
וזהב לכך נוי בזבון לשון בזין
וביזבון לך נרש בספרי בפרש
וישב ישל בשטיב יכל יד נחל יבק
כל ויצו נחל יבק וכל ושר עזה
ליהיו שליו לכבוש הנחלו ילו תיויו
ווותו ובפיחון ליו הוערך לוחר לו
תיריו ווותו ווליו ליתירין היה
ליושה שליו תעזוב לו — זכות
ששמש ובהב שלב ויבו הפליט
והוא עלב חבל ארגב ליתלב בית
מלך טרטנו ווויתי תרגם יד
ירושלי בזקלת ובתר קורין מלי
מלטין טרכוזן לויתי חבל ארגב
הפרבין כלי היכל מלך שהמלכ
נקריות על שוזה וכן זות הארגב
ויולכיב ויעל היכל מלך הרע פקח

ויצחב ערי הפרזי פרזות ופתוחו
ומיון חוזיה וכן פרזות תשב ירושלי
החרב לשון הזה הלוך וכלות ולידי
ווורשוזתו יגידוניב יקויו וחזיון מ
שריון וגו וכוקקה ווחר הוא ווומר
עד הר שייוך היוו חרמון הרי לן וי
ואבנט שוזות ווה הועבו ליכתב
והנה שכח ארץ ישר שהין ורבבי
ומלכיות ותמורות בכך זאת ווומרת
שמע שוזי יקויו וזיות ווומרת על
שוזי יקויו שעיר הוא שב שלב בלשו
ושכבב ובלשו בעלן ויתר הרפאיב
שהרגו ווויתפ וחכרין בעשתורת
קרנים והוא פלט ון המלחמה שב
ויתו הפליט הוא עלב פוזת ויש
כוזת שלב ההוא יקויו ווין רפואב
היו ווותה שנתתי ליוברהב תוך ה
הנחל ונבול כל הנחל ועד ויעבר ש
שפתו כולו עד ועד גבול ויותר ונק
כתת ועבר הירדן הוועבי היוו
ונחלת נבו לך ועבר הירדן ווזרחית
ונתו בעמק ראש הירדן כנגדן ועוד
ויעבר הירדן עד כתת וזהו שב הירד
וגבול הירדן ועבר לו ווויב ותכב
לכבב לך ולכבי ראובן היה מתר לפי
יוחיכם הם היו הולכים לפבי ישר
לחלחמה לפי שהיו גבורים ווויכב
נופלים לפניהב שב וטרף זרוע ווזו
קדקד

חפטר ודניאל

ווותחנן

יוזן חיננ
בבבל מקום

יוליו לשון מתנת חנם ויעפ שיש לה
ישייקיב לתלות בוועשייהב הטובים
יוזן מבקשין ממנו ווות המיקוב ווליו
ותנת חנם ״ היזן זה יוחר ווועשרה
לשונות שנקריות תפילה כיולי בספרי
כתת ההיוו לאוחר שכבשתי יוזן ס
כיחון ושב ויתי שמיו הותר הע
לומר זה אוחר וישלשה ויקוזות שמא
ושה לפבי המיקוב ויבי ויבוזך עד

שתדיעבי יוב העשה זות שיולתי יוב
ליוו ירה יולהיב רחוב בריו ווזה החל
להריוות יות עבדך פתה להיות עמיד
ויתפלל ויעפ שנאמרה שיומרת לי יי
ועתה הניחה לי וכי תפוש הייתי בך
יליו לפתוח פתח שכי תלי להתפלל
עליהב זות גדלך וזו מדת טובך וכן
הוו יוומ ועתה יגדל נו כח יי ויות
יך יומיך שהיו משוטה לכל בוי
עלב החוקה שיותה כובש ברחמיב
יות ומדת הדין בחוקה יושר מי יל
וגי ויך רוזה למלך בשו ודם שיש
להב יועציב ופנקתדרין המוזרין בי
בידו כשרויה לגמול חסד ולעבוד עו
מדותיו ווזה ויין ויי יחזה כיך
וב תוזחול לי ותבטל גדידתך ולפי
פשוטו ווזה החלות להריוות יות
עבדך יות מלחמת סיחון ועוג שב
החילותי תת וגו הריוב ולחמת מי
שלשיב ווחר מלכב ועברה נא וי
נא יליו לשון בקשה ההר הטוב זה
ירושליב והלבנון זה בית המקדש ו
ויתעבר נתעלה חימה למעניכב ויתפ
בדברך לי וכן הוו ויקניטו עו מי
ודיבה וירע למשה בעבורב רב לך
שליו יוומרו הוב מזה קשה והתלמיד
מזה פרכן מתפיר ״ היזן רב לך הרב
ויזה שמור לך רב טוב הינעלן ויזה
בעונך בקשת וווכי ווריזה לך יות מן
היורין הטובה אוב ויריזה לך יות מן
שב ויהוזה יי יות כל היורין ויב יות
יהושע עו הטרחות ועו המשוזות
ועו הריבות וחזקהו ואומיצהו כבי
ברבריך שליו ירך לבו ווומ כשם
שרבי נעגש עליהב כך ויעגש יי
עליהב מבטיחין יוב כי הוו ינחיל
והוו יעבור כי הוו יעביר וב יעבו
ולבניהב ינחלו ווב ליו יוחלו וכן
ויותה ווויצו כששלח יק העב יות ה
הע והוו ישב לו ויכו ווחב ובנשי

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0114

דברים

ד

הנני וגו׳ וכיון שנפטר על פנין יומין
קום לך ק״כ לך כתי יותה הוו השוי
מיקומך ומשוח בנך ומחוזה ומה זה
יותה נוסף על פנך ליו כך יוומתי ל׳
ומשה תכך יוכ יותה עוברים ומכ ל׳
ויו יוין עוברים ונשב בגיו ונעב 29,
ונגמדתה לעי ומעפב ועתה ישמע
שומע יול החוקים והכל ומחול ומוב
ויו זכיתי ליומחל ל׳ ; ויו תעסיפו כל 2,
חומש פרשיות מתפילין חמש מיגן
בלוב חומש עיביות וכל ויו תגרעו
ושומתם זו משנה ועשיתם כמ 6,
כמשמעו כי היו חכמתכם ובינתכם
וגו׳ בזאת תחשבון חכמיה ובינתכם
ועני העמים חוקים ומשפטים ל 8,
עדיקים ומהוגבה ומיקוביה ; רק הז 9,
השמר לך פן תשכח יות הדבים
יו כשיון תשכחו יותם ותעשוב
יותם עם ומיותם תחשבו חכמיה
ונבוניכם שיוה תעוותו יותם ויתי
ויתך שמחה תחמאבו שוטיה ; יוב 10,
יושר עזותך ומוסב על ומקוין של
שמעלה הימנו ; ושר ויו עינך
יום ושר עזדת בחוכב ושר ויל
ויודתם יות הקלות והלפידים ; ילמד
ומעינן ; ומותם יגה תורה שבעל 14,
סה ; סיון יגיה ופן תשיו עינך
להסתבל בדבר ויתן לב לטעות יחד
יחריהם ; ושר חלק להם ; דיו 19,
ליהוות ; ויו ונעבד ולטעות יחריה
יגיו החליקן בחלי הבליהם לטחת
וקן הוו ימל כי החליק יוין בעינך
ולרעתו עתו לשנתו ; כוד הוו כלי מי 20,
שולזקיקין בו יות הזהב ; התזנק 21,
נתגלו רוץ על דמיכם על יוכותכם
על עפקיכם ; כי ינגפו מת וגו׳ ויגב 22
עזבר ; ויוחר שמית היכן יעבוד ; ול
יון עיגמותי ויתן עוביכם ; תגיעת 23,
כל תגיעת כל דבר ; ושר יעך ל׳ 24,
ושר יעך עיין שלון למשות ; קנאו ׳

ד

ויקעו לבקוב ויעפריבירון בלעד ׳ 25,
מתחזה להפרע ומעברי עון ומשתפ
ויוז שיגלו ומיגה לכוף שיגה ויחות
וחמשיב ושתיב מעין ומשתפ 37,
והוו הקריב והגלב לפוף שמגה ל
מיוות וחמשיב והקריב שתי שגב
ומשתפ כי שלון יתקייב בה כי
ומב תעובדון וזהו שנ וישקד יה על
הרעה ויביוה עיגיו כי יעיק מהיגיו
יעיקה עשה עמהם שומיהר להביוה 38,
שתי שגב לפבי זמגה ; העדתי המב
ויזמיגב להיות עיב שהתריתי בגפ
ועבדתם שב מהיב כתרגו ומשותם 28,
עבריב לעובדיהב יותב עבריב להב
ליו יתפך מלהחזיק בך בדיון ולשון 31,
ליו יתפך ליו יפעיל הוון ליו יתן לך ל
רפיון ליו יפריש ומתך ויועלו ובן
ומחזתם ולו ומרפם שלו נעד ומתפ
ומרפם בל לשון רפיון ומוכב על ומו
ומפעיל ומתפעל כעין הרפה לה תק ל
לה רפיון הרף ומתב התרפה ומתי ל
ליריב הרישוכב על יריב הרישוכב 32,
ומקיעה השומיב וגם עשיון עו לעל ה
הברוכיב ומקיעה ולך קיעה זהו פשוט
ומדרשו על קומתו של ומב הרישון
שהיתה יון העורין עב לשמיב והוו
השיעור עשיעו ומשך מקיעה ולך חיעה
העדיה מדבר הגדול השמע עב וגו׳ כל 32, 33, 34,
ההיו הללו תעוהות הן ולכך מקודות
הטף פתח ההי׳ה השמיע ההנפה
ההנשמע בחסות על ידי נפיותיו ה
הוריעה גבורתו כעין התגאל שלי 5,
יום יוכל לעשות כן הרי נפיון פעמים
בביומעין להיותיון כי הוון של מקוב
כעין מזה בירך ומפתיב הב נפליון
שהביאו עליהב מכות ומופתות ומו 7,
ומלחמה בם שב כ יד נלחב להב׳ 12,
הרעות בתרגו ויתחזקתו כשעתן הבה
התורה פתח להב שכעה ויקיעפ ל
וכשב שקרע יות השיעובב ק עיע

ה

יות התחתעבב ויאוד שהוון יחודי
לך עמים הרעות לדעת ; ותחת כי 3,5,7,
יוהב וגו׳ וכן זה תחת כי יוהב ומעמ
ויעיניך פעבב כיחדב המעהב לפבי 37,
ויעניך הלהיב ההולך וגו׳ ול
מיוחריהב ; ויון ויעיניך פעבב כ
בפבי ובותך בעניין שב גבד יול
יובותב עשה פנין ; ויון תתמה על
שהזכיתב בלשון יחיד ויבחר בו
בזרעו יוחריו ; ומך ויפנך ; פרשה 38,
ודרשהו ; להוריש ויפנך גיב גדול
ועצומיב ממך ; היום הזה כישר
יותה רואה היום ; ויון יפיל ינתן 41,
לב להיות חרד ; דבר שיבדילה ויול
ויומם שיוין קולטות עד שיזכלו
יותן שכוריו בעבן ; ומל מעה
שיופשר לי לקייב ילקיימה ; כעבר 44,
הירדן מזרח שמש ; לפי שהוון
רכוך בקוהה ריש בחטף ; ומזרח ס
של שמש ; ודקוב זריחת השמש ;
ואחר הפרשה זו ; יללה הערות יוש 45,
ובר וגו׳ הב הם שדבר ביעותם ול
ומיגיב ; דבר להם בערבות מיוב ;
בעבר הירדן ; חזר ושגזה להם יוש 47,
בעבר הירדן שהוון במזרח ; שה
שהעבר השני היה בגזערב ; לין יות 1,
יובותינו בלבר פרת וגו׳ ; פגב בסב 3, 4,
יול ; ל ברכיה כך יול משה יון תיא
יוב מטעה יותבב על לין דבר ביוך
שהפרסור עשה בין המזבר לעקל
הרי העקל עיגיו ומדבר עמהב ל 5,
לאומר ; ומוסב על דבר יל עיובב בהר
ויתך הגוש ; ולגבי עומד בין יל
וכיבבה ; על פגב בבל מקוב יושר
יוב שב ; והוון בבל העלב ; שמור
יות יום השבת ; ומיזשועת ניומך
זכור ; שניהב בדיבור יוחד עזוזרו
ובהבריה יוהת ; ובשמיעה יוחת ל
נשמעו ; ויה שיוין הפה יכולה ל

ה
ג
ו
ז

ודבר ויזן היזן יכוה ושמוע
ישר יצך יי אלהיך קודש ויתן
תורה ממרה וזכרת כי עבד היית
וקי שן ועת תן פריך שתהיו ון
ועבד ותשמור ועיותיו: בושר יצך
ון עך כיכוד זוב וזם ונעטון בחל
שב שב ון חוק ומשפט: ון תענו
יון לשון ניזוך, אזון כושת איש:
ון תעזוה, ון תיריך לשו חומדה
כמו נחמד למראה, תוירקך למיי
למיחאי: ואין יסף, ויתעבי ואין
פפק, כי קזון קייב וחזק לעלה,
רגל ון יסף, ון הוסיף להרזות
טוותן פומבי, ווות תדבר ואיעב,
התשתב פחי כוקסה שנעטעתב
עליכב וייפיתב זות ידי, כי ריזיתי
שזינבב חרידים להתקרב אזון
ויזהכה, וכי ון יפה היה לכב לי
ללוד מפי הגבזרה ואין ממבי ויי
אלהינו ון אוחר, פיין זוב זוהפוך
אן עמיי שמה פרזה: ון ביזם ה
החזין יהיה אן זותר ושמן זוחר:
וזחבת, עשה דברין מזוהבה ויזע
רזמה העשה ומיזהבה לעשה מה
מיריזה, העשה ויזעי רבו מיריזה
כשהזין ומטריח עלין מבחו והזוץ:
בכל לבבך, בשני יצרך, רין בכל
לבבך, שיהי יהין לבך חלוק עי המי
הניקוה: ובכל ומיזוך, בכל ומזונך,
יש לך יזרה שומזנן חביב עלין א
מיקפו לבך נזמי בכל ומיזוך, רין
בכל ומיזוך, בכל נפשך ומזה שהזין
מזוד לך, בין נעזדת הטוב בין בעזי
הרע, הזי מזרה ון, וכן בדזר זמי
בזם ישזעת, ומשן ובשב יי אי
יזקרין, יבזה ויקנן ומיזעו ובשבי
יזקרין: ואין הדבריב הזולה, רמה ה
היין הזזהבה, ואין הדבריב הזולה א
קל, שאיתך בך ומה ומכר הקבה א
ומדבק, בדרכין, ומשר ונעבי ומיזנך ת

ו
היזב, ון יהי בעזבך כדיומעזהין ישנה
שזינן ומה כופנה, ומין כחדשה שהכל
ויצין לקדומתה, ושנעתב, ושן חידוד
שיהו ומחודדין בפיך, שזוב ישזוב א
ומה ון תהין יבריך לנמקם בו, ומין א
ומזר ון מיד, לבנך, ומין התלמידים
ומיבנו בכל ומקום שהתלמידים קרוין
בנים, שנ בני הנביאים ומשר בבית אל,
וכשם שהתלמידים קרוין בנים כך ה
הב קדוי זוב, שנ, ומבי ומב ישר
ופרשין, והברת בם, שלין יהו עיקר
ריבוך ומין בם, עשה עיקר, ומין תי
תעשה, ובשבתך, יכול יפלין שנב מ
בחיבי היום, ת"ל ובלכתך בדרך, אזהה
תורה דרך ארין זמן שכיבה ומזן קי
קימה, וקשרתם לזות על ידך, ומין א
תפלין שבזרוע, והיו לטוטפות בין מ
עיניך, ומין תפלין שבראש, ועל שם ומין
פרשיותיהן בקלף טט בתפי שתים
תת, כזוסריקי שתים, ומזוזת בזתיך, א
ומזוזת מפי, שזינן עזרך ומין על האח,
ובשעריך, לרבות שערי חיצות ושערי
מדינות, ושערי עיירות, חיצונים, לפי
לפי שהיו בו מקום טרפיס ופלעים
עפל בו לשון חבצה, ומבית עבדים, מ
מתרגמין מבית עבדותו, ומקום ש
שהיית עבריב שם, ובשזוח תשכחנו
זוב יש בך כל המדות הללו, יהו זות
שמי ועזבי יזחנו, זוב בשזוו תשכנו
שמתוך שזובתה יהיו זות שמי תהין
זהיר בשכחתך, זוב לזון לא תשכנו
מאהבי השמיב ושר סביבותיהב, והזן
הדין לרחוקים, ומין לפי שזובתה רואה
זות סביבך תזעב ומחריבה, הזיבך
להזהיר עליהב, נזמה כשייפזו ומ
מזיעיים שנפזהן במיב, היש זה ב
בקרבנו, הישר והטוב, זה פשרה ר
ולמעבב ומשזרת הדין, כזומר דבר
היק ובי, והחזקי זות כל העב וקו: כי
ישזוך בנך מחר, יש מחר שהזא

ז
ושחר זוק ונשל, ושן השלכה והתזה:
או תחנם, ון תתן להב חן, וזסור ון
ון, מזה נזה נגי זה, רזו ון תתן ר
והב חניה בקרקע: כי יסיר זות בנך
בנו של נגי כשישזון זות כתך יסיר ר
זיוחר ומוק ומשל, ושן השלכה והתזה:
ון תחנם, ון תתן להב חן, וזסור ון
ון, מזה נזה נגי זה, רזו ון תתן ר
והב חניה בקרקע: כי יסיר זות בנך
בנו של נגי כשישזון זות כתך יסיר ר
זות בנך ומשר תלך ון בתך מזוחרי
ומדע שבן כתך הבזן בך הנגי קרוי
בתך, ומבן בתך הבזן בך הנגיה ומין קמי
בתך, ומין בנה, שהרי ון נזמר אל ר
בתן ון תקח כי תביר זות בתך ומיד
ומיזחרי: ומזכזות של בבין: ומעבותב
ומבן מחת: ומשריהב, ומין שעטרין
ומתן: פסיליהב, עלוייב: ון ומזובבי
כמשזטן, ומרשו לפי שמין ומתב
ומקילים פיעזריב כשזוב ומשפט
לבב טובה, לפיב חשוק בבב: כי זות
המעט, כי ומתב המרעטים פעריב
בבן ומבב עמי ומפר, ומחבן מה, ון ר
כשבזב נעב שזוא, ומדה לפעין ופבן
מי בבל ומהי הזורעות: חיריב ומא מי
מזשב ומהיב ישבתי: כי ומתב הרי
כי משמש בלשון רהבן: כי מזוהבתיב
ומתבב, הרי כי משמש בלשון ומבן
ון מהובב חשק בבב ומבן מזוהבת
אל ומתבב: ומשמרו זות השבועה, ומוך ר
ומחות שמרו זות השבועה: ומוך ר
ור, ומהלך הזב ומא, ומפיב, פבן שהן
פזוך ומעב לשומרי ומעותין, הזב ומא
ומוך: ומהלן שהזב פזוך ומעב ומהבי
הזב ומא, ומפיב, ומוהבן, ומין העשן
ומהבה, שומרי ומעותי, ומין העשי
מירזה: ומושה לשעזיו ול פעב: בחירן
מושה ון בחון הטוב: כי ומוסרו בן
השלם הבן: היה לעשותב: ומיחר ר
ומעב הבן ליטול שכרב.

חפלת ושתחוין.

והיה

עקב תשמעון, זות המי
המיעת הקלות: שזאהב
יש בעקבו תשלימון: ושומר ישמר
לך ומבטחתו: שבב ומלפיך: ומר בעין

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0116

ז ח

שהנקבה ומשגרת ממעיה: עשתרות צ
יעזוב: ונתן פי ובני בטן: ויכחד ח
הישן: כמו עשתרות קרנים: ושון חוג
חודן: ומנקלות תרקב: ועדי עך ורי
ורבותי ומורו למה בקיזון שהוא עש
עשתרות: שומעשירות זות בעריהן:
14 עקר: שומן מוליד: כי תגיד בלבבך כ
17 על כרחך לשון דילמו הוין: שומן תומ
בלבבך ויעבי שהם רבים: ולו מוסף ה
להורישם: ולו תומר בן: לו תצרון מהם
ולו: תוכל לפרשו מוחת השיר לשונות
של בי: שילמו עין שוב לו תיהו ת
19 מחם: המסות שיונות: הוותות: ומ
לחש: והו לדם בכשות: והמסתים:
המוכות מוסלות: והד החזקה: זו ת
הדבר: והזרוע הנטויה: זו החרב של
20 ומת בבורות: הערעה: מין שרון ה
העגל: שהיתה זוהקת בה לורה ומס
ומפרכתן ומפוזרין זות עבדהם בבל
22 ומקום שחיו נפתריב שם: פן תרבה
עליך: חית השדה: והלו זוב עשיב
ריעוע של מקום: ולן ניתיזון מן
החיה: שנ וחית השדה תשלח ך
יוליך גלוי והיה לפנו שעתידין לחטא
והמה: כלו מקור קרון: לפי שיון מ
יחרונה מן היסוד: והרי הוון כמו ר
הם יוותם: ובני והיה נתל שעתיד כל
יפוד: לפנים חיצו קרון וחיצו פתח
כשור פעל של שלש יוחיות: כל ה
הגיעה: בפשוטו: ודורש ונגדה: זה
התחלתה בגיעה גדוד ואותה שהי
שויעה נקמות אלו על שם העמורה:
שנ ואת עיטות יוסף: ושר העו
בני ישל מוציאים קצו בשכב: והלו
ושה לפרו נתעסק בהם להעותם:
יולון לפי שיון הספיק לגמרה וגדוה
2 ישר: התשמיד ויעותך: ולו תהרסו
4 ויחריבו: שיולתך לון בלותה: עגב טב
היו שפון בכסותן ומקחיהן ותתם:
כגון לוט ומעשיהן: ווכן: קטנים ה

ח

הגיעה: כפשוטו: ודורש ונגדה: זה
התחלתה בגיעה גדוד ואותה שהי
שויעה נקמות אלו על שם העמורה:
שנ ואת עיטות יוסף: ושר העו
בני ישל מוציאים קצו בשכב: והלו
ושה לפרו נתעסק בהם להעותם:
יולון לפי שיון הספיק לגמרה וגדוה
2 ישר: התשמיד ויעותך: ולו תהרסו
4 ויחריבו: שיולתך לון בלותה: עגב טב
היו שפון בכסותן ומקחיהן ותתם:
כגון לוט ומעשיהן: ווכן: קטנים ה

דברים

ט י

מזו שהם גדולים: היה גדל לבושם:
כלכוש הזה של חומט שגדל עון:
ולו ביצקה: ולו נפחה כבעגן כדרך
הולכי יחף שרגליהם נפחות: דית 8
שון: זתב העשויה שון: גדולים ט
ועיטמים מוכך: ותה עיבה והם
4 עיטמים מוכך: ולו תיומד בלבבך
5 יבקתי: ורשעת הגוים הזמו: ולו
ביבקתך: ותה בלו לרשת ונה: כי
ברשעת הגוים: הלי כי משמש
בלשון יולון: ושב בהר: ולן יש
9 ישיבה: כי יום לשון עכבה: לחת
10 כתי: ששתיהן עשות: ותנחל
מיושבה יובעיב יום: שנ ועתה תיפ
ועלה ולן ה. ולחי יוכפרה בעד ונ בי
בותה עליה עבדתך ובעיב יום: בי
נמיעו כלים תשעה ועשרים בום:
שהרי עלה כשמנה עשר בתמוז: בו
מוב עתירה הקבה לישראל ומו לן למש
מפל לך שב לחות: עשה עד ובעב
יום: נמיעו כלים ביום הכפורים: בי
ביום עתירה הקבה בשמחה: ומו למש
בלחתי מנגך: לפי הוקנב ואחילה ר
ולפליחה: ומלין שתירה מיעך שלפ
שנ בתורבעב של לוחות האחרונות
ומנב עמחתי בחר בימיב הרושלש
ומה המישובעב ביעקן יולן האחרונב
בישן: יומו ועתה ומיעביב הי ס
20 בכעב: ובאהרן התונף: לפי ששמ
לכב: להשמידו: זה כלי נכב: ובן הומו
ומו ומשמיד פרז ונ: והעבלה תב
תפילתי לכפר ביחיה: ואת שנב
21 ומשמדו השנב: טחון: לשון הוא
22 ומנסו בלע: ומתגבל: ילחי הן בעיין
היומוריב לריעלה ובבלן פון: לפי שב
פון פרו תפילתי: ילחים ולן תשוחת
שנ בתורבעב של לוחות האחרונות
ומנב עמחתי בחר בימיב הרושלש
ומה המישובעב ביעקן יולן האחרונב
בישן: יומו ועתה ומיעביב הי ס
20 בכעב: ובאהרן התונף: לפי ששמ
לכב: להשמידו: זה כלי נכב: ובן הומו
ומו ומשמיד פרז ונ: והעבלה תב
תפילתי לכפר ביחיה: ואת שנב
21 ומשמדו השנב: טחון: לשון הוא
22 ומנסו בלע: ומתגבל: ילחי הן בעיין
היומוריב לריעלה ובבלן פון: לפי שב
פון פרו תפילתי: ילחים ולן תשוחת
6 עתך ונ: בעת ההיון: לפון: ובכיב
מתריעה לי: ומומר ולי פעל לך ומחכ
ותעבית ומון: ומוב עשיתי ומון תפיל
שכשעובדו והלוחות מדי היכן ומתב

ט י

ולו זהו ומון שעשה בעגלון: שהרי ס
ומשכן לו נתעסקו בו עד ליוחר יום הא
הכיפורים: כי נדיתו מן ההר יהוה ל
להם על מלאכת המשכן: וכיעגלון עשה
ומשכן תחילה ומותכן ומון וכלים: נמי
נעזימו זה ומון ומחר: וזהו שהיה ס
יושעו עמהם למלחמה: ומותו שעשה
בעגלון ומון יועצו למלחמה ומלא כמי
עלי: ונעבשו עלי ונשכה: ובני ישרל
נפעו ומסורות בני יעקן: ומה ענין זה
למון: וכי ומבורות בני יעקן נפש ל
למיפרה: הללו נזמהיה בולן לבני ס
יעקן: שנ ויפעו ומופרה ויחנו בני
יעקן: ועד. וכי שם מת אהרן: והלו
בהר ההר ומת: ויעו ויחשוב: ותמיעא
שמעה ובעשת נזמופרה למון ההר:
ולמון ומן: זן מן התוכחה: שר עשיתם
זוות כשמות ילחין בהר ההר למון:
ומבעבב שנה: ובמולקו שבי בגוד יב
יאותב לכב נזמלחמת עבד: ונתעב
ויוש לחוד למיביב: וחזתב לוחו
ולוחוריכב שומה מפעות עד בני יש
יעקן: ומשב לומפרה שב נלחוז לכב
בני לוי: והרתבב ולון ומולן עד שהיי
שהחזירו יותבב כרך חזרתבב: ס
ומשב חזרתב הנגעה: הוון חר הנ
7 הנגעך: ומן הנגעה ונ: במופתה עמי
עשייתב: ובל כבד על ומיתון של יי
ומחן שנעשה לכב זוות: ומיה לכב
כויל ומת שב: וכיך ומשה תוכחה
זן לשיבור הלוחות לון שקשה מיי
ומיתון של ביביב לפני הקבה מוב
שנשתברו הלוחות: ולחזיק שהוי
שהוקשה לך מה שנתנו ויוש ל
לפרוש היומן כיום שעשו ומת הא
8 הנגע: בעת ההיון המיל על ונגי מוס
ומבין ראשון: בעת ההיון נעשה ס
ויושנה ליעקובב: וטוביתב נזמנע.
ובני לוי: ולון עם שהם הכריזב מכב.
ומוך נזקיק זו לחזרת בני ישען ל

ל׳ יהוה׃ כדון ואין טעון בעד ורי יהוה
עמדו בטוטפת ובין עמדתי בה
וקבל לחות וחרשת ולפי שהיו על
ולעלה כיה עוד סא בעלייה ויחה
ויחרוזה וחזר והתחיל בה בבראשי־
הישועתיכ של לחות הישועת׳
וזה ואין בריעין אוך ואין בריעין יהו
ויומר ותעתה ויעיבייכ היו בכעב׃
ויומר יי׳ אלי ועמ שכרתב ויה
ויוחרין וטעיתב בעגל אשר לך מ
נחה את העב וגו׳ ועתה ישר יהו
ועמ שעשייתב כל זאות עודנו חיב
רחוקין והיכתו עליכ ומכל זה שא
שחטיותב לפנין ורין שחל כי יוכ
ליהוה וגו׳ וחרשו רבותי וקפין הכל
בדי שמייכ חוץ מירחות שחייב ולי
לשחור אות ויבנת יי׳ ואנ היו לין
וחכב ואין לטוב לך שיקבל שכר הן
ויי׳ אלהיך הכל ויועפב רק באזכותיכ
חשק יק הכל בבב מה שאותכ רוצ
ואתכב חשוקים ומכל העמיי היוכ
הזה׃ עלית לבבכב ואוטב לבבכב א
וכבורין ואוחך הערובב לין יוכל מ
שוב ואחן להיבל אותכב מידך׃ לין יי
ישוו פנייכ יוכ תעריקו עמו׃ ולין יק
שחר לפניהו במוחן׃ עשה משפט
גר ליתב ומלמנה ואוע אלמנתן עש
ענוחתנו׃ ואוהב גר לתת לו לחם וש
ושמלה ואכר חשוב הוין זה שכל פ
עשוה של יעקב נתפלל עב זה ונתל
וחם לאוכל ובגד ללבוש׃ כי גריב הייתב
ואוכ שקר יול תעומד לחמיך ׃ אותי יי
תיראו ואותי תעבדו ותרבקון בו ולשחר שיה
בך כל הנחות הללו׃ הוץ בשנה תשבע׃
וידעתב היוכ׃ תבן לכ ואשת ולקבל־
תוטחתי׃ כי לין אות בנבכב ואב מחר
עבשין שיוכלו לוי לין ידעבו ולין ר
ויבין כל זה׃ בחוכ כל ישל׃ כל מקוה
שהיה יוחר מלהכ בחרח הזרין נבקע
תהיתיו ובולעתו ויין הכרי כ יהול

שוחתה ולין הנבוה ואוחה מעלה הויכ
ין העיוך לנבוה יוכל זו לוטוך השמי
ונן אותה ישן עב ומוטוך והקבה ושקל
נעוך ונבוה נתי ושיוינו נתי בוחת׃ ס
כבן הידין שיוין לן רי בעשייה ומשק
יוחן בידבן ובתן׃ ואין הריב ובקעות׃ 11,
חר ושוכח כין המישור שהמישור כ
בבית כור אותה חרש כור ואכל הדר בית
כור חמשה מדין ואורבע ואורחבב כ
שיפוטנו ואוחר בריאשו ובקעת היין
ויישור ואשר יי׳ דורש אוחה והלין כל 12,
יון כל האורעות האון דורש שנ להי
להעוטיך עב ואין ואיש ולין בבכל
יינו דורש ולין אוחה ועל ידי אוחה
דרישה שדורשה דורש כל האורעת
עמה׃ תעריד עיכ יי׳ אלהיך בה ליחות
יוה היו עיכה ולחרש לה בירות עב
עיכ לטובה עמכ לרעה כל בריות
בריאת השנה ואחריות השנה ואת׳ 12
ואיוש השנה בידין מה יהין בסופה׃
וה שוין תשמעו אוה תשוכע כיש 13,
תשוכע בחרש וכן וה שכח תשמ
אוה תתחיל לשכוח כופך שתשכח
כת מקלה אוה תעשבב יוכ יוויים כ
ועמכ׃ ואיבה אותכ היוכ שיהן כ
עיכב חרשיב פרין שוכעתב בן כ
כיוכ׃ לאוכבה אות יי׳ אלהיך שלין ת 13
תאוכר הריב לאך בשכיל שאוהין עכ
עשיר׃ בשכיל שאוקיין רכי בשכל
שוקבל שכר ולין כל אוה שתעשו
עשו מאוהבתי ואוק הכבוד לכן׃ ר
ולעבדו בכל לבבכב עבודה שהיין ב
כלב׃ זו תפלה שהתפלה קריוי ע
עבודה שנ אלהי רי ואעת פלח לירד
בירידין וכי יש עבודה בכבל ולין
על שם שהיה נתפלל שנ וכתך ו
פתיחין ליה וגו׳ וכן דוד ואו׳ תבון
תפלתי קטרת לפנך׃ בכל לבבכב
וככל נפשכב׃ והלין הזהיר כפר על
כן בכל לבבך ובכל נפשך ולין ואו

יא

ואהבתה ליחיד ולזרעה ליעקוב ועשו
ונתתי מטר ארעכם בעתיה יורה ו
שעליכם יבי יועשה ויה שעלי כי
בעתו בוילות שלוש יטריח ואתכם
דלן בוילי שוכתות שהכל ויעכין
בבתיהם יורה היון רביעה הגופלת
ליוחר החריעה שתורוה אות היורין
ואת הזרעם ותלקוש רביעה היו
היורת סיוך לקיבר לוילות ה
התבואה בקשיה ותשון ותלקוש ד
דם הוויוחר כהין והין העטופים
לכם ואתעקי ויהון לקישיון היון
לכך בקריות ותלקוש שיורת על ה
הוילות ועל הקשין ואוספת דגנך
ואתה תואספו יוך הבית ותלון ויוביך
כעבין שלך והיה יום זרע ישה ועש
ועתה עשב בשדך שלוש תשבוך
ואוליבה ואוברות היון שותהיו גוד
ואתבואתך כל יוות הגשמיים ואכ
ואשלוך לפבי בהמתך ואותה ואכל
דך שלשיב יום לפבי הקיבר ואיב
פוחתת ודגנה ואוכלת ושבעת
הבי זון ברכה ואחרת שתהון בחה
פעך המעביה ואוכלת ושבעת הי
השמרו לכם כון שתהין אוכלים
ואותים השמרו לכם שלון תבעטו
שוין יוהם אוחר בהקבה אלון ואתך
שבועה שלך פן תאוכל ושבעת ואכ
ועשוך ובקרך ירבין ואה כתיאחרין
והם לבבך ושכחת אפרתם לפרוש א
עון התורה הואת ואוחרים כך ועברתם א
ואהיב ואחריב שכין שוורם פורש
עך התורה הואך ואוחבק בעיו ובן א
דוד אוש כי בשוב היום והסתפו
בעחלת יב לאוהב לך עבד ואהיב אא
ואחריב וכי אוש לן בך אלון כוך ס
שוב ואורש ולעשוק בעורה הרי
הריב קדוב לעבוד ואהיב ואחריב:
והם שהם ואחריב לאבדיהם עובן
אלון ואיב עוה נאצון עשוי לן כו

כנבי: אות יבולה יוך אלה שיותה א
אוכלן לה כעבין שלך זרעתם הבה
והגה ואבתם ואכלתם ויהה: עך בן ב
הייסורין יוגלה אותכם אין היורנה ב
שגרוה לכם לחטוין ואשל לאיך ב
ששלח בנו לבית הוישותה והיה יא
ישוב ואספקדו אוך תוכל יותר ואיברך
שתבטו נקי לביתך אלון השגח ואוכל א
ושתה יותר ואכלי יבולכי והקיאו ואיבי
אות כל בבי המביבה נטלוהו בירין ואי
ואבלין ואדקוהו ואחורי פלטין ואהרוד
ואיבי נתן לכם יורבין ואוש תאוחרו
הבי בתן יורבין לחר האובול שלך והן
יהיו אוחה ועשריב שנה דור האבול
לון היה להם ואלי ילמדו אותם יש לכם
ואלי תלמדו ושאחתם אות דברי ואכ
אלון לאחר שתעלן הון ואעייבין בוילות
הבחו תבלין עשו ואחות בי שלון
יהו עליכם חרשיב כשתחורו ואן ר
הוון אוש העיבי לך עוכם לאבר בם
ושעה שהבן יודע לאבר לאוהו תוה
עה לן משה שיהיו זה לימור ריבא
ריבורן ואכלין ואמרו בשהתעוך יודע
לאבר יובן מכיח עון בלשון הקודש
ואלמדו תוה ואוש לא עשה בן חבי ר
הון כוילן קובדו שלך ואלמדתם אותם
אות בניכם ואכ לאחן יהבו ימיכם ואלי
בניכם אלם עשיתם בן יהבו ואוש לון
לון ידכן שדברי תוה נדשין ואכלן ו
לון הן ואוכלן הן לון: לאת להם לבם
לון כלי כון אלון לאת להם ועיבעו ל
לאידין תהייה המתעם מן התוה וכ
שוור תשמרון שלוש ישתבח: לאלת
להזהר בתלמוד שלוש ישתבח: לאלת
בכל דרכן הון רחקם ואותה תהיו רחן
הון גואל חסדים ואותה גואל חפריה:
ודבקה בו ואיפשר והלון אוש אוכלה
הון אלון הדבק בחכמים ובתלמידיה
ואעלה עליך טוילן גדבקת בו: והוריש
יל עשיתם ואה שעליכם אוכ ואעשה

מה שעלי ועניעמיב ואכב אותם גבו
גבוריב והם גבוריב ואכב שוכם לון
שישלי גבוריב ולה השבח שהאון לי
ושבח אות האומוריה לון גבוריב ל
ואכב אלון אותם גבוריב ושיוב ואמת
והם גבוריב לון יתייצב ועד אוין לי אלון
אוש ואוכה וישמחה ואושה בבשי
בפשם פיה ואבין תלן לון יתייצב ואכל
ואיקוב אוב בן אוה תלן אוש אוכי בעון
לוך הבשן פחרוכב ואחריוכב והלון
פחר הוון לאחרין אלון פחרוכב על ה
הקרוביב ואחריוכב על הארון קיב
פחר לשון בעבית פתאוב אוכן
לשון דיוקה ואיוייב ואכב פושר ל
דבר לכם ואיוק דבר אות ואיוחתי א
ושלח לפבך

חפטר מפב

ראה אנכי נתן לפניכם ה
היום ברכה וקללה ה
האוזורה בהר גריזים ובהר עיבל
אות הברכה על ואת ואשר תשמעו
ולא: כן הדרך ואשר ואנב ואעה אי
יותבה ולא: חין לאחת העבר עך הי
הוין סר נהכל הדרך שנעבתון ישוע
נוכחין יוחרו האוחה בעך בכופר בכ
התורה: ונתת אות הברכה: על הר גריז
ואקללה: אות ההרכיב: על הר עיבל
כלפי הר גריזים הפבו פעבהם ופתחו
בברכה: ברוך האויש ואשר לון יעש
פפל ולא: כל הילוריב שבפרשה אי
ואל תחילה בלשון ברוך ואוחריב הי
הפבו פעבהם כלפי הר עיבל ופתחו
בקללה: הלוא המה: נתן בחם סיוכן ואי
ואחרי ואחר עבית הירדן הדבה ו
והלעבה למרחק ואחו לשון ואחרי ל
ואקום שלך ואחרי ואוסף הוון דרך א
ואבו השמש להלן ון הירדן לעך
המערב ולעבי המקרון החוכין אי
שהם שלך הגריב שנעברון בשלך טפ
טעמיב ואחרי בקוך בהשטין ודרך

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0119

י"ב

נקוד במלא׃ ויום היה ויחרי רבוץ לר׳
דרך היה נקוד יוחרי במשרת ׃ וזוז ר׳
הגלגל ׃ רחוק ניץ הגלגל ׃ וזוב ומרה ר׳
היון שכם ׃ שנ׳ עד נקום שכם עד ר׳
יולך ויוחה ׃ כי אתם עוברים את הירד 31
וגו׳ נסיב של ירדן יהיו סיחן ביניכם ס׳ 2 י"ב
שתתון ותירשו ׃ וכד תיובדון ויפר ר׳
ויוחרב תיובדון ׃ ויפיון לעיקר עד ס׳
שיעריך לשרש יוחריה ׃ את כל המקומ׳
וגו׳ ולה תיובדון ויהם ׃ את אלהיהם ר׳
ויושר על ההריב ׃ ויזבח של אברם ה׳ 3
הרבה ׃ ומעבה ׃ ומבן יוחת ׃ והוון בי ר׳
ביומוי ׃ משטענו במושנה ומן שחיט ר׳
שחיעבה ולתחילה לביומיי ׃ ומשרה ר׳
ויוך הנעבר ׃ ומוסרתם יות שומה ׃ לס׳
ולכתת לה שם לגנוזי ׃ בית גליון קורין
בית קריון ׃ עבן כל עבן קיון ׃ ולו תעבי 4
ולו תעשון ק׳ להקטיר לשוליב בכל
מקום ׃ כי אם במקום ושר יבחר ׳ה
ומבדעה יות שמיה ׃ לו תעשון ׃ ומהלי
למחק יות השכחה ׃ לשבטו תרשון ׃ 5
וה ומשכן שילה ׃ וחכחיכה ׳זבחיכם של 6
חובה ׃ ומעשרותיכם ׃ ומעשר בהמה ׃
ומיעשר שב׳ ואכל לפניי ׳ה בשנה
תרומת ידיכם ׃ ימלו ביכוריכם שנ׳ בהן
יד ׃ ולוקח הכהן הטנוף מידך ׃ ובכורות
בקוכם ׃ ליתן לכהנים ׃ ויקריבום שם׳
ושר מכל ׃ מי הברכה הכו ׃ לו ת׳ 7
תעשון ככל ושר ׳ונחנו וגו׳ כשתו׳ 8
כשתעברון יות הירדן ויד ושתם ׃ ר׳
ויותרין להקריב בחמה כל ארבעה ר׳
עשרה שנה של כיבושו וחילוק ׳ובו
ובבמה לו תקריבו כל מה שיותם ר׳
מה שיותם ויקריבם היחב כמשכן
שהוו עמכם ותמשוח ׳הוו בשר ר׳
להקריב בו חטיות ואשמות ונדרים
ונדבות ׳ובל בבמה ויון קרב ׳ולו ה׳
העדר ועבד ׳והוו ׳ויש כל הישר ר׳
בעשור ׳עדיה ועבות שיותם ויתגר׳
ויתערבם על יד שישר כעמכם ר׳

י"ב

להביום ולו על ידי חובה ׳ותם תקריב׃ 9
כי לו ׳ותם עד עתה ׳כל ׳ותן ׳ורבעה
עשרה שנה ׳ול הנוחה ׳זו שילה ׳ול
הנחלה ׳זו ירושלים ׳עד עתה ׳כי עדין׃
ועברתם יות הירדן וישכתם בוחין ׳כי 10
שתחלקוה ׳והוא כל ׳נחר ׳ואביר יות ר׳
חלקו ויות שבטו ׳והניח לכם ׳ליחר כ׳
מכוש ׳וחילוק ׳ומנוחה ׳מן הגויב ׳ושל
הבטח ׳ב לנפות יות ישלי ׳ומן ׳ן ׳ול
בימי רוד ׳וון ׳והיה המקום וגו׳ ׳בנלגב׃ 11
בית המחירה ׳בירושלים ׳ובן הוון ׳ווון
בחור ׳והי כי ישב הגלך בביתו ׳וי׳ ה׳
המה ׳ן ׳ובל ׳ויביון ׳מסביב ׳ויומר הגל
׳ול נתן הנביון הנה ׳וגבי ׳ושב בבית
׳ורים ׳ורון ׳ב ׳ושב בתוך הירדנה׃
שמה תביון וגו׳ ׳ומעלה ׳ומור ׳לעבדין 11
שילה ׳ובין ׳ומור ׳לעבדין ׳ירושלים ׳ר׳
ולכך חלקו הגת ׳ויתן ׳ויתר בין ח׳ ח׳
׳ושחרבה שילה ׳ובנון ׳להם ׳לגב ׳וחרב
גב ׳ונון ׳לעבדין ׳הין הבמות ׳ותערות
עד שבאו ׳לירושלים ׳ומבחר ׳בדיכם
׳ולוך ׳שיביון ׳ון ׳המובחר ׳השמר ׳ך׳ 13
׳ויתך ׳לו תעשה על ׳הדבר ׳בכל ׳מקום
׳ושר ׳תרוה ׳ושר ׳יעלה ׳על ׳ך ׳ך׳
׳ובל ׳ותה ׳וקריב ׳על ׳פי ׳הנביון ׳מקן׃ 17
׳ולהו ׳בהר ׳הבחל ׳׳ומחר ׳שבטיך ׳כ׳ 18
מחלקו ׳של ׳בחין ׳ו׳ומעלה ׳הוו ׳ותו ׳ר׳
׳ובל ׳שבטיכם ׳הון ׳כעיר ׳בשקעה ׳ר׳
יות ׳הקרן ׳ון ׳ורחנה ׳גבה ׳הזהב ׳ון
השבטים ׳ומכל ׳מקום ׳הקרן ׳מחלקו ׳ש׳
׳של ׳בחין ׳היה ׳ון ׳בכל ׳יות ׳נמשך 19
במה הכת ׳ומחר ׳זה ׳נבשר ׳ועוזה 14
להזכיר ׳להם ׳בלו ׳הקיבת ׳ו׳ומוריהם
הרי ׳אמור ׳במקום ׳מחר ׳כי ׳יחיב ׳ב׳
׳להיך ׳יות ׳נבוך ׳ו׳ומחת ׳וכלה ׳בשר
וגו׳ ׳במה ׳ומחר ׳בקדשיב ׳שנמל ׳בהם 20
׳ומה ׳שיפרו ׳ויאכלו ׳בל ׳מקום ׳יכול׳
יפרו ׳על ׳זה ׳עובר ׳תל ׳ון ׳תעבוד ׳ו׳
׳ובלת ׳יון ׳ך ׳בהם ׳היתר ׳בזה ׳וחלב
׳ולו ׳ובילה ׳על ׳ידי ׳זבוחה ׳הטהון 21

י"ב

נקוד במלא ׃ ויום היה ויחרי רבוץ לר׳
דרך היה נקוד יוחרי במשרת ׃ וזוז ר׳
הגלגל ׃ רחוק ניץ הגלגל ׃ וזוב ומרה ר׳
היון שכם ׃ שנ׳ עד נקום שכם עד ר׳
יולך ויוחה ׃ כי אתם עוברים את הירד 31
וגו׳ נסיב של ירדן יהיו סיחן ביניכם ס׳ 2 י"ב
שתתון ותירשו ׃ וכד תיובדון ויפר ר׳
ויוחרב תיובדון ׃ ויפיון לעיקר עד ס׳
שיעריך לשרש יוחריה ׃ את כל המקומ׳
וגו׳ ולה תיובדון ויהם ׃ את אלהיהם ר׳
ויושר על ההריב ׃ ויזבח של אברם ה׳ 3
הרבה ׃ ומעבה ׃ ומבן יוחת ׃ והוון בי ר׳
ביומוי ׃ משטענו במושנה ומן שחיט ר׳
שחיעבה ולתחילה לביומיי ׃ ומשרה ר׳
ויוך הנעבר ׃ ומוסרתם יות שומה ׃ לס׳
ולכתת לה שם לגנוזי ׃ בית גליון קורין
בית קריון ׃ עבן כל עבן קיון ׃ ולו תעבי 4
ולו תעשון ק׳ להקטיר לשוליב בכל
מקום ׃ כי אם במקום ושר יבחר ׳ה
ומבדעה יות שמיה ׃ לו תעשון ׃ ומהלי
למחק יות השכחה ׃ לשבטו תרשון ׃ 5
וה ומשכן שילה ׃ וחכחיכה ׳זבחיכם של 6
חובה ׃ ומעשרותיכם ׃ ומעשר בהמה ׃
ומיעשר שב׳ ואכל לפניי ׳ה בשנה
תרומת ידיכם ׃ ימלו ביכוריכם שנ׳ בהן
יד ׃ ולוקח הכהן הטנוף מידך ׃ ובכורות
בקוכם ׃ ליתן לכהנים ׃ ויקריבום שם׳
ושר מכל ׃ מי הברכה הכו ׃ לו ת׳ 7
תעשון ככל ושר ׳ונחנו וגו׳ כשתו׳ 8
כשתעברון יות הירדן ויד ושתם ׃ ר׳
ויותרין להקריב בחמה כל ארבעה ר׳
עשרה שנה של כיבושו וחילוק ׳ובו
ובבמה לו תקריבו כל מה שיותם ר׳
מה שיותם ויקריבם היחב כמשכן
שהוו עמכם ותמשוח ׳הוו בשר ר׳
להקריב בו חטיות ואשמות ונדרים
ונדבות ׳ובל בבמה ויון קרב ׳ולו ה׳
העדר ועבד ׳והוו ׳ויש כל הישר ר׳
בעשור ׳עדיה ועבות שיותם ויתגר׳
ויתערבם על יד שישר כעמכם ר׳

י"ב

והטהור ׳לפי שפין ׳ומח קדשיב ׳שנ
׳ון ׳הכשר ׳ושר ׳יעל ׳בבל ׳טמיו ׳לו ׳יוכל ׳הו
הויעך ׳להתיר ׳ם ׳שטמיו ׳וטהור ׳ויוכלן
בקערה ׳אחת ׳בשר ׳וטוין ׳שיוין ׳קין
׳ון ׳מהן ׳בעבי ׳ופויין ׳לפטורו ׳ון ׳ר׳
הזרוע ׳והלחייב ׳והקבה ׳ין ׳יות ׳הבן
׳לו ׳תעובו ׳ועם ׳שיון ׳לך ׳בו ׳זרין
׳וזבח ׳לו ׳תעובו ׳תשפכנו ׳כמיב׳
׳ליד ׳שיון ׳ערך ׳כסף ׳ין ׳הזו ׳ב
׳ליב ׳להכשיר ׳יות ׳הזרעיב ׳לו ׳ק׳
תוכל ׳בו ׳הכל ׳ליתך ׳לו ׳תעשה ׳ע
הדבר ׳לו ׳תוכל ׳י ׳יהושע ׳ן ׳קרה
׳ומ ׳יכול ׳אותה ׳ובל ׳ויתך ׳ושוע ׳
כיעבו ׳בו ׳ויות ׳היבוסי ׳יושב ׳י׳
׳ירושלים ׳לו ׳יכלו ׳בני ׳ישי ׳להורישו
׳ליב ׳היו ׳ובל ׳לו ׳היו ׳רשויב ׳לה׳
שכחת ׳להב ׳ובהם ׳בירת ׳כשקנה
מהם ׳יות ׳ומבית ׳המנפלה ׳וגו׳ ׳
׳יבוכיב ׳היו ׳וגו׳ ׳על ׳שב ׳העבד ׳ע
׳ושמה ׳יבוב ׳כך ׳ומפורש ׳בספרין
׳ר׳ ׳ונעשר ׳והוו ׳שב׳ ׳כי ׳וב ׳הכיכן

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0120

י"ב

עבשין שהוא משכן הלך עזיבה: וזבחת
כישר עיניך לזדנו שיש יגוי
בזביחה היוך והן הלכות שחיטה
שנאמרו למשה מסיני: וך כושר
יזכל העני וגו׳ ויכך ומזהר לאוכלן
בטהרה וי מה יעבי ויוסיף חלבי
ותרע יוך חולין חלבו ונותר: לא
יך: כין חזין לבתי יזכול הרב מן
מה שג חזק ומתה ליד שהיו ש
שטופין סרס ליוכלו לפיכך הוצרך
לומר חזק רבי ר יהודה שומע
כן עזיאי אומ׳ אינו אלא להזהיר
ולומר עד מה ומתה עניך להזהר
בזריזות אף הרב שהוא יכל לה
להשתמר ואינו שוגין ארבע ומתוה
לו הוציך לחזיקך בזוהרתו כל
וחומיר לשוגין ולשתות: לא תוכל
הנפש עב הבשר ומזהרה ליוכב
כין החי: לא תוכלנו ומזהרה לרב
התרוצצת: לא תוכלנו ומזהרה לרב
הזכריב: למען ייטב לך וגו׳ שו
לומר ויתן שכרן של ומצות אף
הרב שנתמנו של אדם ומתוה להב יתן
כין יזדשיך ומנם שיזרתה רשוי
לשחוט חולין לא התרתי לך לש
לשחוט אות הקדשיב ולאוכלן בש
כשעריך בלא הקרבה אלא הבשר
לבית המחירה ועשית עולותיך זוב
עולות הב תן הבשר והרב על
גבי המזבח ואב שלמיב הב רב
ומחיך ישתך על המזבח תחילה
ומחרתך והבשר תוכל עוד ורשו ר
רבותי רק אות קדשיך בא ללמד על
קדשיב שבחוצה לארין ולמד על
החלאות של קדשיב שיקרבו: שמור
וז ישנה שיותה יבריך לשמרה ב
בכוונך שלא תשנתה כעבין שנא

י"ג

בארין יוטב לא תשמיע: וזוב תיומ
זוב בן לזה נתן לו הקבה ומשלה ל
למעשות יזות: כי ונבזה יי אלהיכב
אותכב: וזות מיעותיו תשמרו תעית
ושה: ובקזב תשמיעב ביקול הנביא
ווותן תעברו מיקדשו: ובו תדבקו
הדבק בדרכיו גזול חסריב קטר
ותיכב: בקר וחולב מן שעשה הבה
כרה: דבר המוסר בין העולב שלא
היה ולא נבראו ולא יעלית לדבר בן
דישטורניונט בלע: והסרך ויכית
עבריב: וופלו וזן לו עדך אלא ש
שתמיוך דין: כי יפיתך וזן הסתה
אלא בזרי שב וזב הסיתך בי: ומר
ומיטריאטור בל שרשיאו לעשותב
ויחיך מאוב: וזן בן אמיך ואחיב: קר
חייך השוכבת בחיקך ומחוקה
בך טון ופליקוז: וכן ויחיך האורן
ויסוד התקוע בארץ: ושר כעפש
זה אובך פרוש לך הכת אות החביב
לך קל וחומר ליוחריב: נכתך רבר
הכת בהזה שאזן תברי ויפית אלא
בב תך: ושאר לזן ידעת אותה ואובתי
דבר זה נעזי גדול לך שאזי האומות
אין מבחזין מה שמסרו להב אובתה
מה אומ׳ לשוב מה שמסרו לך אבי
אובותיך: הקרובב אליך וזן הרחוקיב
לזה פרט הכת רחוקיב וקרובב אי
אלין בך אומ׳ הכת חשיב של קרוב
אותה לזר מה טיבן של רחוקיב כשב
שאזן בקרובב ומשם בך אזן בחזן
ממש: מקיצה הארץ וגו׳ זו חמה ו
ולבנה וכבאן השמיב שהן מהלכין
ויסוד העולב ועד סוסו: לא תאבין
לך: לא תהיה תוב לו: לא תהכבו ל
לפי שב והכת לרעך כמוך אות זה
לא תאהב: לא תשמיע אזן בעדך
בהתחנו על נפשו לחזוק לו: לא
תחוס עינך עליו לפי שב לא תעני
על רב רעך על זה לא תחוס רחמ

תאכלנו: לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר
את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה:
ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את
יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו כי ישא יהוה אלהיך ממך
כי יברכך יהוה אלהיך כאשר דבר לך: ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר
בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
עמך: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא
הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה: מקץ שבע שנים תעשה שמטה:
וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו כי
קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש והאשר
יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא
יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:
רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר
יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך
בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח
ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן
אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצך: כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא
אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך
עמדי: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן:
לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך
יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור
אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יהוה הוא ואם יהיה בו
מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על
הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את
הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב
כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות
תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת
שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת
נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה
אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת
כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת
ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג
הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש
כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:
שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים
ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח
יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך
מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר
רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא
בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחו להם ולשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת
ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או
את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה
אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם
באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה
עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד:
יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת
ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר
יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא
תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל
הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון
עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי
מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה
לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד
לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא
יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד:
והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה
לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור
מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים
הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם
ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם
מאת זבחי זבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך
ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם
הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים
שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו
על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:
כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים
תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר
אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמע
ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את
קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו
אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל
אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל
דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:
אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה
נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא
יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון
דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך ורשתה וישבת בעריה
ובבתיה: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך
הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה
אלהיך מנחיל אותך והיה לנוס שמה כל רוצח:
וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה
את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשם: ובא את רעהו ביער לחטב עצים
ונדף ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן
העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת
הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי
הרוצח כי יחם לבבו ושגו כי ארך הדרך והכה
נפש כי לא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו
מתמול שלשם: על כן אנכי מצוך לאמר שלש
לך ערים: וכי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל
הימים ואת תוסף לך עוד שלש ערים על
שלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך
דמים: והיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם
עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם
ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך:
לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון
ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים
עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי
יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו
שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר
ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו
ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה
על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא
תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ
מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל
אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל
ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם:
ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר
בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש
אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש
אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו
השטרים לדבר אל העם ואמרו ויראה הירא
ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל
העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב
אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא
תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל
אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה
לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי
הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל
נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי
הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה
אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה
לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת
כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור:
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו
תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר
הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: כי ימצא
חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה
העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה
בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה
אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: וניגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע:
וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו
את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו
ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא
ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל
תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: כי תצא מלחמה על אויביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים: וראית
בשבים אשת יפת תאר ודבקת בה ולקחת לך
לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את
ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת
שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה
ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת
בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף
לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא תוכל
לשנא בכור הבן השנואה: כי את הבכר בן
השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא
לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה:
כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול
אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה אליהם:
ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני
עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו
בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל
וסבא: ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים
ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת
ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ
כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים
תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את
שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך:
וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר
תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:
לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא
יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה:
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על
הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים
או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח
תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש
ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים
פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא
תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים
תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה
בה: כי יקח איש אשה ובעלה ושנאה והנה לו
נשים עלילות דברים והוציא עליה שם רע
ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה
ולא מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמו
והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה:
ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילת
דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה
בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר:
ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו
אתו: והענישו אתו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולה מישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה
ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע
מקרבך: כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת
בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה
והאשה ובערת הרע מישראל: כי יארש איש
בתולה ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא ורגמתם אתם
באבנים וימתו את הנערה על דבר אשר לא
צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את
אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: אך בשדה
ימצא האיש את הנערה המארשה ותחזק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא
מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש
כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנערה
המארשה ואין מושיע לה: כי ימצא איש נער
בתולה אשר לא ארשה ותפש בה ושכב עמה
ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה
אתה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יבא
פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: לא יבא
ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה: לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד
עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על
בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקלל
אתך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי
אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטובתם
כל ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא
לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים
אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל
יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל
דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור
מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים
וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומחוץ
למחנה יהיה לך ויצא שמה אל החוצה: ויתד
יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוצה וחפרת
בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך
מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך
לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות
דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו
אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא
תונה: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה
ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי
תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תשיך
לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל
דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך
למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר
נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש
ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא:
וכי תחדל לנדר אין בך חטא: מוצא שפתיך
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת
ענבים כנפשך שבעך ואל כלייך תתן: כי תבא
בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש לא
תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה
והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש
אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות
האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל
בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות
לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא
לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה
לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר
לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל:
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת
הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים
הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות: זכר את
אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא
תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד
והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב
בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש
ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני
יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו
תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד
אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך
יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך
לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא
תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את
הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות
הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו
במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף
והכהו על אלה מכות רבות וקלה לעיניך
אחיך: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים
יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על
שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם
לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו
הקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי:
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והעמד ואמר
לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה
את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת
אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו
ושלחה ידה ואחזה במבשיו: וקצתה את כפה
לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבנך אבן
ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה: אבן שלמה
וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך
למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
אלה כל עשה עולה: זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך
בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף
ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה
אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה
וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן
אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך:
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי
שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים
ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל
יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא
את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל
ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל
הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את
כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה
אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני
לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי
באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי
ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך
מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך
מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך:
את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה
אלהיך כאשר דבר: וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת בבאר היטב: והיה ביום
אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
ושדתה אתם בשיד: וכתבת עליהם את כל
דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך:
והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל
ושדתה אתם בשיד: ובנית שם מזבח יהוה
אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך
והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך: וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת
באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי
מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא
לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר
גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה
על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי:
והלוים ענו ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:
ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי חרש וישם במסתר וענו כל
העם ואמרו אמן: קלל אביו ואמו ואמר כל
העם אמן: ארור משיג גבול רעהו ואמר כל
העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל
העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה
ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו
כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור
שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור
שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל
העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם
אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם
אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את
דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל
העם אמן: והיה אם שמע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על
כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה
והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך
אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה
בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את
אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד
יצ

טו

כשערך ולו תעכב ולילך לו ויעש
27 יהושוע: כי יען לו חלק ונחלה עמך
יעזו לקט ושכחה ופיאה והפקר מ
שוכ הזון יש לו כהן חלק במוך וא
28 ויען חייבן במעשר: וקיבה שש
שנים בין ולמד שוכ השהה ומעב
ומעשרותן שנה רשושה ושניה
לשניטה שיבערה מן הבית בשלישי:
29 ופו הלוי ויטול ומעשר רושון והנ
והיתה ויטלו מעשר עב של שנה
ז ולו תוכלנו ותה בירושלים כי
כדך שנשקית לשכון ומעשר שנ
של שתי שנים: ויוכלו ושבעו תן
להם כדי שביעה וכשון יאורו יען
פוחתין לעב בעין כו ותה הולך
לירושלים ומוכל מעשר של שנה
רושונה ושניה שהשחיתה ותתי
ותתודה בישרתי הקודש וק הבית
טו 1 מו שמפורש בכי תבלה לעשר: מק
שנע שנים. יכול שנע שנים לכל מ
ולוה ומלוה תלן קרבה שנת השמט
יוכ תומר שנע שנים למלוה של כ
יוחר ויוחר. תיוך היין קרבה. הו
2 למרת שנע שנים למלוין השוי
השמטין: שמוט לכל בעל נשה
ד שמוט ותת דו כל בעל נשה:
4 יופם כי לו יהיה בך יובין ולהק
הזון ומו כי לו יחדל יובין נע כי
בזמן שיותב עשיב רעבון של נקי
ויבובב בוחרים וכשוין ותם פ
עשין רעבון של נקוב ויבובב יו
נכב. ויבין הן ושבע. ושון ויבון
5 שהיו תוב לכל: ין יוב שמוע פ
תשמע. וז לו יהיה בך ויבין פ
שומע קיומען ושמיעתך ויוחן ה
6 הרבה: כאשר דבר לך. תיכן דיבר
נרך ותה בעבר: והעבטת נריא רבי
יכל שתהיו לוה וחה ומלוה לזה תל
ותה לו תעבט: ומשלת בגוים רפ
יכול תריב ויחריב ומשלים עליך:

טו

כי מלא כל הגוים ברכו כאשר דבר לך
7 לא יהיה בך אביון מאחד אחיך
באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך
8 מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך
כי משכון תשכנו לו את חבלת שמלתו
ונתן: והעבט תעביטנו וה לו ר
ויה במותנה תן לו בהלוותו ר
וחסורו ומי מותה ויוזה לעשרו
17 ושר יחסר. יפילו סוה לרכוב על
ועבר לדוין לפנין לו. זו ושה וכן
הוו ומו יועשה לו עזר כנגדו:
9 ויקרוו עליך. יכול ויושה. תל ולפ ר
יקרוו והיה בך לחטוו. מכל מקום
יופיל ליו יקרוו. וה כן לוה עמ
וקרוו. ממהר ונע ליפרע על ידי ר
הקדוו. יותר ומי שויעין קודש: כ
10 נתן תתן יופי ומוה פעולי: לו. נתן
לביך: בעלן הדבר. ופעלן ומודיע
ליתן ותה נוטל שכר הזמירה שה
11 שכר הדעשה: עלן בן. מצב בן:
לומר. עיה טובה ונב ושעיך ר
לאחיך. לעניך לירודה וה לעב ר
ועניך. לשון עני ואחר. ואל עניך
בשעב יודין. ושמוע עציה הרבה:
12 כי ימכר לך. על ידי ואחרים. במכ
בגרמהון בר בקניתו הנת מזבר
והרי נכר עומד כי תקנה ומוכרה
בית דין. ולו ומצב שני דברים ה
שמתרשל כהן. ולו שמכהרה
היו תינוק בשש. ולו ולפ ר
שיוין הישה עוברת בקנתה של
ועומד בקנתו. ולו בקנתה. ולומד ה
בעטנה שמוכרה מובה. ולומד ה

טו

פון שוב יעזו שש שנים קודם מ
שהגיעה פימכן תענו. ועוד חדש־
נון: העבן תעניק. לשון עדי ונסה
14 ומגרנות הען. דם שיהון נכר שב
ובגרוניות השה שהטיבות לו. ויש ומפי לשון הפ
הטענה על שכמו: ונתנך ומיקנך.
יכול יון לו ילא ויון בלב. תל ושר
ברכך. ומכל ושר נתך בוריך. ולוה
גומר. ילוך. וה ולוך ויוחדין שהן
בכלל ברכה. יעזו מדות. ולמדו ר
רכות בעיה שוה בוה נתן לו ומכ
יון ומין: וזכרת כי עבד היית. והו
15 והעברתי ושלחתי לך כיות ויניבך ר
ובזות היב. ויוב. ותה העבן ושנה
לך: עבר עלב. יכול כנשמעו. תל ר
ושכחתה ויש יון יוחזרתו ויוש יון
ומשפחתך תעשבו. הו למדת שיון
זה אלו עולמו של יוכל: ומה ומוחך
תעשה כן. העבן זה. יכול יוכי לריבי
לריצעה. השוה ותה הבת. תל ומה
יומר יומר העבר. עבר נריצע. ויון
16 יאמר נרצעתי: כי ושנה שכר שכר
מיכון ומדו עבד עבדי עבר בן ביה
ובן בלילה. וזהו כתלים שבעבדות כ
שכרי יוכ. ויה היו עבודתן בלילה.
רבי מוסר לו שפחה כנענית והולו
ליודין: כל הבכור תקדיש. ובמקוב
19 מחר הוו יומר יון תקדיש. ויוע ר
ויקדישו לקרבן מחר. ובון ליומר
שמיניה לוכר הרי ותה קדוש ר
לבוקה. תל ולו ומתשר למחר ר
תקדיש שהרי כבר נומר ון תקדי
ולו ומתשר כו. הו כיבר ויקדישן
ותה הקדש עלוי. ולוב הקדישן
לבדק הבית שתן להקדש בתי טוב
הגיזה שם: לו תעבד בבכור מ
שורך ולו תגז נז. ון הזלוך.
ולודו רבותי שאסור ולו רבר הטע
בהמה: לפני יי תאכלנו. לכהן הגן
20 ומר: שהרי ויבבו שהוו מתעסק

פון ל' הוכרים ב' רחו

מהונה יחד תב ווחד בעל מוב
שנ ובשרב יהיה לך וגו׳ שנה בשנה
מכון שיון ושחין ווחן יחד עד
שנתן יכול יהיו פסוק משעברה ע
שנתן ונמרת כבר הוקש ומעשר
שנ והוכלת ומעשר דגנך תרושך ו
ויצהרך ובכורת בקרך וענוך וה
ומעשר שני יניע ונחמל ושנה לחב
לחבירתה יכול בכור בן יהיו ויעדה
בתוך שנתו שנה בשנה יכול שחמו
בסוף שנתו וזבחו ווחן היום ויום
יחד ושנה ונחרת ליום שעובל
לשבי יהיב ולילה יחד יכול כל
פסח ועור פרט כל מקום רבי חנ
וכלן מה הפרט מפורש מוב הגלו
ויוצ חוזר וגו׳ כל מוב הגלו ויוצ
חוזר יכול ירות דיוו לו תוכל שלין
תוכל הוכל וכלו היתר הבוו מכלן
ויכור הוכו שהרי קדש תשחט
בחוץ בלו פטיון ותוכל יהיו וגו׳ הא
הדא ווחר יכול יהו ירות דמו לו תל
תוכל שומר ות חרש האביב מ
ויקהל בוכו שומר שיהיו רובי לא
ואיבב להקריב ומנחת העומר ויום
לוו עבר ות השנה ווועדים לילה
והלין בוכ ישון שנ ווחרת הפס
הפסח יעשו בני ישר יכלו לפי מי
שבלילה נתן להם רשות ליעות שנ
ויקרו ומשה ואהרן לילה וגו׳ וחבו
מפח ליל לילה יעון ובקר שנ
מן הכשבים ומן העזים תקחו ובקר
תיבה לחגיגה שיהו נאכל על הפסח
חבורה ורובה ויביאון עוד חגיגה
מי שיהיו נוכל על השבע ועד ל
לאחד רבות והריב הרבה מפסיק ר
זה לחם עוני לחם שאוכלין אות ה
העוני שנתענו מיצרים כי בחפזון
יצות ולו הספיק ביצן להחמיץ זה
יהיה לך לאכזון וחפזון ליו שלך היה
יכלו שלו ייצרים שכן היו עוברי

דברים טז

ותחזק מיצרים על העב למען תזכו
על ידי אכילת פסח ומצה אות יום
עוסק ולא ילין מן הבשר אזהרה
לאוהיר בפסח דורות לפי שליו נאמ
יכלו בפסח ייעדיב ויום ראשון ה
היומר כאן היו עוכבה עשר בעם
כמון יכ ביום השלשים תשביתו ס
שיור ולפי שנפתלק הפת ויעבינ
של פסח והתחיל לדבר בהלכות ס
הפסח כאן שבעת ימים תאכל ס
ומצות ולא ירוה לך שיור בכל ק
גבולך שבעת ימים הויצך לפרש
בורו זבוחה הוון ויהיה שיוצ בת
ולא ילין מן הבשר ישר תזבח ב
בערב לבקר הייתי יוכ שלויים ה
הנשחטין כל שבעה כאן בכל תו
תוהיה ווין נאכלין אלא ליום ולילה
לכך כתב בערב ביום הראשון
רבי אחנינת אומבעה עשר ויהיר הא
הבת ולמד עליה שאוכל לשבי יהיב
והראשון היומר כאן ביום טוב
ראשון הוכ ויהיר ושביעי מי
של נוקהיל בשר חגיגה אשר תזב
בערב וכן ילין ביום טוב ראשון
עד בקרו של שבי יכול נאכל
היכן ביורבעה עשר וברומשה
עשר וכך היו שעיה בוספת
פסחים בערב בכל השמש
וזועד יצותך ויוציאיב הרי
שלשה זוכבי חלוקים בערבי
ושמו שעות ולויעה זבחהו
וכביו השוקש תאכלהו ומוער
יצותך ויוציאיב אותה שורפו
ובשלת ילי אלי הוכ קרוי אלי
ויבושל ופנית בבקר לבקרו
של שב ולמד שטענן ליה
ויוציאי יום טוב ששת יהיב
תאכל ויעת ובייקום יחיר הוכ
שבעת ימים שבעה כל הישן
ושמיני כל החרש ... רבי ישמ

טז

על יוכילת ויינה כשביעי שוינה ח
חוכה ומיכון יותה נוד ששת הימ
שהרי שכיעי בכלל היה ויינו כל
הכלל למד שיון יוכילת ויינה ב
יכלו רשות ולו למד על עיסתו יש
יכלו למד על הכלל כולו יצאו ויה כ
שביעי רשות יכל כולן רשות חוכן
מלילה הראשון שהכת קבעו חוכה
שנ בערב תאכלו ומצות עשרת ל
ליל עשר עשרים כל הנלילה ויה
כיצפיינן של ויכול ומשתה לשון
עבירה שו יוהך ונהנה חרוש ל
בקמה ושנקציר העומר שהכל
ויושית קיבר ומצות עכת כל ד
עכת כל הכל לפי הברכה הכל
שלמי שוחה וקדש קרוציב לוכו
לוי גר יתב ויתמנה יורבעה של ב
כנגד יורבעה שלך ובך ובת ועב
ועברך ווולתך ויה ותה ושמיח
ות שלי יכל ובי ושמיח ות שלך
וגרת כי עבד היית וגו׳ על ומת ק
פרוכ שתשמור ותעשה ות ה
החוקים היולה ובוספם בחכ היו
היופיף שוולה ובכבם לבת פרו
הקיין ויכ בוספם יקבץ ויקבב
ולמד שמסבכין ות הסוכה בפ
בפסולת גורן ויקב והיית כל שלי
לפי פשוטו כל זה לשון יצוי ולו
לשון הבטוחה ולפי תלוכו למד כי
יכלו לילות לילי יום טוב הוחרון
ושמחה ולו יהיה ות פני יל ויקב
יכלו הכו עלה ויריה ושלמי חגי
יכלו יריש מותנת יד כי שיש לו יתל
לכל יהיו עלות ובובות ושלמי
ובובן חסלת ויהי

שפטים

ושוטרים שו
שפטיב ריבן
הפוסקים ות הדין ושוטרים ה
הוודים יוחר ויעשה בויקל ויעש

שער שיקבל עליו את דין השופט׃ 18
ובא שערך בכל עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק׃ 19
ולא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים׃ 20
צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃ 21
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה׳ אלהיך אשר תעשה לך׃ 22
ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה׳ אלהיך׃

יז א לא תזבח לה׳ אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה׳ אלהיך הוא׃
ב כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה׳ אלהיך לעבור בריתו׃
ג וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם או לשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי׃
ד והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל׃
ה והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו׃
ו על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד׃
ז יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך׃
ח כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו׃
ט ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט׃
י ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה׳ ושמרת לעשות ככל אשר יורוך׃
יא על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל׃
יב והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את ה׳ אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל׃
יג וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד׃
יד כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי׃
טו שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה׳ אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא׃
טז רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה׳ אמר לכם לא תספון לשוב דרך הזאת עוד׃
יז ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד׃
יח והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים׃
יט והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה׳ אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם׃
כ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל׃

יח א לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי ה׳ ונחלתו יאכלון׃
ב ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר לו׃
ג וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה׃
ד ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו׃
ה כי בו בחר ה׳ אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים׃
ו וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה׳׃
ז ושרת בשם אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה׳׃
ח חלק כחלק יאכלון לבד ממכריו על האבות׃
ט כי אתה בא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים ההם׃
י לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף׃
יא וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים׃
יב כי תועבת ה׳ כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה ה׳ אלהיך מוריש אותם מפניך׃
יג תמים תהיה עם ה׳ אלהיך׃
יד כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה׳ אלהיך׃
טו נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך ה׳ אלהיך אליו תשמעון׃
טז ככל אשר שאלת מעם ה׳ אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ה׳ אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות׃
יז ויאמר ה׳ אלי היטיבו אשר דברו׃
יח נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו׃
יט והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃
כ אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא׃
כא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ה׳׃
כב אשר ידבר הנביא בשם ה׳ ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה׳ בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו׃

יט א כי יכרית ה׳ אלהיך את הגוים אשר ה׳ אלהיך נתן את ארצם לך וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם׃
ב שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה׃
ג תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ה׳ אלהיך מנחיל לך והיה לנוס שמה כל רוצח׃
ד וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום׃
ה וכאשר יבא אל אחד הערים האל וחי רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום׃
ו פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום׃
ז על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך׃
ח ואם ירחיב ה׳ אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך׃
ט כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה׳ אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואת יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה׃
י ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים׃
יא ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל׃
יב ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת׃
יג לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך׃
יד לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה׃
טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר׃
טז כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה׃
יז ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה׳ לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃
יח ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו׃
יט ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃
כ והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃
כא ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל׃

כ א כי תצא למלחמה על אויביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה׳ אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃
ב והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם׃
ג ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם׃
ד כי ה׳ אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם׃
ה ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃
ו ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃
ז ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה׃
ח ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו׃
ט והיה כאשר יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם׃
י כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃
יא והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך׃
יב ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃
יג ונתנה ה׳ אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב׃
יד רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן ה׳ אלהיך לך׃
טו כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃
טז רק מערי העמים האלה אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃
יז כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך ה׳ אלהיך׃
יח למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם לה׳ אלהיכם׃
יט כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור׃
כ רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך עד רדתה׃

כא א כי ימצא חלל באדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃
ב ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל׃
ג והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל׃
ד והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל׃
ה ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר ה׳ אלהיך לשרתו ולברך בשם ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׃
ו וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל׃
ז וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו׃
ח כפר לעמך ישראל אשר פדית ה׳ ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם׃
ט ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה׳׃
י כי תצא מלחמה על אויביך ונתנו ה׳ אלהיך בידך ושבית שביו׃
יא וראית בשביה אשת יפת תאר ודבקת בה ולקחת לך לאשה׃
יב והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה׃
יג והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה׃
יד והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה׃
טו כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ויהיה הבן הבכור לשנואה׃
טז והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור השנואה הבכור׃
יז כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה׃
יח כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם׃
יט ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו׃
כ ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא׃
כא ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו׃
כב וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ׃
כג לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי וגו׃

כב א לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך׃
ב ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו והאספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו׃
ג וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃
ד לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃
ה לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה׳ אלהיך כל עשה אלה׃
ו כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים׃
ז שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים׃
ח כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו׃
ט לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃
י לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃
יא לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃
יב גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה׃
יג כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לו׃
יד ושם לו עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים׃
טו ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה׃
טז ואמר נער אבי לקחתי את האשה הזאת ואקרב אליה ולא אחבה׃
יז והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר׃
יח ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו׃
יט וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל והיתה לו לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו׃
כ ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער׃
כא והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך׃
כב כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם גם האיש השכב עם האשה וגם האשה ובערת הרע מישראל׃
כג כי יארש בתולה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה׃
כד והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא ורגמתם אתם באבנים ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך׃
כה ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורסה ואחזה בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו׃
כו ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃
כז כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורסה ואין מושיע לה׃
כח כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפש בה ושכב עמה ונמצאו׃
כט ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אתה לא יוכל שלחה כל ימיו׃
ל לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו׃

כג א לא יבא פצע דכא וכרות שפכה לא יבא בקהל ה׳׃
ב לא יבא ממזר בקהל ה׳ גם דור עשירי לא יבא לו בקהל ה׳׃
ג לא יבא עמני ומואבי בקהל ה׳ גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה׳ עד עולם׃
ד על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור אשם מקלל אתך׃
ה ולא אבה ה׳ אלהיך לשמע אל בלעם והפך ה׳ אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה׳ אלהיך׃
ו לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם׃
ז לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃
ח בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל ה׳׃
ט כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע׃
י כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה׃
יא והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה׃
יב ומחוץ למחנה תהיה ויצא שמה אל החוצה׃
יג ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת והכסית את צאתך׃
יד כי ה׳ אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃
טו לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יושע אליך מעם אדניו׃
טז עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה׃
יז לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל׃
יח לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה׳ אלהיך לכל נדר כי תועבת ה׳ אלהיך גם שניהם׃
יט לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל דבר אשר ישך׃
כ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך ה׳ אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃
כא כי תדר נדר לה׳ אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו ה׳ אלהיך מעמך והיה בך חטא׃
כב וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא׃
כג מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת לה׳ אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃
כד כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כלך תתן׃
כה כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃

כד א כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃
ב ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃
ג ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃
ד לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני ה׳ ולא תחטיא את הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה׃
ה כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃
ו לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃
ז כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃
ח השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות׃
ט זכר את אשר עשה ה׳ אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃
י כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו׃
יא בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה׃
יב ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו׃
יג השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני ה׳ אלהיך׃
יד לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃
טו ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא׃
טז לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו׃
יז לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃
יח וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ה׳ אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה׃
יט כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשה ידיך׃
כ כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
כא כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
כב וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה׃

כה א כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע׃
ב והיה אם בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃
ג ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה ונקל אחיך לעיניך׃
ד לא תחסם שור בדישו׃
ה כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃
ו והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃
ז ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי לו׃
ח וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃
ט ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃
י ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃
יא כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו׃
יב וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃
יג לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃
יד לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃
טו אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃
טז כי תועבת ה׳ אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃
יז זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃
יח אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃
יט והיה בהניח ה׳ אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

כו א והיה כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה׃
ב ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך והלכת אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשכן שמו שמה׃
ג ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה׳ אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתינו לתת לנו׃
ד ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה׳ אלהיך׃
ה וענית ואמרת לפני ה׳ אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃
ו וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃
ז ונצעק אל ה׳ אלהי אבתינו וישמע ה׳ את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו׃
ח ויוצאנו ה׳ ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים׃
ט ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש׃
י ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה׳ והנחתו לפני ה׳ אלהיך והשתחוית לפני ה׳ אלהיך׃
יא ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה׳ אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך׃
יב כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
יג ואמרת לפני ה׳ אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי׃
יד לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה׳ אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃
טו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃
טז היום הזה ה׳ אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך׃
יז את ה׳ האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו׃
יח וה׳ האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃
יט ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש לה׳ אלהיך כאשר דבר׃

כז א ויצו משה ואת זקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום׃
ב והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃
ג וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך לך׃
ד והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃
ה ובנית שם מזבח לה׳ אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל׃
ו אבנים שלמות תבנה את מזבח ה׳ אלהיך והעלית עליו עלות לה׳ אלהיך׃
ז וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה׳ אלהיך׃
ח וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב׃
ט וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת והשמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה׳ אלהיך׃
י ושמעת בקול ה׳ אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום׃
יא ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר׃
יב אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון לוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין׃
יג ואלה יעמדו על הקללה ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃
יד וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם׃
טו ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה׳ מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן׃
טז ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃
יז ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן׃
יח ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן׃
יט ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן׃
כ ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן׃
כא ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן׃
כב ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן׃
כג ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן׃
כד ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן׃
כה ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן׃
כו ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אתם ואמר כל העם אמן׃

כח א והיה אם שמע תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך ה׳ אלהיך עליון על כל גוי הארץ׃
ב והיו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול ה׳ אלהיך׃
ג ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃
ד ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃
ה ברוך טנאך ומשארתך׃
ו ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃
ז יתן ה׳ את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה נסים לפניך׃
ח יצו ה׳ אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃
ט יקימך ה׳ לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות ה׳ אלהיך והלכת בדרכיו׃
י וראו כל עמי הארץ כי שם ה׳ נקרא עליך ויראו ממך׃
יא והותירך ה׳ לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיך לתת לך׃
יב יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃
יג ונתנך ה׳ לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות ה׳ אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
יד ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
טו והיה אם לא תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃
טז ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃
יז ארור טנאך ומשארתך׃
יח ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃
יט ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃
כ ישלח ה׳ בך את המאורה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃
כא ידבק ה׳ בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃
כב יכך ה׳ בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון וברקון וירדפוך עד אבדך׃
כג והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל׃
כד יתן ה׳ את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך׃
כה יתנך ה׳ נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה נדים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ׃
כו והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃
כז יכך ה׳ בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃
כח יכך ה׳ בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃
כט והיית מגשש בצהרים כאשר יגשש העור באפלה והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃
ל ארש אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃
לא שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע׃
לב בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך׃
לג פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת ורק עשוק ורצוץ כל הימים׃
לד והיית משגע מראה עיניך אשר תראה׃
לה יכך ה׳ בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃
לו יולך ה׳ אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃
לז והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה׳ אתך שמה׃
לח זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃
לט כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃
מ זתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃
מא בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃
מב

חי׳

לחייה׳ הזרוע׳ וגו׳ הפרק שול׳ ורפוסה׳
ועד כף׳ שלו׳ יד׳ שקורי׳ וגשפלרון׳ ר׳
הלחייב׳ עם הלשון׳ ורשי׳ רשומות
היו ווי׳/ זרוע תחת היד׳ שב׳ ויקח ומח
בידו׳ לחייב׳ תחת תפילה׳ ויעזוד פעמ
ויפול׳ הקבה׳ תחת היושה וגו קבתה׳
ויושית הגבך׳ זו תרווזה׳ וגו פרש 4,
נה שיעור׳ וכל רכותי נעגו בה שיעו
עין יפה׳ וחד וויזרבעב׳ רעה׳ וחד ר׳
וששיב׳ כיעכת׳ וחד וחזושיב׳ ר׳
ושששתם׳ זות היופה וחומר החטי׳
ששית היופה׳ חיב סיוה׳ כשוותה
נתן חיב סיוה לכור׳ הרי וחד ושש 11,
וששיב׳ שהכור שלשים כיין׳ ור׳
ויושית גם יצוך׳ כשוותה נזן בן
שנה׳ תן ומנה לכהן׳ וגו פרי שיעור׳ 4,
ורבות׳ פרשו נה שיעור׳ וחד ושש
וששיב׳ וכזה יעון חייטת בראשי
הגב׳ חמש רחלות׳ שב חמש שען
עשויות׳ לעזוד לשחת׳ וזכון שוען 5,
שירות׳ וגו ועזוד׳ וכי יכו הלוי׳ 6,
יכול בן לוי הכת מדבר׳ תל ושחת׳
יעגו לויב שוין ריזין לשירות׳ ומן 14,
כל זות נפשו ושרת׳ ליזד על כהן 7,
שבו ויקריב קרבנת נרבו וגו חג
חוסע יופיד בושמד שויב שלו׳
דגן ליזד על הכהנה שבו ליקל ס
שוקריבן ועודין בקרבנת הביות
ומחנת רגל׳ ויועפ שוין ושוזר ס
שלהם׳ חלק כחלק יוכלו׳ ולזד שו 8,
שחולקין בעזרת׳ וכשר שעברי חט
חטאות׳ יכול וגו מכריב הגוזל ש
שלו ומחנת רגל בגון תוודין ומוס
של שבת׳ וטריפ ונבלות׳ תל לכל מי
מוכרין על הוובות׳ חוץ ומוה שמ
שמפן הוובות בימי דוד ושמוזל ס
שנקבעו המשוערות ומכל זה לזה׳
כתל זותה שבתך ומוכ שנבע׳ וגו ר
תלוד לעשות׳ יכול יוזה להכן ול 21,
ולהודות׳ להבין ומעשיהם׳ מוה הכ

מקולקלים׳ ולהזרות לכתך׳ וגו תעשה
כך וכך׳ שוה חוק הגויב׳ ומעבר בנו 10,
ובתו כוש׳ היזו חק עבודת המולך׳ כ
עשה נהדרת יוש מכון ומכון׳ ומכ
ומעבירו בן שתיהם׳ קוסב׳ היוחז
זות נוקלו׳ ומוכר יוכ יוך וגו יוך 22,
וכן הוזו יוכו׳ מעי בשעו ישוזן ומקלו׳
יגד לן׳ ומעגן׳ ר׳ עקיב׳ יוכו׳ ויוך נתע
שעות׳ שיוכו׳ עגה פוחית׳ יפה להיכ
להתחיל׳ וחכמ׳ יוכו׳ ויוך ויוחד העכ
העיבב׳ ונעשו׳ פתו נפלה ונפון עבי
הפיקתו ברוך׳ ונקלו נפלה ניידן׳ וג
וחובר חבר׳ שמיעך נחשיב ושקרב
וגו שיוב חיות׳ וגל ונקוב ונחוך׳ ושוזן
יוכב׳ זה מכשפות ששוזן פיתגם וכ
ומדבר ונשחין׳ ונעלה זות הזות וכ
וכיות השיחי שלן׳ וידעוני׳ ויוכב
עיבב חיה ששמה ידוע כתוך פנ׳
ומחר העיבב על ידי וכשפות׳ וחוץ
זות היתיצב׳ כגון הוועלה מכורן והכ 1,
והנשוזן בעלות׳ כל עשה יוזה עוש יט ג
כל זוזה לוי נעכ׳ יוכו כל עשה יוזה׳ 13,
יפקדון וחות והכב׳ תעיב תהיה עם
יוי׳ אלהיך׳ התהלך בתוכיות ותיצפה 14,
לן׳ ולוי תחקור זול העתידות יוכו וזה
שיכו עוך קכל בתוכיות׳ ווך תהיה
מעוו׳ וחלקו׳ לוי כך עתן הקבה ושומע 5,
זות הוושתיב וקוסולים׳ שהרי השל
שכינתו על הנביוב ווריב ותומיב׳ ס
ונקיך ומוחיך יקים לך תחתי׳ וכן ר 15,
ונביון לנביון׳ ושור לוי יעיתו לחבי׳ 20,
וכל יעיתי לחבירו׳ ושור ידבר נשב
אלהיב יוחריב׳ ופתוו כגון זות ההלכה ר
ליכוב זות הוכור׳ ולהתיר זות הוזוהר׳
ומת בחנק׳ שלשה ניתתם בדי ווב ס 6,
הוחתבוו וזה שלוי שומב׳ וזה שלוי ס
עוכ׳ לן ושמר לחבירו׳ והחתבוו בשב 8,
עיי׳ יוכל הכובש זות גבוותו׳ והעבר
על דברי נביון׳ וניתתם בדי שמיב ס 9,
שב׳ ונבי יוכרוש ונעלה׳ וכי תעוור 24,

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0126

יט

11 לרעהו והכהו נפש ומת והוא נס אל אחת מן הערים האל׳ 12 וישלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל ולא יהיה לך 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ 15 לא יקום עד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר 16 כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה ועמדו שני האנשים אשר 17 לו את הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים 18 והנה עד שקר העד כזב ענה באחיו 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה 21 בקרבך ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל

כ

1 כי תצא למלחמה על אויביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא 2 מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים 3 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם 4 ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם 5 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם 6 ומי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה 7 ואיש אחר יחנכנו ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו 8 פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה

ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה 9 והיה ככלות לדבר לפקד עם ופקדו שרי הצבאות בראש העם 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס 12 ועבדוך והיה אם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך 15 כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך עד רדתה

כ׳ 1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל 3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל 4 והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע 6 וכל הזקנים האלה יזקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה 10 כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו 11 וראית בשביו אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים 14 ואחרי כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה והיית לה לבעל 15 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה 16 כי יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה 17 והיה הבן הבכור לשנואה והכיר את הבכור בן השנואה לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה אליהם 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא 21 ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי

כ׳ 1 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו 3 וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם 4 לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה 6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו 9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם 10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו 11 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו 12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה

כ׳ 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לה 14 ושם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים 15 ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה 16 ואמר נער אבי לאיש הזה את בתי נתתי לו לאשה ויסנאה 17 והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר 18 ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והסרו אתו 19 והענישו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו 20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה 21 והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך 22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם גם האיש השכב עם האשה וגם האשה ובערת הרע מישראל 23 כי יהיה נער בתולה מאורשה ומצאה איש בעיר ושכב עמה 24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא ורגמתם אתם באבנים ומתו את הנער אשר לא צעק בעיר ואת האשה אשר לא צעקה בעיר 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורשה ואחזה בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו 26 ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה 27 כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא אורשה ותפש בה ושכב עמה ונמצאו 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אתה לא יוכל שלחה כל ימיו 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו

כ׳ 1 לא יבא פצע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה 3 עמני ומואבי לא יבא בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור פתור ארם נהרים לקללך 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך 6 לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו 8 בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה 9 כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה 12 ומחוץ למחנה יהיה לך ויצאת שמה אל חוץ 13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך 15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר טוב לו לא תונה אתו 17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל 18 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל דבר אשר ישך 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא 22 וכי תחדל לנדר אין בך חטא 23 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך

כ׳ 1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח 6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות 9 זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו 13 השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

כ׳ 1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע 2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה ונקל אחיך לעיניך 4 לא תחסם שור בדישו 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד לחלץ את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך 13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה 15 אבן שלמה וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה 17 זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

כ׳ 1 והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמופתים 9 ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך 11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך 12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי 14 לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו 19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר

כ׳ 1 ויצו משה ואת זקני העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד 3 וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך 4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד 5 ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל 6 אבני שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב 9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת והשמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי 14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן 17 ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן 18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן 19 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן 20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן 22 ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן 23 ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן

כ׳ 1 והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה 4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך 5 ברוך טנאך ומשארתך 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך 7 יתן יהוה את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה נסים לפניך 8 יצו יהוה אתך את הברכה את האסמים ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך 9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך 11 והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה 17 ארורה טנאך ומשארתך 18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה 22 יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון וברקון ורדפוך עד אבדך 23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך 25 יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה נסים תנוס לפניהם והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ 26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד 27 יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא 28 יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב 29 וחשת בצהרים כאשר יחוש העור בחשכה והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע 30 אשה תארש ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע 32 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת ועשוק ורצוץ תהיה כל הימים 34 והיית משגע מראה עיניך אשר תראה 35 יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת 40 זתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה 44 הוא ילוך ואתה לא תלוה הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב 45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל 48 ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן עול ברזל על צוארך עד השמידו אתך 49 ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך 54 האיש הרך בך והעדן מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך 56 הרכה בך והעדנה אשר לא נסתה כף רגלה לשת על הארץ מהתענג ומהעדנה תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה 57 ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך 59 והפלא יהוה את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים 60 והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך 62 ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם והסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן 65 וגם בגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכלון עינים ודאון נפש 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה

כ׳ 1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו 3 המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם 7 ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכתה אתם 8 ונקח את ארצם ונתתי אתה נחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת 15 כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם 17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה ואפו בו ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר התורה הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה 23 גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה 29 הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת

כ׳ 1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא 12 לא בשמים ה

עקיב יומ׳ כי תשמעון שומעכם יכו׳
לעשות בקשרי המלחמ׳ ולחזות חל
שלמה ר׳ יוכי יומ׳ הירא ורך הלבב
שביד׳ ולכך תלתה לו תורה לחזר
על כית וכית ויושה לכפות על הא
החוזרכ על עבירות שבידם שלו
יבין שהם כעלי עבירה והרוצה
חוזר יומ׳ שיוין בעה כית יוב נפע
כה יון ורב יושה: פן ימות במלחמ׳ 8
ישוב פן ימות שיוב אחר על דברי
פהן כי הוון ומות: שרי עכאות 9
ונעמידים זקניכ מלמדכה ומוסר
ומלאוחריהב וכשיגין שן בחל בריה
וכל מי שמבקש לנוס הרשות בידו
לקבח יות שוקן זקניכ בב ונדם
עומדים בקיבה הנועדה לזקנ יות
העפריב ולחזקה בדבריכ שובו יול ב
המלחמה ולו תעשו שתחילת נפילה
נפה: כי תקרב יול אל עיר במלחמות 10
הרשות הכתו נודבר כמ׳ שמיפל בעב:
ק תעשה לכל העריב הרחוקות:
כל העב העומדות בה יאמי יותה ומי
ועיצו בה ונשבע ומות שבעתו 11
להחריבה יותה רשות לקיימה: ומ
ויב ועבדך עב שיקבלו
עליהב ויסיפ ושעבד: ויוב 12
לו תשלים עמך ועשתה עמך
מלחמה הכת ויבשיך שיוב לו
תשליב ק כופה להלחב בך יוב
תציחנה ותלך ויערת עליה יול
להרעיבה ולהעניותה ולהורותה 13
ורית תחלוציב: ועתנה יל יוב פ
עשיתה כל הזומר בעבין סוף
שיל עותנה כיך: והתלי יול הטל 14
של זכריב ומה יוב ויקייב והכת
יות כל זכורה בעדוליב: כושר שה
יל: לרעות לות הנערכי: ויעבך יל 18
יושר לו ולזרע ויתכב: הו יוב עשו
תשובה ותתקייב אותה רשות לך
לקייומה: יורב שכיב: רכיב שלשה 19

ואבל יוב נשואה כופה להיות שוטרה
שב כי תתלינה לויש ועל כופו להול
ומתנה ק כורר ומוכה לך ובמכו מ
פרשיות הלל יושת יומלך יושת"
ויש: ועשתה יעפרנה תגלח כי
שתתגול: והביה יות שולת שביה 13
לפי שהב עליב שהעניב הזוכריב מ
ויתקשטות בעותהב בולחומה כדי ל
להזנות אחריב עלהב: וישבה בביתל
בבית שומשתמש בו נכנס ועתקל מה
יועצו ועתקל בה: רוזה בבכייתה רואה
בעוולה כדי שתתגנה עלין: ובבתה יות
יוכיה ויות יוכה כל ימי לוה כדי שב
שתהוו את ישל שוכחה וזו עלבה 14
את ישל ויתקשטות וזו ויתגוללת והי
והיה יוב לו חפעת בה: הכת ולש
ימכסרך שכופה לשעוותה: לו תתעב
בה: לו תשתמש בה: בלשון פיסי ל
קורין לפבדות ושימוש: עבדיהן ל
וישודו של ר׳ חושה לומדתו כן: פב
שכיב: כנגד שב הוכחיב: בכל יושר
יוכיעו לו: ויכון שוכן הכבוד עמל
פיוך בכוכוחים: כורר פר וכן הדרך 18
ומוכה: ומפרב ומחמדי יובין לשון ל
ומוכיב הייתם: ויפרו יותם: ויתתכן
בו לפבי שלשה ומלדכן יותם: ק פול
ומוכה: יוכו חייב עד שיעמוב ויוכל
תלמיוך כשר וישתה חיב לוק ב
יין של זוכל וכובכו ומול: יול תהי ל
כפושלי יין מחולי בשר לילך וקן פוכר
מורה נהרק על שב הופו הנעשה ת
תוכה לכוה דעתב: כוה שמלה מחל
יובין ומבקש ליחודן ומיב מיעצו ל
ועליך בתרשות ורכיב ומלפטה יות
הכריות: יומכה תורה יחות זכרי ל
מות חייב: וכן ישל ישומעב ויריוך 21
וכל שעריך הכריה: בכת דין פוכל
נסקל על שהיה ק פוכר ומוכה: וכ 22
יהיה בויש חטוי ונשפטו יותן והול
פרישת הפרשיות מגיד שהב ה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0128

חפיס עין יכיר ויומן יפוך שיימו ר
ותרבות רעה ויעבר עבירות ויתחייב
ויתה בבית דין ותלית לוחו רבותינו
יוחרו כל הנסקלין נתלין שנ׳ כי קללת
אלהים תלוי והוסכת את השב בסקילה
כי קללת אלהים תלוי זילזול של מלך
הוין שהודם עשוי בזיזות דיוקנו
וישוי בבנין וישוי לשבר ויחיב שחין
רומיין לזה אחד בעשה מלך ואחד ב
נתפס ליפטיון ונתלה כל הרואה אומר
תלוי אומר הניחך תלוי כל קללה שבתורה
לשון הקל וזילזול הוין כאן והוין קללה
עזירות והתעלמות לדבר בבשו
עצים כיוצא בהן רואה אין תביעה ואחד
כדי שתתעלם ויזכו עד דרוש אחיך
אותו וכי תעלה על דעתך שיתנהו
קודם שיתבענו אלא דרשהו שילמד
יהא רחוק והשבתו לו שתהא בו ה
השבה שלא יוכל בביתך כדי רחין
ותתבענו ויזכו והאין יזכרו כל רבר
שעושה ואוכל יעשה ויוכל ושאינו
עושה ואוכל יזכר אלא לתעלם
לכבוש עצב כיוצא בהן אתה רואה
אין תביעה והתעלמות אלא תביעה שתתבענו
שתתעלם ויזכו אזל תשוטו ודרש
דרשו רבותי תחזיר שותפה שיתעצב
כעין זקן ויזכו לפי כבודו הקב תקב
זו טענה להטיענו ושאין שנפל ועמד
עמו עם בעליו יוכל הלך וישב לו אומר
לו הוזיל ועלך ויצוה אב רעית לעמך
טעון סטור אלא יהיה כלי קצר על אושה
שתהא רואה לאיש כדי שיתלך בהן ה
היובשים שאין זה אלא לשוב בעוון
ואין יכשו גבר שולית אושה ילך ל
לישב בין הנשים ר׳ דוסי שאין ישיר
שער הערוה ושער השחי אלא כי
תועבת אלא אובדה תורה אומר ל
לבוש הזכרים לדבי תועבה כי יקר
פרט לזוזמין אלא תקח הנה על
הבנים בעורה על הבנים אלא

ייטב לך והזורכת יריב אוב על ידעוני 23,
קלה שוין בה חסרון כיס יזורה ר׳ אומר
והזורכת יריב קל וחומר ומה שכר
של נידות חמורות כי תבנה בית ר׳ 22, 8,
חדש אוב קימת שילח הין פופך ר׳
שתבנה בית חדש ותקייה נידות מי
ועקה שניבנה עזרת ועזה ותעבר
לרב ושדה וכריב נגיב לך נמצא
מרשיות הלוז ועקה עד סביב הבית
ומוקלות הדקב תעיקין כעין תין ר׳
שנשמר מה שבתוכו יפול העפר
רואי זה ליפול יואל אין תעבר ויתעלם 26,
על ידך שמעלין חובה על ידי חייב
כלויב חטה ושעורה וחרצן בחסות
ד׳ פן תקדש מתיר תפתוב כל ר׳ כג, 1,
רבי העתיב על זורע בין שכח מ
כעין הקדש בין לגבוי כעין רבי ה
השטור נפל ם לשון קדוש כעין אל 10,
תעבר כי כי קדשתך אלא תחרוש ר׳
בשור וכחמור יחדיו והוין הדין לכל
שבי מיכן והוין הדין להטיענה קל
וחומר קשורים זחבים להוליכה שוב ושאין 11,
שעטנז לשון עירוב הוין ורכותינו 12,
דרשו שוע טוי ועז גדילים תעשה
לך יוני וכן הכלאים לכך באתה הסנ
ובי יקלה ושעוה פופו ושם לה עלך 13,
ורבים עבירה גורות עבידה עבר על 14,
אלא תשעבו כופו לבני לשון הרע
הרע זות היושה חזיות ומיכן אתה
יוכיח שוין ואלא ורבים ואלא בעבר
בעל דין יוכי הנערה ווהה ורי מ 15,
שנקלו גדולים הרעים יתבזו עליה
ואלא יוכי הנערה ילמד שוין רשו 16,
ליושה לרבר לבעל הבית ופרשו ר׳ 17,
השמלה הרי זה ושלי ויחזירך זות
הדבר כשמלה וישרו אותו ולקוית 18,
ואם יונות היה כעדים והתעלה ם 20,
שזעקה ליחר ויוסיף על פתח בית 21,
יוכיה ואין בגדולים שנקלתה לזנות
בית יוביה אין בבית אבהה כל ואשה

עירה בזעזוד כל יונשוי עבירה ואחת
ואינה ויש בעיר לתיק ושכב עמה
סיינה קוראה לגבר יוילך ישכה בבית
לא נתרצה ואנסה ואין לו עליה מות
ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה
חטא מות כי כאשר יקום איש על
רעהו ורצחו נפש כן הזה כי בשרה מצא
בשדה צעקה הנערה המאורסה ולא
היה מושיע לה ואין מושיע אלא
להצלת הממון ואם מצא איש את
הנערה הבתולה אשר לא ארשה ושכב
עמה ונמצאו ונתן האיש השוכב עמה
לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה
לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל
שלחה כל הימים ר׳ יהודה אומר
אף לאחר מיתה ר׳ שמעון אומר
אף לאחר שנשאת ולבעלה הראשון
לא יקח אשה זונה או חללה ר׳ 7,
יהודה אומר אף גרושה ר׳ יוסי אומר
אף אלמנה לכהן גדול לא יקח אלמנה
כי אם בתולה מזרע בית ישראל
ואת בנתו לא יחלל כי אם בעמיו
כי אני יי מקדשו לא יבא פצוע דכא
ומרוח ומום בעין בבהמה ואם בבעל
מום הוא לא יגש לקרב לחם אלהיו
לא יגש אל הפרוכת ואל המזבח כי
מום בו ולא יחלל את מקדשי אני
יי מקדשם ויבא אל פני העדה
ואל יגש אל המזבח כי מום בו
ולא יחלל את מקדשי אני יי מקדשם
ויבא אל פני העדה ואל יגש אל
המזבח כי מום בו ולא יחלל את
מקדשי אני יי מקדשם ויבא אל
פני העדה ואל יגש א

ונתת בן בריתך׃ לשמור חוקותי
19 ומפי יש חברון כיב׃ ושכחת עומר
ולוי גדיש וכתון ואלמנה יהיה
שיש בו כיותיב ושכחו וירה שכח
בשדה לרבות קומה ששכחה מקשת
לקישר׃ ולו תשוב עליו לקחיתו וכתו
ומורו שלוחיהן שכחה שלמבין׃
וירה שכחה שיויט בבל תשוב׃
למען יברכך ומעם שכחות לידו ש
שלו מותכין קל וחומר לעשה כמ
מזהבין ומאד ומעה ועלה כפ
וידו וריעוה עב ותתרנה ומעה
הרי זה נתסך עליה׃ לו תפיור
יחדיך לו תטול תפיורתו ומהנו
ומיין שמנחין פיוה בינלך ומי
ומחריך זו שכחה׃ לו תעלל ומיכ
ומעיות בה עולת לו תקחנה ומי
ומיין היו עולת כל שוין לה לו
סתם׃ ולו נטוף׃ יש לה יוחד ויהן
הרי הוו לבעל הבית׃ ומיומי
מתעוור ומשוללי׃ ומיזהי סתם׃
פיקבן זה עז גב זה נטוף׃ ומיין
התלויות בשדרה ומודות׃ כי יהי
ריב׃ כופן ונעשו מל המשפט ומ
ומאד ומעה׃ מין שהוא ומינו מ
ומתוך ומריבה׃ מי גבב לשון לפרוש
מן הטריך הרי ומל זה ומריבה׃
והרשיעו מת הרשע׃ יכול כל ה
הגותחייבין כדין ומקין תל והיה ס
אם בן הכות הרשע פעמיים מקין
ופעמיים ומינו לוקה׃ ומי הוו הלוקין
למד מן העבין לו תחפוה שור ב
כדישו׃ לפי שלו ניתק לעשה׃ ומ
והתלון השופט׃ ומאד שומין מלקי
ומתו לו עומד ולו ישוב ומוטה מ
לפנין כדי רשעתו׃ ומאחרין כדי ס
שהכה׃ ומכון ומרו מלקין ומתו ס
שתי ידות ומאחרין ושלש מלפני׃
מספר׃ ומינו נקוד במוספר למיד
שהוא דבוק ומאד שהוא במוספר

כה

ריב כופן ונעשו מל המשפט ומ
ומאד ומעה מין שהוא ומינו מ
ומתוך ומריבה׃ מי גבב לשון לפרוש
מן הטריך הרי ומל זה ומריבה׃
והרשיעו מת הרשע׃ יכול כל ה
הגותחייבין כדין מקין תל והיה ס
אם בן הכות הרשע פעמיים מקין
ופעמיים ומינו לוקה׃ ומי הוו הלוקין
למד מן העבין לו תחפוה שור ב
כדישו׃ לפי שלו ניתק לעשה׃ ומ
והתלון השופט׃ ומאד שומין מלקי
ומתו לו עומד ולו ישוב ומוטה מ
לפנין כדי רשעתו׃ ומאחרין כדי ס
שהכה׃ ומכון ומרו מלקין ומתו ס
שתי ידות ומאחרין ושלש מלפני׃
מספר׃ ומינו נקוד במוספר למיד
שהוא דבוק ומאד שהוא במוספר

ורבעיב׃ לו ומרבעיב שלישות ומלו
ומבין שהוא סוכב ומשלים לומרבעיב
3, והב ומרבעיב חסר ומחת׃ לו ומסף׃ ל
ומכון ומהרה למוכה חבירו׃ ומקלה ומ
ומחיך׃ כל היוב קוהו רשע׃ ומשלקה
4 קוהו ומחיך׃ לו תחפוה שור רבי מ
הסל כהוה׃ הוו הרין לכל בהוי ה ר
חיה ושן׃ ומכל מלוכה שהיו מבר
ומיוכל׃ יוב לן לוה נוסף שור להיבי
14, יות הוכב׃ בדישו׃ יכול יחפנהו ומ
17, ומחוין׃ לו לו תחפוה ומכן ומכוב ומ
נוסף ריש׃ לומר לך ומה ריש ומיחד
בדבר שלו בעזרה ולוכתן ומ
18, ומדוע מן הירין יוב כל כיוצן בי
יעצו החולב והמעבד שיון עזרון מן
היורין׃ ייצו הלש והמקטף שעזרה
ולוכתן לחה׃ ייצו הבורל בתמריב
ובקיבורות שעזרה ולוכתן ומצ
5 למעשר׃ כי ישט ומיב יחרין שהי
שהיתה לה ישיבה ומחת בעולם כי
פרט לישות ומחין שלו היה בעולם
יחרין המיוחריב בעזרה פרט לוא
ומחרון מן היוב׃ ומן ומן לן עין עלי
בן לו את׃ לו בן הבן׃ לו את הבת׃ ומ
6, והיה הכבור גדול המחין ייבם ומתה׃
ישאר תלך פרט לשיולבית׃ יקום על
שם ומחרון׃ זה שייבם ומת ומשתע ס
יבול נחלת המת בנכסי ומבן ולו
יעלה שלו פרט לישות פרים נו
7, ששלו ומחרי׃ השעריה לתרע בי
8, ויפן ועמד כעמידה ומל כלשון ה
התורש׃ ומנו היו הבריה בלשון ה
9, הקודש׃ וירקה בפניו על גבי קר
קרקע׃ ומשר לו יבנה׃ ומכון שלו
10, בנה שוב לו יבנה׃ ומקרון שלו ס
ויבמה על כל העומדים לומר חלוץ
11, הנעל׃ כי יבנו ומשיב כופן לבו
לידי ומכות׃ ממו שב ויד ומכהו ומן
שלוב יוציו מתחת ידי ומיעת ומדעת
12, ומת כתה׃ ומתון רוב בשתו הכל

כו

ולפי המכיש והמתבייש ומן ומיע ומלו
ומרש׃ עוב׃ סין לו תחוס ומעומר כ
בעריס זהומרין לו תחוס׃ וזה להלן ול
ומהון׃ יוב כיון ומהון׃ גדולה וקטנה
13, גדולה שומכחשת ומת הקטנה שלו ס
גדולה ומחזיר בקטנה׃ לו
יהיו עטל בגדולה ומחזיר בקטנה׃ לו
יהיה לך בכיסך׃ וזה עשירית כך לו ס
יהיה לך כלוב׃ ומכן ומכן ומשקלות׃ ס
14, ומכן שלימה וישרה יהיה לך׃ וזה עשית
17, כן יהיה לך הרכה׃ זכור ומת ומשר ס
עשה לך עמלק׃ וזה שקדית במדות׃
ומשקלות הרי ומוך ומן בידי ומרי
היורב שכ ומיחב ומזה תשכחנו׃
18, ומפל בתרי בו זהן וימין קלן׃ ומשר
קרך׃ ומשו ומקרה׃ רבו ומשו ומקרה ס
וטומאה׃ שהיה ומטומאן בומשכב ז
זכור׃ רבו קרך׃ ומשון קור וחוב׃ ס
ומעבך והפשירך ומרפיתך׃ שהיו
19, כל המיומות ומריב ומלחב בכב ס
וכן זה והתדיל והליזה ומקוב ומוחל
ומשל ומוכבשי ומקחת שומין כל בר ס
טריה יכולה לירד בה בו בן מיעל
ומחר קפין ומיר לתוכה׃ ומפל שבב ס
שנבזה זה הקרה בפני ומחריב׃ ומיוב
בן חומק ומילות ומורק כלפי ומעלה׃
20, כל הנחשלים ומחריך חסרי כח ס
ומחמת חטיוב שהיה העבן פולטה׃
ומתה עבן ומבע עבך בעמיו שנמ
ומיעניו שב העב ומת ומחריו ומפן ס
עמלק׃ ומבע בדרך׃ ולו ומיו עמלק ל
21, ולהיב ולהרעב לך׃ תמחה ומת זכר עמ
עמלק ומוידש ומר ומשה ומשעון ומר ס
יונק ומשור ומר שה שלו יהיו שב
שלוק ומכר ומפי על הבהמה לומר
כהגלה זו ומשל עמלק היתה׃

חפטרת כי תצא

כו ויהיה כי תבוא ומל היורש ונל׃ ל
וירשתה וישבתה בה׃ ומי
ומצר שלו נתחייבו בביכורים עד ס
שכיבשו וחלקו׃ ומומשית׃ לו בן מיעל

דברים

כו

ישראל יהיו כל הפרשות חייבות בב׳
במצריים יהיו שבעת המינים בלפ׳ עומ׳
פיון יורין ועומ׳ להק יורין חמה ושעור
עד׳ יוה להק ושבעת המינין שנאמ׳
שנשתבחה בהן ארץ ישר׳ יהי כיון
שנה הזורין זית שכן זית ובצלי כ׳
ששלמט יגזר ותבוא ורבש הוו רבש
תמרים והשלישית יהיה יורד לתוך פ׳
שרהו והיה תנוה שבברה כיוצ עב׳
עליה עבי לסיכון ויומ׳ חרי זו בכורי׳
3, ושער יהיה בימים ההם יהיו לך יוחנן
כהן שהוזן בימיך פעות שהוא: ויומ׳
ומזרת יהיו שוויך כשני טובה: והן
הנדע היום פעם יוחת בשנה והו שי׳
4, שתי מעריב: ולקח הכהן הטנא מיד
להנית: ויותן כהן ונית יהו תחת יד ק׳
5, הבעליב ומכון: ועניתי לשון הודות
קול: ואמרי ומכר ומכיר אות חברי ק׳
יבי הנוקוב: ואמרי ומכר לכן בקש לעש׳
אות הכל כשרוך: ואחרי יעקב ועד ק׳
ואחרים בויב לאחיהן שואחרי זאת
ירד יעקב למיצרים: כמות מעט שנ׳
שבעים נפש: והו המוקב הזה בית
הוקדש: ויתן לך את היורין כמשמע:
10, והעזתו: ויעבר שנטלו יוחר העזות
הטען ומוחזו בידו כשהוזן קורין ומצי:
11, ושמחת בכל הטוב: מכוון יומרו ורן
קורין ומקרין בכמריב והו בזמן שמח
ומעברת ועד החג שומכ ומקט ומ׳
13, תבואתך ופרותיך ויין ושמנך ומכ׳
ומהחג ומילך: ומכיו ומיון קורין: ומתה
והלוי: ומן הלוי חויב בכמריב: ומכ׳
גטשו בתוך עריהם: והגר ושער בת׳
ניקיבך: ומפיו ומיון קורין שומיון
12, יכול לומר לאפוהעין: כי תכלה לעשר
את כל מעשר תבואתך בשנה השלש
כשנגוד להפריש מעשר של שנה ח׳
השלישית קבע זמן הפעור והוריו
בעבר הפסח של שנה הרביעית של
יובל השביעי שנה תעביו את כל מ׳

כז

13, הישובה וישנעשה הגן ובכל מלאכתך
ומעשך לו תעוכר: לו תשנה עות הפר׳
14, לו עבירת ומיומיתך: לו הפרשתי מן
מהין על שוויני ומיני מן החרש על ת׳
הישן: ולו שכחתי ולמרך על הפרשת
מעשר: לו יכולתי כאוב ומכון שיוסף
15, לאוכן: ולו כיערתי מהוע בטמיון בין מ׳
שוער טמיו והו טהור בין שוער טהור
והוו טמיו והיכן הוזהר על ק׳ לו תוכ׳
לאוכל בשעריך: זו אוכלת טבילה: מכון
שב בספרון המוקדשין בשעריך תב׳
העוכלו הטמיו והטהור יחד יומל זה לו
תומל לאוכל דיך אוכלת שעריך האומר
בוקוב יוכר: ולו נתתי ומזון לות ל׳
מעשות לו מרון והכריכן: שומעתי בקל
י׳ אלהי הבעותיו לכית הבדיה: עשיתי
ככל אשר יציתני: שומחתי ושמחתי בו׳
השקיפה ומושכן קדשך: עשיתו מה
16, שנגזרת עליו: עשה ומתה ומה שעבך
לעשות: שומרת יום בחוקתי תלכו
ומתי בשומיכם בהתם: ושר נתת לו ב׳
טושר בשבעת ומכותיו ויקיימו לחי׳
17, לו יהיו זמת חוב ובכש: היום הזה יל׳
להיך מיוך לעשות: בבל יום יהיו עלי׳
עליך חדשיה טולו בו ביום בעשוריך
בהם: ושומרת ועשית ומתם: בתיקו
ומכיתן: הטות בכוריב היום: תשנה
לשנה הטוה: האוירית והאוריך לשו
18, תמורת: כמו יתעוררו כל פועלי מון
ומין לי עב בוקיקין עליהם: ולי ניהוה ש׳
שהם לשון הושטה והבלה: הבדלתי
לך ומלהי בבר: להיות לך לאלהים: והוו
הפרישך ולו ומעלי הוזין להיות לו
לעם סגולה: כדבר דבר לך: והייתם לי
19, סגולה: ולהיותך עב קדוש טושר הב׳
ויהיה לי קדושים: שמור את כל המצ׳
כח, 1, הגיונה לשון היה גדולה: והקומות לך
2, בחיק ומחרק תעגילו ויעשה אחרות
ותבוא עליך וחבה בהר עיבל: עגיעות
אותה ומור שלשת ולי ומבשה הזה

שכב עשר בידך וכנון בעלך ובנך
8 והי עמך כרוית ממסכת פוטה: ואר
9 והיצב בשבעים לשון: היום הזה נחיית
לעב: כמו יום יהיו בעיניך טוין היו
12 בוות עמו כבריית: לתך יות העב
כרוית ממסכ פוטה ששה שבטי
עלו לאוש חר בידיה ושמה לאוש
הר עיבל והכהבה והלוים והוזרן וי
לאמה בוומיעם הפכו לויה פניהם ס
כלפי הר בידיה ותחזו בברכה כיך
האיש אושר לו יעשה פסל ומפכה
וקץ וויל עובין אומן חורש והפכו מ
תניהם כלפי הר עיבל ואתחו בקללה
ארור האיש אושר יעשה פכל וקץ וי
ויול עובין אומן חורש והפכו פניהם
כלפי הר בידיה ואל כרוך האיש וי
אושר ויבו ויקלה וקץ והוזריה והוסביב
תניהם להר עיבל ואומ ארור ויקלה
וכן עך ארור אושר לו יקוה אות כל
16 דברי וקץ: ואמלה אובו ואחל לשון וי
17 ותקלה יחיך ואשיב גבול ואחזירו לו
והוכך ואחר: ואשנה עור פוויו ב
18 ברכר: ואשיוו עשה רעה: ואכה ויקו
בסתר עך לשון הרע הוא ואמ
ויודעתי כיפודו של ל ואשה הורשן
ואחר עשר ואוריה יש מון כנע
קבלת ואחר עשר שבטיה וכנגד
שמעון לוי כתב ואחר לפי שלוי היה
נלבו למכר לפני ואתו בשמיך שמור
שבטיה וקב לוי ריפה לקלו: ואשר לא
יקים מון כל כל התורה וקבלוה עלי
כח 4 עליהם בקולה ובשבועה: שכך אומר
וולדות בקיך שהכהמה ומשבעת
ואוצרה: עשתרות יעזוך כתרגומו
ובקולי ואחרי לוה כמו שמא בעש
עשתרות שמיעשרות אות בעליהן
ואחזיקות אותן בעשתרות הלוי ס
5 שהן מלעיב חוזיה: בריך טבעוך
בריותיך: ויון טעוך ובר לה עב

שיותה ומסגן בהליה: ומשוחחך
רבר יבש שנשיאר בכלי ואינו זב:
6 נרך יותה בכיוך ובעיותך שתהיו
ייציותך יון העולב בלו חטין כמ
בביותך לעולב: ומשלנה רכיב יב
יעהן לן ורך הנבהליב לכרוח ו
ואתעריב לבל יע: אות המיורה ה
חברון יערעת ואיזורת ויהומה
שיעוש קול בהלות: שחפת שבש
שכשרו נשחף: ופוח: קדחת לשו
כ יוש קדחה בוסף: והוין יוש של
חוליב: ואלמי בלע: שהיון חמה ואי
ואיור: ובדלקת: חמה יותר ון הקי
הקדחת: ואיב חלויב הב: חרחור
חולי המחמיב אות היורב תוך העין
ועיעון תמיד לוייב: ובלע: ושרטו
ואישרטונט לשון ועיעוי חרה
ויב חורב: נחר ואתוח ואיוש: וכ
ובחרב: יכיון עלך בייבות: שתמן
ויריקון: ווכה התבואה שבשדות
שותתון: רוח קדיב: השלוו בלע:
ייקון: יובש: ופני התבואה וכפ
ונכסיתין ונהפכין לירקון קרו נלע:
סב יובדך ועך דתיבר עד אוב וי
יותך שתבלה ואוילין: והיו שמיך 23
יושר על ראושך נחשת קללת
הלוו ואשה בחבי עשתן ואוין כמ
פוישמיעו: ואוב לון תשמעו לי וי
ואוב תלכון עמי קרי: ואון הוא אמי
לקול יי: אלהיך: ידבק יי בך: יכבה
יי: והקל ואשה בקללתו ואחרין כל
מלשון יחיד: וגב בקללה זו הקל ל
לפי שבריושועות הוא אומ ואתה
יות שוריבה כברזל ויות אוריבה
כנחושה שלו יהיו השוריה וי
ואיעבן כריך שיוון הברזל ואדע
ואותך יב יי חורב בעולב: והיורן
תהיו ואזיעה בריך שהנחשת וי
ואדיע: והיו ואוקבת פרותיה וי
וכון הוא אומ והיו שמיך יושר

על ראושך נחשת ואריצך ברזל שיהו ה
השוריה ואדיעך יועפ שלון ירוקו ואט
ואכל ואקוב לו יהיו חורב שלן ואוכלן וה
והיורין לו תהיו ואדיעה כריך שיוון 7
הברזל ואדיע ויון הפרות והריבין וא
ואכל ואקוב קללה היא: כון שהיו כתיב
כנחשת כן שהיו ברזל לו תיניקו 7
פירות: והשוריה לו יריקו: ואטר יות
יוריך יובק ועפר: דיקון דבתר ואטר
ואטר יורד ואון לו יעכבו ויון בו כי
להרבין עפר והרוח באה ואישלה יות
היובק ואכבה: יות הזרעה שהיה ואי
יון הוריב ונרבק בהן ונעשה טיט
ואתייבש ואריקבן: ואמה לזיע: שי
שיזופו לו שומעי ואכתיך ויומרון
יות לון שלו יכו עליב כריך שכא ס
עלזיון: שחין ויעריב: רע היה ואור
לה ואכסביב ויבש ואחזין כריותה
בבכורות: גבב: שחין לה: חרס שחין
יבש בחרס: תגהון לכב: ואטה הלב
ובלע: ואישטורדישון: עשוך: כבל וי
ואעשיך יהי ערער: ישגיעה לשון ס
שנל: פלגש: והטתו כיהו לשבת ישב
ישכבנה: ותיקון סוריב הוא: ואו
תחללנו: בשנה הרביעית לוכל פרו
וכלות יולידה: ויעזבת שישובו וי
ווינם שכיב: כל תוהלת שוריה בוה
קריה מין עבדים: לשאה: ואישטו
ואישטורדיון בלע: כל הרוגה יותך
ישוה עבך: לישל: כשתביו ואכה רעה
על יודב יאומרו דו רוחה ואכת מלע:
ולשבעה: לשו ושנעתם: ידברו כך:
וכן תרגע: ולשוע: לשון פשר: ופס
ואישתעי: יחפנו: יכלע: ועל שם כך
נקיון חפץ: שוילה אות הכל: כי ישל
ישיה כריתם: לשו ונשל המרן: יך
ויעלע: יעגעם היורבה רש ון הכי
יירש: יעב: עליעל ון ורבה: ואי
ויעשיר לתרש יירש: לשון ירושה
שואב כך היה לו לכתוב יש: ואו לא

לשון הורשה וגרושין שהם היה לו
47 לסעד יריש ורוב כל כעוד שהיה
49 לך כל טוב: כושר יהוה הנשר פתח
פתוח ורך ויעלחת ויקון סוסיון
תשמע לשון לו תבר לשונו וכן ת
תשמע חוב לשמר ותו וכן כי שמ
52 יוסף. וינטרדש בעם עד יחת חומו
53 לשון ויזי וכבוש: ואכלת בשר כו
כעך כמעך. ונאצת שיהיו ערב על
העב ויהיה שב ויעץ עדת רעבון:
54 הך כך הרחוב ורך הלכב על כבו:
תרע עינו בהם: מתת אחר ויהב ל
וכשר ואחריהם אשר יאכל וכשך ס
כבו אשר יותיר וכן השחוטין אשר
ישחט לאוכלן תהיו עינו רעה ויבה
כהם מליתן לחב וכשר הנשחטין:
58 תרע עינה כאיש חיקה וכבוה וכבוה
57 הנדולה: וכשליתה כנבב יקטבב כבולן
תהיו עינה ערה כשתוכל האחר מל
59 ולתת לאשר יועלה מן הכשר: ודבקה
מ: את ואכותיך ומפלאות ומובדלות מ
ומשאר ואכות ונאומנות לשרך לקיים
60 שליאחק: ואשר יגרית ומסבהם ואפב
המכות כאשר ישל רואיב ואכות מ
ומשונות שהיו בעות על מיצים היו
יהיה והם שלא יכאו גם עליהם ת
תרע שכן סלו יום שמיע תשמע מ
וגו כל המחלה אשר שאתך במיצי
60 ואשיב עליך אין ויידחון את האי
היהם וזלו ברכר שהיו יהיו ומתן:
61 יעלם לשון עלייה: מחיי ומעט תחת
62, 63 וגו ומעטין חילוף ומרובין כן ישיש
את מיבכם עליכם להאכיד וגו ושחת
לשון עקירה וכן בית גויש יפח מ:
64 ועבדתם שב אחרים ואחריב ואו עברות
להות אלו ועצה וגלולות ושומרי עץ:
65 ואו תרגיע ואו תנוח בהם ואות הרגעה:
ב ירגז ב חרד כתרגם רחיל. בהם שי
שיהל ואחות רגעה שמעת קול ת
ידיהן ולילך עיניה ויגעה לישועה

ואו תהיו חיים תלואים מנגד על הס
הספק. כל ספקן קרוי תלוי. שחשן ואי
ואחות היום בחרב הצוה עליהן ודבוקי
ומזרו זה הלוקח תבואה מן השוק ו
ואו תשמרון מחיים. זה הסמוך על הס
68 התלטר: בבקר תאמר מי יתן ערב ומי
יתן והיה ערב של ומשו: ובערב תאמ
תאמר מי יתן בקר של שחרית שהי
שהיגעות ותחזיקות העיד וכל שעה
69 ומרובה קלקלתה ושלפניה: נאוכות
בספינות בשכה: והתאמרתם. ופתי
ופורבדריבוש. ואו יתן לפרש ו
והתאכרתם לשון ועזרתם על ידי
מוכריה ואחריכם. כמו אתם ובקשתם
להיות נמכריה ועבדיה ואין קונה כ
69 יצאו עליכם חרב ולשון: לכרות ואתכי
ישל שיקבלו התורה בלוה ומשועבדי
ואלה הברית. קלות שנתוספה תורה
כט 1 שנעמדו בסיני: ואו נתן ה' לכם לב ג
לדעת ולהכיר את חסדי הקב"ה ולרבק
כו עד היום הזה שנעתי שיזכרו יה
שנתן משה את התורה לבני ראו מ
שכת ויעזה אל תהגיבו בני ראו
כל ישל לאבד ומשה. יזכרו ל ומשה מ
רבים אלו. ואו יתן לפרש ו
והתאכרתם לשון ועזרתם על ידי
מוכריה ואחריכם. כמו אתם ובקשתם
להיות נמכריה ועבדיה ואין קונה כ
69 יצאו עליכם חרב ולשון: לכרות ואתכי
ישל שיקבלו התורה בלוה ומשועבדי
ואלה הברית. קלות שנתוספה תורה
1 שנעמדו בסיני: ואו נתן ה' לכם לב ג
לדעת ולהכיר את חסדי הקב"ה ולרבק
כו עד היום הזה שנעתי שיזכרו יה
שנתן משה את התורה לבני ראו מ
שכת ויעזה אל תהגיבו בני ראו
כל ישל לאבד ומשה. יזכרו ל ומשה מ
רבים אלו. ואו יתן לפרש ו
ואו תשמרון מחיים. זה הסמוך על הס
6 התלטר: בבקר תאמר מי יתן ערב ומי
יתן והיה ערב של ומשו: ובערב תאמ
תאמר מי יתן בקר של שחרית שהי
שהיגעות ותחזיקות העיד וכל שעה
69 ומרובה קלקלתה ושלפניה: נאוכות
בספינות בשכה: והתאמרתם. ופתי
ופורבדריבוש

הפרשה של ועלה וחן וכרי מוסים
הם ׳ותבא ויותב ועל׳׳ רש לפי שהי
יועיץ ויתרגם לפרנם ׳ויושע ליהו
ליהושע ׳לפיכך עשה ׳ותבא ׳ועבדה
לדוד ׳וכן עשה יהושע ׳וכן שמואל
התנייבו ׳ושתקטה ׳ותבא כשיעמו
מידו ׳ובנפו לידו של שמואל ׳ואת יו
ישר ׳ויעבו פה ׳וכן עם רוחות הכי
הכויב העתידיב להיות ׳כי ׳ותבא יי
ידעתיב וגו׳ ׳ותניח את שיקויבהם לפ
שרויתיב היוחות שברי עיי ׳ושמו
השיגו לב ׳ואחר ׳ובכה ללכת ׳ואחריהם
כן יש בכב ׳ויש אן ׳ושוה וגו׳ ׳לפי
יוב יתיך להשכיעבם ׳ותניח את ת
שיקויבהם עיי שב שהם ׳ומוסיב ס
כשקויבם ׳ואת עלוליהם ׳ומבריחים ס
נגיי עין ׳וכן ׳ותבא של עיבב ר
ומכעיב רויתיב בגלוי לפי שיון הגי
יהיו שהיו יגבב ׳יוכן שן כפן ׳והכ
עליהם בחדרי ׳משכיתיב הכ לפי שי
שיריים שהיו יגבבן ׳כן יש בכב ס
שהיו יש בכב ׳ישר לכבו פנה היוב
ילקבל עיי הבריית ׳שורש פורה ראש
ולענה ׳שורש ומגדל עשב מר כעין
שהן ׳וריב כלו׳ ׳וספרה ׳ומרכה ר
רשע בקרבכם ׳והתברך בלבבו ׳לאמ
מכה יחשוב בלבבו ברכת שלום ר
ועשתה ׳ואמר ׳לו יכוונו קללות הללו
יך שלא יהיה לי ׳והתברך ׳ויבב
ויבינו ירשעי בלב ׳כל ׳והתעלה ׳וה
והתעלל ׳בשרירות לבי ׳כל ׳ושורש
ולו קדוב ׳כלו׳ ׳וה שבלבי רועה לבב
לעשות ׳ויתן ספות הרוה וגו׳ ׳ואת
שיוכיח לו פרעות ׳וה שעשה עי
הוה נשוגב ׳והיתי ׳ועבר עליהם ר
וקרב עתה שויגרשם עב הוידיב ר
ויסרע ׳ואתו הכל ׳וכן תירגם ׳ונקלו
סיל ׳ואספנו חטיי שלותיו וגו׳ ׳וה
שונב שחוון עליה כורב שיכור עי
עשה שלו ׳ודעת ׳שהיו

והדעת ׳וכתיבה ׳יעשון ׳ה׳ על ידי כתב
הענין ׳מתחזב ׳ועשן ׳יהיו כך ׳הוך ׳וכן
עלה עשן כופו ׳ועשב שוין זו לפב ר
הזקפ ׳הכת ׳ושוריע ׳את ׳הוכן ׳בוכך
שהיו יגלה ׳ויכולה לשוחוע ׳כפי ׳כך ׳ה
הוכן ׳וקלותו ׳לשן חוכה ׳ויעשון יי
ונפרעתיב בע׳ ׳וחירות ׳לכו לבשת פי
נקוה ׳ואין ׳ועביר על ׳תורה ׳כפי ׳ה
התורה הזאת ׳גב כל חולי ׳וכל ׳מכה ׳ועל
הזאות ׳לשון נקבה ׳ומוכב ׳אל ׳התורה ׳ה
הזה ׳לשון זכר ׳ומוכב ׳אל ׳הספר ׳ועל
ידי פיכוין ׳הטעמיב ׳הם ׳נחלקיב ׳לשב
ושונות ׳בפרשת ׳קללות ׳הטפחו ׳נעשה
תחת ׳הספר ׳׳והתורה ׳הזאת ׳הכתיבה
זה על ׳לפיכך ׳יאמר ׳הזאות ׳ואין ׳ה׳
הטפחון ׳נעשה ׳תחת ׳התורה ׳עיי ׳ת
ספר ׳התורה ׳וכותיבה ׳זה ׳לה׳ ׳לפיכך ׳לש
וכי ׳נופל ׳שהלשון ׳נופל ׳על ׳הספר ׳׳אל
ירעיב ׳׳אל ׳ירעב ׳בב ׳גבורת ׳אלהות ׳ואל
חלק ׳להם ׳׳אל ׳נתנב ׳לחלקיב ׳ומנקלים
תירגם ׳ואל ׳ומטפחן ׳ואין ׳׳אל ׳הטיבו ׳להם
שום ׳טובה ׳ולשון ׳חלק ׳ומתן ׳׳אלוה ׳שמחל
להם ׳׳אל ׳חלק ׳להם ׳שום ׳נחלה ׳ושום ׳חלק
ויתעבב ׳כתיב ׳ושלומין ׳וכן ׳הנב ׳שתש
ומעל ׳מדעתם ׳׳הנשתיות ׳׳אל ׳אלהינו ׳ר
ואם ׳תאמרו ׳׳אלוה ׳בדיבי ׳לעשות ׳אותם
ומעבים ׳את ׳הכתב ׳על ׳הירהורי ׳היחיד ׳ר
כן ׳יש בכב ׳ויש ׳׳אל ׳וחרבך ׳ואין ׳ר
את ׳זכות ׳הוכן ׳הזה ׳׳והלין ׳וכן ׳אל
יודע ׳טוטותיך ׳של ׳חכירו ׳וכיב ׳ר
ומעבים ׳אותכם ׳על ׳הנשתיות ׳שהכ
ליי ׳אלהינו ׳ואין ׳יפרע ׳ואותו ׳הי ר
היחיד ׳ואל ׳הגלות ׳לו ׳ולכיב ׳לכב
הרע ׳וקרבין ׳ואם ׳׳אל ׳נעשה ׳דין ׳ב
כהם ׳יעשון ׳הרבים ׳נקוד ׳על ׳הכ ר
ולכיבן ׳לדוש ׳שוף ׳על ׳הגלות ׳׳אל
עשו ׳את ׳הרכב ׳על ׳שעברו ׳את ׳ר
הירדן ׳וישקלו ׳עליהם ׳את ׳המטבעה
בהר ׳בריבי ׳וכהר ׳עיבל ׳ונעשו ׳עי
ערבב ׳זה ׳בזה ׳ושב ׳׳אל ׳להך ׳את

שכחתך ׳רבותי ׳לחדו ׳וחפון ׳ששכינה
כבמול ׳שרויה ׳עב ׳ישר ׳בתרת ׳נשתב
וכשנעוליב ׳הכתיב ׳גאולה ׳לעתידו ׳שי
שהוון ׳ישוב ׳עזהה ׳ועיר ׳יש ׳ואחר ׳שי
שערון ׳קיבוין ׳גליות ׳וקושטי ׳פילו ׳הו
עינוו ׳יעיר ׳להיות ׳ואחר ׳בידו ׳ואחש
וייש ׳ויש ׳וקומו ׳כעבין ׳של ׳ויתב ׳ז
תוקטו ׳ואחר ׳יואחר ׳בב ׳ישל ׳ואן ׳בל
כלליות ׳שיוך ׳ואחות ׳וייבב ׳בן ׳ושבב
יות ׳שכות ׳בב ׳עיון ׳׳או ׳נפלאות ׳היון
ואיך ׳׳או ׳נבכית ׳היון ׳ואיך ׳פון ׳בי יפל
ואי ׳יתבכו ׳ותיך ׳פליוב ׳ותיך ׳בא
בתאמונות ׳ותכוכה ׳חבושה ׳בטוחן
׳או ׳בשוריב ׳היון ׳שיוין ׳היתה ׳כשוריב
היות ׳יעיך ׳לעלות ׳ואחריה ׳ולאורה ׳ב
קרוב ׳ואיך ׳התורה ׳נתנה ׳לכב ׳בטעב
ובעל ׳פה ׳׳את ׳החייב ׳ואת ׳הטוב ׳זה ׳ר
תלוי ׳בזה ׳וב ׳תמשה ׳נאב ׳לך ׳חייב ׳ה
ואב ׳תעשה ׳בעל ׳הרי ׳הזאות ׳והכתוב ׳אמר
והולך ׳הייך ׳׳ושוב ׳ובב ׳ויעיך ׳היב ר
ואהבה ׳וגו׳ ׳הרי ׳הטוב ׳וכן ׳תלוי ׳וחייך
ורבית ׳ואב ׳יתנה ׳לבבך ׳וגו׳ ׳הרי ׳הרע
כי ׳ואבך ׳תאמרון ׳הרי ׳ההוא ׳העבדתי
בכב ׳את ׳השוריב ׳וגו׳ ׳שהב ׳קייויב ר
לעולב ׳ופשוטו ׳תקויו ׳ותכב ׳הרעה ׳יהי
יהיו ׳עבי ׳שיוב ׳התייתי ׳בכב ׳בכל ׳זאת
דגן ׳העידותי ׳בכב ׳את ׳השויב ׳ואת
הוירץ ׳יוי ׳להב ׳הקבה ׳לישר ׳הכתבה
כשויב ׳שבריותי ׳לשוש ׳ותכב ׳שויון
שב ׳את ׳מרתב ׳שויון ׳׳או ׳עלה ׳בלב ׳חי
ין ׳הרוח ׳והיר ׳לכל ׳העלב ׳כעבין ׳שב
חדה ׳השוש ׳ואו ׳השוש ׳הכתבלו ׳ב
בוריך ׳שבריות ׳לשמשכב ׳שויון ׳שנת
ורתה ׳שויון ׳זרעתב ׳ותה ׳׳או ׳יפרי
עבדתה ׳׳או ׳שויון ׳זרעתב ׳חטין ׳והעלת
שעוריב ׳ורה ׳אילי ׳שנעשה ׳׳או ׳לשב
׳׳או ׳להעבר ׳יוב ׳זוכן ׳ויקבלין ׳שב
ואב ׳חטוטין ׳יען ׳ויקבלין ׳פורעניב
׳׳או ׳שב ׳לוהב ׳׳ותב ׳אב ׳זכותב ׳יהי
ויקבלין ׳שכר ׳ואב ׳חטוטיב ׳תקבלו ׳ב

לא

פרשת על יוחת כוזה וכוי וכחרת
כחייב יוב והוה לכב שתבחרון ב
נחייב כיודב היוזוך לבנו בחר לך ת
חוק יתה בגחולתי וישבידו על חוק
היפה והוה אות זה בחר לך ועל זה
עוה יא ותנת חלקי וכוכבי יזתה תיוך
נערלי הנחת ידי על נערל תטוב יזרב
זה יקח לך ס או יזכל עד ליצות ולבו
יכול תשש כחו הלו או כהתה עינו א
ולו נס לחה יזלו ויהו או יזחל וירב
ושוני שנטלה ווריב הרשות ושלח
ונתנה ליהושע ויא יזמר יזלי זה פי
מידו או יזכל עד ליצות לפי שוי
יזמר יזלי ויגבי היזב ילון א
ידי ושניתי כיזב זה נעדתי כיזב זה
יזחות ס הלו ליצות ולבו בסדי תרה
ולאיד שנהתעון ויחיב ושורות הר
החכיזה או ידבר או יתן לך רפתן ל
להיות נעשב ויחיב כי יזתה תבזו יזת
העב הזה יזרי יזת תעשו עם עמין ז
הדין ויזשה ויא ליהושע זקנב
שכרוך עליהב הכל לפי רעתה ועיפף
יזכל הקבה יזא כי יזתה תביזו יזת ב
כבי ישר הלו היזרין יזשר נשבעתי
להב תביזו על כרחב הכל תלי לך כו
טוב ויקל ויך על קוקדב דב יזחד ג
לדור ויזין שני דפריב לדוד ונקין שב
שניב כשנה ראשזנה שן שזמטה ס
כשמיניית ולזמה קזמו יזזתה שנת ה
השמטה שעתין שביעית נהג בה
מקיעד שן שב׳ עבית היזבו ליזשבי
שביעית תקריזו יזת התרה הזאת ו
הזלך היה קזמן ויתחזת יזלה הדברי
פיזית מזכב כזזטה על כמה שן ז
עין שהיז עשרין בעזרה האזשיב יזא
לזמד והעבדים ושזמע והטף ויזה מן
יזתך שכר לאכיזיהב ויזעזב ויחב
ויזחזתי נבר היזרין גבי הארין יו
יזפזעב והכבשזב וכן כל בהמתך ל
לשון כמב והסתרתי פנב כמז ס

מדבר ל"ב

לא

שזניע רויזה בעזרתם יזת השירה ז
הזאת היזדים השלים עד וכפר א
ידזתך עמו ועבדה השירה הזאת ב
לאבזו לעב שהתירתי בו בפכה על ס
המזעדזת יזתו כי לא תשכח מפי
זרעב הרי זה מכטחה לישל שזניע ת
תעיד ומשתבחת מזרעב לפני ויענו ג
יזת יהזשע בן נן מזפב ומעזה כלב
שכינה כמו שזתפזל יזן יזשר נשבע
להב לקוח בא הלך זכר שמזר ו
ויבב מזרן בריית יב נחלקו בו חכמי ק
ישל בבבזן בתר יש מהב יזלו רב ז
היה בולט מן הארץ ויחזץ ושב הי
היה מזתו ויש יזא מעב המחזב
היה מזתו בתך היזרן הקהילו יזלי
ולא תקב היזב בחיעזרת להקהיל
יזת הקהל לפי שב עשה לך ועל
השליט יזת יהזשע עליהם ומן כי
בחייו נצטזו בזה יזתו לקייב מיך
שלטון ביזב המזת ומעטרה כב יא
יזת השזמיב ועל ס ומפ תעזמר הרי
כבי העב לזמעלה העברתי נכב ל
היזב יזת השזמיב עך לישל יזלא הלל
מכן לשזמיב ומרין לו יזא יזכל עבו
עבטיון בן לזא האזזין השזמיב יזא
יזחרי מזחב כי השחת תשחיתון א
ועך והרי כן יעי יהזשע לזו השחיתם
שב ויעברו העב יזת יב כן יעי הת
יהזשע מכזן שתלמידו של יזרב
חביב עליו כעצמו וכן חזק שיהזשע
חי נרזה למזשה כיזן הזן חי
חכזת נעבים
השזמיב שזאב א
ויתרזה כהב כשל
ותהזו עליב טרב שבך ומחתך לה
שזתכב תהיו עבב וכן ותשזמעב ל
היזרין ולזמה העב שזמיב ומרין
יזא ויזשה יזא כשר ירב ומחך—
יזב מת ומה יאמרו ישל לו קלטנו
עליב בריית יזי הכחישן לפבך הי

לב

העב עליהם עריב שהכ קייזיב לפל
ועב שזוב יכב יהזו עליב ויתב שפ
שכרב הבטן יתך ס ריה והזרייה
תתן יזת יבזלה והשזמיב יתן טלב א
ויב יתמיכם תהיה בהב יד העריב ב
תחילה ועבר השזמיב ולן יהיה ויטו
והזדעזה לזו תתן יזת יבזלה ואחריך
ומברתיב ויהיה על ידי הזזזזת יעבר ג
מטר לקחי זהו העברית שתעבירו
שזניע יזזא בסבבה תורה נתני לישל
שהיזו חייב לעזלה כזשר יעמוד הי
השזמיב טל ומטר יעבר לשון יטיף
יעבר לשון נטיפה וכן יערפו טל א
יזעמד רשן ותל כלל שהכל שחחיב
בו לפי שהיטר יש עבטבן כעין הא
הזלכי רכבה ומי שהיה בזרן מלון
יין כשעבריב לשון רוח כעזה כי
כתרגם כרוח ויטרון ויה הרוחות ב
הלזו ומחזיקין יזת העשבים ומבלין
יזזתב יזן תרי תזרה יקבלין יזת יזזתב
ומרכיבה טיפי והכזר ולי
ובזה על שב שהזזו יזרה בחזן נקי
נקיזן רכב כלזן רובה קשת רשזן
ירבזזיין עטיפת הזזרין מכוסה
בזרן עשב קלח יזחד קרי עשב כן
יזרן ומרן לשבזן קרי עשב כי שב ג
יזקזזן הרי כי זה ומשזמש בלש
פושר עזמ כי תפזח יזל הזזרין כי
כשזזקרין ומזכיר שב יזל יזתב ה
הבו גדל לאלהיבו ומכו יזת שב יזל
מכזן שתעמיק ברזך שב כבזר מלו
ילכזתו יזחר כל מכה כזזקדשו ה
הינר תליב פעזל יזזעב שהזזו ה ד
חזדן כשריבזן פרעזת על עבדי ה
ועציתי ויעמד לזו כשטף הזזו מכזן
יזזעב ויב ל זמזנה ליזרידיב יזל
לשלב יעזקתב בשלב הבזו יזזעב כי
שהיזחר הגבזלה כזזו יזזת רבזן
ויזן עזל יזך לרשעב ישלב שכר יב
עזקתב בשלב הזה עזין וישר ת

לב

לב

לב

הכל ואעריכם עליהם אות דינו וכן ר׳
ויוני וישר להם יעריכם ופני הכריות
וישר הוון ויהי לה להעריכון: שחתלו׳ 5
מתעבד׳ חכילו להון לון ליה: בעגו ומחמר׳
ומרמה שלן בעגו הוון ולון ומוב שלה: חור
ע״ח עקוב ומעקש מ׳ ואת הישר
יעקשו וכלש משנה הלדה מרגיה מ׳
עקמות ועקמושות: ופעלתן לוי ומשו
ירנטורלון בלע״ז כפתלן הזה שמשלין
ווחן ומקיפין כסבות הגדין פתלין
ין התבות הנכפלות מן יקרין מ׳
יולדתך כפלע״ז הל״ו תעזבך זאת לשו 6
תלך וכי לעבו יותב ומעבדין שיש
בידו להפרע מכם ושהטיב לכם וכל
טובות: עם גבל ששכחו את העשוי
לכם ולא חכם להכיר את הטובות שיש
בידו להרע ולהטיב: הלון הוון ומכך ת
קנך שקיבל בין הפלעים ומרין חדי
חודה שתקנך בבל נרב תקנה: הוון
מעשך יומה כוומות: ורכובך בבל
ניב כסים וכן ומכב בהכב מכב ב׳
נביאיך ומכם ומלכים כרך שהכל כו
ומר יחות עלם וזה עשה בריאשונים 7
שהכעיסון לפנין: בינו שנות דור ודו
דור ושש שהעבך עליהם מי יוקיב
דור המבול ששטפן ״ הלון בינו שנת
דור דור: לון נתתי לבבם על שיעבר
בינו שנות דור דור להנון שיש בל
להטיב לכם ולהעדיל ותעבב יחות המר
המשיח והשלם הכא: שמל ומכך ת
שמל על הנביאים שנקדמון ומות כמו
שנ בעליהו ומב ומכ ישל ומרש
דקנך: ומלן החביאם: ויאומרו לך ת 8
הרשומות: בהנחל עליון גוים כשר
כשהנחיל הקבה למכעיסיו אות חלקך
נחלתב היצחן ושטקן: נהפרידו נב
ירדם: כשהפרין דור הפלגה היה בדו
להעבירם מן העולה ולו עשה כן ומלו
יעב גבולות עמיב: קיימב ולו ומכם
למספר בני ישל שעתידים לעמוד

לב

ומכך שם ולמספר שכעמב נפשו מ 11
של בני ישל שירדו ולמיבים היכב
גבולות עמיב שכעמב לשון: כי חלק 9
יי עמו לוה כל זמות לפי שהיה ת׳
חלקן בכוש בצבהם ועתיד לעמוד
ולי הוון חלקו עמהו ולוה עמו יעקב
חבל נחלתן שלישי שכשבמות הלל
הרשולש בשלש זכיות: זמות ומכן
ומכ ומכן וזכיותן הלי שלשה: כי
מהכל הזה שהוון עשוי כשלשה
מתלים הוון ומכן היו לנחלה ולוו
ישלמעמל ק יומרהם ולו עשו מכן ב
יעקב: יומעמהו בלרץ ולדבר ומות
ולינו נומכב לו כנחלתן בלרץ הלל
המדבר שקבלו תלרעה ומלכותן ומב
ומלו היה שלו עשו ישלמעמל ועשו
שלו וחרב משעיר למו הופיע מהר
פלון: ובתוהו יל ישלמעמל יולן בי
יבה ושממה: ולקוב ילל תעבבה
ומות יעבה יום שב נושמכם ומחר
הומלה: ולו יומרו למשה היולך בת 12
נעבן למדבר ולקוב יעד ושלמעמל ת
כעבין שכ לפנך אחרי במדבר ת׳
יהוכבתהו שב סבבו והקיפו מנמ
נעבבה כבכב בראיב לומרכבת
רוחות: סכבן סתיחות ההר כמהו
עליהם כפעמ: יבוננהו שב בתוירה
וכינה: יעירנה ומנחש ומקרב ושל
ומן הלוחות: כולשון עבב הול ת׳
השחר שמשן שהמלוך יועבו המ
מהבו: ומנקלה תירבב יועבוהו ת׳
יספיקהו כל עבבו כמדבר כמו ומ׳
ומיעבו להב: לון יבדבנו לההר: ומשב
וישרבן פחות פחור לשכבניה 13
יוהל ויועב: ביומיעב: ומרכבב לליב
לומרכבת רוחות: כנשר יעיר קבו ב׳
נהבה בריחליב ומחולה: הנשר הזה
רחמיב על בניו ומיבו נכשי לקבו פתו
פתיחה ומיבוך על בניו בן ומיך ליל
לילון לולון: בן פוכה לחכריתך

מי שישערו בניו ויהיה בהם מה לקו
לקבלו: ישיר קבו: יעורר כעבו: עלב
נחליו ירחון: יוכבו מכבוד עשהו עבה
ולוו ומחופלי: נוגשב_ולו נוגשב_ יוב: הל
הקבה שרי לון ומעשהו שעשו כם
כשהבו ליתן תורה לון נגלה עליהם מ
ומרוח אוחת ולוו ומורבבת רוחות: מ
ומסיבי בלן: חרון משעבר: הופיע ל
ומהר פלון: ולוה ומתיון יבלן: היון
רוח רכיעית: יפרוש כנעבו יקהלה
כשהבו ליטלו ומוקבה למקוב: ולינו מ
עטלו כרעלין כשלול עשהות לכב שמ
ששלול מעפות יהולב מן הנשר אל
הנשר יולע ולוה מן החון לפיכך
נעשיהו על כנפבו: ולוה ולוטב יכנם ל
החיל ב ולוה בכבב יוב הקבה ומשלו
ולתבב על כנפי נשריב כשנפעמ מ
ומיניב לוה ריה והשיגה על היב
היו ולרקיב להב חיבב ולובב כל
לכפטריות: ולפע ולוך הילהיב ועמ
יב בלד יהחבן: ולהפ כלדבר: ולוון ב
עמה יל נבר: לון היה כח בולחר ומלה
הגיב להריות כלו עמו ולהלהב עמה
ולבולל ברשו על העבר: וכן ולומ ומ
יוכלקוב: ולוב יומ: לדבי ותכחות הב
להעבר השמיב ולהלון שתהיון השר
לעבר: עד שפולו לכעב: ולוו המלחת
היושעות שעשה להב: ולוו המלחת
שהוון עתבד לעשות להב לפיכך
עביך ליישב הדבר לפיון ולפון: וכן
העבבן ולוכב על זכור יחות עלב:
כינו שנות דור ודור קן עשה להב
וכך נעתיד לעשות: כל זה היה לפכר
יבכבהו על נאותי ארץ: כל המקדין
כתלב יבכבהו: על שב שיורש ישל
גבוהה ומל היורדת: ויאכל תנובות
שדי: ולון תנדות ארץ ישל שקליב
לוב ולהתפשל ומכל פרדות היורדת
ויבדהו רכש מפלב: ומעשה בוזל
שוזל לכבו בסכבב ומל לון הכוו לנו

ק׳ שתורגם החכמת הלך ומשנו הדבש
עב. עם פיה. יומ״ו זה שלו רכשו היו
יומ״ו השקיע יד לתוכה ומותה מ
13, ומעלה קציעות ומתוכה: ושמן ומ
וחלמיש יצוד. ומילה זתיב שלו צוש ז.
14, חלב: חמאות בקר וחלב עזים. זה הי
בימי שלמה. שכ עשרה בקר בריוי
ועשריב בקר רעב ומיוה יעזין: עב ז
חלב כריב. זה היה בימי עשרת
השבטים. שנ׳ ומוכיח בריב ומעזן:
עם חלב כליות חטה. זה היה בימי
שלמה. וידי לחם שלמה וגו׳: ודם
ענב תשתה חמר. בימי עשרת ז.
השבטים. השותים במזרקי יין:
נתתי ירדן. לשון גזה: שדי. מומ ס
15, שה: חלמיש יעור. תוקפו וחזקו מ
של סלע. כשונינו וכיון לתיבה של
וחרין נקוד חלמיש: חמאות בקר
הוין שותין הנוקט עם גב החלב: והל
עזים. חלב של שעז ככשהוין ובוק נקו
בחלב. וכן בחלב אומו: בריב ומליב. מ
מישמעו. בב בשן. אותן שו בשן ר
היו שוחבב: כליות חטה. חטיב שמ
שוחבב מחלב כליות ועפין כבליין: ו
ודם ענב היתה שותה טוב וטעם ח
חמוב. חמר. יין בלשון אומי. חמר
וין זה שב רבר. ונלו ושוכה בטעם
ויעש כלו: ועוד ישו לפר שתי ובקול
הלו ואחר תרגומו של ואונקלוס. ומש
15, וישרינון על תוקפי ארעא וגו: עבית
לשון עשב: כשית. מ״ש כסית לשון
כי כסה פנו בחלבו. כוזה ששמן
מכפיב וכפיו בפרק ומחזון. וכן
הוה אומ״ו ויעש פטמה עלי כסל. כשי
יש לשון קל בלשון כבוי. מ״ש וכפוד
קלון עליב. ואם כתב כסית בקש. הוה
נשמע בסית אות ואחריה: וינבל עמ
ישועתו. גבורתו וכיוצא. כמו שב אומ
ואחריהם אין היכל מ״ש ומצבה קדושה
16, וין. וין בכול בזול ואזה: יקניאוהו ב

בזריב. הכעיסו חמתו וקניותו: ואמ
16, בתועבות. מיעשיב תעביב. כענן מ
ושוכב זכיר וכשפיב שנ׳ בהב תע
17, תועביה. לאו אלוה. כתוכן דלית בהון
יעביך. יולו היה בהב יערוך לו היב
היתה קצונה כפולה כמו עבשיו:
חדשיב ומקרוב בוו. ומתי האומר
לו היו רמליב בהב. ומני החוזה יוא
אותב היה יומ״ו זה יעלב יהודי: לו ב
שעריב ובויתיבב. לו יהיו והב:
עגלה שעברתב ומבוהב. ורך שב
שעברתב יורב לעבור ומפני יהוה.
כך הוו נרש בספרי. ויש לפרש
עור. שעורב. לש ושעריב יקדרו
שב. שעריב. הב שדיב. לו עשו
18, אבותיבב שעריב הלזו: תשי. תמ
תשמח. ומזוני דרשו כשמן והטי
לכב אותב ומכעיסיב לפני ומתישיב
את כהן מלהיטב לכב: ומחוללך. מ
מועיזוך מחסב. לשו ומחולל ילילות.
19, חיל כחלרה: והה ומחריתב. והה ת
תעלה בהב בספב: כי דור תהפוכ
המה. ומהפכין יות רשעי לכעיב ה
לו יומיך בב. לון גדולי נפריב בהם
כי הורתיב טובה וכרו ומזנה. ומו
לשו ויהי ומיון. נרטורון בלע. רש
לו ומיון בב. לש ומזנה. מתגוזו.
ומירו בפיב נעשה ונשמיע. ולשו
ולשטה קלה בטלו ומבטחתב. ועשו
21, העגל. קנוניב. הכעירו חמתי: כלו
ע. בהר שוינו אלוה. כלו עב. מו
כוזמה שוין להם שב. הן יוין כפ
כשריב. זה העב לו היה. בעשו ר
הוין אומ״ו בזוי אותה ויואר: בעני נב
ומכעיסב. ומלו המיינין. וכן הוין מו
22, אומר נטל בלבו וגו: קדחה כעבה ר
ודקר בהב. עד היבוד. ותוכל ומיין
ויכלה. ותלהט אות ירושליב הריב כבב
על ההריב. שב. ירושליב הריב כבב
23, לה: ומספה מעליו רעתי. יוכלה בב

24, מן תכפה: חיב יוכלה בם. כל חיב
יוכלה בהב. וקללה זו למכה הוין לפ
המורעניה. חיב כליב ורעיתי. ספות
והב יוינב כליב: ומי ועב. דשניץ
בלע. כמו נתוחות. דחלין. ומונקלוס
תיון. בפיחי כפן. ומון לי עב ומכתו
עין. וישמו של י׳ יהוה הרשון ס
וכתושיון שמיעתי. ומי ועב. שמי
שעירי ועב. יורב כחוש ומצל שמ
על בשרון. ולשו ומומי שמב. כמה
רהוה ומהפך מוריה: וחומי רשן.
השריב. מזו ובני ושני. יגביהו עין.
הב שריב: וקטב מרירי. וכריתת ס
שר. ששמו קטב מרירי. קטב. מ
מריתה. מזו ויהי קטבך שוגל: ושן
בהמות ישלח. ומשה הין. והין רחל
נושכין ומריתן: חמת תנינב זרחי
עמר. יורם נחשיב. המהלכים בעזוב
על העפר. כמיב הזוחלים על האורץ
25, וכן כל ומרומת רבר המפשפש על
העפר והולך: ומחוץ לעבר תשכל חר
הגיסות: ומחרים יהוה. כשבוח
ומלט ין החרב חוצי לבו נוקפין עם
עין ומחמת היונה והוין ומת והולך
בה. ריון ומחרים יהוה. בבית תי
תהיו ומיומת ומת. מ״ש כי עלה
ויות בחלובנו. וכן ותירב ומנקלוס.
ריון ומחוץ תשכל חרב. על ש
משמש בחוצות. ומספר חוצות
ירושליב שמיב מזפחות למטרך:
ומחרים יהוה. על זה שעשו כ
מחדרי חדריב. כמו שב ומשר ד
זקנב ישלו עשיב בחדרי המשכת:
ומלחתי בלבי. ומוציתי בלבי
26, ומלחתי ומפיהם. יש לפר ומפיהם.
ומפוה ומוב. יש לפר ומפיהם.
ומשיכב פיזה. להשליכב מעלי ו
ומשיכב פיזה. ומלמיד בספר שריון ומ
הפיקד. ומלמיד בספר שריון שבעה גויב ומ
ותתן להב אריך שבעה גויב ומ
ותחלוקב לפיזה. הפקד. וכן חבר

ויגאם. ויש פותרי יודען כתרגומ׳ ירי
ויחיל רוגזי עליהון. ולון יתכ׳ שיזב
כן היה לו לכתוב ויוסיפיהם. ויחת ג׳
לשיזוש ויוחת ליהוד. כמ׳ ויורך ז
ישל. ויאורירבב בחמת. והילוך התכו
יויגה ויוויה בן כלי. ומנחלה תירקב
יותר לשון הכרייתת השטייה בספרי
החלקת תיבה לשלש תכמית. ומרת
יוך. יוי הב. ומרתך לופי יוקבב כוש
פולון ויוצב שיימרו רויהם עליה
ויוה הב: לולו כעב יוויב יוגר. ומ 27,
לן שכעב היוויב כעב עליהם להש
להשחיתך. ומה יוכל להם וישחיתם ך
יתלה הגרוזה בו ולהורין. ולו יתלה ה
הגבוה בי. וזהו שב לן יגברו יגיחו.
יגברו אות הרבר לתלות אות גבורתך ב
בעבי שוכן הגבורה שלו: לן יוומס
ירינו הזה. כי ווותן יוויב גי יוכבד
מיבות המלה ואין בהם תבונה שוכלן 29,
היו חכמים ישכילו זאת: ויבינו יורך 30,
יוחר ולא. יבינו לאחריתם. יתנ לכ
להתבונן בסוף. פורענותם של ישוכל.
ויבינו יורך. ויחר ויתנו ולא יוישרל.
יוכה הוא כי יעזבם וכתב. הסגירם ומה
בידינו לבריוש בלע. כי לו כיעזריט 31,
עזרם. כל זאת היה להם לאויבים ך
להבין שיעזבם הסגירם ולא להם ר
ולהיותם הגשחון שהרי עד הגוד
לן יכלו להיותם כלים כנגר ולהיגם כי
לן כפלגיהם פלגם. כל יתר שכמיכך
לפני פלגי: ומרבבינו פליליך. ועכשיון
ומריבינו שופטיך ומותנו. הרי שיבא
שיעריגו ומרגנו להם: כי מקנן ס 32,
פרוש בגבב. ומחב למעלה. ומחת
בלבי ופתויהם ומשמית זכרם. לפי ס
שומעשיהם ומעשה פרוש ומחוזרה.
שרשות. שרה ותבואה. כל ושרשות
לו עשה ומכל. בשורשות קדרון. עא
עבר רוש. עשב מר: ומשכלות מר
ומרורות לגן. משקה רווי להם לפי

ולהטיב יוו לזרע. כשיזוה כי יזלת
ול היוויב הולכת וחזקה עליהם: ומופ
כהם עשר ומעוב. עשר. נשען על
ירי עשר ומישל שיעשר בהם. עשר
הוו המושל בעם שלא ילכו ומחזיק
ביעותם לעבוד על היוויב. כלשו לעם
ויעקשו. עשר. הוו העשע בתענוג
הושמן. ובלע מיישטע. עשב. מחזיק.
כמו ויעבדו אות יהושלים. יוך לו עשב
עיר תהילת. עשב. ויוסריב בלע ומל
הקבה עליהם. יוי להוות. על שעשבו:
יגר חסין בו. הפלא שהוו ומתבטן ך 37,
בו וזפבי החוזה והינה. כלמ שהוו
מוטיב בו להפן עליהם ומפבי הרעה:
ושר חלב זבחימו. היו יוחן להות 38,
יוכלין שהוו מקריבין לפניהם ושתפ
יין נסיכם: יהי עליכם סתרה. יגות
השר יהי לכם למחכה ולמסתור: הוו 39
עתה. הכינו נפן הפורענות שהמיתי
עליכם ואין לכם ומשיע. ואין התשל
שומשיעכם ואין מוחה בידי: כי יל
יוכ יוך הוון להשפיל. ומוכ הוו לה
להריג. ואין מהיה עמדי. עמוד לכ
לנגדי מלחות. ומעותי וכמוכ: ואין
מידי ומעל מיינעט. עשב. מוחזק.
הושמן. ובלע מיישטע. עשב. מוחזק.
כמו ויעבדו אות יהושלים. יוך לו עשב
עיר תהילת. עשב. ויוסריב בלע ומל
הקבה עליהם. יוי להוות. על שעשבו:
יגר חסין בו. הפלא שהוו ומתבטן ך 37,
בו וזפבי החוזה והינה. כלמ שהוו
מוטיב בו להפן עליהם ומפבי הרעה:
ושר חלב זבחימו. היו יוחן להות 38,
יוכלין שהוו מקריבין לפניהם ושתפ
יין נסיכם: יהי עליכם סתרה. יגות
השר יהי לכם למחכה ולמסתור: הוו 39
עתה. הכינו נפן הפורענות שהמיתי
עליכם ואין לכם ומשיע. ואין התשל
שומשיעכם ואין מוחה בידי: כי יל
יוכ יוך הוון להשפיל. ומוכ הוו לה
להריג. ואין מהיה עמדי. עמוד לכ
לנגדי מלחות. ומעותי וכמוכ: ואין
בידי ומעל מיישטע. עשב. מוחזק.
נקב. יושיב נקב וגו. ורבתי למדו ס
בהגדה ומתך לשון המוסר שיומר ומ
בשפט ירי. לו כירות הקבה ומדת
בשר ודם. ומדת בשר ודם חרון חמ ך
ומינו יכול להשיבה אנו. אבל הקבה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0139

זוכר חינך ויש בידו להשיבה בעינו
ונוחה בידו שהרי כרך הוון חיבין ר׳
ונעזר מן כרך חרב ותעזוח מושע
ידי והנשמט הזה לש פרעשת ה׳ 42,
וישכויעו בלע׳ ושכבר חצב מרב הוא
היוב וחרבי תעכן בשרם ודם חלל
ושביה זאות תהיה להם ושען חרב של
של חללי ישל ושבה ששם ליהם ור׳
ומרוש פרעשת יוריב ומפשט תחילת
פרעשת יוריב כשהקבה גפרעין הר׳
היוומות פוקד עליהם עוב ועון יובו
ובותיהם ומרושית פרעה שפרעין ר׳
בישל הרעב גויב עוד בבנו ובתך 43,
היון ישכחן היוומות העולם ותיש
ריון ולה שבחה של יוומה וך שרבקו
כהקבה בבל התלוות שעברו עליהם ר׳
ולון עבוהו יודעה היו בטיבו ובשמן
כי רם עדין יקוב שפיכות דמים פ׳
ישיב מושיעון ותקבליעין עד הגלן ועד ח׳
החמה כמצין של ויעביה לשמה ת׳
תהיה ויורה למדבר שמוה וחמש
בני יהודה וגו׳ ויומ׳ וחמש ונחיך ר׳
יעקב וגו׳ וכפר יודיתן ומפייב יור׳
יודיתן ועמו על היעבות שעברו עליה
ושעשה להם היויב וכתב לש ריעני
ופיוס כמ׳ ויכמרה פגש ויפחינה רגע
רוגזיה וכתב יודיתן ומה היון יוד׳
יודיתן עמו פשעמו מתגבריים ר׳
יודעו ומתבוננת וכן הוא יומ׳ ריעית
מ׳ יוריך מזה ריעית שכת אות שמת
יעקב ׳׳ סמוכב יוחרות נדשות
בספרי ומחלקן כה ל׳ יהודה ול נחלה
ל׳ יהודה דורש אות כולה כלפי ישראל
ול נחמיה דורש אות כולה כלפי יומות
העולם ׳׳ ל׳ יהודה דורשה כלפי ישר׳
יומרתי יפסוקים כמו שפירשתי עב
ולון מ׳ סמוך כי זאות כי גבי יובר עיב
עבעת המה יוכרו תורתי שהיו להם
עשה נכונה ווין בחב תביעה להתנחן
ויכה ירוך יוחר מן היומות יולך ומה

זוכר חינך ויש בידו להשיבה בעינו
ונוחה בידו שהרי כרך הוון חיבין ר׳
ונעזר מן כרך חרב ותעזוח מושע
ידי והנשמט הזה לש פרעשת ה׳
וישכויעו בלע׳ ושכבר חצב מרב הוא 42,
היוב וחרבי תעכן בשרם ודם חלל
ושביה זאות תהיה להם ושען חרב של
של חללי ישל ושבה ששם ליהם ור׳
ומרוש פרעשת יוריב ומפשט תחילת
פרעשת יוריב כשהקבה גפרעין הר׳
היוומות פוקד עליהם עוב ועון יובו
ובותיהם ומרושית פרעה שפרעין ר׳
בישל הרעב גויב עוד בבנו ובתך 43,
היון ישכחן היוומות העולם ותיש
ריון ולה שבחה של יוומה וך שרבקו
כהקבה בבל התלוות שעברו עליהם ר׳
ולון עבוהו יודעה היו בטיבו ובשמן
כי רם עדין יקוב שפיכות דמים פ׳
ישיב מושיעון ותקבליעין עד הגלן ועד ח׳
החמה כמצין של ויעביה לשמה ת׳
תהיה ויורה למדבר שמוה וחמש
בני יהודה וגו׳ ויומ׳ וחמש ונחיך ר׳
יעקב וגו׳ וכפר יודיתן ומפייב יור׳
יודיתן ועמו על היעבות שעברו עליה
ושעשה להם היויב וכתב לש ריעני
ופיוס כמ׳ ויכמרה פגש ויפחינה רגע
רוגזיה וכתב יודיתן ומה היון יוד׳
יודיתן עמו פשעמו מתגבריים ר׳
יודעו ומתבוננת וכן הוא יומ׳ ריעית
מ׳ יוריך מזה ריעית שכת אות שמת
יעקב ׳׳ סמוכב יוחרות נדשות
בספרי ומחלקן כה ל׳ יהודה ול נחלה
ל׳ יהודה דורש אות כולה כלפי ישראל
ול נחמיה דורש אות כולה כלפי יומות
העולם ׳׳ ל׳ יהודה דורשה כלפי ישר׳
יומרתי יפסוקים כמו שפירשתי עב
ולון מ׳ סמוך כי זאות כי גבי יובר עיב
עבעת המה יוכרו תורתי שהיו להם
עשה נכונה ווין בחב תביעה להתנחן
ויכה ירוך יוחר מן היומות יולך ומה

זוכר חינך ויש בידו להשיבה בעינו
ונוחה בידו שהרי כרך הוון חיבין ר׳
ונעזר מן כרך חרב ותעזוח מושע
ידי והנשמט הזה לש פרעשת ה׳
וישכויעו בלע׳ ושכבר חצב מרב הוא 42,
היוב וחרבי תעכן בשרם ודם חלל
ושביה זאות תהיה להם ושען חרב של
של חללי ישל ושבה ששם ליהם ור׳
ומרוש פרעשת יוריב ומפשט תחילת
פרעשת יוריב כשהקבה גפרעין הר׳
היוומות פוקד עליהם עוב ועון יובו
ובותיהם ומרושית פרעה שפרעין ר׳
בישל הרעב גויב עוד בבנו ובתך 43,
היון ישכחן היוומות העולם ותיש
ריון ולה שבחה של יוומה וך שרבקו
כהקבה בבל התלוות שעברו עליהם ר׳
ולון עבוהו יודעה היו בטיבו ובשמן
כי רם עדין יקוב שפיכות דמים פ׳
ישיב מושיעון ותקבליעין עד הגלן ועד ח׳
החמה כמצין של ויעביה לשמה ת׳
תהיה ויורה למדבר שמוה וחמש
בני יהודה וגו׳ ויומ׳ וחמש ונחיך ר׳
יעקב וגו׳ וכפר יודיתן ומפייב יור׳
יודיתן ועמו על היעבות שעברו עליה
ושעשה להם היויב וכתב לש ריעני
ופיוס כמ׳ ויכמרה פגש ויפחינה רגע
רוגזיה וכתב יודיתן ומה היון יוד׳
יודיתן עמו פשעמו מתגבריים ר׳
יודעו ומתבוננת וכן הוא יומ׳ ריעית
מ׳ יוריך מזה ריעית שכת אות שמת
יעקב ׳׳ סמוכב יוחרות נדשות
בספרי ומחלקן כה ל׳ יהודה ול נחלה
ל׳ יהודה דורש אות כולה כלפי ישראל
ול נחמיה דורש אות כולה כלפי יומות
העולם ׳׳ ל׳ יהודה דורשה כלפי ישר׳
יומרתי יפסוקים כמו שפירשתי עב
ולון מ׳ סמוך כי זאות כי גבי יובר עיב
עבעת המה יוכרו תורתי שהיו להם
עשה נכונה ווין בחב תביעה להתנחן
ויכה ירוך יוחר מן היומות יולך ומה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0140

הזה ויצין יי׳ אות כל יפעות וגו׳ ו
ומן נזר בעגב היוב מוריות יו
יוזרו של יוב לפי שהיו רודו ומהרי
ויבך וכך ונו ויבשיב בן יון יוב
מביחיב ויזתן יודב שהויציבו מ
ויוציבים וקרע לע אות היב והוריד
לע אות הנון והציו לע אות השיון
ונתן לע אות התורה והעלה לע אות
הכותב יון יוב מביחין יוזתן ויוזר
הקבה ונב ויכניסו בחיבי היוב וכו
כושר את אהרן יוחיך בוזתה ו 50,
ויתה שרוזת וחמרת יוזתה שה
שהפשיט יוהרן אות בגדין ויושון
והלבישב ליושער ויוה אות בנו ב
בכודו ויזר לו וישה יוהרן יוחי פ
שה נוטה ועלה פשוט ירך ופשש
עמון מצרך ועמין קמוץ אות פרך
וקמין והלך לו ויזר וישה וישרי ו
וי שוחת בריתה זו ו עד ושער וד 51,
ומריתב פי יוחב בזיוחב לוחרות
פי ו עד ושער ויו קרשתב בזוחתם
לי שלא ויתקרש שאוחדתי לכם ו
ודברתב אל הסלע והם הטהן והוא
והועברו להכותן פנוייב ויוליו ו
רבי שוו ונתן ויוליו בלו הכוה הי
חיה ויתקרש שב שוויב שהיו שו
ישר ויזר ואה הלע זה שיוינו רוז
ויוינו שוחע ויוינו לשבר ולו לפורע
ואב זכה אין לו אתן שכר ואב חנו
חטאן ויוינו לוקה בך ויקייב ויעשת
בוריוו ונע לו כל שקו כי ונגע ויא 52,
ורחוק כי גוי לו תחונה עבשיו לו
תיונה עוד נחייך כי תשמה לו ת
תבוו וידעתי כי חביבה היו עליך ס
על ק ואב ויזר לך עלה וריוה ..

חפלת היוזין ..

נזיות

הברכה לפני אותן
סמוך לגיאתן שי
שואה לו עבשיו ויאמרתי ויאמר יי
ויסיבו בון פתח בשבחו של מקוי

תחילה ויוחרכך פתח בערבהן פ
של ישל ובשבח שפתח בו יש בו
הזכרות שבח וחכות לישל וכל זה
דך ריעני הזון כלומ׳ כדי ויזון עי
שתחוון עליהב ברכה ויסיב בון ו
ייעו לקראתב כשבאו להתעב ב
בתחותת ההר כחתן היושו להקי
להקבל פני כלה שב לקבות הלהי
לוחדנו שיעו כנגבב ויחו וישע
שפתח לכב עשו שיקבלה ולו ר
ויע ויזר ויפיע ויהר פוזן שהלך לב 4
ישראעזל ופתח להב שיקבלו אות
הזרה ולו ויע ויזתן לכב ישל 5,
ורבבות קודש ועזן מקצת ר
רבבות ויליוכי קודש ולו כלה ולו
רוכב ולו כדך בשר והב שמרוזה
כל כבוד עשרו ותפוארתו בזוב
חופתן ויוש דת שהיתה כתובה
לפבו מיוז פוש שחורה על גב
יוש לבנה בעל להב בלוחות כתב
יעיני דון יוש דת מתקן שעתב 6,
ויתך היוש ויוך חובב עריב גב 3,
חיבה יתירה חיבב אות השבטים
כל יוחד קרוי עב שהרי מצרך ר
לכו היה להולך כשיוני הקבה ר
ליעקב בני ויקהן בריב יהיה מוך
כל קדושיו בידך נפשות העיקיב
גבוזות תחת כסאו הכנו כעבין
שב והיתה בפש ונדוב עריוה כב
ביעור החייב אות יי׳ אלהיך והב
תסב לרגליך והן ויוזין לך שהרי ע״מ
תוכו לתוך תחתית ההר לרגליך
נסיבי תוכו לשון פושע הוחוכו
לרצו ורבבותיך ישע ומדבותיך
נשואו עליהם עול תוריתך ומדבות
המלב קרוב בו ליפוד בשו אות הקול שו
ומדבר יולין מה שהיתה נדבר ולהב
להשמיעב לומר להם וכלוש טי ר
טישפוטהלויורש ווומך תיקבם
נעמיב היו על פיך ומדבריך והלב

בו שיחוש ומשורשת לשון נק״ ר
ולן יוך חובב עריב וגן יוך בשעת
חיבתן של יומות העולב שהויבידת
והם פעב שוחקות ומסרת יות ישל
ביהב: פל קדושיו בידך כל עריבהב
ומוכיהב רבקו בך ולו נושו ויוחב
ומוחריך ומתו שומרב והם תעבו ל
ולהלך ומתועעב ומתכעסיב תחת
יעלך ישאו ומדבותיך מקבליב בני
בריותיך ומעיתך בשמחה ויוה
הדבריב תורה יעה לנו משה תג: ר
ומורשה היו לקהל יעקב ויחמוד
ולו מלכות: ויהי הקבה בשורין
מלך ומריד ומלכותן עליהב: בחיב
בהתוסף: בעל חשכון ומשי זי
יפיפתב ויומי פל כי תשוו אי
אות ויוש .. ריין בהתוסף: ומר
מוקדה יחות ושלוה מבחוב: הוו מ
מלכב ולו כשיש ומחלוקת ביניהב ר
ויוז ויוליב הב שומליב: יהי ריין
ויוכן בעולב הזה ואל יחות לעולב
הבון שלון יזכור לו מעשה בלהה:
ויהי ויתם מלכור: ביוכן מוכין ב
שוור יוחין דוקוון היו זו כעין ר
וישכב יות בלהה ויהיו בני יעקב
שנים עשר ולו יעו ריין המוכין:
ויות ליהודה כוך יהודה ויוזוק ר 7,
ומפני ששניהב הודו על קילקול שי
שכיבים שב ושער חמיים יברו ועו
ולו עבר זר בעוכב: בחילוקי יחזקיון
ומפוות קריוה עד פוות יוה ריוזק
יוחר ומוריך ליה ומפוות קריוה עד
פוות יהוה יוחר ושער פירש
רכוזי כל ומרכעיב שנה שהיו ישר
במדבר היו עיעוות יהודה מתעצבי
בוזרון ומצב נדוי שקיבל עליו שב
והטיוות לך כל היוייב יומ׳ ומשה
וי בייב ויוזוק שיוזה וגו׳ שומע
יי׳ קול יהודה תפילת דוד ושלמה
ומשו ומצב הכושיב ויהושפט ר

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0141

ויפב המלחמה וחזקיה ויפב כבוד
כנחרב: ואון עזוז תביעם אשוב ין 7
המלחמה: רב ון ירידון ריבו ונקמת:
ועזר ורוגיו תהיה עד יהושפט כ
ונתון על מלחמת רמות בגלעד וירד
ויזעק יהושפט ויי עזרו ויי שו
שומע יי קול יהודה ואת עמו תביא
לשמעון ואתך מכותיו של יהודה
ואון כשחלקו את הארץ גטל שמע
שמעון גורלו ואתך של יהודה שב
ואחכו בני יהודה ונחלת בני שמעון
ומפני מה לו ויחד מכת לעצמו
ואחני שהיה נלחם עליו עד מה
שעשה לו בשמיה ... בוקעה תע
תהליב ... ולוי יאמר ואל לוי יא 8
תומיך ואורים לאיש שכינה הוון
ומוכי ו אשר נסיתו במסה תוו
נתלונן עם שיור המוליבה: תרי
על מי מריבה סתרנו על מי מריב
נשתכחתה לו לאו בעולה ומשה
אומ שמעתי בני המוריב ואהרן אי
ומריב וזה עשו היוה ליוכבד א 9
ולאומו לא ראיתיו כשחטאתו ישר
בעגל ומוריבתי מי לא אלי נפשט
יולי על כב לוי ועירבה להרוג יוי
ויש את יוכי ומנו והוא מישראל
יה ואחיו ואומו אין בן בתו וכן עמ
עשון ואלי אומשר לפרש יוכבד א
ומשה ואחיו ומוכיו וכן בעז וי
ומיש שהרי ליב הב ושבט לוי
לא חטון ואחד ואהב שב על כב לוי:
כי שומרו אומרתך ואין יהיה לך א
ולהיב ואוריך: וכריתך יעקוב יא
יוודו שטודו כמדבר וישל לוי
היו נלחן את בעזהב והב היו מרין:
יורו ומשפטיך ויוליב הב לכ: 10
ואחין מתבב קמיו ואחן קמין מ
מכת ואתבב משה שב ואתנחה 11
תמיד המעב ועל המעורריב על
הכהונה אומ כן ... דון ויזה שב

שעתידין חשמונאי וכנו להלחם
עב היוונים ונתנון עליהם לפי שע
שהיו ומעטאב שעב עשר בני חש
חשמונאי ומלאך בעד כוה רבבי
לך נצוה בידך עון חיון: ומשנוין 11
מן יקומון מחין קמין ומשעון
והיות לחב תקומה: לבעזון לפי ב
שכרכת לוי במעורת הקרבנית ושל
כעזון בבנין בית המקדש בחלקו
פוכן זה לזה ומוך יוסף יוחרין 17
שוון ומשכן שילה היה בנוי בחלק
שב ומאוף בוהו יוסף וגו ולפי ש
שכנת עולמיב חכב ומשילה הקדי
בנימין ליוסף: חופף עליו כל היום
וכתפה ומבין עליו כל היום לעולם
ומשנכחרה ירושליב לו שרתה ש
שכינה בוקוב יוחר: ובין כתפין
שכן. ובגבעה אורעו היה בית המק
ולוי שנעוך עשר ואורבע ואמות
ומעון עביטה ושם היה דעתו של
דוד לבנותו ברוית בשחיט קדשי
ואומרי נתתי בה פורתו ומשוב רב
ובין כתפיו שכן יון נוה בשור
יותר ומכתיעין: ומורסת אל אריעו 13
שלון היה בחלת כל השבטיב ואל
ולוזה כל טוב באורעו של יוסף: ומ
ומבך לשון ומרעב ומחסן: ומתהום
שהתהום עלוה ומחלח יותה ומ
ומלוטה אותה מועדו בכל השבטיב
ברכתו של ומשה ומשן מרפסו של 18
יעקב: ומוכך תכוונות שלוש מ 14
שהיתה אורעו פתוחה לחלוה ומן
ומהתקת זות הפירות: בגשו ירח
יש פירות שהלבנה ובשלוקן ומ
ומלו הן קשואין ומלוקטן בגרש
ירחיב שהיורין ומגרשת ומוציאה
ומחרש לחרש: ומחלוש הרני קדם 15
ומבורכת ומרושית בישול פירות
שהרריה ומקדמיין לכשל פירותיהן
ומן ומצד שקדמה בריותן לשאר

הריב: גבעות עולב: גבעות העשה
פירות לשולב ומין פוסקות ומעיב
גשמיב: ומעין שכב כנה: מן שא
שוכן כנה: ותהיו יורעו ומבורכת
ומעון כנה ותהיו יורעו ומבורכת
ומעון שכב כנה: מן שא
שוכן כנה:

וישמר עשו שהתפות זבולן יהו
לחוף ימים ויונקו לפרגזותיו בכסף
בפניות וישתבר ועתן לתוך פיו ו
של ישמר והן יושבין ועוסקין ב
לפיכך הקדים זבולן לישמר שתי
שתורתו של ישמר על ידי זבולן
היה נעשית: שיחה זבולן בעיותיך:
הינלח ביעותיך לאהורה וישמר ה
הינלח בישיבת אהלך לתורה וישב
לעמר שובב ולקבוע חדשים כראוי
ומכבי ישמר יורעי בינה למפתם
ונו רישיהם ואיתם ושופי סנ
בערוזות היו עסוקים בכך ועליהם
קבועות עתיהם ועבודתם: עמיב
הר יקראו עמים שם שכטי ישר
אלהי הושריה יושבתו כל יושבי תב
על ידי קריאה היו ושם יזבחו ב
צדקי זבחי עדק: כי שפע ימיב
ינקו ישמר וזבולן ויחין אהם
תגני לעסוק בתורה: ובשוב ט
טוחב חול טריית וחלחן ומכו
לגבה היוצניב ין היב ומן החול
והיה בחלקו של זבולן כאיל שיוצ
בוסב ונבלה: זבולן עב חרק נפש
לחות ושוב דנפתלי על מדולי ב
היה נתרעף זבולן על חלקו ליוחי
נתת שדות וכרמיב וכו כמוני
לשון כפוי מל ויכפון אות הבית
ובפון טורי ותרגו ויטלו בטורי
אורזון: דון עמיב הר יקריון מ
על ידי פרנסטיון של זבולן תגבי
אומות העולב גויב גל ארעו והי
עמידת על הספר והב אמרו הא
הוציל ונינטעבנו עד כאן נגר מד
ירושליב וגבולה ירה ירותה של
אזורה זו ומה מעשיה והב אמת ראובן
כל ישל עוברים לילוה ואחר ואל
ויוכליב ויזכל אחר לפי שהגיב
אוהו של זה לא כילוהו של זה וא
והזכלו של זה לא כזוכלו של זה

והב יוסריב יון לך יוסה כשי
כון ומתגיריב שב וזהו שנ מא
שב יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימיב יונקו זבולן וישמר היה מ
נתן להב יוסוך בשפע כרוך
וזרחיב בד ילמד שהיה תחומו
של בד ורחיב והולך כלפי מזרח
לפיכך לתיכך נחשון לוריות כי
שכל סחוב ספר יגריבה והיות
נבוריב: וטרף זרוע אף קרקד
הוקהן היו נגריב שחותבן מ
הרוש עב הזרוע בחכה יוחד:
וירון רושית לו ריזה ליטול חלק
לו בארץ סיחון ועוג שהוזו ריא
רושית בכוש האוץ כי ידע
ישור שב בנחלתו חלקת שדה:
קבורת ויחוקק והוא משה בתון
יוחה חלקה פעוה וטמונה מ
וכל בריה שנ ולא ידע איש את
קבורתו: ויתן בד רושי עב הב
היו הולכיב לפני החולן בבבוש
הוצין לפי שהיו בבוריב וכן הוא
אומ ואותה תעברו חלוציב לפני
יוחיכב יגדקת מ עשה שהוציאו
וכריהב ושומרו וכטחתב לעבור
את הירדן עב שכבשו וחלקו
דון ויתן רושי עב עדקת מ
עשה עב ומשה אומ כן בד
יוריה יון הוא היה סמוך לספר
לפיכך ויושלו לוריות: ידבק ין
הכשן סתרגו שהיה הירדן יוצא
ויחלקו ומעברת פוריס והיו לשב
לשב שהוא בחלקו עול ין שנ ויקו
ויקראו לשה ין וינקו וקלחו
ין הכשן: דון מה זינק הוא
זה יוצא ומיקוב יוחר ומחלק לשב
לשבי מקוות: כך שכטו של ין
נטלו חלק בשב מקוות: תחילה
נטלו בינטובת מערבית: עקרון

ובביכותיה ולוז בסתון להב ופוע א
ועלמון עב לשב היו פוריס והיו
בינטובת ומזרחית: שהרי הירדן
יוצא ומערבית: פוריס והיו כולי
מזרחה של זורין ישל מל שהפוך
בספר יהושע והוא שנ ויצאו בב
דן והב ויכוו וילחמו עב לשב ובא
יצאו גבוב ומוזתן רוח שהתחילו א
לחול בה: שבט ריבן שהיתה אור
ודרום ירשה יב בנרת ובולה בחלקו
ובטל מלוז חבל היב בדומה לפרוש
חרמיב ומכוורות: ברוך ומבבב
ויכטר ראיתיך בספרי יון לך בכל מ
השכטיב שהתברך בבבב מושר
ויוב יורע כיעב: יהי ריעי ויחין
שהיה ומתריעה לאחין שהיו בבתון
נעות והוא שנ בתבי הימים הוא
יובי בר זית: שהיו בעתין בשוחות
לבהבב גרולים ומלוכים הגישחיב
בשמן זית: דון שהיה ומתריעה
לאחין בשמן ומתחינן: וטובל בשמ
קצו שהיתה ורעין מושכת שמן
מיכין: ויעשה שבנטרכו יונשי ל
לורקיין לשמן ויהו להב פלוסטומה
ואחר וגו כראית מחנות: ברזל ובו פה
ונחשת ומעלך מעשין הוא ומל
בנגר כל ישל שליחו בבוריהב יושבי
בעבי הספר ומעלך ואותה בבי שא
שלא יהי יוכיב יבוליב ליכבב לאומה
מולך היו בעריה מזעוליב ובריחים
של ברזל: דון ברזל ונחשת: יוצ
יוריבב נעלה בהריב שחוציבב
ויעובב נחשת וברזל: ודורין של
ישלך היתה ובעזלה של אורין ישל:
וכימיך לכאן: וכימיב הטוכב לך
שהב יכי תחילתך ימי נעוריך: ב
יהי ימי זקניתך שהב דוכיים זכם
ומתעוטטיב: דון וכימיך רכוך
מוכין ימיך שאתה עושה רעוע

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0143

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

של וקוב יהי רפוך שכל המורעות
יהו דוכיוות כסף וזהב ומורין ישר
שתהין מכורכת בפירות וכל הולו
המורעת מתפרנסות ומובה רי
ומושיכיב כספם וזהבם רכוך
טון קורמנט כלע הכסף היה כי
כלה מהב שהב ודיבות יותו לי
לורינב: ומין כל ישורון דעלך יא
ישורון שומן כל בכל גלהי העולי
ולו כעוריט יערב: רוכב שמיב
הומן מותו גלה שכתרך: וכעזות
שחקיב וכגוותו חומן רוכב שי
שחקיב: מעונה גלהי קדם ומע
ומתן הומן השחקיב לגלהי קדם
שקרב לכל המלהיב וכרד מן שי
שחקיב לשברן ומועתו ומתחת
ומענתו כל בעלי זרוע שוכבב:
זרוטות עלב: פיחון ועוג וכל גלי
ומלכי כנען שהיו תוקפו של עלב
לפיכך על ברחב יחרדו ויזרעדו
וכחב חלש וחפבו ונעלב יניות
גבוה עד הנדוך והומן שהכח לי
והגבורה שלו בעזרך ויצרש ל
ודפבדך ומיב ויומדר לך השמיר
ומותב: ומענה: כל תיבה היבריבה
לגלד בתחילתה הטל לה היו כסום:
בטח בדד כל יחיד ויחיד מישש ז
תחת בתבן ומפוריב ומין עריכ
להתאסף: ולישב יחד ומפבי המי
השוריב: עבן יעקב כגי ועבט כעי
הבדלח כעבן כרכה שברכב יש
יעקב ומביהב ולו בבדד שומי
ירוריה כדד ישכטי ומלו כעבן ק
הבטחה שהבטיחב יעקב והיה
גלהיב עוכב והשיב ומתבב ומל
ארץ ומביתיבב יעדש ויטפו ומן
שומין יעדפו כל ומן ברכתו של ל
ייצחק נטפת עד שלי יעקב ויתן
לך הגלהיב ומכל השמיב: ומשדיך
ישל ליחד שפרכו לחב ברכות

יומי להב מה לי לפרוכו כלל הדבר ת
הכל שלכב ימשריך ומי מוך תשו
תשומעתך ביי: ומשר הומ ימן עבי
עזיך ומשר הומ חרב גמוותך ומי
ויכחשו מוריכך לך כעין גבעזבב מי
ומרץ רחוקה בומ עמיך ומן: ומות
על במומתימו תדריך כעבין שלי שי
שיומו תקליכב על עמירי המלכיב ת
היולה " ויעל ומשה ומעברות מומן
מל הר נבו ממה ומעלות הין ופסגב
ומשה בפסיעה ומחת: מות כל הומ
הרומהו מת מרץ ישל כשלומתה ומי
והמעביקיב העתידיב להיות ומביקי
לה: עד ין הרומהו בפי ין עמדי עי
שלי ויקיומן להב בפי ין מות הפכל
והרומהו שמשון שמתיך לעמוד מי
ומוגע למושיב: ומות כל נפתלי הין
הרומהו מוריע בשלומתה ובחורכנה
והרומהו דכיה ובריך ומקדש בפתלי
נלחמיב עב פיפרו וחיללותין: ומות
מרץ ומפריב ומנשה הרומהו מרעב
כשלומתה וכחורכנה והרומהו יהושע
נלחב עב ומלכי כנען שכמו ומופריב
ומנשה והרומהו גדעון שבמו ומנשה
נלחב עב נודין ושמלין: ומות כל מרץ
יהודה כשלומתה ובחורכנה והרומהו
ומלכי דוד ומשחובב עב היב האוחרון
מרץ המוערב כשלומתה ובחורכנה מי
מל תיקרי היב האוחרון ומלו היוב ת
האוחרון הרומהו כל המוגורעת עב
שיחיו המחיב: ומות הנגב מרץ הול
דלו מוערת המוכפלה: שב וישלו מי
בנגב ויטו עד חברון: ומות הכבר הי
הרומהו שלמה יוכבן מות כלי בית ה
המקדש: בכבר הירדן יעקב מעב
האודמה: לומור לחרעך ומתנה הרי
הרומיתיך בעבבך: כדי שתלך ותפוחד
לומרהב לייצחק ולישקב שטעה שי
שמשבע הקבה לכב קיימה: וחהו לי
לומור: לכך חרומיתיך לך: ומל קיימה

וחלפבי ששומה לנו תעבר שומילוי
כך הייתי מקיימיך עד שתרומה י
ומותב נטועב וקבוטעב ומעך ומעבר
ומיומן שב ומשה ומפשר ומשה
ומת וכותב ומית ומשה ומלו ומי
מכון ומילך כתב יהושע ל ומיד
ומול ומיפשר ספר תורה חסר בלב
והומן ומול לקוח כפר התומה ומלו
הקבה הומן בבבודו ומול ומשה ב
כותב בדמוע: על פי יי בעשיקה:
ויקבור ומותן הקבה בבבודן ל ימי
ישמעאל ומול הומן קבר מות עצמן
מה ימחר משלשה ומתיב שהיה ל
ל ישמעאל דורש מן כיומין נו ב
בום ומלומת ימי עזרו יכיון ומותן
הומן נוביא מות עשרון כיומין נו ג
והשיימן ומותב עין ומשלה וכי
ומחריב משיימיב ומותב ומלו הב
ומשיימיב מות שמרב: מול בית פעור
קברן ומין שב ומשמת ימי בראש
בריושית לכפר על מעשה פעור
מה ומחר מין הדבריב שנבריון בעל
שבת בין השמרשות: ומן נפ נחה לחלוחיית
ומן: מישמרת: ומלו נפ נחה: לחלוחיית
שבו: ומן שלטה בו רקבון ומלו נהפך
כו תומר פעמו: כנף ישל הזבריב ומל
נאהרן ומתך שהיה רומן: ומתן שלמ
בין מיש לומשתו ובין מיש ולרעהו
נומל כל בית ישל: זבריב ומקבות:
פעמב אל פעמב: שהיה למו נפ ומחב
ומלו ככל עת שהיה רומה: כעמבין
שב ומתה ומעלה מל מי: ומשמיע
מה יעשה מותכב מל: ומכל
היר החזקה שקמל
התורה ם
ב
ן
חות ב
בירון: ומכל הי
המורמן הגדול נסיב
וגבורות שבמרבר הגדול וא

והנורמן: לעיני כל ישרל ישעשקון לבו לשנוי הלוחות
ועניהם של ומשברם לעיניכם והסכימורעת
הקבה לרעתן: שב ומשר שברית ישר כחך
ששברת: חסלת וזאת הברכה

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0144

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0145

Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0146

Mss. Arab. No. 1.

Mss. orient. 31.

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0147

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0148

S. Jarchi
Comm.
in
Pentateuchum

Mss. orient. 31.

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn1914542746/phys_0149

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0150

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

של וקדוב יהי רפוך שכל האורעות
יהו דוכיוות נפף וחהב ואורין ישר
שתהיון ובורכת בפירות וכל היוצ
האורעות ויתפרנסות ווובה ר
ואוחשיכיב בפפף והחכב רפוך
טון קורואנט כלעב הכסף היה כ
כלה והה שהכ ודיבות יוחו ל
ואורינב: ואין כאל ישורון דעלך י
ישורון שואין כאל בכל אלהי העוי
והוא כעוריכ יעזרב: רוכב שוויב
הואן אוחו אלה שכשחיך: וכגאות
שחקיב וכגאותו חואן רוכב ש
שחקיב: ואשנה אלהי קדב ואב
ואשן הואן השחקיב לאלהי קדב
שקרב לכל האלהיב וכירד אב ש
שחקיב לשכתע ואשענתו ואתחת
ואשנתו כל בעלי זרוע שוכבב:
זרוטות שלב פיחון ועוג וכל אי
ואלכי כשנן שהיו תוקפו של עוב
לפיכך על קרחב יחרדו ויזרעדעו
וכחב חלש ואפבו ולשלב ניוות
גבוה עב הענוך והוא שהכח א
והגבורה שלו כעוריך ויצרש
ודפבוך אוריב ויאוזר לך השמי
אוחב ואשנה כל תיכה היעריכה
לאלד בתחילתה הטוך לה היו כפוס
בטח כרד כל יחיד ויחיד מישר
תחת זפבו ואפוזריב ואין עריכ
להתאפן: ולישב יחד ואפבי האי
השויב: עין יעקב כנ ועבט כע
הבדוח כעבן ברכה שברכב יש
יעקב ואביהב ולא כבדד שאוב
ירויה כרד ישבתי ואלו כעבן
הבטחה שהבטיחב יעקב והיה
אלהיב עוכב והשיב אותכב אל
ארץ ואבותיכב יעבד ויטב
שנין יעבוו טל ואן ברכתו
יעחק נספת עב של יעקב
לך האלהיב ואטל השמיב
ישר: לאוחר שפרט להב

יוא/ להב היה לי לפרוט כל הדבר ת
הכל שלכב ישוריך ואי כאוך תש
תשועתך בייי ואשר הוא ואבן עבי
עזיך ואשר הוא חרב גאותך ויא
ויכחשו אויביך לך כאן בעשבת א
ואורץ רחוקה כאו עביך ואב ואת
על במותיאו תדריך כעבין שב שא
שיאו יקליכב על עשורי המלכב ת
הילה ויעל ואשה ואעברות אואן
אוב הר נבו כאה ואעלות הין ופסגב
ואשה בפניעה אחת אות כל האור
הראוהו אות ארץ ישר כשלוחתה ל
והאעבקיב העתידיב להיות ואיבק
לה: עד אן הראוהו בב אן עשבי ש
שב ואקיאן להב בב אן אות הפב
והראוהו שאשון שעתיד לעמ
אואן לאושיב: ואות כל נפ
הראוהו ואריע בשלוחתה
והראוהו דכרה וכרך ואר
נלחאיב עב סיחון
ואנשב וכחורכ
נלחב עב ואלכי
ואנשה והל
כל ארץ
יהודה
וזלכי
ואחרון
ואין היוב ת
ואעורעות עד
ואת הנגב ארץ הול
הוכפלה: שב ויעלו מ
עב חברון ואת הכבר הי
שלאה יושבן אות כלי בית ה
ש בבכר הירדן יעקב נעב
ה: לאוור לאריך יותנה הר
ואויתיך כעבך כדי שתלך ותפוחך
ואברהב לייצחק ולישקב שטעה שא
שנשבע הקבה לכב לזרעה חהו ל
לאוור: נלך הויותיך לך אוב ביוה

והלחב ששוזה לאן תעבר שוילוו
ך הייתי ואקיימך עד שתריזה ל
יוותב נטועב וקבוטעב ואלך ותעבר
ויוחת שב ושה ויתפשר ושה
ואת וכותב ויחת ושה ויהן וכ
ואכון ואילך כתב יהושע ל ואיד
ואוא/ ויתפשר ספר תורה חסר כתב
והוא/ ואוא/ לקוח ספר התורה ואין
כבבודו ואוא/ ושה כ
הקבה בבבודו ר יש
הואן קבר אות עבאן
משושה יתיב שהיה
עזול דורש בן כיועין כ
והאות יוני עזרו יכיון יוותן
ואוביא אות עשרון כיועין כ
השיאיו אותב עין אושלה וכ
ואחריב משיאיב אותב ואין הב
משיאיב אות עשיב: ואת בית פעור
קברו ואיש שב ואשת יוני בראי
בראשית לכפר על ועשה פעור
ואה יואחר ען הרבריב שנבריאן בעב
שבת בן השורשות: ואו נהתה עבב
יוב: ואשמרת: ואו נב נחה לחלוחית
שבו: ואו שלטה בו רקבון ואו נהפך
בו תאור פעבו: כני ישר הזכריב יוב
באהרן ואתך שהיה ראך: ואתן שלה
בן אויש לאושתו ובן אויש ולעבו
ואוא/ כל בית ישר זכריב ואקבות:
פעבב אן פעבב שהיה לאו נב ואחב
ואין ככל עת שהיה ריעה כעבין
שב ואתה אועלה אול יי ואושוע
והי יעזה אותכב יוי: ואכל
היר החזקה שקם
התורה ס
כ
ן
חות כ
בירין: ואכל הי
האורעו הגדול נפיב
וגבורות שבאורבר הגדול וא

והנורא לעיב כל ישראל שעשאן לאו לשבר הלוחות
ועיניהם של ואשבים לעיבם והסכיאורעת
הקבה לזרעתן שב אשר שברת ישר כחך
ששברת חסת ואת הברכה

Universitäts Bibliothek Rostock
https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1914542746/phys_0151